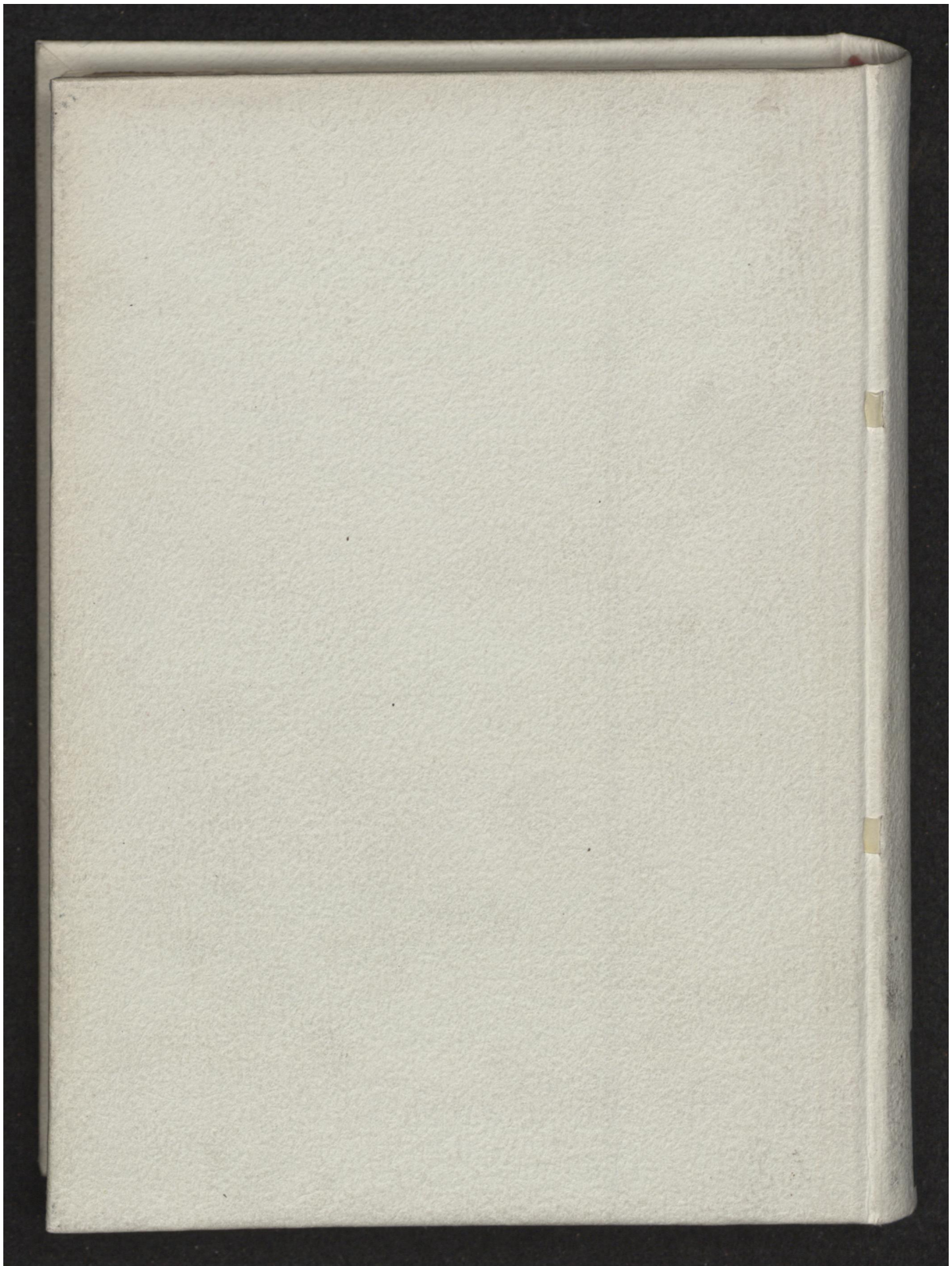

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.96

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.96

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.96

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.96

1.6.96

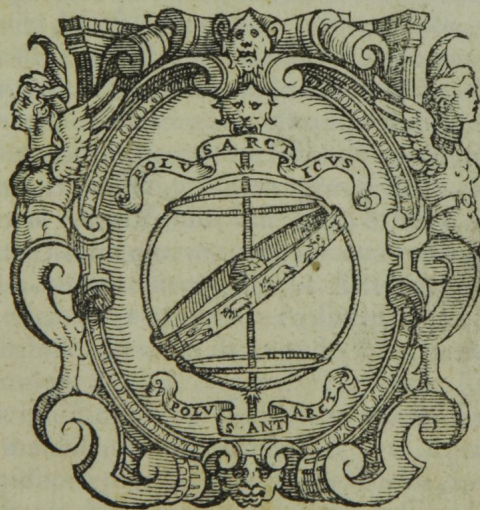
1
6
96

P. OVIDII
NASONIS POETAE
SVLMONENSIS, HEROI-
DES EPISTOLAE, CVM

INTERPRETIBVS HVBERTINO
CRESCENTINATIS, ET
IANO PARRHASIO.

EIVSDEM SAPPHO CVM DOMITIO, ET IBIS
cum Christoph. Zaroto. Cum enarrationibus. Iod. Badij
Ascensij in hæc omnia, Et annotationibus
Ioan. Bapt. Egnatij.

QVAE NON VT ANTEA, PLVRIMIS FOEDATA
mendis, sed acri studio emendata, atque omni, quantum licuit,
ex parte expolita, emisimus. quod alios libros cum
nostro conficientibus patebit.

VENETIIS,
Apud Hieronymum Polum.
M D LXX.

959

P. OVIDII
NASONIS POETAE
SVLIMONENSIS HEROE

DIS EPISTOLAE, CVM

INTERPRETIVS HYPERBOLIS

CONSCIENTIATIS ET

IASO PATRISTIO.

ELVSDEN SAPHO CVM GOMITIO, ET IBIS

cum Christoph. Yarnio. cum annotationibus Iob. Badij

Aleand. in hunc omnia. Et annotationibus

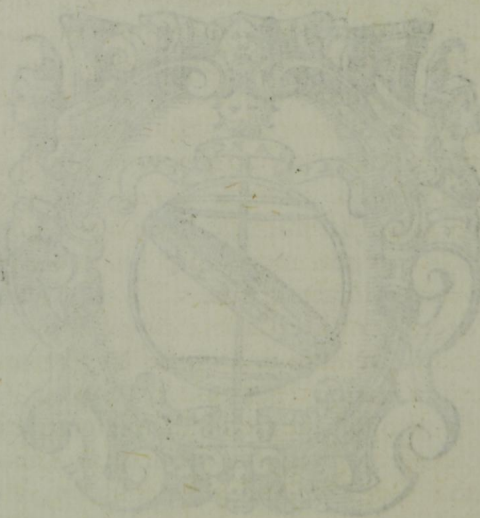
Ioan. Bapt. Egnatij.

QVAE NON VT ANTEA PVRIMIS TOBATA

utendis, sed acutis studio emendatis, atque citius quantum fieri

exparte capto, in conspectum, quod istos libros cum

nostris considerationibus parabit.

VENETIIS.

Apud Hieronymum Polanum.

M. D. LXX.

OVIDII VITA PER CHRIS- TOPHORVM ZAROTVM IVSTINOPOLITANVM

COMPILATA.

PVB. OVID. NAS. Pelignis in oppido Sulmone 13. cal.
April. ex Botio equestri ordinis patre natus est, secūdo quin-
quagies quatuordecim die: eo quo Hircius & Pansa Coss. Mutinēsi bel-
lo cecidere, anno fratrem habuit maiorum natu, cum quo in
patria est educatus, primāq; literarum rudimenta edoctus.
Mos utrunque adultam pater Romam misit, ut eloquentiæ
studiis pariter, & legibus incumberent, quæstus acquirendi gratia: facile alter
parentis præceptis paruit, qui nisi diem fata præmaturassent: uigesimo enim
ætatis suæ anno è uita discessit, causidicus optimus futurus uidebatur. Ouid.
autem non sine maxima molestia aliquandiu foro operam dedit. reosq; ple-
runque defendit: interq; centumuiros iudicium dixit: quantum in declamatio-
nibus extiterit: Seneca nobis testimonio est: qui eum declamatoribus inseruit.
Defuncto patre musis, & poëtice totum se tradidit, à quibus studiis inuitus se-
cesserat, utq; etiam in eis melius proficeret græcas literas didicit: quo tempore
sub M. Varrone, cui & acceptissimus fuit: sicuti & sub Corn. Gallo militiam
exercuit. Vxores tres habuit quarum primam: quæ ei penè puero nupserat, ob
morum insolentiam, turpitudinemq; dimisit. Alteram quoque repudiavit: cau-
sa nobis, cur id fecerit, incognita tertia uero diutius cum eo mansit, ex qua filiā
Perillam nomine habuit. Demum ab Augusto Imperatore annum agēs quin-
quagesimum in Pontum Euxinū relegatus est, cuius exilii causas, quis est, qui
facile norit, cum & ipse modo hanc modo illam referat? satis tamen constat ibi
per nouem annos mansisse, ubi extremum obiit diem. Anno Tiberii quinto: &
prope Tomos oppidum sepultum. Siue propter libros, quos de Arte Amandi
composuit, exularit, quod non mirum uideri debet, si quidem feruntur libri hu-
iusmodi à Iulia, & Drusilla uehementer concupiti: perlectiq; assidue, unde &
suspicio orta est incensas libidine amatores fuisse secutas. Cæsarem uero eo us-
que excanduisse: ut & auctorem huius mali in exilium pepulerit Ouidium, &

* 2 pariter

pariter mulieres, tametsi quid meruerat Oui. uel quonam pacto potuisset eius blandimentis carminis, nisi suum corpus antea prostituere cupiuissent, siue qui (vt alii volunt) Sydonii auctoritatem in medium afferentes, quia Iuliam Augusti puellam ex Liua filiam amarit: quam ab Ouid. Corynnam falso nomine appellatam tradunt: quæ causa à nobis minime probari potest, nec à quocumque docto, si ex examussum Sydonii verba trutinaret, & quid de Corynna ab Ouid. scriptum sit, leget haud principis puella digna, siue, quia Liuiam Drusillam nudam uiderit, aut Aug. principem, cum exoletis consuescentem, quæ ambæ causæ satis placent cum & ipse quoque iudicarit.

Cur aliquid vidi, cur noxia lumina feci,
Cur impudenti cognita culpa mihi est.
Inscius Actæon vidit sine veste Dianam,
Præda fuit canibus non minus ipse suis.

Si quis autem curiosus hæc scire affectat: eiusdem de Tristibus: tum de Ponto libros perlegat: nos tantum in præsentia diuersas attigimus opiniones illorum, qui exilii Ouidii meminerunt. Multa carmina scripta memoriæ reliquit auspicatus est primis teneris adhuc annis Heroidum diuersarum epistolas. Deinde Amorum libros 5. ad Corynnam, quos ad tres redegit: hi de fine titulo quoque nuncupantur. De medicamine faciei. Arte Amandi ad iuuentutem Romanam libros tres: quos parricidas solet appellare. De Remedio Amoris libros duos. Metam. libros quindecim opus diuinum, heroiciq; carminis dignitati conueniens, licet in eum nimis lasciuire dixerit Quintilianus. Tragedias quoq; adorsus est, quarum Medea maxime à Fabio Quintiliano, & Corn. Tacito approbatur: atq; nanq; Fabius in decimo Ouidii Medea uidetur mihi ostendere quantum vir ille ingenio præstare potuerit: si ingenio suo temperare, quàm indulgere maluisset. In malos poetas librum composuit, ut Quintilianus refert. Epistolam consolatoriam ad Liuiam Augustam de morte Drusi Neronis qui morbo in Germania perierat. Bellum Actiacum inchoauit. Ad Tiberinum libros duos. De Tristibus quinque. De Ponto quatuor. Fastorum duodecim: sed nisi sex manibus habentur temporum incuria. In Ibin inuestigatam vaticinia vnico absoluit libro. Triumphum Cæsaris. De piscibus opus inchoauit, ut Oppianus scripsit lingua Getica. Libellum de gestis Imperatoris apud Getas. Nonnulla etiam alia opuscula Ouidio ascribuntur: quæ an ipsius fuerint non laboro: videlicet de Nuce, de Philumela, de Pulice: non tamen, hæc habemus cum multa interierint: seu librariorum inertia, siue temporum iniquitate. Quem autem inter Elegiacos poetas locum teneat: ex Quintiliano facile datur intelligi: cum ait Elegia quoq; Græcos prouocamus, cuius mihi tersus, atq; elegans maxime videtur auctor Tibullus. Sunt qui Propertium malint. Ouidius utroq; lasciuior: sicut durior Gallus.

IOANNIS

IOANNIS BAPTISTAE
EGNATII VENETI
IN HEROIDAS OVIDII, SAPPHO,

ET IN IBIN OBSERVATIONES.

EX PENELOPE.

SIVE quis Antilochum, ex Politiani Miscellaneis hoc expedito. (Hic lacer admissos) Quis non videt admissos equos Hectoris laceri legendum? cum vox ea admissos celerem Ouidio, Valerio, reliquis significet magno eorum errore qui admissos legant. Ouid. certe ipse in Fastis. Et celer admissis labitur annus equis. Et item: Hanc quondam Cytherea dieni properantius ire Iussit, & admissos precipitavit equos: Et in Phyllide: Et facer admissas exigit ebrus aquas. Quin & Valerius de Fulvio admissio, inquit, equo Theanum contendit, quæ vox inde velle ducta & adiunctis equis celerius inter conficimus. (Rettulit & ferro, Rhesiumque, Dolonaque; Cæfos) Mirum est cum adeo pareant Heroïdes Ovidianæ hætenus syllabam claudicantem in hoc versu non animaduersam, cum Dolon ubique, primam corripiat. Vt ausum eadem quæ nos Phrygia de gente Dolona. Quare addenda fuit dictoq; Hom. ἢν δὲ τις ἐν τρέεσσι δολων ὀμι δῖος ἦ. (Quid tibi Pisandrum, Polybumque, Medontamque; dirum?) Et hic etiam addenda copula fuit, cum Medon & ipse corripiat primam.

EX PHYLLIDE.

TORVVSQVE procrustes) Non, procrustes, vt ἀπὸ τοῦ προκρούεν. i. ab impellendo veniat. (Cressa relicta) Alij oēs, Puella. Nos ex manuscriptis libris, Cressa relicta, emendauimus, in quo verbo & grauius πᾶσι esse videtur, & acrior Phyllides accusatio.

EX BRISEIDE.

BIS sex assueti) Omnes alij lib. Bis septē, nos ex Homericæ Rhapsodia bis sex. in qua Phœnix sic Achille loquitur ἀϊτάων δὲ λέβειτας ἐείκοσι, δῶδεκα δ' ἱπποὺς Πηγούς τε & λοφῶδες of ἀχαιῶν ποσσὶν, ἄφροντο. (Inter Achæiadas longe pulcherrima matres) Mirum videri potest versum hunc, cum tñ hætenus claudicarit, non esse etiam ab ijs, qui doctissimos sese putāt, animaduersum, cū hætenus aut corrupte legerint, aut corruptius emendarint. Nos Achæiadas nō refragāte græcorū veterū forma, & vsu quadrante et syllaba emendamus, nec nescio ab Achaia ἀχαιῖς, deduci. Quod vel ipse Hom. Rhaps. probet. ὦ πέωδες καὶ ἐλέγχε ἀχαιῶν δὲ οὐκ ἐτ' ἀχαιῶν. Qui tñ versus admonere negligentissimū quemq; poterat, carmen Ovidianū non ita legi posse. Quare syllaba non repugnante: Achæiadas vt apud Theocritum emendatis lib. in Helenæ Epit. ἢ δὲ ἀχαιῶν γούαν πατ' εἰ οὐδ' ἐμὶ ἄλλα. Callim. in Delon. ἀλλ' ὅτ' ἀχαιῶν δὲ μιὰ πηγίσει το πόλιν. Sed de hac nominum forma in Sapphus epistola plura, cū de lapsu eorum qui non minus docti, quam diligentes videri volunt, agatur.

EX PHAEDRA.

ELELEIDES ἀστᾶ) Omnes ad hanc diem, Eleides, in quo nescias, vtrū magis accu-

* 3 ses

E G N A T I V S.

ses negligentiam hominum an incitiam, an potius vtrunque, quis enim nō videat verum si Eleides leges, subsultare? Iam Bacchi nomen Eleleus erat, quod Ouid. auctoritas Met. 6. probet. Nictileus, Eleleusq; parens. Quod nomen Apollinis etiam esse Mac. prodidit, dī-
sumq; illud. ἀπο τοῦ ἐλίπτεται περὶ τῷ ἡν. Quod aeterno. f. meatu circa terrā voluit videat
iam Eurip. ἥλιε τοαῖς ἰ' πποισιν ἐλίσσων σένθ πολλοῦ πνέος. Nec vero minus Emped. de illo.
οὐν ἐκ ἐλίσσεται μὲ γαν οὐρανὸν ἀμφιπολλῶν. Siue igitur à volutione huiusmodi. Siue ab Elele
Bacchantium voce. (Nam etiam à sonis Bacchum dixere & Bromium & Iacchum) siue &
ipse qui & Apollo sit, à rotatione illa perpetua dictus Eleleus est, vnde Eleleides quoque fa-
ctæ sunt, vt aliter versus legi nequaquam possit.

E X O E N O N E.

D E P' R E S S A est humili cana pruina casa) Sunt qui, Defensa, legūt, qua ratione dixit
Vir. defendere teneras Myrtos à frigore, & defendere frigus testis, vt Gell. et ex Quadriga-
rij annalib. obseruauit. (Ad fontē Xanthi versa recurret aqua.) Iam illud prouerb. Græcis
vīrpatum frequens innuit dubio procul, quod illi. ἀνὰ ποταμῶν. Ex Euripid. iambico in
Medea, sic. n. Choru. ἀνὰ ποταμῶν ἱερῶν χάροισι παγαί. Vnde etiam Horat. qui neget arduus,
Pronos relabi posse riuos, Montibus & Tyberini reuerti? Cic. quoq; in epist. ad Att. prin-
cipio tantum Græci versus vsus adagij huius meminit. (Pulydamata roga) Ex imitatione
Homerice & hic, & alibi, ne syllaba subulset, legimus Pulydamanta quemadmodum & Pu-
lypus, licet alij Pulydamanta & Pulpum, vt sit, omega, scribere malint. (Ipse repertor opis
vaccas pauisse Pherças fertur) Callimachus diuersam ab alijs causam feruitij canit, cum. f.
Admeto Apollinem feruisse prodāt, q̄ adolescentis amore captus esset, atq; ad emerendum
eius amorem gregem ab eo pueri pastum.

E X H Y P S I P I L E.

N O N hæc Aefonides, sed filia Phasis Aetææ) Dubitauī sæpe antea quæ maxime pro-
babilis esset huius carminis lectio. An hæc ipsa, quā ipsi reliquimus, an quā alij substituere.
Phasias Oētæ legētes, cū hic, tum in Medea, vt Oētā bisyllabū fecerint, ergo vt cōtractio-
nem illā male ēt ab his scriptam non hætenus legere meminī, sic malim trisyllabū serua-
re, ut diphthongus illa corripatur sequēte vocali, quod & Græcis & Latinis nostris est pec-
culiare, in duabus. f. dictionibus, cū vna. n. terminatur diphthongo, & subsequens à vocali
incipiat, corripitur diphthongus natura præcedens alioqui lōga. Vt insula Ionio ne græca
citem. Et Ilio alto, & Pelio Ossa. Sed & in eadē dictione Virg. cū dixit, Sudibus ue pūstis,
diphthongum corripuit, quin & ipse Ouid. in Met. 7. Quos vbi viderunt præcutæ cuspi-
dis hastas. Tametsi sunt, qui legant, Peracutæ, uerū hoc Aufonij nullus inuertere possit, cū
ille in Protreptico ad nepotem scribens hoc uersu ita ludat. Te præunte n: pos modulata
poëmata Flacci. Adde q̄ uix legas, nisi memoria me deficit, Aetam bisyllabum, nā ille Oui-
dij uersiculus, ita legitur ita uetustis lib. Dissimilemq; animum subiit Aceta relictus. Et
paulo post Ouid. Cum rapido fallax Aetias igni Imponit purū laticem. Et Medea: Non
erat Acetes, ad quem despecta ueniret. Et iterum: Non senis Aetææ regia Lemnos erat.

E X D I D O N E.

P O E N A S uiolatæ Sichæi) Sunt qui, Sichæo, malint. (Mille procis placui, q̄ me coie-
re frequētes) Videndum, an desit in præpositio, uel quid simile, ut in me coiere legas. (Sce-
ptraq; sacra tene) Alij, Sceptra sacrata. Nobis uetus lectio displicere non potest, & alioqui
lib. omnes manuscripti ita habent. Nec steterunt) Ea forma quo Virg. Steteruntq; comē &
Terent. Emerunt. (Certius ibis) Sunt, qui, Serius, malint.

E X H E R M I O N E.

S I te iam tangit, Oreste) Alij pia tāgit, alij nunc. (Induit illa patrem) Accuratius ob-
seruandum censeo quid illud uerbū Induit sibi hic uelit. Nam interpretes gannunt. (Dis-
fundi-

E G N A T I V S.

fundimus iram.) Et hinc facile apparet diffusiones dierum esse legendas apud Iurisconsultos & Gellium non diffusiones, quod quibusdam placuit, ut improbem faciant, qui immutare ueteres lectiones audeant. (Qua duo porrectus longe freta distinet Isthmos, Vesta peregrinis. (Hippodamia rotis) Duo sunt aduertenda, & quod male lib. omnes habet: Detinet, cum distinet dubio procul legendum sit: quod quiuis uel mediocriter doctus aduertat, & quid sit illud quod externas rotas in Hippodamia hic dicat Ouid. Nos rem eruditius etiam non paucis ignotam breui explicabimus, ex Pindaro in primis, & Apollonio, qui cum inter pretibus suis prodidere Hippodamiam inter currendum alieno curru, id est procorum, qui cum ea cursu certabat, esse uectam, unde & hoc in loco peregrinas rotas Pelopis currum intellexit, quo donatus ille à Neptuno est in amoris olim compensationem.

E X D E I A N I R A.

SE tibi pax terræ) Alij lib. Pars terræ habebant. Nos ex manuscriptis lib. Pax restitimus. (Theutrantia turba) Non Thestitia, aut Thespiea, legendum esse facit, cum illud à Politiano inuentum, tum etiam quod Stephanus Theutrantem Thespij patrem facit, à quo Theutrantia turba iure Thespiades appellatæ. (Vna recens crimen refertur adultera) Nos syllaba refragante quandoque referetur, nunc vero diligentius examinata re, deferretur legendum censemus, & proprie id uerbi significatum sit, unde & delatores, sed & lib. unus manuscriptus, Defertur, habuit. (Inter Ioniacas) Alij Mæonias inter reclamante lib. fide, ex quorum auctoritate lectionem ita restituendam admonere lectionem uoluimus. (Scilicet immanes Elis faucibus hydros Infantem, & caudis inuoluisse manum.) Multis erroribus uersiculi hi duo fœdati antea erant, qui tamen ita restituendi (ut arbitror) fuerant, sit tamen hoc integrum lecturis. (Quodq; inter læuumq; latus, dextrumq; lacertum) Habitu compressi ab Hercule Antæi his uerbis expressit Ouid. ut male emendasse uideri possint, qui læuumq; latus læuum lacertum legerint.

E X A R I A D N A.

SEMISEPVLT A) Lib. omnes, Semisopita, præ se ferunt reclamante tamen syllaba, nam sopire semper primam producit, ut apud hunc ipsum infra Medea. Quæ me non possum, potui sopire Draconem, Et Hypermnestra. Dum petis amplexus, sopitaque brachia factas. Tametsi sopor corripiat, quare semisepulta libentius eodem sensu legerim. (Nec facta luisse) Emendauimus cum hactenus omnes lib. nullo sensu tulisses haberent.

E X M E D E A.

AT tibi Colchorum) Alij, Vt, legunt. Sed quo sensu ipsi uiderint. (Cur unquam Colchi) Quis non videat hoc totum ex principio Medæ Enniane deductum? ancilla enim Medæ apud Euripidem, & ex nostris Ennium, sic ferme cœpit, versus aut notiores sunt, quam ut à me sint huic loco inferendi, odiosa enim omnis ostentatio presertim ubi magnitudo rei non excuset. (Excipit hospitio iuuenes Aeta relictus) Et in hoc uersu addidere quidam pater, ut bisyllabum Aeta facerent. cum tamen trisyllabum sit, ut paulo post in eundem hunc sensum. (Dixerat Aetes) Adde & male etiam scripserint, dum Oetam scribunt, sic enim montis est nomē. (Vt uidi, ut perij) Alij, Et uidi, & perij, mihi ex Theocriti, & Virgilij imitatione hoc probabilius est uisum magisq; poëticum. (Hæc animum, & quora pars etiam mouere puellæ) Pudendo errore addiderant, & legerant omnes possent mouere, qui non uidebant saltem ob stare syllabæ quantitatem, si mouere perpetuū faceret modum, quare nos ex perpetuo perfectum facimus sensu, & syllaba quadratæ. (Aut nos Scylla rapax) Quid est q; Scyllæ meminerit, quæ adeunda illis ex Ponto redeuntibus nequaquæ erat? An errore muliebri, & animi mœrore qd dicat, nescit? An Ouid. id innuit argonautas mari iactatos, qd Græci et poëtæ quidā cecinere ad Africæ littus appulisse, ut uel inuiti Scyllæ Charybdisque

E G N A T I V S.

vortices subierint. (At subito nostras vt Hymē cantatus ad aures) Quid alij senferint in hoc verbo, quod ab syllabæ moramentum attinet, haudquaquam nos fugit, mihi tamen probabilior eorum est uisa ratio, qua syllabam hanc corripiendam esse crediderunt, vnde & ex vetustis lib. vt addidimus, & paulo post in altero versu, & particulam substituimus, cū impressi ad hanc diem lib. Turba ruunt, Hymen clamant habuerint. Nec vero illis Catullianum carmē fauerit, vbi ille intercalari numero videtur quandoque producere, cum diuersam ille secutus sit rationem, & licentior aliquanto in syllabarum spatiis habeatur. (Turba ruunt, & Hymen clamant, Hymenæ frequentant,) Adeo ne quosdam esse vel grammaticæ rationis expertes, vt non aduerterint Hymenæa legi nequaquam posse, vnde enim ille accusandi casus in a, deducatur, Aut quis quarto casu Hymenæ dixit cum in αἶθε, rectus exeat, sed nobilissimi saltem poetæ testimonio admoneri poterant, qui in libris de Ponto sic scribens ad Max. cecinit: Ille ego qui cecini vestros. Hymenæon ad ignes. Verum in Ibin de hoc, hisque similibus alia, nam nec scribimus iustum nunc opus, & admonere tantum lectorem volumus. Alioqui, & Hypermetra. Vulgus Hymen, Hymenæa uocant. Et Catullus: Hymen, ò Hymenæ, Hymen.

E X L A O D A M I A.

LINGVAQVE mandantis) Sic emenda cum hætenus mandatis legeretur. (Dux Pari) Ineptum, & perridiculum est, quod opici quidam, & male initiati literis Dyspari ex Homericæ Rhaps. supponendum contendere. Quem non violauimus ignem. Non faces ab Ouid. pro igne intelligi subsequens versus segnissimum quemq; admonere poterat, sed eū ignem, quem cum aqua à noua nupta tangi moris erat. Plut. in Probl. & alij, nam & quinq; faces adhibebantur, quemadmodum panis cum aqua in eisdem nuptiis Diony. Alic. Quid Io freta longa pererras? An hic, vt in Ibi, primam huius dictionis corripuit, an vero vox est exclamantis.

E X P A R I D E.

SED nymphis etiam curaque amorque fui) Quid est quod nymphis curam se fuisse dicit? An quod, & alias præter Oenonen amarit?

E X H E L E N A.

MILITIA est operis altera digna tui) Sic enim libentius legerim.

E X H E R O N E.

LEANDRE, tu vide) Ne vbi producit prima syllaba Græcorum de more Leandre fit scribendum.

E X A C O N T I O.

ET Thetidis quale vix reor esse pedas) Α'γγρόπεδον, Thetis ex Hom. Rhaps. innuit. (Maceror interdum) Grammatici quidam dum macerari verbum prima correpta pronunciarī posse contendunt, versiculum hunc ingeniosissimi Vatis contaminauerat, nō aduertētes inuersum esse uerborum ordinem, & sic restituendum, vt nos emendauius. (Si generosa probaris) Sūt qui, Probat, malint, ac si dicat tu tuiq; oēs probatis stemmata in coniuge. (Tūc mea difficili) Sic legendum, non, Difficilis, qñ melius dicatur Nauem deductum difficili æquore. (His tñ aduerso) Vide ne legēdū sit Bis, vt significet Cydippe nō semel Vētum aduersum fuisse. Miror, & innumeris structā de cornibus arā. Nō ego hoc loco plura quam quæ Politianus de ara Delij Apollinis ex cornibus facta frequentibus addā. Ad illū diligētem Lectorē relegamus. Et de qua pariens arbore nixa Dea est. Oliuæ palmæq; arbore, cui Latona paries innixa est innuit ipse in 6. Met. Illic incumbēs cum Palladis arbore palmæ. Sed Plut. fontiu fecit hæc noia, obiecta; Latonæ Draconis specie precipitasse iesse de saxo territā Græcis hæc auctoribus cantatissima sunt. Satis nobis est digito fontē quærere uolentibus ostēdisse, nihil. n. ineptius, aut friuolum magis cenfeo q̃ vbi in puerilibus ostētare ingenium aut eruditionē uelis. (In læuum versor, cum vocat ille, latus) Iam qs non videat legēdū læuum, non dextrum? si quidem decubentes dum auersantur eos, q̃ inuifunt, in læuū reclinant

E G N A T I V S.

clinēt latus necesse est. Mirabar quare tibi nomē Acontius esset. Si Euripidis illa in Polyni-
cis nomine interpretatio iure irrita explosaq; est à doctis, nescio an hæc pbari Ouidiaa sa-
tis debeat, cū in eius nomine ludat Cydippe quasi iam inde à puero sortiri nomen hoc po-
tuerit, & in illam iaculaturus esset amoris faciem ἀκόντιον. n. Græcis iaculū. Sed hæc qnq;
poëtis vsurpata in earū p̄sertim personarū seruādo decoro, quas minus prudētes paritasq;
introducunt. Teq; tenente deos. Omnes hætenus deo, nullo (nisi fallimur) sensu.

EX SAPPHVVS EPISTOLA EGNATIVS LECTORI.

Contulimus olim in hanc epistolam aliquanto plus industriæ, ac curæ,
tum q̄ ceteris corruptior hæc erat, tum q̄ tameti cum reliquis ab Ovi-
dio scripta videtur, illam tamen doctissimus quisq; ita semper admira-
tus est, ut secernendā ab aliis censuerit, ac si inter illos minores parti-
tios allecta cōmunem sortem non ferat, eminereq; statim ceteras de-
beat. Quare & Calderinus, & ante illum Merula, veluti in Olympio
stadio celebres Athletæ, non citra pulueris (quod aiunt) tactum, desu-
darunt, & vt coronam reportarent, cōtenderunt ac si Pythia illa ac Ne-
mea, uel si qua alia in terra Græcia celebrabantur olim, veram cumulatamq; victoribus glo-
riam afferrent. Et sane ut illa quidem sacra omnia erāt, & Olympicus Agon, uel Iouis ma-
iestas, uel Hercules, qui primus instituit auctoritate, uel etiam loci magnitudine, ac clari-
tate cetera terræ Græciæ præstabat, ita hæc epistola, tameti cum reliquis scripta sit, & au-
ctoris ipsius maiore quodam studio, & personæ, q̄ sustinet grauitate, & euentu maxime me-
morabili digna semper est uisa, quæ & principem sibi locum uendicaret, & maiorem di-
ligentiā exposceret in q̄ si à uiro in primis erudito, ac de studijs nostris optime merito dis-
sentire in paucis uidebor, ignoscet ille cum ceteris, cum in non paucioribus illū, & sequar,
& laudem. Vtinam quam eius literas ac studium æmulatione multorum digna iudicio, tā
possem & cetera his æmulanda proponere. (Sappho Phaoni) Non ingrati tibi lector futu-
ram fabellam existimo non animaduersam ab utroque commentatore, q̄ primo ad adolescen-
tiæ nostræ Tirocinio ex græcis scriptoribus in racemationum nostrarum capite vulgaui-
mus. Tu si vacat, inde eam petas. Nunquid ubi, alij ecquid ut emendarunt. Sed ipsi uide-
rint, mihi uetus lectio non immutanda est uisa, ubi p̄sertim auribus illa obsequatur ma-
gis, & consensu etiam probetur eruditiorum. (Elegia flebile carmē) Et hæc lectio mihi sem-
per uisa probabilior q̄ elegi verbum aut elegi quoq; q̄ substituere quidam, id quod incon-
cinnum absurdumq; videatur, nec ingenio poëtæ cōgruens, qua aut ratione fiat, vt syllaba
ea lōga sit, & auctori usū probatur, & à rōne nō abhorret. (Nec mihi Pyrino subeūt Mnaif
ue puellæ, Nec me Lesbiam cetera turba iuuat) Neq; accusare quempiā est animus, nec
tū mihi assumo, vt si quid alij diuersum à me senserint, id ego statim ad inuidiam meā tra-
ham. Sua cuiq; placent, ego mea vt non multum admiror, sic melius nihil habeo, non facile
contemnere aut damnare soleo illud tū in bonam partem dictum à me accipiant uelim, q̄
immutarint lectionē, totamq; inuerterint, non mutatuos fuisse, si rem consideratius expē
dissent. Qui. n. quæso Pyrrhiades à Pyrrha, aut à Methyma Methymniades deduci possunt?
Aut vnde hæc tam insolens, tamq; absurda deductio? dicimus quidem Lesbiam, Pelasgia
dem: Acheiadem: Heliconiadem, & cetera id genus, sed ut ratione non careant, non tū Pyrr-
hiadem Methymniadē non magis q̄ Mithyleniadem. Romaidem, aut Cyrriaden, q̄ nec
usus, nec ratio patitur. Vnde enim Patronymicum hoc muliebre formatur, aut quō? Si. n.
Pyrrhæus, ut Methymneus est nomen possessiuum, ut sunt, nullo pacto poteris inde hoc Pa-
tronymicum deducere, aut enim Pyrrhas faciet, aut per dissolutionem Pyrrhaias, utrum
autē dixeris, & duriter, & insolenter id deduxeris, quod si Pyrrhæades legeris, syllaba clau-
dicet necesse est. Nos igitur à veteri stabimus lectione, exanimēt illi rem totam, ut ingenio
excellunt, & eruditione præstant, facile (vt opinor) recantabunt. (Quas hic sine crimine a-
maui) Non displiceret ea lectio, quā astruxere, quis non sine crimine amaui. Sed interim
ampliari iudicium postulo. Nec me despicias, si sum tibi corpore parua. Mēsuramq; brevis
nominis

E G N A T I V S.

nominis ipsa fero. Diuersa longe est lectio, quæ nunc circumfertur. f. (Sum breuis, aut nomen, quod terras impleat oēs. Est mihi mensuram nominis ipsa fero.) Sed uos erroneam tellure. Alij ò vos erroneam, uetus lectio. Nec uos erroneam tellure admittit nostrum. (Nisiades matres, sicelidesq; nurus.) Alij. Nisiades matres, Nisiadesq; nurus. ut sit geminatione iucundius carmen. (Tu quoque quæ immites celebras.) Alij sic emendarunt. Tu quoq; quæ montes, sed uiderint, illi, ne montanum ac subagreste quid oboleat hæc emendatio. (Non Arabum noster rore capillus olet.) Alij non Arabum noster dona capillus olet. (Non ut amas oro, uerum ut amare sinas.) Sic corriges quemadmodum id quod sequitur. Admonuit, quæ uis alijs admoneat. (Per tibi qui nunquam longe discedas, amorem.) Alij oēs discedit. Nos ex affectu optantis feminæ illum modum substituiimus ac si dicat, qui ut nunquam discedat, & habeat à me, opto. (Postquam se dolor imminuit, mea pectora planxi.) Alij. Nec pectora plangi, ubiq; tñ Ouid. priore uerborum forma hanc sententiam contexuit, ut Canace. Exierat thalamo, tunc demum pectora planxi. (Et Medea) Protinus abscissa planxi mea pectora ueste. Adde quæ uix dicatur nec puduit plangi pectora, sed plangere ut exululare. (Frōdibus & nullæ dulce queruntur aues.) Vbi olim mille nullo sensu, emendabis nullæ, aliter & syllaba nuret, & sensus non quadret. (Grata prius lacrymas cum bibit herba meas.) Omnes hactenus combibit legere, mihi cum bibit non displicet, ut hic planè sic sensus incubuisse, sese in locum frequentius ubi ante iacuerant, cum interim herba, locusq; ante illi gratus exciperet suas lacrymas, quæ fluere ad Phaonis memoriam, si quis tñ & combibit probat, non admodum repugnem. (Sola uirum non uita pie.) Emendabis pie. prius enim casta uox semper uisa est, ac nihili. (Et nitidus uitreoq; magis per lucidus amne. Fons sacer) Alij aliter. Est nitidus uitroq; magis perlucidus amnis. (Vna nemus) Quid enim sibi uelit uetus lectio non uideo, Vnda nemus, quoniam & Domitius iam ante id agnouit, & sensus una exposcit. (Ante oculos uisa est Nais adesse meos.) Non possum non admirari tantam lectionis uarietatem in codicibus deprehēdi, uetus enim lectio sic ferme habet. Formosus puer est uisus adesse mihi. Nunc alijs diuerse legunt. (Constitit ante oculos Naias una meos.) Vbi miror quid sibi uelit hoc nomen, quod quidam legunt per ypsylon, manuscriptus liber noster sic habuit, ut emendauimus, quæ igitur malint, eam sequantur, illud testari possum ueteri si lectioni steteris, dissentire à sese Ouid. qui statim non ad Cupidinem, sed ad Nympham. i. hanc Naida conuersam Sappho faciat cum, inquit. Ibimus ò Nymphæ, quo in uersu grauis infederat error, ut Nymphas alloqui uideretur, cum Naidem Nympham, quæ oculis obiecta illi fuerat, alloquitur, & sic Nympe uocandi casus erit Græcorum more unitatis numero. (Nec mora iussus amas tenuit lectissima Pyrrha. Pectora, Deucalion igne leuatus erat.) Admonuimus iam alias uarietatem lectionis incredibilem deprehēdi in hac epistola. Nam quidam adeo diuersi abeunt, ut nec uerba, nec sensus cum ueteri lectione cōueniant, mihi non tñ animi fuit, ut tantam immutationem admitterem integrum relicturus alijs, quid magis illi probaturi sint, alijs igitur non fortasse male. Nec mora, uersus amor fugit lentissima merse Pectora, Deucalion igne leuatus erat. (Ibimus ò Nympe) Vocandi casus est unitatis numero, & Græco more enūciatus. (Grata lyram posuit tibi Phœbe poëtria Sappho) Domitius, & alijs, Poëtica Sappho, ignoscant illi, tam perperam legunt, quæ male interpretatur, nemo. n. nescire potest qui uel Græcis elementis imbutus sit, non dici substantiue unquam sic poëticam, dicimus enim poëticam artem, ut Horatij Ars Poëtica, sed poëtriam muliebri genere, ut poëtam, quod Græcis imprimis peculiare est. Nomina namque hac forma apud illos multa, ut, *ἡ ἀλτρία, μαθήτρια, ποιήτρια* Lesbides æquoreæ nupturaq; nuptaq; proles. Sic omnino melius, ut illud est quod sequitur amata; potius quam amare. (Me miseram dixi quem modo penè meus) Male uetus lectio quæ nos uero quem, alijs quam. (Ecquid ego hæc precibus) Alia lectio ecquid ago precibus. Puppique tuæ uotiuam paramus. Quis non uidet etiam reclamante librorum fide legendum paramus non parantur ex amantis affectu? significare enim uoluit nuncupata à se ipsa uota pro Phaonis reditu. (Non tamen inuenies, cur ego digna fuga.) Hic uersus per parenthesis omnino legendus est. Hæc sunt Beriuti optime quæ à nobis summo studio ac diligentia in hanc epistolam iam pridem elucubrata breuissime uti uides complexi sumus. Tu (ut spero) non parum uoluptatis iam ex hac lectione capies, ceteri etiam emolumentum, quando

E G N A T I V S.

quando epistola omnium elegantissima: ita nunc legetur, ut intelligi possit. Quin etiam & Domitio ipsi viro plane erudito, & in hoc commentandi genere facile principi non paruum opem attulimus, quippe qui labores hominis partim neglectos, partim etiam fœdatos, ita restituiamus: ut ipse cum suo Nasone percipi tandem queat. Nam præter alia sanata vlcera, græca omnia, quæ desiderabantur testimonia, subtexenda in eius cōmentarijs curavi. Bene vale. Nec quæ alij nuper emendarunt, contemne, multa enim in illis bonæ frugis inuenies, ut industriæ illorum non parua habenda sit gratia.

E X I B I D E.

P V G N A B V N T Iaculis dū thraces, Iaziges arcu) In cuius versus interpretatione lapsum Domitium miror, qui Iapides, & legat, & interpretetur, ac si nesciat inter Scytas id genus hominum Ponti accolae ab omnibus & Geographis, & poëtis adnumerari. quorum testimonio breuitati institutæ studens omitto. Iapides certe nusquam lectum arcu, & sagittandi peritia celebres. (Quique ab equo præceps in aleis decedit aruis) De Bellerophonte intelligi nulli dubium, quod vero aleis aruis, non alienis erat legendum, admoneri vel Homericæ lectione potuere, qui Illiad. 3. ita cecinit. *ἦτοι ὁκαππεδίον τὸ ἄλχιον οἷον ἀλᾶτο, ὃν σὺ μὲν κατ' ἐδάω, πᾶτον δ' ἔφωπ' ἄν' ἀλεόων.* Hæc carmina Cic. in 3. Tuscul. ita interpretatus est: Qui miser in campis mœrens errabat aleis, ipse suum cor edens hominum vestigia vitans. Qui versus quod ad aleos campos attinebat, corrupte ante habuit alienis. Dicti autem alei campi, *ἀπὸ τῆς ἀλῆς*. i. errore: traditum. n. est ipsum Bellerophontem elatū rerum magnitudinæ, quas gesserat, ad cœlum volandi cupidum, Pegasi equi alligeri opera vsum, id quod moleste Iupiter ferens asilum immisit Pegaso quare inde excussus in Lyciæ campū decidit, cui de continuo errore primus alei nomen dedit, quem equum mox aurora à Ioue munus accepit cōtinui eius cursus solatium, sunt qui aspirent dictionem, *ἀπὸ τῶν ἀλῶν πηγνυμένων*. Dictus aut Bellerophōtes, seu Bellerophon, q. ante Hipponoos, ab interfecto Bellerocorinthio. (Vel tua ne penè genus hoc cognouerit vnus) De Metio Suffetio Albanorū dictatore ab equis, Tulli regis iussu distracto intelligendū. Virg. Nec procul inde citæ Metiū in diuersa quadrigæ Distulerant. at tu dictis albane maneres. (Cui nihil Hercei profuit ara Iouis) *ἔρχετον δ' ἱα* Græci appellauere Iouem, qui penetibus præesset, atq; intra proprios Iares coleretur, qñ *τὰ ἐξ ἡ* domus ipsius circuitum appellant, vnde & Hic Herceus Iupiter, & apud Virg. aræ Herceæ. (Aut ut Amynt.) Pausaniā Philippi Mace. regis Amyntæ filij interfectorem notat, vnde Amyntiadē illū poëta nuncupat. (Nataq; ut Aeacidæ) Laodamiā forte Alexandri Pyrri filij virginē intelligit, quæ à Milone Aetolo, ut Iust. lib. 27. est auctor, interfecta per summū est scelus. (Cantharides) Vermiculus hic ficis, & fraxino, ac albæ rosæ innascens, ac pauca, præsentaneū venenum habitū, ut tñ remedia secum habeat alas, quæ in quacunq; parte venenū sit, auxiliatur. memoriæ proditū, Cossinio equiti R. & Neronis principis amicitia claro, dum Lichene correptus esset, à medico datis interijisse. hę Vticenſi Catoni obiectæ in Cyprij regis auctione, quas sestertijs 60. addixisset, non tangi gemmas venditurus, quanti nunc venenū (Pheræi) Iason hic à Pheris Theſſalicis, quas tyrānide oppresserat, dictus Phæreus, de quo Cic. & Plin. 7. qui deploratus à medicis vomicæ morbo, cū mortē in acie quæreret, vulnerato ab hoste pectore salutē inuenit. ita illi hostilis gladio salutē attulit, quē medici sanare nulla rōne potuerāt. hunc Thebe vxor adiuantibus cōscijs tandē interemit. (Aguas ocul.) An forte Alpheū fluuiū præterlabentē intelligit, q. subter mare in Siciliā lapsus Arethusæ fonti sese immiscet? (Vtq; vel Eurydamas) Hic Medus ex Homeri interpretis testimonio fuit, qui circa Thrasylli fratris tumulū à Simone Larissēo tractus est. (Vnū q. toto corpore vulnus habet) Sic & ipse in Metamorphosi de Marsia, Nec quidq. nisi vulnus erat. (Vtq; Dryantidē) Lycurgum innuit, ut puto, Dryapis filium quem *μονοκῆπις* d. Græco epitheto appellatum inuenio, q. in altero tm pede calceum hñet. Hunc Homerus à Ioue lumine orbatum cecinit. quare q. altero pede læsus esset, cultū pedis disparē Naso ingeniose dixit. (Tisameniq; patri, Callirhoēs q; viro) Quis dubitet Calligones male à Calderino legi? fabulāq; absurde cōfingi? Tu igit Alchmæonē Amphiarai filiū

matri

E G N A T I V S.

matricidam intellige, qui cum ad Phegeum Alphesibœ patrē venisset, ut furore ac infania purgaretur, in quam ob matris Eryphiles necem inciderat, Alphesibœa dato prius illi monili in vxorē purgatus accepit, inde profectus Callirhoēn Acheloi filiā adamauit. Cumq; illa non aliter in nuptias cōcessura foret, q̄ monile accepisset, redijt ad Alphesibœam Alcmaon, monileq; repetens à Temeno, & Axione fratribus Alphesibœe est interfectus, quos foror tñ i vltionē mariti necauit. hoc ipsum Ouid. i. de Remed. Amoris sic cecinit. Amphilocho frater ne Phœgida semper amaret. Callirhoē fecit parte receptatori Hanc rem & in Met. 9. perstrinxit, Filia ne ue magis capiti sit fœda parentis. (Quā tua vel Pterela, vel tua Nisē fuit) Cymethonam Pterelē Taphiorum regis filiam, quæ Cephalī Amphitryonem in expeditionem secuti capta amore est, nemo non nosse potest, de qua eadem, quæ de Niso & Scylla fabulata est Græcia. Illa. n. & patrem & patriā hosti prodidit, abscesso patris fatali capillo. Plautus in Amphitr. Peterelam ab eo interfecit solus omnium quos legerim, prodidit. (Ut quos dux Pœnus) Acerranorū senatores ab Annib. per fraudē captos, & in puteum demersus notat Val. 9. & App. Lybico. (Frater ut Antæi) Bufirim eodem patre natū, quo Antæus innuit, ut Prob. noster auct. est in Georg. Qualis aut fuerit Bufiris, notius est, q̄ ut pluribus explicare debeat. (Ut Sanis, & Scyrum, & cum Poliphemone natus) Hic & Procrustes cognomento dictus est. (Filius & Cereris) Pluton ex Iasio genitum & Cerere, Hesiod. cecinit in sua Theogonia, cuius nomine diuitia & opes Græci appellāt, nā πλουτὸς diuitiæ. Cæcus ab Aristophane in fabula Pluto dictus, q̄ raro ad bonos tirus adeat. (Solaq; Limone) Hippomenis filiā, de qua supra, Limonē appellauit, q̄ famæ, quæ λιμός à Græcis dī, cū equo à patre intra domum incluse perierit, qui postea locus Athenis ab ipsa puella & equo nomen habuit. De hac Ael. 14. omnimodæ hist. sic scr. Hippomenes vnus ex his, qui à Codro originem ducebat, cū calumniæ impatiēs esse, q̄ filia limone Adulterium commisisset, illum quidem cum filia curauit alligatum dilaniandum curauit, filiā vero cum equo domi inclusit, quoad fame perijt. Vnde Græcis puerbialis locutio, Hippomenē magis impius. Diogenianus. (Lynæius Heros) Quid si Cygneius legatur, & Tenes, unde tenedos insula dicta arcē à patre inclusus intelligat? De Tene aut & Securi Tenedia plura alias. (Ut satius Hiponoo.) Diximus Bellerophontem ante Hipponoom appellatum, ut melius & hic Hipponoo, qualiscunque hic sit. (Quiq; Lycurgidem letauit, & arbore natum: Idmonaq; audacem, te quoque rumpat apr.) Tres hic intellexit Ouid. ab apris occisos, & primū quidem Anceū Lycurgi & Antinoēs filium, de quo sic Apollo. Τρεῖ τῶς γέ μιν ἔπειτ' ὀύσιεν Ἀγκυκαὶ τὸν μὲν ῥαπατὴρ Δικουέγγ' ἐπέμει. Hic vero ab apro Calydonio in summo inguine percussus cecidit. Ouid. 8. Quaque est via proxima leto, Summa fetus geminos dixerit ab inguine dentes, Concidit Anceus. Alter vero est Adonis Cynaræ ex Myrtha filia genitus, quem fabulantur intra corticem matris, iam in arborem Myrtham mutatæ educatū, & suo tēpore inde emissum. (Nam Idmon Asteriē & Apollonis proles apud Mariadynos ab apro necatur, clarus præcipue vaticinio Hūc tñ Balbus morbo perijisse prodidit in quinto. Quid est aut q̄ audacem Imona vates ingeniosissimus appellat? an q̄ cū sciret in expeditione illa se moriturū, certē morti pro laude sese exposuit, quod summæ audaciæ cēsetur opus? quod & Apollinus & Balbus noster ita in primo canit. Lacrymæ cecidere canenti. (Quod sibi iam clausos inuenit in ignibus argos. Inclususque necem cauea patiaris, ut illæ Non profecturē conditor historiæ) Num iustum opus hoc scribimus, sed studiosis tñ, & industrijs prodesse contendimus, atq; ideo quāto breuius fieri potest, rem ipsam perstringimus. Domitius hoc in loco nescio quid de Cherillo malo illo rerum Alexandri scriptore confingit nullo satis auctore certo, cū de Callisthene philosopho, & comite Alexātri sentiēdum sit. hic Arist. ex sorore nepos, dum ferre regis insolentiam non posset, qui sibi Ammonē patrē assereret, in odium eius incidens tanq̄ coniurationis Mace. concitator inedia mori coactus est caueæ cum cane inclusus, & ad ludibrium diu gestatus. Illi vero excellens ingenij vis, aut hist. à se conditæ de Alexandri rebus monumenta parū profuere Iust. Sen. Cur. & alijs. Utq; repertori nocuit pugnacis iambi, Sic sit in exitum lingua proterua tuum. Non ego is sum, qui Domitij ingenium non probem dignumq; uiri propositū non maxime admirer, qui cum ea ætate esset (quartum. n. & trigésimum vitæ annum agens obiit) tot tantaq; edidit, quoc

E G N A T I V S.

quot quantaq; in hoc genere ad hanc diem nemo in quibus si ille lapsus est interdū ut facile omnes labimur, nō tamen nō dignissimus omnium laude & commendatione sit in his præcipue, quæ primus aut inuenit, aut explicauit. Fuit ille, quod negare non possumus, aliquanto audacior, & comparatam sibi auctoritatem, & gratiā multorum fauore cōciliatam retinere quauis ratione & arte cōtendit, ut multa ēt præcipitare coactus sit, quæ si diutius uixisset, forsità emēdasse, ut hoc ipsum de quo agimus in quo loco partim breuior est, q̄ tāta res exposcebat, partim ēt quædā, quæ sustineri non pnt, inculcat. Nā de Archilochō intelligi certū est, qui ex paro insula iambici carminis auctor apud Græcos celebris extitit, q̄ tāta carminis acerbitate ī Lācambē focerū inuectus est, eiusq; filias, ut ad laquei mortē utrosq; compulerit: sed q̄ ab his interfectus sit, quod Domitius addit nō inuenias, qui contra à Calōnda quodā cui Corax cognomen fuit, in acie fortiter pugnans occiditur, quem Pythium oraculum postea arguit, quod & Plin. 7. prodidit. nec prius expiari à cæde potuit, q̄ excusata cæde, eaq̄ in necessitate reiecta, illi ad Tenarum parentasse, unde prouerbium Græcis ἀρχιλοχον πατῆς in maledicos. Sed ad hunc locum minus hæ faciunt, cum Ouid. non eius cædam, sed id potius sensisse uideatur, q̄ Lacædemonij libros Archilochi è ciuitate sua asportari iusserint, q̄ eorum parum pudicam, ac uerecundam lectionem arbitrabantur plus moribus obesse, quā ingenijs prodesse posse. Quo igitur ille demū sibi inuisam maledictis incessauerat, adeo ut nec sibi ipsi parceret, bene ab Ouid. dictus, linguam habuisse in suū exitium proteruam. Vtq; lyræ vates fertur perijsse seueræ, Causa sit exitij dextera læsa tuis. Quid si Philoxenum Cythereū Dithyramborū poētā intelligas? quod. n. Aristo q̄. nescio quo Domi. comminiscitur, perridiculum est. Nam & Dithyramborū poētæ seueritas lyræ congruit, & quæ sequuntur ab hist. non sunt aliena. Cum. n. apud Diod. hic ageat, nec eius poemata laudare posset ut inepta, & inconcinna, in latomias coniectus est, unde precibus amicorum extractus cum Diony. recitantē audisset, surrexit, & Dion. causam per cunctanti, Statius, inquit, est in lapidinis agere, quā recitantem tyrannū audire. Cic. in epist. ad Att. lib. 4. reliquum est σπάρταν ἔλαχες, τὰν τανκὸς μὲν nō mehercule possum, & Philoxeno ignosco qui reduci in carcerem maluit, quā talia, hic tandem cū Tarentum aufugisset reuocatus ab eodem Dion yfio per literas, nihil aliud respondit, q̄, a, literam, unde in Adagium, Philoxeni libellus, de his qui rem aliquā facere nolint, usurpant, & Græci, in latomias. i. lapidinas coniecti, cum aliquem in malam rem abigendum significare uolūt. sit autem hæc æstimatio, nō iudicium. Nam non satis liquet, an incorrupta sit lectio. Quid. n. sibi uelit quodd læsam dicat dexteram exitij causam, coniectare nō liquide possum. Illud omittere non est uisum quodd uariæ hist. 4. Aelian. prodidit, Aeschylum Tragycum ab Athenien. impietatis crimine fuisse damnatum, quem cum lapidibus obruere Atheniē. parati iā essent, Aristæ minori natu fratri exereti brachium cui manus abscissa fuerat Salamina pugna in qua præ ceteris insignem gloriam retulerat, facile fratrem donauit, memor uirtutis Aristæ in nauilio proelio nauatæ. (Et tibi coniugij nox prima nouissima uicæ. Eupolis hoc periit, & noua nupta modo. (Domitius Eupolim ueteris comædiæ scriptorem falso putat, ego ex 3. Epigrammaton animaduerti alium fuisse hoc nomine adolescentem Nitæ filium, qui Glycerio Euduci filia uxore ducta tecti lapsu cū noua nupta obrutus est. i. nocte, Græci uersus hi sunt ex 3. lib. duo. Εὐπολὶν ὡς ἀγαθὴν τελευκῆσιον, ὃν ὑμέναιον. Εὐβουρὸν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πέσαν τὰ λαμῶ. (Vtq̄ cothurnatum periisse Lycophrona nar. (Quare cothurnatum Lycophrona appellauit. Ouid. à Domit. prætermisum esse miror, neq; n. quodd Alexandrum opus composuerit iambico carmine, quod opus adhuc extat, cothurnatus est dictus, sed quodd & tragædias complures, quarum maxime celebres Marathonios, Oedipus, & Nauphas. (Quoque suæ passa est pellex inuita sor.) Sic legendum hoc carmen sensu huius modi, ut lingua sic illi abscindatur, quæ admodum Philumelæ contingit, quæ inuita pellex sororis fuerit. (Et puer Harp.) Sic & legēdū, & de Harpagi filio, quē Astyages Medorū rex patri epulandū appofuit, intelligēdū. Iust. & Herod. Vtq; duobus idem dictis modo nomē habenti, Prefocent animē noxia mella uiam. Hunc Higinus Glaucū filiū Minois scr. qui in uasis melle suffocatus Aesculapii ope reuixit, sed & Clau. Creta; (si uere narratur fabula) uidit Minoū rupto puerū prodire sepulchro. Quem senior uates auium clangore repertū Gramine

EGNATIUS.

Gramine restituit, miræ nam munere fortis, Dulcia mella necem, vitam dedit horridus an-
guis. Nec tibi si quid amas felicius Hæmone cadat) Vidit hoc in loco certe Domitius me-
liora, nec tamen sequi potuit. Nam quis hic fuerit Hæmon, diligentius explicandum om-
nino fuerat. Hic vero Hæmon Creontis filius minor natu fuit, Menæcei qui se pro patria
deuouit, frater, cui Antigone Oedipi filia desponsata fuerat illa vero patrem in exilium se-
cuta, Hæmon à Sphinge dilaniatus est, Euripidi & eius interpretibus. (Teli genus hereat il-
lud) Osse. n. marinæ turturis Telegonus Vlysem patrem interemit, cômētarius Aristopha-
nis & Dictis. (Vtq; loquax) Anticium Polit. in miscellaneis ex homerica Raspodia signifi-
cari uoluit, in quo tñ Politiani error apparet, neq; n. necauit illum Vlysses, sed eatenus cō-
pressit illi labia, quatenus Helena affuit. Error autem ex uerbi Græci similitudine facile or-
tus, nam q πνίξεν & πνέξεν literi parum distant, imposuit Politia. (Comicus ut liquidis
perit, dum nabat in undis) Nō nescio de Terentio hic esse quosdam suspicatos, sed quid si
Eupolim intelligas? quem cōstat ex Aristophanis cōmentario ab his in quos Baptas acer-
bissimam comœdiam scripserat, mari immersum suffocatumq;, qui Comicus per excellen-
tiam appellari potuerit. Vtq; cothurnatum vatem tutela Dianæ, Dilaniet uigilum te
quoque turba canum. Quod Domit. de Euripide scripsit, bene certe interpretatus est, illud
addidisset uellē, quod Aribæus Macedō & Crateuas Thessalus, poētē: dum inuident glorię
canes à Lyfimacho Archelai seruo immittendos curarunt, qui securum illum inuaderēt &
laniarent. Non desunt tamen qui illum à feminis disceptum prodiderint, dum intempe-
stiuē ad Craterum Archelai Amasium proficiscitur. Sed eum alij, dum in codici uxorē so-
licitat interfectum scribunt. Vixit aut annis 75. cuius ossa Pellam Archelai iussu deporta-
ta sunt, sed & Gel. 15. non pauca. Diripiantq; tuos infans unguibus artus, Strimonis ma-
tres Orpheon esse ratæ. Vt illi male Hymeneæ, in epist. 4. emendarant casu, quod in heroidi-
bus adnotauimus, ita hic aduersa ratione error inoleuit, neq; enim uideo qui quartus hic
casus enunciari in on possit, quod qui prima grammatices Græce rudimenta perceperint,
intelligere facile poterunt quare ex manuscripto, libro, Orpheæ te esse ratæ, legas. (Obstru-
tusq; famem patiaris limine testis) Pausaniam Lacedæmonium Cleobroti filium innuit,
de quo nō plura dicam, quando Græcis & Latinis monumentis omnia uulgatissima sunt.
Nunc quoq; pellit Io. Corripuit hoc in loco, ut superius in Hypermnestra, Quæ tibi causa
fugæ, quod Io freta longa pererras. (Climadq; modo) Alcibiadis Climę filij casum ex
Plut. in eius uita accipe, qui miserabili incendio semiustus, flammis ferroq; oppetiit.

EX EIVSDEM EGNATII RACEMATIONIBVS, Super Phaone fabula quædam haud sanè hætenus cognita: explicata. Cap. I.

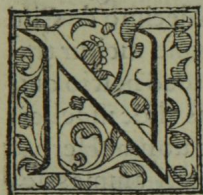

Ommētarios in Sapphus ad Phaonem epistolam: præclara duo nostrę
tēpestatis excudere ingenia: Georgius. f. Merula & Calderinus Domi-
tius: Alexādrinus ille patria: Veronensis Domitius: Vterq; mediusfi-
dus: si iudiciū requiras meū, erudire multa: multa ingeniose, tū de Grę-
corū tū de Latinorū hausta fontibus in mediū protulere: Ceterū quo-
niam unus alterue, nō omnia nosse potest, animaduertimus nos histo-
riam super Phaone: uel potius Fabellam lepidam sanè, neq; nō neces-
sariā admodum, prætermissem. Eam si in præsentia explicemus, haud
quidem ingratam, iniucundamq; studiosis adolescentius rem facturum nos credimus: dum
qualemcunq; gręcorum tradidere monumenta, latinis nostris nostra opera, studioq;, uelu-
ti per quosdam traduces legendam dederimus. Hanc igitur ad hanc fermē sententiā Ae-
lianus omnimodę historię duodecimo describit. Pulcherrimum mortalium omniū Phao-
nem à Venere olim lactucis occultatum, Esse uero, & alios aliter qui scripserint, fuisse Phao-
nē ex eorum hominum genere, qui traiciendis ultro citroq; uiatoribus nauigiolis impen-
sorem dantes operam, uictum sibi diurnū quęritarent. accessisse tandem aliquando, & Ve-
nerem, quę se, ut in alteram trāsportaret ripam, nulla interim promissa stipe rogat. Quod
cum ille libentius effecisset, nescius quam transfueheret deam esse. tum uero à Venere lōge
preciosius

EGNATIVS.

preciosius accepisse munus, quàm si vel amplissimum manuprecium exegisset. Alabastrum namque cum accepisset vngvine quodam plenam quo semel perunctus formosissimus repente mortalium cunctorum apparuit. mulieres omnes Lesbias in eius exaruisse cupidinem, præteritis vero impatiētissime atque ardentissime à Sappho illum Scamandronymi poëtria per quam celebri adamatum. cum qua cubantem uelut adulterum captū necatumque fuisse. Illud uero nec possum: nec uolo dissimulatum. extremam hanc particulam de Phaonis uidelicet nece: non satis ex græco constare libro. Interfectum quidem illum tanquam mœchum certum est: sed cum amica hac sua nec ne: haud firmare vacillante libris fide ausim. Atque hanc esse Sappho: quam diuinus quoque Plato sapientē uocet, sunt qui putent. sunt qui alteram Lesbiam, & ipsam psalteriam hanc credant: quæ amoris impatientia ex Leucate sese postmodum in mare deiecerit. Satis enim constat Aeliano ipso, & Suidæ scriptis duas extitisse, quarum una poëtria perquam celebris: altera & psalteria & meretrix fuerit. Cui quoque Fabullæ Luciani ex mortuorum dialogis ad hunc ferme sensum subscribit testimonium. An & tibi sorte fortuna quispiam: ut Phaoni Venus olim dicitur: cum illam traiecisset ex Chio sic adulesceris: pulcher in primis, & amabilis oblatu est?

EX SAPPHVS AD PHAONEM EPISTOLA carmina præter multorum hactenus sententia enodata. Cap. II.

EC mihi Pierides subeunt, Dryades uel puellæ, Nec me Thespiadum cetera turba iuuat. Duos hosce uersiculos cōmentarij: unus ut notissimos: ut altioris nescio quid doctrinæ cōtinētes enarrat alter. sed uterque (quod omni cū modestia pictum uelim) tam peruerse legit quam falso (nisi fallor) interpretatur: Quid. n. amabo (ut Merulam interim omiserim non multum insudantem) superstitiosa illa Domitij valet explicatio, quæ ille ingeniose magis comminiscitur quam vere? Atque ut omnia demus: Quid (quæso) cōmercij musis cum Dryadibus: nisi philosophari altius tunc Domitio uisum? Quid sordidum illud turbæ nomē ad musas? Quid subsequentes uersiculi duo uilis Amynthone: utilis mihi candida Cydno non oculis gratæ est atthis ut ante meīs. Sed missa hæc omnia fecerimus: Quid ad hoc respondebunt, quod libris omnes Naides uel puellæ. nō Dryades habent? Quod & Merula fateat: sed repugnante syllaba sub stirutas à se uescio quas Dryades Roboreas plane deas: & Siluestres non negat. Remittemus igitur illarus, unde uenere. Nō uero, & ipsius Sapphus græcis uersiculis freti, & ueteres libri secuti, sic legendū affirmamus. Nec mihi Piryno subeunt Mnais uel puellæ, Nec me Lesbiadū cetera turba iuuat. Hæc namque fuere Tribades Piryno uidelicet, & Mnais quas & ipsa Sappho citet hisce uersiculis. *Μάλα δ' ἡκέ κορημένον σοφῶς καὶ πάλιν, ἄμ' φότερον μναίδ' καὶ τῆς ἀπλῆς πυρίνης*. Subnectit autē qui περὶ διαλέκτων, conscripsit auctor, ἑστὶν ἡμῶν καὶ αὐτὴ καὶ ἡ πυρίνα ὀνόματα κτλ. i. sunt autē Mnais, & Piryno nomina, propria. Numinis autē prioris Tribadus erit illa inflexio: quæ græcis & latinis usurpatur monumentis frequens, ut Dido Didus: Sappho Sapphus. sic Piryno Pyrinus. de qua inflexione & Quintilianus & grammatici certatim, sed & illud Thespiadum quis non uideat legendum Lesbyadū? cum & liber uetus hoc innuat, & prompta fuerit oīa deprauantibus inuersio: qui malunt cuncta corrumpere, quàm sese fateri aliqui ignorare, sed super hoc nihil addam amplius, si lectorē prius rogaro, ut candide cuncta libret, nec aut quorundā auctoritate imponi sibi patiatur, aut meliora semper inueniri uon posse diffidat. Quam nostram emendationem eo magis probamus, quod Flaminius noster candidus omnium doctorum laudator, atque idem in pancarminibus celebris auctor, calculum statim apposuit suum, ut iam scrupulum semper fatigatus super carminibus fuerit, habeat nullum.

Etymologia

ETYMOLOGIA HVIVS VOCABVLI HEROS, ET, QVI SINT HEROES.

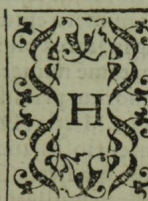
QVONIAM Nasonis epistolæ Heroïdes inscribuntur, non alie
num à proposito visum est, huius verbi Heros etymologia,
siue significatum ostendere. Audiatur itaque D. Augustinus
copiosissime docens, quid sint Heroës, libro decimo de Ciui
tate Dei, his uerbis: Nomen Heroum à Iunone dicitur tra
ctum quòd Græce Iuno Hera appellatur: & ideo nescio quis
filius eius secundum Græcorum fabulas Heros fuit nuncupatus: hoc uidelicet
mysticum significante fabula, quòd aër Iunoni deputatur. Vbi uolunt Heroas
cum dæmonibus habitare, quo nomine appellant alicuius meriti animas de
functorum. Idem in septimo. Inter lunæ gyrum, nimborum, ac uentorum cacu
mina aërias esse animas: sed eas animo, non oculis uideri, & uocari Heroas, &
Lares, & Genios. Trimegistijs quoque auctor est, Heroas habitare inter aëris
purissimam partem supra nos, & terram, ubi nullus est nebulis locus. Minime
prætereundum est id, quod Martianus Capella tradit in nuptiis Philologiæ,
Heroas uidelicet ab Hera, quæ terra dicitur, esse nuncupatos. Hinc Heroïdes
fœminæ clariores, quales sunt Heroum vxores, & filia. Ex his igitur liquido
claret, quid sint Heroës, & unde dicantur.

P. OVIDII

P. OVIDII NASONIS
POETAE SVLMONENSIS
HEROIDES.

H V B E R T I N I
P R A E F A T I O.

ANC, tua Penelope) Quod-
cunq; opus legē
dum pponitur
quamuis facilli-
mū ignorato ar-
gumento, ut sit
difficile necesse

est quāobré cū officio pfectionis
meae multa enarrare: & interpre-
tari contigerit, id in primis sem-
per laborandum putavi ut legē
dorum argumentum pateret: de
inde si qua, aut in uerbis, aut in
sensu obscuriora essent: diligen-
ter explanare: ut non mihi quē-
admodū multi inani gloria ad-
ducti, sed aliis interpretari ui-
derer & in nullius manus scri-
pta mea peruenirent: qui ex la-
bore meo fructum non percipe-
rent. Quod quidem cum haec-
nus me assecutum sperem, dabo
operam: ut in futurum multo
magis fiat: non tamen usque ad
superfluum laborem occupare
placet. Nam ut Fab. Quint. lib.
I. institutionum oratoriarum,

HVB.

* Vlyss.

PENELOPE VLYSSI.

ANC, tua Penelope lento tibi
mittit * Vlysse.

Nil mihi rescribas: attamen
ipse ueni.

Troia iacet certe danais inuisa
puellis:

Vix Priamus tanti, tota que Troia fuit.

O Vtinam tunc, cum Lacedemona classe petebat:
Obrutus infans esset adulter aquis.

inquit, Persequi quidem quod quisque unquam, uel contemptissimorum hominum dixerit: aut
nimiae miseriae, aut inanis iactantiae est, & detinet, atque obruit ingenia melius aliis uacatur
ra. Nam qui omnes, etiam indignas lectione schedas excutit: anilibus quoque fabulis accom-
modare operam potest. At qui pleni sunt eiusmodi impedimentis grammaticorum commentarii uix
ipsis, qui composuerunt, satis noti. Haec Quintil. Quamobrem tum in argumentis singula-
rum epistolarum enarrandis: tum in ceteris exponendis mediocritatem sequemur ita, ut
neque lectorem fastidio afficiam, nec tamen quidquam in his nostris enarrationibus desi-
deretur: quod in hoc opere cognitione dignum uideatur: persequar tamen etiam minutio-
ra quaedam, quia non solum ab eruditis uolo nostra legi, sed multo magis ab iis, qui erudi-
ri uolunt, quibus omnia plana & aperta placent. Non enim ad ostentationem, sed ad utili-
tatem nostram edimus. & quēadmodū pecuniae: ita operae beneficium indigentibus praestandum
est, & id quidē liberaliter. sunt enim qui ut uideantur doctiores: non ut interpretationes, sed
enigmata proferant: quos cum sua ambitione & ostentatione relinquimus, quo plus odii sibi,

Epist. Ouid.

A

quam

P E N E L O P E

quàm fauoris comparant: Ego cum intelligam interpretem oportere esse quasi lumē corū,
 quæ interpretantur, & cum omnes non potuerint multa, aut audisse, aut uidisse, non existi-
 mabo mihi turpe. sicut pueris proponi debet in scholis hoc opus, ita a me declaratū fuerit.
 Quod idem de plerisque aliis. Deo mihi aspirante breui me facturum spero. Sed nūc ad in-
 stituta pergamus. Postquā igitur titulum operis uiderimus, & qualitatem carminis, & in-
 tentionem scribentis, ad argumentum, & textus expositionem ueniamus. Repetetur autē
 paulo altius primæ epistolæ argumentū, quoniā ex eo aliarum complurium epistolarum
 argumenta pendent, in quibus postea eam ob causam erimus breuiiores. Titulus operis est.
 P. Ouid. Nasonis poëtæ Sulmonensis Heroidum, siue Heroidarum lib. incipit. Primus au-
 tem non addimus, quia plurimis placet unum tantummodo esse librum, cum in epistolas di-
 uidatur, & non in libros, in codice tamen meo uetustissimo reperi distinctionem librorū,
 quod quidem licet numero epistolarum constet, ita fieri potuit, sicut in epistolis, quas in
 ponto scripsit, quæ in libros plurimos diuiduntur, & Iuuen. satyre licet separatas habeant
 sententiās, librorum tamē numerum habet. Inueni igitur in lib. meo uetustissimo hoc opus
 diuisum in lib. 5. quorum primus incipit. Hanc tua Penelope. 11. Littora Thessaliæ. 111. Si
 qua tamē cæcis. 111. Mittit Hypermnestra. V. & ultimus. Mittit Abidenus. Sed in hoc no-
 lim tamen esse contentiosus, aut pertinax: Epistolæ sunt numero. 20. quas heroidū uel ho-
 roidarum appellant, quā licet aliquot ex eis a uiris scribātur, maxima tamen ex parte sunt
 clararum, & illustrium mulierum, quas heroidas appellāt. Ouid. lib. 2. Tristium: Prima lo-
 cum sanctas heroidas inter haberes. Masculinū est heros, qui & semideus dicitur, & uir for-
 tis, & uirtute eminens, plus homine habet. Fœmininum uero sub forma patronymica dici-
 tur herois, & heroine. Ouid. autem se non solum scripsisset has, sed & alias, quæ nō sunt in
 hoc uolumine commemorat 3. Amorum ad Macrum. Carmen autem elegiacum, est hexa-
 metrum, & pentametrum, quod quidem & amoribus, & querelis & miseriis conuenit, ut
 Horat. in Poëtica ostēdit. Versibus impariter iunctis quærimonia primum. Mox etiam in-
 clusa est uoti sententia compos. Quis tamē exiguos elegos emisit auctor Grāmatici cer-
 tant. Genus autem orationis humile est, quia tali carmini conuenit, hoc est elegiaco, quod
 (ut diximus) exiguū appellauit Horat. quanquam inter elegiaca Nasonis carmina hoc ma-
 xime & sententiis, quārum materia ipsa patitur, & uerborum proprietate uidetur asurge-
 re. Materia uero est ethica. i. moralis quia describit uarios uariorū, mulierumq; mores, in-
 tentio poëtæ est exercendo ingenium, & querendo formam amoris effectus demonstrare, &
 ostendere, quantum hi differāt in mulieribus pudicis, & impudicis qui in alii casti amoris
 pietatem in aliis libidinis & furoris incontinentiam probant. Itaque aliæ ad laudē & imi-
 tationem, aliæ ad libidinis, & impudicitie detestationem memorantur. Sciendū autē est, quod
 amoris effectus in nullis Nasonis libris melius exprimuntur, quam in his epistolis, in quib-
 us artis amandi exercitationem ostendit, sicut ex orationibus Cic. quidquid in arte dicē-
 di tra ditur optime percipitur. Sed iā argumētū enarremus, quod ut supra diximus, paulo
 altius maioris declarationis gratia repetetur. Ad Pelei Aecii filii, & Thetidis nymphæ ei-
 uxoris nuprias quæ in Pelio Thessaliæ monte celebratæ sunt Diis omnibus, ac deabus præ-
 ter discordiam inuitatis, illa indignata accumbētibus cum Ioue Iunone eius uxore & Pal-
 lade, & Venere, in medium earum coniecit pomum, in quo scriptū erat. Detur pulchriori,
 cumque (ut est mulieribus opinio de pulchritudine propria audax, & temeraria) quælibet
 earum se pulchriorem dicere, neque Iuppiter uellet de hac re iudicare, ne aut uxorem, aut
 filias offenderet, eas remisit ad Parim, qui educatus inter pastores, tunc armenta in Ida ser-
 uabat. A quo iussit eas petere huius contentionis iudicium, & determinationem. Cum
 enim Hecuba Priami uxor Paride grauida esset, somniauit se parere facem, quæ totam Tro-
 iam incēdio corripere, Haruspicum responsus, & numinis oraculo Priamus cognouit ori-
 turum sibi filium ex Hecuba, qui patriæ esset rutorum incēdiū. Quare iussit uxori, ut quid
 quid pareret, interficeret, illa cum puerum, qui postea Paris dictus est, peperisset, materna
 pietate mora, non sustinuit eum interficere, sed facta eius mortis simulatione, decepto Pria-
 mo, iussit eum regis pastoribus tradi, qui puerum alerent. Itaque, ut pastoris filius, aut,
 ut alii uolunt, & seruos, & famulus in pecorum, & armentorum custodiis nutritus est.

Oenones

Oenones nymphæ coniugio usus. Ad hunc igitur in idæis uallibus armata seruantem cum tres deæ accessissent, seorsum cum eo quæque locutæ pollicitationibus, (ut sæpe in iudicio fit) corrumpere tetauerunt. Nam Iuno (ut est deorum regina) diuitias & regna. Pallas gloriam, sapientiam, & rerum omnium cognitionem: Venus autem uoluptatem, & pulcherrimæ in toto orbe terrarum mulieris usum & possessionem promisit. Quas auditas Paris iussit ante se nudas adesse, ut certius de earum pulchritudine iudicium asserre posset, & demum Veneris promissis magis captus, pro ea sententiam tulit. Post aliquantulum temporis cum agonale certamen illic celebraretur: Paris qui fortissimus erat, ad illud accessit, in quo cum omnes, & etiam ipsum Hectora superaret. Hector ira succensus adiuit stricto gladio, tamquam pastorem eum esset interfector. Paris se eius germanum confessus est, quod ut Seru. scr. al. latis crepundiis, probauit, cum adhuc sub pastoris habitu lateret. sunt autem crepundia in fantulorum ornamenta, recognitum igitur esse filium suum Priamus, Paridæ recepit in domum tanquam tanto tempore functus, esset fato, & periculo, quod ex eo imminere audierat, qui mox aliquot nauibus adificatis Spartham nauigauit, ubi cum à Menelao Agamem. regis Græcorum fratre hospitio exceptus fuisset, deinde ipsi Menelao contigisset, in Cretâ profici sci, illi perfidus hospes: Helenam Menelai uxorem Iouis ex Leda filiam, omnium mulierum speciosissimam in amorem suum sollicitantem abduxit ad Troiam. Alii uolunt expugnatâ Spartham, siue Lacedæmone, utroque enim nomina dicitur, Helenam quam ei Venus promiserat, à Paride abductam. Herod. dicit eam nunquam fuisse ductam illum, licet ferè omnes historiographi & poetæ aliter sentiant, & credent eam ad Troiam deductam, ut etiâ Hom. ostendere uidetur. Cum igitur ad eam repetendam legati ab Agamemnone, & Menelao frustra sæpe missi fuissent. Agamenon, & Menelaus tantam iniuriam armis uindicare & Helenam bello repetere decreuerunt. Itaque cum ad expeditionem & uniuersa Græcia exercitum cogeret. Vlysses Penelopes admodum puellæ, quam paulo ante duxerat uxorem, & ex ea tantum susceperat Telemachum filium amore retentus, ne iret ad illud bellum insaniam simulauit. iunctis enim diuersi generis animalibus arabat, & salem feminabat, quâ insaniam Palamedes uir, bello clarus, qui regis mandato delectum faciebat, detexit, nam cum arantem Vlyssi obiecisset Telemachum, ille ne filium læderet aratrum eleuauit, & suspensus aratrum ultra filium transtulit, ex quo cognitus non esse insanus, coactus est ad bellum Troianum ire ubi & Palamedis iniuriam ultus est. Nam eum falso prodicionis crimine a Græcis dānari, & lapidibus obrui & interfici fecit, mox in eo bello multa prudentiæ, & solertiæ documenta exhibuit quæ ipse apud Ouid. ib. 13. Met. commemorauit, quæ hoc loco uitandæ prolixitatis gratia prætereo. Postremo eius opera factum est, ut Troia decimo tandem anno, post quâ obsideri coeperat, caperetur, unde & ab Homero, πολίμορος, id est urbis populator dicitur, & cum in castris de armis Achillis inter ipsum & Aiaceum Telamonium ortum esset certamen: Vlysses dicendi facundia ea obrinuit, mox euerso Ilio, & Astyanacte Hectoris filio è turri præcipitato, ne aliquis de sanguine Hectoris superesset, acceptaq; parte præde Troiane, cum in patriam gloriosus uictor reuersurus mari se credidisset, longe contra uotum suum ei accidit, nam uentis, tempestate actus multum, diuque errauit, aliorum decem annorum spatio ad multa orbis terrarum loca delatus, mores hominum multorum uidit, & urbes. Reliqua de eo dicitur in fine epistolæ. Cum igitur ceteris dicibus, & militibus græcis quâ bello superfuerat domum reuersis, solus Vlysses non reuerteretur, neque Penelope eius uxor causam huius absentiae sciret, ad eum scribit hanc epist. in qua castum, & coniugalem amorem suum erga Vlysses ostendit, & eum rogat, ut nullam remittat per literas responsionem sed ipsemet ueniat. Adducit autem multas rationes, quibus probat eum debere uenire. Probat enim primum à commoditate, quia non amplius detineatur bello, quia Troia propter quam abfuerat, capta, & euersa sit. Deinde ad honestate, & equitate, quia cum ceteri uiri domum reuersi uxores suas præsentia sua consolantur, & rerum gestarum narratione detineant, ipse, solus maritali desit officio præsertim cum ipsa, ut refert, perpetuum coniugalem amorem in eum seruauerit. Ostendit enim se neque alii instante patre nubere uoluisset & semper fuisse sollicitam de periculis Vlyssis, quod est piæ & fidelis coniugis argumentum. Postremoq; Vlyss. debeat domum reuerti arguit Penelope ab eius utilitate, quia eo absente

Epist. Ouid.

A 2

eius

P E N E L O P E

eius bona delapidentur, & dissipentur. cum neque ipse utpote mulier neque Telem. admodum puer, neque Laertes eius pater senio confectus ea tueri possint. Commemorat autem ei præcipue senium patris, & Telemachi filii teneram ætatem, ut si eum uxoris amor, curaque non reducat, moueat saltem filialis, paternusque affectus, sic ergo inquit.

H V B E R T I N I E X P O S I T I O.

H V B.

HA N C, tua Penelope) Sensus est. O Vlyss. Penelope uxor tua mittit tibi hanc epistolam. Nolo aut mihi rescribas aliquid, sed tu ipse uenias. (Hanc) .i. epistolam. (Tibi lento) .i. tardo. (Tua) Subaudi uxor, nã in omnibus propriis, & genitiuis pro nominũ, relatiuorũ, uel demonstratiuorũ, & in pronomiuis possessiuis sæpe filiorũ, uxorũ, maritorũ, seruatorũq; nomina subaudiuntur. Virg. Hectoris. Andromache. s. uxor. Cic. in epist. Seru. Tuus .s. filius Terent. Video forte huius Birrham subaudi seruũ, & notanda est hæc regula. (Mittit) De se tanquã de tertia persona dicit, cum in sequenti uersu in prima persona loquatur dicit enim. (Nihil mihi rescrib.) .i. non remittas mihi responsum per literas, sed tu ipse ueni, ipse hoc loco demonstratiue ponitur, nam licet per eclypsim per se proferatur, tamen subauditur, & habet teste. Pri. significationem tu eius pronominis, quod subauditur. s. tu, & est demonstratiuum. (Troia) Adducit rationem, quare Vlysses, debeat, & possit uenire, dicit. n. Troiam, propter quam domo discesserat, esse euerfam. Troia etiã cũ regio sit Asiæ, in qua erat Ilium urbs, quã Græci euerterunt, ponitur tñ interdum pro urbe, ut Virg. omnemq; reuerti per Troiam, & hic Troia. i. Ilium, est urbs Troiæ. (Iacet) Diruta est, & solo æquata sicut. n. urbes cũ ædificantur, aut florere dñr stare, aut surgere, ut Virg. Surgentẽq; dirute sunt, dñr iacere & cadere. Seru. Sulp. ad Cic. Quæ tunc prostrata & diruta ante oculos iacet. Virg. Ceciditq; superbum Ilium. (Certe) Distinguentũ est, ut nō dicamus certe inuisa, non enim necesse est affirmare Vlyss. quod Troia iacet, quia hæc ipse optime sciebat, qui fuerat præns, & ut dictum est in argumento, fuerat etiam ex magna parte auctor illius ruinæ, dicit ergo certe odio habita. (Puellis Danais) .i. mulieribus Græcis. nam Danaï a Danao rege dñr, qui ante Pelasgi dicebantur, & argui quia Danaus, unde dicti sunt, argos habitauit: Puellis aut dixit, non solum sexum sed ætatem significans quia adolescentula mulieres nuper nuptæ molestius ferunt maritorum absentiam. (Vix Priamus) Vix stultum & ridiculum est, quod quidam sic ordinant, uix. s. iaceret, uel uix inuisa, cum neuter sensus procedat, sed sic intelligatur. (Priamus, & tota Troia uix) Meruit hoc odium Græcarum mulierum, hoc est, ut earum mariti propter ipsum Priamum, & Troiam abessent, & consequenter haberentur odio. (Priamus) Habet emphasium hoc nomen proprium, q. d. hic cet magnus rex. (Tota Troia) .i. oēs Troiani, continens pro contento. (Vix fuit tanti) Ut per eius obsidionem tot uiri Græci abessent, & sic earum uxores eã haberent inuisam. (O utinam) O ad oēs affectus conuenit, uel miserationis, uel indignationis, iungiturq; uocatiuo, nominatiuo, & accusatiuo. Cic. O magna uis ueritatis, & o me miserum. Interdum per eclypsim prætermittitur, sed subauditur. Plin. Iunior. O hominem impatientem, ac potius durum. Interdum est aduerbium uocandi & iungitur uocatiuo, ut ò regina nouam &c. Interdum mirandi, ut Iuuen. O qualis facies, interdum indignandi, ut Cic. O tempora, ò mores, interdum optandi, ut Virg. Adisti tñ. & in Buc. O tñ liberat mecum tibi fordida ruta. Atque humiles habitare casas, & hac significatione optandi interdum ponitur per se, ut in exemplis supradictis, interdum iungitur cum utinam ad maiorem affectum exprimendũ, ut hic apud Ouid. interdum cum si affectum habet optandi, ut apud Pers. O si ebulliat patris præclarum funus, interdum, ut inquit Don. interiectio est optatis aduentum, aut animi repetente percussu, ut Terent. ò salue Pamphile. (Adulter) .i. Paris, quem per iram propter cõmiseretur uxori. (Esset obrutus) Esset oppressus & submersus. (Aquis infanis) .i. manibus, uel turbidis, & tēpestuosis, utrũq; .n. significat, ut infra: Qd nescires infania qd æquora pñt, & in Buc. Infani feriāt siue littora fluctus. (Cum) .i. qñ subauditur tñc. (Perebat) .i. abbat. (Lacedæmonia) .i. Spartam, nam utroq; nomine dñ, est aut urbs. Laconia. Lacedæmonia autem

antem dicta à Lacedemone filio Iouis & Taygetes, ex qua urbe, ut dictū est. Paris Helenā abduxit. Sed Lacedemona tam pro regione quam pro urbe ponitur, ut Strabo scripsit ex autoritate Hom. (Classe) i. multitudine navium instructarum: nā hoc significat classis licet ponatur interdum pro una navi. Horat. Me uel extremos Numidarum in agros classe reget, optat autem q̄ Paris fuisset submersus, cum iret ad rapiendam Helenam, quia si Helena non fuisset abducta, nunquam Græci ad obsidionem Troiæ iuissent, & ipsa Penelope nō passa fuisset incōmoda, quæ infra se pati commemorat. In quo poëta optime exprimit affectum doloris mulieris: cuius est lōge repetere suarum iufelicitatum initia, & causas, sic Ariadnē apud Catul. Iuppiter omnipotens, utinam nec tēpore primo. Gnosia Cecropiæ tetigissent littora puppes. & Dido apud Virg. 4. Aene. Felix si littora tantum nunquā Dardanię tetigissent nostrę Chirę. Item Ariadnē in epist. ad Theseum. Viueret Androgeos utinā &c. & Medę ancilla apud Ennium. (Utinam) Ne in nemore Pelio securibus cęsa cecidissent abiegne ad terram trabes, neue inde naui inchoandę exordiū cępisset, quæ nunc nominatur nomine Argo &c. Hanc expositionem ponit Cic. in Rhet. & ostendit eam uitiosam esse oratoribus, quoniam nimis longe repetat initium, poëtis autem interdum concedi.

PENELOPE) Hęc Amire: uel Arne, à primum dein Penelope dicta ab eiusdem nominis auibus, quæ expositam à parentibus educauerūt: ut Pindari scribit interpres: Alii cū Didymo tradunt à Nauplio necem Palamedis ulciscente in mare deiectam, à Penelopibus esse transnominatam, quorum ope seruata sit. (Penelopes) Autem Plin. Aristotelesque & utroque prior Aristophanes ex accipitrum genere memorat. Itaq; si Didymum sequimur: Quidius hac potissimum de causa Penelopes epistola sic orditur. (Hanc, tua Penelope,) Quasi dicat quæ propter te in discrimē adducta Penelope uocata sum, Canit Homerus in tegro operis argumento, Penelopen absenti uiro fidē summa pudicitia seruasse per annos uiginti. Lycophron infamat: & Duris Samiis omnibus procis prostituit, ex quorum promi suo concubito Pana peperit. Quidam Mercurii Filium Pana dicūt, & Penelopes, ut apud Herodotum. (Vix Priamus tanti &c.) Id est interficere Priamum, Troiamq; euertere tanti, id est operepretium, & Græce puellā tandiū uiroꝝ consuetudine carerēt, ut desiderarent in acie cęfos. Valerius Maximus memorabilium nono. penē uictorię eius tanti non fuerunt.

HANC tua Penelope) Quanquam nullus est in epistolis, ordo tamen uidetur poëta hanc Penelopes epistolam non ab re primam posuisse. quippe quod ab heroidum decanatis sima missa fingitur, ab ea uidelicet: cuius maritus poëtarum Principi. Homero uiginti quatuor librorum uberem præbuit materiam. Et cum in toto opere totos sit ingeniosus poëta, tamen ut Liuius in concionibus, ita hic in epistolis pro scribentium, hoc est, quos scribentes inducit, captu, & ingenio argutias nunc contrahit, nunc dilatat, ut suis locis pro opportunitate: & captu nostro declarabimus. Verum quia intentionem poëtę in præambulis diximus, & argumentum modo expositū est, pro ueteri instituto nostro inerudite publi pauca, quæ grammaticen concernunt, prælibabimus. Meminerit ergo tirūculus in singulis uerbis poëtę, in quibus surdastri nihil boni concentus perspiciunt, nihilque salis, atque leporis sapiunt, esse suam uenustatem: sententiam, & uim. Discat ergo in primo uocabulo decora breuitate, quæ nihil obscuritatis habeat uti, ea uidelicet refecādo, quæ superflua uideantur, eo quod intellectu facillima sint. Cuiusmodi sunt locutiones sequentes. Ventum est ad uestę, subaudi, sed non eloquere, edes aut templum. Quarto Calend. Iulias: subaudi die ante. Triduo ante diui Baptistę, subaudi; Natalem, aut diem festum. Paucis rem aperiam, subaudi uerbis. Testificamur his, subaudi literis. (Hanc, igitur tibi mittit) Subaudi epistolam. Neque tamen opus est ut adicias. Et quia hic hec hoc, & eorum aduerbia ad primam personam, idem est hanc mittit, ac si dicat. ego eam mitto, Secundo annotet, quia pronomina habent emphasim & uim suam. Semper enim uberius demonstramus, aut referimus quam possimus propriis uocabulis eloqui. Non capit me puer dicam iterum. Si dixerit Penelope mittit tibi epistolam, non tantum dixerit, quantum ubi dicit mittit hęc, quia si dicat quæ tuę saluti consulit, quæ te ad fidissimam coniugem uocat post tacitos errores, quæ miseras nostras exponit, quæ me tuam probat. Vnde additur tua, in quo mirā quodq;

Epist. Ouid.

A 3

emphasis

P A R.

A S C.

P E N E L O P E

emphasis est. quasi dicat, quæ inter tot procos. i. procaciter & improbe coniugium meum petentes, & animo, & corpore tua permanſi, fida tibi amica tibi &c. Tertio quod ſicut genitiui non reguntur à propriis, niſi per intellectionem appellatiui, ut Deiphœbe glauci, ſubaudi filia, ita nec pronomina poſſeſſiua, quæ pro genitiuis ponuntur primitiuis, nunc abſolutis uon iunguntur propriis, niſi per ſubintellectionem appellatiuorum, ut tua Penelope, ſubaudi uxor, aut coniux. Quarto propria nomina græca ſolere apud doctos ſuam declinationem ſeruare, licet multa in noſtram migrariſſe legantur, ut hæc Penelope huius Penelopes. Nam Penelopa inſuetum eſſet. Reperitur tamen Helenæ & Helena. Læde & Læda &c. Quinto epitheta, id eſt adiectiua proprietatem (ut notis loquar) importatâ, eſſe attribuenta pro negociis & locis, Quia ergo nihil amanti magis alienum quam lentum eſſe, & ſegnem. (Nam ut hic dicitur. Res eſt ſolliciti plena timoris amor) Ideo bene dicit, Lenro tibi, quaſi dicat flaccido, & tepido in amore uiuo, cum ſim tam ſtrenua coniux, ut etiam noctes tibi impendam reſciedo uidelicet telam, & ita illudendo procos. Sexto, ꝑ Vlyſſes ſecundum græcâ deductionem deberet ſcribi O yſſes, aut Odyſſes, ſcribis enim græce *Ὀδυσσεύς* ſed eus ſepe in eſ lōgum mutatur, Achilleus Achilles, Nereus Neres, Orpheus Orphes. Vnde uolunt Orphi in datiuo dictum in Buccol. Orphi caliopes, ſed nescio quo errore pro o, ſcribitur nunc u, & pro d, l, & pro ſ, x, cum tamen ſint qui ſcribant Olyſſes, & multi qui Vlyſſes. Nos uero quia ita plures ſcribunt ſerè, Vlyxes ſcripſimus, habet autem in uocatiuo etiam Vlyxes, tunc præſertim cum s, crebro poneretur, ut apud Cic. in carmine de ſirenum cantu apud Hom. O decus argolicum quin puppim ſteſtis Vlyxe, hic autem reperiri Vlyxes, forte ne eſſet, illepidus concurſus Penelope, Vlyxe. (Nil mihi reſcribas) Occurrit per reſponſionem antipophoram, poſſet enim reſpondere, ſi ad me ſcribis coniux, reſcribam ad te. atque ita tecum paria fecero ad quod ipſa. (Nil mihi reſcribas,) Id eſt nolo quidquã reſcribas ad me Dicat igitur non petis certior fieri de me, quocirca addit attamen, id eſt licet nolim reſcriptum, uolo tamen noua de te, ueni igitur, dicat mittam ex meis, qui eloquantur, quod excludit dicens. Ipſe quod eſt tu, quaſi dicat in propria perſona. Habet. n. emphasiſi pronomen ipſe, & excludit inferiores perſonas, ut ueni miſſus ab ipſo, q. d. ab eo qui ſummus eſt, & non ab inferiore. Rex ipſe me ſemper in oculis habet &c. Habet tamen decenter officium trium perſonarum Primæ ut & ipſum ludere quæ uellem calamo permiſiſt agreſti. Ipſum, id eſt me. ipſe ignotus, egens Libiæ deſerta peragro. Ipſe, id eſt ego. Secundæ ut hic ipſe ueni. & 6. Aeneid. ipſa canas. Tertiæ, ut eiufdem tertio. Ipſe canat &c. Ordo raro à nobis ponetur, quia cum binis ſerè uerſibus compleatur ſententia, facile eſt eum conſequi in elegiacis præſertim, quorum ſtilus faciliſor eſt. Vltimo tamen hoc loco notabis, quia ſecundum Vallam indifferenter ſerè dicimus, reſcribas, nil reſcribe, & nil reſcripſeris, & ideo diuerſos modos coniungit poëta dicens. (Nil mihi reſcribas, attamen ipſe ueni) Niſi longior fierem, dicerem tamen, à ſeruiſo exponi aliquando pro tandem, & ſic erit ſenſus. (Nihil reſcribas) Sed tandem ipſe ueni, aut exponendo more conſuetudo cõtextus eſt. (Nil reſcribas) Id eſt nolo quidquam ad me ſcribas, ſed tamen licet id nolo, ipſe ueni, quia te plusquam literas tuas deſidero. (Troia iacet &c.) Docet facile poſſe redire cum Græci compotes uoti effecti ſint. Diruta Troia, quia tamen non redit. progreditur in detestationem bellorum, quæ ut Horat. dicit matribus ſemper deteſtata ſunt. ſed ne ſuos per hoc lædat callida mulier, conuertit odium in ipſam Troiam, ipſoſque Troianos, quorum libido, & ad ulterium cauſa tanti belli fuit. (Vix Priamus tanti) Duplex ſenſus eſt alter ab Antonio poſitiuo, uidelicet ut Priamus dum ſtaret in regno, & tota Troia uix fuerit tanti. i. uix rebutata, aut æſtimata ſit tanti ualoris, ut græci uellent illic diutius immorari, quocirca, cum Priamus extinctus ſit, & Troia euerſa, uidetur aliud puella obieciſſe Vlyſſi, qui tantum immoratur. Alter ſenſus eſt Priamus, & tota Troia uix fuit tanti, ut tot puellæ Danaæ uiduæ degerent. (O utinam) Aliquando optantes ponimus ò tantum, aliquando utinã tantum, aliquando utrunque, tunc uidelicet cum nehemens eſt affectio, ut hic, ſimiliter aliquando ò tantum, ut in Buc. O mihi tam longe maneas pars ultima uitæ. Aliquando ò tantum, ut 6. Aene. Si nunc ſi nobis ille aureus arbore ramus Oſtendat &c. Aliquando utrunque, ut apud Perſium Sat. 2. O ſi ebulliat patrui præclatum funus &c. neque uitioſum eſt

et quia uocalis sequitur. Nam uidetur quasi una pars orationis & monosyllaba, licet absumant uocaleni & m non tamen absumuntur. unde Horat. Carm. i. & presidium dulcedecus meū. Historia autem diuersimode resitati solet, sed uulgarior est Alexandrum, qui & Paris dicitur, siue ob Hesionam amittā sororem uidelicet Priami, quæ in captione priore Troie ab Hercule facta Thelamon in sortem data est, in Greciam nauagisse ad eam repetendam, siue ad Helenam à Venere promissam obtinēdā in Peloponneson nauagasse, & quæ illi præcipua occurrit, Helenam rapuisse, ob cuius raptum, Troianū bellum subsecutū dicitur cū euerfione Troie, quam euertendam, & incendēdam prænotauerat Paris, cum adhuc in utro materno esset, quia Hecuba mater eius uisa est sibi gestare canem portatē mordicus faciem ardentem, unde tota Troia incenderetur, quam rem Priamus cum ex earum rerum interpretibus intellexisset, significare incendiū Troie, ius sit prolem extinguī in primordiis, sed mater miserans exponendam dedit. Vnde Paris inter pastores ab infantia uexatus est, ubi Oenonem nympnam cognouit, ut suo loco dicemus. Infans aquis aut magnis, aut quantibus, & furentibus, sicut in Buc. Infāni feriant siue littora fluctus.

Non ego deserto iacuissē frigida lecto:

Nec quererer tardos ire relicta dies:

Nec mihi quærenti spatiosam fallere noctem

Lassaret uiduas pendula tela manus.

Quando ego non timui grauiora pericula ueris?

Res est solliciti plena timoris amor.

In te fingebam uiolentos Troas ituros:

Nomine in Hectoreo pallida semper eram.

Siue quis* Antilochū narrabat ab Hectore uictū:

Antilochus nostri causa timoris erat:

Siue Mæcetiaden falsis cecidisse sub armis:

socium & locum desertum & non frequentatum. Terent. Venit alicunde ex solo loco. (Deserto). sc. a te qui debueras in eo mecum iacere. (Nec quererer). i. non dolorem & lamentarer. (Dies) Ire tardos. i. esse longos & tarde finiri, ut mihi uidetur, nam amantibus & omnibus qui sunt in aliqua sollicitudine fortune tempora uidentur tarde transire & esse nimium longa Virg. in Bucc. Si mihi non hæc lux tota iam longior anno est. & Horat. in r. Epist. Vt nox longa quibus mētur amica: diesque longa uidetur opus debentibus. (Quærenti) Conanti. (Fallere) Decipere, & præterire aliquid faciendo & texendo, ne molestiam temporis sentiam, quod tam non possum assequi, quia labor texendi dum de tuo discessu sum anxius, laxat & fatigat manus meas quod non fieret, si tu adesses, omnis. n. uidetur labor mihi iucundus te præsentē. dicitur autem falli, uel decepti tempus, cum aliquid fit, quo ipsius temporis molestia non sentitur. Ouid. in Tristib. Non qui soletur, non qui labentia tarde. Tempora narrando fallat, amicus, adest. (Pendula) Quæ pendet è ligno, quo inuoluitur, quod iugum dicitur. Ouid. 6. Metamorph. (Tela) Iugum iuncta est. (Quando) Quasi dicat semper, est enim pronuntiandum interrogatiue. (Pericula) Scilicet de te. (Grauiora ueris?) Scilicet periculis. i. maiora quàm ea, quæ uere possunt tibi evenire. (Res est solliciti) Sententia est exornatio rhetorica, & est quasi descriptio amoris (Solliciti) Anxii, requiet. (In te fingebam) Enumerat Penelope pericula multa & anxios timores, quibus dicit se propter maritum suum, quem amat affectam fuisse. (Fingebam) Animo estimabam. & ut ita dicam imaginabat. (Troas) Troianos accusatiuius est grecus à nominati no tros, accusatiuius singularis est troa à quo pluralis formatur per additionem, scilicet ut Troas, dicti autem sunt Troes à Troë Erichthonii filio. (Violentos) Fortes, uel potius,

Epist. Ouid.

A 4

teros

H V B.

NON ego) Incipit ea commemorare, quibus dicit se fuisse carituram, si Paris fuisset submersus. (Ego) Penelope. (Nō iacuissē). i. cubuissē. (Frigida) Vel re uera frigida non calefacta à marito uel certe, quod magis placet, frigida. i. sola. nam frigescere significat solum esse & cessare. Terent. nimium hic homines frigus sicut contra ferre, frequentati Virg. Ferret opus & alibi cum littora feruere late, prospiceret. dicimus. autem solum hominem, qui non habet

*Archilochum

P E N E L O P E

feros, & crudeles. (In te) Contra te. i. interpugnandum. (Eram pallida in nomine Hectoreo). i. semper timebam cum audiebam nomen Hectoris, qui omnium Troianorum fortissimus dicebatur, pallidus autem ponitur pro timido quoniam ex timore sequitur pallor. Siue quis enumerat multos, quos audiuit ab Hectore interfectos, ob quam causam dicit se ualde timuisse, ne Vlysses suis astutiis possit ab eo euadere. (Antilochus) Erat causa nostri timoris. i. erat causa quare timerem, si quis narrabat ipsum superatum ab Hectore. In quo aduertendum est quod Antilochus non fuit tamen ab Hectore interfectus, licet fortasse in proelio interdum ad eo superatus, nam fuit Nestoris filius, qui Hectore iam mortuo a Memnone Aurora filio interfectus est, cuius mortem Nestor admodum senex impatientissime tulisse dicitur adeo ut quereretur se nimis diu uixisse, quia filio fuisset superstes. Propertius de Nestore sic inquit, Non ille Antilochi uidisset corpus humari. Diceret autem mors cur mihi sera uenies Iuueni. Oro parumper Attendas quantum de legibus ipse queratur Fatorum, & longo de stamine cum uidet acris Antilochi barbam ardentem, nam querit ab omni: Quisquis adest socio, cur hæc in tempora duret. Quod facinus dignum tam longo admiserit auo. (Siue Menætiaden) Subaudi siue aliquis narrabat Menætiaden. i. Patroclum. Cecidisse, mortuum esse. (Sub falsis armis). i. in armis non suis, sed Achil. historia autem hoc habet Patroclus filius Menæti filii Actoris ab Achille sincere dilectus, cum Achil. ob iram raptæ sibi Briseidis, nollet pugnare, eius armis indutus, putans se territurum Troianos, qui crederent ipsum esse Achillem cum Hectore cogredi ausus est, à quo, & superatus & interfectus est, cuius cæde tanquam amicissimi Achilles ita moleste tulit, ut non posset quiescere, tandem, ut eum ulcisceretur, reuersus ad pugnam, Hectorem interfecit, quem currui alligatum circa muros Troianos captauit, & hæc satis sunt ad hunc locum intelligendum Patroclus interdum à poetis dicitur Actorides ab auo. Ouid. Fast. lib. 2. Actoridem Peleus ipsum quoque peleæ phoci, Cæde, Phemonias soluit Acastus aquas, & lib. 12. Met. Reppulit Actorides sub imagine tutus Achillis Troias ab arsuris cum defensore carinis.

PAR. SIVE quis Antilochum) Non placet Amphilochum mutare cum Politiano nam quam fuit is quidem Creati. F. ab hectore occisus ut Iliad. 13. canit Homero. Antilochum uero Nestoris, cum laboranti in acie patri opem ferret à Memnone interceptum Pindarus, & qui Iliada scripsit extorsus à fine Homeri, Quintus auctor est, ego tamē antiquam receptamque lectionem tueor, ut Ouidius inseruiens puellari decoro negligat historie fidem, cuius admodum studiose matronæ satyra Iuuen. accusantur, ut ab eodem contra precipitur, ne matrona historias sciat omnes. Sed quodam in libris, & non intelligat. Ex quo Quid. hoc ipso opere ex persona Oenones addubitanda dixit. Illam de patria Theseus (uisi nomine fallor) nescio quis Theseus abstulit arte sua. nec tamen comici, si d quicunque uersatur in dramatico scribendi genere, sententias, & uerba personis ascribunt, ut Plautus in Trucul. non saluo parum latine posuit ex persona rustici. Terent. quoque emoriri apud quem rursus adolescens atticus. emori cupio dixit, & Theocritus cumque securus in Buc. noster Maro, quædam dicuntur aliter quam res habet, ad exprimendam rusticam simplicitatem, quod Seru. etiam notauit eo quæ prius Valerius probus in illud ex Bucolico Maronis lodioco. Canon & quis fuit alter, His uerbis. Sed quamuis plures fuerint mathematici, eleganter errantem rusticum inducit dicentem, qui fuit alter. alter enim accipitur unus de duobus nihil itaque mirum si Penelope non ad unum uem tenet historiam, quam non ex nuncio, sed incerto tumore collegerat in belli terroribus plerumque uano, quod ex Statio, Virgilioque, & ipso Ouidio copiosius, & distinctius ostendam in eo opere, cui titulum feci de rebus per epistolam quaesitis.

ASC. LECTO deserto) A marito. (Nec quererer). i. non conquerer sine diphthongo. (Tardos dies) Quia desideranti, & optanti tardi uir. (Nec mihi querenti fallere. i. occasio nem qua fallere. i. mitius peragam spatiosam noctem, quæ me sua duratione opprimeret, nisi labore fallerem eam. Nam ociosis sub noctem cura recursat. (Tela pendula). i. suspensa, & declinatur hæc tela tele. (Quando ego non timui) interrogatio figurata, quæ tunc locum habet, quando affirmationi locus deest, & ita negatiuam petit responsum, non tamen detur, ut in Bucolicis. Hæc eadem, ut sciret quid non faciebat Amyntas, quasi dicat nihil non faciebat

bat, sed omnia faciebat. & hoc quando ego non timui, quasi dicat nunquam nō timui, quod est semper timui, sed plus efficit quam si diceret semper timui. (Res est solliciti) Diuerbiū est. (Violentos Troas) Corripitur, quia accusatiuus græcus. (Nomine in Hectoreo) Quia tanti nominis fuit Hector apud Græcos, ut omnis à facie eius fugerent præter Achillem, quod etiam Homerus in laudem & gloriam Achillis asserit. (Siue quis Antilochū) Narrat facinora Hectoris, ob quæ in eis nomine polluerit. (Falsis armis). i. quibus se Achille simu labat. Cum enim hoc raptum Briseida Achilles iratus Agamemnoni, in Troianos armari nollit, & omnes Græci à facie Hectoris fugerent, Patroclus socius, Achillis indutus armis, eius in occursum uenit ei, & tandem occisus est. & eius arma indutus Hector ciuitatem in greditur. Vnde Aeneid. 2. Hei mihi qualis erat, quantum mutatus ab illo Hectore, qui redit exuius indutus Achillis.

Flebam successu posse carere dolos.

Sanguine Tlepolemus Lyciam tepefecerat hastā:

Tlepolemi leto cura nouata mea est.

Deniq; quisquis erat castris iugulatus Achiuis:

Frigidius glacie pectus amantis erat.

Sed bene consuluit casto Deus æquus amoris:

Versa est in cineres sospite Troia uiro.

Argolici rediere duces: altaria fumant:

Ponitur ad patrios barbara præda deos.

Grata ferunt Nymphæ pro saluis dona maritis:

ideo dixit. (Tepefecerat). i. calefecerat. (Sanguine). f. suo cum esset uulneratus. (Hastam Lyciam). i. Sarpedonis Lycii (Cura) Timor sollicitudo. (Nonata) Reintegrata. (Denique Tandem, & finaliter. (Quisquis). i. quicumque siue fortis, siue ignauus. (Iugulatus) Interfectus, nam iugulus est pars colli supra pectus, ubi locus est ad hominem interficiendus aptus, inde iugulare dicitur (Castris Achiuis). i. in exercitu Græcorum. (Amantis). f. mei Penelopes, Erat frigidus glacie, nam propter timorem homines frigidi fiunt. Virg. i. Aen. Exemplo Aeneæ soluuntur frigore membra. Quod aut dixit frigidus glacie hyperbole est figura. i. superlatio, nā hæc oratio est supra uerum. (Sed Deus æquus). i. iustus, qui pios & iustos nunquam derelinquit. (Bene cōsultuit). i. bene prouidit. (Amori). f. meo. (Casto) Pudio quia semper tibi seruauī fidem. (Versa est) Ecce quō bene consuluit, quia in tātis periculis belli uir meus Vlyss. incolumis remāsit, & Troia euersa est. (Versa est in cineres). i. incensa nam q̄ incēdio consumitur, in cineres uertitur. (Viro) Marito. f. meo. (Sospite) Incolumi. (Argolici) Nūc pergit Penel. cōmemorare & probare ab æquitate, quod Vlyss. debeat domum reuerti, quia omnes alii duces reuersi cōsolantur uxores suas, cum ipse solus, ut diximus, matitali desit officio. (Duces) A duceudo dicti, qui partem exercitus regūt. (Argolici) (Græci. (Rediere). f. domum suam, uel in patriam. (Altaria fumant). i. incensa sunt ad faciendam sacra diis. Ouid. lib. 2. Fast. Idib. Aug. Fumant altaria fau. Solebant. n. antiqui in aris thura & cæses uictimas comburere, unde illi sacra holocausta, quasi combusta dicebantur. (Præda) Quidquid alicui rapitur: Præda dicitur Barbara. i. Tro. nam priusquā Romanerum potirentur, Græci omnes præter se barbaro: appellabant postea uero Latinis Græcisque exceptis barbari omnes dicti sunt. (Ponitur). f. a uictoribus quia solebant hostilia spolia templis deorum affigi à uictoribus. Virg. lib. 3. Aeneid. Aere cauo clypeum magni gestamen Abantis, Postibus aduersis figo, & rem carmine signo. (Deos præda) Qui coluntur in patria, quia quælibet natio dabit suos deos. (Nymphæ) Interdum græce dicuntur sponse, hic pro mulieribus puellis ponitur. (Dona grata). f. ipsis puellis, quia libenter ea offerunt pro maritis Saluis. i. incolumibus. Terent. Saluum te uenire gaudeo.

LYCIAM)

HVB.

ASCENSIVS.

LYCIAM) Haſam, quam Sarpedon Lycius ferebat, qui uir ingēs fuit. Vnde Aen. 1. Spūs ubi Aeacide telo iacet Hector, ubi ingens Sarpedon &c. (Sed bene conſulit &c.) Sed iſta, inquit, non ſunt iam timendam, cum parata ſit uictoria, ob quam nymphæ. i. ſpōſę marito recipientes diis uota perſoluunt, facit autem digreſſionem, qua recitat ea, quę à maritis receptis narrantur de ſitu & excidio Troiæ. Illic Aeacides, ſic Virg. Aene. 2. hic, Dolum manus hic ſcūs tendebat Achilles. Tenebat. ſ. tentoria ſua & caſtramentatus eſt. Pingit & exiguo pergama tota mero. Lauſ pictoris & declamatio ex contrariis per antitheliſin uidelicet, nam tota pergama magna nimirum fuerunt. Vnde contrarium eſt exiguo mero. Pingit autem fundendum modicum uini ſuper tabulam ſeu menſam, quo deducto per digitum oſtendit formam & ſitum Troiæ.

HVB. TLLI).f. mariti. canunt tunc
facta lætitia narrent. (Suis) Meus

Amq; suis græcis. (Troica fata) Notandum est legendum esse fata non autem facta, quod enim significaret facta Troica esse uicta, sed fata uicta sunt, quibus defensio Troianorum consistebat, quæ cum diu Græcos fatigassent, & ab ea expugnanda ur-

be repellent tandem infidiis, Si nominis uicta sunt quo ligneo armatis uiris pleno in
be introducto, fata autem non facta legendum esse, uel illo Virg. Loco maxime percipitur
Æ. Aeneid. Facti bello, fatisque repulsi Ductores Danaum. Fata autem hæc Troianorum
dicuntur fuisse. Vñ Troili. Conseruato Palladii, id est simulacri Palladis, quod Troiani
habebant in urbe, & ut sepulchrum Laomedontis, quod erat in Porta scæ, seruarietur in
grum, & ut equi Rhæsi, de quibus inferius dicitur, possent à Troiani recipi, hæc omnia fa-
ta uicerunt Greci. Nam Achilles Troilum secum congressum interfecit. Palladium uero
ab Vlyss. & Dio. clām noctu urbē ingressis, cæcis arcis custodibus asportatū est. Equi Rhæsi
ut infra uidebitur, ab Vlyss. & Dio. abducti sunt, ut Virgil. Inquit, priusquam pabula gu-
stassent Troiæ Xanthumq; bibissent, porta uero scæ diruta est ab ipsis Troianis, ut equus
introducetur, & ita fata Troiana uicta sunt, & de his nunc est intelligendum. Iustique
senes epitheton conueniens illi ætati. Ouid. lib. 6. Met. Dicite iuste senex, & fœmina con-
iuge iusto. Digna quid optetis. & lib. 3. Fast. Flent pariter molles animis uirgoq; senexq;
E quibus hæc iusti uerba fuere senis. Trepidæ naturaliter timidæ. Pendet attente audit, cū
enim aliquem attente audimus, ita eum aspicimus, ut ex eius ore pendere uideamur. Vir-
de Dio. (Penderque iterum narrantis ab ore) Atque aliquis ostendit Pene. Quam uaria re-
rum narratione Greci domum reuersi detineant uxores suas. (Monstrat) Ostendit quasi
ad oculū. (Fera proelia,) Id est pugna, gestas inter grecos & Troianos. (Pingit) Describit.
(Exiguo mero) Sic enim in mensa solent multa depingi, quæ ad oculum demonstrare uolu-
mus, ut infra Helenæ ad Paridem. Orbe quoque in mensæ legi solum nomine nostro, Quod
deducta mera litera fecit amo. & in I. Amorū. Verba leges digitis uerba notata mero. Idē
in libro Amor. Non oculis tacuere tuis conscriptaque uino mensa. (Hæc ibat) ΔΕΥΤΙΚΑ
id est demonstratiue, ponitur. (Simois) Fluuius ex Ida monte defluens. iuxta Iliū labens,
non longe à Sigro Xantho commixtus facta palude in mare ingreditur, genitium facit Si-
montis. (Tellus Sigeia,) Id est promontorium Sigeium nobilitatū sepulchro Achilles. sic-
ut Rhetium sepulchro Aiæcis Telamonii. (Steterat) Fuerat, erecta erat. Regia celsa) Adula

Illi uicta suis Troica * fata canunt.
Mirantur iusti que senes, trepidæ que puellæ;
Narrantis coniux pendet ab ore uiri.

* Atque aliquis posita mōstrat fera prœlia mēsa:
Pingit & exiguo pergama tota mero.
Hac ibat Simois: hic est Sigeia tellus:
Hic steterat Priami regia celsa senis.
Illic Aeacides, illic tendebat Vlysses:

substantiuum est. (Illic). i. alio loco, ita enim ista narrantur, quasi loca sint ante oculos. (Aeacides) Achilles nepos Aeaci patronymicum ab auo, nam Aeacus Iouis, & Aeginæ filius genuit Peleum patrem Achilli. (Tendebat) Tentoria militaria habebat. dicuntur autem à tendendo quia extentis uelis fiebant. demonstrantur autem Achil. tentoria non sine causa: quasi dicat ubi Priamus supplex fuit ei & corpus Hectoris ad sepultura redemit.

P A R R H A S I V S.

DONA grata nam, ut inquit Valer. Max. Prisco instituto rebus diuinis opera dabatur: cum aliquid commendandum, precatione, cum exoptandum, uoto, cum exoluendū, gratulatione. Est autem gratulari diis agere gratias, ut ex Iuno facile percipitur, in hunc ergo sensum dixit Ouid. Grata dona. (Iusti) Religiosi *συνειδὲσχηκός* Etenim iustitiae prima pars est pietas & deorum cultus: cui maxime illa studebat ætas. hinc Hesiodi carmen pro-
uerbii uite iactatum, quod Hiperides in Antoclem recitat.

Βουλὰὶ δ' ἐμ' ὄν καὶ ἐχὼ δ' ἐγείνται

Bella gerant iuuenes, at proxima consulat ætas. Decrepitq. senes palmas ad numina tēdāt. æquitatis obseruantia senibus etiam conuenit, itaque nihil impedit in suo proprio signifi-
catu iustos accipere.

A S C E N S I V S.

SIMOIS) Nomen fluminis Troiani declinatur hic simois, huius simoëntis uel simoëntos, huic simoënti, hunc simoënta. Virg. Aeneid. 1. genuit simoëntis ad undam, sed à nominatiuo Simois Seruius Simoëntis deducit.

*Hic lacer admissos terruit Hector equos.
Omnia nanque tuo senior, te querere misso
Rettulerat nato Nestor, at ille mihi.
Rettulit & ferro Rhœsumq.; Dolonaque cæsos:
Utque sit hic somno proditus, ille dolo.
Ausus es ò nimium, nimiumque oblite tuorum,
Thracia nocturno tangere castra dolo:
Totque simul mactare uiros adiutus ab uno.
At bene cautus eras, & memor ante mei.
Vsq. metu micuere finis: dum uictor amicum

Hic lacer) Male legitur hic alacer missos terruit Hector equos: nam hæc sententia nulla ratione, aut historię testimoni-
monio potest comprobari, nec est uerisimile quod Græci uxoribus suis in bello gesta narrantes laudassent Hectora hostem, aut appellassent ipsum alacrem: de equis territis ab Hectore, dū uiueret nulla fit mentio, nam quidam dicunt de equis Rhœsi, quomodo conuenit, cum Rhœsus in auxilium Troianorum

H V B.
*Hic a-
lacer
missos.
Alii et
legunt.
Hic la-
cer a-
missos.

uenisset? præterea in libro meo uetustissimo hic lacer scriptum reperi, & multis ostendi, & adhuc ostendere possum, legendum est igitur. (Hic lacer admissos terruit Hector equos.) Constat enim Hectora circa muros Troianos equis raptatum fuisse. Virg. lib. 2. Aeneid. Ecce ante oculos mœstissimus Hector Visus adesse mihi, largosque effundere fletus: Raptratus bigis, ut quondam: aterque cruento Puluere &c. & idem lib. 1. ter circum iliacos raptrauerat Hectora muros, dum igitur traheretur Hector. equi aspectu cruentati cadaueris territi sunt, hæc ostendit ipse Ouid. in consolatione ad Liuiam de morte Drusi: his uerbis. Hoc fuit Andromachæ cum uir religatus ad axes Terruit amissos sanguinolentus equos, ergo uolens nunc aliquis ex Græcis illum locum uxori suæ ante oculos ponere dicebat. (Hic) Hoc loco, quem designabat in mensa. (Hic lacer,) Id est uulneribus confossus & dilaceratus: ut Virgilius, uulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros Accepit patrios. (Terruit Hector admissos,) Id est liberos & celeres: nam amitto componitur ex à particula separatiua, & mitto: inde amissus dicitur quasi dimissus: & liber, & ideo celer. Ouid. Et celer amissis, & labitur annus equis: & libro quarto Fast. Hanc quondam Cytherea diem properantius ire iussit, & amissos præcipit equos. Ergo nullo modo legatur admissos. (Omnia) Dicit Penelope se hæc omnia intellexisse

P E N E L O P E

intellexisse à Telemacho, cui Nestor ea narrauerat: cum ad eum missus fuisset ad querendum Vlyssē patrem suum. (Senior,) Scilicet senex comparatium pro, positiuo. agebat enim ut Cicero scr. tertiam hominum ætatem, etiam ipse refert lib. 13. Metamorph. Vixi annos 200. nunc tertia uiuitur ætas. (Tuo nanque) Telemac. (Misso quærere). i. ad quærendum. (Ille). f. Telemac. nihi subaudi retrulit, & .i. etiam præter supradicta. (Rettulit) Narrauit. (Rhœsum Dolonāq; Cæfos) Sic legendum est, utque coniunctio enclitica utrique subiungatur, ut constet ratio metri, nam Dolon primā corripit & quam coniunctio hoc loco non solum copulat uerba, sed etiam sensum, ut ostendat utrumque cæsum .i. interfectum fuisse. Fuit autem Rhœsus rex Thraciæ, ab amicitia Priami non alienus, qui cū in auxiliū Troiam uenisset, cum Thracum copiis iam nocte adueniente ante insulam, quæ anteposita ciuitati continenti adiungitur paulisper commoratus, postea circiter secundam uigiliam campos Troia. Ingressus tentoria explicuit, quod ubi Dio. & Vlyss. in ea parte uigilias curantes animaduertere, uel potius, ut alii uolunt ex Dolone Troiano intellexerunt, & ipse speculatum exierat, & eum deprehenderat, ut mox dicitur omnia circūspiciens, Celeriter ad locum, ubi Rhœsus commoratus fuerat, accesserunt. Tum fatigatis ex itinere custodibus, & ob id somno pressis. Vlyssē & Diomedē introgressi, regem in ipsis tentoriis interfecerunt, & currum eius cum insignibus equis ad naues Græcorum duxerunt. Dolon autē uir fuit Troia. Eumedis filius qui in castra Græcorum speculatur accessit, pactus cum Troia. ut in remunerationem speculationis, sibi darentur equi Achil. post uictoriā quā sperabar, sed deprehensus est à Dio. & Vlyss. qui & ipsi speculatu uenerant, & uigilias, ut diximus in ea parte curabant, quibus omnia aperuit, quæ Troiani pararent, & sperarent, indicauit quæ præcipue aduentum Rhœsi, & fatum quod de eius equis erat, Troia non posse capi, si aquā Xanthi bibissent aut pabula soli Troiani gustassent, promiserāt. ei enim uitam, si omnia indicaret. uerum omnibus perceptis eum interfecerunt, unde Ouid. nunc dixit cum proditum iuisse ostendit Oui. lib. 2. Trist. nō fore Eumedes orbus si filius eius stultus, Achilleos non adamasset equos. & Virg. lib. 12. Aen. multis uersibus. Sed quidquid pertinet ad intelligendum hunc locum, optime habetur lib. 13. Met. ex uerbis Vlyss. Est aliquid de tot Græcorum milibus unū à Dido. legi, nec me fors ire iubebat. Sed tamē & spreto noctisq; hostisq; periculo. Ausum eadem, quæ nos Phrygia de gente Dolona. intimo non ante tamen, quam cuncta, coëgi prodere, & edidici quid perfida Troia pararet. Omnia cognorā, nec quid specularer habebam. Etiam promissa poteram cum laude reuerti. Haud contentus eo petii tentoria Rhœsi. Inque suis ipsum castris, comitesq; Peremi. Atque ita captiuo uictor uotisq; potitus. ingredior curru letos imitante triumphos, & Virg. lib. 1. Aene. Nec procul hinc Rhœsi niueis tentoria uelis Agnoscit lacrymans, primo quæ prodita somno Tytides multa uastabat cede cruentus. Ardentisq; auertit equos in castra priusquam Pabula gustassent Troiæ Xanthumque bibissent. Ecce per hos Ouidii & Virg. uersus declaratur totus hic locus huius epistolæ. ut sicut hic Rhœsus proditus somno, quia inuasus est, cum dormiret custodibus etiam suis, ut dictum est. (Somno) Pressis, ita enim scr. Ditis Cretensis, licet Seru. super eum locum, primoque prodita somno, exponat prima parte noctis, ut libra die, somni que pares ubi fecerit horis. Sed prior sensus est ex hist. (Ausus es) Incusat Penelope Vlysses nimie audaciæ & obliuionis suorum. (Nimium) Et nimium, hoc est penitus. tuorum patris, filii, & uxoris. (Tagere,) Scilicet accessu tuo, hoc est intrare. (Castra) Thracia, id est tentoria Rhœsi regis Thrac. (Dolo) Insidiis noctis, quod est audacius quam in luce. (Tot uiros) Comites regis, qui erant in eius tentoriis. (Ab uno) A solo Dium. (Cautus) Prouidus periculorum. (Ante) Olim quia simulabas insaniam, ne ires ad illam pericula, & ne me solam relinqueres quod ipse dixit 13. Metamorph. Me mea detinuit coniux, pia mater Achillem, & diximus supra in argumēto. (Vsq; metu) Dicit Pene. quod cū hæc supradicta narraretur sibi fuisse gesta ab Vlyss. semper audiēdo nimio timore tremuit donec intellexit Vlyss. his ita gestis reuertisse ad Græcos equis Rhœsi adductis. (Vsq; Affidue. (Sinus) Pectora mea. (Micuere) Moti sunt, tremuere. (Metu micuere) Quia læticia etiam interdum trepidat pectus. (Dum) Donec. (Victor,) Id est tu.

A T

AT bene cautus erat & memor ante mei) Inuersio quæ plus urget, quam si diceret, obli- **P A R:**
cus eras mei. (At). f. Iro-neus. (Ante) Quam tâta res adorieris apertissimoq; uitæ periculo
te cõmitteres. (Eras memor mei) Vel meorum mandatorum ego tibi succurrebã, & perin-
de. (Eras bene cautus) Periculorum fugitans, & salutis uitæq; paratus. Atque ita non est,
alioqui si te cogitatio mei subisset, ad pericula cunctatius accessisses, ut te mihi seruares, in-
columem & in tua salute meæ parceres, hanc sententiam planius expressit in Laodamia.
Et facio ut dicas. quoties pugnare parabis. Parcere me iussit Laodamia sibi, & illic ultima
mandato claudetur epistola paruo. Sit tibi cura tui, sit tibi cura mei.

O M N I A nanque tuo) Docet quomodo, & a quo hæc norit facinora Vlyssis ex Tele- **A S C.**
macho, uidelicet suo & Vlyssis filio, quem ad Nestorem miserat patris inquirendi gratia. In
qua te conciliat sibi ingeniosa mulier beneuolentiam mariti, cuius se semper tam sollicitã
fuisse significat. Ordo est, dico sup. quodd. (Hector terruit, nanque Nestor) Qui secundum
Homerum tertiam uixerat ætatem. (Rettulerat). i. recensuerat & enarrauerat. (Omnia)
Nato. i. filio tuo Telemacho. (Misso te querere). i. ut te quereret. (At). i. ille. f. filius tuus
& meus. (Rettulit). i. recensuit mihi. Rettulit, inquit, Rhæsum regem illū Thraciæ, & Do-
lona Troianum illum filium Eumedæ cæsos. i. occisos a te, ferro. i. gladio & rettulit, ut. i.
qualiter hic. f. Rhæsus sit proditus somno, quia prima nocte dū clausas portas intrare nō
posset occisus est, unde Virg. Aeneid. i. Nec procul hinc Rhæsi niueis tentora uelis. Agno-
scit lacrymas primò quæ prodita somno. i. prima parte noctis, & ut ille uidelicet dolo pro-
ditus est dolo. quia promissa erat ei impunitas, sed nō seruata aut dolo, quæ occisus præten-
debat, hoc est propter dolū, quæ astruere uolebat, & Rhæsus, quia imprudēter inter hostes
somno indulgebat, & ita est uituperatio hostiū & laus uictoris, & tñ dicit nocturno dolo,
quasi nō nisi per dolū id potuisset perpetrare sed dolus an uirtus quis in hoste requirat?
Adiutus ab uno uiro. f. Dio. Equis ismariis, ipsius uidelicet Rhæsi cuius ipse cū Dio. arden-
tes auerit equos i castra, priusquā pabula gustassent Troiæ, Xâtūq; bibissent, ubi dñ Acn. i.

Dictus es ismariis isse per agmen equis.
Sed mihi quid prodest uestris disiecta lacertis
Ilios? & murus quod fuit ante, solum?
Si maneo qualis Troia durante manebam,
Virque mihi dempto fine carendus abest.
Diruta sunt aliis: uni mihi Pergama restant:
Incola captiuo quæ boue uictor arat.
Iam seges est, ubi Troia fuit: refecandaque falce,
Luxuriat Phrygio sanguine pinguis humus.

bullus ad Messal. Victa Maroneo fœdatus lumina Baccho, quem locum male quidam intel-
ligunt exponentes a Marone. i. Virg. dictum in 3. Aene. quo scri. Polyphemum fuisse sopi-
tum, sed errant, nā licet de Polyphemo loquatur etiā Tibullus, tñ non facit mentionem de
Virg. descriptione, sed de uino, quod ex Thracia Vlyss. aduexerat. (Disiecta) Diruta, diffi-
pata. (Lacertis). i. uitib. (Quid prodest) q. d. nihil. (Et, murus) Ordo est. (Et solū?) Quod
fuit apte murus, nunc æquatus solo. i. dirutus, nā testa æquata solo dñr, q̄ sunt diruta, neq;
supra solum eminent. Virg. Hæc æquata solo fumantia culmina ponā. Ouid. lib. 3. Fast. Hæc
æquata solo est nullo sub crimine regni. (Si) Pro si quidē. i. quia. (Qualis). i. uidua & sine
marito. (Carendus mihi). i. a me, & notandū hoc participiū in uoce passiuo a careo. (Dem-
pto fine). i. semper & perpetuo. nam quod finem non habent æternū est. (Aliis) Ad utilita-
te aliarum. (Mihi uni) Mihi soli. i. in damnū mei solius, cui esset utilius quod adhuc starēt,
ut infra dicit utilius starent. (Restant) Remanent non re uera, sed quantū ad dānū & dolo-
rem suum. (Victor) Græcus. (Incola) Qui illic habitationem fecit, post uictam Troiam.
(Boue

DIctus es). f. mihi ab eo qui **H V B.**
narrabat. (Isse per agmē)
Amicum. f. Græcorum. (Equis
isse). i. equis Rhæsi abductis, &
hæc est, qđ in uersibus supra al-
legatis dicit. Atq; ita captiuo
uictor, uotisque potius. Ingre-
dior curru lætos imitante triū-
phos. Ismarus autem mons est
Thraciæ, unde Ismarius poni-
tur pro Thracio. Ismarus autē
prius dicebatur Maronea, opti-
mo uino abundans, de quo Ti-

P E N E L O P E

(Bonne captiuo) Pro bobus captiuis. i. bobus qui ante fuerant. (Troia) Nunc à græcis capr. Iam seges est. hæc descriptio eo tendit, ut Penelope ostendat iandiu Troiā fuisse euersam, enumerat enim certissima euerfionis, & ruinæ argumenta, ex quo magis cōqueritur de absentia Vlyss. & quod non possit intelligere ubi sit, leges est, ubi fuit Troia & refecanda falce. i. iam herba nata est, ubi fuerat Troia, & ita alta ut iam sit falce metenda. (Seges) Aut secū dum Varronem dicitur à Sat. i. semine, est autem proprie seges eorum seminum, quæ pani conficiendo sunt apta nondum demessa. Nam fruges generaliter dicuntur omnes fructus, qui in alimoniam uerti possunt, dicitur autem Varr. teste à fruendo, hæc ergo seges accipitur pro semine frugum lato & adhuc uiridi. (Falce) .i. missoria. Est enim & fala pura toria, qua arbores putantur, de qua Virg. in Geor. Falce premes umbram. & in Buc. Atque mala uites incidere falce nouellas. (Luxuriat) Supra modum abundat. Horat. Luxuriantia compescet. Virg. Luxuriam segetem tenera depascit in herba. Ad oues nonnunquam refertur, & significat exultare & lasciuire. Ouid. in Fast. Ludit & in pratis luxuriatq; pecus, interdum habitudinem significat. Virg. in 3. Georg. Luxuriatq; toris animosum pectus, luxuriam enim hæc ponitur pro plenum, & densum est. (Pinguis) Impinguata. (Sanguine Phrygio) .i. sanguine Troianorū illic effuso. Est autem Phrygia Asia regio, ubi est Troia.

ASC.

ILLIOS) Disiecta, sic Hora. uexata Ilios dixit frequentius tamē hæc Ilios, uel hoc Iliō legitur. Vertit puppim peregrinam ad littora sed quomodo? Prota enim ad littus appellatur, non puppis. Verum peregrini, & hostes cito abnauigaturi, dicitur 6. Aeneid. Obuertit perago, pras, & ita puppis appellatur ad littus ut paratæ sint naues si necesse fuerit ad fugi.

HVB.

SEmifepulta) Nō plene sepulta, ut in bello accidit propter multitudinem. (Feriuntur) Eruuntur ab aratris. Luc. lib. 7. Quæ segetes infecta surget non decolor herba: Quo non Roma nos uiolabis uomere manes. Idem paulo post: Pluraq; rari culis feriuntur dentibus ossa. (Occulit) Tetigit, eius frequentatiuum est occulto. (Ruinosas) Ple nas ruinis prostratas. (Victor) .i. tu Vlyss. (Abes) Es absens a domo tua. (Nec scire mihi) .i. nec possum scire, quæ eam morandi. i. quæ causa sit tibi quare differas redditum tuū in patriam, aut in quo orbe eleganter pro in qua parte orbis. (Quisquis) Ostendi non esse culpam suam, quod ignoret ubi sit Vlyss. dicit. n. Penelope se neminem prætermittere, qui ad littus suum ueniat quem non diligenter interroget de Vlyss. & cui non tradat literas, quas ille reddat. si eum alicubi uiderit aut inuenerit. (Quisquis) Vlyss. i. quicumque. s. uel mercator uel nauta. (Vertit) Appulit, flexit. (Puppim) Nauem, s. necdoche, peregrinam, aduenam externam. (Ad hæc littora) Ad hanc nostram terram. (Ille, abit. Discedit. s. hinc. (Rogatus) .i. interrogatus, ut multa super Priamo rogatus, alia rogare significat orare in compositione uero cum uariis præpositionibus uaria habet significata. Arrogare. n. significat assumere, & attribuire, & in malam partē accipitur. Dicitur. n. arrogans qui sibi plus assumit, & attribuit, quàm deceat. Abrogare penitus tollere. Derogare in parte minuere, & tollere, unde Cic. ad Herennium, cui legi derogatū uel abrogatū sit. Erogare est dare. Irrogare inferre, ut irrogare pœnā. Horat. in 1. Serm. Ad sit regula peccatis, quæ pœnas irroget æquas. Prorogare differre. Horat. in 1. Serm. Viuedi recte, qui prorogat horam. Rusticus expectat dum desuat annis. Abrogare sufficere, & in locum alterius substituere. Prærogare, præferre, inde prærogatiua prælatio, & priuilegium dicitur siue, ut uulgo loquar præminencia. (Reddat;) Det tibi, & proprie dixit nam literæ dari dicuntur ab eo, qui mittit, reddi uero ab eo, qui difert qm eius fidei sint creditæ, ut reddatur. Carta,

Semifepulta uirum curuis feriuntur aratris
Ossa: ruinosas occulit herba domos.
Victor abes: nec scire mihi, quæ causa morandi,
Aut in quo lateas ferreus orbe, licet.
Quisquis ad hæc uertit peregrinā littora puppim:
Ille mihi de te multa rogatus, abit.
Quamq; tibi reddat; si te modo uiderit usquam;
Traditur huic digitis carta notata meis.
Nos Pylon, antiqui Neleia Nestoris arua;

epistola,

epistola ponitur interdum pro uno lib. Notata, scripta, nam literę notę dicuntur: quod per eas res omnes notentur. Nota etiam pro quolibet signo accipitur. Virg. 3. Georg. Continuoq; notas, & nomina gentis inurunt. Luc. lib. 7. Non tamen abstinit uenturos prodere casus. Per uarias fortuna notas. Nota etiam dicitur ignominia, & probum, attestatur Nonius. Lucil. Quem scis scire tuas omnes masculaque, notafq; unde & nota censoria, dicitur, quare Iuue. dixit. Sed qua Fab. censor notet. (Viderit usquam). i. alicubi, significat autem non solum in loco, sed etiam ad locum Horat. in 1. Serm. de formica loquens: Non usquam prorepat. & Terent. in Eun. sed profecturus alio fueras rñdet Parmeno. nusquam subauditur enim profecturus erat. (Nos Pylon) Dicit Pene. præter diligentem interrogationem, & inquisitionem factam à se de Vlyss. apud peregrinos ad suum littus uenientes, & præter literas traditas, quæ ei redderentur se etiam misisse ad diuersa loca percūctatum de ipso Vlyss. & præsertim Pylon & Sparten qm ex Pylo a Nestore Vlyss. socio: Vel ex Sparte ab Agam. & Men. principibus Græcorum putabat se posse fieri certiores, ubi esset Vlyss. dicit ergo. (Nos Pylon, arua Nelaia Nestoris). i. terram Nestoris regnatam à patre eius Neleio, fuit aut ut scr. Str. Pylos urbs in Messenia ubi Neleus pater Nest. regnauit, hanc Herē. expugnauit, & ex 12. filiis Nelei ab eo interfectis solus Nestor superfuit, q ipse narrat lib. 12. Met. ipse Nestor interdum Pylus dicitur a Pylo à Mar. & à Iuuen. ut ex rex Pylus magno si quidquam credis Horat. exemplum uitæ fuit à cornice secundæ. Antiqui senis, dicitur enim uixisse 300. an. ut ipse apud Ouid. Vixit annos bis centū, nūc tertia uiuitur etas.

NELEIA arua) Aemulatio Hom. qm i Pylos ἀστυν Ἀλίων cognominauit a Neleo Cretei uel uulgo credebatur Neptuni Tyrusq; filio, cui ex ioco à fratre Pelia fugato. Apharcus oppido quædam Messenie concessit ad mare & in iis Pylon auctor Pausanias.

NOS Pylon, &c.) Declinatur hæc Pylos, huius Pyli, huic Pylo, hanc Pylon, uel Pylum à nominatiuo Pylus. Item hæc Sparta latinæ, uel Sparte, huius Spartes græcæ. Vnde est accusatiuus Sparten per n, non per m, & est patria Menelai.

Misimus: incerta est fama remissa Pylo.

Misimus & Sparten: Sparte quoque nescia ueri.

Quas habitas terras? aut ubi lentus abes?

Vtilius starent etiam nunc Mœnia Phœbi:

Irafcor uotis heu leuis ipsa meis.

Scirem ubi pugnares: & tantum bella timerem:

Et mea cum multis iuncta querela foret.

Quid timeā, ignoro: timeo tamen omnia demēs:

Et patet in curas area lata meas.

Quæcunq; æquor habet, quæcūq; pericula tellus:

Tam longæ causas suspicor esse moræ.

res: quia sequitur abes, quod est modi indicatiui. (Lentus) Tardus ad reuertēdū. (Vtilius) Declarat aperte, quod dixerat superius, uni mihi pergama restāt. (Vtilius) Cū maiori mea utilitate. (Starēt) Essent adhuc integra & erecta. Dixit supra, in eo loco. Troia. cer. Mœnia Phœbi. i. muri Troiani, quos Phæbus ædificauit. Fabula aut hinc habet. Nept. & Apollo promissa sibi à Laomedonte rege Troia. mercede muros illi ædificauerūt, sed Laomedon postea eis promissum mercedem negasse dicitur, quod ideo fingitur, quia ut uoluit Ser. Laomedon Neptuno, & Phœbo certam pecuniæ quantitatem uouerat, quam postea imminētibus hostibus ad murorum ædificationem transtulisse dicitur, unde ipsi muros Troiæ fabricasse dicuntur, unde & auctor hoc dixi pergama Phœbi, & Virg. lib. 3. Aen. Et omnis humo fumat Neptunia Troia. (Heu ipsa). i. ego. (Leuis) Inconstans, & mutabilis alias leuis. significat non onerosum. item uilem, & contempnibilem. (Irafcor meis uotis) Reprehendo mea uo-

Fama (De te est re. f. mihi à Nestore. (Incerta) ignara de te ubi sis. (Misimus) Et. i. etiam (Spartem) Lacedæmonia, nam eadem est Sparte, & Lacedæmon. Sed Laced. & pro urbe, & pro regione ponitur, dicta à Lacedæ filio Iouis, & Taygetes filia Atlantis. Spartem aut accusatiuus est græcus à nominatiuo? (Sparte) Nescia ueri, ignara ueritatis de te. Sparte autem pro Spartani ponitur. i. urbs pro hominibus. (Habitat) Legendū est, non aut habitet.

P A R.

A S C.

H V B.

P E N E L O P E

ea, & ea quæ optaui prius enim optaui, ut Troiam uinceretis, & dirueretis, nunc doleo me ita optasse, nam uellem adhuc Troiani stare. (Scirem ubi pug.&c.) Sensus est, si Troia staret, hic saltem scirem, ubi pugnaret, & gereres bellum. (Et tantum). i. solummodo. (Time rem bella). i. pericula bellorum, nō autem alia. (Et mea, quærela) De absentia mariti. (Foret iuncta cum multis). s. aliis mulieribus, quæ & ipsæ conqueruntur de absentia maritorū suorum, quod esset mihi tolerabilius. Nam est in communi prouerbio miseriarum societas solatii loco est. (Quid timeam). s. nunc cum nescio ubi sis. (Demens) Exanimata, & timore perturbata. (Et patet in curas area lata meas) Sensus, est licet nesciam quid timeam timo meo tamen tibi omnia pericula, & mea curæ & timoris in omnem partē uertūtur. (Area) Spatium. (Lata) Ampla. (In meas curas) In meas sollicitudines & timores de te. (Patet) Patens est, & diffunditur latet atque spatiosè, nam area pro spatio ponitur, & latitudine, si significat, & alia, & proprie, & translative, quæ quia ad hunc locum non pertinent, prætereuntur. (Quæcunque æquor habet) Ordo est. Ego suspicor quæcunque pericula. i. omnia pericula quæ æquor habet, & tellus, esse causas tam longe more. i. quod tandiu moreris, suspicor fuisse causam periculorum, quæ tibi mari terraquæ poterunt accidere.

ASC.

VBI lentus habes,) Scilicet domicilium, aut potius ab. (Mœnia Phœbi). i. pergamæ Apollinis fabricata manu, & ab eo diu custodita. Vnde Virg. Phœbe graues Troiæ semper miserate labores &c. (Irascor uotis). i. desideris, quia desiderauim cum Troia staret excidium eius, nunc cum iacet, eius incolumitatem. Si Troia staret, scirem ubi pugnaret, & tantum bella timerem, &c. nunc autem pellicem timet, quod tamen non expresse dicit, sed per insinuationem. (Area lata) Area ab ariditate dicitur locus in quo teruntur fruges, quæ sunt futuræ frugis semina, sicut absentia Vlyssis multarum curarum. Quæ uestra libido est, aut per parentem dicit, quæ res est uestra libido. aut dum ego meditor stulte hæc. s. quæ est uestra libido, sed prior modus melior est, quia ponitur hæc. s. prædicta, quia in mari & terrâ contingunt. Aptè autem pluraliter dicit quantum ad sensum, uestra non tua libido, ne in solum Vlyss. talem maculam coniiciat, & ut facile creditu doceat quod multi cōsueuerunt. Id autē dicit, quia noti erant amores Agamēnonis, Achillis, & aliorū principū.

HVB.

HÆC ego dum stulte) Nunc more muliebri detegit aliam suspensionem, quam habet dicens. Hæc ego supra distas causas suspicor, sed ut uos uiri, libidine maxime ducimini, captus es fortasse amore aliquius mulieris, quæ te detinet. Ordo est. (Tamen ego stulte meditor hæc). s. supra dicta, tu potes esse captus amore peregrino, quæ libido uestra est. i. pro ea libidine quæ libido est uestra. i. uestrum uirorum. i. quam uos uiri habetis, & hic est uerus sensus, & uestra constructio, nam supplendus est ablatiuus, & talis constructio usitata est a doctis. Ser. Sulp. ad Cic. in epist. qua consolatur eū de morte filie simili utitur locutione, qui illius amor in te est, hæc facere illa nō uult ordo illa nō uult te facere hæc eo amore, qui amor illius est in te, sunt & alia exempla, ut quæ improbitas tua est, me oppugnare, audes. i. ea improbitate, quæ tua improbitas est, sed hæc sunt satis, huiusmodi aut suspensiones uxorem de amore maritorū absentiu, quæ crebræ sunt, solent a poetis ipsis mulieribus attribui. Terent. in Adelph. Vxor si cessas aut te amare cogitat, aut amari, aut putare, aut animo obsequi, & tibi bene esse soli, cum tibi sit male. (Forfitan) Ad dit & aliam suspensionem de contemptu suo. s. Vlyss. ut gravior sit nouæ amicæ, uituperat ipsam Penelopem. Sic Medea ad Ias. Forfitan & stulte dū te iactare maritæ quæris, & iniustis auribus apta loqui. In faciem, moresq; meos noua crimina fingis. Rustica, inculta. (Quæ etiam lanas non sinat esse rudies). i. q̄ nulli alii rei muliebri satis sit apta, nisi carpēdis lanis,

Hæc ego dū stulte meditor, quæ uestra libido est, Esse peregrino captus amore potes. Forfitan & narres quàm sit tibi rustica coniux: Quæ tantum lanas non sinat esse rudies. Fallar: & hoc crimen tenues uanescat in auras: Ne ue reuertendi liber, habesse uelis. Me pater Icarius uiduo discedere lecto Cogit: & immensas increpat usque moras.

non

non etiam acui, notandum autem est: Penelope suspicari non solum quod Vlyf. eā rusti-
cam dicat apud amicam, uerum etiam dicat esse anum, nam mulieres iuuenes magis exerci-
tio acus utebantur, non ad consuendum, sed ad pingendum uariis coloribus, & figurandū
uestes, quales à Dido. non textas, sed acu pictas significat. Virg. Aen. lib. 11. Tum geminas
uestes auroque, ostroque rigentes, extulit Aeneas, quas illi læta laborum Ipsa suis quodā
manibus sidonia Dido Fecerat, & tenui telas discrete uerat auro. & alibi, Pictu acu clamide,
& ferrugine clarus hibera. Anus autem quæ propter uisus, & hebetudinē, aut manus instā
bilitatem acui non essent aptæ, ad lanam transferebantur, & talem mulierē Iuuen. signifi-
cavit, cum dixit. Est in cōsilio matrona admotaque lanis Emerita, quæ cessat acu. (Rudes)
.i. impolitas. (Fallar) Optauit est modi, & subauditur utinam. (Fallar). f. hac mea opinione,
quam de te habeo. (Hoc crimen) Quo te accuso. f. de amore alterius mulieris. (Te-
nues) Vacuas, uel subtiles. (Auras). i. æra, qui est tenuis comparationē aquæ, & terre. (Va-
nescat) In uanum, hoc est in nihilum abeat, hoc est non sit uerum. Ne ue reuertendi) Ve
copulatiua est coniunctio, significat enim & sensus ergo est & tu. (Liber reuertendi). i. tu
non prohibitus, quin reuertaris. i. utinam nullius amore retentus, ne uelis abesse. liber. u.
pundi dicitur, qui ire permittitur, & sic liber reuertendi, qui libertatem habet reuertendi.
Potest etiam ita ordinari cum sequentibus uersibus. & ne tu liber reuertendi uelis abesse.
(Pater Icarus) Cogit me &c. rarissime tamen inuenitur apud Ouid. Sensus a uersu penta-
metro precedenti ad hexametrum, uel pentametrum sequentis transeat, quamuis nō nun-
quam faciat, ut in Epistola Phyl. Quæque patent oculis littora læta meis. Siue die laxatur
humus, seu frigida lucent Sidera, prospicio quid freta uentus agat. (Me pater) Commendat
nunc Penelope amorem suum, & constantiam erga Vlyf. quia cum post tam diuturnā ab-
sentiam Vlyf. uellet eam pater alii uiro collocare, dicit se nunquam uoluisse. (Icarus pa-
ter me) Fuit enim filia Icarii fratris Tyndari, ut scrib. Str. lib. 10. Polycasta eius mater, &
pater fuit autē Pene. & eius fratres Alzeus, & Leucadius, qui cum regnū Acarnaniæ tenuif-
sent, ciuitatibus nomen dederunt, sepe noluerunt eam Eurymacho uxorem tradere addu-
cit Str. Homeri uersus latinos sic factos. Olli in tecta Patris properant habitare feroces
Icarii, cuius de semine filia pulchro Germanique orti fratres, tum protinus illam Euryma-
cho pater, & fratres nupsisse uolebant, dicit ergo. (Pater cogit). f. uerbis suis, nam uoluntas
patris filiabus pro insu habenda est. (Discere uiduo lecto). f. tuo à te derelicto, & in quo
sum tanquam uidua.

NE ue reuertendi) Dii faciant inuitus, & non sponte peregrinæ maneat, ut suspicor.
(Liber reuertendi) Cum sit in tua potestate redire. Velis abesse. Reditum in patriam ne-
gligas, & procul à me libenter uiuas in alterius puellæ complexu.

QVAM). i. quantum rustica coniux lanificio intenta est. (Fallar) Optantis est. i. uti-
nam fallar ab opinione, aut suspicione mea, ne uelis abesse cum fueris liber reuertendi. i.
quandocunque dabitur facultas libere reuertendi, quæ est his qui amoribus adulterinis in-
dulgent, quia nihil est quod eis legitimam auferat libertatem, & tamen non redeunt, quia
capiti sunt. (Discedere lecto uiduo). Id est accedere lectum maritalem.

*Increpat usque licet: tua sim, tua dicar oportet:

Penelope coniux semper Vlyssis ero.

Ille tamen pietate mea, precibusque pudicis.

Frangitur; & uires temperat ipse suas.

Dulichii Samiique; & quos tulit alta Zacynthos,

Turba ruunt in me luxuriosa proci:

Inque tua regnant, nullis prohibentibus, aula:

Viscera nostra, tua* dilacerantur opes.

Quid tibi Pisandrum, Polybumque; Medontaque dirum,

Epist. Ouid.

INcrepat) Incusat, Moras im. i.
Inimias longas moras mea qua-
te tandiu expectem. Increpet hu-
ius uerbi repetitio habet em-
phasim, q. d. inclamet mihi quæ-
tum uelit. (Oportet) Decet.
(Pietate meo) id est meo uehe-
menti erga te amore. (Frangi-
tur) Vincitur. (Et uires tempe-
rat) id est minuit impetum ani-
mi, quia quando uidet me tam
esse amante tui, minus postea in-

B

stet,

P A R.

A S C.

H V B.

*Incre-
pet.

* dilani-
antur.

P E N E L O P E

stat, ut nubam alio: (Dulichii)
Tunc Penelope procatores ex
diuersis locis uenisse cōmemo-
rat. Sunt autem proci siue pro-
catores qui perseverantur & in-
stanter aliquā uxorem petunt.
Procari. n. est importune & per-
seueranter petere. Ordo est pro-
ci Dulichii, & quos & c. ruunt
in me Dulichium autē ut scr.
Str. una est ex Echimnadib. in-
sulis, quæ inter Zicynthon, &
Cephaleniam ad orientem so-
lem iacent, ex ea duo de. l. pro
eos uenisse scr. Ho. Cephaleniā
autem teste Strab. quidam Du-
lychium appellare non dubita-
uere, dicta autem ait à Cepha-
lo hanc tetraposim. i. quatuor
ciuitates, habentem appellatā
dicit, Same Cephaniæ urbs, quæ
& Samos dicitur. Nam pro ur-
be teste Str. Vtroque modo dī,
pro insula uero tantummodo

famos ex ea quatuor & 20. proci uenerunt. (Zacynthos) Paulo plusquam, Cephalenia in-
occasum uergit, q̄ causa magis attingit, eius autē ambitus ultra 100. & 60. stadia est, abest;
à Cephalenia ad stadia 40. nemorosa quidem uerum fructifera eius nominis est celebris,
hoc Str. Et quos tu quos procreauit. (Alta) Eminens. Virg. 3. Aen. Iam medio apparet flu-
Au nemorosa Zacynthos per hoc quod dixit apparet altā esse significauit. (Turba) Multi-
tudo, quia ut supra ostendimus, erant quam plurimi. (Ruunt) Concursum, & si facto impetu
ueniunt. Virg. Ac uenti uelut agmine facto qua data porta ruunt. (Regnant) inuidiose di-
xit. q. d. non satis est illis uenire in domū, sed uolunt in ea esse domini, & dissipant res tuas
quæ sunt mihi caræ tanquam. (Viscera) Mea. (Dilacerantur) Dissipantur. s. ab ipsis. (Quid
tibi Pisandrum) Occupatio est rhetorica exornatio, dicit. n. se non esse dicturam, & tñ cō-
memorat quosdam quos sibi infestissimos esse dicit. Auidas manus auaras, & ad capiendū
parata. Rebus diuitiis. Par acquisitis. (Tuo sanguine) Quia eas in bello, & multis pericu-
lis acquisitis. Turpiter cum tua infamia, nam turpe est pari res suas dilabi. Irus egens, no-
minat alios dissipatores bonorum Vlyss. quos ostendit esse homines utilissimos. Irū, ut Str.
scr. Hom. arneum appellat, ab arne urbe Boëtiæ, egenum autem fuisse Ouid. & hic, & in 3.
trist. Ostendit, qui eius nomē pro paupere ponit. Nempe dat, quodcunque libet fortuna ra-
pitq; (Irus) Et est subito qui modo Cresus erat. Idem lib. 2. de Remed. Cur nulla est heca-
ten: nulla est quæ cōperit irum. Nempe quod alter egens altera pauper erat. (Melanthius)
Autem alii pastorem & caprarium Vlyssis fuisse uolunt, sed lanium potius significat, hoc
est qui pecora ad esum mactaret & lanieret, & dictus est. (Auctor pecoris edendi) Ad uitu-
periu, quia erant & auctoris pecoris sacrificandi, & hi tā uiles nō habebatur, dicebanturq;
ministri. (Vltimos pudor) Vltimum dedecus, quia ipsi sunt utilissimi, pudor autem inter-
dū pro uerecundia, hic pro timore infamie accipitur, ut Iuuenal. Ingenui uultus puer, in-
genitq; pudoris, interdum pro decore ut hic interdum pro pudicitia Virg. 3. Aenci. ante
pudor quā te uiolen. (Tres sumus) Occurrit obiectione, Ordo est, nos sumus tres numero
imbel. i. nō apti bello, & uiribus debiles. Ego uxor argumentum à sexu, nam mulieres natu-
ra sunt imbelles. Laërtes, pater tuus. Vulgo enim ex Laërtes genitur à poëtis dī, licet in-
terdum Sisyphi filius appellatur, nam cum eius mater Anticlia ad Laërten spōsa deducere-
tur

tur, fertur fuisse rapta à Sisypho latrone & ex eo genuisse Vlyss. quod ei ad cōtumeliā Atax obicit lib. 3. Met. Quid sanguine cretus Sisyphio apud Virg. quoq; lib. 6. cōtumeliē eā Sisyphi filius dī, cū Deiphobus dicit hortator scelerū Aeolides, nā Sisyphus Aeoli filius fuit. Quid. tñ nulla contumeliē causā Sisyphi filiū dixit. lib. 3. de Arte amā. His sua Sisyphides auditis pœne resoluit, Corpora nam lociis illita cœra fuit, hæc dixit, ut tollatur dubitatio sicubi reperiatur ita appellatus. (Telemachusq; puer) Vel filius, uel etatis puerilis, & tenere. (Ille Tel. Pen.) Pre. (Est ademptus) Est subieptus. (Per insidias) Per dolos. (Omnibus inuitis) Contra uolūtate omnium. (Dii precor) Optat Pen. ut Tel. sit superstes sibi, & Vlyss. Ordo est. Precor, ut dii iubeāt. i. uelis, ut Infandū regina, iubes renouare dolorem. (Vt ille) Tel. cōprimat, claudat. (Meos oculos) Quia propinquiore solebant morientibus oculos claudere, qui morte late aperiuntur. (Hoc faciūt) i. hoc idem precantur custos boū bubulcus noster, hoc est boū custos, qui ut Theocritus edyllio. 16. scr. Philætius appellabatur, habebat. n. Vlyss. sicut pleriq; alii ea tēpestare, magnā partē prouentū ex armētis & gregibus. (Lōgeua) Anus, lōge etatis nutrix. s. sua hæc Euryclia dicebatur. Tertius cura fidelis. i. fidelis custos. (Harē) i. porcorū. i. subulcus is Eumæus uocabatur, fuit alius Sybotes. (Immundē) Fœde est. n. porcus animal fœdū, hara aspiratū, & prima correpta significat porcorū, stabulū, prima lōga & prima aspiratiōe est locus, ubi diis sacrificatur. (Sed neq; Laërtes) Probauit, qd filius puer non possint defendere eius bona aduersus raptōres, nūc dicit de Laërte. (Vt) i. tanq̃. s. is. (Qui sit inutilis anuis) i. q̃ p etatē nō sit aptus. (Tenere) Defendere, (Modo) Vel tantūmodo uel dūmodo. (Illa) Aetas puerilis. (Tuenda) Adiuuāda. (Auxiliis patris) i. tuis, cū ipse per etatē, nec cogitare, nec agere sciat, quē utilia sunt. (Nec mihi sunt uires) Nunc Pene. dicit de se. (Pellere) i. ad pellendū. (Inimicos) Qui tua bona dilacerant.

PROCI Pen. bis à procis petita est, semel adhuc nupta cū pater Icarius ei despondebat, qui pernicitate pedū præstaret. itaq; Laced. secundū uim, quē exinde appellata apheetias est instituto certamine. Vlyss. cursu uictori Pen. cessit. terū per absentia uiri, quē mortuū purabant. in odi. canit Hom. Superiora Pausanias. (Nec mihi sunt uires) Gryllus hoc Vlyssi pbro dat apud Plutar. p hæc, Vxor tua dū rubella geris ad ignē domo sedet, ac ne ut hīrudines quidē, eos ulcisci potest qui in se, ac totā domū, irruunt, cū præsertim lacena sit.

PROCI, id est importuni, & impudici petitores connubii. (Dulychi) i. ex Dulychia & Samii ex Same sic. n. à Virg. uocatur 3. Aen. Dulychiumq; Sameque & neritos ardua fax. Ad q̃ Seru. Same (inquit) Cephalenia est. Nam Samos in Asia est, hæc ille, hic tñ uideatur deductū à nominatiuo Samos, nam Same faceret Samei, sed de ea insula sunt, quā Same Virg. uocat (Rebus partis) i. acquiritis. (Tuo sanguine) i. sudore, aut periculo uitę. s. quas ex Troia domū dimiserat. (Irus egens) Ordo est. Irus procus ille egens. i. famelicus & omnium egenus. (Et Melanthius auctor pecoris edendi) i. absumentis. (Accedunt in tua damna) Existentes, ultimus. i. summus pudor nam nihil indignius quam sanguine parto à talibus ligurii, & coniugem procari impune permittere. (Tres sumus imbelles) Docet omnē spēm in Vlysse collocatam, cū nulla sit resistendi potestas sibi propter sexū patri ppter senium, & filio propter imbelles annos. (Hoc faciunt) i. idem optant, & precantur custos boum. i. bubulcus nomine Philætius. (Et nutrix longa) i. uetula longi quē Euryclia nominat, tertius. s. Eumæus, qui est cura fidelis harē immundę. i. cubilis porcorum, qui immundi sunt, & in hoc significato scribitur cunctis, & corripit primam, ut patet hoc loco.

Tu citius uenias portus, & aura tuis.
Est tibi, sitque precor, natus: qui mollibus annis
In patrias artes erudiendus erat.
Respicce Laërten: ut iam sua lumina condas,
Extremum fati sustinet ille diem.
Certe ego, quæ fueram te discedente puella:
Protinus, ut redeas, facta uidebor anus.
Epist. Ouid.

TV citius) Subaudiendum HV B.
est, ergo, tu uenias citius p
cito. (Portus & cura) id est salus, & requies. translatio sumpta à nauigantibus, quibus nihil magis optatur, quam uenti secundi, & portus. (Iuis) Patri filio, & mihi. (Est tibi) Quia sciebat desiderio filii patrem
B 2 maxime

PENELOPE VLYSSI.

maxime moueri, ideo adhuc in memoriâ ei reducit. (Sit).i.diu uiuat. (Mollibus) Teneris puerilibus. (Erudiendus) Instituendus. In artes patrias. i. paternas nam (ut Cic. i. off. inquit) Plerique parentum præceptis imbuti, ad eorum consuetudinem, moremque deducuntur. (Respice Laërtem) Hoc est si non monet te filius puer, moueat te pater iamiam morti propinquus qui expectet, ut ei mortuo oculos claudas, quod officium pietatis patri à filio præstari decet. (Respice) Verbum est misericordiæ Iuuen. Solus enim tristes hac tempestate Camœnas: Respexit. (Vt iam).i.statim. (Condas) Claudas. (Fati).i.mortis. (Certe, ego) Nunc mouet misericordiam à persona sua, dicit enim eum tandiu abfuisse, ut quamuis cito redeat, inueniat tamen eam animum, quâ puellam discedens. relinquerat. (Protinus).i.cito, alias significat continue. (Vt).i.quamuis. (Redeas) Reuertaris. Sicut Ouid. exercendi ingenii gratia hanc epistolam à Penel. ad Vlyf. scriptam finxit, ita & responsuam ab Vlyf. remissam se scripsisse fatetur in 2. Am. ad Macrum, ubi commemorat, ut supra diximus, aliquot epistolas responsiuas à se scriptas, quæ hodie non extant, inter quas, & hanc responsiuam ponit, eius carmina subdam, ut eorum pertinaciam refutem, qui cōtēdunt has epistolas ab Ouid. non fuisse scriptas, sed facile conuincuntur his uersibus. Et quod Pene. uerbis reddatur Vlyf. Scribimus, & lacrymas Phylli relicta tuas. Quod Paris & Macare², & quod male gratus Iason: Hippolytique parens, Hippolytusq; legat. Quodque tenens strictum Dido miserabilis ensē, Dictat, & Aoniæ Lesbis amica lyra. Quā cito de toto rediit meus orbe Sabinus, Scriptaque diuersi rettulit ille locis. Candida Penel. signum cognouit Vlyf. Legit ab Hippolyto scripta nouerca suo. Iā pius Aeneas miseræ rescripsit Elisë. Quodq; legat Phyllis si modo uiuit habet, Tristis ad Hypsipylem ab Iasone litera uenit. Dat notā Phœbo Lesbis amicam lyram. Hæc sex epistolæ nusquam in operibus Ouidius reperiuntur, cum aliæ supradictæ missiæ in hoc uolumine legantur. Vlyf. tamen post multos errores delatus ad Alcionum Phæacum regem, ab eo, & uxore Areta benigne exceptus, & naue & fociis donatus, tandem in Ithacam reductus est in naui dormiens, ubi excitatus dicitur à Pallade, quam semper habuerat fautricem, & præmonitus, de his, quæ esset acturus sub specie senis mendici, domum suam ingressus est, ubi multa à procis Penelopes passus, & tandem recognitus ab Euryclia nutrice, auxilio subulcorum, & Telemachi, quibus se indicauerat, iniuriam suam ultus est, cum eos pugnâ interemisset, aut, ut alii uolunt, oculis tantummodo orbasset, ita ut in triuiis stipem querere cogerentur. Postremo à Thelegono filio, quem ex Circe susceperat, cum non cognosceretur esse pater, interfectus est, & sic, qui tot matris, taræque pericula euaserat, manu filii cædem efugere non ualuit. Hoc patricidio commissio, Thelegonus ex Ithaca discedens in Italiam uenit, ubi Tusculum oppidum condidisse dicitur. Telemachus patri succedit Penelope usque ad ultimum spiritum pudice uixisse dicitur, unde pro exemplo pudicitiae à poetis præponi solet.

ASC. T V citius, Id est ualde cito, aut propterea citius, quia imbelles sumus, uenias existēs tuis. s. domesticis, & necessariis. Sic in Bucolica Virg. Tu decus omne tuis. (Portus & aura).i. salus & uia ad eam perueniendi. (In patrias artes).i. obtinendas patrias artes, quæ in militari & Repub. consistunt, & nisi acciperet in pro ad, dicere posset in patriis artib. (Respice Laërtem) Non scribendum est Laërtem, ut uersus indicat, quia à prima declinatione in es, habetur accusatiuus in en, longum, ut condas. i. claudas. (Vt redeas) Pro redieris, uidebor anus, id est uetula decrepita.

PHYLLIS

PHYLLIS DEMOPHOONTI.

EPISTOLA II.

HOSPITA Demophoon tua te
Rhodopeia Phyllis
Ultra promissum tempus ab
esse queror.
Cornua cum lunæ pleno se-
mel orbe coissent:
Littoribus nostris anchora

pacta tua est.

Luna quater latuit: toto quater orbe recreuit:

Nec uehit Acteas Sithonis unda rates.

Tēpora si numeres, bene q̄ numeramus amātes;

Non uenit ante suam nostra querela diem.

Spes quoque lenta fuit: tarde, quæ credita lēdūt,

Credimus: inuita nunc & amante nocent.

Sæpe fui mendax pro te mihi: sæpe putavi

Alba procellosos uela referre Notos.

Thesea deuoui: quia te dimittere nollet:

Nec tenuit cursus forsitan ille tuos.

Aurum uxorem, uerum audita morte Mnestei. qui post electū ex urbe Thesea Demopho-
tis patrē Atheniensīū imperium occupauerat. Demophoon cupidus regnandi, dissimulata
causa petiuit à Phyllide aliquantū tēporis, quo Athenas res suas ordinaturus accedere, da-
ta fide se intra mensem redditurum ad eam, uerunt eā ultra quatuor mensem, iā redditum
suum destulisset. Phyllis amoris impatientia, & doloris impulsus, quod se spretā crederet,
& eius redditū, iā desperaret, zona sua gutturi circunligata laqueo uitā finiuit, & ut fabulę
ferunt in arborē Amigdalū sine foliis mutata est, postea reuersus Demophoon, re cognita,
truncū eius amplexus est, qui ueluti sponsi sentiret aduentū, folia emisit, unde etiam testes
Seruio, Phylla græcæ folia dicta sunt à Phyllide, ante igitur hunc casum Phyllidis, cū De-
mophoon redditū suū longe ultra promissam tardaret, Phyllis ad eū hanc epistolā scr. quæ
multis ex causis, & rationibus cū reuocare nititur, cōmemorans ei iusiurandū, & suorū er-
ga se beneficiorū obligationē, postremo conatur eū mouere referens, quod nisi reuertatur,
aliquo crudelissime mortis gñe se interimet, in quo dicit fore, ut appareat ingratitudo, &
crudelitas Demophoētis, uel p̄ epitaphiū eius inscriptū. (Hospita) Ordo est, o Demopho-
on, ego Phyllis Rhodopeia. (Hospita) Tua, q̄ror te abesse &c. hospita d̄r fœminino genere,
licet legatur hospes cōis generis. In hospita uero & fœminini generis reperitur, ut in hospi-
ta syrtis, & neutris gñis, ut Ouid. lib. 1. Met. & inhospita tecta tyranni ingredior. (Rhodo-
peia) Thracia, nā Rhodope mōs est Traciæ ita dict⁹ à Rhodope muliere in eū cōuersa, sicut
& Hemus, ut scr. Ouid. lib. 6. Met. Thraciā Rhodopē angulus hēt alter & Remū. Nunc geli-
dos mōtes mortalia corpora quōdā. (Promissum). s. mihi à te. (Cornua) Dicit spatiū tēpo-
ris sibi p̄missi. s. spatiū unius mēsis, quod per lunā significauit. (Cornua cū lunę &c.). i. cū
luna semel esset facta plena, tūc. n. extremitas lunæ quæ ob similitudinem cornua dicuntur
coēunt. i. coniunguntur, & se tangunt, & ideo dixit. Pleno orbe. i. pleno circulo ipsius lunę,
possumus tñ fortasse melius intelligere spatium medii mēsis, quo luna crescit, & implet

Epist. Ouid.

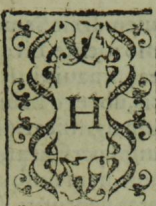
B 3

orbem.

II

OSPITA)

HVB.

Quidam inter-
pretēs in huius
epistolæ argu-
mēto, falsa quæ-
dam somniaue-
runt Demopho-
ontem ex Col-

cais cum Argonautis reuertentem ad Phyllida Thracum regi-
nam diuertisse, cū Demophoon
eo tempore, aut nondum esset
natus, aut certe nōdum eius æta-
tis ut ad talem expositionē pro-
ficisceretur, uerum ita res ha-
bet Demophoon Thesei filius
auxilium græcis, ut Iust. lib. 1.
scr. aduersus Troianos tulit, qui
ab eo bello rediens tempestati-
bus maris, & longis erroribus
actus in Thraciam delatus est
ubi à Phyllide, quæ per ea tem-
pora regina Thracum erat por-
tu hospitioq; exceptus, & ab ea
ardenter amatus in coniugium
rogatus est, qui ei coniugii fidē
dedit, & ob beneficia accepta iu-
rauit, se nunquam eam dereli-

P H Y L L I S

orbem. Inde & Iuuen. dixit Semestri natum digitos circumligat aure. i. annulo rotundo, qualis est luna in medio mense. Licet Dom. Cald. aliter interpretetur illum locū Iuuen. nō satis uere. (Anchora). i. nauis instrumentum, & pro ipsa nauī posuit. (Pacta) Promissa à te (Nostris) Threicis, ubi ego habito. (Luna) Ecce iusta causa querelæ. (Quater latuit) Quater mensem exactum significat. (Recreuit) Iterum creuit, & plena facta est. (Nec uehit). i. nec promissum tuum perficitur, quia nauis tua non uenit ad nos. (Sithonis) Hæc est uera lectio, & non Sithois, nam nusquā legere memini, quod Sithois fluius sit Thraciæ, præterea nō per fluuiū erat uenturus, sed per mare. Sithon uero mōs Thraciæ est, unde & Maro, Sithonias niues dixit. hoc autem loco Sithonis non est genitiuus casus, sed nominatiuus habēs formā patronymici fæminini, sicut Parnasi Parnasidos, nouimus aut nomine unius montis uel fluuii, uel loci totam regionē intelligi plerūque, ergo. Vnda Sithonis & Sithonia. i. Thracensis. i. mare nostrum Thracium. (Non uenit) Naues acti. i. tuas Athenienses, nā Attica regio etiam Acte dicta est, uel quod, ut Str. scr. illa pars maxime ad mare est extenta & angusta, nā ἄκτῃ græce littus dicitur, uel certe dicta est ab Actæone (Quæ nunc ramus amantes) Sunt omnes amantes diligentissimi calculatores temporis. (Querela) Lamentatio de tua absentia & mora. (Ante suam diem). i. ante tēpus debitū, nā dies est fæminini generis, licet etiam pro spatio 12. uel 24. horarum interdum accipiat, tū propriè p tempore ponitur. Iuuen. longa dies igitur quid contulit. i. longū tempus. (Spes quoque lenta fuit). i. sicut querela mee de absentia tua fuit sera, & lenta, ita etiam spes fuit lenta quia tarde speraui ea mihi euenturā, quæ nunc cum damno meo mihi euenerūt, est autem Acyrolugia improprietas sermonis, uel uerbi nam spes cum bonorum expectatio sit, pro metu hic accipitur, sicut apud Virg. lib. 4. Aen. Hunc ego si tantum potui sperare dolorem. Ergo spes. i. timor ne redires. (Fuit lenta). i. sera, quia si citius timuissē, potui nō decipi. (Tarde quæ credita) Sensus est ego credo nunc ea, quæ nocent mihi, q̄a fero credidi. s. te nūquā reuerfurū. (Credimus) Pluralis numerus pro singulari, ea quæ credita tarde. (Lædūt, me & nocent me amante inuitat. i. mihi amanti inuite, & erit casus pro casu positus, ut apud Iuue. Porrectura uiro miscet siciente rubetā, uel subaudi nocent mihi, me inuita. i. cū non possim resistere, aut providere. (Fui mendax pro te). i. tu, causā sepe multis mēsurā sum, te breui reuerfurum. (Putauī) Credidi. (Procellosos) Imperuosos & uiolentos. Est. n. dicit Ser. Procella uis uentorū cum pluuia dicta, quod omnia procellat. i. concutiat. (Notos) Specie pro genere posuit. i. notos uentos meridionales, qui & austri dicuntur, pro omnibus uentis, aut quia ex Athenis in Thraciam nauigantibus noti sint maxime felices. (Referre) Reportare, & mihi tanquam debita reducere. (Vela alba) Non aliam ob causam dixit alba, nisi quia ut plurimum alba sunt. (Deuoui) Execrata sum & male dixit. Nam deuouere est malis uotis, & imprecationibus aliquem detestari. Ouid. in Ibin. Illum ego deuoueo quē mens intelligit Ibin (Thesæa) Patrem tuum tanquam tuæ morē, & absentię causam. (Tenit) Impediuit. (Tuos cursus) Tuum iter tuā nauigationem, ut Virg. Huc cursus fuit.

ASC. **HOSPITA** Demophoon) Argm enarrauit prior commentarius, quod & Seru. recitat ad illud. Si quos aut Phyllidis ignis & est. Hospita per superabundantiam dicitur, nam hic, & hæc hospes reperitur, uerum etiam in neutro genere in hospita saxa legimus quasi ab hospitis hospita hospitū, & est hospes, tā qui recipit, quam qui recipitur hospitio, hic aut hospita, quæ recipit. Videtur aut statim in primo uerbo expostulare iniuriā q̄ non nisi hospita sit eius, cuius secūdū promissā coniunx esse deberet, sicut Dido Aen. 4. Cui me moribūdā deferis hospes, hoc solū, qm nomen de coniuge restat. Queror. i. cōqueror. Cornua cum lunæ &c. Ordo est. Anchora tuā est pacta. i. in pacto tuo pmissa, & ita potius passiuè, q̄ actiuè accipietur. Nec est tā dura metaphora, quia deponentia omnia cōia fuerunt, nris littoribus. i. ut adesset littoribus nostris. s. Thraci, sup. tunc. cum cornua lunæ coissent simul pleno urbe. i. ut primū pleniluniū esset, sed luna latuit quater. s. in plenilunio, & recreuit quater toto orbe. i. quater plenilunium rursus fuit, hoc est quatuor sunt transacti menses nec unda Sithonis. i. Thraciæ, hoc est mare Thracium. Vehit. i. reuehit, rates. i. naues. actæas. i. Articas, uel Athenienses. Spes quoq; &c. Ordo est, spes fuit quoq; . i. etiam, lenta. i. tarda, non potuit cito induci ad tantā spem de te concedendam, ad quā inducta grauius lædor,

Dor, quia quæ tarde sunt credita lædem. s. grauius, nos autem credimus, & supplex credita nocent me existente inuita? i. quæ credo inuita & amate. i. qui cogor etiam amare nō redamante. Notos. i. uentos illos procellosos. i. multas procellas excitare solitos. Ego deuoui. Thesea. s. patrem, tuum. i. cum increpationibus destinaui morti, & nota feci diis, ut moriatur, hoc enim proprie est deuorere, quamuis aut à se, aut ab alio, ob alterius salutem morte addici, ut patet de Deciis Romanis ductoribus patre & filio, qui se deuouendo rempublicā protexerunt.

Inter dum timui, ne, dum uada tendis ad Hebri,
Mersa foret cana naufraga puppis aqua.

Sæpe deos supplex, ut tu scelerate ualeres,
Sum prece thuricremis deuenerata focis.

Sæpe uidens uentos cælo, pelagoque fauenteis,
Ipsa mihi dixi, si ualet, * ille uenit.

Denique fidus amor, quidquid pperatib. obstat,
Finxit: & ad causas ingeniosa fui.

At tu lentus abes: nec te iurata reducunt
Numina: nec nostro motus amore redis.

Demophoon uentis & uerba, & uela dedisti:
Vela queror reditu, uerba carere fide.

Dic mihi quid feci, nisi non sapienter amaui?
Crimine te potui demeruisse meo.

Vnum in me scelus est. quod te scelerate recepi:
Sed scelus hoc meriti pondus, & instar habet.

Iura, fides ubi nunc? cōmissa quæ; dextera dextræ?
Quique erat in falso plurimos ore Deus?

(bus). i. omne quod impedit paratos, & iam accinctos ad aliquod iter. (Ad causa) Ad excusationes tuæ morę. (Aut tu lentus abes) Adducit ei Phyllis iura iuranda, quibus ille se ei astrinxerat, ut eum moueat ad redditum. (Iurata à re) Est enim passiuę significationis. (Nostro amore) Vel meo erga te uel tuo erga me. (Dare uela uentis) Est uerba in uanu fundere Vir. Sed aurę omnia discerpūt. (Dic mihi) Ne uideatur sua culpa esse relicta à Demophoonte. (Quid feci) Quid peccaui, unde facinus. (Nisi non amaui sapienter) Quia nimis cito properaui ad amorem tuum, quod non est sapientis, ergo in hoc solū peccaui. Sed hoc meum crimen habet pondus. i. momentum. & ualorem. Es instar, similitudinem. i. debet tibi esse loco meriti. & maximi beneficii. (Crimine te potuit) Sensus est mecum crimen potuit te uehementer obligasse. (Demeruisse). i. ualde meruisse, nam de hoc loco auget. Iura fides, cōmemorat iureiuranda ipsius Demophoontis, dicens iure, fides sunt qui iungunt, & exponūt. (Iura fides). i. iurata, sed melius dicemus distinguēdo. Iura ubi sunt, ubi fides &c. & intelligimus iura. s. coniugii, quę inuolabiliter sunt seruanda Sic Hypsipyle ad Iasonē. Heu ubi pacta fides, ubi connubialia iura. Fides ē fīo dicitur quodd fiat, quod dictū est, est enim dictorum conuentorumque executio. (Commissa) Coniuncta, dextræ enim coniunctio ad fidei confirmationem fiebat, erat enim ut Seruius dicit, Fidei dicata, sicut genu misericordię. (Deus) Qui erat plurimas. i. dei qui ei erant plurimi. In ore tuo. falso. fallaci.

V A D A Hebri) Qui rapidus est, ut i. Aen. Volucremque fuga præuertitur Hebrū. (Sæpe deos supplex). i. oraui, aut timui pro te, hoc est ut tu ò scelerate ualeres. Nā ipsa. i. ego dixi mihi. i. in aīo meo, si ualet ipse, uenit. (Numina iurata). i. à iurāte in testimoniū accita. (De

Epist. Ouid.

B 4

mophoon

H V B.

* Ipso

P H Y L L I S

mophoon uentis & uerba, & uela dedisti,) Quia uerba dantur uentis, dum irrita sunt. (De meruisse te) i. bene meruisse de te, nam quod in me crimen commisi in te beneficium fuit. peccavi ergo te imprudenter amando, sed in me, non in te. Dido dicit. Si bene quid de te merui. Quintilianus etiam hoc modo, ut demerer amantissimos mei. Pondus & instar, id est instantiam, & uim aut imaginem, & formam, seu statum meriti.

H V B.

Hymenæus) Deus quem in nuptiis græci inuocabant. Sicut Romani Thalassionem. Promissus, à te. (In annos socios) i. in uitam nostram semper coniunctam, & socialem, qualis debet esse uita coniugalis. (Qui erat sponsor) Translatio ab hominibus sumpta, sicut. n. sponsor. i. uas qui pro alio promittit, & obses qui datur in tutelam fidei confirmat contractum, ita Hymenæus inuocabatur, ut coniugalis societatis perpetuæ certus esset quasi sponsor, & obses. (Per mare) Ordo est, tu iurasti mihi per mare &c. (Agitatur) Commouetur, turbatur. (Ventis) Venti status uiolentiores, auræ uero mitiores dñt. (Per auum tuum) Aut auum pro proauo posuit, & intelligimus Neptunum, ut Iuuen. Perque tuum pater Aegei. Neptunc tridentem aut certe Aegeum dicit patrem Thesei, qui naue filii à Minotauro reuertentis cum uelis nigris procul uisa, cum crederet eum mortuum fuisse, in mare se precipitauit, & in deum marinum mutatus dicitur, & ideo dixit nisi fictus, & ille est. (Mulcet) Placatur ut Virg. Et mulcere dedit fluctus, tollere uento. (Concita) Commota. (Tela) Amoris arma, nam Cupido non solum sagittis ferire, sed etiam face intendere dicitur. Ouid. lib. 1. Met. Tu face nescio quos esto contentus amores Irritare tua, eadem tamen tela interdum etiam Veneris dicuntur Iuuen. Nec pharetris ueneris, macer est, aut lampade feruet. (Altera tela) Telum generaliter dicitur de omnibus, quæ mitti, aut iaci possunt, licet etiam interdum pro gladio ponatur, ut in ferius in epist. Hypermnest. apparebit. (Iunonem) Per Iunonem. Præsidet: præst. (Toris maritis) Lectis coniugalibus. Per sacra mystica. i. arcana: nam *μυστα*, *myo* græce significat claudere, inde mystica & mysteria, dicuntur, quæ sunt clausa, & secreta, qualia sacra Cereris, quæ non nisi sacerdotibus patebant Iuuenal. Archana qualem Cereris uult esse sacerdos. Ouid. in 2. de Arte. Quis Cereris ritus audet uulgere profanos. Magnaque Threicia sacra reperta lyra. (Dæ redifera,) Id est Cereris ferentis tēdas. i. faces: nam cum Proserpinam filiam à Plutone raptam nondum sciret, ut eam non solum die, sed etiam nocte quæreret. In Aetna monte Siciliae pineas faces accendit, quæ sibi lumen nocte præberent. Oui. lib. 5. Met. Illa duabus flammiferas pinus manibus succendit ab Aetna, perque pruinosas tulit irrequieta tenebras, unde postea eius statuæ & picturæ cum faucibus sunt, quod ostēdit Cic. in Verrem lib. 6. his uerbis. Qui accessistis Aetnam, uidistis simulacrum Cereris ex mare. & in altero templo liberæ. Sunt ea per ampla, atque præclara, sed non ita antiqua. Ex ære fuit quoddam: modica ac singulari opere cum faucibus per antiquum. (De tor læsis) Vel amplitudine, de tot offensis & erit substantiuum, uel certe, de tot læsis subaudi deis. (Vnus) i. tu. unus & solus. Non eris satis in pœnas, quia cum innumerabiles deos læseris, te tot corpora ad pœnas habere oporteret. (Ah laceras) Conqueritur, quod sceleri Demophoontis ipsa auxilium præbuerit. (Furiosa) Iofana. (Refecit) Instaurauit. (Laceras) Ventis,

* At

ris, & undis conuulsas. (Vt qua defereret, q. d. ut tibi præstarem operam contra me. (Cari-
na). f. tua. (Forcet firma) Effet, ualida contra impetum uentorum, & fluctuum.

VBI est nunc Hymenæus, Id est deus nuptiarum, aut accipiendo per metonymiam,
deum pro re, cui præest, ubi est nunc usus matrimonialis promissos in annos socios. i. cōiu-
gales socialiter transigendos. Per tuum auum. f. Neptunum Aegei patrem, aut ipsum Ae-
geum. Per Venerem, & tela. f. Cupidinis arcum, & faces, ad quæ alludit Virg. in princ. 4. di-
cens: Vulnus alit uenis & cæco carpitur igni, nam tela uulnus procreant, & faces incendiū.
(Nimium mihi facientia). i. nimium in me potētia, aut mihi nimium molestia. (Iunonē)
Scilicet Pronubam. de qua Aenei. 4. Iunoni ante omnes, cui uincla iugalia curæ. (Toris au-
tem maritis). i. maritalibus, seu simpliciter dixit. (Per sacra Deæ tederet). i. Cereris. unde
in eodem 4. Legiferæ Cereri &c.

ASC.

Remigiumque dedi: quo me fugiturus abires.

Heu patior telis uulnera facta meis.

Credidimus blandis, quorum tibi copia, uerbis:

Credidimus generi, numinibusque tuis:

Credidimus lacrymis: an & hæc simulare docetur?

Hæ quoque habent artes: quæq; iubentur, eunt.

Diis quoque credidimus: qd iā tot pignora nobis?

Parte fati potui qualibet inde capi.

Nec moueor, quod te iuui portuque; locoque:

Debuit hæc meriti summa fuisse mei.

Turpiter hospitium lecto cumulasse iugali

Pœnitet: & lateri conseruisse latus.

Quæ fuit ante illam: mallem suprema fuisset

Nox mihi: dum potui Phyllis honesta mori.

Speravi melius: quia te meruisse putavi:

Quæcūq; ex merito spes uenit, æquora uenit.

Fallere credentem non est operosa puellam

Gloria: simplicitas digna fauore fuit.

Remigium) id est remiges, hoc est nautas. (Fugitu-
rus) Iniuriose dixit fugiturus.
sic Dido ad Aen. apud Virg. Me
ne fugis. (Heu patior) Transla-
tio ab eo, qui inimicum suis ar-
mis instruit, qui interdum illis
percutitur ab inimico. (Credi-
dimus) Vt maiorem capret com-
miserationem & ut fraudem De-
mophoontis magis amplificet,
multa commemorati Demo-
phoonte, quorum singula, nedū
omnia simul potuerunt eam de-
cipere, & inducere ad ei creden-
dum. (Credimus blandis uer-
bis) Nam facundia, quæ est quæ-
dam non arte comparata, sed na-
turalis dicendi gratia, multum
ualet ad amorem commouen-
dum, unde Ouid. infra de Arte:
Non formosus erat, sed erat sœ-
cundus Vlyss. Et tamen æquo-
reas torfit amore Deas. Idem

H VIB.

probat Virg. 3. Aeneid. Hærent infixi pectore uultus: Verbaque. (Generi) Nobilitati tuæ
domus, ex qua non potui mihi persuadere uirum perfidum posse nasci generis enim condi-
tio plurimum ualet ad fidem faciendam. (Numinibusque tuis) Melius legendum dixerim
nominibus, ut recte coniungatur, credidimus generi nominibusque tuis, nam se diis cre-
didisse dicit inferius. (Diis quoque credidimus) Effet ergo iteratio superflua. (Lacrymis)
Quæ etiam, ut ostendit Quintil. uim maximam habent commouendi, & ferè persuaden-
di. (Hæ). f. lacrymæ. (Et). i. etiam sicut tu. (Docentur simulare). i. discunt ostendere exte-
rius falsos animi affectus, sicut uerbis simulasti, quod non habebas in pectore. (Artes) Do-
los. (Eunt qua iubentur). i. quatenus illis iubes. & uis eas ire, quod Iuuen. attribuit mulie-
ribus fraudem parantibus sic dicens: Huberibus semper lacrymis, semperque paratis In-
flatione sua, atque ipsi spectantibus illa: Quo iubeat manare modo. (Diis quoque) Per
quos iurasti mihi. (Tot pignora quid nobis). f. opus erat. (Capi) Decipi. (Inde) Ex his su-
pradictis. (Nec moueor) Nec irascor, aut pœnitet me. (Loco) Hospitio urbis, & domus
meæ. (Summa) Finis. (Meriti) Beneficii. i. non debui facere maius beneficium, quam reci-
pere te portu, & hospitio, sed pius feci, & ideo subiungit. (Turpiter hospitium) Sensus est
pœnitet me post datum tibi hospitium, addidisse etiam lecti mei societatem, & tecum me
copulatam

PHYLLIS

copulatam fuisse, & concubuisse, quodq̃ honestissimis uerbis potest exprimit, dicēs. (Et cōseruisse. i. coniunxisse latus alteri. (Cumulasse hospitium). i. addidisse hospitio, lectum conubialem. (Quē fuit) Optat se fuisse mortuam una nocte, anteq̃ cum Demophoonte coniūta foret. quia sine infamia mortua esset. (Mallem) Optarem potius uellem. (Suprema) Vltima. (Speravi melius). i. bene. (Quia me meruisse putavi) Me legendum est, non autem te, ut & sensus exigit. & lib. meus uetustissimus habet. (Quæcūque) Sententiæ est exornatio, & est sensus, equum est eum bene sperare, qui de aliquo bene meruit. (Fallere) Etiam sententia est. (Operosa) Magna, aut difficilis, ab opera. i. a labore dicitur, interdum ab opere, ut Ouid. i. Met. Et mundi moles operosa labore. i. magni operis. (Simplicitas) Facilis credulitas mea. (Fuit digna fauore) Meruit potius laudem, quā fraudem, aut reprehensionem.

ASC.

QVID iam tot pignora nobis). i. ad quid tot ad me decipiendum opus erat argumētis, ergo potius satis capi qualibet parte inde. i. illorum pignorum. Nec moueor q̃ rē iuui, quia dixit. At laceras etiam puppes furiosa refeci. ne beneficiū exprobrare uideatur, dicit sibi id solū dolere, q̃ amisso pudore illi obsecuta sit ad nuptias, quas modo cōtēnit. (Fallere credētē) Vñ est illud Aen. 4. a Iunone pironiā dictū egregiā uero laudē. Et spolia ampla refertis. Tuq̃; puerq̃; tu^o magnū & memorabile numē. vna dolo diuū si fœmina uicta duorū.

HVB.

ET amans, & fœmina) Duo posuit, quæ facile decipi solent, amans. s. ego, nam ut ipse Ouid. inquit. Credula res amor est, & fœmina, quæ etiam facile credit, unde & poëta, Vna dolo diuum, si fœmina uicta duorum est. (Ista sit summa tuæ laudis). i. si hoc tibi laudi ducis. utinam nihil aliud unquam facias, quod sit laude dignum. (Inter & Aegidas) subaudi dii faciant. (Vt statuaris). i. colloceris. (In media urbe). i. Athenarum. (Inter Aegidas). i. inter maiores tuos qui ab Aegeo fuerunt. Nam sta

*puella

tue clerorū in publico proponebātur, cū titulis rerū gestarū, ut infra ostendet. (Pater tuus) Theseus. (Magnificus) Splendidus. (Suis titulis) Rerum clararum quas gessit ex quibus aliquot numerat. (Cum fuerit) Corrigendus est hic textus non enim legendum est Chyron, sed Sciron, & Procrustes. Sciron aut latro fuit, quē uiatores spoliantem uersus Megaram Theseus interfecit, & saxo præcipitauit quod adhuc, ut historici perhibent, Scironium dī Ouid. in Met. Scopulo nomen Scironis inhæret. Quidam autem ferūt hospitibus per iniuriā cibū porrigere solitū, ieiunare coëgisse, deinde calce percussos in mare præcipitasse, quo genere mortis cum Theseus affecit. Tornus crudelis. (Procrustes,) Dicitur procratio procratio uerbo græco. i. impello, is Polyphemonis cuiusdam filius hoc genere supplicii hospites afficiebat, eorū corpora lecto imponebat, quæ si erant longiora lecto, mutilabat, si breuiora, uī trahebat, & extendebat in parem longitudinē lecti, hunc Theseus domuit. Et Sciris, ita legendum est. is crudelissimis hospitem corpora curuatis arboribus alligabat, deinde arbores in alium dimittebat, ita q̃ corpora lacerabantur, quem Theseus ēt interfecit, de quo Ouid. in Ibin: Quinque trabes pressas ab humo mittebat in auras. Aequoris aspicias huius, & huius aquas, & de hoc puto Ouid. sensisse Met. lib. 7. Cum dixit, occidit ille senex magnis male uiribus usus Qui poterat curuare trabes, & agebat ab alto. Ad terrā late sparsuras corpora pinus. Itē Claudianus supradictos inter crudelissimos numerat, li. i. in Rufinū. Quid tale immanes unq̃ gessisse feruntur, uel Scinis Isthmiaca pinu, uel turpe pfunda Scirō, uel Phalaris Tauro, uel carcere Silla. (Et Tauri, mixtaq̃; forma uiri). i. Minotaurus, quem

Sum decepta tuis & amans, & fœmina, uerbis:
Dii faciant, laudis summa sit ista tuæ.

Inter & Aegidas media statuaris in urbe:

Magnificus titulis, stet pater ante suis:

Cum fuerit lectus Sciroo, toruusq̃; Procrustes,

Et Sinis, & Tauri, mixtaque forma uiri,

Et domitæ bello Thebæ, fusi que bimembres,

Et pulsata nigri regia cæca Dei:

Hoc tua post illos titulo signetur imago:

Hic est: cuius amans hospita capta dolo est.

De tanta rerum turba, factisque parentis,

Sedit in ingenio Cressa * relicta tuo.

quem poeta fabulantur fuisse semi hominem, & semibovem, ferunt. n. ut scribit Diodorus Minoem Cretensium regem de more solitum Neptuno sacrificare Taurum speciosissimum, cum ei Taurus esset praestantior, sacrificasse deteriore. Qua ex re Neptunus Minoi iratus eius Tauri, quem ille sacrificare noluerat, Pasiphæ eius filiae turpem amoris iniecit, cui ante Dædali signum pulcherrimam uaccae. quam Taurus amabat, factum est cui Pasiphæ supposita cum Tauro concubuit, ex quo fabulis decantatum, Minotaurum genuisse fertur, duplici, ut dictum est, natura, quod usque ad humeros Taurus, cætera homo fuit, ad hoc monstrum nutriendum aiunt, Dædalum labyrinthum fabricasse. difficiles habentem egrediens, & insciis penitus irremediabiles, in quo incluso Minotauro 7. Atheniensium pueri, totidemque; puellæ singulis annis, ex decreto Minois, qui Athenienses obsidione, qua eos circumdabat, ea lege liberauerant mittebant. Missus igitur Theseus, cum Ariadne filia Minois eius amore deperiret, accepto ab eo filo, quo posset in labyrintho egredi, Minotaurum interfecit, reliqua de Ariadne dicuntur loco suo. (Et domitæ bello Thebæ) Longa esset historia narratio, si ab Laio patre Oedipi exordiremur, factis igitur sit breuiter dicere, quæ ad hunc locum pertinent, cum Eteocles & Polynices filii Oedipi de regno inter se diffidentes, mutuis uulneribus concidissent, & præterea multi duces, aliaque; plurimi mortales, qui ad bellum Thebanum uenerant, occubissent, Thebanique; sepeliendi facultate denegarent, Adrastus, qui solus ex ducibus superfuerat illis inssepultis relictis, rediit Argos: Cum nullus auderet hoc tumulis condere, soli Athenienses, qui aliis uirtute præstant, omnes sepeliuere. Theseus autem præcipue Adraستي precibus hoc fecisse fertur, postea cum filii eorum, qui in bello interierant, parentum mortem ulturi, ex oraculo Alcmeonæ Amphiarai filium ducem elegerint contra Thebanos bella mouerunt. Eo. n. duce expugnatio urbis ab oraculo promittebatur. Acerrima igitur commissæ pugna, Thebani attritis uiribus, multisque; amissis ciuibus uicti sunt. Thebæ captæ, ac dirutæ sunt, hoc in bello uirtus Thesei maxime emicuit. unde ei tota hic ascribitur uictoria cum tamen alii non sic scribant, & multi Herculi attribuunt. (Fusi que; bimembres) Cætauros dicit, ex Ixione, & nube à Iunone, quæ ille de concubito iterpellauerat obiecta, genitos parte anteriore homines, posteriore equos, Pyrrhous Hippodamiam despondisset, & Cætauros, & Theseum sibi coniunctissimum ad nuptias uocasset, & illi uino ebrii, tum Hippodamiam, tum cæteris feminis, quæ nuptiis aderant, uim inferre tætarum, hac iniuria, tum Theseus, tum Iaphitæ, quibus Pyrrhous imperabat, commoti, multos ex Cætauris peremerunt reliquos ciuitate eiecerunt, elegit igitur poeta uerbum utrique rei aptum. Nam fusos, & caesos intelligimus, & fugatos. non ignoramus tum hanc historiam uarie scribi & quosdam sentile Hercule huic pugna interfuisse, Sed quæ diximus, & huic loco conueniunt, & à Dio. referuntur. Et pulsata nigri ex historia locus fabulæ factus est. Scribitur. n. à grecis in uita Thesei. Adonem Molossoi regem uxorem Proserpinam nomine habuisse filiam uero Erynnin, canem Cerborum, iussisseque; ut qui eius filiam optaret uxorem cum Cerbero pugnaret, quod si illi superasset, eam assumeret uxorem, multi ad hanc, ut Proci conuenerant, uerum cum rex animaduertisset Theseum, & Pyrrhous, non ut Procos nensis, sed ut eam furto auferrent, eos comprehendendi iussit, à Pyrrhoo à cane intercepto, Theseum in carcere seruandum tradidit, hoc habet hist. Dio. tum magis fabulam secutus refert, Pyrrhous cupiens Proserpinam uxorem huius rem cum Theseo concasse, uerum cum propter rei impietatem, proposito Theseus eum auertere conaretur, ubi illum perseuerantem, & se ab illo in iusurandum ad Proserpinam uisum, & raptum adigere uideret, se socium, & adiutorem præbuit. cumque; ad inferos, ut eam raperent ambo descendissent, uterque; ibi captus. Sed postmodum in gratiam Herculis liberatus est Theseus, Pyrrhous apud inferos detentus, luit sempiternas suæ impietatis poenas quidam scriptores utrumque; tradunt ab inferis rediisse, hanc igitur fabulam nunc tangit. (Et regia cæca). i. aula obscura. (Nigri Dei). i. Plutonis. (Pulsatu). i. uisum quandam intrata & occupata à Theseo. Notandum est, quod ubi legitur ditis, legendum est diei. Nam ditis primam naturaliter habet longam, & sic non stare hic uerbum, quod autem sit longa, ex multis exemplis hoc Virg. in 6. Aen. fit satis, Noctes atque; dies patet attritu ianua ditis. nusquam autem legitur prima breui. (Tua im.) Tua statua. (Hoc tit.) Hac inscriptione. (Post illos). i. titulos patris tui, quos supra diximus. (Hinc est) Ecce titulus, quem uult Demophoontis inscribi, quod ad infamiam pertinet, quod & amantem, & hospitam decepit. Ordo est, hic est. f. Demophoontis. (Cuius d. am. hos). f. Phyllis, & duo posuit, quæ eius dolus, & crimen aggrauat,

PHYLLIS

aggrauat, ut dictum est supra. (Capta) Decepta. (De tanta) Sensus est, det factis tui patris, remansit tibi tantummodo memoria fraudis, q̄ ille usus in Ariadnem, non autē alicuius ex supradictis probitatibus parentis. Patris tui, Thesei (Sedit) Stetit. (In ingenio). i. in animo tuo. (Cressa). i. Ariadne Cretensis. Cressis autē nō masculino cressus uenit, sed acres, cuius genitiu⁹ est cretis. (Relicta) Deserta à p̄e tuo. Ut plenius dicef in epist. Ariadnes ad Thef.

ASC.

SV MMA tuā laudis). i. ultra quam nunquā merearis maiora cū tamen dicat Aeneas Aen. 2. Et si nullum memorabile nomine fēmineā p̄na est, nec habet uictoria laudē & c. (Inter Aegidas). i. Aegei filios, & nepotes, stet pater. f. Theseus Herculis socius, qui intere mit Scyronem & Procusten, & Scinin latronem, aut Scirona, nam uerius Scinum dicitur, & Minotaurū monstrum biforme, ut docet Virg. in 6. Item Creonte Thebarum regem, & Centauros, post quā facinora descendit ad inferos, ut inde Pyrrhonum abduceret. Vnde dicit. (Et pulsata nigri regia cæca Dei). i. ditis seu Plutonis. non autem legendum est regia cæca ditis, qui dis, ditis, siue adiectiuum, siue substantiuum penultimam geniti producit. (Sedit in ingenio) Id est placuit ut 7. Aene. Et sedet hoc animo. (Puella Cressa) Id est Cretensis. Ariadnes. f. Minois filia à Theseo patre decepta in quo solo facto cum imitaris, historia, ac fabula iam recitata sunt.

HVB.

MIraris) Imitaris Luc. Miratoremque Catonis, id est imitatore. Virg. Primus, & te miretur ab annis. Nam preclara ingenia, quæ mirantur, ea facile imitantur. Vnde antecedens pro consequenti ponitur. i. mirari pro imitari. (Heredem agis). i. es heres. Ornatus est. n. dicēdi modus, hic agit legatum. i. legatus est, hic agit heredem gratum est heres. (Fraudis patriæ). i. paternæ, non aut uirtutis. (Illa, nec inuideo) Comparat fortunam suam cum fortuna Ariadnes, & ille ex fraude bene successisse, sibi uero pessime ostēdit. (Illa) Ariadne. (Fruitur) Gaudet. (Meliores) Quā patre tuo, quia ille erat mortalis, Bacchus uero deus. (Nec inuideo) Nec doleo. (Sed alta). i. celsa & læta. (Inque tigris. capistratis). i. frenati, hoc est in curru Bacchi quem à tigris trahi dñt. Virg. lib. 6. Aen. Nec qui pampineis uictor iugā fletit habenis Liber agens cello Nyxæ de uertice tigris. Hāc sententiā quod meliorē adeptus sit maritū. Ipse lib. 3. Fast. ostendit. Iā bene periuro mutata coniuge Bacchū: Quæ dedit in grato fila regenda uiro. Sorte thori gaudens, quid fletū rustica dixit, Vtiliter nobis p̄ditus ille fuit. At coniunctio aduersatiua hoc loco, q. d. nō ita mihi euenit sicut Ariadnæ. Despecti contempti à me, & ut inquit Dido. Quos ego sum toties iam dedignata maritos. (Qd) i. quia. (Ferox) Dicor. (Præposuisse). i. cōnubio. (Externum). i. peregrinū, & ignotū. (Mei) f. Thracibus, hęc. n. solet esse causa acerbissimi doloris, & indignationis his, quasi spernantur, unde & Hyarbas apud Virg. maxime hoc queritur de Didone, qd sibi Aeneā externū proposuerit, Fēmina, quæ nostri errans in sinibus exul. Cuiq; loci leges dedimus, cōia nostra. Reppulit, ad dñm Aeneam in regna recepit. Atq; aliquis deridens me. (Inquit, eat). f. Phyllis Athenis q. d. quas plus amauit, quā Thraciam cū maluit maritum Atheniensem quā Thracē. (Doctas) Quā illic oīum liberaliū artium florebat studia, unde & Pallas dñ ei urbi nomen dedisse. (Alter). i. Alius p̄ter ipsam Phyllida. Thracē accusatiuus à nominatiuo Thrace, nā regio ipsa dñ Thrace, & Latine Thrachia, Hor. Thraca ne uos ebrusq; niuali cōpede uinctus. Itē dñ Thracia. (Armiferā) Bellicosam. (Exitus acta probat) Sensus est, à fine demonstrant hōiū facta, & est snia exornatio. (Caret successib. & c.) Sensus est, male illi eueniat qui non à fine rerū, sed ab euentu facta hominū denominat, & notat multa. n. solent euenire ante finē, quæ uidētur esse mala quæ postea eo sine cognoscūtur esse bona, ut

Quod solum excusat, solum miraris in illo,
Heredem patriæ perfide fraudis agis.
Illa (nec inuideo) fruitur meliore marito,
Inque capistratis tigris alta sedet,
At mea despecti fugiunt connubia Thraces:
Quod feror externum præposuisse meis.
Atq; aliquis, iā nūc doctas eas, inquit, Athenas:
Armiferam Thracen qui regat, alter erit.
Exitus acta probat: careat successibus opto.

exempli

exempli gratia, aliqua puella mediocris conditionis nupsit amatori diuiti clam, & nescienti
 bus parentibus suis reprehēditur hoc factum ab his, qui hoc sciūt, ac si ducatur uxor ab eo
 omnes dicunt eam sapienter egisse, ita hic est intelligendum, sunt autem uerba Phyllidis
 dicentis, finis ostendit qualia sint facta, q. d. potes adhuc prouidere, ne uidear male fecisse
 cum te recepi in hospitio, & coniugio, ideo male illis eueniat, qui ante finem iudicanti de
 his, quæ feci per ea, quæ eueniunt, quia nondum redemisti, nam adhuc redire potes. (Op-
 to) Deum precor ut ille. Careat successibus, scilicet prosperitatibus.

EXCVSAT) Agnoscit malefactum, excusamus enim peccata. Theseus autem depre- PAR.
 cabatur hanc culpam, quod in somniis esset libero monitus, ut eam relinquerent.

AT mea despecta) Docet quod Dido apud Virg. Se suis inuisam esse, quia externū præ ASC.
 tulit eis. (Atque aliquis) Ordo est, atque aliquis. f. Thracum, inquit eat. f. Phyl. contēptis
 suorum Athenas doctas, ut sequatur mœchum, quia alter erit, quia rogat Thracen. i. Thra-
 ciam (à nominatiuo Thracæ, & ira per u, scribitur) Armiferam. i. bellicosam, & patriā Mar-
 tis Geticis qui præsidet aruis, sunt. n. uicini. (Exitus acta probat) Et sup. aliquis, inquit, exi-
 tus probat acta. i. euentus rerum docet qualiter incœptæ sint. quasi prudenter incœpta non
 possint malū habere exitum. At quod responder Phyllis, careat successibus opto, quisquis
 ab euentu facta notanda putat, quia sæpe prudentissime cœpta infelicem fortiuntur exitū,
 unde qui dānabant, quia Demophoon non redibat, laudaret si redirent, quapropter addit.

Quisquis ab euentu facta notanda putat.
 At si nostra tuo spumescant æquora remo:
 Iam mihi, iam dicar consuluisse meis.
 Sed neque consului: nec te mea regia tangit:
 Fessaque Bistonia membra lauabis aqua.
 Illa meis oculis species abeuntis inhæret:
 Cum premeret portus classis itura meos.
 Ausus es amplecti: colloque infusus amantis,
 Oscula per longas iungere pressa moras:
 Cūq; tuis lacrymis lacrymas cōfundere nostras:
 Quodque foret uelis aura secunda, queri:
 Et mihi discedens suprema dicere uoce:

NOTanda) Iudicanda (Ab e- HVB.
 nuentu). i. à casu, non à fine,
 qui potest uenire mihi melior,
 uel certe à fine quem ego respe-
 xi, & propter quem feci, nam fi-
 nis mei facti fuit prodesse mihi,
 & meis accipiendo te maritum,
 ergo ab hoc fine intētionis meæ,
 & non ab eo, quod euenit iudicā-
 dum est, id quod feci, nam finis
 meæ iutentionis fuit bonus, li-
 cet euentus fuerit malus, & hic
 sensus uidetur esse melior & ue-
 rior, quam superior, licet uter-
 que possit accommodari. (At si)
 Sensus est reprehendor, dicor

male egisse, sed si ad nos reuersus fuerit, omnes dicent me pudenter egisse, & ita exitu pro-
 babit acta mea non fuisse mala. (At si nostra tuo spumescant æquora remo,) Periphrasis
 est. i. circumlocutio, hoc enim uoluit dicere si ad nos nauigaueris, nam nauigando, & mo-
 uendo remos æquora spumam mouent. Virg. Et spumas salis ære ruebant. (Iam). i. tandē.
 (Consuluisse) Sapienter prouidisse mihi accipiendo te maritum. (Meis) Accipiendo te,
 qui eos regeres. Sed nequid consului, ut magis eum moueat, ostendit se desperare eius re-
 ditum, neque consului, quia non reuerteris. (Mea regia) Quam tibi tradideram. (Tangit)
 Mouet. (Fessa bistonia) Subaudienda est negatio, neque lauabis membra &c. id est non
 uenies in Thraciam, neque lauabis aliquando membra tua fatigata aqua Threicia. Nam
 Bistonium Thraciæ stagnum est. (Illa meis oculis) Magnam uim habet recordatio præte-
 ritæ consuetudinis, & benevolentæ, ideo Phyllis nunc reducit in memoriam Demophoō
 ti eius discessum, in quo ostendit eum sibi significasse amorem, ut ea cōmemoratione eum
 moueat. (Illa specie) Illa figura (Abeuntis). Scilicet tui à me discedentis. (Inhæret) Infixa
 est. (Oculis meis). Hoc est uideor nunc habere ante oculos, quomodo à me discessisti. (Cū
 classis itura). i. abitura. (Premeret meos portus). i. esset in portu meo. (Ausus es) Comme-
 morat blanditias, quibus Demophoon erga eam usus est, ausus es. quasi dicat cum discede-
 res non reuersurus ausus es, tamen me amplecti. (Infusus) Imposui, circundatus. (Collo
 amantis)

P H Y L L I S

amantis) Mei Phyllidis. (Oscula) Pressa, pressę infixā qualia solent esse oscula amantiū, quę non modo pressis labiis in faciem dantur, uerum etiam plerumque ex nimio affectu dentibus, & morsu inseruntur, amatoriam oscula dentibus impressa significat. Ouid. in 1. Amor. Alterius uideat toto uestigia lecto. Factaque lasciuiis liuida colla notis. Et Hora. in 1. Car. Siue puer furens, impressit memorem dente labris notam. (Cumque tuis) Subaudi, & ausus es. (Confundere). i. commiscere. (Quodque foret). i. ausus est queri, quod haberes uentum secundum, & tibi fauentem, quia potius uoluisses habere aduersum, ut esset tibi iusta causa remanendi (Et mihi) Ordo est, & tu discedens ausus est dicere. (Suprema uoce). i. ultimis uerbis tuis quia postea non dixisti aliud uerbum.

P A R.

A B euentu) A casu non uoluntate, & proposito. M. Tul. Epist. Fam. 1. Sed hæc sententia licet etiam illi, & nobis placebat, ut ex euentu homines de tuo consilio existimatos uideremus, si cecidisset, ut uolumus, & optamus omnes te & sapienter & fortiter, sin ali- quid esset offensum, eosdem illos, & cupide, & temere fecisse dicturos. (Bistonis) Bistonis Thraciæ gentes à Bist. Martis, & Terpsichores filio, uel ab altero, quem genuit Ciron. ut auctor est Philostephanus.

A S C.

A T si nostra &c.) Consuluisse, i. consulte prouidisse, aut prospexisse mihi, & meis. (Fes- saque bistonis) Ordo est, q. d. & nec sup. lauabis membra tua fessa. i. fatigata ex longinqua profectioe, aqua bistonis. i. bistonidis lacus Thraciæ. (Illa meis oculis) Cōmemorat dul- cia, ut ostendat, quam sint, quę nunc patitur amara. (Quodque foret) Ordo est. Et ausus est queri. i. conqueri, quod aura foret. i. esse facunda. i. prospera quia sequens, & à puppi stas tuis uelis. i. dicebas te dolere quā tam bono uento abire cogerbaris. Et mihi supple ausus es discedens dicere suprema uoce.

H V B.

Phylli face expectes) hæc sunt ultima uerba, quibus Demophoon usus est ad phyl- lida. (Expectem,) Nunc sunt uerba Phyllidis, q. d. ita dixisti mihi, ut te expectem, sed quid expectem te qui abiisti. (Nun- quam uisurus me) id est nūquā reuerfurus amplius ut me ui- deas. (Negata). s. à te. i. quę ue- la tua nunquam uis amplius re- dire in meum mare, & tamen ar- tificium est in summa causa dif- fidentie, tamen non ostendere differentiam, dicit igitur, quod licet, iam non debeat eum expe- ctare, tamen expectat. (Modo) Tantummodo, q. d. etiam. (Se- rus). i. tardus, quia ut est in pro- uerbio: melius est sero, quam nū- quam. (Vt tua). i. ut uidearis de- fecisse in fide per aliquod tem- pus, & non per omne, ut tua fi- des, quam mihi dedisti de reditu tuo. (Sit lapsa). i. defecerit. (Solo tempore) (Et non uolun- tate tua, aut etiam opere. (Quid precor infelix) Diximus in prima epistola: muliebre esse, de maritis absentibus alienum amorem sospicari &c. (Quid precor) q. d. frustra precor. (Qui male fauit nobis). i. qui fuit nobis aduersus. (Vtque tibi) Vt. i. postquam. (Excidi- mus). i. ex memoria tua elapsi sumus. (Nullam Phyllida). i. nullam similem Phyllidis. (Hei mihi) Non sine gemitu potuit commemorare se, & sua erga Demophoontem benefi-

* admif-
sas.

Phylli face expectes Demophoonta tuum.
Expectem, qui me nunquam uisurus abiisti?
Expectem pelago uela negata meo?
Et tamen expecto: redeam modo serus amanti:
Vt tua sit solo tempore lapsa fides.
Quid precor infelix? iam te tenet altera coniux
Forfitan, & nobis qui male fauit, amor.
Vtq; tibi excidimus: nullā, puto, Phyllida nosti
Hei mihi, si quæ sim Phyllis & unde, rogas:
Quæ tibi Demophoon longis erroribus acto
Threicios portus, hospitiumque dedi:
Cuius opes auxere meæ: cui diues egenti
Munera multa dedi: multa datura fui:
Quæ tibi subieci latissima regna Lycurgi
Nomine fœmineo uix satis apta regi:
Quæ patet umbrosū Rhodope glacialis ad Ae-
Et facer * emissas exigit Hebrus aquas. (mū:

cia

cia. (Hei) Interiectio dolentis. (Si rogas) Si queris & interrogas. (Vnde) Ex quo loco, cuius filia. (Quæ tibi) Nunc dicit, quæ sit ordo est. O Demophoon ego sum illa Phyllis, quæ de di tibi actio. i. agitato. (Erroribus) i. uagationibus per mare. (Regna Lycurgi) i. in quibus regnavit Lycurgus. Sic etiam Virg. de Thracia: Acri quondam regnata Lycurgo. Hic enim fuit rex Thraciæ, alter Lacedæmonius, qui suis ciuibus leges saluberrimas tulit. (Cuius) i. Demophoontis. (Opes) Facultates, diuitias. (Meæ) i. opes. (Auxere) Fecerunt maiores. (Cui egenti) i. tibi Demophoonti. Sic Dido obiicit Aeneæ, eiectum in littore egentem Excepi. (Quæ subieci) i. supponi, & in potestatem tuam dedi uix satis apta regni nomine fæmineo, quia hæc regna habet uiros bellicos & feroces, qui uix possunt ferre muliebri imperium. (Qua pater) Describit ambitum regnorum Thraciæ, quæ subiecit: & est ordo quæ subiecit tibi regno Lycurgi. (Qua) i. parte. (Rhodope) Patet ad æmum glaciale. (Et Hebrus facer &c.) Rhodope & Aemus ut diximus montes sunt Thraciæ. Sed Rhodope magis in Orientem porrigitur: deinde in Septentrionem reflectitur. Aemus ad Macedo. est unde & interdum mons Macedoniæ dicitur. (Qua pater,) Id est extenditur. (Vmbrosum) Altum, uel arboribus plenum. (Et facer) Significat ostium Hebri fluminis, facer quia omnes fluminis sacri dicebantur. (Exigit) Emittit. i. in mare. (Aguas amissas) i. celeres, ut diximus in primâ epistola, non autem legendum est amissas, neque etiam dicendum amissas. i. perditas. (Cui mea) Non est subaudiendum, ego Phyllis, sed cui refert illud pronomen supra dictum, scilicet tibi.

SACER. Hebrus) Qua Iouis. F. ut Hom. in hymnis, uel ob Orphei caput, ut est apud PAR. Philostratum, & Papium. Abaris Hyperboris Orphei nuptias celebravit. (Vt) i. postquam. Virg. Vt uidi, ut perii.

OPHYLLI face) i. fac. Non. n. legèdum est fac, quia producit, quamuis sint, quia ASC. ira legant. & corripit sentiant, ut etiam alibi expectes Demophoonte tuum. i. amicum, aut maritum. (Serus) i. tardus. (Quæ tibi Demophoon) Enumerat beneficia, ut memorem sui faciat, & amplitudinem regni sui commemorat, ut alliciat. Omnia autem manifesta sunt.

Cui mea uirginitas auibis libata sinistris:

Castaque fallaci Zona recincta manu.

Pronuba Tisiphone thalamis ululauit in illis:

Et cecinit mœstum deuia carmen auis.

Affuit Alecto breuibus torquata colubris:

Suntque sepulchrali lumina mota face.

Mœsta tamē scopulos, fruticosaq; littora calco

Quaque patent oculis æquora lata meis.

Siue die laxatur humus: seu frigida lucem

Sidera: prospicio quis freta uentus agat.

Et quæcunque procul uenientia lintea uidi:

uolatu auium, quas appellabant præpetes uel à uoce, & has appellabant oscines, quod ore canerent. Vnde & aues sepe pro auguriis ponuntur. Horat. Mala ducis aui, inde, & aspices ab auspicandis uolucris, & augures à garritu auium dicti sunt. (Et mea Zona) Subaudire. & eui, id est à quo. (Mea Zona est recincta) i. distincta. (Casta) i. mei castæ, nã adiectiua personarum sepe attribuitur rebus, supra. Sed bene cōsuluit casto deus æquus amanti. (Mara nu fallaci) Id est tui fallacis. Erat enim mos, qui etiam hodie in aliquibus locis seruatur, ut uir discingeret Zonam mulieris sibi nubentis. (Pronuba) Loco Iunonis, quæ cōiugiis pefse solet, affuerunt furie. Pronuba dicitur, quæ nubentibus præstet nu, autem syllaba, quæ in primitiuo naturaliter longa est, in Pronuba semper breuiatur, ut cōnubio, interdum seruat naturam, ut per connubia nostra, per inceptos Hymenæos interdū per syltoleni breuiatur, ut

CVI) i. Demophoonti pro HVB. à quo Demophoonte, da- * Zona
tius pro ablatiuo. (Mea uirgi- cinge-
nitas) Amplificat beneficia, bantur
quia plus est dedisse uirginita- uirgi-
tem, quam res. (Est libata) De- nes, quæ
sumpta. (Auibis sinistris) i. in- nisi à
felici omine, nam antiqui omi- marito
nia auspicio faciebant, & præci prima
pue matrimonia. Virg. Cui pa- nocte
ter intactam dederat primisque solueba
ingarat Omine. Lucan. Conten- tur. hic
tique auspice bruto. Iuuen. Ve- soluere
niet cum signatoribus auspex. Zonam
Capiebatur autem augurium a uirgini

ut

P H Y L L I S

ut connubio iungam stabili. (Tisiphone) Vna ex furiis dicta à *τίσις* quod græce significat ultionē, & *φόνι* phoni, quod significat cædē. (Vlulauit) Vlulatus enim attribuitur furiis. Dido ad Aeneam inferius. Audieram uoces, nymphas ululasse putavi. Eumenides satis signa dedere meis. (Denia auis). i. bubo, cuius querula uox malum omen significat. Virg. 3. Aen. Solaq; culminibus ferali carmine bubo. Visa queri, & longas in fletum ducere uoces, deniam autem appellauit, quia à cœru aliarum uolucrum solet fugere. (Mœstum) Triste querulū. (Alecto) Alia ex furiis dicta, quasi irrequieta, & nūquam cessatis. (Torquata) Circundata, & quasi pro torque cincta (Colubris) Viperis breuibus, ideo seuioribus, nam breuiiores serpentes sunt seuiiores. (Suntq; sepulchrali) In nuptiis malū omē habebatur, si autem faces quæ pro mortuis erant accensæ, deferrebantur pro nuptialibus. aut si ipsæ faces nuptiales fuissent accensæ ex facibus, aut ex flaminis alicuius rogi, hanc rem ostendit ipse Ouid. lib. 6. Met. in fabula Terei: Eumenides faces, dicit ergo nunc Phyllis. (Luminas). i. ignes meorum thedarum nuptialium. (Sunt mota face sepulchrali). i. face, quæ pro mortuo erat accensa. (Mœsta tamen) Dicit quod licet omnia supradicta significant infelix coniugium, tamen sepe conscendit locum alterum ex quo prospiciat in mare, si forte uideat nauem Demophoontis. (Mœsta) Tristis. (Calco) Primo corpore meo. (Fructicosa) Dumosa plena fructibus sepe, nam nouies iuisse dicitur, ut Ouid. 1. de Rem. Et per quod nouies sepius islece iter. & in eodē lib. Noua terebatur misere uia. (Quæq; patent oculis) Licet raro à uersu pē tametro ad sequentes uersus incipiat sententia præcipue apud Ouid. tamen interdum sic, ut hic uidemus, & supra diximus in epist. Bris. est enim ordo, & ego prospicio quis uentus agat freta. (Qua). i. qua parte. (Littora parent nostris oculis). i. aspiciuntur à nobis. (Siue humus laxatur). i. aperitur nam terra die propter temperiem, uel calorem magis laxatur. (Seu frigida sidera) Aut generaliter frigida sidera omnia dixit propter noctē, quæ frigida dicitur Virg. in Buc. Frigida uix cœlo noctis disceserat umbra. Aut certe Lunam intellexit quā frigidam esse constare. (Et quæcunq;). i. quamcunq; uideo nauem uenientem, statim existimo illā esse tuā. (Dua lintea). i. uela dicta à lino, quod ex eo fiant. Procul longe.

ASC. C VI mea uirginitas &c.) Docet se malo auspicio nupsisse, aut deuirginatā esse ipe nubendi, pro quo scimus. Romanus, Hethruscorum disciplina, imbutos, nullas res arduas, nō captato prius auspicio, inchoasse. Auspiciū autē dicitur ab auium inspectione in uolatu, augurium autem ab auium garritu. Et quia auspiciato inchoabant tractū est, ut auspiciū accipiatur pro decēti inchoatione, & auspicio pro inchoare. Auspex uero is est qui & pronubus dicitur, sed generaliter quicunque rebus bene inchoandis præest. (Auius libata) Libari dicuntur quæ modi a tanguntur & quasi degustantur, ut libamina sacrorū. (Zona casta) Castus casti dicitur. (Pronuda) Quæ præest nubentibus, quæ Iuno esse deberet, quæ Io nis, & soror, & coniux, diuorumque regina. nunc autem fuit Tisiphone furia infernalis ut ex eueni opinatur Pronuba, quæ ululauit loco cantus, sed medium est uocabulum quia etiam in rebus lætis reperitur. Lucan. Lætis ululare triumphis. hinc quarto Aen. de connubio Didonis. Summoq; ulularunt uertice nymphæ. (Quod proprie ad res tamē tristes pertinet facie sepulchrali. funesta, & non nuptiali. (Littora fructicosa) In quibus crescunt fructus. (Meos deos) Salutis meæ auctores.

HVB. Protinus statim). i. existimo, & quasi certo augurio credo. (Esse meos deos) Non dicamus, id est te quem colo tanquam deos, sed auguror illa esse meos deos, id est exauditione deorum, quos ego precata sum id est statim arbitror me exaudita esse à deis meis. (Procurō) Vado procedo, quando uideo

Protinus illa meos auguror esse deos.
In freta procuro, uix me retinentibus undis:
Mobile qua primas porrigit æquor aquas.
Quo magis accedūt: minus, & minus utilis asto:
Linquor: & ancillis excipienda cado.
Est sinus adductos modice falcatus in arcus:
Ultima prærupta cornua mole rigent:
Hinc mihi suppositas immittere corpus ī undas
Mene-

Mens fuit:&, quoniam fallere pergis: erit.
 Ad tua me fluctus proiectam littora portent:
 Occuramque oculis intumulata tuis.
 Duritia ferrum ut superes, adamantaque, teque:
 Non tibi sic, dices, Phylli sequendus eram.
 Sæpe uenenorum sitis est mihi: sæpe cruenta
 Traiectam gladio morte perire iuuat.
 Colla quoque, infidis quæ se nectenda lacertis
 Præbuerant: laqueis implicuisse iuuat.
 Stat nece matura tenerum pensare pudorem:
 In necis electu parua futura mora est.
 Inscribere meo causa inuidiosa sepulchro:
 Aut hoc, aut simili carmine notus eris.
 Phyllida Demophoō leto dedit, hospes amantē:
 Ille necis causam præbuit, ipsa manum.

rat uaria genera mortis, per quæ dicit se cogitare finire uitam. (Sinus) Flexus maris. (Falcatus) Curuatus tractum à falce, quæ est curua. (In arcus adductos). i. in similitudinem arcu adductorū. i. contractorū, nā adducere significat contrahere. (Vltima prærupta). i. extrema illius sinus, quæ sunt in similitudinem corneū. (Rigent) Sunt aspera. (Prærupta mole). i. ingenti saxo. (Hinc) Ex illa mole alta. (Fuit mens) Volūtas, & dispositio. (Et erit). i. hic, ut mittam corpus meum. (Qm̄ pergis). i. perseveras ad tua, optat, ut suū corpus mari submersum deferatur ad littus Atticum, ut ita mortuū uideatur ab ipso Demophoonte. (Portent) Non ponitur pro portabunt, ut quidam putant, sed modi est optauit. i. utinam fluctus portent. (Me proiecta) Sicut cadauera proiciuntur à mari. (Occuramque). i. & ntinā apppaream. (Incumulata) Insepulta. (Duritia) Dicit quæ quamuis sit durissimus omnium rerū durissimarū tñ non poterit facere, quin commoueatur, cum uidebit eam mortuam. ad littus suū delatam. (Vt). i. quamuis. (Ferrū) Metallū nimix duritiæ. Quid. i. Met. De duo est ultima ferro. (Adamanta) Lapidem tātæ duritiæ ut nulla re frangi possit, nisi sanguine hyrcino, si in eo diutius fuerit, non tñ aliter, q̄ calido, uel recenti, atq; eū quatuor sunt species adamantum, ut Sol. refert qui nascitur in Cypro frangi potest. (Teque) Modus est dicendi, qui uir æquipollere superlatiuo, ut si dicā Cic. uisus est superare se ipsum eloquentia. i. fuit eloquentissimus, utuntur hoc gñe dicendi non solum poëtæ, sed interdum et oratores. (Dices) Viso cadauere meo. (Non eram sequi tibi) Pro a te. (Sic). i. morte tua. (Phylli) Vocatiuus est græcus, quo solo in talibus dictionibus utimur. (Sæpe) Aliud genus mortis dicit. (Sitis) Appetitus. (Sæpe cruenta) Aliud genus. (Iuuat) Libet, est mihi impetus (Me traiecta). i. transfossam. dñ aut melius traiecta, q̄ transiecta, quia trans cum dictionibus incipientibus ab i, ad n, & à d, corrūpitur, ut traicio, traio, traduco. (Morte cruenta) Sanguinolenta. (Colla) Aliud genus mortis. i. suspēdēdi se, quod quidē executā est. Ordo est, iuuat et implicuisse, pro implicare. i. inuoluere, & ligare. (Laqueis) Aliquo nodo funis, uel alterius rei, nā Zona se suspēdit ut ipse ostēdit in Rem. Am. Nona terrebat miserā uia, uiderit, inquit. Et spectat Zonā pallida facta suam. (Nectenda) Amplectenda. (Lacertis infidiis). i. tuis, uolo igitur, ut quemadmodū meū collū peccauit patiendo se circūdari tuis brachiis ita ferat penā patiendo laqueum. (Stat). i. certum est placet, ut stat casus renouare oēs. (Pensare) Cōpensare & emandare. (Pudorem) Castitatem quā mihi eripuisti. (Nece matura) Subita morte, quia non possum recompensare, eum nisi per mortem. (In necis) Sensus est, in electione tot generū mortis nō erit mihi lōgū tempus quia cito deliberabo. (Parua mora) Breue spatium tps. (In electu). i. electione. (Inscribere) Palā scriberis, & intitulaberis. (Inuidiosa). i. odiosa,

Epist. Ouid.

C

odiosa,

PHYLLIS DEMOPHOONTI.

odiosa, quia oēs detestabantur factum tuum. (Eris notus) Erit cognitum factum tuū. (Aut hoc). s. quod ego nunc subdo. (Aut simili) Eiusdem sententiæ. (Carminē notandum) Quod carmen interdū significat opus totum, ut carminē Aen. interdū significat epigramā, & qui libet inscriptionem, licet pluribus uersibus constet, ut Virg. & tumulo superaddite carmē, & idē haud est ignobile carmē cū postea subdat multos uersus, & hoc pro inscriptione, & epigramate, siue epitaphio suo posuit carmē. (Phyllida) Ecce carmen, quod paucis uerbis amplā cōplectitur materiā, uidelicet beneficia Phyllidis in Demophoonte, & eius ingratitudinē de his beneficiis, & amore Phyllidis ex causa Demophoonte, hnt aut omnia uerba hic posita emphasim. i. uehementiā significationis, ordo est. (Demophoon hospes) Ecce obligatio ex beneficio hospiti. (Dedit letu). i. coēgit mori in loco remunerationis, hospes autem hoc loco passiuē accipitur pro eo q̄ exceptus est cū ēt actiuē ponat interdū p̄ eo qui accipit Phyllida amātē ecce alia obligatio, non solū ob hospitium, sed etiā ob amorē, & hęc oīa sunt ad amplificandū crimen Demophoontis. (Ille) Dem. (Causam necis) Quia decepit eā, & dereliquit. (Ipsa) Phillis. (Præbuit manū) Ad uicem suā, q̄ se interficere ab eo coacta est.

IN III. EPISTOLAM, ARG. HVBERTINI.

Regio, quæ Troia est appellata, in nouem principatus diuisa sub Priamo tota fuit tempore belli Troiani, ut auctor est Strab. Cum igitur Ilienses non modo per eos, qui erant in urbe, uerum etiam per cunctos sibi subditos populos bellum initio aduersus Græcos gererent, Achilles & eius socii urbium debellatores loca Ilio circumiuncta sunt aggressi euerteruntq; multas, inter quas uasta a sunt præcipue, quas Lesbo erant opposita, ut Theba urbs Aetionis patris Andromaches, quæ & singulariter, & pluraliter profertur, & Pedasus, quæ Eurypili filij Telephi regio erat, & Lyrnesus, quæ subiecta erat Mineti, ex Lyrneso accepit Achilles puellam Brisei filiam, quæ Hyppodamia nomine proprio dicebatur, & hanc sibi habere statuit Chryse uero Appollinis sacerdotis filiam nomine Astynomen, quam poëta, sicut superiorem, à nomine patris, Chryseida appellauerunt, Agamemnon habere uoluit. uerum cum precibus sacerdotis Chryse, qui sepe filiam suam sibi restitui ab Agamemnone frustra petierat Apollo p̄stem maximam in exercitum Græcorum misisset intelligeretq; Agamemnon ex Calcante uate p̄stem non cessaturam, nisi restitueret sacerdoti Appollinis filiam, coactus est communem utilitatem libidini suæ præferre. Restituit igitur Chryseide, misit poëta Agamemnon ad Achillem, qui Briseida ab eo ad se ducerent, quam quidem Achilles minime recusauit tradere, sed tanta ira propter Briseidam se abduclam incensus est, ut & Agamemnonem contumelijs coram afficeret, & eum interficere uoluerit, nisi Pallas prohibuisset, & denique pugnare destitisset. hac iram Achillis opem Græcis negantis, cum uidet Agamemnon sibi & suis perniciosam statuit eum placare & restituere Briseidam, multaq; munera insuper addere, uerum Achilles, & Briseida, & munera recusabat. Quare Briseis ad eum hanc scribit epistolam in qua conqueritur de eius nimia ira, & rogat, ut eam ab Agamemnone oblatam recipiat, cum etiam si Agamemnon non offerret, eam ipse repetere deberet, commemoratq; nullas causas, quibus ostendat Achillem moueri debere, & ut eam recipiat, & tandem arma ad pugnandum capiat, oratq; eum, ut siue sit remansurus in castris, siue discessurus in patriam, eam secum dat, quæ amissio marito, & fratribus, & patria sua euerfa nullum aliud habet per fugiunt, nisi solum Achillem.

HVB.

mur tatum plurali numero. (A Briseide). i. ab Hyppodamia filia Brise; est. n. ut supra diximus patronymicum a patre ut ostendit Ditis Cretenlis in historia

ITTERA)

i. epistola, ita. n. licet poëtis: ut numero singulari, cum in prosa pro epistola utatur

BRISEIS ACHILLI.

EPISTOLA III.

Quam legis, à rapta Briseide littera uenit.

Vix bene barbarica græca notata manu.

Quasunque aspicias, lacrymæ fecere lituras:

Sed tamen hæ lacrymæ pondera uocis habet.

Si

Si mihi pauca queri de te dominoque uiroque
 Fas est: de domino pauca, uiroque querar.
 Non, ego poscenti quod sum cito tradita regi,
 Culpa tua est: quauis hæc quoque culpa tua est.
 Nam simul Eurybates me, Taltybiusque uocarunt:
 Eurybati data sum, Taltybioque comes.
 Alter in alterius iactantes lumina uultum,
 Querebant taciti, noster ubi esset amor.
 Differri potui: pœnæ mora grata fuisset:
 Hei mihi, discedens oscula nulla dedi.
 At lacrymas sine fine dedi: rupique capillos:
 Infelix, iterum sum mihi uisa rapi.
 Sæpe ego decepto uolui custode reuerti:
 Sed, me qui timidam prenderet, hostis erat.
 Si progressa forem, caperet ne nocte timebam,
 Quamlibet ad Priami munus itura nurum.
 Sed data sum, quia dâda fui: tot noctibus absum:
 Nec repetor: cessas: iraque lenta tua est.
 Ipse Menœtiades tunc, cum tradebar, in aure,
 Quid fles? hic paruo tempore, dixit, eris.
 Nô repetisse, parum est: pugnas, ne reddar Achille:
 I nunc: & cupidi nomen amantis habe.
 Venerunt ad te Telamone, & Amyntore nati,
 Ille gradu prior sanguinis, ille comes:
 Laërteque satus: per quos comitata redirem:
 Auxerunt blanda grandia dona prece:
 Viginti fuluos operoso ex ære lebetes,

præcones fuerunt quos Agamēnon ad Achillem misit, ut ab eo adducerent. (Vocarunt me)
 Ut traderet Agamemnoni. (Data sum comes) Ut cum eis irem ad Agamemnonem. (Alter in
 alterius) Ordo est. Eurybates & Taltybius iactantes lumina alter in uultum alterius, pro-
 leptis implicita (Querebant &c.) Id est aspicientes se uicissim nihil dicebant, sed admirantes,
 quod tam cito essem à te tradita inter se nutu dicebant. (Vbi esset noster amor,) q.d. uide-
 bant esse nullum, quia si me uere amasses, non tradidisses tam cito. (Mora) Dilatio tempo-
 ris, quo fuisset apud te. (Pœnæ,) Scilicet meæ. (Hei mihi nulla dedi oscula) Propter breue
 spatium discedendi. (Sine fine) Assiduas & infinitas. (Rupi) Laniaui. (Iterum) Fœcundo,
 id est ita dolui discedens à te, sicut cum fui rapta à patria mea. (Sæpe ego) Occurrit obie-
 ctionibus. (Hostis) Pro hostes, id est Troiani. (Progressa) Procul egressa è tentoriis Aga-
 memnonis. (Munus) Serua dona data. (Quamlibet) Quamuis etiam indignam, quæ me
 acciperet munus. (Sed data) Hippophora, ex persona. n. sua dicit, quod Achilles posset oppo-
 nere. (Quia fui danda) Quia necesse fuit, ut daret. (Tot noctibus) Responso ad hanc obie-
 ctionem, quasi dicat quod dederis non penitus culpo: sed quod non repetas, & diutius per-
 maneas in ira. (Ipse Menœtiades,) i. Patroclus tibi cōiūctissimus. (In aure) Submissa uoce,
 (Quid fles?) Patrocli uerba ad Briseida. (Hic) Apud Achillem. (Non repetisse parum, est)
 Epist. Ouid.

Epist. Ouid.

C 2

Sensus

Troiana. (Rapta) .f. olim à te
 ex Lyrneſo. (Vix bene notata
 græca) In uix literis græcis scri-
 pta. (Manu barbarica) Mei Bri-
 seidis barbaræ. (Quasunque)
 Ad commouendū animum A-
 chillis dicit ipsam epistolā non
 alia re, quam lacrymis esse obli-
 tam, & tædātam. (Litturas) Ma-
 culas, à lintendo dictas. (Hæ la-
 crymæ) Quibus fœdata aspiciet
 epistolam meam. (Habenſ pon-
 dera uocis) .i. habent effectum
 uocis. i. debet significare animū
 meum, & uerbis exprimere. (Si
 mihi) Iam quasi sententiā quere
 re sibi esse dicit. (Domino) Quia
 iure belli sum captiua, & serua
 tua. (Viroque) Quia me semel
 uxore habere decreuisti. (Fas
 est) .i. licet. (Non ego) Ecce pri-
 ma querela, & occulta incusatio,
 licet uideatur eum excusare.
 Ordo est. (Non est tua culpa)
 Quod ego sum tradita cito re-
 gi Agamemnoni. (Poscenti) Po-
 stulanti me, ut ei traderet. (Quā
 uis) Quia uisa fuerat excusare,
 ideo aperte accusat, non in eo,
 quod tradiderit, quia non po-
 tuisset contradicere, sed in eo,
 quod cito tradidit, & hoc est
 quod dicit, differri potui. (Nam
 simul) Ostendit quomodo cito
 eam tradidit. (Simul) Postquā.
 (Eurybates, & Taltybius) Hi-

*foret

*aurem

*blādæ
*precca

B R I S E I S

Sensus non sufficit tibi, quod nō repertuisti me, sed etiam resistis, & omnibus uiribus conaris, ne tibi reddat. (I nunc) Irrisio. (Cupidi amantis) Qui omnia uia querit. habere amicā suam, cum te eam recuses (Venerunt) Probat, quod eam recuset, quia cum misisset Agamē non ad Achillem magnæ auctoritatis uxoris, qui ei suadent ut Briseida reciperet, & multa munera à simul non potuerunt tamen ei persuadere. (Natus Telamone) Pro ex Telamone intelligit Aiace. (Natus Amyntore). i. Phœnix. (Ille) Aiax. (Propior) Gradu sanguinis, quia est patruelis tuus, quia Telamon fuit frater Pelei patris Achillis. (Ille comes). f. Phœnix, qui Achillis & comes, & monitor fuit. Laërtesq; satus). i. Vlysses. (Satus Genitus, ut Sole satus Phæton. (Laërte) Pro ex Laërte, deest præpositio. (Redirem) Ad te. (Auxerunt) Quidam leguntur, blandas preces, sed placent melius, ut legator, auxerunt blanda grandia dona preces, ut sit sensus, isti addiderunt muneribus tibi oblatis, blandum precem, enumerat autem ipsa munera. f. (Viginti fuluos lebetes). i. uiginti uasa. (Ex ære operoso). i. magno opere, & artificio fabricato. Est aut lebes uas æneum, interdum coquinarium, sed ut dicit Seru. apud Hom. ubi scribit lebetes missos esse Achilli. Iliad. lib. 1. accipitur pro uase in quo aqua cadit, dum manus abluuntur, in quo significatio accipitur etiam hoc in loco.

A S C E N S I V S.

ASC. Q V A M legis, à rapta) Argumentum: quod Iliad. 1. continetur, expressum est superio-
ri commentario, scribit hanc epistolam Briseis. i. Brise filia Hyppodamia nomine, quod no-
men interpretatur quasi domitrix equorum. (Littera). i. epistola, extra carmen literæ dicū-
tur. (Littera græca notata). i. descripta. (Manu barbarica) Quia non græca, sed ex Lynæso
est, aut Pedalo. (Non, ego quod sum tradita &c.) Culpa, inquit, tua est, & tua non est, non
enim est culpa tua, q̄ sum tradita, quia regi, & principi exercitus parendū est, sed q̄ sum tra-
dita tam cito. (Alter in alterius ipsi iactantes lumina). i. oculos, alter in uultum alterius.
(Quærebant taciti). i. in animo suo mirantes, q̄ non resisteres, ubi esset noster amor. (Quā
libet itura munus). i. pro munere, aut ut fieret munus ad quamlibet nurum Priami, quia
plurimas ille nurus habuisse legitur Aen. 2. (Pugnas, ne reddat Achille) Duplex sensus est
alter q̄ pollicitus erat se non pugnaturū donec redderetur & re uera constat ex Hom. quia
pugnare recusauit, sed nō, q̄ id amice pollicitus sit, unde ipsa ex suspicione dicit ipsum nō
pugnare contra Troianos, quo uno facit ne reddatur. Alter sensus est, o Achille (est. n. uoca-
tiuus) ut pugnas. i. certas & contendis contra eos, qui me cū multis muneribus ubi offerūt,
ne reddat, & hic sensus est conformis sequentibus. (Venerunt ad te Telamone &c.) Hæc ex
Hom. collecta sunt, qui scribit Aiace Phœnicem, & Vlysem ad Achillem, cū pugnare nol-
let, cum multis muneribus missos. (Ille). f. Aiax Telamoni filius, & frater Pelei, qui erat
pater Achillis (Ille). f. Amyntoris filius Phœnix nomine, nec legetur Amyntone, aut Amyn-
tone, sed Amyntore. (Auxerunt) Ordo est. Præces blande auxerunt grādā dona. f. (Vigia-
ti lebetes). i. ollas. (Fuluos). i. fului coloris. (Ex ære). i. illo metalli gne. (Operoso). i. fabre-
facto, & artificiose operato. (Et septem tripodas). i. trepide, nā græce tripos, latine tripes di-
citur, & aut sedes, aut lebes tripes. (Pares pondere, & arte) Quod ad decus, & ualorē facit.

H V B. **E**T tripodas) Mensas à tri-
bus pedibus, quibus susten-
tabantur. (Pares pondere, & arte)
* Bisfe-
nis
Vel eiusdē ponderis, & eius-
dem artificii, uel quorum ars tā-
tum ualeat, quantum pondus ip-
sius metalli. i. quantum ualebat
materia). i. lebetibus & tripodi-
bus. (Talanta auri, & argenti)
Talentum nomen est pōderis,
sed ut Ser. scrib. in quinto Ae-
nei. Secundum uarias gentes, uā

Et tripodas septem pondere, & arte pares.
Addita sunt illis auri bis quinque talenta:
* Bis sex assueti uincere semper equi.
Quodq; superuacuum est, forma præstante puellæ
Lesbides, euerfa corpora capta domo.
Cūq; tot his, sed non opus est tibi cōiuge: cōiux
Ex Agamemnoniis una puella tribus.
Si tibi ab Atrida precio redimenda fuisset,
Quæ dare debueras, accipere illa negas.

Quæ

Qua merui culpa fieri tibi uilis Achille?

Quò leuis è nobis tam cito fugit amor?

An miseros tristic fortuna tenaciter urget?

Nec uenit inceptis mollior aura meis?

Diruta * matre tuo Lyrnesia mœnia uidi,

Et fueram patriæ pars ego magna meæ,

Vidi consortes pariter generisque, necisque.

Treis cecidisse: tribus, quæ mihi, mater erat.

Vidi; quantus erat; fufum tellure cruenta,

Pectora iactantem sanguinolenta uirum.

Tot tamén amiffis, te compensauimus unum:

Tu dominus, tu uir, tu mihi frater eras.

Tu mihi iuratus per numina matris aquosæ,

Vtile dicebas ipse fuisse capi.

Scilicet, ut quamuis ueniam dotata, repellar:

Et mecum fugias, quæ tibi dantur, opes.

Quinetiam fama est: cum craftina fulferit * hora:

Te dare nubiferis * linea uela notis.

Qd scelus ut puidas miseræ mihi cõtigit aures:

Sanguinis, atque animi pectus inane fuit.

Ibis: & ò cui me miseram uiolente relinques?

Quis mihi desertæ mite leuamen erit?

& exultat rauco uictoria circo. (Quodque superuacuum) Ordo est, & puellæ Lesbides. i. ex Lesbo insula. (Forma præstante) i. excellentis pulchritudinis ablatius pro genitiuo. Virg. Præstanti corpore nymphæ. (Corpora capta domo euerfa) Subaudi sunt additæ supradictis muneribus. (Quod est superuacuum) i. quæ puellæ sunt tibi superuacua, & non necessaria. (Cumque tot his) i. supradictis puellis, quas uoluerunt tibi nomine Agamem. dare. (Vna puella) Vna filia. (Ex tribus Agamemnoniis) i. filiabus. sup. est addita, quia Agamemnon obrulit ei unam ex filiabus suis uxorem. (Sed non est opus) Hoc per parenthesis dicuntur, sed ò coniux non est tibi opus coniuge, quia habes coniugem me. (Si tibi) Sensus est tu recusas accipere illa munera, quæ tu ipsemet debueras dare Agamemnoni si nolisset reddere me tibi, nisi ei dares precium. (Ab Attrida) Ab Agamemnone quæ filiū Atrei existimauerunt. (Precio) Pecunia uel aliis muneribus. (Redimenda) Recuperanda. (Qua culpa) Quo crimine meo. (Fieri uilis) i. a te contemni ut tanta munera spernas, nec me recipias. (Leuis) Celer & est epitheton amoris. (An miseros) Sensus est, an cū fortuna cœpit aliquem premere, insequitur ipsum assidue, & usque ad finem. Tristic mala, quia est etiam bona. (Tenaciter) Perseueranter. (Urget) Persequitur. (Miseros) Infelices. (Mollior aura) Si aura, erit translatio sumpta à nauigantibus quibus post tempestatem mitior uentus mutatur. Sed liber meus uetustus habet ora, quod non displicet. (Diruta) Incipit commemorare miseras suas. (Lyrnesia mœnia) Urbem Lynesium, quod ut dixi supra in ora Troiæ contra Lesbon erat. (Et fueram magna pars meæ patriæ) quia non eram ex minimis, & amissi ex meis multos. Sic Aeneid. apud Virg. Et, quorum pars magna fui. (Vidi) Enumerat quos amissit de suis. Ordo est. Vidi tres consortes generis, & necis cecidisse. i. tres fratres meos consortes generis, & necis, quia ut erant coniuncti genere, ita fuerunt coniuncti nece, quia simul interfecti sunt. (Tribus quæ mihi) Ordo illa, quæ erat mater mihi, erat

Epist. Ouid.

C 3

mater

rium est, dicitq; apud Rom. talentum esse 70. lib. sicut Plat. ostendit in Must. qui ait duo talenta esse 160. lib. fuit et talentum Atticum, Euboicum, & Aegyptium. Atticum dicunt esse magnum & paruum. magnum dicitur hie lib. 83. & uncias 4. & denique ualere 6. millia denariorum Roma. talentum Atticum paruum 60. continebat lib. Euboicum non multo minus erat Attico paruo. Aegyptium pondo 80. patere. Var. tradidit apud Hom. ut testatur Ser. pro minimo quodam premio accipitur in ludis Patrocli. Hic uero apud Ouid. pro magno pondere accipimus. (Assueti semper uincere) i. certamine & cursu non dixit eos fuisse pulchros, sed ueloces. Nā in equis uelocitas maxime laudatur. Ideo Virgil. depiogens equos preciosissimos non satis putauit dicere. Qui candores nunciis anteirent, sed addidit, cursibus auras, & Iuuen. Nempe uolucrum. Sic laudamus equum, facili cui plurima palma Feruet,

* marte

* eos:
* linea,
uelut
Aarō,
lintea
uela.

B R I S E I S

mater illi tribus. Vidi, quantus erat) Ordo uiri. (Virum). i. maritum meum subaudi tantū quantum erat. i. quantumcunque erat. Fufum). i. itratum, & iacentē. (Iactantem mouentē. (Sanguinolenta) Cruentata tuo gladio transfossa. (Compensauimus te). i. loco ipforū te computauimus. (Tot). f. patre patribus & marito. (Tu iuratus) Participium fignificationis actiue, nam apud antiquos, iuro, ficut punior, & populorū actiua fignificatione ponebatur. (Matris aquofe). i. Thetidis matris tuę, Nymphę Maris, filię Nerei. (Vtile capi) Quia dicebas q̄ eſſem i meliori conditione apud te q̄ ſi ſtaret patria, & eſſem apud meos. (Scilicet) Certe ſubaudi utile eſt, & ironice proferendū eſt (Vt ego repellar) Hęc eſt utilitas, ut ego repellar à te, quamuis tradar tibi cum magna dote, quam Agame. mihi facit. (Fugias opes mecum). i. & opes, quę tibi inferuntur & me ſimul. (Quinetiam) Insuper, præterea. (Fama eſt) Fertur. (Te dare) Pro daturum eſſet, tēpus præſens pro futuro. (Linea uela) Legendum eſt linea, non aut lintea, ne ſint duo ſubſtantiuā. (Quod ſcelus). i. quod factum ſcleratiū. f. quod eras ſit diſceſſurus. (Vt). i. poſtquam. (Contigit aures). i. auditū eſt à me. (Peſtus fuit inane). i. uacuum. (Sanguinis, atque animi). i. fugit ſanguis, & animus ex nimio. n. dolore ſiue metu. ita deficiunt homines, ut uideantur mortui, & ſanguinis dicitur fugere, nō quia diſcedat à corpore, ſed quod fugit ad cor. (Cui relinques me) Interrogatiue legēdū eſt, q. d. non iam relinques me patri, aut marito, aut fratribus, quos omnes interfeciſti. (Quis) q. d. nullus, (Mite). i. molle, & ſuaue. (Leuamen) Solatium, recreatio meorum malorum.

ASC.

AD D I T A ſunt illis &c. Non ergo legendum eſt. Auxerunt blanda &c. Quia licet, tunc uero ſimile eſt, q̄ preces donis augeantur, ac dona precibus, tñ contextus conſeruandus eſt qui imperfectus, eſſet ſi legatur blandas. Nam ſubaudire oportet. Attulerunt aut obtulerunt, aut ſimile uerbum. (Quodque). i. quod eſt ſuperuacuum, quia fruſtra habēti coniugem, offertur, puella. (Puellę Lesbides). i. ex Leſbo. (Præſtante forma). i. præſtantis formę appoſitiue. (Corpora capta). i. quę erant corpora capta domo. ſearū euerſa, quaſi non niſi corpus in eis commandandū ſit, quod adiciit, ne forte ad illas animū adiecerit ſup. ſunt additę, & cū his, tot. f. donis ſup. eſt addita una puella ex tribus. f. puellis, hoc eſt filiab. adhuc uirginibus. (Ex Agamēnonii). i. ab Agamemnone ſatis, ſed ò coniux nō eſt opus tibi cōiuge, quia coniugem habes in Sciro Deidamiā, & me apud Troiam. (Tu negas accipere illa). f. munera, quę debueras dare. Si ego fuiſſem redimenda tibi. (Ab Atrida). i. ab Agamemnone, qui me tibi abſtulit. (Pretio). i. per pretium, hoc eſt debeas me redimere pretio, quam re ſpuiſ cum donis multis oblatam. (Vidi confortes) Ordo eſt. Ego uidi tres confortes. (Pariter generis, & necis). i. qui ſortiti ſunt idem genus, eandem necem. (Cecidiſſe). i. lapſos in mortem & occubiſſe, & ea ſup. erat. (Tribus). f. illis. mater, quę erat mihi mater, hoc eſt uidi tres fratres meos occiſos capta ciuitate noſtra. (Vidi). f. uirum Mineten. (Matris aquofe). i. Thetidis dex maris. Ordo eſt. (Ipſe). i. tu. (Iuratus). i. iuramento aſtrictus, capitur. n. in actiua ſignificatione pro eo, qui iurauit, ſed ſic, ut obligatus ſit, & iuramento aſtrictus. Per numina). i. diuinā poteſtatem. (Matris aquofe). f. Thetidis. (Dicebat utile fuiſſe). f. mihi. (Capi). i. q̄ caperet. f. uocabulum aptum irriſionis, quaſi diceret, ſcirem quidem licet quam utile, mihi fuerit capi, uſque adeo. (Vt quamuis ueniā dotata, repellar). f. à te. (Et fugias mecum). i. propter me, ut fugias. (Opes) Quę dantur tibi mecum. f. ab Agamemnone. hoc eſt tantum, abeſt, ut captiuam, & indotatam capias, & etiam nunc cum munera pro dote acceſſerint repellas. (Quinetiam fame &c.) Minatus enim id erat, ut patet apud Home. (Cui me uiolente relinquis) Sic Dido. Cui me moribundam deferis hoſpes? Violentum autem atteſtatur Hom. Vnde Hor. in Arte: Scriptor honoratum, ſi forte reponis Achillē. Impiger, iracundus, inexorabilis, acer. Iura neget ſibi nata nihil non arroget armis.

H V B.
* mihi

Deuorer) Abſorbeat. (Ante). i. potius. (Hiatu) Apertione. Rutilo (Rubro quam ſine me phthiis canefcant). i. ſpumeſcāt, nauigētur, ſpuma. n. cana ē. (Remis Phthiis). i. Achilleis.

Deuorer ante precor ſubito telluris hiatu.

Aut rutilo * miſſi fulminis igne cremer:

Quām ſine me Phthiis canefcant æquora remiæ

Et uideam puppes ire relictæ tuas.

Si tibi iam reditusque placent, patriiq; penates:

Non

Non ego sum classi sarcina magna tuæ.
 Victorem captiua sequar, non nupta maritum:
 Est mihi, quæ lanas molliat, apta manus.
 Inter Achæiadas longe pulcherrima matres
 In thalamo coniux ibit, eatque tuos.
 Digna nurus, socero, Iouis, Aeginaque nepote,
 Cuique senex Nereus pro focer esse uelit.
 Nos humiles, famuleq; tuæ, data pēsa trahemus:
 Et minuent plenas itamina nostra colos.
 Exagitet ne me tantum tua deprecor uxor:
 Quæ mihi nescio quo non erit æqua modo.
 Ne ue meos coram scindi patiare capillos:
 Et leuiter dicas, hæc quoque nostra fuit:
 Vel patiare licet: dum ne contempta relinquitur:
 Hic mihi uæ miseræ concutit ossa metus.
 Quid tamen expectas? Agamēnona pœnitet iræ:
 Et iacet ante tuos Græcia mœsta pedes.
 Vince animos, iramque tuam, qui cetera uincis.
 Quid lacerat Danaas impiger Hector opes?
 Arma cape Aeacide, sed me tamē ante recepta:
 Et preme turbatos Marte fauente uiros.
 Propter me mota est, propter me desinat ira:
 Simque ego tristitiæ causa modisque tuæ.
 Nec tibi turpe puta precibus succūbere nostris:
 Coniugis Oenides uersus in arma prece est.
 Res audita mihi, nota est tibi: fratribus orba

est Peleus Aeacus, ex Ioue & Aegina filia Asopi, ergo Peleus erit nepos Iouis & Aeginæ.
 (Cui) Cōiungi tuæ. (Nereus) Deus maris auus tuus maternus. (Velit). i. non dedigner. (Pro
 focer) Sicut proauus dī, quæ est ante auū, ita pro focer. (Humiles) Abiectæ, & uiles, est aut
 singularis numerus pro plurali. (Trahemus) Ex colo deducemus. (Pensa) A pendēdo dicta
 dabantur. n. lane ad pondus inde ancilla, quæ huic officio perat, libraria dicebatur. Iuuen.
 Perit libraria (Stamina) Fila quæ nebulimus. (Minuet) Euacuabit. (Tm deprecor) Hoc unū
 p̄cib⁹ a te peto (Exagitet) uexet, male tractet. (Nō erit equa) Liptore. i. erit iniqua. (Nescio
 quo) q. d. plus nimio & ultra q̄ debeat. (Ne ue meos) Subaudi deprecor. (Corā). i. te. (Scin
 di) Lacerati ab uxore tua. (Leui) Sine turbatione & ira. (Hæc) Briseis, q̄ ita uis uerberare.
 (Quoq;) Sicut tu, hæc aut oīa dicta sunt ad cōmouendū aiū Achillis. (Vel). i. ēt. (Licet)
 Permitto tibi, & ut dicta cōtēta sum. (Dū). i. dūmodo. (Cōtēpta) Neglecta a te. (Hic mer⁹)
 .i. ne relinquitur a te. (Cōcutit) Tremefacit (Væ) Interiectio ē doletis, ut, Mātua uæ miseræ.
 (Quid tñ) Horra, ut deponat irā, qñ quidē Agam. iā deposuit, & oēs Græci supplices orāt
 ipsū Achillē, ut recepta Briseide, dedonat irā, pp quā abducta irat⁹ fuerat. (An pedes) Sup
 pliciu. n. est ad genua, uel ad pedes eorū, qb⁹ supplican. p̄cūbere. Cic. epi. lib. 6. ad Ligarium
 cū frēs & ppinqui tui iacerēt ad pedes &c. (Vince aīos irāq; tuā) q. d. tūc. n. eris uere uictor.
 Cic. i. orōne p̄ M. Marcel. uerū aiū uincere, iracūdiā cohibere, uictoriā tēperare, aduersa
 riū nobilitate īgenio uirtute p̄stare nō mō extollere iacētē, uerū etiā amplificare eius pristi
 Epist. Ouid.

Phthia. n. urbs est Theſſaliæ, a
 qua Achilles interdū dī Plithi
 interdū a Lariffa Lariffæus pp
 uicinitatē, sicut Dido, interdū
 Tyria, interdū Sidonia dī. (Et
 uideā) Subaudi, & anteq̄ ego re
 licta uidear &c. (Si tibi) Occur
 rit, obiectioni quia posset dicere
 Achilles, qđ uult redire domū,
 dicit ipsa, qđ facile pōt eam du
 cere secum q̄a non erit onerosa
 naui. (Penates) Pro domo ponū
 tur. (Sarcina) Onus. Impediū
 tū (Captiua). i. ut captiua, & ser
 ua (Non nupta) Non ut uxor.
 (Est mihi) q. d. ero etiam utilis
 tibi in aliquo opere. (Inter A
 chæiadas) Male quidam legunt
 inter & Achias, quia ratio car
 minis nullo pacto patitur. nam
 prima naturaliter breuis est se
 cunda uero lōga remouendū est
 igitur, & legēdum inter Achei
 das, ut. i. qua p̄cedit fit uocalis.
 (Matres) Mulieres, ut Virg. 6.
 Matres, atq; uiri (Lōge) ualde.
 (Coniux). i. alias quā tu uolue
 ris p̄ter me. (Fatq;) q. d. nihil cu
 rabo dūmodo me tecum ducas.
 (Digna nurus). i. coniux tua nu
 rus. (Digna socero). i. patre tuo
 Peleo nepote Iouis & Aeginæ,
 nam ut supra diximus, Peleus
 pater Achilli, ex Aeaco natus

B R I S E I S

nā dignitatē, hęc q̄ facit, nō eū ego summis uiris cōparo, sed simillimū deo iudico. (Quid Cur. (Lacerat) Destruit, q.d. cur tu qui solus potes, nō obſtas ei. (Impiger) Fortis. (Acacide) Victus est. (Sed me tñ añ rec.) Dupliciter poteſt hic locus exponi, ut recepta ſit modi imperatiui freq. uel melius, ut dicamus cape arma, ſed ſubaudi cape arma me recepta ante .i. poſtquā receperis. (Cōprime) Coërce. (Viros turbatos). i. Troianos territos. (Deſinat) Finiatur. (Cauſa) Origo. (Modus). i. finis. Iuuen. Nanq; oblita modi milleſima pagina ſurgit. (Nec tibi) Occurrit obiectioni. (Succumbere noſtris precibus). i. uicini precib. meis & eis ſeſti ad accipiendum arma. (Coniugis Oen.) Hunc locum interpretes male intellexerunt, transferentes ad Tydeū, quē dñt præcibus Deiphyles uxoris ſux adductū, ut Polynicē maritū Argiæ ſororis Deiphyles à fratre Etheocle regno incluſum cū annis uicibus regnare deberēt, in regnū reduceret, & bellū pro eo ſuſciperet, ſed hic ſenſus nō cōuenit huic loco, nā quod dicit. Et patriæ rigida mēte negauit opē non conuenit Tydeo, nā Thebæ nō erat eius patrie, nec ipſe negauerat opē patriæ. Sed re uera ad Meleagrū refertur, quod, ut ſacilius intelligatur, bñ tāgenda eſt fabula, ſed ut in pleriq; aliis fabulis, ita in hac eſt aliqua uarietas inter poētas, ſcribit. n. Oui. lib. 8. Met. quod cū Oeneus Parthaonis filius Rex Callidonis, quæ urbs eſt Aetholiæ ſolitus ſacrificare Cereri, & Palladi primitias fruſtū, præteriffet Dianā inhonoratā, illa indignata, immiſit aprū, qui regionē uniuerſam ualſabat, at Meleager principibus Græciæ, ad huius apti internicionē cōuocatis, ipſe quorū uenationē igreſſus eſt, ad quā ēt uenit Atalāta Scœnei filia, uirgo formoſiſſima Arcadica, hāc ut uidit Meleager eius pulchritudinē captus aſt, deinde cū prima aprum ſub aure vulneraſſet, nō tñ formā, uerum etiā uirtutē eius admiratus cū ipſe aptū intermiſſet exuuias, & præde honorē ei cōceſſit. quod cū Pleuſippus & Toxæus Teſtii filii & Meleagri auuūculi agreſſerēt, & exuuias illi eripere conati eſſent, à Meleagro ſunt interfecti, mater noīe Athletæ, Teſtii filiā cū audiſſet fratres ſuos à filio interēptos domū ferri nimio dolore cōcitata, ſtipitē, in quo uita Meleagri cōſiſtebat quandiu ipſe ſtipes ſeruaretur in ignē cōieciſſe fertur, & uitā Meleagri ſimul cū ſtipice cōſumpſiſſe, ita ſcr. Ouid. At ex Græcis ſunt, qui aliter ſentiant, dñt. n. Maltheā, execrationib. tanq̄ ſimodo, & deſertationib. deuouiſſe uitā filii, à quo fratres ſui interfecti fuiſſent, imprecatāq; aſſidue infelicē exitū, quod cū intelligeret Meleager adeo moleſte tulit, ut cū hoſtes ad muros, uallumq; Callidonis uenirēt ipſe indignatus, nullo pacto arma ſumere uellet, ſed cū Cleopatra Eueni fluiui, & Marpiſiæ filiæ uxore ſua latēs ſe oblectaret, & omniū pces ſperneret tandē Cleopatra eius uxor periculū uidēs, eū orafſe, ut pro deſenſione patriæ arma ſumeret, adductus eſt, ut id faceret pibus uxoris, & hic eſt uerus ſenſus, quē etiā Hom. in Il. uſ approbare. Inducit. n. Phænicē uolētē Achilli perſuadere, ut Briſeida recipiat multa de Meleagro dicentē, & i patris, quod indignatus execrationes matris dī homicidio auuūculorū ſuorū pateretur uſq; ad muros uenire, dum uxori indulget. Str. lib. 10. dicit bellū à Teſtiapis aduerſus, Oeneū ob ſuis caput, & ſpolium ſecundū probabilius p regionis patrē ſuſceptū fuiſſe. ergo ab uxore ad arma capiēda flexū intelligimus. iō nūc hoc exēplū ad propoſitū ſuū Briſeis adducit, ut Achilles eius precibus ſeſti nota indignetur. (Oenides). i. Meleager filius Oonei. (Verſus) Immutatus, & inductus cōtra propoſitū ſuū. (Ad arma) Quæ pp indignationē accipere recuſabat. (Res). i. cauſa Meleagri. (Nota eſt tibi) Quia in Græciæ partib. geſta eſt. (Parēs) Althea mater Meleagri. (Orba) Prinata. (Fratribus). ſ. Pleuſippo, & Toxæo interfectis à Meleagro filio ſuo.

ASC. **DE VORE** ante precor) Sic Dido. Sed uel tellus optem prius ima dehiſcat. Vel pſ omnipotēs adigat me fulmine ad umbras &c. (Agamēnona pœnitet iræ) Arguit ab exēplo eū debere irā deponere, ſed (ut dixi) Achilles eſt inēxorabile, id aut facit, ut dehortetur à pfeſtione, ſciēs q̄a deſeratur, ſi in patriā redierit. (Vince animos) Bonū uerbū omnibus qua drans, ſed perſonæ aptiſſimū. (Nec tibi turpe puta) Argumentatur ab exēplo Meleagri, quē ſola Cleopatra cōiux in arma uocare potuit, uerū ne ſuperbe uideatur ſe cōiugi cōparaſſe, fateretur modeſte ſe coniugē non eſſe, illi tñ fidelem, & intactam permanſiſſe deinde ſciens, quia generoſus animus nulla re cuius in arma conuocari poſſet, q̄ fuga cōtumeliæ, obicit ſummā contumeliā, dices, rumorē eſſe, nō alia de cauſa ab armis ceſſare, q̄ ut mollis, mulieroſuſq; uoluptati idulgeat. Textus eū dilucidus eſt, nec explanationis egēs. Qd̄ aut dicit. Deuouit

Deuouit nati spemque, caputque parens.
 Bello erat ille ferox:positis secessit ab armis:
 Et patriæ rigida mente negauit opem.
 Sola uirum flexit coniux:felicior illa:
 At mea pro nullo pondere uerba cadunt.
 Nec tamen indignor: nec me pro coniuge gessi,
 Sæpius in domini serua uocata to um.
 Me quædam (memini) do minâ cap iua uocabat:
 Seruitio, dixi, nominis addis onus.
 Per tamen ossa uiri subito male tecta sepulchro,
 Semper iudiciis ossa uerenda meis:
 Perque triû fortes animas, mea numina, fratrû,
 Qui bene pro patria, eum patriaque iacent:
 Perque tuû, nostrûq; caput, quod iuximus una:
 Perque uos enses, cognita tela meis,
 Nulla Mycenæum, sociasse cubilia mecum
 Iuro:fallentem deseruisse uelis.
 Si tibi nunc dicam:fortissime tu quoque iura,
 Nulla tibi sine me g audia facta:neges
 At Danai mœrere putant:tibi plectra mouetur,
 Te tenet in tepido mollis amica sinu.
 Et si quis quærat,quare pugnare recuses:
 Pugna nocet:citharæ,nox, ue,uenusq; iuuât.
 Tutius est iacuisse toro:tenuisse puellam:
 Threiciam digitis increpuisse lyram:
 Quàm manibus clypeos,&acutæ cuspidis hastâ,
 Et galeam pressa sustinuisse coma.
 Sed tibi pro tutis insignia facta placebant:
 Partaque bellando gloria dulcis erat.
 An tantum,dum me caperes, fera bella p̄babas:
 Cumque mea patria laus tua uicta iacet?
 Dii melius,ualidoque precor uibrata lacerto
 Transeat Hectorem Pelias hasta latus.
 Mittite me Danai:dominum legata rogabo:
 Mixtaque mandatis oscula multa feram.
 Plus ego,quâ Phœnix,plus,quâ facudus Vlysses,
 Plus ego,quam Teucri(credite)frater,agam.
 Est aliquid solitis collum tetigisse lacertis:
 Præsentis oculos admonuisse sinu.
 Sis licet immittis, matrisque ferocior undis.

Deuouit) Ecce poëta ostendit quod supra diximus Altheam non dedisse mortem filio, per torrem igni consumptû, sed eum execrata fuisse, nam deuere est execrari, ut supra diximus illo loco, Thesea deuoui, quia &c. unde deuotiones appellabantur execrationes, ergo. (Deuouit, id est execrata est, & imprecata, ut male accideret filio Meleagro, & cito moreretur, nam hoc significat deuouere spem, & uitam. (Ille) Meleager. (Ferox) Fortis. (Secessit, ab armis) Vt supra diximus indignatus propter execrationes matris. (Positis). i. depositis, aphe resis est. (Patriæ) Calidonis quæ ab hostibus oppugnabatur. (Rigida) Dura, & pertinaci. (Sola coniux). i. Cleopatra eius uxor, ut diximus. (Flexit) Mutauit eum à proposito, & impulit, ut arma acciperet, pro defendenda patria. (Illa) Vxor Meleagri. (Felicior) Quam ego. (Cadunt). i. uanum effunduntur. (Pro nullo pondere) id est sine effectu. (Nec gessi me pro coniuge) Nô fuit apud te, ut coniux. (Pro coniuge) id est loco coniugis. nam pro interdum significat secundum, ut nunc te marmoreum pro tempore fecimus, interdum significat loco, ut hic interdum ad fauorem refertur, ut egi causam pro te. i. in fauore tu. Mar. incipient omnes pro Cic. loqui, id est in fauorem Cice. licet possit etiam accipi loco Cic. quem Ant. interfecerat. (Sæpius uocata serua in torum domini) id est quæ sepe nomina. serua uocata sum, ut torum tuum uenirem. (Dixit) Illi captiue, quæ uocabat me dominam. (Addis onus seruitio) id est seruitutem meam magis aggrauas, cum uocas me honorifico dominæ, cum serua sim. Per tamen ne fortasse Achilles eam respueret, quia interea dum

H V B.

B R I S E I S

dum fuit cum Agamem. cum eo concubuiſſet, affirmat, multis iuramentis, ſe nunquam tam fuiſſe ab Agamemnone, Ordo eſt. (Tamē iuro per oſſa male teſta) Semisepulta, quia, ut ſupra diximus in euerſionibus urbium, non poſſunt corpora, commode ſepeliri. (Subito) Effoſa tantūmodo terra. (Verenda) Honoranda, & ita commendat ſe ab amore coniugali. (Perque trium) Sub. iuro. (Trium fratrum) Quos ſupra diximus. Vidi conſortes pariter generisque &c. (Bene) Nam honeſtum, & laudabile eſt pro patria mori. (Cū patria) Quæ & ipſa euerſa eſt, ut ſupra, diruta Marte tuo &c. (Per tuum caput) Mos græcorum iurare per alienum caput Iuuen. Nondum græcis iurare paratis per caput alterius. (Vna). i. ſimul aduerbium eſt (Tela cognita meis) Quia his enſibus tuis, & fratres & uirum meum occidiſti. (Mycenæum). i. Agamemnone, ſic dictum à Mycenis urbe, cui imperabat, ſic Virgil. de eo, Ipſe Mycenis magnorū ductor Achinum, &c. (Sociaſſe mecum nulla cubilia). i. nunquā mecum concubuiſſe. (Fallentem). ſ. me. (Deſeruiſſe ne). i. me deſeras, & nunquam recipias, ſi te fallo. (Si tibi). Hoc dicit Brifeis, ego quidem poſtquam à te abducta ſum, fui intracta, & à nullo uiro cognita. Sed tu ſi iurare cogaris ſine me nulla fuiſſe tibi gaudia, & uoluptates libidinis cum alia muliere. (Neges). i. negabis, q. d. non (Mē rere) Angi dolore propter me à te abductam. (Tibi pleſtra) Mouentur. i. in cytharæ indulgens, nā pleſtrum eſt, quo corda tangitur, interdum pro tota cythara ponitur. (Mollis) Tenera, & blanda. (Sinu) Gremio. i. in amplexu. Et quaſi quis querit. i. & aliquis dubitet. (Quare recuſes pugnare) Cum iam ſatis conſtet, quod non recuſas pugnam ob iram, ut oſtendit, quia ego fuerim tibi rapta, ſed quia indulges ueneri. (Pugna nocet) Ecce cauſa. (Citharæ). i. cātus cytharæ quæ delectaris, nam Achil. optimus cytharæduſ fuit à Chirone centauro canendi artem edoſtus. (Nox) Quies nocturna. (Venus) Concubitus, hæc enim adoleſcentiam maxime iuuant. Plaut. in Bacchid. Iſto illecebroſius fieri nihil poteſt uox mulier, uinum, homini adoleſcētulo. (In crepuiſſe) Inſonuiſſe. (Lyra Thraicia). i. Orphei, qui trax fuit, & lyra optime cecinit. (Galeam) Caſſidem, munimentum capitis. (Preſſa) Pondere grauiata. (Si tibi) Eſt quaſi quædā obiectio ad ea, quæ Achil. dicere poſſet, quod magis ſplendore rerum geſtarum delectatus ſit quam ocio, & tuta uita, dicit ergo Brifeis. (Si facta inſignia). ſ. ſplendida. ſ. in bello. (Pro turis). i. loco tutorum & ocii. (Et ſi gloria partaque). i. quaſita. (Bellando) Pugnando, & te periculis obiiendo. (Erat dulcis). i. erant tibi iucunda. (An probabas). i. an laudabas. (Dū caperes me). i. dum patriam meam euertebas, & me rapiebas. (Cumq; mea patria). i. an uoluſti laudem tuam iacere, & ſepultam eſſe, poſtquam patriam meā euertitſti. (Dii melius,) Scilicet uelint, q. d. ita non ſit. (Validoque precor). i. utinā potius haſta tua interficias Hectorem, (Pelias). i. Theſſalica à Pelio monte Theſſaliæ, non autē à Peleo patre Achillis eſt deductum deriuatiuum, nam in eo mōte incifa dī ipſe in i. de remed. Vulnus Achilleo quæ quondam fecerat hoſti Vulneris auxilium Pelias haſta tulit. Notandum autē eſt haſta Achillis ex fraxino fuiſſe, ut teſta. Plin. lib. 17. & Str. lib. 10. quam Hom. teſte ſolus Achilles concutere, & tractare nouerat. Mittite me, cōuertit ſermonē ad græcos oſtendens, q̄ ſi ipſa miſſa fuerit ad Achillem, magis poterit, cum ſua præſentia, & memoria ſolita conſuetudinis moueri, quam oēs alii magna eloquentia. (Oſcula mixtaq; mandatis). i. præter p̄ces ēt oſculabor eum. (Plus Agam.). ſ. in perſuadendo Achilli oſculando eum. (Quam Phœnix) Eloquenter dicendo, &c. Quam Vlyſſi. & pluſquam. (Fratr Teucri). i. quam Ajax Telamoniſ, patruelis Achil. ut ſupra dictum eſt. (Eſt aliquid). q. d. plurimum poteſt. (Solitis) Aſſuetis. (Admonuiſſe). i. reducere in memoriam. (Oculus) Achillis (Sinu). i. peſtore meo ei patefacto. (Sis licet) Nunc loquitur ad Achil. (Licet) Quamuis. (Sis immitis). i. manſuetus. (Vndis matrisque). i. aquis maris. nam Thetis mater Achillis Dea eſt maris.

ASC.

PER'QVE tuum noſtrumq; caput) Tractum eſt à græcis. Vnde Iuuen. Sat. 6. græcis nec dum iurare paratis per caput alterius. (Mittite me) Suadet ſe apud Achillē pluſ poſſe, quā tres illi legati. Ajax Teucri frater, ſed ex diuerſa matre. Thœnix, & Vlyſ. Simile fecit apud Rom. mater Coriolani, quæ ſola ipſum flexit, qđ poëtę uſurpāt. nā Brifeidi notū erat. (Eſt aliqd) Hæc particula p̄ excellētia ponitur, ut apud Iuue. Eſt aliqd ſeſe unius dñm, feciſſe lacertæ. Et apud Perſ. Seſe aliqū credens Italo, quam honore ſupinus fregerit heminas &c. apud D. Paulū. Qui uidebātur eſſe aliqd. (Admonuiſſe). i. caſtigaviſſe oculos uagos.

V.

Vt taceam: lacrymis comminuere meis.
 Nūc quoq; (sic omneis Peleus pater impleat an-
 Sic eat auspicis Pyrrhus ad arma tuis) (nos:
 Respice sollicitam Briseida fortis Achille:
 Nec miseram lenta ferreus ure mora.
 At si uersus amor tuus est in tedia nostri:
 Quam sine te cogis uiuere: coge mori.
 Utque facis, coges: abiit corpusque, colorque:
 Sustinet hoc * animi spes tamen una tui.
 Qua si destituar, repetam fratresque, uirumque:
 Nec tibi magnificum, foemina iussa mori.
 Cur autem iubeas? stricto pete corpora ferro:
 Est mihi, qui fosso pectore sanguis eat.
 Me petat ille tuus, qui, si Dea passa fuisset;
 Ensis in Atridae pectus iturus erat.
 At potius serues nostram, tua munera, uitam:
 Quod dederas hosti uictor, amica rogo.
 Perdere quos melius possis, Neptunia praebeant
 Pergama; materiam cedis ab hoste pete.
 Me modo, siue paras impellere remige classem:
 Siue manes: domini more uenire iube.

biit). i. habitudo corporis, quia tota facta sum macilenta. (Color abiit) Quia effecta sum pallida. (Vna). i. sola. spes animi tui: quam habeo de animo tuo, ut mutetur. (Hoc). f. spe. (Repetam) q. d. non quia re occisi sunt. (Iussa) Coacta. (Nec magnificum). i. res magnifica. f. eff. (Cur autem iubeas) Cum. f. tu hoc efficere possis, (Pete) Fero: percuote. (Corpora) i. corpus meum. (Ferro) Ense. Metonymia. (Stricto) Nudo, & alibi strictum tenet altera ferrum. (Fosso) Percusso perforato. (Me petat) i. feriat: est autem concessio. quae non modo magis prohibet, uerum etiam misericordiam comparat, ordo est, ille tuus ensis, qui erat iturus in pectus Atridae, si dea fuisset passa, petat me. Tangit autem, quod scribit Home. in 2. Iliad. Achil. iratum Agam. post multa in eum effusa conuicia, uoluisse eum interimere, sed eum ensen nudaret, Pallas superueniens manum eius continuit, eumque corripuens, facinus prohibuit. (In pectus Atridae). i. Agam. (Si Dea). f. Pallas. (Fuisse passa). i. permisisset. (At potius) Post ironiam cum cessionem petit Bris. apte ab Achille, ut ei uitam cōseruet quam ei dederat. (Tua munera) Quae mihi dedisti, & est appositio. (Quod dederas) Ordo est. (Ego amica). f. tua. (Rogo). f. id quod tu uictor: euerfa patria mea. (Dederas hosti). f. mihi quae erā hostis tua. anteq̃ me caperes. (Perdere) h. d. si delectaris cede alicuius multo iustius potes interficere Troianos hostes tuos: q̃ me nunc amicam tuam. Pergama. (Neptunia). i. Troiam, quam Nept. simul cū Phæbo edificauit. (Melius). i. iustius. (Perdere) Interficere. (Pete). i. accipe. (Cedis) Occisionis. (Ab hoste) Et non ab amica. (Modo) Tan-
 tum modo. (Impellere) Mouere. (Remige). i. nautis posuit aut singularem pro populi. (Siue manes) f. in castris. (More dñi) Tanquam ego sim serua tua & tu dominus meus.

COMMINVERE) Penultima longa futurū indicatiui uerbi passiu. i. mitigaberis. ASC.
 (Si omnes) Sic aptissima precationibus particula Virg. in Buc. Sic tibi cum fluctus subter
 labere Sicanos. Hor. in 1. carm. Sic te diua potens Cy. &c. (Tuis auspicis). i. tua dexterita-
 te & felicitate. Quia nihil sine auspicio faciebant prisci, nec quidquā cōtra auspicis sen-
 tentiam,

VT). i. quamuis (Taceam). i. nihil tibi dicam. (Com-
 minuere). i. frangeris, & flecte-
 ris. (Lacrymis meis). i. eo fletu.
 (Nunc quoque) Adiurata ad ip-
 sum Achil. Briseis, ut sui mise-
 reatur ordo & que. O for. Achil.
 nunc quoq; respice &c. reliqua
 dicta sunt per emphasim. (Nunc
 quoque). f. cum non sum ad te
 missa. (Sic) Adiurantis est par-
 ticula. Virg. in Buc. Sic tibi cum
 fluctus sub ter latere Sicanus.
 Doris amara suam non intermi-
 sceat undam. (Omnes annos). f.
 à natura sibi debitos. (Tuis au-
 spiciis) Tua felicitate & uictor,
 sicut ut semper fuisti. (Respice)
 Verbum misericordiae, ut supra
 dictum est. (Sollicitam) Anxiā
 plenam curarum. (Ferreo) f.
 tu. (Vre). i. crucia. (Lenta mo-
 ra). f. recipiendi me. (At si) Legi-
 tur etiam aut & melius. (Ver-
 sus) Mutatus. (Quā) Subaudi
 me. (Vt facis) Quia pergis om-
 nia facere, quae me ad mortem
 possint adducere. (Corpus a-
 biit). i. habitudo corporis, quia tota facta sum macilenta. (Color abiit) Quia effecta sum pallida. (Vna). i. sola. spes animi tui: quam habeo de animo tuo, ut mutetur. (Hoc). f. spe. (Repetam) q. d. non quia re occisi sunt. (Iussa) Coacta. (Nec magnificum). i. res magnifica. f. eff. (Cur autem iubeas) Cum. f. tu hoc efficere possis, (Pete) Fero: percuote. (Corpora) i. corpus meum. (Ferro) Ense. Metonymia. (Stricto) Nudo, & alibi strictum tenet altera ferrum. (Fosso) Percusso perforato. (Me petat) i. feriat: est autem concessio. quae non modo magis prohibet, uerum etiam misericordiam comparat, ordo est, ille tuus ensis, qui erat iturus in pectus Atridae, si dea fuisset passa, petat me. Tangit autem, quod scribit Home. in 2. Iliad. Achil. iratum Agam. post multa in eum effusa conuicia, uoluisse eum interimere, sed eum ensen nudaret, Pallas superueniens manum eius continuit, eumque corripuens, facinus prohibuit. (In pectus Atridae). i. Agam. (Si Dea). f. Pallas. (Fuisse passa). i. permisisset. (At potius) Post ironiam cum cessionem petit Bris. apte ab Achille, ut ei uitam cōseruet quam ei dederat. (Tua munera) Quae mihi dedisti, & est appositio. (Quod dederas) Ordo est. (Ego amica). f. tua. (Rogo). f. id quod tu uictor: euerfa patria mea. (Dederas hosti). f. mihi quae erā hostis tua. anteq̃ me caperes. (Perdere) h. d. si delectaris cede alicuius multo iustius potes interficere Troianos hostes tuos: q̃ me nunc amicam tuam. Pergama. (Neptunia). i. Troiam, quam Nept. simul cū Phæbo edificauit. (Melius). i. iustius. (Perdere) Interficere. (Pete). i. accipe. (Cedis) Occisionis. (Ab hoste) Et non ab amica. (Modo) Tan-
 tum modo. (Impellere) Mouere. (Remige). i. nautis posuit aut singularem pro populi. (Siue manes) f. in castris. (More dñi) Tanquam ego sim serua tua & tu dominus meus.

*anima

ASC.

PHAE D R A

rentiam, quæ uero auspiciato fiebant prospere succedebant, ideo auspiciū accipitur pro felici inchoatione, & auspiciari pro feliciter inchoare, ut diximus. (Vtque facis coges) Quia si nihil feceris mori tamen coget, quia auferretur spes, qui sola uitam conferuat. (Reperant fratres, & uirum) Quia apud inferos sunt, inter quos se post mortem putat locandā, sicut uiuens eum uiuentibus conuersata erat. (Si dea fuisset) Scr. Hom. Palladem affuisse cum Achil. in agra. irrueret eiusque manum continuisse, significans, per hoc eum per prudentiā abstinuisse à uece Imperatoris est enim dea sapientiæ. (Quod dederas hosti). i. Agam cui pepercisti, hoc est ueniam da mihi. ut illi. (Domini more uenire iube) Hæc uotorum summa est, quam ferè in fine ponit epistolarum.

IN IIII. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

Cum obleges à Minoë impostas de uictis Atheniensibus, ut mitterent quotannis septem corpora filiorum & filiarum suarum deuoranda à Minotauris tertio anno fors obtrigisset Theseo, Aegæi Atheniensium regis filio, ut mitteretur, ope Ariadnes Minois filiae, quæ eius amore detinebatur, Minotaurum interemit, & Ariadnen, quam ob opem sibi præstā, am se, uxorem accepturum promiserat, simul cum Phædra eius sorore navi impostas abduxit, ut in secunda epistola dictum est. uerum relicta Ariadne in Chio insula, aut (ut alij uolunt) in Naxosolam Phædrā secum duxit, & uxorem accepit, quæ postea absente Theseo in Hippol. priuigni sui, quem Theseus ex Hippol. sorore Antiopes reginæ Amazonum susceperat amorem exarst. Itaque hæc epistola ei amorem suum indicat, conaturq; multis rationibus eum ad libidinem suam deflectere, nitens persuadere, nullum esse crimen in connubio priuigni & nouerca, & ostendens commoditatem maximam ex absentia Thesei, quem nititur abducere in odium ipsi Hippol. postremo multis precibus Hippolytum in amorem suum adiurat.

HVB.

VELLA Cressa mittit salutē uiro Amazōnio) Quæ ipsa est caritura, nisi tu dederis. (Puella) Phædra. (Cressa)

Cretensis; eius nominatiuus est cretis. Vir. Cretesq; Dryopesq; ruūt. (Amazōnio). i. Hip. filio Amazonis possessiuum est, pro patronymico. Amazones autem mulieres fuerunt ex Scytarum gente quæ in Cappadociæ ora iuxta fluuium Thermodoōta post maritos amissos habitauere, & cum finitimis nubendi animi omisissent, primo à finibus suis hostes submouentes, deinde etiam bella inferentes. auxere remp. sine uiris, & post pacem armis quæsitam. ne gens intererit. concubitu finitimorum inierunt. Si qui mares nescerentur, interficiebantur, Virgines in eundem ipsum nō ocio, neque lanificio, sed armis, equis, & uenationibus exercebant. iniustis infantium dexteris mammis, ne sagittarum iactus impedirentur. unde Amazones dictæ sunt ab actione priuatiua, & paxos, zos mammilla. cum autem Eristeus rex, Hercules duodecim stipendia debebat, quæ si impossibile imperasset ut arma reginæ Amazonum summa uirtute mulieris ad se referret, Hercules noxam longis nauibus ea profectus comitante principium Græciæ iuuentute inopinantes

PHAEDRA HIPPOLYTO.

EPISTOLA IIII.

VA, nisi tu dederis, caritura est ipsa, salutem Mittit Amazonio Cressa puella uiro. Per lege quodcūq; est: quid epistola lecta nocbit?

re quoq; in hac aliquid, qd̄ iuuet, esse pōt. His arcana notis terra, pelagoq; feruntur: Inspicit acceptas hostis ab hoste notas. Ter tecum conata loqui: ter inutilis hæsit Lingua: ter in primo destitit ore sonus.

tes

tes aggressus cū Orethia regina foris bellum gereret eas superauit dux Orethiæ, & Antiope sorores quæ tunc Amazonum regna tractabāt captæ sunt. Menalippe ab Hercule, Hippolyta à Theſeo quam in præmium retentam Iuſt. ſcr. ab eo in matrimonium aſſumptam, ex qua natus eſt Hipp. ut diximus. Quid. tñ in hac epiſtola ex uerbis Phædræ oſtendit eā nō uxorem fuiſſe cum dicit. Ac ne nupta quidem, thædaque accepta iugali. Cur niſi hæ caperes regna paterna nothus, & hæc ſatis de Amazoni. (Per lege) Quia ſcit eum contracturum frōtem inuitatum de re turpi, hortatur eum ad legendum totum epiſt. confidit enim rationibus ſuis poſſe perſuadere, quod cupit. (Quodcunque eſt). i. qualecunque, quaſi dicat etiam ſi ſit aliquid turpe, & quod tibi diſpliceat. (Quid nocebit.) Quaſi dicat nihil. (Arcana) Secreta) Inſpicit) Argumentum à maiori ad minus, ſi enim legimus epiſtolas hoſtium, quorum nomen, ne audire quidem uellemus, multo magis legendæ ſunt literę eorum, qui nos amant. (Notas). i. literas. (Ter conata) Quia poſſet dicere quare non dixiſti coram. dicit ſe pudore impeditam. (Inutilis) Quæ non præſtabat mihi officium ſuum. (Hæſit) Retenta eſt. (In primo ure). Id eſt in ſummis labiis.

Q V A niſi &c.) Ordo eſt. (Puella Creſſa). i. Cretenſis filia Minois Cretenſis regis. A S. C. (Mittit uiro Amazonio). i. Amazonidis filio, uidelicet tibi ò Hipp. quod nomen illi, aut præſagio, futuri euentus aut poſtea ab euentu datum eſt. Nam *ἵππος*, dicitur equus, & equa & *λύα*, diſſoluo, unde ſcribendum eſt Hipp. ſalutem, qua ipſa. ſ. quæ eā mittit, caritura eſt, niſi tu dederis ſup eā. (His notis). i. characteribus ſcriptis. Monet ergo, ut perlegat, quia uerſimile eſt caſtum iuuenem à patris uxore non perlecturum literas præſertim amatorias.

Qua licet, & ſequitur, pudor ē miſcēdus amor.

Dicere quæ puduit, ſcribere iuſſit amor.

Quidquid amor iuſſit, non eſt cōtemnere tutū:

Regnat: & in dominos ius habet ille deos.

Ille mihi primo dubitanti ſcribere, dixit,

Scribe: dabit uictas ferreus ille manus.

Adſit: & ut noſtras auido fouet igne medullas,

Figat ſic animos in mea uota tuos.

Non ego nequitia ſocialia fœdera rumpam:

Fama (uelim quæras) crimine noſtra uacat.

* Venit amor grauius, quo ſerius: urimur intus:

Vrimur: & cæcum pectora uulnus habent.

Scilicet, ut teneros lædunt iuga prima iuuenços:

Frenaque uix patitur de grege captus equus:

Sic male, uixq; ſubit primos rude pectus amores

Sarcinaque hæc animo non ſedet apta meo.

Ars ſit, ubi è teneris crimen condiscitur annis.

Quæ uenit exacto tempore: peius amat.

tiō ſumpta à uictis in prælio, qui manus uictoribus præbent ligandas, inde quos amor ſubiegit dicuntur ligati, ut captiui. Quid. in 1. Amo. Ipſe ego præda recens factum modo uulnus habeo, & Noua captiua uincula mente feram. Mens bona ducetur manibus poſt terga retortis. Et pudor, & caſtris quidquid amoris obeſt, Omnia re metuent ad te ſua brachia tendent &c. Adſit, optantis eſt utinam mihi præſens ſit, & faueat. (Vt fouet) Vt calefacit. (Auido igne). ſ. amoris. (Sic) Adaptatio ſimilitudinis. (Figat) Vulnere. ſ. ſagittis ſuis. (In mea uota) Vt ſis paratus facere, quod ego uelim. (Non ego) Laudat ſe ab honeſtate ante

Q Valicet, (Quia occurrebat, quod amatores ſunt impudentes, dicit ipſa oportere etiam eſſe in amore aliquem pudorem. (Quæ) Pro quatenus. i. in quantum licet. (Et ſequitur) Conſequens eſt & utile. (Miſcēdus) Iungendus. (Dicere). ſ. orā. (Scribere) Quia ut Cic. ad Luceium ſcrib. epiſt. minus erubeſcit. (Quidquid) Arguit neceſſitatem ſcribendi à potentia amoris, quem iuſſiſſe dicit. (Regnat) ecce uerbum ſummæ potentia. * Vrit (Ius) Potestatem. (In dominos deos) etiam in Iouem inde Vir. dixit, Nate patris ſummi, qui te la tiphœa temnis. & idem, Omnia uincit amor. (Ille). ſ. amor. (Dubitanti) Quia turbitudo negotii ſuſpiciendi dubium adducit. (Ille) Hipp. (Ferreus). i. etiā ſi eſſet Ferreus, & duriffimus.

(Dabit manus uictas) Transla-

P H A E D R A

ante acta uite, ut ostendat se futuram fidelem, & firmam in amore Hip. (Non rumpam) Nō dirimam, & sperabo. (Fœdera socialia) Coniunctionem, & societatem nostri amoris, quā mecum feceris. (Nequitia) Libidinem, ut ipse in fastis ad Silenum. Nequitia est, quæ te nō finit esse senem. Fama nostra. i. nomen nostrum. (Vacat) Caret. (Crimine) Quia nunquā cognita, aut dicta sum impudica. (Venit) Ostendit amorem suum adeo magnum, ut ei resistere nō ualeat. (Grauior) i. maior & uahementior. (Quo) i. quanto. (Serijs) i. tardius. seuenit. (Intus) In pectore. (Cæcum uulnus) Occultum, & latens, ut pote in anima fixū Virg. & cæco carpitur igni. (Scilicet) Facit quandam similitudinem, quā ostendit, quā difficile ferat hunc amorem nouum & sibi insolitum. (Iuga prima) i. primū imposita collo. (Lædunt) Grauant (Teneros) Iuuenes, & inasuetos iugo. (Caprus de grege) i. nouus, nondum domitus. (Vix patitur fræna) Quia ea recusa, & plerunque fessorem excutit tergo. (Sic) Adaptatio similitudinis. (Subit) Sustinet actiue ponitur. (Primos) i. mihi inasuetos. (Sarcina) i. onus. (Non sedet) Non locatur & stat. (Ars fit) Ars est, quæ dat certam uiam rationemq; dicendi, uel faciendi aliquid, est igitur sensus, si quis uelit habere recte aliquā artem incipiat à teneris annis. (Fit) i. perficit Iuuen. hic sunt homines. (Vbi) i. quando crimen. s. amandi. (Condiscitur) Tota est una dictio composita. (Teneris annis) Quia postea crescens fit in eo doctior, & aliquid quotidie addit Iuue. Nemo repetete fuit turpissimus. (Quæ) s. mulier. (Venit) Ad amorem. (Exacto tempore) Præterito tempore ipsi amori conuenienti. (Peius) i. uehementius, ut infra Peius adulterio turpis adulter obest.

A S C. Q V A licet, & sequitur.) Ordo est. Pudor est miscendus amori. (Qua) i. quatenus, uel quia uia. (Licet) i. licitum est. (Et sequitur) i. consequens, & conueniens est. (Adsit) i. auxilio, scilicet Cupido. (Tu noua seruata &c.) Callide appetendum docet lasciuiam mulier, quod honesta conscientia cum primis refugiat. Primum. s. esse famæ læsores, & pudicitie potitorem, nam cum uirginitatem iactare non posset, pudicitiam coniugalem eatenus seruata iactat.

H V B. T V noua) Allicit eam commendatione suæ pudicitie. (Libamina) Gustamenta. (Noua) Prima. i. tueris primus, qui me uitiaueris, & pudicitia meā abstuleris, nam à marito auferitur mulieri pudicitia, uel fama castitatis sed ab alieno, dicit ergo se semper fuisse intactam hactenus ab omnibus præterquā à Theseo marito & Hippo. fore primum, quam eius pudicitiam delibet. (Seruata) Custodita. (Nocens pariter) i. uterq; pariter, & uno eodemque tempore amittimus pudicitia, quia adhuc fuisti ignotus mulierib. & ego intacta alijs, præterquā marito meo. (Est aliquid) q. d. non

*Sed, alii, sic.

contenendū. (Carpere pomaria) i. prima locū posuit pomorū pro ipsis pomis, & pomariū est repositorium pomorū, pomariū uero locus, ubi sunt arbores pomorū, sed interdum confundit poetæ significata. Ouid. in Met. Id metuens ualidis pomeria clauserat Atlas Menibus. (Deligere) Colligere. (Primam) Quia gratia maior solet esse primis rosis, nā uel quodā modo sibi felix qui p̄t primam rosam decerpere, ira, & qui primum concubitu alicuius mulieris consequitur. (Sic tñ) Est quasi quædam Hypophora ad seipsam, & est sensus illa integritas meæ pudicitie, qua ante floruit. (Erat notandus) Ab insuetudine peccadi. i. debuerat diligenter

Tu noua seruata carpes libamina famæ:
Et pariter nostrum fiet uterque nocens.
Est aliquid plenius pomaria carpere ramis:
Et tenui primam deligere ungue rosam.
Sed tamen ille prior, quo me sine crimine gessi:
Candor ab insolita labe notandus erat.
At bene successit: digno quod adurimur igne:
Peius adulterio turpis adulter obest.
* Si mihi concedat Iuno fratremque, uirumque:
Hippolytum uideor præpositura Ioui.
Iam quoque (uix credes) ignotas mittor in artes:
Est mihi per sæuas impetus ire feras.
In nemus ire libet: pressisque in retia ceruis,
Hortari celeres per iuga summa canes:

diligenter seruare, ut nō peccarem, quemadmodū nunquā ante peccaueram cum aliquo, & ad hoc responderet, quōd sequitur. (At bene successit) Ille can. f. castitatis. (Quo candore gessit, me). f. ante sine crimine, quia nunquam feci aliquid, quo possem esse infamis. (Erat notandus). i. considerandus, & seruandus. (Ab labe insolita) i. a delicto, & stupro insolito, hoc fuit, quod sibi ipsi ipsa obiecit. (At bene) Responso est ad obiectionē, & hoc dicit licet seruanda esset castitas mea, inuiolatā tamē bene euenit quōd in ea uiolāda elegi uirū dignum. (Peius) Magis. (Obest). i. nocet. (Turpis) Indignus uidetur enim excusanda mulier, quæ cū uiro digno committat adulteriū, unde Helena de matre sua Leda, quæ cum Ioue concubuit dicit illa bene errauit culpamque auctore redemit. (Ii mihi). Probat dignum esse amorem suum: quia si decur sibi optio Iouis, & Hippo. dicit se præposituram esse Hipp. Iouem. (Fratrem, & uirum). i. Iouem fratrem, & maritum suum, nam ambo Saturni, & opis filii fuerunt. (Præpositura) Potius electura. (Iam quoque) Secundum præcepta ipsius. Ouidii in Arte Am. quibus rebus delectantur quos amamus, eisdem debemus & nos delectari, iō quia Hip. delectabantur uenatione, dicit Phædria uideri sibi sæpe exire in uenationem, & omnia agere, quæ ipse Hipp. agere solitus sit. (Vix credes) Parenthesis & est secunda persona pro tercia, id est uix credat aliquis. (Mittor) Non ab aliquo, sed meo proprio affectu. (Ignoras) Infueta mihi. (Impetus) Magna uoluntas, (Persenas feras) Quas tu insequeris per filuas. (Libet) Est uoluntas. (Pressis) Agitatis. Virg. Aut spumantis apri cursum clamore præmentem. (Hortari) Instigare mea uoce, ut faciunt uenatores.

DELIGERE, ungue). i. delectam carpere. Alludit ad florem pudicitæ intactum, sicut Maro in rosa. Collige uirgo rosas dum flos nouus, & noua pubes Et memor esto quū sic properare tuum. (Digno igne). i. formosi. uidelicet iuuenis amore. (Peius adulterio) Sensus est. Obest quidem nobis pater Theseus, sed ipsa est adulter peius. i. magis: & cum maiori malo suo. (Turpis adulterio). i. propter adulterium quod commisit, & committere parat. Nam ipse, qui coniugem pulchram habebat, aliam rapere non debebat, cum Hip. cōiugem non haberet, nisi quam pater præripuerat. Obest ergo adulter, qui magis turpis est adulterio, & auctoritatem damnandi in uobis, quod in se admisit, non habet fratremque, uirumque. Vnde ipse i. Aen. Ast ego, quæ diuum incedo regina, Iouisque, & soror, & coniux. (Ignotas mittor in artes) In uenationem: quia scit Hipp. oblectari. & ob id Dianæ carum esse. Vnde Hora. Neque enim Diana pudicum liberat Hipp. Id autem fingit se facere, quia conformitas studiorum multum facit ad amorem, & amicitiam etiam castam.

Iam mihi prima dea est arcu præsignis adunco

Delia: iudicium subsequar ipsa tuum.

Aut tremulum excusso iaculum uibrare lacerto:

Aut in graminea ponere corpus humo.

Sæpe iuuat uersare leues in puluere currus,

Torquentem frenis ora fugacis equi.

Nunc feror, ut Bacchi furis * Eleleides actæ,

Quæque sub Ideo tympana colle mouent.

Aut quas semideæ Dryades, Fauniq; bicornes

Numine contactas attonuere suo.

Nanque mihi referunt, cum se furor ille remisit:

Omnia: me tacitam conscius urit amor.

Forsthan hunc fato generis reddamus amorem:

Et Venus ex tota gente tributa petit.

leris. Iuuenta. de equo cuius clara fuga ante alios, & primus in æquore pul. (Nunc feror)

Dicit

PRIMA) Præcipua maxima. H V B. (Delia) Diana in Delo insula. in qua nata dicitur. (Præsignis arcu quia eo telo utitur. (Iudicium tuum) Quia sicut iudicas hanc uenationis deam præcipuam: quam colas, ita & ego iudico, & quod tu sentis, idem sentio. (Aut tremulum) Reptendum est uerbum superius positum, libet. (Vibrare) Quassare mouere. (Excusso) Fortiter moto. (Graminea.) Pro gramine. i. plena graminis. i. herbæ. in qua sæpe uenatoribus suaue est requiescere (Versare) Vertere, & arte regere. (In puluere) In campo puluerco Torquente. f. flectentem. (Fugacis) id est celeris.

* Eleides

P H A E D R A

Dicit interdum nimia ui amoris se fieri insanam. & similem sacrificantib. Cybele. (Ferox) Rapio impetu animi. Eleus, unum ex nominibus Bacchi; ut in Ouid. 6. Metam. Nictaleus, Eleusque parens inde. Eleides Bacchæ dicuntur. Actæ agitate, concitate. (Furiis) Quia creditur immittere furias quod fingitur propter uim uini. (Queque sub Ideo) Mulieres dicit sacrificantes Cybele, quæ colitur in Phrygia. cui sacrificantes tympana galli. nã galli sacerdotes Cybeles sunt. (Sub Ideo colle) Sub id a môte Phrygiæ. (Aut quas) Dicit se sæpe similem esse earum, quæ nympharum, fauorumque spiritu uexantur sunt enim quasi furiose in de lymphatæ dicuntur, quasi nymphatæ a nymphis. Virg. & totam currit lymphata p urbē. (Dryades) Nymphæ quercuum, nam βρύξ dryx quercum significat. Et Semideæ nondum in cælo receptæ nam semidei dicuntur nõdum omnino digni deitate, qualia sunt terrena numina, & ideo semi deos appellant, quasi non plene deos. (Bicornes) Vt enim ostēdit diuus Hierony. in uita Pauli primi heremite, effigiē habent caprarum, & cornua, inde alibi Cornigerumq; caput pinu præcinctus acuta, fauus in immēsis, qua tumet Ida iugis. (Attonuere), Id est attonitas reddidere. (Suo nomine) Quo eas mouent. (Nam mihi) Dicit se non sentire illam insaniam, sed postquā furor est remissus dici sibi, uel ab ancillis, uel ab aliis eā fuisse in hoc furore. (Referunt) Narrāt, omnia ista, quæ mihi accidere dixi. (Ille furor) Est remissus, quo ita agitabat. (Remisit se) Diminutus est. (Conscius amor) i. cuius ego sum conscia. quia ille est causa omnium horum furorum. (Forstā) Ne Hip. dicat hunc amorē omitti, & reici a Phædra dicit eum esse fatālē, & ideo nõ potest repelli. (Reddamus) i. red dere, hoc est attribuere possumus. (Fato generis) Fortunæ mex gentis. (Et ex tota) Tangit fabulam, uenus enim indicante sole deprehensa in adulterio cum Marte a Vulcano marito ægre tulit iniuriam indicii. utq; ut ulcisceretur se immisit. in omne genus solis, impatientia amoris, ita ut nulla fuerit de gente solis mulier, quæ castitatem seruare potuerit, si cut nunc ostendit Phædra. (Petit tributa) Quia propter iniuriam a sole auo meo sibi illatam uoluit tributa libidinis sibi solui a tota gente, nõ solum matris. quæ filia fuit solis, sed etiam a gente patris, nullam enim uoluit esse immunem, est autem translatio sumpta a subditis, qui superioribus præstant tributa.

ASC.

I A M mihi prima dea est) Quia suus cuique, deus. Primus. i. summus est. Nũc feror, ut Bacchi, &c.) Docet se tanto amore subinde capi, ut ubi sit, nesciat. Ordo est. Ego feror. i. agitor nunc, ut supple feruntur. (Eleides) i. Elelei. hoc Bacchi sacerdotes. (Acte) i. impulsæ, & agitate. (Furiis Bacchi) i. a Bacch. immisissis dum eius sacra peragunt. (Queque) i. & ut ille. (Quæ mouent tympana) i. instrumenta illa sonora ab extendendo τυμπανίον. n. dicitur extendo dicta, quia pellem ouinam extēsam habent. (In colle deo) i. monte illo Phrygio, hoc est sacerdos cybeleix, aut ut supple feruntur illæ. (Quas Dryades) i. arborum dez. (Semideæ) Quia cum arboribus post longissimam ætatem interire dicuntur. (Et fauni) i. dii illi filuefres. (Bicornes) Vt egripantes. (Attonuere) i. attonitas, & lymphaticas. hoc est furiosas fecerunt. (Suo numine) i. diuinitate sua infusa. Et si quæras quomodo id scias. cū furiose quid agant. nescia, respondere. (Nam) Supple Comites, & satellites mei. (Referunt) i. narrant mihi omnia cum ille furor remisit se. (Sed amor conscius urit me tacitā) Id est celantem amorem, & non dicentem, quā sit causa furoris mei. (Forstā hunc fato) Reiciit cupiam in fatum quod tamen sacrilegum esse censet poetarum antiquissimus dicēs in persona deorum apud Aul. Gel. lib. 6. cap. 2. Hei mihi qui damnant mortales numina celi. Esse aiunt enim per nos mala cum tamen ipsis ueraciter preterfatum sint mente dolores. Quia ergo non satis. sed nobis imputanda sunt peccata, adiectum est forsitan quod uero generi suo fatale putat, exemplis comprobare possit, & facit inductione quadam, & ratione, quam Seru. assert ad 6. Aeneid. dicens indicato a Sole adulterio Martis, & Veneris, Vulcanus minutissimis carenis cinxit lectulum, quibus Venus, & Martis ignorās implicati sunt, & cum ingenti turpitudine resoluti sub testimonio cunctorum deorum.

HVB.

Iuppiter (Europam, Agenoris Tyri regis filia formosissima cum in littore ma-

Iuppiter Europam (prima est ea gentis origo) Dilexit, tauro dissimulante deum.

Pasyphæ

Pasyphaë mater decepto subdita tauro
Enixa est utero crimen * onusque suo.

Perfidus Aegides ducentia fila secutus
Curua meæ fugit tecta fororis ope.

En ego nunc, ne forte parum Minoia credar:
In socias leges ultima gentis eo.

Hoc quoq; fatale est: placuit domus una duabus:
Me tua forma capit: capta parente soror.

Theſides, Theſeusque duas rapuere ſorores.

Ponite de noſtra bina trophæa domo.

Tempore, quo nobis inita eſt Cerealis Eleuſis:
Gnoſia me uellem detinuiffes humus.

Tūc mihi ꝑcipue; nec non tamen ante placebas;

Acer in extremis oſſibus hæſit amor.

Candida ueſtis erat: præcincti flore capilli:

Flaua uerecundus tinxerat ora rubor.

Quemq; uocant aliæ uultum, rigidūq; trucēq;

Pro rigido; Phædra iudice; fortis erat.

Sint procul è nobis iuuenes, ut fœmina, compſi:

ris, ubi armenta paſcebantur, ſpa-
ciaretur, Iuppiter eius amore ca-
ptus, in taurum candidiſſimum,
& placidiſſimum ſe conuertit,
cuius illa pulchritudinem admi-
rata acceſſit proprius, quem cū
uidere placidiſſimum, auſa eſt
etiā eius tergum inſcendere,
at ille paulatim littus progref-
ſus, tandem mare intrauit, & eā
in Cretam detulit, ibique cum
ea concubuit, ex qua genuit Mi-
no eſt, re autē uera Iupiter rex
Cretæ captus amore Europe, cū
eam aliter habere non poſſet, na-
ui, quæ ſignum, auri habebat, eā
abduxit, inde à poëtis datus eſt
locus fabule, quod à tauro ſit ab-
ducta. (Prima) Quia ex ea na-
tus eſt Minos pater meus. (Ori-
go) Principium gentis familiæ
noſtræ. (Diſſimulante) Occul-
tante, quia in forma tauri Iupi-
ter latebat. (Pasyphaë) Non per
æ, diphthongum, ſed per æ diui

* onus-
que ſu-
um. Sic
& infra
in Ca-
nace.
Et poſi-
tum eſt
uteri
crimen
onusq;
mei.

ſas ſyllabas pronunciandum eſt. Fuit autē Paſyphaë filia Solis, q. Tauri turpi amore capta
cum eo concubuit, ex quo genuit Minotaurum, ut plenius in ſecunda epiſtola ſuper eum
locum. Et tauri mixtaque ferma uiti. (Decepto) Fraudato, quia facta lignea uacca, ſuppoſi-
ta eſt pellis uaccæ, quam magis taurus amabat, & illa incluſa in illa uacca lignea, quam Dæ-
dalus fabricauerat Tauri coitum exceperat. (Enixa eſt) .i. peperit. (Crimē, onusque) .i. onus
criminoſum, & infame, endyadis eſt (Perfidus Aegides) Aliud exemplū ſuæ ſororis Ariad-
nes, quæ Theſei amore capta ei modum dedit, quo Minotaurum interficeret, & ex labyrin-
tho poſſet exire dato ei filio, quod ſecutus ueniret ad egreſſum labyrinthi, narrata eſt alibi
ſuperius hæc fabula. (Aegides) Theſeus filius Aegei. (Perfidus) Quia non ſeruauit fidem
ſorori meæ datā. (Fugit) Euitauit. (Tecta curua) Periphras eſt labyrinthi. erat. n. multis
circuitibus factus. Vir. Ille dolos teſti ambagesque reſoluit. Cæca regens filo ueſtigia. Ope
ſororis, auxilio, quod ei, Dædalus idicanerat, qui ipſum labyrintho fabricauerat. (En ego)
Iungit ſe ſupradictis, quātum amorem fatalem eſſe dixit. (En) Ecce. (Vltima gentis) Quia
omnes quam me antecederunt ita fecerunt, quia Minos & Paſyphaë nō habebant aliam fi-
liam minorem natu, Phædra. (Socias) Mihi, & illis cōmunes. (Leges) conditiones. (Ne for-
te parum credar Minoia) .i. ne ſi aliter eſſem, non putaret eſſe de gente Minois, quæ fatall-
ter amori ſubiecta eſt. Minoia uel filia Minois, uel de eius gente. (Hoc) .f. qd̄ ſequit. (Quo-
que) (Sicut amor fuit fatalis. (Placuit) Ecce quod eſt fatale. Quia. (Vna domus) .f. tua (Dua
bus) Ariadnæ ſorori meæ, & mihi. (Soror) Ariadnæ. (Capta) Amore uiſta. (Parente) Tuo.
(Theſides) Hippol. (Ponite) Erigite, & oſtentate. (Bina trophæa) Bina monumenta uiſto-
riæ. (De domo noſtra) Ex qua duas rapuiſtis. translatio ſumpta à militia nam trophæa di-
cuntur bellicæ uiſtorie monimenta à uerſis hoſtibus dicta, nam trepo, ſignificat uerto no-
ſtri addunt aſpira. (Tempore) Commemorat tempus quo primum eſt capta amore Hipp.
dicit enim fuiſſe cum myſteria Cereris Eleuſinæ celebraretur, eſt autē Eleuſin, ſiue Eleuſis,
nam utrunque dicitur, urbs Africæ. ita dicta ab euentu Cereris, naui Eleuſis græce additū
ſignificat. In ea. ut ſcr. Str. fuit Eleuſinæ Cereris templum, & phanum myſticum, quod Io-
ſinus apparuit. Diom. etiam ſcri. Cererem cum ampliffimis ſacrificiis cultam fuiſſet, tum

Epist. Ouid.

D

Eleuſinæ

P H A E D R A

Eleusinae mysteriis, quæ antiquitate, castimoniaq; apud oēs homines sunt uulgata in his igitur sacris dicit Phædra se uidisse Hippol. & eius amore exaruisse, quo tēpore optat se suis se in Creta, quia nō incidisset in tantas curas amoris Eleusis. (Cerealis) Cereri sacra uel in qua. Ceres colitur. (Inita) Intrata adita. (Vellem) Cupere. (Tellus gnōia). i. terra cretē sis, in quā sum nata. (Detinuisse) me) Habuisset me, quia non incidissem in tantas curas, tunc cum uidi te apud eleusina. (Necnon). i. etiam ante alio tempore. (Acer) Vehemens & inexpugnabilis. (Hæsit) Affixus est. (Extremis ossibus). i. in medullis, quæ sunt intra ossa, extrema aut non exteriora sed interiora hoc loco intelligamus. i. ultima, extrema aut ossa sic dicimus, sicut primum, & ultimum. primam enim terram dicimus uicinam littori, si ex mari ueniamus, ut Virg. i. Aen. Primamque uetāt consistere terra, at si in mare eamus erit ultima sic intellige debet hic locus, ut dicamus extrema ossa magis propinqua medullis, in quibus maxime dicitur esse amoris calor, Virg. est mollis flamma medullas ordo est, amor acer tunc præcipue hæsit in extremis ossibus, &c. reliqua dicta sunt per parenthesim. (Candida) Ostendit ea, quæ excitauerunt tantam flammam amoris. s. cultum Hippol. & naturalem quendam decorem. (Candida) Aut quia Hippol. in signum integritatis, & pudicitie delectaretur tali ueste, aut quia mos sacrarū fortasse talem exigeret habitum. (Præcincti) Ornati. (Flore) Floreis coronis. (Tinxerat) Pinxerat. (Flaua) Alba cū cubore, flauus enim color, ut scr. Aul. Gel. ex albo uiridi, & ruffo constat, unde appellamus flauas segetes cum sunt iam maturitati propinque, tunc enim habent talem colorem. (Verecundus) Iuuenilis, & qualis ex uerecundia prouenire solet. (Quenque uocat) Quia Phædra non poterat negare in Hippol. esse quandam uultus seueritatem. ascribit eam uirtuti, & dicit non appellandum rigidum, aut truculentum uultum Hippo. ut aliæ mulieres dicunt, sed suo iudicio esse fortem. i. uirilem, nam fortitudo proprie est uirorum. (Pro rigido). i. loco rigidi. (Sint procul) Non placent, inquit, nobis isti muliebres ornatus in uiris. (Cōpti) Ornati.

A S C E N S I V S.

ASC. **HOC** Dolens Venus omnem Solis stirpem infandis amoribus profecuta est. Vnde Pasiphaë Soli filia, Minois cretenfis regis uxor, Tauri more arsit, & arte Dædali inclusa in ligneam uaccam septam corio cum eo concubuit, hinc natus Minotaurus, qui labyrintho inclusus carnibus humenis uexebatur. Hæc ille. Et reliqua ad principium sexti ad illud Dædalus, ut fama est &c. Phædra autem Pasiphaës filia altius orditur generis sui amores, ut in textu uidere est. qui satis pater superioribus commentariis. Sic tamen trunculus literarum militæ quod Pasiphaë, & Phaëton, non Pasiphaë, nec Phaëton legendum est. (Perfidus Aegides) Theseus pater Hippol. quem perfidum dicit, quia se deceptam, & sororem, asserit quinetiā ipsum Hip. & matrem eius, ut astruat illi fidem seruari non oportere. (Me tua forma capit) Non dicit se captam amore patris, ut inuitam in eius matrimonium uenisse significet. (Thesides) Thesei filius Hippol. Sed quomodo, rapuit quia aspernatur eam Nympe formositate, qua capta est, & coacta sequi inuitum. (Inita Eleusis). i. initiata sunt festa Cereris Eleusina. i. cum Athenis propter festa eleusina essemus. (Quenque uocant alia, &c.) Ordo est. Et sup. is uultus, quem uultum alii uocant. (Et rigidum & trucem). i. culentum. (Erit fortia). i. præ se ferre fortitudinem & robur animi. (Phædra iudice). i. iudicante, aut iudicio Phædræ hoc est iudicio meo, nam ipsa de se, quasi de alia loquitur, hoc est licet ultus tuus uideatur alis forte trux, & immittis, quia non colitur, tamen est meo iudicio placidus, & index fortis animi. Notandum autem quia iudex, & index communis sunt generis. unde hic Phædra iudice dicitur.

HV B. **COLI** Ornari. (Modico fine) Apparatu, & mensura moderata, & non nimia, ut mulieres, de quibus Terentius dum moliantur, dum comuntur anus est. Ideo in primo de arte, dixit. Forma uiros neglecta de-

* retor
ues.

Fine coli modico forma uirilis amat.
Te tuus iste rigor, positiq; sine arte capilli,
Et leuis egregio puluis in ore decet.
Siue ferocis equi luctantia colla * recuruas:
Exiguo flexos miror in orbe pedes.

ScB

Seu lentum ualido torques hastile lacerto:

Ora ferox in se uersa lacertus habet.

Siue tenes lato uenabula cornea ferro:

Denique nostra iuuat lumina quidquid agis.

Tu modo duritiem filius depone iugossis:

Non sum materia digna perire tua.

Quid iuuat incinctæ studia exercere Dianæ?

Et Veneri numeros eripuisse suos?

Quod caret alterna requie, durabile non est:

Hæc reparat uires: fessaque membra leuat.

Arcus, & arma tuæ tibi sint imitanda Dianæ:

Si nunquam cesses tendere, mollis erit.

Clarus erat Cephalus filius: multaq; per herbas

Conciderant illo percutiente feræ.

Nec tamen Auroræ male se præbebat amandū:

Ibat ad hunc sapiens à sene Diua uiro.

Sæpe sub ilicibus Venerem, Cinyraque creatum

Sustinuit positos quælibet herba duos.

Arfit & Oenides in Mœnalia Atalanta:

Illa feræ spoliū pignus amoris habet.

Nos quoq; iam primū turba numeremur in ista,

Si Venerem tollas: rustica filia tua est.

Ipsa comes ueniam: nec me * salebrosa mouebūt

cet, & idem paulo post Hippo.

Phædra nec erat bene comprus

amauit (Te tuus) Dicit illum

rigorem, quem aliæ mulieres

damnant in Hippol. dicere. (Ri-

gor) Seueritas in aspectu, sine

aliqua lasciuia. (Positi) Relicti.

(Sine arte) Te quia ars etiam

est in ordinandis capillis. (Le-

uis) Tenuis puluis qui signifi-

cat exercitium. (In ore) In fac-

cie. (Decet). i. te. (Siue) Discut-

rit Phædra per uarios actus, &

exercitia Hippol. quibus omni-

bus dicit se delectari & primum

arte equitandi. (Recuruas) Re-

flectis. (Luctantia) Dura resi-

stentia frano. (Ferocis) Fortis,

(Miror) Laudo. & cum admira-

tione aspicio. (Pedes). i. equi.

(Flexos) Reuolutos. (In exiguo

orbe) In exiguo spatio terræ &

circulo, nam hoc magnæ est ar-

tis, equitandi. (Seu lentum)

Aliud exercitium iuuenile in

iaculando. (Torques) Iacis (Lē-

tum) Molle, non asperum tactu,

liber quidam uetustus habet ua-

stum, pro lentum. (Lacertus). i.

brachium tuum. (Ora). i. mea,

* Late-
brofa.

quia aspicio quanta arte iaculeris. hæc enim iuuenum exercitia quæ sunt fortitudinis in-
ditia, solent mulieres maxime capere, unda & Quid. in 8. Met. dicit Scyllam filiam Nisi re-
gis Megarensium non pulchritudine Minois, sed etiam talibus uirtutibus esse captam.
(Venabula) Tela apta uenationi. (Lato ferro) Pro lati ferri, qualia solent esse uenatoria
tela. (Cornea) Non à cornu animalis, sed à cornu arbore dura, ex qua fiunt uenabula opti-
ma est deductum deriuatiuum. (Lumina) Oculos. (Tu modo,) Quasi dicat hoc solum ue-
lim, ut non sis durus. (Siluis iugossis,) Id est in siluis montium, ubi soles plurimum uer-
fari. (Tua materia) Tua causa. (Quid iuuat,) Quasi dicat nihil. (Studia) Exercitia. (Dia-
næ). i. uenationis cuius ut supra diximus dea est Diana. (Eripuisse) Imminuisse. (Suos)
Sibi debitos. (Numeros) Cradus amoris qui dicuntur esse quinque, uisus, & auditus, con-
tactus, & oscula, factum. (Sed numeros) Id est affectus. Quod caret (Sententia est.) Alter-
na Variata, & uicissim post labores sumpta. (Durabile non est) Non diu durat. (Hæc)
Requies. (Reparat) Reficit. (Fessa) Fatigata, & debilita. Nouas in pristinum sta-
tum reducit. (Arcus) Proponit ei exemplum notum. (Et arma) *φεῖνσις* ephexege-
sis, id est declaratio. nam & ponitur pro. id est arcus enim sunt arma Dianæ. (Mollis erit,)
Id est arcus, & per consequens inutilis. (Si nunquam cesses tendere,) Id est si semper fue-
rit tentus, & in usu & nunquam cesset. (Clarus erat) Adducit Phædra exemplum quo-
rundam, qui in simili uitæ studio uersari sunt, quo Hippolytus quos dicit ab Hippo-
lyto esse inuitandos in amore, sicut in uenatione. (Cephalus) Atheniensis fuit fi-
lius, ut quidam dicunt Aeoli, sed ut Strabo scribit libro decimo Deionei filius fuit, à
quo Dulychium insula Cephalenia dicta est, is uxorem habuit Procrin, Erichthei
Atheniensium regis filiam à qua ardentèr amatus est, nec minus eam mutuo amo-

Epist. Ouid.

D 2 18

re profectus uerum cum studiosus uenationis in Hymeto Atticæ regionis mote ab auro-
 ra. & uisus, & amatus fuisset, atque in amorem mutuum ab ea inuitatus, tandem ei assensus
 creditur, uerum cum eum suspectum haberet uxor de alieno amore exiuit, ut cum deprehē-
 deret, & ille fatigatus uenationes peteret auram. à qua refrigeraretur, credidit Procris esse
 nympha aliquam, quam ille amaret cumque in fructibus occulta se mouisset, credidit
 Cephalus esse feram, & immisso iaculo ineuitabili eam interemit, hæc fabula plenius scri-
 bitur ab Ouid. lib. 7. Met. in fine. (Clarus) Notus studio uenationis. (Conciderant) Inter-
 sectæ fuerant. (Illo) Cephalo. (Tamen). f. quamuis daret operam uenationi. (Male) Inuitū,
 imo libenter adhærebat eius amori. (Diua) Aurora. (Sapiens) Quæ, prouideret sibi amato-
 rem pulchrum, & iuuenem. (A uiro sene). i. a Tithone marito suo sene. Virg. Tithoni cro-
 ceum liquens, aurora cubile, fuit autem Tithonus Laomedontis filius, & Priami frater, qui
 ex aurora filium suscepit Memnona quæ supra in prima epistola in auxilium Troianorū
 uenisse diximus, is Tithonus longissimam uitā assecutus, postremo in Cicadam uersus tra-
 ditur. (Sæpe) Aliud exemplum hominis etiam soliti uersari in siluis, quem nihilominus
 amori indulgisse dicit. (Cynaraque creatum) Donin dicit filium Cynræ, & Myrrhæ eius
 filiæ in cæsto concubitu genitum, ut scribit Ouid. lib. 5. Met. Nā myrrhā infano amore pa-
 tris accensa, cū ob desperationē eius potiundi de suspendio suo cogitaret, à nutrice, q̄ eius
 gementis uocē audierat intellecta causā in spem adducta potiundi patris destitit à propo-
 sito mortis, & tandem opera nutricis noctu sub prætextu alterius puellæ deducta ad patrem
 cum eo concubuit, & Adonem concepit, uerū post aliquot noctes cū pater uoluisset uidere,
 quæ nam puella esset illato in cubiculum lumine, cognouit esse filiam suam, quā cū stricto
 ense insequeretur illa in siluas profugit. ubi deorum miseratione in arborem sui nominis
 conuersa est, quæ etiam lacrymans guttas emittit ex quibus gummi Myrrhæ est, Adonis
 autem puer sub cortice Creuerat, & tandem tempore maturo Lucina dea partus fauente in
 lucē edilis est, qui mox factus adulescens formosissimus à Venere non minus amatus est,
 quā ipsa Myrrhā patrē amauerat, hunc monuerat Venus ut uitaret feras à natura arma-
 tas, quales sunt Leones. Vrsi, & apri, uerū cum ille cupiditate laudis oblitus monitorū Ve-
 neris aprum insequeretur, ab eo interfectus est quem Venus multū fleuit, & eius sanguine
 in florē purpurē conuertit. (Positos). i. iacētēs. (Illicibus) Sunt enim ilices arbores magnæ,
 & glandiferæ. (Oenides). i. Meleager. (Arfit) Amore incensus est. (Atalanta Mœnalia). i.
 Arcadica à Mœnalo monte Arcadiæ. Narrata est hæc fabula supra in epist. Briseidis super
 eum locum. Coniugis Oenides uersus in arma prece est. (Illa) Atalanta. (Spoliū) Caput,
 aut ut alii uolunt pellem. (Fera) Apri. (Pignus amoris) Quo comprobatus est amor Melea-
 gri erga eam. (Nos) Ego & tu. (In ista turba) In numero istorum qui licet uenatione deli-
 cti sint, tamen ab amore non abhorruerunt. (Si tollas uenerem). i. amorem. (Silua). i. ue-
 natio tua. (Est rustica) Nihil habet pulchri, aut iucundi. (Ipsa) Ego. (Late) Cauernosa, ubi
 sæpe latent feræ. (Moueunt) Terreunt.

A S C E N S I V S.

A S C. FINE coli modico, hoc in sententiā transit. (Tu modo duritiem) Docuit mulier calli-
 da sibi placere, iuuenem, nunc suadet docere, ut & ipsa ei placeat, cum non sit pulchrū iuue-
 ni sic uenationi incumbere, ut amicam aspernetur, idque docet exemplo aliorum uenato-
 rum. (Si nunquam cesses tendere) Vnde est prouerbium. Redditur inualidus nimium si tē-
 ditur arcus. (Sapiens ibat) Id petulanter dictum, quasi si quæ saperet quantum ad Venerē
 præster seni iuuenis. (Creatum Cynariaq̄) Adonit dicit. Ipsa comes ueniam (Purgatio est
 abiectionis taciti. Nam dicere posset Hip. esto amicam diligam non tamen continuo nouerā.
 Ad quod illa se præferendam ceteris argumentatur, cū sit parata obsequi & possit, quia uir
 abest, qui fidem seruare non debeat, quam neque ipsa seruauit, neque ut sibi seruetur, me-
 ruit, ut exemplis probat.

H V B. O Bliquo dente) Aut quid ue-
 re sit incorruus dens apri,
 aut quod obliquū ferat ictum.

Saxa, nec obliquo dente timendus aper.
 Aequora bina suis oppugnant fluctibus Isthmō:
 Et

Et tenuis tellus audit utrunque mare.
 Hic tecum Troëzena colam, Pytheia regna:
 Iam nunc & patria carior illa mea est.
 Tempore abest: aberitq; diu Neptunius Heros:
 Illum Pyrithoi detinet ora sui.
 Præposuit Theseus (nisi uos manifesta negamus)
 Pyrithoum Phædra, Pyrithoumque tibi:
 Nec sola hæc ad nos iniuria uenit ab illo:
 In magnis læsi rebus uterque sumus.
 Ossa mei fratris claua perfracta trinodi
 Sparsit humi: soror est præda relicta feris.
 Prima securigeras inter uirtute puellas,
 Te peperit, nati digna fauore parens.
 Si quæras, ubi sit: Theseus latus ense peregit:
 Nec mater tanto pignore tua fuit.
 At nec nupta quidem, tædæque accepta iugali
 Cur: nisi ne caperes regna paterna nothus?
 Addidit & fratres ex me tibi: quos tamen omnes
 Non ego tollendi causa, sed ille fuit.

(Aequora) Dicit Phædra se nō derelicturam Hipp. & futurum cū eo in Troëzene urbe, quam ille libenter habitabat dicit autē Troëzena esse in Isthmo Achaie, est autem Isthmos terra angusta inter duo maria duo autē Isthmi celebres memorantur unus Achaicus in quo fuit Corinthus, & alter Thracicus, in eo Isthmo est Troëzen urbs in sinu Argie, qui Saronicus dicitur, in ea regnauit Pytheus pater Ethre, auus maternus Thei. Ouid. lib. 15. Met. est prope Pytheam tumulus Troëzeam & c. cuius loci habitatione delectatus est Hipp. dicit igitur Phædra se habituram cum eo Troëzena, & eam habitationem, quia placet Hippo. placere etiam sibi plus prima sua. (Illa) Troëzen. (Carior) Quia tu ea delectaris. (Tempore abest) Arguit à commoditate, quod Theseus eius pa-

ter absit. (Tempore) In opportune. (Diu) Per longum tempus. (Neptunius heros) Theseus Neptuni nepos, nam Aegeus filius Neptuni. (Ora) .i. regio. (Sui) Amici, quem carum habet. (Præposuit) Adducit Theseum in odium Hippo. dicens eum pluris facere Pyrithoum, quam eum, & quam ipsam Phædræ. (Manifesta) Quæ apparent, & non indigēt probatione. (Sola) Pergita amplificare odiū Thesei. (Hæc solò iniuria) .i. quod plus amaret Pyrithoum, quam nos. (Uterque) Ego, & tu. (In magnis læsi rebus) .i. in rebus maioris momenti. (Ossa) Ecce cōmemorat prius iniurias in se à Theseo iliatas. (Mei fratris) Minorari. (Claua) Telum fuit, quo Theseus ad imitationem Herc. est usus. (Sparsit) Dilacerauit. (Soror) Ariadne. (Præda) Rapina, ut in eius epist. ad Theseum uidebimus. (Prima) Nunc narrat iniurias illatas Hippo. & ut iniuria uideatur maior proponit laudem eius matris, in quā accepit iniuriam. (Prima) Maxima excellentissima. (Inter puellas secuti genas) Inter Amazonas, quæ securi ero telo utebantur. (Parens) Hippoly. mater tua. (Digna fauore nati) Digna tale filium peperisse. (Vbi sit) Mater tua. (Peregit) .i. transiegit, & transfixit. (Nec fuit tuta tanto pignore) .i. nec propter te pater tuus habuit respectum eā interficiendi. (Tanto pignore) .i. tanto filio plerumq; enim mariti cauent inferre iniuriā uxorib. non propter ipsas, sed propter filios, quem quidem respectum dicit nō habitum fuisse à Theseo. (At nec nupta quidem) Alia iniuria, quod non acceperit uxorem legitimam Hipp. matrē Hipp. idque factum fuisse dicit à Theseo in odium Hipp. ut non legitime natus non posset succedere paternæ hereditati. (Cur) Si non est accepta. Tædæ iugalis) .i. legitimo matrimonio, nam in nuptiis tædas deserebant accensas. (Nothus) Non legitime natus, & scribe tur per th, nam sine aspiratione, uentum significat. (Addidit fratres tibi ex me) .i. genuit et alios filios ex me, qui sunt fratres tibi. nam si amasset te non curasset ex alia muliere suscipere, ne te offenderet ex Phædra enim natus est Demophoon, ut supra diximus, & Antiochus. (Quos omnes) Filios patres tui, & tibi fratres. (Ego non fui causa tollendi) Excusat se, quia posset Hipp. dicere quere ergo alnisti, si sciebas hoc esse mihi nociturum. dicit se non fuisse, sed Theseum, qui aluerit. (Tollendi) Alendi, educandi. Terent. Quidquid peperisset, decreuerunt tollere. & Iuuen. Tollere dulcem cogitat heredem.

Epist. Ouid.

D 3

Outi-

H V B.

O Vcinam) Optat se fuisse mortuam in partu, si filii, quos ex Theseo genuit, sunt nocituri Hippol. (Viscera mea forent rupta) Fracta. (Nixu) Partu, nam niti parere significat, in quo significato frequentius utimur composito eniti, sunt: qui uolunt intelligere. (Viscera).i. filii, sed prior sensus uidetur ostendere maiorem amoris affectum. (In nunc) Responsio. (Meriti) Ironice, q.d. imo. non meriti. (Reuerere) id est honorata, & caue, ne uioces, quia Hippol. posset dicere magnum esse nefas priuignum cum nouerca coire, ideo magna auctoritate refellit hanc obiectionem cum dicit hoc a Io

* Hec duo carmina multis codicibus non leguntur.

Otinam nocitura tibi pulcherrime rerum.

In medio nixu uiscera rupta forent.

In nunc: & meriti lectum reuerere parentis:

Quem fugit: & factis abdicat ille suis.

Nec quia priuigno uidear editura nouerca:

Tenuerint animos nomina uana tuos.

Ista uetus pietas, a quo moritura futuro,

Rustica Saturno regna tenente, fuit.

* Saturno periit: perierunt & sua iura:

* Sub Ioue nunc mundus: iussa sequare Iouis

Iupiter esse pium statuit, quodcunque iuuaret

Et fas omne facit fratre marita soror.

Illa coit firma generis iunctura catena:

Imposuit nodos cui Venus ipsa suos.

ue permitti. (Nomina uana) Priuigni, & nouerca, qui licet nomine ipso uideantur habere affinitatem, tamen non habent, ideo dixit uana, nullius effectus. (Nec terruerint).i. nec terreat. (Coitura) Commiscenda. (Priuigno) Nam priuignus dicitur, quasi prius genitus, hoc est antequam nouerca adducta sit, nouercam autem quasi nouam arcam, hoc est nouam uxorem dici, quidam uolunt, sunt autem nomina ad aliquid dicta, sicut pater & filius utriusque etiam priuigno opponitur, dicitur enim cui mater alicuius nupsit post prioris mariti mortem. (Ista) Hoc pronomen ad contemptum refertur. (Vetus) Et ideo iam digne deponi. (Moritura) Quae deficiet. (Pietas) Religio, & reuerentia concubitus inter affines (A quo futuro) Saeculo uenturo. (Fuit).i. seruata est. (Saturno) Qui regnauit in Italia primi temporis cum Iano. (Tenente regna rustica).i. regna, quae nullum habeant cultum, uituperat autem illa tempora, ut etiam uituperet mores, qui in eis seruabantur, & cauendum ne dicitur fuit rustica. (Esse pium).i. licere, & recte fieri. (Quodcunque iuuaret).i. quidquid liberet. (Statuit) Iudicauit, uel legibus sancit. (Marita).i. nupta. (Fratre) Vel cum fratre, ut praepositio subaudiatur, uel fratre pro fratri, ut sit casus pro casu, ut apud Iuuen. Quae mole calenum porrectura uiro miscet sitiente rubetam, pro sitienti, licet hoc possit stare ablatiuus absolute positus. (Illa) Laudat uinculum necessitudinis amoris, & coitus, quod quidem dicit esse firmissimum. (Catena) Vinculo. (Iunctura) Coniunctio generis, consanguinitatis, uel affinitatis, & est sensus illa coniunctio affinitatis, uel consanguinitatis, quae Venereis nodis est ligata, est ualde firma, & inseparabilis. (Cui) Iuncturae generis. (Nodos).i. nexus. (Suos) Quibus ipsa solet omnia animalia inter se ligare.

A S C.

I N V N C, & meriti) Aperta ironia, quae sub forma praecipendi uim negandi habet, quasi dicat non esse uerendum adire lectum talis patris, praecipue cum ipse pater fugiat, & abdicet eum. At si Hippo. dicat solis se nominibus posse terreri, nam satis est, quia pater est, cui contumeliam faciat, & nouerca per quam. Ad quod callida mulier docet consanguinitatis, & affinitatis nomina nihil fecisse apud Priscos. Nam apud eos sororem duxit frater ut Iunonem Iupiter, licet simplex rusticitas tempore Saturni pium putauit abstinere a lecto alieno, quod Iuuen. expresse docet in principio sextae Satyrae dicens. Crede pudicitiam Saturno rege moratam. In terris &c. Et paulo post. Viderunt primos argenta saecula moechos. Auctoritate igitur Iouis utuntur ferè perditii mortales cum is, & primus, & summus adulter praedicatur. Sed auctore Plin. lib. 2. Dicere inter duos connubia, aut adulteria proxime ad dementiam accedit. (Suos nodos).i. nexus coniugales, nam caesto ligat. Venus legitime nubentes, uerum uult maiorem esse amorem uim inter consanguinitate, aut affinitate coniunctos.

Ne

Nec labor est celare; licet; pete munus ab illa;
 Cognato poterit nomine culpa tegi.
 Viderit amplexus aliquis: laudabimur ambo:
 Dicar priuigno fida nouerca meo.
 Non tibi per tenebras duri referanda mariti
 Ianua: nec custos decipiendus erit.
 Ut tenuit domus una duos: domus una tenebi:
 Oscula aperta dabas: oscula aperta dabis.
 Tutus eris mecum: laudemque merebere culpa:
 Tu licet in lecto conspiciare meo:
 Tolle moras tantum: propera aq; fœdera iunge:
 Qui mihi nunc scuit, ac tibi parcat amor.
 Non ego dedignor suppl. x, humilisque precari.
 Heu, ubi nunc fastus, altaque uerba iacent?
 Et pugnare diu, nec me summittere culpæ
 Certa fui certi si quid haberet amor.
 Victa precor: genibus tuis regalia tendo
 Brachia: Quid peccat: non uidet nullus amās.

tum ambo sint in eadem domo, non erit multum laborandum, ut habeat aditum ad concubitum Phœdræ, quemadmodum sæpe laborant alii amantes. (Referenda) Aperienda. (Per tenebras) i. nocturno tempore, quod solet esse aprum amantibus. Tibullus. Hec mihi te adducit tenebris &c. (Duri) Inexorabilis, uel crudelis qui plus æquo scuit in adulteros deprehensos. Iuuen. & pœnas metuet quasunque mariti exigere irati. & paulo post. Exigit autem interdum dolor, plus quam lex ulla dolori concessit. (Custos) Qui solet adhiberi ianuæ. Iuuen. Sed quis custodiet ipsos custodes? &c. (Ut tenuit) id est sicut alias mecum fuisti in eadem domo patris tui. ita nunc erimus, & nihil quid faciemus, erit suspectum. (Ut) Sicut. (Vna) i. eadem. (Aperta) In conspectu omnium ex affectu caritatis. (Dabis aperta) Ex affectu amoris Venerei. (Culpa merebere laudem) id est peccando laudaberis. (Licet) Quamuis. (Tantummodo), q. d. cum nihil sit, quod obest. (Properata) id est sine dilatione facta. (Fœdera) scilicet nostri coitus. (Sic parcat tibi) scilicet ut mihi. i. scuiat sic tibi, ut mihi, uel sic ponatur adiuratiue, & deprecatiue, sicut diximus supra in eo loco. Sic omnes Peleus pater impleat annos &c. id est sic amor non te ledat, sed sit tibi mitis. (Ego) Quæ sum neptis Iouis, & solis, habet autem Emphasim hoc pronomem: ut apud Virg. At ego quæ diuum incedo regina (Heu ubi nunc fastus) i. superbia, & elatio mei generis, q. d. amor omnia depressit. (Et pugnare) Ad excusationem suam hæc subdit. (Pugnare) Resistere. (Certa fui) i. deliberaui. (Si quid certi) Correctio: Quia auor leu's est, & inconstans. (Victa) i. ab amore. (Genibus tuis) Hæc enim erant dicata misericordiæ: unde supplicantes, ut supra diximus ad pedes eorum, quibus supplicabant, iacebant, & genua amplexabantur. (Quid decet) Quid sibi sit honestum, quia multa facit contra dignitatem suam.

Nec labor est celare) Docuit religionem deorum non obitare, docet nunc pudorem mundanum uon posse officere, cum facile sit celatu, quandoquidem nemo sit habiturus suspitione de affinitate coniunctis, & una domo sociatis. Itaq; omnino, quæ ille obicere posset, hæc facere docet. (Dicar priuigno fida nouerca) Quod ratum est. nā in Buc. dicitur. Est mihi nanque domi pater, est iniusta nouerca, & in Georgi. Hippomanes, quod sæpe male legere noueræ. Est. n. nouerca patris, uxor, nō mater, tū Priuignus uero coniugis filius, sed nō eius cui priuignus, est quasi ex priore genitus. (Laudemque merebere culpa) Quia, qd

Epist. Ouid.

D 4

lasciue

HVB.

ASC.

lascine facies, pie fecisse putaberis, sed non uera est ea laus, quam deus, & conscia damnat. (Non ego dedignor) Docet se uero amore capi, quem ad humilitatem cōpelit, unde Aene. 4. Improbe amor, quid non mortalia pectora cogis. Ire iterum in lacrymas, iterum tentare precando. Cogitur, & supplex animos summittere amor. Genibus tuis, quia ut dicit Seru. ad illud Aeneid. 3. Et genua amplexus physici genua misericordiae consecrata uolūt, ut aures memoriae, frontem Genio, dexteram fidei. (Quid deceat, nō uidet ullus amans) Diucriale est, inde cecus amor dicitur.

H V B.

Depudit). i. pudorem ibicit, de enim hoc loco non augmentum significat, sed priuationem. Profugus, qui à medi fceffit. (Sua signa) Translatio sumpta à militibus, qui fugientes relinquunt signa. s. uexilla, & hic est uerus sensus, nā quod reliquerit signa. i. ruborem &c. aut quod sit translatio à literis sigillatis non conuenit. (Fasse) .i. mihi, quæ confessa sum tibi amorem meum. (Dona) Fleste translatio sumpta ab equis. (Quod mihi) Legitur etiam. Quid mihi, & melior est lectio, q.d. quid prodest nunc mihi nobilitas? quid mei maiores? nam nobilitas ab amore uincitur & ei cedit. (Quid mihi) .i. est uel prodest. (Qui possidet æquora.) Id est qui dominatur Crete, & multis insulis, quæ in mari sunt. (Quod ueniant) Ordo quid prodest mihi, quod fulmina ueniant. (Torta.) Id est iacta participium est, nam torquere significat iacere. (Manu proau.) Id est Iouis, qui Iuppiter licet ex parte Minois cuius est pater, sit auus Phædræ, tamen ex parte matris Pasiphaæ est proauus, nam Phœbus filius est Iouis. Pasiphaæ uero mater Phædræ filia Phœbi. Iuppiter autem est, qui iacit fulmina, ut ipse apud Quid. ego sum, qui fulmina mitto. (Quid sit) S'nbaudi, quid prodest, quod sit auus, scilicet Phœbus, qui & sol dicitur. (Vallatus) Circundatus. Tempora caput. Radiis, quibus illustrat orbem terrarum ipse lib. 2. Met. At genitor circum caput omne micantes deposuit radius. (Axe) .i. corru. (Purpureo) Aut pulchro, aut rubicundo, quia sol mane rubet. (Iacet) Prostrata est. (Priorum) .i. suppliantium tibi & qui re amant, de se autem intelligit licet pluraliter loquatur. (Est mihi) Post reliqua, quibus conata est persuadere Hippolyto ad amorem sui, subdit etiam spe dotis. (Crete) Nominariuus est casus, est autem insula, ubi Iuppiter dicitur esse nutritus. Virg. Creta Iouis magni medio iacet insula ponto, de Ioue autem a Seru. talis refertur fabula. Saturnus ab oraculo Thetidis comperit se posse à filio regno depelli, quod timens, natos ex Rhea filios deuorabat, quæ nati Iouis pulchritudine delectata nymphis clam commendauit in monte Crete Dictæo, ubi eum aluerunt apes, & adhibiti sunt Curetes, & Corybantes, qui tinnitu æris pueri uagitus audiri prohiberent, unde ipsi sunt matris deum ministri. (Seruiat Hippolyto.) Id est sit sub potestate Hippolyti. (Feros) Puros. (Potuit) Argumentum à maiori ad minus. (Mater) .i. mea Pasiphaæ. Corrumperet in coitum suum impellere. (Truci) Fero. (Per Venerem) Adiurat Hipp. Quæ Venus est plurima mecum) .i. tota est mecum, uel plurima pro plurimum, nomen pro aduerbio. (Sic) Adiuuatius particula. (Ames, quæ nūquā, possit fallere te) .i. sic amor tuus sit certus, & potiatu uotis suis, ut ea mulier, quā amabis, nūquā fallat te. (Sic) Adiurat per alia, & est sensus, sic tibi faueat

Depudit: profugusq; pudor sua signa reliquit:

Da ueniam falsa: duraque corda doma.

* Qd mihi sit genitor. q possidet æquora, Minoæ

Quod ueniant proau fulmina torta manu:

Quod sit auus radiis frontem uallatus acutis:

Purpureo tepidum qui mouet axe diem:

Nobilitas sub amore iacet: miserere priorum:

Et mihi si non uis parcere: parce meis.

Est mihi dotalis tellus Iouis insula Crete:

Seruiat Hippolyto regia tota meo.

Fleste seros animos: potuit corrumpere taurum

Mater: eris tauro fauor ipse truci?

Per Venerem parcas oro: quæ plurima mecū est:

Sic nunquam, quæ te spernere possit, ames.

Sic tibi feceris agilis Dea saltibus adisti:

Diana

Diana Dea uenationis, ut nō desint tibi fere, quas possis interficere (Dea) Diana. (Agilis) Velox quidem oportet esse uenatrice. (Adsit) Præsens sit & faueat. (Saltibus) Nemorib., & cāpis. (Secretis) Remotis nō frequentatis. Talia enim loca solent nutrire multas feras.

QVOD mihi sit genitor &c.) Docet nō pauca amori subdita esse cum omnem generositatem suam illi submittat, & simul laudat se à genere, & prius ab amore. (Est mihi dotalis) Laudat se à dignitate, & fortunis. (Sic nunquam) Particula sic, ut diximus, apta est comprecationibus. Omnia facilia sunt, quo circa paucis rem absoluiamus.

Siluaque perdendas præbeat alta feras:
Sic faueant Satyri, montanaque numina Panes:
*Et cadat aduersa cuspide fossus aper.
Sic tibi dent Nymphæ, quamuis odisse puellas
Diceris: arentem quæ leuet unda sitim.
Addimus his p̄cib. lacrymas quoq; uerba p̄cātis
Perlegis, & lacrymas finge uidere meas.

dat (Moriatur. (Sic tibi) Hæ omnes admirationes conueniunt, nam adiurat Hippolytum per ea, quæ scio optari a uenatore. (Sic tibi) Ordo. Nymphæ, scilicet quæ præsumt undis, & fontibus. (Dent) Tibi undam. (Quæ leuet) i. quæ minuat. (Sitim arentem) i. quæ ex ariditate, & siccitate concipitur. (Quamuis Dicerit, &c.) Hæc dicta sunt per patenthesim, q. d. quamuis Nymphæ hoc minime deberent facere, quia diceris habere odio puellas, cum ipse sint puellæ. (Lacrymas quoque) Etiam lacrymas, cum ipse solæ preces deberent sufficere. (Finge) Puta. i. existima ita uidere me flentem, sicut legis uerba mea: Hippolytus, pro ut poëta fabulantur, uirginis & Diana cultor, spreuit Phædræ turpem petitionem, qua ex re indignata falso illum apud patrem Theseum detuler, quod ei uim uoluisset inferre. Ille patrem Aegæum, ut se ulcisceretur, rogauit, qui agitati currū Hippolyto, Phocam immisit, quæ equi territi eum dilacerauerunt. Tunc Diana eius castitate commota, ab inferis eum ad uitam per Esculapium filium Apollinis, & Coronidis reuocauit, Hippolytumque in Aricia nymphæ Egeriæ commendauit, & eum Virbium, quasi bis uirum iussit uocari quod Virg. 7. Aeneid. ostendit. Phædræ uero audita morte Hippolyti, alii gladio, alii laqueo uitam finisse dicunt. Quo exemplo deterreantur mulieres omnes ab illicito detestabiliq; amore: de uel idem, uel etiam miserabilior finis ea sequatur.

Q. V. A. M. V. I. S. adisse puellas) Muliebregenus inuisum fuit Hippolyto, quod apud Euripide detestatur, eius rei meminit & Plutarchus.

IN V. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

QVIA plura de Paride uelut uidere: repetat argumentum primæ epistolæ. hic satis est dicere, quæ ad hunc locum pertinent. cum Paris in suis Phrygijs apud pastorem, siue armentarium (ut supra diximus) uiveret: coniugio Oenones usus est: quæ Nympha erat illorum locorum, cui Paris coniugij fidem promiserat. Sed posteaquam iudicium de pulchritudine trium dearum tulit, & Venerem deabus præposuit: ut Helenam sibi ob precium iudicij, promissum pateret, Lacedæmona accessit. Cumq; iam fama esset: quod eam secum adduxisset, & Oenone etiam hoc didisset: dolens se priorem coniugem à Paride relictam esse, quæ ei semper fida fuisset: hanc epistolam ad Paridem scripsit, in qua fidem sui amoris erga eum commemorat, & promissū Paridis sibi facta, & conqueritur, quod se relictā adulteram accepit: mittiturq; adducere eam Paridi in odium, & contemptum, commemorans eius impudiciam, & fraudem factam Menelao eius priori marito, & contra dicit Oenone, quam constans, & fidelis semper fuerit ipsi Paridi: cum tamen habuerit multos amatores, à quibus fuerat sollicitata.

PERLEGIS?

A S C.

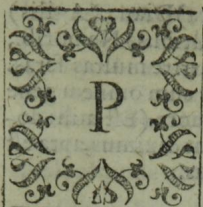
H V B.

* Sic

P A R.

H V B.

*Multi
hec duo
carmini-
na ascri-
ptitia
dicunt.

Erlegis?) In-
terrogati-
ue pronun-
ciandū est.
(Noua con-
iux?) Hele-
na, quā nu-
per duxi-

sti. (Prohibet) Vetat telegere
epistolam meam. (Perlege) Hor-
tatiue ponitur, non imperatiue.
(Facta) scripta. (Mycenea) Mene-
lai, qui fuit ex Mycenis, q.d. non
est scripta manu alicuius tui ho-
stis, nā Menelaus propter raptā
conjugem suam debuerat scribe-
re literas, quas Paris non libēter
legeret. Pegasis, ut & dictionum,
& locorum quorundam Græco-
rum ratio omnino me non fu-
giat efficit Ioa. Placent, alias fra-
tris Carmelitani nunc monachi
singularis in beneuolentia, & stu-
dium, qui hospitio, domoq; mea
supra annum usus, nō minus mo-
ribus & religione, quam utrius-
que linguae doctrine mihi probā-
dus uisus est, is per tempus, quo
una fuimus, quantum per occu-
pationes meas licuit, mihi non
nulla grāe interpretatus est, nō
nulla etiam extra lectionem ostē-
dit. Inter quæ apud Apollonium
i. Argon. uersum mōstrauit, quo
est Pegas nomen esse fontis, di-
cit enim. i. statim hic fontem per-
uenit, quam uocant πηγὰς, uult
igitur ipse ab Oenone Pegasia
appellari, est etiam pega, ut scri-
bit Plin. lib. 4. oppidum Bœotiae,
uerum quā Musas Pegasidas ap-
pellamus à Pegaseo equo alato
nato ex sanguine Medusæ, uel à
fronte, ab eodem equo facto, quia

Græci fons pigi, pege dicitur, & ipsæ Musæ Nymphae dicuntur, nō erit fortasse incōueniē-
Oenonen appellata Pegasida, quasi Nymphā nō tā à pegē proprio nomine fontis, q̄ à page
appellatiuo, hoc est à fonte, nā & ipsa se Nympham fuisse testatur, cū dicit Edita de magno
flumine Nympha fui, ergo. (Pegasis). i. Nympha: (Celeberrima) Notissime. (Lesa) Quæ ac-
cepi iniuriam à te. (Meo) Qui es meus coniux, (Si finis). i. si pateris me queri. i. si nō remo-
ues causam querelæ. (Quod crimen). q.d. nullum. (Leniter) sententia est, & est sensus, ferē-
dū est æquo aīo, q.d. qd accidit hōi merēti, at illud dolēter ferē, qd pter meritū euenit. (Pa-
nare) Pronūtiat aliq̄s, secūda psona pro tertia. (Ex merito). i. p merito & iuste. (Ferendū)

Tole

OENONE PARIDI.

EPISTOLA V.

*Nympha suo Paridi, quamuis suus esse recusat,
Mittit ab Idæis uerba legenda iugis.

ERLEGIS) an coniux prohi-
bet noua? perlege: non est
Ista Mycenæa littera facta
manu.

Pegasis Oenone Phrygiis cele-
berrima filius

Lasa quæror de te (si finis ipse) meo.

Quis deus opposuit nostris sua nomina uotis?

Ne tua permancam; quod mihi crimen obest?

Leniter, ex merito quidquid patiare, ferendū est.

Quæ uenit indigne pœna, dolenda uenit.

Nondum tantus eras: cum te contenta marito

Edita de magno flumine nympha fui.

Qui nunc Priamides (absit reuerentia uero?)

Seruus eras: seruo nubere nympha iuri.

Sæpe greges inter requieuius albore tecti:

Mixteque cum foliis præbuit herba torum.

Sæpe super stramen, scenoque iacentibus alto,

*Depressa est humili cana pruina casa.

Quis tibi monstrabar saltus uenatibus aptos?

Et, tegerer catulos qua fera rupe suos?

Retia sæpe comes maculis distincta tetendi:

Sæpe citos egi per iuga summa canes.

Incisa seruant à te mea nomina fagi:

Et legor Oenone falce notata tua.

Et quantum trunci, tatum mea nomina crescūta

Crescite: & in titulos surgite rite meos.

Populus est (memini) fluuiali consita ripa:

Est id qua nostri littera scripta memor.

Tolerandum patiendum (Leniter). i. molliter, æquo animo. (Dolenda). i. cū dolore ferenda. (Nondum) Narrat suam in Parim beneuolentiam, & sua in eum merita. (Tantus) Tam magnus, quia tunc eras in numero pastorum, nō in numero procerum, sicut nūc es. (Nympha). f. ego. (Edita) Genita. (De magno flumine) Alii dicunt fuisse filiam Xāthi, alii Cebreni fluiui, quia quidem poētē Græci eam Cebrenida appellant. ego qui certum affirmant Cebrenum fluiuium esse Phrygiæ, nondum memini me legere. Sed Cebreniam, siue Cebreniam regionem esse Phrygiæ Str. scr. lib. 13. ibi quæ dicit Alexandri, siue Paridis, & Oenones sepulturam ostendi quam dicunt Alexandri uxorem fuisse priusquam Helenā raperet. (Seruus eras) Eras famulus. (Qui nunc Priamides). i. qui nunc diceris filius Priami. (Absit &c.) Per parenthesim hæc dicta sunt. (Reuerētia absit uero). i. respectus nō habeatur, ueritati dicendæ. (Tuli) Passa sum (Nubere) Fieri uxor, nam ad mulieres solum pertinet nisi in opprobrium referatur, ut apud Iuuen. Nubit amicus. Mar. Barbatus rigido nupsit Calistratus Afro. Idem: Nolito fronti credere, nupsit heri. (Sæpe greges) Commemorat consuetudinem, quæ sibi fuit cum Paride. (Arbore testis). f. sub umbra arboris. (Præbuit totū). i. fuit nobis pro toto. (Cana) Alba epitheton pruinæ. (Humili) Non alta. (Stramen) A sternendo dicitur, quidquid pōr subtersterni, ut Paleæ & similia. (Venatibus). i. uenationibus, uel uenantibus. i. uenatoribus. (Tibi) Qui eras imperitus locorum. (Catulos) Filios, nam ut quarūdā domesticorū animalū, & quorundam uolucrum filios dicimus pullos, ut pullum equi, pullum asini, pullum aquilæ, pullum hirundinis, &c. si quarundam ferarum filios catulos dicimus, ut catulos leonum, catulos luporum, catulos urforū, &c. (Tegeret) Occultaret, & tutas haberet. (Comes). f. tua. i. quæ tecū ueniebam. (Distincta maculas). i. plena nodis. (Egi) Impuli instigavi. (Per iuga) Per montes. (Incise à te). i. inscriptæ. (Notata) Scripta. (Legor) In phagis, & aliis arboribus. (Populus) Arbor, quā aquis gaudet. Virg. Populus in fluuiis, Abies in montibus altis. (Constita) Posita, plantata, inde ager cōstitus dicitur, qui arboribus abundat. (Memor nostri) Quæ mei memoriam seruat, propter scripturam tuā. (Tantum mea nomina crescunt) Quia quanto maiores arbores fiunt, tanto magis apparēt notæ & literæ mei nominis. (Crescite) Apostrophat ad arbores ipsas. (Et surgite) Erigimini. (Recta) Pro recte, nomen pro aduerbio, ut rauca sonans annis. i. rauce. (In titulos meos) Id est commemorationem mei nominis.

PAR. Nympha Nais. i. annis Cebreni filia, atque eo pacto se distinguit ab eiusdem nominis alii: Oenone, N. fuit etiam Budioni filia, à qua Aegma insula appellata Oenone prius est. ut autumat Pythonetes Aegmetarum primo. Oenocium præterea celebrat Euripides in Iphigenia Aeaco patre uatam. (Meo) Viro. Nam priusquam Paris Helenam raperet Oenone Paridi nupsit, ex eoque Corythum peperit, ut est apud Lycophonem. (Magno flumine) Cebreni. Interpres Lycophonis. οὐρανὸν τυγά τῶν κερβεῖν ὃν ὀννε. i. Oenona filia fuit Cebreni, uel Oenei. (Absit reuerentia uero) Secedat, inquit, personæ respectus, & omnis pudor, ubi quid ex fide narratur. (Seruus) Pastor, antiquo Romano ex more, secundum quem loquitur Ouidius omnes pastores fuisse seruus, ex Strabone dū de brutis agit: Salustioque & Liuius constat. (Depressa) Corrige defensa, & uitata sub humili casa. Sed hæc in Claudianum copiosis. Itaque ne Iouis (ut aiunt) Corinthus, inculcare super sededo.

ASC PERLEGIS &c.) Nonnulli lib. habent hos uersiculos in capite. Nympha suo Paridi quamuis suus esse recusat, Mittit ab Idæis uerba legenda iugis: Quos quidem reor à grammaticis editos, maior enim multo uis est ex abrupto inchoasse ut fideles libros. (Perlegis) an coniux prohibet noua? Mycenæa manu. Agamemnonis, aut potius Menelai, cuius coniugem rapuisti. (Pegasis). Id est fontium Dea. seu Nympha, & quia Musæ fontibus præfunt: Nymphaeque sunt, etiam Pegasides dici solent. (Leniter). Id est leni. hoc est tranquillo, & modesto animo. Et transit uterque uersos in prouerbiū. (De magno flumine). Scilicet Xantho. (Qui nunc Priamides). Supple es. (Absit reuerentia uero). Id est ne contemnatur, quia ueritas odium parit. (Tuli). Id est sustinui, passa sum, dignata sum. (Quis tibi monstrabat) Docet se quoque magistrā eius, quā pollet artis, fuisse. (Fagi incise) Sic in Buc. Immo hæc in uiridi nuper, quæ cortice fagi Carmina descripsi &c.

Popule

H V B. **P**opule) Apostropham facit ad quandam populum arborum, in qua dicit adhuc remanere promissionem Paridis erga ipsam Oenonem. (Constituta) Posita. (Margine) Extremitate. (Rugoso) Aspero, siue contracto, & pleno rugis, quales solent esse cortices arborum. (Cum Paris) Hoc est carmen, quod in testificatione sui perpetui amoris in Oenonem Paris scripserat, cuius sensus erat. Tunc aquam fluiui Xanthi reuersuram ad fontem suum cum Paris posset uiuere Oenone a se derelicta, q. d. quod sicut impossibile est quod aqua Xanthi unquam reuertatur ad fontem, ita erit impossibile quod ego Paris possim sine Oenone uiuere. (Spirare) Viuere. (Versa) A cursu suo mutata (Xante) Vertit Oenone sermonem ad Xanthum dicens, ut redeat quandoquidem Paris potuit eam deserere. (Lymphæ) Aquæ. (Sustinet) Patitur, & potest. (Illa dies) Narrat originem suorum malorum, quæ incepit, quando tres Deæ supposuerunt se iudicio Paridis. (Fatum) Infortunium. (Hyems) Tempestas tractum à mari (Cœpit) Incepit. (Ab illa) .i. die, qua Venus &c. (Decentior armis sumptis) .i. esset honestior armis sumptis, quam depositis uestibus. (In arbitrium) In iudicium tuum de pomo, de quo diximus in argumento primæ epistolæ. (Attoniti) Terrestrati. (Micuere) Tremuere, ut in prima epistola, usque metu micuere sinus. (Gelidus tremor) Qui facit gelidos. Virg. Exemplo Aeneæ soluuntur fulgore membra. (Vt) Postquam. (Narrasti mihi) Dixisti mihi tres Deas ad iudicium tuum uenisse. (Consului) Interrogaui. (Anus) Quæ plerunque interpretantur talia. (Et senes longæuos) .i. longæ ætatis. (Neque enim terrebat modice) .i. multum terrebat, est. n. liptote, & per parenthefim legendum est. (Constitit) Per illos apparuit, & iudicatum est. (Esse nefas) Esse malum. (Cæsa abies) Breuis narratio apparatus Paridis ad rapiendam Helenam. (Abies) Arbor modo tanta apte nauibus ædificandis. (Cæsa) Incisa. f. est. (Trabes) Ligna.

P A R.

A N V S, & longæuos senes) Sagos intelligit & coniectores, ex quo genere fuisse Pytheum Pelopis Tæthron patrem diximus ex Plutarcho. (Constitit) Vno ore prædixerunt.

A S C.

I L L A dies &c.) Ordo est. Illa dies, qua Venus, & Iuno, & Minerva nuda decentior. .i. pulchrior supple futura. (Sumptis armis) .i. si sumpsisset arma. (Venit in tuum arbitrium) .i. quælibet earum. (Duxit. i. attulit. Mihi miseræ fatum) .i. fatale exilium. (Et hyems. i. tempestas incerta. (Amoris pessima) .i. in me. (Cœdit mutati ab illa. i. post illam diem. (Postquam) .i. Veneri pulcherrimam puellam pollicenti data est à Paride sententia. Nota est fabula, cum enim eò Thetidis cum Peleo, nuptias omnes Deæque præter Martem, & Bellonam inuitati essent, id ægre ferentes exclusi, Mercurium dimiserunt cum aureo malo, seu pomo, in quo scriptum erat detur pulcherrimæ, quod proiestum inter summas Deas. Palladem, Iunonem, & Venerem, cum singule sibi uendicare uellent, relatum est ad Paridem, qui pro Venere iudicauit, mercede pulcherrimæ puellæ illeclus cum Minerva sapientiam, & in bello uictoriam, & Iuno regnum, & gloriam pollicerentur. Diserte, & graphice dicit sumptisque decentior armis, quia Veneri nuditas, Mineruæ armatura competit, ad quod alludit Ausonius noster, ut ferè legitur sic. Armatam Venerem, uidit Tritonia Pallas: Nunc certemus, ait iudice, uel Parida. Tum Venus, armatam quid me male sana laceffis? Quæ quore uici tempore, nuda fui.

Carula

Cærulea ceratas accepit unda rates.
 Flesti discedens: hoc saltem parce negare:
 Præterito magis est iste pudendus amor.
 Et flesti: & * madidos uidisti flentis ocellos:
 Miscuimus lacrymas mœstus uterque suas.
 Non sic appositis uincitur uitibus ulmus:
 Vt tua sunt collo brachia * nexa meo.
 Ah quoties, cum te uento querere teneri:
 Riserunt comites: ille secundus erat.
 Oscula dimissa quoties repetita dedisti:
 Quàm uix sustinet dicere lingua, uale.
 Aura leuis rigido pendentia linthea malo
 Suscitatur: & remis eruta canet aqua.
 Prosequor infelix oculis abeuntia uela:
 Qua licet: & lacrymis humet arena meis.
 Vtque celer uenias, uirides Nereidas oro,
 Scilicet ut uenias in mea damna celer.
 Votis ergo meis alii rediture redisti:
 Hei mihi pro dira pellice blanda fui.

CAerulea) Coloris cerulei, **H V B.**
 est autem caruleus color in
 ter uiridem & nigrum, & eius-
 modi solet esse color maris. (Ce-
 ratas) Cera, uel pice illitas. (Par-
 ce) Abstine & noli negare hoc
 te fleuisse, cum à me discederes. * nros
 (Iste amor) Helene. (Est magis
 pudendus præterito). i. turpior
 tibi, quam mens. i. magis debe-
 ret te pudere amare Helenam,
 quam confiteri amasse me, quia
 amor meus erat licitus, & hone-
 stus. (Iste amor) Adultera, quæ
 uirum reliquit, & liberos, ut ex-
 ternum sequeretur. (Et flesti &
 nostros), q. d. uterque fleuimus,
 (Nostros ocellos flentis). i. ocu-
 los mei flentis, est enim flentis
 genitiuus casus, quia habet ul-
 mam breuem, non autem est ac-
 cusatiuus pluralis, ut quidam
 falso existimant, nam tales accu-
 satiui plurales in is desinentes
 semper habentis finalem lon-

gam. (Suas) Proprias, ut quisque suos patimur manes. (Non sic) Comparatio amplexus Pa-
 ridis: (Vlmus) Arbor uitibus apta, præsertim in Italia. Virg. Vlmisque adiungere uites.
 (Vincitur) Legatur. (Vitibus appositis). i. adherentibus, tanquam maritis suis. (Vt) Sicut.
 (Nexa) Implicita (Ah quoties) Dicit tantum fuisse ante Paridis erga se amorem, ut cum ef-
 set discessurus, quæreretur uentum esse aduersum, cum tamen reuera esset secundus, sed
 pigeat eum discedere, (Teneri) Impediri. (Riserunt) Quid uidebant non esse uerum,
 quod querebaris, sed te hoc facere, quia pigeat te à me discedere. (Ille) Ventis. (Secundus)
 Felix. (Quoties), q. d. sepius (Repetita) Renouata, quia cum me dimisisses, sæpe reuerta-
 baris, ut me osculareris. (Quàm uix). i. quàm difficile. (Sustinuit) Potuit. (Aura) Exponit
 processum discessus Paridis. (Malo) Arbore nauis, declinatur hic malus. (Suscitat) Monet.
 Eruta (Commota). Canet (Spumescit). Prosequor oculis (i. prospicio). (Qua licet). i. quate-
 nus licet. i. quantum possum. (Humer) Madescit. (Vtque celer). i. precor, facio uota pro ce-
 leri reditu tuo. (Nereidas) Nymphas maris Nerei filias. (Scilicet) Certe, & est quasi irrisio
 sui ipsius, quæ in damnum suum reditum Paridis optauerit. (Rediture) Qui eras reditu-
 rus. (Alii) Ad utilitatem alterius. f. Helenæ. (Hei mihi) Dolat, quod precata sit ad utilita-
 tem alterius. (Blanda) Supplex. (Pro dira pellice). i. in utilitatem pellicis, quæ mihi no-
 cet. (Pellice). f. mea. i. Helena, pellex autem dicitur respectu mulieris, & non uiri, ut Cali-
 sto fuit pellex Iunonis, & non Iouis, est autem pellex, ut Massurius Iurisconsultus scri-
 psit, quæ cum uxor non sit, cum aliquo tamen uiuit. ut uxor, quam nunc uero nomine ami-
 cam, & concubinam appellant. C. Flac. scribit. ff. de uerb. signi. eam pellicem nunc uulgo uo-
 cari, quæ cum eo, qui uxorem habeat, corpus miscet, quosdam eam uocare, quæ uxoris loco
 sine nuptiis in domo sit Græci Pallacem uocant, unde non bene sentiunt, qui à pelliciendi
 dictam uolunt. Nam & Nonius à greco uocabulo significantiam trahere testatur. Festus
 dicit non solum mulieres alienis uiris succumbentes, sed etiam mares pellices dici apud
 antiquos pellicem dictam, quæ uxorem habenti, nubebat, cui generi mulierum à Numa
 Pomp. etiam pœna constituta erat hac lege. Pellex aram Iunonis ne tangito, si tanget Iu-
 noni trinitibus demissis agnam fœminam cedito.

P A R . **A S C .** **I S T E** amor) Adultera, quæ uirum reliquit, & liberos, ut externum sequeretur.
V I N C I T V R) A quarta coniugatione media longa. i. circunligat. (Querere) Sic
 leg. est, ut sit qui uenit à querere, cuius secunda est psona quereris, uel querere penulti
 ma longa, reliquis breuibus. (Ille secundus erat) Hoc est uentus, de quo querebaris, erat se
 cundus, & ita conueniens navigationi. unde comites scientes te irretitum amore riserunt;
 (Votis) Ergo tu redire. i. qui debebas redire meis uotis. i. ad uota mea, redisti alii. f. Hele
 næ. extra carmen diceret, aliis rediturus redisti, &c.

H V B . **A**spicit) Describit locum, un
 de primum uidit Paridem
 reuertentem à Græcia cum He
 lena. (Moles) Altitudo, magni
 tudo. (Natiua) Naturalis, non
 autem arte facta, (Aspicit) Dat
 sensum rei inanimatæ, nō enim
 ipsa aspicit, sed, qui in ea sit, aspi
 cere potest. (Immensum) Quasi
 quod sit sine mensura. (Profun
 dum) Mare. alias pro cœlo poni
 tur. (Mons fuit) .f. illa moles.
 (Resistit) Opponitur & eas fran
 git. (Hinc) Ex illa mole. (Pri
 ma) Nō prima uela, sed ego pri
 ma. i. ante alios, affectus. n. facit,
 ut plerunque primi sentiamus,
 quod alii etiam possunt cogno
 scere. Quid. de Pyramo & Tyf
 be: Quid non sentit amor? Pri
 mis uidistis amantes: Et uocis fecistis iter. (Fuit impetus) Vehemens uoluntas. Ire per flu
 ctus, ut tibi obuiam irem. (Dum moror) Dum expecto. (In summa prora). i. in summa par
 te proræ. (Purpura) Hæstis purpurea, qui habitus erat muliebris. (Tuus cultus). i. quem tu
 soleres gestare, aut qui tibi conueniret. (Propior) Propinquior. f. nauis. (Cita aura). i. uo
 luci uento. (Genas). i. uultum, partem enim pro toto posuit, nam gestes teste Festo, alii
 palpebras dici putant, alii eas partes, quæ sub oculis sunt, alii eat partes in quibus barba
 primum oritur. (Corde). f. meo. (Id). f. uidisset faciem muliebrem. (Non satis fuerat) Ad
 dolorem meum. (Quid enim) Parenthesis est. (Hærebat tuo gremio) Sedebat in sinu tuo,
 & hoc erat mihi acerbius. (Tunc) Cum uidi amicam esse in gremio tuo. (Rupi) Dilaniaui.
 (Sinus) Vestes. (Planxi) Percussi. (Secui) Incidi, & laceraui. (Vngue rigente). i. unguibus
 duris. (Impleui). i. exclamaui alta uoce. (Idem) Montem, de quo Virg. Iamque iugis sum
 mæ surgebat Lucifer Idæ. (Sacra). f. Cybele. (Illuc) In Idam. (Has lacrymas) Quas fundo
 præ dolorem (In mea saxa) id est saxa montis Idæ, in quibus soleo habitare. (Sic Helenæ)
 Imprecatur nunc Oenone similem infelicitatem Helenæ, ut quemadmodum priuauit Oc
 nonem marito, sic ipsa remaneat priuati suo. (Helenæ) Nominatiuus est græcus. (Sic)
 Sicut ego.

P A R . **M O N S** fuit) Hoc ex eorum sententia, qui putant elementorum mutua uicissitudine
 .f. dum aliud in aliud transit, rerum faciem mutari, nareque nunc esse, quod antea fuit ter
 ra & e contrario. lege Meteora Arist. & Senecæ quæstiones naturales, hoc expressum in epi
 stola Ariadnæ. Mōs fuit apparēt frutices in uertice rari Nunc scopulus pēdet adesus aq̄s.
A S C . **T E R R A S' Q V E** cita) Coniuge, cita aura, non cita ratis, ut quātitas indicat. (Sic He
 lena doleat) Vtitur nunc imprecatiua particula sic quia oppositorum sæpe effectuum una
 sunt arma.

Aspicit immensum moles natiua profundum:
 Mons fuit: æquoreis illa resistit aquis.
 * Hinc ego prima uæ prospexi uela carinæ:
 Et mihi per fluctus impetus ire fuit.
 Dū moror: in summa fulsit mihi purpura prora:
 Pertimui: cultus non erat ille tuus.
 Fit propior: terrasque cita ratis attigit aura:
 Fœmineas uidi corde tremante genas.
 Nā satis id fuerat (quid enim furiosa morabar?)
 Hærebat gremio turpis amica tuo.
 Tunc * fleui, rupique sinus. & pectora planxi:
 Et se cui madidas ungue rigente genas:
 Impleuique sacram querulis ululatibus Idam:
 Illuc has lacrymas in mea saxa tuli.
 Sic Helenæ doleat: desertaque coniuge ploret:

Quæquæ

Quæque prior nobis intulit, illa ferat.
 Nunc tecum ueniunt, quæ te per aperta sequuntur,
 Aequora: legitimos destituuntque uiros.
 At cum pauper eras: armenta que pastor agebas:
 Nulla, nisi Oenone, pauperis uxor erat.
 Non ego miror opes: nec me tua regis tangit:
 Nec de tot Priami dicar ut una nurus,
 Nô tamê ut Priamus nymphæ focer esse recuset:
 Aut Hecubæ fuerim dissimulanda nurus.
 Digna que sum: & cupio fieri matrona potētis:
 Sūt mihi, quas possunt sceptrā decere, manus.
 Nec me, faginea quod tecum fronde iacebam,
 Despice: purpureo sum magis apta toro.
 Denique tutus amor meus est: tibi nulla paratur
 Bella: nec ultrices aduehit unda rates.
 Tyndaris infestis fugitiua reposcitur armis:
 Hæc uenit in thalamos dote superba tuos.

ago. Et idem: Et potum pastas age Tityre. & inter agendum. Occurrere capro, cornu ferit ille, caueto. (Non ego miror) Occurrit obiectioni. (Miror) .i. suspicio, & cupio. i. non habeo respectum tuarum opum, & tuæ magnæ potētis. (Tangit) Mouet. (De tot) .f. nuribus, erant enim plurimæ. Virg. 2. Aeneid. Vidi Hecubam, centumque nurus. Idem: Quinquaginta illi thalami spes tanta nepotum Procubere. siue enim singulas uxores habebant filii Priami, siue plures secundum morem barbarorum plurimas fuisse, necesse est, plurimi enim fuisse dicuntur filii Priami. (Non tamen) .f. est. (Vt) .i. quod recuset, spernet & dedignetur. (Nymphæ) .f. mei. (Dissimulanda) Tacenda occultanda. i. quod Hecubam debeat pudere, dicere me esse nurum suam. (Digna que sum) .i. & mereor. (Matrona) .i. uxor, nam, ut uoluit A. Gel. Matrona proprie dicitur, quæ cum uiro in matrimonium conuenit, licet aliter eam diffiniat Nonius. (Potētis) .f. tui. (Dicere) .i. sunt mihi aptæ manus ad ferendum sceptrum honeste, licet in siluis habitauerim, & ideo dicit nec me &c. (Faginea fronde) Aut sub arbore fagi, aut quia ex frondibus arborum fiebant plerunque lori, & præcipue ab iis, qui habitabant siluas. Iuuen. Siluestrem montana torum cum sterneret uxor Frondibus, & culmo &c. (Purpureo toro) .i. regio & purpurea ornato, quales sunt tori potentum uirorum (Denique) suasit hætenus a patre honesti, nunc uero, & à tuto, & ab honesto simul arguit se esse retinendam, & Helenam reiciendam. (Tutus) Sine periculo. (Ultricas) Quales pro Helena repetenda parantur. (Tyndaris) Helena filia putatiua Tyndarei, nam ut reuera filia Iouis fuisse dicitur. (Infestis) Inimicissimis (Reposcitur) A marito, & à tota Græcia. (Hæc dote) Derisue, q. d. pro dote affert tibi bellum. (Superba) Quia uidet bellum propter se moueri.

A S C E N S I V S.

DESERTA QVE coniuge) .i. à marito, seu à te, seu alio. (Nunc tecum ueniunt) Dis-
 simulanter imprecatur, docet enim iniquum, & inhonestum esse. (Faginea fronde) Est .n. arbor glandifera satis frontibus. Vnde, Tityre tu patule recubas sub tegmine fagi. Et potest scribi per ph, quia uenit à græco φαγῶν, quod est comedere. (Tyndaris) .i. Tyndarei filia saltem putatiua, cum sit Iouis, & Lædæ. Tyndari uxoris progenita Helena. Sic Virg. lib. 2. Tyndarida aspicio. Sic & Amphytrionides ab eodem dicitur Hercules, cum sit Iouis filius ex Alcmena Amphytrionis uxore.

Quæ)

Quæque) Dux sunt dictiones. (Quæ) .i. & ipsa. (Ferat) .i. patiatur ea. (Quæ intulit nobis) .i. similem iniuriam, quam nobis intulit. (Nunc tecum) Conatur inducere in odium Helenam Paridi commemorans eius impudicitiam. (Veniunt) Inuidiose, & ad contumeliam usa est plurali pro singulari, sic Terent. potius quam perpeti meretricum contumelias. (Legitimos uiros) .i. isto matrimonio sibi iunctos, quos non relinquunt, nisi impudicissimæ mulieres. (Iuuen. Nupta senatori comitata est Hippia ludum &c. (At cum,) q. d. nō sequuntur te, sed fortunam tuā, ego autem secuta sum ui. (Agebas) Ducebas, & bene nam proprie dicuntur agi pecora. Virg. En ipse capellas protinus æger

H V B.

A S C.

H V B. **Q** VAE). f. Helena. (Roga)
 * Poly **ra** .i. interroga. (Polydaman
 damata) Polydamas uir Troianus
 fuit ex primoribus, habet autem
 naturaliter primam breuem,
 sed poetæ aut addunt unum l,
 aut per diphthongum græcam
 dicunt Polydamas, sed nostri
 potius addunt, l. (Grauis) Vene
 rabilis prudens. (Quid suadēs)
 Quid sentiat an reddendam, an
 retinendam Helenam, nam An
 tenor ut scribit Home. in concilio
 suasit Helenam omnino red
 dendam, ideo Hora. Antenor cē
 fet belli præscindere causam.

* sapias

(Consule) Interroga, sed interrogamus etiam minores, & pares, consulibus autem maiores, & prudentiores. (Queis). i. quibus. (Aetas longa fuit magistra) Longa enim ætas hominem facit prudentiorem, quia multarum rerum usum, i. experientiam habet. Nestor apud Ouid. lib. 13. Met. Non omnia grandior ætas, Quæ fugiamus habet, seris uenit usus ab annis (Turpe rudimentum). i. turpis institutio. (Raptam) abductam, non autem legitime tibi iunctam, (Patriæ) Aut est adiectiuum, & subauditur, uxori. i. quæ sit de patria tua, aut patriæ. i. ciuitati tuæ. i. malle eam retinere, quam seruare patriam tuam, quæ propter ipsam est peritura. (Vir) Menelaus. (Iusta) Pro recuperanda uxore, nam si pro repetitionem aliarum rerum bellum dicitur iustum, quanto iustius pro repetitione uxoris. (Pudēda) Turpis digna pudore. (Arma). i. bella, metonymia est. (Nec tibi) Reddit eam suspectā infidelitatis, quia priori marito nō seruauerit fidem. (Si). i. quamuis. (Cupias). i. optes. (Lacænam). i. Helenam à Laconia regione, unde fuit oriunda. masculinum est lacum, fœmininum est lacæna, neutrum non dicimus lacenum, sed laconicum. (Quæ). f. Helena. (Sit uersa). i. mutata. f. ab amore Menelai. (In tuos amplexus) In tuū amorē, & concubitū. (Vt minor) Iunior. f. Menelaus, nam Agamēnone minor natus fuit. (Clamat) Conqueritur. (Temerati) Adulterio uitiati, & læsi. (Externi) Peregrino. f. tuo. (Tu quoq;). Sicut ipse. (Nulla reparabilis) Distinguedū est, ut hoc coniugatur cū inferiorib. sic, ut sit sensus, & ordo pudicitia læsa est reparabilis nulla arte, quia ille deperit semel. i. pudicitia amissa nunquam amplius reparari potest, sicut pleraq; alia, ut fides, beneuolentia, & similia, quæ amissa possunt et reparari quod non idē pudicitia contingit, quia mulier corrupta nō pōt esse oī tpe nō corrupta. (Illa). f. pudicitia. (Deperit). i. amittitur. (Semel) Statim, & uno tpe, nō autē sæpius.

PAR.

HECTORA fratrem Nō prohibet, ut quidam putat, omnino suadet, ut ad Hectore referre. Hector. n. connubii fidem sanctissime coluit. Adiecit Deiphobum non ex historia, quippe quem constat auctorem fuisse ne Helena redderetur. Sed opinionione errore, & puellari bonitate, q̄ non decebat, esse suspiciosam. (Polydamata) Scribe Polydamata, ut apud Persium. Non mihi Polydamas, ex eplo Homeri notissimo. (Semel) Irreparabiliter. Horat. Et semel emissum uolat irreparabile uerbum. Semel. n. fieri dī. id. quod infectū reddi nō potest.

ASC.

PVLIDAMANTA Polydamas unus erat ex proceribus Troianis etiam Hectori reuertendus, ad quam alludit Pers. dicens Sat. 1. Nec mihi Polydamas, uel Troiades Labeo nē Præstulerint. Dī aut quasi multorū domitor, & declinatur hic Polydamas, huius Polydamantis, uel eos, sicut Calchas, unde accusatiuus est Polydamanta. (Consule) Cōsiliū pete, uñ consultor, a quo petitur consiliū. (Queis). i. quibus ætas &c. (Patriæ). i. incolumitati, & salutis p̄iæ tuæ, q̄ nisi reddideris Helenā, salua pmanere neq̄t. Reddēda ergo est. (Nec tibi) Aliud argū, quia & ipsa statim reddi uolet. (Nulla reparabilis arte Læsa pudicitia) Pulchrū, & nimis uerū diuerbiū. (Depit illa semel). i. ex toto, ira ut nihil restet, qd sc̄do p̄ire possit.

Ardet

Ardet amori tui: sic & Menelaon amauit:

Nunc iacet in uiduo credulus ille toro.

Felix Andromache certo bene nupta marito:

Vxor ad exemplum fratris habenda fui.

Tu leuior foliis, tunc cum sine pondere succi

Mobilibus uentis arida facta * uolant:

Et minus est in te, quam in summa pōdus arista:

Quæ leuis afsiduis solibus uista riges.

Hoc tua (non recolo) quondā germana canebat,

Sic mihi diffusis uaticinata comis.

Quid facis Oenone? quid arenæ semina mādās?

Non profecturis littora bobus aras.

Ardet) Obiectio. (Sic & Me- H V B.
nelaon) Responſio ad obie-
ctionem, q.d. non eſt fidendum
eius amori. (Sic) .ſ. ut te amat,
non uero amore. (Ille) Mene-
laus. (Credulus) Qui nimium
facile credidit ſe amari. (Felix)
Ex commendatione Hectoris
fratris ſui. (Certo) .i. ſido, & ſta-
bili. (Ad exemplo fratris) Quia
ſicut ille diligit Andromachē,
ita ille diligere debueras. (Tu)
O Pari. (Leuior) Mutabilior.
(Tunc) q.d. non omnibus foliis,
ſed aridis, quæ ſolent eſſe leui-
ora. (Volant) Sparguntur, & per
area feruntur. Et minus alia cō-

*cadunt

paratio leuitatis Paridis comparat enim eum ſpiciſ ſiccis, & maturis. (Ariſta) Quæ ita
diſta eſt ab ariditate, licet contra naturam ſui primitiui corripiat primam ſyllabā. (Quæ)
.ſ. Ariſta. (Viſta) Doſta, ut Perſ. Infana canicula meſſes tandudum coquit. (Aſſiduis ſoli-
bus) .i. continuis caloribus. (Solibus) Nam ſoles in plurali pro caloribus uel diebus accipi-
mus, ut, Tris adeo incertos cæca caligine ſoles Erramus. .i. dies. (Hoc tua) Dicit Oenone
hæc ſibi fuiſſe pronunciata à Caſſandra, ſorore Paridis uaticinatrice, ponitque uerba eius
uaticinii. (Tua germana) .i. ſoror. ſ. Caſſandra. Fuit autem Caſſandra Priami filia, cuius
amore captus Phœbus promiſit ei diuinandi artem, ſi ſibi obſecuta eſſet, quod cum illa ſe
facturam dixiſſet, poſtea accepta arte, & poteſtate diuinandi, negauit. Quam rem Phœbus
egre ferens, cum ei auferri non liceret, quod ſemel dederat, abſtulit ei fidem diuinationis,
effecit. n. ut ei non crederetur, unde Virg. Aene. 2. Tunc etiam ſatis aperit Caſſandra futu-
ris Ora, det iuſſu non unquam credita Teucris. dicit igitur Oenone Caſſandram prædixiſſe
ſe ſibi aduētum Helenæ pernicioſum ſibi, & Troianis. (Canebat) Diuinabat. (Hæc) Quæ
nunc euenerunt. (Comis diſſuſis) .i. ſparſis per humeros, quemadmodum uaticinantes ha-
bere ſolent. ut Virg. de Sibylla: Non compræ manſere comæ. (Quid facis) Verba Caſſan-
dræ, q.d. fruſtra armas Pariden. (Quid arenæ ſemina mandas?) Translatio ab agricolis, ſi-
cut. n. amittunt ſemina, qui ea in arena ſpargunt, ita dicuntur amittere laborem, qui in ea
re laborant, quam aſſequi nequeunt. (Non profecturis) .i. reddituris fruſtrum. Iuuen. Nos
tamen hæc agimus, tenuique in puluere fulcos. Ducimus & ſterili littus uerſamus aratro.

ANDROMACHE) Aenionis (ut eſt apud Home.) filia. Xenon autem tradit ex
Andromone natam Lyrneſio, cui ſuffragatur Aefchylus, qui Lyrneſiam uocat Androma-
cham in Phrygiis. (Certo marito) Qui præter Andromacham iuſto matrimonio nullā
ſibi iunxit, etſi liberos ex pellicibus eum ſuſcepiffe licet ex Euride ſuſpicari, quod & Ana-
xirates Argolicorum ſecundo uidetur affirmare.

IN toro uiduo, Id eſt deſerto, ipſe uiduus. (Hæc tua (nam recolo) Docet à Caſſandra
ſe quoque admonitam, ſed Teucrorum neminem illi fidem adhibuiſſe. unde eſt illud Aen.
2. Tunc etiam ſatis aperit Caſſandra futuris Ora, dei iuſſu non unquam credita Teucris.
Apollo enim periit, ab ea ſtuprum, quod illa ſe conceſſuram negauit, niſi prius donum pro
phetiæ & uaticinii perpetuum daret, quod ille cum iuramento detulit, ſed ubi ſe à puella
deceptum agnouit (non enim conſenſit) abſtulit ab eius uaticiniis ueri fidem, ſeu creduli-
tatem. Hanc Bacchillides uaticinantem futura Troiani belli mala, dum claiſis in Græciam
pararetur, inducit, quem imitatur Horat. lib. 1. Carm. ſed Nerea uatem inducit dicens. Pa-
ſſor cum traheret per freta nauibus Idæis Helenam, &c. (Diſſuſis comis) Vaticinantes. n.
furore raptæ capillos diſſoluebant. Vnde Aene. 6. de Sibylla. Non compræ manſere comæ,
ſed peſtus anhelum, Et rabieſera corda tument.

Epift. Ouid.

B

(raia)

P A R.

A S C.

H V B. **G**raia) Ecce impedimentū
sui laboris. (Iuuenca) Per
contumeliam. nam mulieres ini
pudice iuuenca, & uacca dicun
tur, nec ob aliam causam Io, &
Prætidēs in uaccas conuersæ di
cuntur, nisi quia factę sunt im
pudicę. Ouid. lib. 1. de Arte.
Nec fuge linigerę memphithi
ca templa iuuenę. Multas illa
facit, quod fuit ipsa Ioui. i. mul
tas mulieres facit uaccas, sicut
ipsa fuit. Perdat) Euertat, & de
struat. (Io) Clamantis est, non
autem nomen proprium. nam
pro nomine proprio prima lon
ga est. Iuuen. Si candida iussē
rit Io. Cum uero habet primam
breuem est aduerbio exclaman
tis, ut hic. interdum latantis: ut apud Ouid. in 1. Amo. Miles Io magna uoce triumphā
canet. dicit ergo. (Io prohibe). i. oh prohibe. s. ne ueniat. (Dum licet) Dum nondum attigit
litus. (Obica-nam puppim). i. quę uehit obicēnam mulierem. (Heu quantum). q. d. mul
tum. (In cursu). i. in processu. s. sui sermonis. (Furentem) Diuinantem. nam furor etiam de
divinatione dicitur. (Dirigere). i. rigida facta sunt ex metu, declinatur autem, non diri
go, sed dirigeo secundę coniugationis. (Fauentes) Albę, uel pulchrę de flauo colore dictū
est supra. (Nimirum uera) Quia uenit illa iuuenca, & expulit me. (Meos saltus) Transla
tio est nam iuuenca solent pasci in saltibus. i. nemo ius, ubi sunt pascua, dicit ergo illa
iuuenca est in possessione meorum pascuorum. i. possidere, quem ego deberem possidere.
(Sit facie) Adducit nunc Helenam in contemptum, ostendens eius infidelitatem, & impu
diciam. (Insignis) Egregia. (Capta hospite). i. Helena capta amore tui hospitis sui. (De
seruit) Fugiens a patria. (Deos socios) Vel connubio præidentes, uel socios. i. patrios. (Nē
scio quis) Solemus ita loqui de ignotis. (Abstulit) Exportauit. (Sua ante) Suis dolis. Virg.
At Cytherea nouas artes, noua pectora uersat Consilia. (De patria). s. sua. Vnde Paris in
epistola ad Helenam. Ergo arsit merito, qui nouerat omnia Theseus: Et uisa es tātō digna
rapina uiro. (A iuueue) Reddit eam suspectam stupri, cum rapta fuerit. (Credatur) id est
debeat ne credi? q. d. non. (Reddita) Restituta. (Virgo). i. intacta, & inuiolata. (A iuene)
Argumentum ab ætate. nam iuuenes, prouiores sunt in uenerē. Scribit tñ Hellanicus The
seū iam quinquagenarium fuisse, cū Helenam rapuit. (Et cupido). i. amāte, argm ab effectu
animi. (Vnde). i. a quo. (Compererim) Cognouerim, didicerim. (Hęc) Quę dixi de Hele
na. (Amo) Et ideo amor cogit me ista inuestigare. Virg. Qui fallere possit amantem?

P A R. **I V V E N C A**) Per ambages uaticinium. Nam quod iuuenca significet adulterā, quę
que sui copiam facit affamię sunt, & merę nuge, quippe, cum dicit Ouid. in Arte: Multas il
la facit, quod fuit ipsa Ioui: intelligit uoluit, In Iseo. i. Iphis, e de puellas exemplo deę suis
amatoribus obsequi: itaq; morem gerere, ut ipsa Io. olim Ioui. (In cursu) In medio uatici
nandi calore, cum longe plura prædicenda sibi restarent. (Famulę rapuere) Nam Priamus
imperauerat, ut quoties Cassandra solueret os in oracula, toties eā famulę coërcerent mar
morei thalami claustris, ut insanam, meminit Lycophron, & eas interpretes. (Iuene) Aut
oratorie mentitur, ut Helenam adducat in suspicionem stupri, aut certe iuuentam produ
xit ex sententia Varronis ad annum 5. & 40. Nam cum Theseus Helenam rapuit, agebar
annum ferē quinquagesimum.

A S C. **G R A I A** iuuenca uenit) Alludit ad boues oratorios, perstant in Metaphora. (Capta
hospite). i. pulchritudine eius, non ui.

Vim

Vim licet appelles : & culpam nomine ucles:

Quæ toties rapta est: præbuit ipsa rapi.

At manet Oenone fallenti casta marito:

Et poteris falli legibus ipse tuis.

Me satyri celeres (siluis ego tecta latebam)

Quæsierant rapido, turba proterua, pede.

Cornigerumque caput pinu præcinctus acuta

Faunus in immensis, qua tumet Idai, ugis.

Me fide conspicuus Troiæ munitor amauit:

Ille meæ spoliū uirginitatis habet.

Id quoque luctando: rupi tamen* ante capillos:

Oraque sunt digitis aspera facta meis.

Mec præcium stupri gemmas, aurumq; poposci:

Turpiter ingenuum munera corpus emunt.

Licet) Quamuis. (Vim) Violentiam illatam à Theseo. **H V B.**
(Ves) .i. regas. (Nomine).f. uiolentiæ, & non uoluntarii delicti. (Quæ toties) Sensus est. ipsa Helena, quæ toties est apta, noluit capi. est autem sententia Herod. lib. 1. loquentis de ipsa Helena. prudētium esse pro nullo habere raptatum pulchritudinem, quippe quæ, nisi uoluissent, haud dubie raptæ non fuissent. (Toties) Inuidiose dixit. cum bis tantum fuerit rapta. primum à Theseo, deinde à Paride. (At) Commemorata impudicitia Helenæ, nunc commemorat Oenone pudicitiam suā, & loquitur de se, tanquam de ter

*ungue

cia persona. (Fallenti) Tibi, qui me fallis. (Tuis legibus) Quia, quo iure utitur maritus in uxorem, eodem potest uti uxor in maritum. (Me satyri) Commemorat copiam amantiū, à quibus dicit se sollicitatam. (Satyri) Dii siluestres. (Turba proterua) Sunt. n. libidinosi mul tum. Quid. Et in Venerem Satyrorum prona iuuentus, (Rapido pede).i. celeri persecutio ne. (Siluis &c.) Parenthesis. (Faunus præcinctus caput pinu acuta) Quia corona ex frondi bus pineis ferte dicitur. (Quæ subaudi ea. (Quæ).f. parte. (Ida) Mōs Phrygiæ. (Tumet) Al tus, est. (In iugis).i. altitudine. (Me fide) Dicit se etiam amata à Phœbo, ab eoq; per uim raptā uirginitatē suā. (Munitor) Murator, unde mœnia dicuntur, quasi munia, mutata α, diphthōgo in u. Cōstat aut ex fabulis Phœbum cū Neptuno promissa sibi mercede à Lao medonte Troiæ mutos fecisse. (Conspicuus) Insignis. (Fide) Cithara. (Ille).f. Phœb. (Spo lium) Translatio à uictore. nam spoliū dicitur quidquid uictō eripitur à uictore. (Id quo que).f. spoliū uirginitatis. (Luctando).f. habet. i. pugnando, & non uoluntate mea. (Rupi) Laniaui. (Capillos) Ipsius Phœbi. (Gemas præcium &c.) Appositio est, uel declaratio. (Præcium) Mercedem. (Turpiter) sententia est, exornatio Rhetorica. (Ingenuum) Libe rum. i. turpe est liberæ mulieri corpus suum pro quæstu prostituere, inde & meretrices dicuntur à merendo.

T V R B A proterua) Alludit ad originem uocabuli. Satyros. n. dictos a σατῆ, quæ prius **P A R.**

Græcorū lingua significat mētualem. Macrobius auctor est, quia salaces, & libidinosi sunt.

A T mater Oenone) Plena laus alterius uituperatione, & sui commendatione, nam se **A S C.**
castam, & fidelem uiro adultero probat perinanfise. Helenam uero incastram, & uiro fide li infidelem fuisse criminatur. (Me fide conspicuus) A nominatiuo fides, huius fidis, quāuis Priscianus uelit dici hæc fidis, non fides in ea significatione, qua chordam plectri, seu cytha ræ significat, nec est à nominatiuo fides, fidei, ut etiā quantitas probat, quia corripitur abla tiuus tertie, & producitur quintæ. Est ergo Apollo munitor Troiæ, conspicuus. (Fide).i. ly ra, quia ut dicit Hora. in Arte: Ne forte pudori sit tibi musa, lyræ soler: Et canter Apollo est. Item est munitor Troiæ. Vnde Aeneas ad eum lib. 6. Phœbe, graues Troiæ semper mi serate labores, Dardana qui Paridis direxti tela manusque. Is autem medicinæ repertor di citur. Vnde ipse apud hunc poetam, Inuentum medicina meum est. Et potissimum ex her bis, quod ideo fingitur, quia Apollo Sol est, qui herbis, radicibusque uim medicam influit. Est idem oraculorum, & uaticinorum Deus, quia certissima sunt solis iudicia. unde, Solem quis dicere falsum audeat? ueruntamen quia à summo Deo omnia dependēt, ne ergo A pol lo quidem futura noscat, nisi ab Ioue disceret: unde Aeneid. 3. Quæ Phœbo pater omnipo tens, mihi Phœbus Apollo Prædixit, nobis furiarum ego maxima pando.

Epist. Ouid.

E 2

Ipse)

* Fert: hæc ars eius morbo. i. amor non
& a no possit mederi. (Prudens artis). i.
stro perita medicina. (Deficior) De-

Ipse ratus dignam, medicas mihi tradidit artes:
Admisitque meas ad sua dona manus.
Quaecunq; herba potens ad opẽ, radixq; medẽdi
Vtilis in toto nascitur orbe: mea est.
Me miseram; q̃ amor nõ est medicabilis herbis:
Desti. uor prudens artis ab ea arte mea.
Ipse repertor opis uaccas pauisse Pheræas
*Dicitur & nostro faucibus igne fuit,
Quod neque gramin. bus tellus fœcũda creatis,
Nec Deus auxilium, tu mihi ferre potes.
Et potes: & merui: dignæ miserere puellẽ.
Non ego cum Danais arma cruenta fero:
Sed tua sum: tecumq; fui à puerilibus annis:
Et tua, quod sup̃ ereſt temporis, esse precor.

lib. i. demonstrat dicente Phœbo: Inuentum medicīna meum est, opiferque per orbem Di-
cor, & herbarum subiecta potentia nobis. (Pausie). i. ad pascua duxisse, ab eo quod est pas-
ceo. (Phœbas) Theſſalicas. i. uaccas Admeti regis Theſſaliæ. Phœx enim pluraliter decli-
natum urbs fuit Theſſaliæ, neque legendum est Phœxas. Fabula autem hoc habet. Cum
ob Hippolytum diſcerptum ab equis, ut ſupra diximus, miſeratione Dianæ ab Aefcula-
pio ad uitam reuocatum indignatus eſſet Iupiter, id cuiquam niſi ſibi licere, & Aefculapiū
fulmine interemiſſet, Apollo pater Aefculapii id ægre ferens Cyclopaſ, qui fulmina Ioui
fabricauerant, uerberauit. Quare Iupiter eum deitate priuauit, ut quidam uolunt per an-
nos nouē, quo tpe dī pauſie in Theſſalia armenta regis Admeti. (Saucius) Percuſſus. Virg.
At regina graui ſadūdū ſauia cura. (Nec Deus). ſ. Phœbus. (Merſit) Quia te dilexi, & ſem-
per tibi fida fui. (Dignæ) Merētis. (Non ego) Reuocat ēt odium Helenæ, pp quā ſignificat
bella à Græcis moti. (Cū Danais) Cū Græcis ſicut Helena. (Puerilib.) Pro puellaribus,
quia puer teſte Priſcapud antiquos cōis erat gñis. (Tēporis) Subaudi id tēpis. (Quod ſuper
eſt) Quod reſtat, & ſic ſinis eſt epiſtola. Paris aut nō flexus eſt uerbis Oenones, ſed ea reli-
cta, Helenam accepit, quæ (ut ſupra dictum eſt) cauſa fuit euerſionis Ilii, & totius Troie, di-
ci ut tñ à Strabone in Cebrenia regione monſtrari ſepulchrum Paridis, & Oenones eme
uxoris, ex quo ur nō eā penitus dereliquiſſe, ſed (ut diximus) magna eſt opinionū uarietas.

ASC. ME miserum, quod amor. Vt Valla docet, quoties dicitur, particula subicitur, non tam uehemens est ex candescencia, nec ~~per~~ ^{per} ~~se~~, quocirca modestius dicit me miseram, quam d, aut heu me miseram, regitur tamen d subintellecto, aut me miseram iudico, aut ceseo. (Quod). i. quia amor non est medicabilis herbis. (Non ego cum Danais) Sic Dido. Non ego cum Danais, Troianam excindere gentem Aulide iuravi. (Et tua) Precor esse tua. Sic alibi: Me tamen excepto, qui precor esse teum, ubi auctore Valla dicere potuisset, sed non tam eleganter, quem precor esse tuum. Ordo autem est. (Et precor). i. precibus cupio esse tua, supplet. (Illud temporis). i. per illud tempus. (Quod superest). i. reliquum est nobis.

IN VI. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

VT huius epistolae argumentum plenius & melius percipiatur, aurei uelleris fabula primum est referenda quae ab Ouid. lib. 4. Fast. circa finem ponitur. Atlas Aeoli filius, Ne helena uxorem primum habuit, ex quo Phryxum & Hellen genuit, quae amissa, & in nubem conuersa, & facta Dea, duxit aliam uxorem Iunonem, Cadmi filiam, quae cum more moueratarum odisset priuignos, coxit semina, quae agricolae seminarent, quae cum eo anno nullum fructum produxissent, & magna frugum penuria esset

sub

subsecuta: missus est sacerdos, qui oraculum sciscitaretur, de remedio huius mali. verum sacerdos ab Inone corruptus nuntiavit oraculum petere, ut Phryxus & Helle mactarentur ad sacrificium ad placandos deos. quod cum pater Athanas diu faceret et cussisset, tandem & civium consensu, & necessitate compellente, cum Phryxum, & Helleniam ante aras vivatos constituisset, ut eos mactaret: Nephelē eorum mater nube sua denegeta ad eos, ut fugerent praecepit, tradiditque arietem lanam auream habentem, qui eos transduceret ultra mare. Sed Helle puella, cum timuisset & male inhaerere arietem, cecidit, & mari, in quod ceciderat, nomen dedit, nam Hellespontum ab ea appellaverunt. Phryxus vero in Pontum profectus in Colchida delatus est, ubi Arietem sacrificavit, & pellem auream ipsius Arietis in templo Maris suspendit, quod Dionysius ex oraculo monitum fecisse dicit. Postea Aecia in Ponto regnante ex oraculo responsum datum est illum tunc moriturum, cum ab externis navigio delati aureum illud vellus sublatum fuisset. hac causa sustentavit se innata crudelitate hospites sacrificare, ut divulgata tanti sceleris fama, externi omne ab eius regionis accessu, & ab aurei vellus raptu abstinerent, & ut Dionysius. Hist. voluit templum muro circumdedit, custodeque multos apposuit ex Taurica accitos, de quibus à Graecis fabulae mirandae sunt. Decantatum enim est Tauris igne spirantes circa templum esse, & à Dracone pervigili custodiri vellus, quod qui voluisse auferre sopiendum Draconem, domandos Tauros ignem naribus uomentes: Serpentis dentes ferendos, ex quibus oritur homines armatos, contra quos pugnandum esset & denique eos vincendos, & sic auream vellus auferendum, quae omnia fabulosa sunt nam allegorice aliter intelliguntur, ut postea dicemus. Forte per ea tempora in Thessalia regnabat Pelias Aesonis patris Iasonis frater, qui virilis sexus liberos nullo habebat: Iason igitur cum esset robusti corporis, animique, praeter ceteros suae aetatis magni cupiens, dignum aliquid facere ex superiorum exemplo, maximeque Persei, aliorumque plurium, quos ex claris, externisque expeditionibus immortalē gloriam assecutos audierat, communicavit consilium cum Pelia rege patri suo, qui eius desideria assensus est, non, ut Iasonis gloriam augeret, sed sperans illum in belli expeditione periturum, nam quia se filius masculis privatum esse videbat fratrem timebat, ne quando filij ope, & virtute adiutus sibi, regnoque insidiaretur, simul & territus oraculo, quod acceperat sibi Neptuno annua sacra reddenti pede nudo interveniente aliquo se cito moriturum. Acciderat autem ut eo sacrificante, Iason altero pede nudo interveniret, quem discalciaverat, quia in aqua, siue limo Anauri fluminis malefecerat. Hanc igitur suspicionem occultam tenens Pelias, pollicitus est se Iasoni auxilia laturum, si expeditionem pararet in Colchos ad rapiendum vellus aureum, & cum propter barbarorum effera tumque gentium, quae Pontum habitabant crudelitatem videret Iason, quo difficilior sibi certamen propositum esset, eo sibi maiori gloria fore, necessaria ad id bellum paravit, & primum iuxta Pelium montem navem adificavit, magnitudine longe maiori, quam qua ad eam diem fieri consueverant, erat enim ante parvarum navicularum usus huiusmodi eximia magnitudinem stupentibus omnibus diffusa per Graciam eius rei fama multo egregij iuvenes ultro ad certamen, & eius belli communionem allekti sunt. Iason in aquam deducta nave, & necessariis rebus suis, optimos omnium, qui eum eo ire cupiebant, elegit numero quattuor & L. Ex eis clarissimi fuerunt Castor & Pollux, Hercules, Telamon, Orpheus, & ipse navigij auctor Iason, navis Argo dicta est ab Argo eius architecto, ut quidam scriptores afferunt, qui etiam inter navigandum eius resarciende curam acceperat, alij volunt à velocitate dictam, nam & γῶς græce velocem significat, gubernator Typhis fuit, de quo Virg. Alter erit tum Typhis, & altera, quae rebat Argo Delectos hercas. & Ovid. in 1. de arte. Typhis in Aemonia puppe magister erat. ipsi socij à nave Argonautae dicti sunt. Ex Pegaseo igitur Thessaliae sinu soluentes in Lemnum delati sunt, ubi Iason consuetudinem habuit cum Hyppipyle Thocantis regis filia, quae tunc Lemni regina erat, nam viros omnes (ut infra dicitur) Lemni mulieres interfecerant, & foemineo regebantur Imperio, verum consumptis duobus annis cum Hyppipyle, & ea gravida facta Iason tandem discedere coactus est. Itaque ex Lemno data fide Hyppipyle solverunt, ut propositam expeditionem perficerent. Cum igitur in Colchos delati essent, edocli fuissent à Medea de crudelitate patris, qui hospites sacrificabat, pollicita quoque esset se adiutricem ad perficiendum certamen, & Draconem sopiendum, Taurosque vincendos, ut fabule tradunt, Iason iure iurando data fide, uxorem sibi futuram quoad vita superstes esset, spondidit ope igitur ipsius Medeae victoriam adeptas Iason eam secum abduxit, quod cum intellexisset Hyppipyle, dolens se relictam ab Iasone, & aliam sibi prelatam, hac epistola primum gratulatur Iasoni de reductu in columi & victoria parva de aureo vellere, deinde conqueritur, quod eam reliquerit propter Medeam, quam nititur adducere in odium, in invidiam, & in contemptum ipsi Iasoni ostendens eam esse crudelē, superbā, & impudicā. Sed iam ad textum.

Epist. Ouid.

E 3

Littora

Ittora,) Id
est portum
(Thessa-
lia) Regio
nistue (Re-
duci) Inco-
lumi, & ex
magnis pe-

* Inue-
nitur &
in qui-
busdā
libro.
Quoli-
bet, qua-
locutio
ne Oui.
uidetur
multis
locis si-
cut ali-
bi, Qua-
libet
admi-
sas deti-
nuere
rates,

riculi liberata. Nam Seruio te-
ste proprie dicuntur reduces,
qui pericula euadunt. Virgil.
Aene. i. Nanq; tibi reduces so-
cios, classemq; relatum Nūcio.
Et idē: Ut reduces illi ludūt stri-
dentibus alis. (Vellere) Lana. di-
citur autem a u. llendo, quia a-
pud antiquos non tondebatur,
sed uellebatur. (Gratulor) Gau-
busdā deo, gratulamur autē aliis, gau-
demus nobis. Cic. tibi gratulor,
mihi gaudeo, gaudere tamen ē
bet, quā dicimus de aliis, cum de nobis
locutio nūquā dicamus gratulari. (Quā
ne Oui. tum finis). i. quātū permittis. s.
uidetur me gratulari. (Hoc ipso) .i. de
uti in hoc ipso. . . quod rediisses cum
uellere aureo. (Fieri certior). i. per
locis si- aliquā tuā epistolā. (Na, ne) Ex-
cut ali- culat ipsum Iasona, quod nō re-
bi, Qua- sibiliter
libet die-
admi- hil ad eā rescripterit, & est sensus, possibile est quod nō habueris uetos prosperos ut redires
sas deti- fas deti-
nuere redire posses. (Præter). i. iuxta. (Littora mea). i. Lēni. (Pacta). i. promissa. s. a te. (Cū cupe-
rates, res). i. quāuis cuperes. (Quolibet aduerso) Ecce accusatio, & est sensus, uero contrario, ne
posses redire, potuisti tñ aliquā scribere epistolā. Ordo est. (Quolibet). i. quāuis, q. d. et bre-
uissima. (Signetur) (Nō assignetur, ut aliqui dicunt, sed signetur. i. claudatur, & scribatur, un-
de resignare epistolā contrarium est. i. aperire. ponitur autem signetur, pro signata fuisse
tempus pro tempore. (Vento aduerso). i. contrario tibi, ne sineret te uenire, uel signetur. s.
nunc. s. postquam es reuersus, uel ut in aliis lib. legitur, Quolibet & c. (Quolibet). i. quātū
uis aduerso signetur. i. scribantur, & mittatur, q. d. hoc facere potuisti uero quantum uis ad-
uerso. (Hypsipyle). s. ego. (Missa) A te. (Cur mihi) Cōqueritur, quod prius ex sermōe alio
rum, q. ex scriptis Iasonis intellexerit, eius uictoria habitam in Colchis, ut infra. (Fame)
Publicus sermo omnium. (Quā littera). i. q. epistola tua. (Nuncia) Quæ nunciaret mihi.
(Boues) Tauros. (Martis) Erat Marti consecrati propter ferocitatem, quæ ipsi Marti attri-
buitur. (Panda) Cusua. Virg. Lancibus & pandit fumantia ponimus exta. deriuatur autē
pando, neq; pandidus dicitur, sed padus, ut Prisc. uoluit alternitatis uitandæ causæ. (Semi-
nibus) Subaudiendum est, quā fama nuncia. (Segetes uiroŕū). i. uiros seminatos. (Lactis)
Sparsis. (Adoleŕe). i. creuisse. (Tua dextra) Quia se ipsos interemerunt. Nam cum Iason
quædam, quæ Medea dederat, in medios illos terrigenas proiecisſet, illi arma in se conuer-
runt, & mutuis uulneribus ceciderunt. (Peruigilem) Nūquā dormientem. (Serua. e) Co-
stodice. (Spolium) Pellē. (Pecudis) Arietis, licet & interdum dicatur ouis, sicut supra. (Vel-
lera)

HYP SIPYLE IASONI. EPISTOLA VI.

ITTORA Thessaliæ reduci te-
tigisse carina
Diceris, auratæ vellere diues
ouis.

Gratulor incolumi: quantum
finis: hoc tamen, ipso

Debueram scripto, certior esse tuo.

Nam, ne pacta tibi præter mea regna redires,

Cum cuperes: ventos non habuisse potes:

* Quamlibet aduerso signe. ut epistola vento:

Hypsipyle missa digna salute tui.

Cur mihi fama prior, quàm nuncia littera venit?

Isse sacros Martis sub iuga panda boues:

Seminibus lactis segetes adoleŕe virorum:

Inque necem dextra non eguisse tua:

Peruigilem spoliū pecudes seruasse draconem:

Rapta tamen forti vellera fulua manu.

Hæc, ergo, si possem timide credere tibus ista,

Ipse mihi scripsit, dicere: quanta forem?

Quid queror officium lenti cessasse mariti?

Obsequium, maneo si tua, grande tuli.

lera) Diues ouis. Sed quoniam promissimus supra interpretaturos huius fabulæ allegoriā, dicit Diodorus custodes, ideo Tauros dictos fuisse, quod robusti essent, & fortes, ignem uero naribus efflasse propter crudelitatem cedis hospitium, Draconem uero nomen fuisse diligentis custodis. (Tamen) Licet hæc omnia supradicta essent. (Rapra) Vi capta, & expugnata. (Hæc ego) Dicit, quod existimaret, se felicem, si posset dicere, hæc sibi ab Iasone scripta fuisse. (Timide credentibus). i. uix credentibus. (Ipse) Iason. i. propria manu. (Quanta). i. quam magna, quam felix, q. d. felicissima. (Lēti). i. tardi. (Cessasse) Defuisse mihi. (Officium). f. scribendi. (Tuli). i. accepi. (Obsequium). i. rem gratam. i. satis mihi fecisti, si modo remaneo tua, & non oportet, quod querar, quod nihil ad me scripseris.

A S C E N S I V S.

A S C.

LITTORA Theſſaliæ) Quia argumentum &c. Explanatione digna utiliter explanata sunt, paucis ordinem proſequar, qui talis est. (O Iason tu diceris). f. uulgo. (Tetigisse littora Theſſaliæ). i. patriæ tuæ, unde ad aureum uellus in Colchion proſectus eras. (Carina). i. nauis. f. Argo. (Reduci). i. redacta, ac uos reuehere. sed reduces, paſſiue ſerè dicimus. i. reductos. (Exiſtens diues uellere ouis auratæ). i. ariete aureo uellere teſto. (Ego gratulor incolumi). f. tibi hoc eſt lætor, & applaudo tibi de tua incolumitate ſup. tantum. (Quantum ſinis). i. permittis me gratulari, quia gratulor tibi, eo quod reueniſti incolumis, ſed nō eo, quod cum pellice, neque me cælare uoluſti aduentum tuum, tamen ego. (Debueram eſſe). i. fieri certior. (Hoc ipſo). i. de eo ipſo, de quo tibi gratulor, hoc eſt de proſpero reditu tuo. (Tuo ſcripto). i. per ſcriptum tuum, ſeu literas tuas. (Nam, ne pacta &c.) Reicit excuſationem, ſi enim dicat Iason ſe uoluſſe ſcribere, ſed habuiſſe uentos contrarios, ita ut litteræ perferri nequirent, nam ſub aduerſo uento potuiſſet ſcribere modicam epiſtolam, uidelicet ſalutatoriam, quæ aut non perferri, aut uideri ſine periculo potuiſſet. Vnde dicit. (Nam, ne). i. ut non. (Ut redires præter mea regna). i. prætereundo mea regna. (Pacta). f. tibi. i. in contraſto matrimoniali tibi addicta. (Non potes quidem, cum cuperes). i. etiam ſi uelles. (Non habuiſſe uentos). i. quamuis cuperes, & uelles. (Habuiſſe uentos) Qui obſtarent. (Ne præter mea regna redires) Non poteras habuiſſe uentos tam contrarios, ut eis non potuiſſes etiam inuitis ad nos redire. (Quælibet epiſtola). i. breuiſſima, & minimi momenti. (Signetur). i. ſignari debeat, hoc eſt claudi. (Vento). f. exiſtente aduerſo. (Hypſipyle). i. ego coniux tua, & Lemni regina. (Fui). i. fuerim digna ſalute. (Miſſa). i. mihi miſiſſes tum periculo, uento exiſtente contrario, & non fuiſſe tam aduerſum uentū, probat, quia iam accipit reditum eius, dicens mihi. (Boues). f. igniuomos. (Sacros) Quia Martis. (Iſſe ſub iuga). f. aratri. (Panda). i. incurua, hoc eſt te aſſe bobus Marti ſacris. Et ſupple. (Segetes). Id eſt copias uirorum. (Adoleſſe) Pro adoleuiſſe. i. ſtatim adultos natos. Et hoc. (Seminiſſis, ſcilicet dentibus ſerpentinis. (Iactis). ſcilicet in ſulcos illis bobus iactis. (Que) Pro &. (Segetes) Supple oirorum, id eſt ipſos uiros è ſulcis denſis in morem ſegetum natos. (Non eguiſſe tua dextra ad necem) Quia ſeipſos mutuis uulneribus interemerunt, & nunciants. (Peruigilem). Id eſt ſemper uigilanti Draconem. (Seruare ſpolium pecudis). Id eſt uellus aureum Arietis. (Et tamen uellera ſulua). Id eſt aurea, ſeu aurei coloris. (Rapra) Supple eſſe. (Forti manu?) ſcilicet tua. (Quanta). Id eſt quam magna putas. (Forem). Id eſt eſſem. (Si ego poſſem dicere credentibus). Id eſt iis, qui credunt. (Iſta). ſcilicet facinora tua. (Timide). Id eſt cum timore de oppoſito, nam fama, ut dicit Virg. in 4. Aene. Ipſa eſt parua metu primo, mox ſeſe attollit in auras. Credunt ergo timide, quia certum non habeo auctorem, ſed ſi poſſem eis dicere. (Ipſe). ſcilicet qui iſta geſſit. (Scriptis mihi). ſcilicet quod ea geſſerit. (Quanta forem, Quasi dicat maxima, hoc eſt glorioliſſima. (Quid). Id eſt ad quid. (Queror). Id eſt conqueror. (Officium). Id eſt obſequium debitum, aut parres uiri. (Lenti). Id eſt tardi. (Cessasse). Id eſt in mora fuiſſe? quaſi dicat fruſtra, quia ego. (Tuli). Id eſt abſtuli, & impetrauit. (Grande obſequium, ſi maneo). Id eſt adhuc ſum tua, ſcilicet coniuæ.

Epist. Ouid.

E 4

(Venefica)

H Y P S I P Y L E

H V B.
* rece-
pta

Venefica) Incantatrix . f. Medea, nam uenefici dicuntur qui uel incantationibus uel alio quouis modo hominum mentes peruertunt, nam omnia quae hanc uim habent, uenena dici possunt. Virg. in Buc. Has herbas, atque hæc ponto mihi lecta uenena, Ipse dedit Mæris. Inde inferius ipsa, inquit. Hanc tamē d demens, Colchisque ablata uenenis, Diceris Hypsipyles præposuisse toris. Et Horat. in i. Sermo. Quantum carminibus, quæ uersant atque uenenis Humanos animos. (Credula) Quæ facile credit. (Temeraria) Audax, & sine ratione fingens. (Insimulasse) Accusasse. (Nuper) Narrat quomodo id intellexerit. (Oris) Regionibus, ut, Troiæ qui primus ab oris. (Aemoniis) Thesialicis, nam Aemonia Thesialia dicitur. (Limen) .i. ingressus domus. (Vix erat tactum ab eo) .i. uix erat ingressus domum. (Aesonides) Iason filius Aesonis. (Meus) .f. maritus. (Ille Hospes) Tacuit. (Fixus lumina) Synecdoche, sicut, oculos suffusa. .i. habens oculos fixos. (Pudore) Quia non audebat mihi dicere, quod feceras. (Protinus) Statim. (Exilui) Egredere. (Timidum) Quia nihil mihi respondi, an uiuit Iason meus, an mortuus est? (Fata trahunt) .i. mors etiā me uocat, si ipse mortuus est. (Timidum) Non ipsum timidum, sed id, quod ait timidum, pro timide. .i. quæ non audacter dixit. (Deo teste) .i. iurato ab ipso, & adducto in testimonium, nam Deus iuratus dicitur testis eius, quod iuramus. Iuuen. Tum facile, & pronū est, superos contempnere testes. (Vt) .i. postquam. (Animus radiat) .i. postquam respirauit aliquantulum. (Aeripedes) .i. habentes pedes ære munitos, ita enim dicunt poetæ eos habuisse. (Vipereos dentes) Non intelligamus fuisse dentes illius serpentis peruigilis, qui seruabat uellus aureū, sed alterius serpentis. (Pro semine) Loco seminis. (Subito) Statim, non per longum spatium temporis, ut alia femina. (Terrigenas) Natos ex terra. (Ciui) Suo proprio. (Implese) Perfecisse. (Fata diurna) .i. uitam unius diei, quia quo die nati sunt, eodem sunt mortui. (Deiū serpentē) .f. narrat, ut serpens ille peruigil sit à te deuictus. (Iterū) Secūdo, quia semel interrogauerā.

ASC.

S E D uenefica barbara) .i. feris & immittibus moribus. f. Medea. (Narratur uenisse tecū, futura) .i. quæ futura est. (In parte tori) .i. in lecto coniugali. (Promissi mihi) .f. per pacta nuptiarū. Et si dicat Iason, si tu credis ista de me non es fidelis mihi, dicit, quod amore cogitur ad hoc quia. (Amor est res credula) .i. facile persuadens, & cogens credere, quæ timentur. Vnde Zelotypia ferè ex amore nascitur. (Vtinam dicar temeraria insimulasse uirū) .i. maritū meū. (Criminib.) f. adulterii, & uiolati tori. (Falsis) .i. non ueris. (Nuper ab Aemoniis) Docet à quo ista audierit, quia ab hospite Thesialico, qui ab Aemoniis oris. .i. à Thesialia uenerat. At quia ordo persutilis est paucis percurrā. (Ille pudore hæsit) .i. non audebat respondere, non quia Iason mortuus esset, quod amatrix suspicabatur, sed quia nihil boni de eo dicere poterat, eo quod pellicem adduxisset ueneficā. (Boues æripedes) .i. æreos pedes habentes. (Dentes uipereos) Quos Aeeta rex Colchorū spargi fecerat. (Ciui Marte) .i. in bello intestino, quale inter conciuēs geri solet, qui se mutuis uulneribus interimunt.

(Aesonides)

(Meus)

Quæ

Barbara narratur uenisse uenefica tecum,
In mihi promissi parte * futura tori:
Credula res amor est: utinam temeraria dicar
Criminibus falsis insimulasse uirum.
Nuper ab Aemoniis hospes mihi Thesalus oris
Venerat: & tactum uix bene limen erat;
Aesonides, dixi, quid agit meus? ille pudore
Hæsit in opposita lumina fixus humo.
Protinus exilui: tunicisque à pectore ruptis,
Viuit an exclamo? me quoque fata trahunt.
Viuit, ait: timidum quæ mihi iurare coëgi:
Vix mihi, teste Deo, credita uita tua est.
Vt quæ animus rediit: tua facta requirere cœpi:
* Narrat, & arripedes Martis arasse boues:
Vipereos dentes in humum pro semine iactos:
Et subito natos arma tulisse uiros:
Terrigenas populos ciuili Marte peremptos,
Implese ætatis fata diurna suæ.
* Deuictum serpentem, iterum, si uiuat Iason.

Quærimus: alternat spesq; , timorq; fidem.
 Singula dum narrat: cursu, studioq; loquendi
 Detegit ingenio uulnera facta suo.
 Heu ubi pacta fides? ubi connubialia iura?
 Faxq; sub arsfuros dignior ille rogos?
 Non ego sum furtim tibi cognita: pronuba Iuno
 Adfuit: & seris tempora uinctus Hymen.
 Ut mihi nec Iuno, nec Hymē, sed tristis Erinny
 Prætulit infestas sanguinolenta faces.
 Quid mihi cum Myniis: quid cū Tritonide pinu?
 Quid tibi cum patria nauita Typhi mea?
 Non erat hic aries uillo spectabilis aureo:

dignior, quæ interfuisset funeribus, & regis mortuorum, quam nuptiis, qui erat futura infelix. (Furtim) Clam, & per adulterium. inde furra dicuntur adulteria, quia clam fiunt. ut, Veneris nec dulcia furra. (Vinctus tempora). i. habent tempora. i. caput uinctum. i. ornatum, & cinctum. (Sertis) Coronis. (At mihi) Quasi contradicit sibi (Tristis) Infelix. (Infelices, ut in fabula Tereti lib. 6. Met. Eumenides tenuere faces defunere raptæ. (Quid mihi). i. erat, q. d. nihil. conqueritur autem, quoddam Iason unquam ad littus suum uenerit. (Myniis) Mynietum. Strabo teste Orchomenon uocat Homerus à Myniarum natione, hinc uero colonos quosdam deductos in Colcon Thessaliæ ex Myniis ferunt, unde Argonautas Mynias dictos esse constat. (Cum Myniis) Cum Argonautis. Quid. lib. 6. Met. Iamque fretum Myniæ Pegasea puppa secabant. (Pinu). i. naue. (Tritonide). i. Palladia, hoc est, quæ erat in tutela Palladis, uam Tritonia dicitur Pallas à Tritonide palude Africæ, & ipsa nauis cura Palladis est fabricata, unde & Palladiam ipse appellauit in Ibin. Qualis, & ipse fuit, quo precipiente columba. Est data Palladiæ duxque, comesque rati. (Typhi) Gubernator nauis Iasonis, alloquitur autem ipsum absentem, tanquam presentem. (Quid tibi cum mea patria). i. quid negotii tibi erat, quare deberes huc uenire? (Non erat hic) Dicit, si ibatis ad rapiendum aureum uellus, non erat hic, sed in Colchis. (Spectabilis) Pulcher. (Dillo) Pilo, aut lana. (Aureo) Synerefis fit in scansione.

A L T E R N A N T fidem). i. crudelitatem, quia spes facit, ut credam adhuc uiuere, timor autem, ut negem. (Singula dum narrat &c.) Callide, ut cetera ferè, addit hoc mulier. nā si Iason dicat, Credis stulta homini perfugæ, qui ut ea narret ad te subornatus uenit? dicit, q. non ex proposito, sed præter opinionem etiam Medæ raptum, & eius auxiliū. (Narrat cursu). i. præcipitatione, & Studio. i. auuiditate loquendi, & ita. (Detegit nostra uulnera). i. aperit causam nostrorum uulnerum, cum Tuo ingenio. i. dum narrat ingenium tuū, qui auxilio ueneficæ callidissime in retam ancipiti usus fuisti. (Heu ubi) Non uitiosus est uersus, quia, (ut dixi) monosyllaba nō absumuntur, ut d. utinā, O & præsidium, & dulce decus mecū. sed connubialia in secunda corripit, sicut Virg. sepe cōnubiū, ut Aen. 1. Cōnubio iungam stabili &c. (Hymen) Deus nuptiarū apud Athen. sicut Thalassius apud Romanos, eo q. uterq; esset defensor uirginitatis repertus. (Sed tristis Erinny). i. furia infernalis, qua auspice, seu pronuba nihil boni perficitur. (Quid mihi cum Myniis) Dolet ad se appulso Argonautas, cū ab Iasone decepta sit, unde dicit. (Quid mihi) Supple esse debuit commercii? (Cū Myniis). i. nobilissimis illis Thessaliæ. (Quid cū pinu). Id est nauis ex pinu, quāuis ex alia arbore dicatur facta. (Tritonide). i. ad Tritonem paludē nata, q. d. nihil. (Et d. Typhi) Nomen propriæ gubernatoris illius nauis longe, quæ Argo dicitur. unde Virg. in Buc. Alter erit tum Typhis, & altera quæ uehat Argo. (Nauita), Id est qui fuisti director nauis. (Quid tibi) Supple fuit iusti commercia, cum patria mea, q. d. nihil, & ita non debebas accedere, quia. (Non erat hic). Id est in patria mea, uidelicet Lemno. (Aries spectabilis

H Y P S I P Y L E

spectabilis uillo) Auro pro aureo, sed credo ueram esse lectionem aureo, quia Virg. ferè imitatus, qui aureis, & ferreis quasi bisyllabis utitur, ut Aen. 5. Sallio uillis onerosum, atque unguentis aureis. lege ergo aureo.

H V B.

A Aetæ) Acetes dicitur, & Aetæa per latinam declinationem, pater fuit Medæ Solis filius, & Perseus frater, scribitur autem per æ, diphthongon, & est trisyllabum, licet interdum abiiciatur una syllaba, sed raro. (Non senis) Ordo est. Lēnos non erat regia Aetæ. (Certa fui). i. deliberam. (Castrā hospita). i. uos hospites, castrā autem etiam de nauibus dicuntur. Virg. 3. Aen. Nos castra mouemus. (Fœminea manu). i. muliebribus uiribus, & exercitu. (Sed me) Parenthesis est. (Lemniadesque uiros) Vt ostendat id potuisse facile fieri, dicit mulieres Lemniacas fortes esse, & assuetas uincere uiros, de quibus hæc

*nemi-
ri

narratur fabula. Cum Venus uxor Vulcani deprehensa fuisset cum Marte in adulterio in Lemno insula, Lemniacæ mulieres cum ceteris diis, deabusque sacra facerent, Venerem ob adulterii infamiam spreuerunt, & inhonoratam prætermiserunt, ob quam rem illa indignata hircinum fœtorem omnibus immisit, quo ita grauius olebant, ut à maritis spernerentur, qui cum expeditionem bellicam aduersus Thracas suscepissent, eorum uxores con filium cœperunt, domum, reuertentes omnes interimere, & masculos omnes delere quod tum omnes effecissent, sola Hypsipyle Thoantis patris misera, ei pepercit, quem naui impositum Bacchus eius pater in Thoam insulam perduxisse dicitur. Ipsa uero in regia suo rogo constructo alterius hominis funus celebrauit, pro patre, quem occidisse aiebat, & hoc est, quod nunc dicit. (Lemniades). i. mulieres Lemni. (Norunt nimium). i. optime sciunt. (Vincere uiros). i. masculos, quia deleuerunt maritos suos, & omnem prolem masculinam. (Vita mea fuit tuenda) Fuit defendenda, & seruanda contra te, qui ueneras in perniciem meam. (Tam forti milite) Quam sunt mulieres Lemni. (Urbe uirum) Amplificat beneficium suum, q. d. non solum non nocui tibi cum potuissim, uerum etiam recepi hospitio liberalis. (Hic) In Lemno. (Bis cucurrit) Quia duos annos mecum hic fuisti. (Tertia messis) i. tertius annus, nam à messibus, quæ singulis annis fiunt, anni denominantur. (Coactus) Instante Hercule cum ceteris. (Implesti) Perfudisti, quia non potuisti ea dicere sine fletu. (Abstrahor). i. uolenter, & contra uoluntatem meam hinc abducor. (Recursum) Egressus, & nauigationem. (Tamen) Licet hinc discedam. (Quod calatur) Neutro genere usus est, quia adhuc ignorabat, masculus ne esset, an fœmina. (Uiuat) Seruetur à te diligenter, ut uiuat. (Hactenus). i. locutus es, hoc est, hæc sola uerba. (Falsa) Simulata, nam cum simulares mœrorem ex discessu tuo, non tamen dolebas. (Cetera) i. alia. s. præter supradicta.

A S C.

LEMNOS non erat regia. s. domus, aut regnum, aut regio, sed legendum est regia, quia primam producit, uenit enim à Rex regis, & non regio, quod à rego, regis deductum primam corripit. (Ego fui primo,) Scilicet aduentu, aut à principio. (Certa,) Id est decreui. (Sed mea fata,) Scilicet perniciofa. (Trahebant,) Id est retrahebant me. (Pellere manu fœminea) Quia in Lemno non erant nisi fœminæ. (Castrā hospita,) Id est naues externas hostiliter in morem castrorum instructas. (Lemniadesque &c.) Docet se quoque potuisse.

Non senis Aetæa regia Lemnos erat.
Certa fui primo (sed me mea fata trahebant,)
Hospita fœminea pellere castra manu.
Lemniadesque uiros nimirum quoque uincere norunt;
Milite tam forti uita tuenda fuit.
Urbe uirum uidi: te quoque; animoque recepi:
Hic tibi bisque aestas, bisque cucurrit hyems.
Tertia messis erat: cum tu dare uela coactus
Implesti lacrymis talia uerba tuis.
Abstrahor Hypsipyle: si dēt modo fata recursum:
Vir tuus hinc abeo: uir tibi semper ero.
Quod tamen ē nobis grauida calatur in aluo:
Uiuat: & eiusdem simus uterque parens.
Hactenus: & lacrymis in falsa cadentibus ora,
Cetera te * minimi non potuisse loqui.

tuisse. (Haftenus &c.) Docet, quomodo in discessu veri amoris signa dederat, qui si verus erat, etiam nunc quoque eum allicere debet, si fictus, iuste illum perfidium damneret. (Moris autem est, vehementer amantibus non posse, quæ volunt, omnia eloqui.

Ultimus è sociis sacram conscendis in* Argo:

Illa volat: ventus concaua vela tenet.

Cæula propulsæ subducitur vnda carinæ:

Terra tibi, nobis aspiciuntur aquæ.

In latus omne patens turris circumspicit vndas:

Huc feror: & lacrymis*osq; , sinusq; madent.

Per lacrymas spectro: cupidæque fauentia menti

Longius assueto lumina nostra vident.

Adde preces castas, immixtaque vota timori,

Nunc quoque te saluo* persoluenda mihi.

Vota ego persoluam? votis Medea fruatur?

Cor dolet: atque ira mixtus abundat amor.

Donâ feram templis, viuum quod Iasona perdâ?

Hostia pro damnis concidet ista meis?

Non equidem secura fui: semperque verebar:

Ne pater Argolica sumeret vire nurum.

Argolicas timui: nocuit mihi barbara pellex:

Non expectato vulnus ab hoste tuli.

Ultimus) Postremus, ut ostenderes, quod te pigebat me relinquere. (Sacram) Quæ ut diximus) erat sub tutela Mineræ. cuius cura fuerat fabricata. (Argo) Legendum est, & non Argon. est autem accusatiuus græcus per synæresin factus. nam integer accusatiuus erat Argoa. per synæresin Argo. (Illa volat) .i. celeriter currit per mare. (Teneat) Implet. (Concaua) .i. tumefacta. (Subducitur) (Subtrahitur.) Propulsæ) Agitate remis & uentis. (Terra) .i. aspicitur. (Tibi) Pro à te. (In latus) Describit locum, ex quo dicit se spectasse naue Iasonis discedentis. (Patens in omne latus) .i. quæ ab omni parte potest uideri. (Circumspicit) Dat quasi sensum rei inanimatæ, non enim ipse turris circumspicit, sed quia in ea est, potest circumspicere. (Huc) Pro illuc. i. in illam turrim. (Os) Facies. (Sinus) .i. pectus. (Per lacrymas) Quæ effluebat ex oculis meis. (Lumina) .i. oculi. (Fauentia cupide menti) Quia quod ego optabam, ipsi oculi uolebant, ut aspicerem, ex affectu enim alicuius rei, & acutius, & longius uidemus. (Assueto, Id est solito. (Adde) Id est addidi narratio enim præteriti temporis, sæpe numero per præsens eleganter fit. ut Dido inferius. Exulager, cinereque uiri, patriam quæ relinquo, nam iam reliquerat. Terent. in Andria. interea funus effertur, nos sequimur. (Immixta timori) Quia ex timore suscipiuntur uota. (Timeri) Quem habebam de periculo tuo. (Nunc quoque) Etiam nunc. quia nondum ea solui. (Persoluenda) .i. reddenda tantquam debita. notandum est metri causa, persoluenda diuisis syllabis esse legendum. ut u, post l, fit uocalis, & non consonans. ut ipse alibi: Debuerant fufos euoluiffe meos. nam ibi etiam u, fit uocalis sicut apud Hora. Nunc mare, nunc siluæ. nam siluæ teste Prisc. tri syllabum est. (Vota ego persoluam) Cum indignatione pronunciandum est, sicut cætera uerba sequentia. (Fruatur uotus) Capiat fructum, & utilitatem ex uotis meis. (Cur dolet,) quasi dicat dirumpor dolore. (Ita) Intelligendum est, ut si dicamus mixtus ira, abundat ira, uel amor mixtus ira abundat. i. maior fit, secundum illud Terentii, quo minus mihi spei est, eo magis amo. & inferius Dido ad Aeneam. (Non tamen Aeneam quamuis male cogitet, odii, sed queror infidum, quæstaque peius amo. (Quod,) Id est quia, q. d. cum beneficia soleant reddi uota, & dari dona deis, ego ne dabo propter damna mea? quia perdam maritum meum, ex quo magis doleo. quia si esset mortuus, non putarem amplius esse sperandum. (Hostia) Victimâ, & sacrificia. (Ista) Percussa cultro, & macinata. (Equidem.) Ego quidem. (Secura) Si ne timore. (Semperq;) Ostendit, qui esset timor eius. (Verebar) Timebam. (Pater) Tuus, Aeson. (Ex urbe argolica) Thessalica. nam Argos urbs fuit Thessaliæ, licet & eiusdem nominis fuerat alia in Achia. (Argolica) Thessalicas, ut diximus. (Barbara) Pœtica. (Non expecto) non sperato, & iprouiso. (Vulnus) Iniuriæ, est autem trāslatio. i. læsa sum, à quo minime putabam.

H V B.

* Argō

* ora, si

nusque

madet.

* Persol

uenda,

penta-

syllabū

H Y P S I P Y L E

ASC. NVNC quoque te saluo perfoluenda) Aut diæresim fecit, ut perfoluenda pentasyllaba sit dictio, aut ut languorem animi significet, præter morem sponda, cum quasi uersum facit, sed tutius est pentasyllabum dicere, cum id alibi faciat poeta. (Vinum quod Iasona perdam) Præter legem. s. matrimonialem. Norint autē pueri, quando i, cum uocali sequenti in prima syllaba ponitur, nolle cum ea syllabificari, sed in duas syllabas diuidi, ut in Iason, Iafius, Iesus, Iollas, Lulus, Iacobus, Iambus, Iepta, Ioseph, & cetera. (Ne pater). s. tuus Aeson. (Ab hoste) Masculinum genus præpoller, quia generaliter loquimur. potuisset tamen dicere non expectata, sed non tam uenuste.

HVB. **N**ec facie / Adducit eam in
 * Aaró odium dicens eam esse in
 legit cantatricem. (Facie) Pulchritu-
 carmi- ne. (Meritis) Virtutibus, uel cer-
 ne no- te officiis. (Mouit) Peruertit te
 uit. ad amorē suum. (Pabula dira)
 * curru Herbas noxias (Falce cantata)
 & for- .i. incantata, ut maiorem uim
 tassio nocendi haberent. falce autem
 melior dixit, quia secundum rationem
 * sparsit magicam herbe alie uellebatur,
 alie incidebantur, pro ut uole-
 bant earum esse uim. Inde Virg.
 4. Aeneid. Falcibus & messæ ad
 * ne-ge, & Lunam quæruntur ahenis, Pu-
 mage, bentes herbe nigri cum lacte ue-
 pro ma neni. (Illa). i. Medea pergit narrare ea, quæ Medea facit per incantationes suas, quæ uenefi-
 gis. cæ, arte magica solent facere, ut ostendit Lucanus, ubi Thesalidum narrat magicas artes.
 & ipse Ouid. in 1. amorum de Dipsade lena, quam eandem ueneficam esse dicit, sic, inquit.
 Illa magas arteis, & eaque carmina nouit. Inque caput liquidas artes recuruat aquas. Scit
 bene quid gramen, quid torto concita thombo. Liciat, quid ualeat uirus amantis equæ. Cū
 uoluit, tote glomerantur sidera celo, Cum uoluit, pur o fulget in orbe dies &c. (Deducere
 Lunam) Virg. iu Buc. Carmina uel celo possunt deducere Lunam. Tibul. Cantus & è cur-
 ru Lunam deducere tentat. (Reluctantem) Inuitam, resistentem. (Abdere) Occultare.
 (Tenebris) Caligine, id est facere solem obscurari. (Illa refranat) Retinet. (Obliqua)
 Curua, epitheton fluminum. (Sisti) Moratur. (Loco) Ex loco suo, ubi erant. (Viua) Natu-
 ralia, eo loco nata. (Per tumulos) Per sepulchre Mortuorum. (Passis) Sparsis. (Discincta)
 Soluta, sic enim exigebat ratio magica. (Certa) Quædam ossa, non autem omnia. (Tepi-
 da) Adhuc Calentibus, ubi paulo ante fuerunt combusta cadauera. (Deuouet) Execratur,
 & incantationibus suis inficit. (Fingit) Facit. (Simulacra cerea). i. effigies cereas, quæ re-
 præsentet eos, quos uult demouere. Virg. in Bucc. Limus ut hic durefcit, & hæc ut cera li-
 quescit, uno eodemque igni, sic nostro Daphnis amore. Idem Terque hæc altaria circum
 effigiem duco. & Hora. in 1. Serm. Lanca & effigies erat, altera cerea, maior Lanca, quæ pœ-
 nis compesceret inferiorem &c. (Urget) Infigit. (Tenues acus in iecus). i. ulcerat imaginē
 ceream in iecore, quasi in sede amoris, ut ita percutiatur ille, cuius est illa imago. (Et quæ)
 .salia facit, quæ. (Nescierim). i. nesciam, uel nescirem dicere. (Melius mage) Distinguen-
 dum est, & cauendum, ne duæ dictionis comparatiuæ cum eodem uerbo iungantur, & nec
 magne iungatur, cum nescierim, sed sic dicendum, (Amor melius conciliandus). i. qui iu-
 stius, & honestius conciliatus, & acquiritur. (Moribus). i. uirtutibus. (Et forma) Quia hæc
 duo maxime alliciunt uiros ad amorem alicuius mulieris, & econtra. (Mage) Pro magis.
 (Queritur) scilicet à Medea. (Herbis). i. ui herbarum & incantationibus, & hic est uerus
 sensus, & uerus ordo. amor melius conciliandus moribus, & forma, quæratur magis herbis,
 scilicet à Medea.

Nec facie, meritisq; placet: sed *carmine mouit:
 Direque cantata pabula falce metit.
 Illa reluctantem *cursu deducere Lunam
 Nititur: & tenebris abdere solis equos.
 Illa refranat aquas: obliquaque flumina sistit:
 Illa loco siluas, uiuaque saxa mouet.
 Per tumulos errat *passis discincta capillis:
 Certa que de tepidis colligit ossa rogis.
 Deuouet absentes: simulacra que cerea fingit:
 Et miserum tenues in iecur urget acus.
 Et que nescierim melius. *male quæritur herbis,
 Moribus, & forma conciliandus amor.

Sed

SED carmine mouit, Id est incantatione magica. (Metit). i. fecat. (Palte cantata). i. arte magica, & incantatoria. munita. (Pabula dira). i. uenefica. (Illa reluctantem) Sic in Buc. Carmina uel cœlo possunt deducere Lunam, sed locus sumptus est 4. Aenei. ubi de sacerdote magna dicitur. Hæc se carminibus promittit soluere mentes, Quas uelit, est aliis duras immittere curas. Sistere aquam fluuiis, & uertere sidera retro, &c. (Et quæ nescierim melius mage) Legendum uult superior ne age. ne alterum comparatium abundet. ordo autem nunc est. (Et supple alia. (Quæ ego nescierim). i. nescire deberem. (Melius). i. conuenientius, & decentius, quàm supple scirem. (Age). i. agendum dic mihi Iason. (Queritur ne). i. acquiritur ne apud te. (Herbis). f. magicis. (Amor conciliandus). i. acquirendus. (Moribus). f. probis. (Et forma). f. elegantis, quasi dicat id quidem fit, sed indecenter. de imaginibus laneis, & cereis ab incantatricibus fieri solitis, dicit Hora. lib. 1. sermonum in Satyra quæ incipit. Olim truncus eram, &c.

Hanc potes amplecti? thalamoq; relictus in uno
Impavidus somno nocte silente frui?
Scilicet ut tauros, ita te ingi ferre coëgi:
Quaque feros angues, te quoque mulcet ope.
Adde: qui adscribi factis procerumque, tuisque
Se facit: & titulo coniugis uxor obest.
Atque aliquis Pelix de partibus acta uenenis
Imputat: & populum, qui sibi credat, habet.
Non hæc Aesonides, sed filia * Phasis Actæ
Aurea phrixæ terga * reuellit ouis.
Non probat Alcimedæ mater tua: cosule matrē:
Non pater: à gelio cui uenit axe nurus.

Hanc potes) Admiratiue HVD.
H pronuncianum, q. d. unde
est tibi tanta fiducia. (In uno)
Ut sis solus cum sola uenefica.
(Impavidus) Intrepidus debe-
res enim semper esse in maxi-
mo timore, quando dormis cum
ea. (Scilicet) Certe, q. d. ita te in-
cantauit, sicut tauros, quos eius
ope dicis te uicisse. (Coëgit te
ferre iuga). f. sibi esse subditum.
(Ope) Eadem ui, id est incanta- * Pha-
tione. (Adduxit eam in odium, sias &
nunc adducit in inuidiam di- etiam
cens, quod ea, quæ Iason fecit, Phasis
Medea sibi omnia attribuit. Oetæ
(Adde) Supradictis uitis. (A- * reuul-
sis

scribi) Annumerari (Procerum) Castoris, Pollucis, Herculis, & ceterorum heroum qui te cum fuerunt in rapiendo uellus aureum, sunt autem proceres teste Seruio, Capitella trahunt, unde & eminentiores uiri proceres dñr. (Et tuis). f. factis. (Obest) Nocet. (Titulo Coniugis). i. laudibus tuis. quia non tibi, sed ipsi uult ascribi uictoriam tuam. (De partib. Pelix) Non intelligamus de Thessalia, sed de iis, qui Pelix fauent, nam partes dicuntur, qui diuersis fauent, unde Lucanus: Hæc facient partes, &c. partes Romanas appellauit, quorū alii Pompeio alii Cæsari fauebant; unde dicimus Cic. fuit de partibus Pompeii. i. qui Pompeio fauit, hoc aut pluribus uerbis dixi, quia multi male interpretantur ut dicant de partib. Pelix. i. de Thessalia, quasi Iason esset etiam ipse Thessalus, sed partes dixit, quia alii Iasoni, alii Pelix fauebant. Imputat, assignat, & attribuit. (Acta). f. a te. i. uictorias tuas. (Venenis). i. incantationibus, & herbis Medæ, & dicit te uicisse eius auxilio. (Populum). Maximū partem Thessaliæ. (Qui credat sibi) Ita esse, ut dicit, & ita minoris æstimet uirtutem tuam. (Non hæc) Ponit uerba, quæ dicit ille fautor Pelix. (Aesonides) Iason. (Non reuellit) Non abstulit, & bene reuellit, quia fuerant affixa templo Martis à Phryxo, ut supra diximus. (Hæc ΔΕΚΤΙΩΣ. i. demonstratiue, Iason enim portauerat in Thessaliam. Reuello aut, & reuulsi, & rauelli facit. Virg. in Bucco. Cynthius aurem uellit, & admonuit, & in 2. Aeneid. postesque a cardine uellit. (Sed Phasis). i. Medea, legitur autem & Phæsis, & Phasias, si Phasis breuiatur propter uocalem sequentem prima syllaba huius dictionis Actæ, quæ erat longa diphthongo, quod placet magis, si uero legatur Phasias abiicietur una syllaba in medio, quod minus placet, & rarius reperitur. (Non probat) Dicit hanc fama non placere iis, qui amant ipsum Iasona. (Cosule). i. interroga, quid tibi uideatur. (Non pater) f. probat. (A gelido axe). i. à regione septentrionali. nam Colchi in regione frigida sunt.

Hanc

HYP SIPYLE

ASC. HANC potes amplecti Aggreditur principalem totius epistolæ intētionem, quæ est odium Medæe inducere, quam quia uenetica est, exhorrendam omnibus, & præcipue ei, quæ cum ea in uno lecto coniungitur, significat, dicens eum subactum ab ea, quomodo tauros illos feroces subegit. Adde quod ascribi &c. tangit, quod Dares Phrygia asserit, derelictam uide licet Medeam, ne turpe sit Iasonem, non sine fœminæ auxilio uincere potuisse. (Atque aliquis Pelæe de partibus) Pelias patruus Iasonis in somnis uisum habuit ab eo excidium se passurum, quem post ridie altero pede nudum offenderet, atque cum is Iason esset, quæ occidere honeste nequibat, persuasit Colchos ad aureum uellus habendum adire ea spe, ut nunquam rediret. Qui ergo Pelæe partes sequerentur, dicerent non propria, sed Medæe uirtute rediisse. (Aurea Phryxæ terga renulfit ouis) Alii legunt, reuellit, a reuello, sed Seruius docet ab eo reuelli, & non reuelli deduci, licet reuulsus in passiuo dicatur participio. Est tamē perfectior, & manifestior constructio, ut sit. (Aesonides). i. Iason Aesonis filius. (Reuulfit). i. à loco, ubi Marti consecrata erant. (Reuellit hæc aurea terga, i. uellera. (Ouis Phryxæ). i. arietis, quo Phryxus trans Pontum uectus dicitur. (Sed Phasis). i. mulier apud Phasim nata, ut Medea filia Aetæe regis. f. Colchorum. Phasis ergo patronymicum à loco est.

HVB. Illa,) Quasi dicat non est, Illa sibi à Tanais, Scythicæque paludibus undæ
I quod ipsa Barbara debeat querere maritum in uestris regionibus, sed in suis, quæ eius moribus conueniunt. (Tanais) Fluvius Scythiæ, qui Europam ab Asia diuidit. (Paludibus undæ Scythicæ) Puto intellexisse Mæotidem paludem in quam & aliæ aquæ multæ Scythiæ, & ipse Tanais influit. (A patria Phasidis). i. à Cholchide, ubi est Phasis fluuius, unde Phasiani delati ad nomen accederunt. (Mobilis) Mutabilis à mouendo. (Incertior) Inconstantior. (Aura uerna). i. uento ueris. (Bacchus auus). f. paternus. (Bacchi cōiux). f. Ariadne auia mea. (Redimita corona) Qua Bacchus eam orauit, cum in cœlum rapuit, & Sydus fecit, quod Coronam appellauit, de quo Virg. 1. Georg. Gnosiaque ardentis decedat stella Coronæ. Hanc autem coronam cum Venus à Vulcano marito in donum accepisset, postea donauit Ariadnæ, cum nuberet Baccho, quam (ut diximus) Bacchus etiam in cœlum translata habere uoluit, ut ipse in 3. Fast. dicit. Sintque tuæ faciam tecum monumēta coronæ, Vulcanus Veneri quam dedit illa tibi. (Præradiat) Splendore uincit. (Suis stellis) Nam Bacchus nouem gemmas coronæ Ariadnes mutauit in nouem stellas, ut Fast. lib. 3. Dicta facit, gemmasque nouem transformat in ignes. Aurea per stellas nunc micat illa nouem. (Dos) Addit etiam dotem. (Lemnos) Insula mea. (Terra ingeniosa). i. fertilis, & natura bonæ, nam ingenium, & natura etiam de terra dicitur: pro ui, & possibilitate. unde & Ouid. lib. 4. Fast. Frigida Carseolis, nec oliuis apta ferendis Terra, sed ad segetes ingeniosus ager. Ergo non legatur ingeniosus, ut à quibusdam male. (Me quoque quod tales) Melius legitur res tales, ut si sensus inter tales res. i. inter nobilitatem, & dotem, & similia, non debes me spernere. (Nunc etiam peperit) Laudat se à fœcunditate, quæ solet esse grata maritis. (Gratare) Gratulare. (Ambobus) Mihi, & tibi. (Auctor). i. is, per quem eram grauida, scilicet tu. (Dulce) Non molestum, quia si uxor amat maritum licet graue sis ferro

Quærat, & à patria Phasidis usque uirum.
Mobilis Aesonides, uernaque incertior aura,
Cur tua pollici pond. re uerba carent?
Vir meus hinc ieras: cur non meus inde redisti?
Sim * reducis coniux: sicut euntis eram.
Si te nobilitas, generosaque nomina tangunt:
En ego Minoo nata Thoante feror.
Bacchus auus, Bacchi coniux redimita corona,
Præradiat stellis signa minora suis.
Dos tibi Lemnos erit, terra ingeniosa colenti:
Me quoque iam tales inter habere potes.
Nunc etiam peperit. gratare ambobus Iason:
Dulce mihi grauida fecerat auctor onus.
Felix in numero quoque sum: prolemque gemellam
Pignora Lucina bina fauente dedi.

ferre partum in utero, tamē fert libenter propter maritum, cui uidet esse gratum. (Quoq;) Etiam. i. prater hoc quod peperit. (Sum etiam felix) Quia non vnum, ed geminos peperit Thoantem. f. & Eunxum. (Lucina) Dea partus, quam eandem Iunonem esse uolunt: ut Terent. Iuno Lucina fer opem. Lucinam autem appellant uel à luco, qui erat sub Esquilino monte ubi de fecunditate mulieres responsa acceperunt, ut ostēdit Ouidius lib. i. Fastorū uel à luce, in quam pueros nascentes deducere dicitur, ut idem est auctor loco supradicto. Gratia Lucinae dedit hęc tibi nomina lucus: Aut quia principium tu dea lucis habes: hęc grāce dicitur Ilithya. Ouid. lib. 9. Met. Præpositam timidis parientibus Ilithyum. (Fauente) Dante mihi pariendi facultatem. (Pignora. i. filios.

N V N C etiam peperit) Conatur allicere per gemellos, quos illi peperit, quæ summa A S C. conciliandi, atque conseruandi inter coniuges amoris ratio est. Ordo est. (Ego etiam,) Id est prater cetera dotes, & amoris pignora. (Peperit nunc) Supple gemellos, quos facile intelligitur subdendo. (O Iason gratare). i. gratulare. (Ambobus) Non enim ambobus gratulari posset, nisi duos peperisset, nec potuit ex Iasone duos peperisse, nisi gemellos, cum ante protectionem eius nullam peperit. (Auctor). f. Iason fecerat mihi grande onus, dulce potest tamen sensus esse, & ordo. (O Iason ego peperit ambobus). i. & tibi, & mihi, hoc est communem nobis prolem (Gratāre,) Id est gratulare nobis, quod libentius dixero, quam priori modo, quia subditur, Felix in numero quoque sum, quasi prius numerum nō expresisset.

Si quæras, cui sint similes: cognosceris illis:

Fallere non norunt: cetera patris habent.

Legatos quos penē dedi pro matre ferendos.

Sed tenuit cœptas fœua nouerca uias.

Medeam timui: plus est Medea nouerca:

Medea faciunt ad scelus omne manus.

Spargere quæ fratris potuit lacerata per agros

Corpora: pignoribus parceret illa meis?

Hęc tamen ò demēs, Colchisq; ablade uenenis,

Diceris Hypsipyles præposuisse toro.

Turpiter illa virum cognouit adultera virgo:

Me tibi, te quæ mihi teda pudica dedit.

Prodidit illa patrem: rapui de cæde Thoanta:

Deseruit Colchon: me mea Lemnos habet.

Quid *refert: scelerata piam si vincit: & ipso

Crimine dotata est: emeruit quæ virum.

Lemniadum facinus culpo, non miror Iason:

Qualibet iratis ipse dat arma dolor.

Illis) Per illos. i. si quis videat H V B. illos, videtur te videre. (Fallere) Sicut tu. (Cetera) Prater cognitionem fallendi (Patris) .f. cui, qui es eorum pater. (Legatos) Quasi nuncios. (Pro matre) Pro me. (Tenuit) Impediuit. (Cœptas) Institutas, & propositas. (Plus nouerca). i. crudelior crudeli, nam cum omnis nouerca sit crudelis, ipsa est plus quam nouerca. (Faciunt). i. conueniunt (Spargere) Argumentum à maiori ad minus. si inquit, tam fuit crudelis, quod potuerit interficere fratrem suum, nunquid parceret filiis meis? quasi dicat minime. nam cū fugeret cum Iasone, ut patrem *reduci insequentem retardaret, fratris sui Absyrti membra dilacerauit, & varijs locis sparsit: ut pater occupatus in eis colligendis desisteret ab insecutione. Is lo-

cus postea Tomos, id est incisio dictus est, ut Ouidius in Trist. scribit. Inde loco nomen Tomos est, quid dicitur illic Membra sui fratris subsecuisse soror. (Parcere) Interrogatiue, quasi dicat non. (Ablade) Capte. (Præposuisse toto Hypsipyles,) Id est maluisse eam uxorem, quam me. (Turpiter) Adducit eam in contemptum, eius impudicitiam commemorans. (Virgo) Ad ætatem rettulit. (Virum) Scilicet te. (Turpiter) Quia id fecit clam patre suo. (Teda) Pro nuptijs ponitur. (Prodidit) Decepit, quia fuit tibi, qui eius res eras rapturus, & eo insciente aufugit. (Rapui) Liberaui. (Thoanta) Patrem meum, ut supra diximus. (Deseruit) Quia fugit. (Habet) tenet me, quia remansi in patria, sicut

H Y P S I P Y L E

sicut honestas decet mulieres. (Quid referam) Male legitur quid referam, cum legendum sit, quid refert? nam postea quam commemorauit Hypsi probitates suas, & Medæ flagitia, dicit quid tñ refert? quod ego sim proba, & ipsa flagitiosa, si plus possunt scelera, quam probitates: & hæc est uera lectio, talis est et sensus apud Ouid. lib. 2. Met. Quid tñ hoc prodest, si diro facta uolucris. Crimine Nidymene nostro successit honori: ergo. (Qui refert). i. qd prodest. (Si scelerata) Medea. (Vinciat piam). i. me, & est dotata. (Ipso crimine). i. si à te existimatur habere satis magnam dotem, quia est uenefica. (Emeruit). i. per crimina & scelera sua Lemniadum, ne ipsa Hypsipyle dicatur esse crudelis, quia crudele factum. (Lemniadum) Supra commemorauit: excusat eas. (Culpo). i. reprehendo. (Non miror) Quod inter fecerint uiros, à quibus spernebantur. (Quælibet arma) Sic Virg. Quodcunque repertum. Rimanti telum ira fecit. (Dolor) Qualis erat ipsarum quæ spernebantur.

ASC.

ASCENSIVS.

COGNOSKERIS illis) Id est in illis, aut per illos, quia simillimi sunt, & tui, sed. (Fallere non norunt, cetera patris habent). i. in omnibus patri similes sunt præterquam, & non sunt fallaces, ut tu. (Pignoribus parceret illa meis) quasi dicat minime. Notus est uersiculus. Pignora natorum dicuntur, pignora rerum, scilicet aliarum, quæ in pignus datur. (Ablate). i. à sensu, & ratione. (Venenis Colchis). i. Colchicis, principale pro deriuatiuo. (Emeruit). i. expresse meruit. Culpo non miror). i. nec approbo, & laudo, nec imitor, ut mirator quæ Catonis apud Lucanum. (Quælibet iratis) Sic Aenei. 1. Furor arma ministrat.

MVB.

Dic age) Interrogat Iasona, quo uultu uidisset, & eam, & filios suos, si uentis delatus fuisset ad littus Lemni. (Age) Hortantis ordo est, Age dic quo uultu uideres natos, & me si tu actus uentis iniquis intrasses portus. & ego exissem obuia &c. Hiscere. per parenthesim, & interpositionem, legendus est hic uersus. (Terra foret roganda hiscere). i. ut hisceret, & se aperiret tibi, ut te absorberet, potiusquam aspectum meum, quam deceperas uideres cum adultera tua. (Quo). i. quali. (Quo pretio). i. qua pœna. Sic Terent. ego pretium ob stultitiam fero. Iuuen. Ille crucis pretium sceleris tulit. i. pœnam. (Qua nece) Quasi dicat crudelissima. (Ipse) Tu. (Per me). i. quantum ad me pertinet, quia nihil nocuissim tibi. (Non quia tu dignus) scilicet sis esse tutus. (Sed quia ego mitis) id est clemens. quæ nescio nocere. (Pellicis) Medæ. (Sanguine) suo, quia dilacerasset eius uultus. (Quosque) id est & uultus, scilicet tuos. (Quos abstulit ueneficiis suis) Id est quos suis incantationibus cepit, ut supra.

* Nêpe

* subau
ba

* atque
uiro.

Dic age, sic uentis, ut oportuit, actus iniquis
Intrasses portus tuque, comesque meos:
Obuiaque exissem foetu comitata gemello:
* Hiscere nonne tibi terra roganda foret?
Quo uultu natos, quo me scelerate uideres?
Perfide quo pretio, qua nece dignus eras?
Ipse quidem per me tutus, sospesque fuisses:
Non quia tu dignus: sed quia mitis ego.
Pellicis ipsa meos implexsem sanguine uultus,
Quosque ueneficiis abstulit illa suis.
Medæ Medea forem. quod si quis ab alto
Iustus adest uotis Iupiter ipse meis:
Qd̄ gemit Hypsipyle: lecti quoque * succuba nostri.
Mœreat: & leges sentiat ipsa suas.
Utque ego destituor coniux, materque duorum
A totidem natis orbe sit * illa uiro:
Nec male parta diu teneat: peiusque relinquat:
Exultet: & toto quærat in orbe fugam.
Quam fratri germana fuit, miseroque parenti
Filia: tam natis, tam sit acerbo uiro.
Cum mare, cum terras consumpserit: aëra tētet:
Erret inops, expes, cæde cruenta sua.
Hæc ego coniugio fraudata Thoantias oro:
Viuite deuoto nuptaque, uirque toro.

Colchisque ablata uenenis. Medæ Medea) Proprium no-

mica

men pro appellatiuo posuit. i. Medeam pro crudeli. (Quod si quis) Imprecatur Medea eadem, quæ ipsa patitur, ut ita aliquando priuatur marito, sicut ipsa priuata est ab ea. (Si Iupiter iustus) Exaudit preces, & uota mea. (Succuba) Concubina. f. Medea. (Mœreat) Fleat. (Quod Hypsipyle gemit) .i. id quod ego doleo. f. mihi ereptum maritum. (Suas leges) Quia alii facit iniuriam, dat quodammodo leges sibi quoq; inferendi iniuriam. (Vt ego) Oprat, ut Medea, iam facta mater de Iafone, post filios susceptos ita relinquatur ab Iasone, ut ipsa relinquitur. (A totidem naris). i. post totidem natos. i. postquam duos filios suscepit, quod quidē ita ei accidit, sicut imprecata est. (Male parta) Male quaesita, secundum pro uerbum, & dictum cuiusdam poetæ. Male parta male dilabuntur. (Peius) Quam. f. acquisierit. (Exulter) Expellatur ex patria. (Quæ fratri) Vt terrear Iasona, imprecatur, etiā, ut Medea sit ei, & filiis eius crudelis. Ordo. (Illa fit tam acerba natis). i. tā crudelis mater. (Et tam acerba uiro). i. tā crudelis uxor tibi marito suo. (Quā) .f. acerba. (Germana) .i. soror. Fuit fratri Absyrto, quem supradiximus fuisse ab ea laceratum. Et. (Quam acerba filia fuit misero parenti) (Quem, prodidit, cui interfecit filiā. (Aëra tentet) .i. uolet per aëra, quod quidem Ouis scribit fecisse lib. 7. Met. Quæ nisi pennatis serpentibus isser in auras. Non exempta foret pœnæ. (Erret) Vagetur, & eat huc illuc. (Expes) Sine spe. (Cruenta sua cæde) .i. q̄ seipsam interficiat. (Ego Thoantias). i. Hypsipyle filia Thoantis. (Nupta) O Medea. (Vir) .i. d Iason. (Viuite) Diu manete. (Denoto) .i. execrationibus, & infelicitatibus pleno. Finis fuit quod Iason nūquam recepti ipsam Hypsipylem, sed cum cognitum fuisse à Lemniadibus, quod duos filios masculos ex Iasone suscepto cōtra leges suas aliis faceret, & ad supplicium posceretur, illa accepta nauicula fugere parabat, sed comprehensa à piratis data est domo Lycurgo regi Nemeæ, quæ cum eius filium Opheltem nutrirer, & redeuntibus à bello Thebano regibus, & in Nemea filua penē siti pereuntibus, cum ab eis rogata fuisset, ut Langiam fontem eis ostenderet, & ab Adrasto Argiuorum rege interrogaretur, quænam esset, dum ad omnia respondet, diutius morante puer, quem inter herbas, floresque ludetem reliquerat, à serpente interemptus est, uerum à filiis Thoante, & Euncho, qui cum Adrasto erāt cognita est, esse eorum mater. Quamobrem cum Lycurgus audito casu filii eam quereretur ad supplicium, à regibus, & filiis auxilio implorato liberata est. Quid postea de ea fuerit, non legi. Medea uero post quos filios ex Iasone susceptos, ab eo repudiata est superinducta uxore Creusa filia Creontis Corinthiorū regis. Medea ultra mariti iniuriam Athenas fugit, ibique Aegeo patri Thesei nupsit, & ex eo suscepti Medum filiū, à quo postea Media regio dicta est. eiq̄ue penē omnia euenerunt, quæ imprecata est Hypsipyle.

D I C age si uentis) Prudentes ponit casum, ut casus fiat, & contingat, nam desiderabile esset patri liberos gemellos, quos nunquam uiderat, obuiam habere. (Medea Medea). i. crudelissimæ inrersæ tritice interfecitrix. (Si quis Iupiter). i. iuuans pater deus. f. Succuba dicitur, quæ furtim cubat, ut in alieno toro, nā sub occultationem denotat, ut sublegere, subripere, suffurari, subducere, sustollere, &c. Imprecationes autē, quas ponit, omnes Medea eueniunt, sicut quas Dido ponit Aen. 4. Aen. 4. (Thoantias). i. Thoantias filia. patronymicū adiecta syllaba formatum. nā hæc Thoantis huius Thoantidos fieri debet à genitiuo Thoantis, cuius nominatiuus est Thoas. (Deuoto toro) Hinc notum est, quia deuotio in malū saltem penē sumitur. nam is dicitur deuotus alicui, qui pro eius salute mori addicitur. Et ideo quia pro fide deuoti sumus, tractum est, ut is Zelus, quem in Deum, & religionem habemus, à Christianis deuoti dicatur.

ASC.

IN VII. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

Ilio, Troiaq; omni à Gracis uersa Aeneas Veneris & Anchise filius patriam relinquens, constructa classe apud Antandrum ciuitatem, se mari credidit tum patre, & Ascanio filio, & dys penatibus & multis Troianis, qui se eius navigationis comites, & socios præbuerunt, & primum quidem in Thraciam delatus est, ubi Aenum oppidum condidit, ut multi putant: Mox, prodigij terribus, & uoce Polydori crudelis, imē à Polymnestore Thracum rege interfecti admonitus, ut inde fugeret Delum tenuit, illi accepto ab Apolline responso, errore patris male interpretantis responsum, Cycladas insulas præ-

Epist. Ouid.

F

teruēctus,

D I D O

terrebus ad Cretam uenit quam fatalem terram, & ab oraculo prædictam. Anchises crediderat, uerum cum ibi pestilentiali laboraret, à dejs penatibus in somnijs monitus, ut discederet, ad Strophiladas delatus est insulas, inde præterfectus maritima Græciæ, apud Epirum suscepit Heleni hospitio, qui Troianus, & Priami filius illic Pyrrho successerat in regno inde profectus Calabriam tenuit, ex qua statim discessit territus ad uentum Diomedis, nauigauitq; usque ad Scyllam, & Charybdim, quæ sunt in mari Siculo Actææ vicine indeuentus agitur circuita maxima parte Sicilia Drepani muenit, ubi (ut Virg. uoluit) patrem amisit, quo in Sicilia sepulto & honoribus præbitis, donatis ab Acesto Troiano, qui in Sicilia regnabat, uino & ceteris necessarijs, cum discessisset, ut in Italiam ueniret, quam sibi satis dari, & à Creusa uxore, & ab oraculo recepto in Delo, & ab Heleno intellexerat, tempestate maris, & uiuentorum agitur, in Libyam delatus est, ex 20. nauibus una duntaxat submersa Forte per ea tempora, ut Virg. finxit Dido, quæ ex Tyro fugerat marito suo Sycheo à Pygmalione ipso fratre interfecto, metuens & ipsa fratris seuitiam, & auaritiam, in terra Libica urbem nouam Carthaginem condebat, empto ab Hyarba rege solo, quantum posset taurinacorio circumdare, quo secto in minutissimas corrigias, in tantum id extendit quod occupauit Fladia duo & 20. quo spatio urbem condidit. Ad hanc igitur Didonem cum Aeneas uenisset cum socijs ab ea, & urbe, & hospitio exceptus est liberalissime, mox etiam ab ea amatus cum illa concubuit, cunque ibi moraretur, admonitus ab Anchise patre in somnijs, & à Mercurio ab Ioue misso, ut inde discederet, & fatalem terram peteret non ausus regine dicere, cum clam abire pararet, regina Dido præsentibus postquam frustra precibus fatigauit Aeneam, fingitur ab Ouidio hanc epistolam ad eum scripsisse, in qua nititur reuocare eum à proposito nauigandi, arguens ab honesto, & tuto, ab honesto quidem, quia non deceat eam deserere, à qua hospitio sit exceptus & omnibus res adiutus, & cui fidem dederit, à tuto, quia mare procellosum, & tempestuosum sit, à quo sit tutum abstinere, & habeat terram paratam, quam relinquere propter incertam imprudentiæ sit. Commemorat autem sua in Aeneam beneficia, & rogat, ut si decreuit omnino discedere, saltem differat, & expectet donec mare tranquillum sit. Quod si noluerit dicit, quod se ipsam interimet, & inebit inscribi epitaphium in sepulchro, quo Aeneas cognoscatur fuisse causa eius mortis.

HVB.

I C, ubi) Dicit Dido se appropinquante fine suæ uitæ, effundere flebiles uoces ad Aeneam sicut cygnus uicinus morti so-

let flebiliter cantare. Ferunt enim appropinquantibus cygnis extremo uitæ pennam in capite natam paulatim in cerebrum descendere, interea uero ipsos cygnos flebiliter cantare, donec moriantur. Ouid. lib. 2. Fast. Flebilibus numeris ueluti canentia dura Traiectos penna tempora cantat olor. Plin. lib. 10. olororum morte narratur flebilis cantus falsis (ut arbitror) aliquot experimentis. Ordo est. Olor albus. (Abiectus) Positus. (Ad uada) id est apud aquas. nam uada dicuntur aquæ, per quas pedibus uadere possumus interdum simpliciter pro omnibus aquis ponuntur. (Meandri) Flumini Lydiæ, iuxta quem multi sunt cygni. (Concinit) Cantat. (Sic) .i. flebiliter, sicut ego nunc canto. (Vbi) id est quando. (Fata uocant) .i. mors cum trahit. (Moueri) Id est flesti. (Mouimus

D I D O A E N E A E

EPISTOLA VII.

Accipe Dardanide morituræ carmen Elisæ.
Quæ legis, à uobis ultima, uerba legis.

I C, ubi fata uocant, udis abiectus in herbis.

Ad uada Meandri concinit albus olor.

Nec, quia te nostra sperem prece posse moueri.

Alloquor: aduersus mouimus ista deo.

Sed meriti famam, corpusq; animumq; pudicū

Cū male perdiderim: perdere uerba leue est:

Certus es ire tamē: miseramq; relinquere Dido:

Atque iidem uenti uela, fidemque ferent:

Certus es Aenea cum fœdere soluere naues:

(Mouimus

(Mouimus ista).i.tibi preces fecimus.(Deo aduerso).i.nobis irato, & non fauente. Iuuen.
de Demosthene. Dijs ille aduersis genitus. (Sed,) q.d. cum maiora perdiderim, possum etiā
Perdere liuora. i. verba frustra fundere. (Famam) Laudē. Meriti). i. beneficij mei tibi colla-
ti. (Corpus) A te violatum. (Leue). i. facile. (Certus es). i. deliberaſti. (Ferēt) Auferent (Fi-
dem) quam mihi dedisti, quia discedet tecum, neque eam mihi seruabis. (Cum fœdere). s.
connubiali. (Soluere) Proprie dixit. nam naues dicuntur solui cum a littore mouentur. Sta-
tius in Achilleide. Soluerat Oebalio classem de littore pastor Dardanus. dicit ergo delibe-
raſti & naues, & fœdus nuptiale, quod mecum feceras, tecum abducere.

SI C. vbi fata vocant) Hęc epist. vij. quam Dido ad Aeneam scripsisse fingitur, priusquā
abiret, ferē ex iij. Aen. argumentum assumpsit, verum illic nō scripsisse, sed sororem Annā
misisse dicitur. Principium videtur tacite obiectioni per antipophoram respondere: ac si ip-
sa se aut Aeneam induxerit per lōgam cogitationem obijcientem, ac dicentem si certum.
aut decretum eum omnino tibi mori. teq; interficere, cur scribis Dido? quid canis moritu-
ra? Respondet. (Sic vbi fata vocant &c.) Hoc est, sicut ego moritura cano, hoc est carmine
epist. scribo. (Olor). i. cygnus albus, sed per excellentiā abiectus in herbis. (Concinit). s. fu-
nus suum. vnde Martialis Cantator cygnus funeris ipse fui. (Ad). i. iuxta (Vada Mæandri)
Fluminis illius fluxuosi. (Vbi). i. quando, aut postquam, nam aduerbia loci & temporis, cō-
funduntur, ita vt alterū pro altero passim ponatur. (Fata vocant). i. moriendi vis fatalis in-
stanter vrget, hoc est ideo scribo, vt id faciam, quod cygnus. (Nec alloquor) Quia sperē pos-
se moueri nostra prece. (Nos moui). i. cum molimine auspicatē sumus, & incepimus ista.
(Deo aduerso). i. irato, & abnuēte. (Sed cum perdiderim male). i. cū malo meo hoc est inde-
center. (Famam meriti). s. prioris. (Et corpus & animum pudicum) Propter carmen legen-
dum est corpus, animumq; nec minor est ornatus. (Leue). i. parui momenti est. (Perdere
verba). s. scripta in hac epist. (Certus es ire tamen) Anacolichon est. nam non precessit, quā
quam mori constitui, si abieris, tamen certus es ire, & relinquere. (Miserā Dido). s. me Ser-
docet, & Græcorum in o vitmur tribus, aut quatuor casibus, nominatiuo actiuo, & vocati-
uo in o, & genitiuo in us, aut in oos, vt hęc Dido, huius Didus, vel Didoos, hanc Dido, ò Di-
do. multi tamen hoc nomen latine declinant dicentes, huius Didonis, huic Didoni, hęc Di-
donem, quod etiam sequar, licet non continuo dixerō, huius Sapphonis &c. sed Sapphus, &
hanc Sappho. (Ijdem venti) Scribitur ij duplici, quia pluralis est humeri. sensus est. cōmit-
tes eisdem, seu ijsdem ventis vela, & fidem, id est fidelitatem tuam, quia fœdis fragus eris.

ASC.

Quæque vbi sint nescis, Italia regna sequi.
Nec noua Carthago: uec te crescentia tangunt
Mœnia: nec sceptrō tradita summa tuo.
Facta fugis: *facienda petis: quærenda per nrhem
Altera, quæſita est altera terra tibi.
Vt terrā inuenias: quis eam tibi tradet habendā?
Quis sua non notis arua tenenda dabit:
Alter hadendus amor tibi restat, & altera Dido:
Quamque iterum fallas, altera danda fides.
Quaudo erit, vt condas instar Carthaginis urbē?
Et videā populus altus ab arce tuos?
Omnia si veuiant: nec te tua vota morentur:
Vnde tibi, quæ te sic amet, & vxor erit?
Vror, vt inducto ceratæ sulfure tedæ:
* Vt pia famosis addita thura * rogis.

Epist. Ouid.

Q Væque vbi sint) Quia so-
lum audita, non autē vi-
sa sunt tibi. (Noua) Aut allu-
ſit ad ſignificationem nominis,
quia vt Seru. dicit, Carthago
lingua Pœnorum noua ciuitas
dicitur, aut re vera quia tunc nō
na fiebat. Virg. Aen. j. Surgen-
temq; nouę Carthaginis arcē.
(Tradita) Commiſſa. (Tuo
ſeptro) Tux potestati, nā ſcep-
trum regibus datur. (Facta) Dif-
ſuadet ab vtili. (Facta fugis)
Quod est imprudenti. (Quæ-
renda) Ordo est. (Altera ter-
ra). i. Italica, eſt quæreda. (Alte-
ra) ſcilicet hęc, quam tibi dedi.
(Eſt quæ). i. iā parta tibi. (Vt)
.i. quamuis. (Habendam) Poſſi-
dendam, & habitādam. (Quis)
F 2 Quasi

HVB.

* Fugie
da.* Focis.
* Hęc.

DAIDDO

* duo carmina in aliis non leguntur. Quasi dicat nullus. (Tenenda) Habenda ut Tyrii tenuere coloni. (Alter amor) Quem fortasse nunquam inuenies. (Iterum) Secundo, sicut mihi datam semel fefellisti. (Quando erit,) q. d. nunquam, aut tardissime. (Cōdas) Aedifices. (Instar) Ad similitudinem, est autem, ut uoluit Seru. nomen indeclinabile, & notandum nunquam præpositionem apud idoneos ei præpositioni, ut instar montes equum, & Ouid. Deque genis lacrymæ fluminis instar erit. (Et uideas) subandi quando erit? (Tuos) Tibi subditos. (Omnia) supradicta. (Si) .i. quamuis. (Veniant) .i. eueniant, & contingant tibi. (Morentur) Tardent, & impediant. (Vnde erit,) q. d. ex nullo loco inuenies. (Sic) sicut ego amo te. (Vror) Per quasdam similitudines demonstrat uim sui amoris erga Aeneam. (Vror) .i. ardeo. f. amore tui. (Inducto super imposito. (Cerata) Illitæ. (Teda) species arborum, quæ ex se liquorem emittunt, sunt autem, ut dicit Plin. flammis, luminibusque sacrorum gratæ. (Refert) Representat. Virg. illum absens absentem auditque uidetque. (Ille) Aeneas. Loquitur autem de eo, tanquam de tertia persona. (Surdus) Non respondens, translatio ab eo, qui auditu caret. (Et quo) .i. est talis, quo ego debeam uelle carere. & esse sine eo. (Si non) .i. nisi. (Sim stulta) Quia stultus est, qui eo non uult carere, cui intelligit sua beneficia non esse grata, nec se ab eo amari, tamen quia dixerat cum talem esse, ut deberet uelle eo carere, remouet à se suspicionem odii dicens. Non tamen &c. (Infidunt) .f. esse Aeneam. (Quæsta) .i. licet lamentata de eo. (Amo peius) Amo uehementius. Terent. Quo minus spei est, eo magis amo. (Parce) Conuertit sermonem suum ad Venerem, & Cupidinem, ut Aeneam in amoris castra compellant. (Nurui) .i. mihi, quæ sum nurus tua, nam sum uxor Aeneæ filii tui. (Amor) Cupido. (Fratr) .f. Aeneæ, nam ambo estis filii Veneris. (Militet) Versetur, & proprie dixit. Nam, ut inquit Qui. lib. 1. amorum. Militat omnis amans, & habet sua castra cupido. (Aut ego) .f. militem in tuis castris, subaudiendum est enim uerbum. (Quem cepi amare) Ex quo eu uidi, & audiui loquentem. Virg. At regina graui iandudum faucia cura Vulnus alit uenis, & cæco carpitur igni. (Neque enim dedignor) Parenthesis est. (Ille) Aeneas. (Materiam) Pomentum, nutrimentum, id est respondeat meo amor, nam cura amorem significat, ut ex uersu Virgil. superscripto patet, dicitur autem, quod cor urat. (Fallor) id est frustra hoc cogito, & peto, ut meo amor respondet. (Iactatur) id est landatur uel ostentatur ab eo. (Matris) Probat, quod dixit, dicit enim eum omnino esse contrarium Veneri matri suæ. (Discidet) Discordat. (Ingenio) Natura, quia Venus est mollis, & placabilis, Aeneas uero durus, & inexorabilis. (Te lapis) Hæc supradicta dixit, tanquā de tertia persona, nunc conuertit sermonem ad ipsum Aeneam, Arguens ipsum nimis duritiæ. Est autem tota hæc ex-mulatio Virgiliana in 4. Aene. ubi Dido sic loquitur. Nec tibi diua parens, generis nec Dar-

* Aeneasque oculis semper uigilantibus hæret, Aeneamque animo noxque, diesque refert. Ille quidē male gratus, & ad mea munera surdus Et quo, si non sum stulta, carere uelim. Nō tamen Aeneam, quamuis male cogitet, odi: Sed queror infidum: quæstaque peius amo. Parce Venus nurui: durumque amplectere fratrem Frater Amor: castris militet ille tuis. Aut, ego quē cœpi (neque enim dedignor amare: Materiam curæ prabeat ille mea. Fallor: & ipsa mihi falso iactatur imago: Matris ab ingenio dissidet ille suæ. Te lapis, & montes, innataque rupibus altis Robora, te sæuæ progeni uere feræ: Ant mare, quales uides agitari nūc quoque uetis: Quo tamen aduersis fluctibus ire paras. (sit. Quo fugis? obstat hyems: hyemis mihi gratia p- Aspice, ut euerfas concitet Euris aquas. Quod tibi malueram, sine me debere procellis. Iustior est animo ventus, & uinda tuo. Non ergo sum tan. i. quod non * mediteris inique: Ut pereas: dum me per freta longa fugis.

danus

danus auctor Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus, hyrcanæque admorunt ubera Tigres. (In nata) .i. genita. (Robora) Arbores. (Seu fere) Vt Tigres, aut urse, aut Leenæ. (Aut mare) .i. genuit te. (Quale uides) Non tranquillū, sed procellosum, quale nūc uides. (Agitari) Moueri. (Quo) .i. per quod mare. (Tamen paras ire) .i. cum ita agitur uētis. (Quo fugis) Contumeliose dixit, fugis, unde ipse apud Virg. respondet, ne finge fugam. (Obstat) Impedit te hyemis mihi gratia profuit. .i. si tu tua spē non uis mihi hoc munus prestare, ut aut maneat, aut differas fuga tuā, saltem facias hoc necessitate tēpestatis. (Aspicere) Demonstrat ei magnitudinem tēpestatis. (Concitet) Cōmoueat (Sine permittit. (Me debere) Me esse obligatam. (Procellis) Tempestatibus, & impetuosus uentis. dicuntur autē quasi percellere a percellendo. .i. percutiendo. (Iustior tuō animo) Quia uult reddere gratiā mihi bene merenti, cum uult te apud me retinere, tū aut, qui accepisti beneficium, non uis reddere gratiam. (Nō ego sum) Dicit Aeneam non debere se obicere periculo mortis propter ipsam, dum uult eam fugere. Ordo est. (O inique non sum tanti, ut pereas) .i. perire uelis, dum fugis me per longa freta. (Quod) .i. quam rem. (Non meditaris) Non cogitas.

Q V AE Q V E, ubi sunt Et certus es sequi regna Italica, quæ nescis, ubi sint. dixi ex 4. Aen. sepe sumpta, ubi dicitur. Quid si non arua aliena, domosque ignotas petere? Sed quia Virg. omnibus notus est, frustra eius carmina ad hanc epist. facientia repetiero. (Male gratus) .i. non gratus, sed ingratus, & immemor beneficii. (Quæstaque prius) .i. intentus, & cū maiori malo meo, amo. (Quæstus) .i. post querelas. unde amoris non questus, obliuio, si qua fieri potest, animi est remedium, ut aulem obliuio sit, occupandus est aliis curis animus. (Frater amor) Frater Aenæ, & etiam Didonis, quia se cōiugem Aenæ dicitur. (Aut ego quem &c.) Ordo est. Aut ille, quem ego cepi amare præbeat. (Materiā meæ curæ) .i. se amabile præbeat. (Neque enim dedignor amare) .i. libenter amarem, si se amari sinat. Vnde dicit Aen. 4. Quæ mihi reddat eū, uel eo me soluat amantem. (Fallor, & ipsa mihi falso iactatur imago) .i. falso præ se fert pietatem, & Veneris filium nuncupat, tum sit durior caute. Vnde Aen. 4. Nec tibi diua parens, generis nec Dardanus auctor Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus, hyrcanæque admorunt ubera Tigres. (Aut mare) Hoc uideatur sumptum ex Homero, qui (ut interpretatur A. Gellius lib. 12. ca. 1. dicit sic.) Nō eques ipse pater fuerat tibi me Hercule Peleus, Nō Thetis est genitrix? glaucū te protulit æquor, Aeris & rupes, mens quoddam tibi dura, feroxque. (Quale uides agitari) Aen. 4. Quin et liber no moliris fidere classem. (Quod tibi malueram) Sensus & ordo est. (Sine) .i. permittit. Me debere procellis, id supple, quod malueram debere tibi. .i. permittit, ut beneficio uentorum te detineam, & æque fruar quæ cū beneuolentia tua te malim, sed non possim frui, non possum quidem, quia non permittis, & ita uentus, & unda est. (Iustior) .i. clementior, aut iustior, quia iustum est, ut amans ametur, & amato fruatur tuo animo. (Ego non sum tanti) .i. ualoris, ut pereas, dum fugis me per longa freta. (Quod) .i. dictum. (Non mediteris) .i. interpreteris. (Inique) .i. in malam partem, hoc est, quod per ironiam addit.

ASC.

Exerces pretiosa odia, & constantia magno:

Si, dum me fugias, est tibi uile mori.

Iam uenti ponent: strataque æqualiter unda,

Ceruleis Triton per mare curret equis.

Tu quoque cum uentis utinam mutabilis esses:

Et, uisi duritia robora uincis, eris.

Quid, si nescires insana quid æquora possent?

Expertæ toties tam male credis aquæ?

Vt pelago suadente etiam retinacula soluas:

Multa tamen lætus tristitia pontus habet.

Nec uiolasse fidem tētantibus æquora prodest:

Epist. Ouid.

EXERces) Sensus est, si habes me odio, & propter hoc parui facis obicere te morti, hæc tua odia sunt nimis magni pretii, & nimis cara, & constantia magno, quia constant tibi uita, quæ est res magna. (Si est uile tibi) id est si paruifacis, nam interdum ordo alicuius solent hominis paruifacere pericula, & mortem, unde est illud amantis apud Virgil. in Būccol. Specula de montis in altum Deferar, extremum hoc munus morientis

H V B.

F 3

rientis

D I D O

* noceā
ue

riētis habeo. (Iam venti) Dicit,
cito cessaturam tempestatem in
deque eum tutius nauigaturum
(Ponent).i. quiescent. (Iam).i.
cito (Strata). i. multum quieta.
(Trion) Deus maris, Neptuni
ex Salacia Dea maris filius, &
eosdem tibicem. Ouid. 1. Met.
Caua buccina sumitur illi Tro-
tilis in latum, quæ turbine cre-
scit ab imo. (Curret) Celeri
curru ibit per mare. (Equis ce-
ruleis). i. Delphinibus iūctis ad
currum inuicem equorum, nam
deorum maris equi sunt Delphi-
nes volunt aut poetæ Deos mar-
is non ire super vnas, nisi ferè
quieto mari, vnde Virgi. in 1.
Aen. post placatum mare dixit
de Neptuno. Cæloque inuectus
aperto flectit equos, Curruque
volans dat lora secundo. (Cum
ventis) Quorum natura est, vt mutantur. Horat. 2. carm. Non semper imbres nubibus hi-
spidos manant in agros, aut mare Caspium vexant inæquales procellæ. (Eris). f. mutabilis
(Nisi vincis). i. nisi superas. i. nisi es durior roboribus. Robur autem species arboris est ex
qua deterrimam esse gallam Plin. scribit, est autem eius lignum nimæ duritiæ, ponitur
autem pro omni re, quæ dura sit. (Quid). f. facere? q. d. ignoscendū esset tibi, si intrares ma-
re, cuius periculum ignores. (Expertæ) Probata à te. est in significatione passiuæ partici-
pium. (Tam male. i. tam periculo tuo. (Credis) Confidis, vt, O formose puer, nimium ne
crede colori. (Vt). i. quamuis. Retinacula) Funes nauim. (Etiam pelago suadente) i. etiā
mari tranquillo, quia tunc vñ suadere nobis navigationē. (Nec prodest) Liptote est. i. nocet.
(Tentantibus) ingredientibus, à tento deriuatur, vt Virg. tentanda fuga canit æquora Cal-
chas. (Exigit pœnas perfidiæ). i. punit perfidos. (Præcipe) Hoc dicit, vt magis eum terreat.
(Quia) Rationem ponit. (Mater amorū) Venus. amorem aut dixit, quia duo dñr esse Cupi-
dines. (Edita). f. genita (Aquis Cytheriacis) Hoc secundū fabulā dixit, quā Seru. in 5. Aene.
refert. Dicit enim Cœlium patrem fuisse Saturni, cum iratus filius falce virilia amputasset
lapsa in mare sunt, de quorū cruore, & maris spuma nata dicitur Venus, vnde & Afrodite di-
citur, nam Afros cum accētum in fine habet spumā significat, inde & Virgil. libro supradī-
cto. Fas omne est Cythera meis te fidere regnis, Vnde genus ducis. Huius autem tabulæ
allegoriam qui vult scire videat Seruium loco suprascripto. Cythera autem dicitur à Cy-
theris insula tantū pluraliter declinata, quæ vt Plin. lib. iij. inquit, in Laconico finu est, an-
tea Porphyris appellata. Venus autem cum primum nata est mari, eo concha deuecta est,
vnde & nomen accepit, inuenitur artem & pro vrbe, & pro insula eodem nomine. interdū
tamen Venus, Iouis, & Dioneæ filia dicitur, vnde & ipsa nonnunquā dicitur Dione, & Dio-
neus à Venere nomen deducitur, vt apud Virgil. in Buc. Ecce Dionei processit Cæsaris a-
strum, & Aened. iij. Sacra Dioneæ matri. i. Veneri. (Perdita). i. timue, ne te perdam naufra-
gio, quem tamen amisi quia non vis mecum manere. (Neu). i. & ne. (Hostis (Aeneas).
(Naufragus) summersus. (Viue precor) Conciliat sibi Aeneam, optans ei vitam. (Sic). f.
uiuendo. (Quam funere) Quam morte, id est melius est, quod caream te uiuo, quam mor-
tuo. (Ferrare). Id est dicare. (Potius). f. quam ego dicat esse causa tuæ mortis. (Finge) Ar-
tificiose ei commemorat recordationem conscientie in magnis periculis. (Age) Hortâtis
est. (Finge) Puta, animo tuo cogita. (Te deprehendi) Viuis est uerbo nautico, nam na-
uigantes

Perfidia pœnas exigit ille locus,
Præcipue cum læsus amor: quia mater amorum
Nude Cytheriacis edita fertur aquis.
Perdita ne perdam, timeo: * noceamq; nocenti:
Neu bibat æquoreas naufragus hostis aquas.
Viue precor: sic te melius, quā funere, perdam:
Tu potius læti causa ferare mei.
Finge age à te rapido (nullū sit in omine pōdus)
Turbine deprendi: quid tibi mentis erit?
Protinus occurrent falsæ periuria linguæ:
Et phrygia Dido fraude coacta mori.
Coniugis ante oculos deceptæ stabit imago
Tristis, & effusus sanguinolenta comis.
Quidquid, id est, totum merui, concede dices:
Quæque cadent, in te fulmina missa putes.
Da breue sauitiæ spatium pelagique, tuæque:

agantes deprehendi dicuntur. Virgil. lib. v. Aeneid. Hunc ego Getulis agerem si Sytribus exul Argolico ue mari deprensus, & vrbe Mycene &c. (Quid mentis?) Id est quæ mens, & cogitatio erit tibi? (Nullum sit) Parenthesis est. (Pondus) Effectus. (In omine,) Id est in augurio meorum verborum, id est hoc tamen propter verba mea tibi nō eueniat. (Protinus) Dicit quæ mens ei futura sit. (Occurrent) Venient in mentem. (Periuria) Quibus me decepisti. (Et Phrygia Dido) Phrygia legendum est, non autē Tyria, vt sit ordo Dido coacta mori fraude Phrygia, id est fraude tua, nā Aeneas Phrygius est. nām si dicatur Dido Tyria verus non patitur, si vero fraude Tyria sensus repugnat. (Imago) Species, videre enim videre me, quam decepisti, quod maxime te anget. Iuuenal. Et quod præcipuis montem ludoribus vrget, Te videt in somnis, tua sacra, & maior imago Humana turbat pavidum, cogitq; fateri. (Tristis,) Id est mœsta. (Sanguinolenta) Vt pote quæ tui causa se interfecerit. (Merui totum,) Id est iuste patior. (Putes) Pro putabis, id est credes non esse fortuita, sed missa à dijs, vt vindicent perfidiam tuam, hæc enim cogitatio solet malæ conscientie euenire. Iuuen. Hi sunt, qui trepidant, & ad omnia fulgura pallent. Cum tonat exanimes primo quoque murmure cœli. Non quasi fortuitus, nec ventorum rabie, sed iratus cadat in terras, & vindicet ignis. (Da breue) Præscribit modum petitionis suæ dicit enim se non petere, vt Aeneas perpetuo maneat, sed tantum differat, donec ira ipsius Aeneæ, & pelagi aliquantulum fuerit remissa. (Da breue spatium,) Id est concede breue tempus.

A S C E N S I V S.

EXERCES preciosa,) Id est res preciosa. (Constantia magno) Animo, id est videtur tibi magnum, & preciosum, hoc egregiū facinus. (Si dum me fugias &c.) Id est si parui pendis mortem dummodo me fugas, quasi vero maiori odio me, quam mortem prosequaris, cū vt me fugias, illam incurras. (Expertæ aquæ) Passiue dixit, nam experior cōmune est. (Nullum sit in omine pondus) Honesta, & amica parenthesis, nam dum mala commemoramus, ne malorum omen in amicos conuertatur, auerti petimus ab eis, & in inimicos conuerti. Vnde si non 2. Aeneid. Locutus de euersione Troiæ addit quod Dij prius omen ipsum conuertant Sumebant autem vetere supersticiosi pro omine, id futuræ rei iudicio quidquid primum audirent. vnde Aemilius deliberans an Persen oppugnare deberet, audito à filia, Persa mea periit, illud pro omine perdendi à se regis illius sumpsit, quamuis filia de catella, seu canicula, cui Persè nomen fuit, loqueretur. Et ideo patrifamilias quærenti quis me petit, aut vocat? non respondebatur nullus, aut nemo, sed bona fortuna pater. Nec qui nihil haberet, audebat se nihil habere dicere sed recte vnde in Eunuchio. Tamen quod illi dem, recte, est nam nihil dicere, mihi religio est, id est mali ominis metus, vbi ostendit pro eo, quod est nihil, doceri solere, recte, quia ergo Dido dixerat finge age te rapido, diatura turbine depre di interponi. Nullum sit in omine pondus, id est nolo id tamen eueniat, nec vt ratum sit illud omē. (Et Phrygia Dido) Ordo est. Et Dido coacta mori fraude Phrygia, id est Phrygum, qui fraudulentum sunt vnde ipsa Aeneid. 4. Nec dum Laomedontæ sentis periuria gentis. Nec legendum est Tyria, vt sciolorum prauitate inuersus est textus. Nam videntes, quia Tyria esset Dido, & nescientes malum esse versum, & meliorem sententiam, vt sit Phrygia fraude. pro Phrygia, Tyria scripserunt. (Coniugis ante oculos) Sic Maro. omnibus vmbra locis adero. (Da breue scuitiæ spatium pelagique turæque,) Id est differ scuitiam tuam, & vita scuitiam maris, quia grande precium est mori. nam via est futura tuta si aliquantulum immoratus fueris.

ASC.

HVB.

* cura:

Grande moræ precium, tuta futura via est.

Nec mihi tu * parcas: puero parcatur Iulo:

Te satis est titulum mortis habere meæ.

Quid puer Ascanius? quid Dii meruere penates?

Epist. Ouid.

Grande moræ) Sensus est. hæc mora erit utilis, quia postea habebis nauigationem tuam. (Via) Nauigatio. (erit grāde precium,) Id est magna utilitas. (Moræ) Tardationis tuæ.

F 4

(Nec

*Se quo
que.

(Nec parcat mihi). i. ne habeas respectum mei in morando, seu filij tui. (Titulum) Nomē, & famam (Mē) Non etiam filij tui. (Quid Meruere) scilicet vt submerſionis periculo à te obijciantur. (Penates) Dij, quos tecum, vt dicis, portas. (Ereptos) Liberatos. (Ignibus) Incendijs Troianis. (Fers) Portas. (Preſſerunt tuos humeros). i. tuis humeris ſunt portata. nam vt ipſe narrat in 2. Aeneid. Apud Virgi. Sacra penatesq; ſibi ab Hectore qui in eis ſomnijs apparuerat, commendatos humeris impoſuit, & patrem ſimul: vt Virg. Ergo age care pater ceruici imponere noſtræ; ipſe ſubibo humeris, nec mē labor iſte grauiabit. (Mentiris) Falſo iactas. (Neq; incipit à nobis) Quia iam eſt aſſueta fallere alios. (Pleſtor) .i. punior. (Si quæras) Probat, quodd aliaſ deceperit. (Mater) Creuſa. (Occidit) Perijt. (Sola) ſine te. (Duro) Inhumano. (Hoc). ſ. Creuſam eſſe à te relictam, nam circa finem 2. Aen. Virg. narrat Aeneas Didoni Creuſam fuiſſe à ſe amiſſam, cuiſi diſcederet à Troia, ſed eam conuerſam in miniſtram matris Deum. (Ad me) Videtur hic textus, vel obſcurnus, vel ambiguus alij, nouere: alij, mouere, legendum putant, ſed cum in alijs multis libris, codicibus, tum in meo vetuſtiſſimo legitur, nouere, erit ergo ſenſus. narrabas mihi Creuſam à te relictam, ſed ego non ſolum fui tibi vxor, ſicut ipſa, ſed ego tibi præſtiti beneficia, vnde maiorem pœnam es daturus, quod me deceperis, & dereliqueris, quam quod illam reliqueris. (Nouere) ſciunt. ſ. omnes. (Merentem). i. præſtantem tibi beneficia, nam hoc ſignificat mereri. Virg. in 6. Aeneid. Quique ſui memores alios facere merendo. (Illa pœna) Quam tu dabis, & patieris propter Creuſam relictam. (Eſt futura minor culpa mea). i. culpa, quam de me habes, nam in genitiuis nominum & pronominum, & item in nominibus poſſeſſiua perſona poſſeſſoris dupliciter accipitur, & actiue, & paſſiue, actiue ſic, iniuria Paridis concitauit vniuerſam Græciam aduerſus Troianos: hic iniuria intelligitur quam Paris alijs intulit, paſſiue vero, iniuria Menelai Græcos omnes ad auxilium ſuum commouit, hic accipitur iniuria, quæ Menelao illata eſt, & ſic culpa mea interdum intelligitur, quam ego de alio habeo, interdum quam alius de me, vt hic. (Nec mihi) Probat culpam de ſe decepta eſſe maiorem, quia non dubitat, quin propter ipſam ſit daturus pœnas. (Quin) i. deſt vt nō. (Damenent) Dignuſque pœna iudicent, & puniant. Septima hyems, ſeptimus annus. vt ipſa apud Virgil. in fine 1. Aeneid. Nam te iam ſeptima portat omnibus errantem terris, & fluctibus æſtas. (Eiectum) Naufragum, vt ipſa in 4. Aeneid. Eiectum littore, egentem Excepi, & regni demens in parte locaui.

*conce
der

Ignibus ereptos, obruet vnda deos.
* Sed neq; fers tecū: nec, quæ mihi perfide iactas:
Preſſerunt humeros ſacra. paterque tuos.
Omnia mentiri: neque enim tua fallere lingua
Incipit à nobis: primaque lector ego.
Si quæras, vbi ſit formoſi mater Iuli:
Occidit, à duro ſola relictæ viro.
Hæc mihi narrabas: at me mouere merentem.
Illa minor culpa pœna futura mea eſt. (nec.
Nec mihi mēs dubia eſt, quin te tua numina dam
Per mare, per terras ſeptima iactat hyems.
Fluctibus eieſtum tuta ſtatione recepi.

A S C E N S I V S.

A S C.

T E ſatis eſt titulum mortis habere mæx) Parcas ergo Aſcanio, & ne eius mortis titulum habeas, dicariſque interſector filij tui. (Omnia mentiris) Quæ, ſcilicet de pietate tua in deo, & patrem narraueras, vt ſecundo & tertio Aeneidos recitatur. (Hæc). ſ. pietatis opera in coniugem etiam tuam, quam per Troiam quaſiſti. (Ac) Pro & hæc. (Mouere). i. deſt mouerunt, i. deſt aſſecerunt commiſeratione me. (Merentē). ſ. ex pia credulitate, & tamen. (Illa pœna) Quam pro tam ſacili credulitate dabo. (Eſt futura minor mea culpa) Quia plus mali merui, quam mori, dum tam perfido fidem habui. (Fluctibus eieſtum) Virgi, Nuſquam tuta fides, eieſtum littore egentem Excepi, & regni demens in parte locaui.

Vixque

Vixque bene audit o nomine, regna dedi.

His tamen officiis utinam contenta fuisset.

Et mihi concubitus fama sepulta foret.

Illa dies nocuit: qua nos decliue sub antrum

Ceruleus subitis compulit imber aquis.

Audieram voces: nymphæ ululasse putavi:

Eumenides fatis signa dedere meis.

Exige, læsa pudor pœnas violatæ Sichei;

Ad quem (me miseram) plena pudoris eo.

Est mihi marmorea sacratus in æde Sicheus:

Oppositæ frondes, velleraque alba tegunt.

Hinc ego me sensi noto quater ore citari:

Ipse sono tenui dixit, Elisa veni.

se luxu: q̄ lōga, solvere, Regnorum immemores, turpiq; cupidine captos. Hæc passim Dea fœda virum diffundit in ora. (Sepulta) Incognita, a nullo commemorata. (Fores) Subaudi vitinam. (Illa dies) Commemorat tempus, quo primum se cum Aenea commiscuit, exierat. in venatio nem cum Aenea: vt scribit Virg. lib. 4. Aen. immisloq; subito imbri a Iunone Venere consentiente Aeneas, & Dido in eandem speluncam imbrem fugientes deuenerunt; vbi primum concubuerunt. (Nocuit) Vir. Ille dies primus leti: primusq; malorum causa fuit. (Decliuē) Pendens. (Sub antrum) .i. in speluncam. (Compulit) Coegit ire. (Ceruleus) Obscurus. Virg. Insequitur commixta grandine nimbis. (Audieram voces) .i. clamorē. (Nymphas ululasse putavi) Virg. Summoq; ulularunt vertice nymphæ. (Eumenides) .i. q. d. non fuerunt nymphæ sed faris; quæ signa dederunt. (Fatis meis) .i. infelicitatē. (Exige) Non ad Sicheum, vt quidam male existimant, sed ad pudorem a se violatū sermonem conuertit, neque enim legendum est Sicheum, quia neque ratio carminis patitur; nā Sicheus non est dissyllabum, vt Thesens, sed trissyllabum, vt Anthens. Virg. Huic coniux Sicheus erat, ergo Sichei legendum est, vt sit ordo. (O pudor læse violatæ) Est autem distinguendum, ne vitiosum sit, duo adiectiua, siue copula poni, sicut apud Virg. Tectum Augustum, ingens, cœtum sublime columnis. (O pudor) O pudicitia. (Violatæ) Vir. Ante pudor, quā te violem, aut tua iura resoluam. (Exige pœnas Sicheo) .i. sume de me pœnas, quas Sicheus deberet exigere, quia ei non seruauit fidem. Virg. Nec seruata cineri promissa Sicheo. (Plena pudoris) .i. plena verecūdiæ, quia pudet me. (Est mihi) Dicit Dido se vocatam fuisse noctu a simulacro mariti, quod in domo colebat summa veneratione. (Sicheus) Imago Sichei. (In æde) In templo. Vir. Præterea fuit in tectis de marmore templum Cōiugis antiqui, miro quod honore colebat, Velleribus niueis, & festis fronde reuinctum. (Oppositæ) Ad ornatum. (Vellera) Læna. (Tegunt) Ornant. (Hinc) Ex illa æde. (Noto ore) .i. notis verbis. Virg. Hinc exaudiri voces, & verba vocantis visa viri, &c. (Ipse) Sicheus. (Elisa) Hoc enim fuit prius nomen Didonis, nam postquam Carthaginem condidit, Dido appellata est quod nomen lingua punica significat viraginem, alij volunt, vt Seru. postquam seipsam interemit, hoc nomine appellatam fuisse (Veni) Imperatiui est modi, q. d. necesse est, ut mecum sis.

I L L A dies, sic Maro. Ille dies primus leti, primusque malorum causa fuit. (Nymphas ululasse) sic Maro. Summoque ulularunt vertice nymphæ. (Eumenides) Dicuntur furiæ infernales per antiphrasim. i. contrariam scriptionem. eu. n. bonum significat, cum minime bonæ sint. (Exige &c.) si legitur Sicheu, ut sit uocatiuus græcus, cū tamen non sit diphthongus. Ordo est. (O pudor læse) .i. extincte, & uiolate. (Exige pœnas) .i. a me. (Et d Sicheo uiolate) .i. in honore per secundas nuptias, exige pœnas. Aut si legendum est Sicheo. Ordo est. O pudor læse, & uiolate. (Sicheo) .i. in damnum Sichei exige pœnas. (Ad quas) .i. pœnas.

*Sicheo

A S C.

preas. (Me miseram) subaudio, vel heu, sed reprimit, ne sit vehemens excalescencia, ad quas igitur, o me miseram, ego eo plena pudoris, i. verecundiae, & ruboris. (Est mihi) Hoc quoque ex Virgilio sumptum est, ut patet in quarto. Vnde frustra &c.

H V B.
*quodā

Nulla mora) Dicit separata mori, ut sit cum Sicheo, quod etiam libentius, & celerius faceret, nisi pudicitiam amisisset. (Da veniam) Ad Sicheum loquitur. (Idoneus) Cui credendum quibusque putaret. (Invidiam) odium. (Noxam) i. culpam. Virg. Vnius ob noxam. Detrahit aufer. (Diua parens) Enumerat ea, quae fecerunt fidem. (Diua) Non mortalis. (Pia sarcina) Pium onus. i. pater, quem humeris suis se gestasse dicebat. (Spem) Nam ea videbantur esse officia hominis boni, & fidelis neque videbatur qui talia fecisset, posse quēquam decipere. unde dicit se propter supradicta superasse eum esse remansurum apud se, sicut promiserat. (Si fuit errandum,) q. d. si ob ullam rem debui non ferui

*In ter
ras.

re, quod Sicheo promiseram, nam in hoc erravi. (Honestas) Probabiles. (Adde fidem) Quā dedit mihi id est adde quod mihi iuravit. (Pigendus) i. Aeneas. i. non erit, quare pigeat & turpe mihi sit ei credidisse. (Durat) Enumeratis ijs, quae Aeneas poterant facere fidem viri boni, ne culpam in ipsam Didonem transferendam diceret, dicit se esse infelicem usque ad ultimum vitae spiritum, & enumerat seriem suarum infelicitatum. (Novissima) Ultima. i. usque ad mortem. (Tenor) perseverantia. (Fati) Infortunij fatalis. (Occidit) Incipit enumerare infortunia, inter quae primum ponit mortem mariti sui Sichei, quem miro amore dilexit. Fuit autem Sicheus Didonis avunculus, ut Iust. scribit lib. xviii. sacerdos Herculis qui honos secundus a rege erat, qui magnas, sed dissimulatas opes habebat, aurumque metu regis non tectis, sed terrae crediderat, quam rem & si homines ignorabant, famam tamen loquebatur. itaque. Pygmalioni oblitus iuris humani avunculum suum, eundemque sororis maritum sine respectu pietatis occidit. (Occidit) Perijt. (Mactatus) Tanquam victima interfectus. (Ad aras) i. apud aras. Virg. Impius ante aras, atque auri cecus amore, Clam ferro incautum superat &c. (Frater) simeus, quod magis est dolendum. (Praemia) Nomen, & titulum. (Exul agor) Narratio est reliquarum infelicitatum, quae licet sit de praeteritis, tamen eleganter fit per praesens, ut res nunc geri videatur. (Exul agor) Expellor a patria, nam crudelitas fratris coegit eam facere suadere Sichei imagine, quae Didoni noctu apparuit, & omne facinus Pygmalionis enarrauit. (Patriam) Quam deferere quisque infelicitissimum putat. (Et feror) Amplificatio infelicitatis, dicit. n. se non habuisse locum certum, quo iret, neque etiam tuto nauigasse. (Hoste sequente) i. fratre Pygmalione, qui vitam, & rebus meis insidiabatur, ut hostis, inde Virg. Germaneq; minas. (Applicor) Adducor. (Elapsa) Clam, & cum difficultate erepta. (Emo) sic legendum est in praesenti tempore sicut & supradicta verba, quod etiam ratio carminis exigit, nam emi, quod primam naturaliter producit, nullo pacto legi potest, quo autem quidam exponunt emi. i. orna ut sit imperatiui modi, stultissimum est.

A S C.

D V R A T in extremum) docet fatale esse generi suo, ut erumnis concutatur, ne culpe detur, quod necessitatis est. de fuga autem Didonis ex Tyro habetur ad longum. Aeneid. i. (Quod

Nulla mora est: venio: * venio tibi debita coniux:
Sum tamen admissi tarda pudore mei.
Da veniam culpae: decepit idoneus auctor,
Invidiam noxe detrahit illic meae.
Diua parens, seniorque pater, ipsa sarcina nati,
Spem mihi mansuri rite dedere viri.
Si fuit errandum, causas habet error honestas:
Adde fidem: nulla parte pigendus erit.
Durat in extremum, vitaque novissima nostrae
Prosequitur fati, qui fuit ante, tenor.
Occidit * internas coniux mactatus ad aras:
Et sceleris tanti praemia frater habet.
Exul agor: timereque viri, patriamque relinquo:
Et feror in duras hoste sequente vias.
Applicor ignotis: fratrique elapsa, fretoque,
Quod tibi donavi perfide, littus emo.

(Quod tibi &c.) Cōfentio cum superiore cōmentario, legendum esse, emo, quia emi p̄teritum bisyllabum prima pducit, nec est rō cur in p̄terito ponatur, cū dicat in p̄nti, Applicor ignotis &c. nec obstat, q̄ donauī, dixit, nam q̄a de p̄terito sepe, quasi de p̄nti loquit, bene dicit, applico; & emo littus &c. (Quod donauī). i. nō tūc. unde non dicit domo, sed postea.

Vrbem constitui: lateque patentia fixi

Mœnia finitimis inuidiosa locis.

Bella tumēt: bellis peregrina, & fœmina tentor;

Vixque rudes portas urbis, & arma paro.

Mille procis placui: * qui me coire, querentes

Nescio quem thalamis prapōuisse * suis.

Quid dubitas uinctam Getulo tradere Iarbæ?

Præbuerim sceleri brachia nostra tuo.

Et etiam frater: cuius manus impia poscit

Respergi nostro, sparsa cruore uiri.

Pone deos, & quæ trugendo sacra profanas:

Non bene cœlestes impia dextra colit.

Si tu cultor eras elapsis igne futurus:

Pœnitet elapsos ignibus esse deos.

Forſitan & grauidam Dico ſcele ate relinquo;

Parsque tui lateat corpore clauſa meo.

Accedet fatiſ matris miſerabilis infans:

Et nondum nati funeris auctoꝝ eris:

Cumque parente ſua frater morietur Iuli:

Pœnaque connexos aufert una duos.

Sed iubet ire Deus: uellem uetuiſſet adire:

Punica nec Tencris preſſa fuiſſet humuſ.

malion. (Sparsa) Fœdata. (Viri) Mariti mei Sichei quem interfecit. (Pone) Pro depona. Apherēſis. (Profanas) Polluiſ, & maculas tangendo, q̄a ab impioꝝ manibus Dei tangi, indignantur, inde apud Virg. Donec me flumine uiuo abluero, nam cruentis manibus tangere ſacra Aeneas neſas duxit. (Non bene cœleſtes) Sententia eſt rhetorica. (Si tu) Senſus eſt. Dei nollent ſe eſſe liberatos ab incendio Troiano, ſi tu, qui eſ impius, eras culturus deos elapſos ab incendio. Ordo eſt. Deos pœnitet eſſe elapſos ignibus &c. (Si tu). i. ſcleratus, & impiuſ habet. n. hoc pronomen demonſtratiuum emphati. (Eras futuruſ cultor ipſiſ ereptiſ). i. liberatiſ. (Ignē) Quia mallēt ſe eſſe cōbuſtoſ, q̄ h̄re talem cultorem. (Forſitan) Addit, quod poſſit eum mouere ad cōmiſerationem. (Relinquoſ) Pro relinqueſ. & meliuſ legitur, quam relinquiſ, uel relinqueſ, quod ſequens uerbuſ indicat, nam dixit (Lateat) Pro latebit, uel latere contingit. (Pars tui) Aliquiſ filiuſ, qui eſt pars patriſ. (Accedet) Adde- tur. (Fatiſ). i. mortuſ. (Miſerabilis) (Quia nulla culpa ſua morietur. (Nondum nati). i. filii nondum editi in lucem. (Frater Iuli) Qui erit ex te genituſ, ſicut Iuluſ. (Cum ſua paren- te). i. mecuſ quæ ſum mater ſua. (Vna pœna). i. una moꝝ. (Cōnexoſ) Coniunctoſ. (Sed iu- bet) Obiectio, quam poſſet facere Aeneas. (Deuſ) Mercuriuſ, ſic. n. ſe excuſabat Aeneas, ut apud Virg. lib. 4. Aen. Nunc ē interpres diuū Ioue miſſuſ ab ipſo, Teſtoꝝ utruſq; caput, celeres madata p̄ auras Detulit. Ipſe Deuſ manifeſto in lumine uidi &c. uel certe Apollinē ueriuſ intelligit, cuiuſ iuſſu petebat Italiā, ut ipſe apud Vir. lib. 4. Sed nūc Italiā magnā

Grynæuſ

Inuidioſa) Paſſiue eſt ſignifi-

carionis. i. quib. inuidetur. un

Anna ad ipſam Didonem libro

4. Aen. ſic inquit, Nec uenit in

mentē, quoruſ cōfederiſ aruiſ?

Hinc Getulæ urbeſ genus inſu-

perabile bello: Et Numidæ inſre

ni cingunt, & inhospita Syrtiſ:

Hinc deſerta ſit regio lateque fu

rēte Barcei. Bella tument. Virg.

Quid bella Tyro ſurgētia dicā,

(Peregrina, & fœmina) Et à for-

tuna, & à ſexu mouet cōmiſera-

tionē. (Rudeſ) Nouaſ. (Mille)

.i. multiſ, numeruſ finituſ, pro

infinituſ. (Coire) Congregati

ſunt. (Necio quē) Quali igno-

rum. (Suiſ thalamiſ). i. cōubio

ipſoꝝ. (Quid dubitaſ) q̄d. non

eſt talis tortura mea, ut debeam

recuſare ēt captiuitateſ. Virg.

Quid moꝝoꝝ? an mea Pygmalio

dum mœnia frater Deſtruat, &

captiui ducat Getuluſ Iarbaſ?

(Getulo) Qui imperat. Getuliæ

q̄ eſt pars Atriciæ. (Præbuerim)

Pro præbēdo. (Sceleri tuo) Ecce

hoc uerbo magiſ prohibet, quod

uidetur concedere. (Frater) Pyg

malion. (Sparsa) Fœdata. (Viri) Mariti mei Sichei quem interfecit. (Pone) Pro depona.

Apherēſis. (Profanas) Polluiſ, & maculas tangendo, q̄a ab impioꝝ manibus Dei tangi, in-

dignantur, inde apud Virg. Donec me flumine uiuo abluero, nam cruentis manibus tange-

re ſacra Aeneas neſas duxit. (Non bene cœleſtes) Sententia eſt rhetorica. (Si tu) Senſus

eſt. Dei nollent ſe eſſe liberatos ab incendio Troiano, ſi tu, qui eſ impiuſ, eras culturuſ de-

os elapſoſ ab incendio. Ordo eſt. Deoſ pœnitet eſſe elapſoſ ignibuſ &c. (Si tu). i. ſcleratuſ,

& impiuſ habet. n. hoc pronomen demonſtratiuum emphati. (Eraſ futuruſ cultor ipſiſ

ereptiſ). i. liberatiſ. (Ignē) Quia mallēt ſe eſſe cōbuſtoſ, q̄ h̄re talem cultorem. (Forſitan)

Addit, quod poſſit eum mouere ad cōmiſerationem. (Relinquoſ) Pro relinqueſ. & meliuſ

legituꝝ, quam relinquiſ, uel relinqueſ, quod ſequens uerbuſ indicat, nam dixit (Lateat) Pro

latebit, uel latere contingit. (Pars tui) Aliquiſ filiuſ, qui eſt pars patriſ. (Accedet) Adde-

tur. (Fatiſ). i. mortuſ. (Miſerabilis) (Quia nulla culpa ſua morietur. (Nondum nati). i. filii

nondum editi in lucem. (Frater Iuli) Qui erit ex te genituſ, ſicut Iuluſ. (Cum ſua paren-

te). i. mecuſ quæ ſum mater ſua. (Vna pœna). i. una moꝝ. (Cōnexoſ) Coniunctoſ. (Sed iu-

bet) Obiectio, quam poſſet facere Aeneas. (Deuſ) Mercuriuſ, ſic. n. ſe excuſabat Aeneas, ut

apud Virg. lib. 4. Aen. Nunc ē interpres diuū Ioue miſſuſ ab ipſo, Teſtoꝝ utruſq; caput,

celereſ madata p̄ auras Detulit. Ipſe Deuſ manifeſto in lumine uidi &c. uel certe Apollinē

ueriuſ intelligit, cuiuſ iuſſu petebat Italiā, ut ipſe apud Vir. lib. 4. Sed nūc Italiā magnā

Grynæuſ

HV B.

* in me

coiere,

* uelim

ASC.

Gryneus Apollo, Italiam Lycie iussere capessere sortes. (Pressa) Tasta calcata. sic ipsa apud Virg. Felix heu nimium felix. si littora tantum Nunq̃ Dardaniae tetigissent nostra carinae. V R B E M constitui Virg. Urbem præclaram statui mea mœnia nidi. (Getulo tradere) Non dices me, quia Getulo tribus longis constat. (Non bene cœlestes) Memorabile dictū. (Si tu cultor erat) Sensus est. Tanta est perfidia tua, quod si tu eras futurus cultor diis penatibus. (Elapsis). i. ignibus & ruinis. (Pœniteat elapsos). i. quod maluerint igne cōsum pri esse, quam abs te coli. (Sed iubet ire). i. abire. (Deus). i. Iupiter per Mercurium. Vnde Virg. Nunc etiam interpres diuum Ioue missus ab ipso &c.

HVB.

Hoc duce, h. d. Dido, ut Aeneas minus sit cupidus parere responsis Apollinis, dicit. n. eum esse causam malorum Aeneae quia dum eius responsa nult sequi, quibus iubetur venire, agitur iam multis annis & mari, & terra. (Hoc). i. deo Apolline. (Duce) Auctore. (Teris) Consumis, unde ipse in 7. Aenei. Magnas obeuntia terras, Tot maria intraui duce te, penitusque repostas Massylum gentes, prærentaque Syrtibus arua. (Pergama) Troia. (Quanta) Quam magna, quam florida. Tanto labore) Quanto petis arua aliena, unde ipsa apud Virg. Quid si non arua aliena, domosque Ignoras peteres, & Troia antiqua maneret? Troia per undosum peteretur classibus æquor? (Patrium). i. Troianum. (Sed undas Tybridis) Qui procul est ab his locis. (Vt). i. quamuis. (Quo cupis). i. ad Italiam. (Hospes) Nouus, & advena. (Vique). i. semper alii legunt, utque, & melius, ut sit sensus. (Terra) Quam tu petis. (Vt later). i. sicut est remota, & obstrusa, & penitus occultata. Vir. i. Geo. Vt filicis uenis obstrusum excuderet, igne. Idem lib. 6. Aen. Querit pars semina flammæ Obstrusa in uenis filicis (Vitat) Quasi spōte fugit, ut Virg. Italiam petimns fugientem. (Vix continget) Eueniet. (Tibi seni). i. etiā si uixeris multos annos. (Hos) Meos, Δανταίο. (Remissa) Omissa. (Ambage) Circuitu, ut, longæ ambages. (Opes Pygmalionis) Quas Pygmalio habere cupiebat, & sperabat, unde illud Virg. Portentur auari Pygmalionis opes pelago. (In Tyriam urbem). i. in Carthaginem, quam Tyriam à conditoribus appellauit. (Ilion). i. res Ilïenses, i. statum Troianum, & regnum transmutata in hanc urbem, & esto huius loci rex. (Felicius) Quam Troia fuit. (Sacra) Venerabilia, quia omnes reges erāt sacri. (Si tibi) Satisfacit obiectionib. quas Aeneas facere posset, quod uellet venire in Italiam, ut exerceat se, & filiū Ascanium in bellis, dicit enim etiam in illis regionibus dari eis hanc opportunitatem. (Vnde) Ex qua causa. (Neq̃ defit). i. ut omnia habeas. f. & rerum, & etiam opportunitatem uictoriarū, & triumphorū. (Hic pacis) Et paci, & bello cōuenit. (Hic locus) Noster. (Tu modo) Per multas adiurationes cū orat Dido, ut sui misereatur, sumitur aut uerbū perfecti sensus inferius. Pater precor domui. (Tela fraterna). i. arma Cupidinis fratris tui. (Deos) Penates. (Sic) Adiurātis ē, ut

Hoc duce nempe Deo uentis agitaris iniquis:
Et teris in rapido tempora longa freto.
Pergama uix tanto tibi erant repetenda labore:
Hectore si uiuio quanta fuere, ferent.
Nō patriū Simoēnta petis, sed Tybridis undas.
Nempe, ut peruenias quō cupis: hospes eris.
Vtque latet, refugitque tuas obstrusa carinas,
Vix tibi contingit terra petita seni.
Hos populos potius in dotem ambage*remota
Accipe, & aduectas Pygmalionis opes.
Ilion in Tyriam transfer felicius urbem?
Inque loco regis, *sceptraque sacra tene.
Si tibi mens auida est belli, si quærit Iulus
Vnde suo partus Marte triumphus cat:
Quem superet, ne quid desit, præbebimus hostē,
Hic pacis leges, hic locus arma capit.
Tu modo, per *patrem, fratremq; tela sagittas:
Perque fugæ cōmites, Dardana sacra, deos:
Sic superent, quoscunque tua de gēte reportas:
Mars ferus & damni sit modus ille tui.
Ascaniusque suos feliciter impleat annos.

sepia

sepius diximus. (Superet) .i. uincant. nam superare interdum uincere ut hic: interdum superesse significat: ut apud Virg. lib. 4. Quid puer Ascanius? superat ne? Et Iuena. Et quod superauerat unum, uelo prora suo. (Ille Mars) Illud bellum. f. Troianum. (Sit modus) sit finis. (Tui damni) .i. ultra illud bellum, nullum unquam patiaris damnum. Suos annos natura, uel fato sibi debitos. Sic supra Briseis ad Achillem. Nunc quoque sic omnes Peleus patet impleat annos.

PERGAMA uiu tanto &c.) Docet ne Troiam quidem repetendam tanto labore, A S C. quanto Italiam fugientem querit. (Simoenta) A nominatiuo Simois, sed ut Seru. docet graece scribitur per ei, diphthongon Simois, licet sit temper trisyllabum. (Hos potius populos in dotem) Vnde Iuno ad Venerem Aen. 4. Dotaleisq; tuæ Tyrios permittere dextræ.

Et senis Anchisæ molliter ossa cubent:

Parce precor domui: quæ se tibi tradit habendâ.

Quod crimen dicis, præter amasse, meum?

Non ego sum Phthia, magnisq; oriûda Mycenis;

Nec *steterunt in te uirque, paterque meus.

Si pudet uxoris: non nupta, sed hospita dicar,

Dum tua sit Dido, quidlibet esse feret.

Nota mihi freta sunt Afrum* frangentia littus:

Temporibus certis dan q; negantque uiam.

Cum dabit aura uiam: præbebis carbasa uentis:

Nunc leuis eiectam continet alga ratem.

Tempus ut obseruem: manda mihi: *serius ibis:

Nec te, si cupias, ipsa manere sinam.

Et socii requiem poscunt: leniataque clasfis

Postulat exiguas semirefacta moras.

Pro meritis, & si qua tibi debebimus, ultra:

Pro spe coniugii, tempora parua peto.

Dum freta mitefcût: & amor dū temperat usum:

Fortiter ediscam tristitia posse pati.

Sin minus: est animus nobis effundere uitam:

ca. (Quælibet) .i. sub quauis conditione. i. serua, & amica. (Dum) Pro dummodo. (Nota mihi) Arguit a natura maris Lybici non esse nunc nauigandum, sed differendum. (Frangentia) Percutientia. (Certis) Quibusdam. non omnibus. (Viam) .i. opportunitatem eundi. (Leuis) Vilis. (Eiectam) Ad littus subductam. (Alga) Herba maris, quæ in tempestate tollitur super undas, & interdum moratur naues. (Manda) Cômmitte, & ad hanc curam. (Serius) Tardius, ut eas tutius. (Nec sinam) .i. nō patiar & permittam. (Te manere) .i. hic. (Si) .i. quamuis. (Cupias) .i. uelis quia hortabor te, ut eas, cū uenti possent. (Et socii) Alia ratio, quare debeat differre discessum ut & socii recreentur, & naues quassatæ reficiantur. (Socii) Tui fessi, ac fatigati. Virg. lib. 1. Aen. Defessi Aeneadæ, quæ proxima littora, cursu Contentunt petere, & Lybiæ uertuntur ad oras. (Laniata) Ventis quassata Virg. Quassatam uētis liceat subducere classem. (Semirefacta) Non plene inflaurata (Exiguas moras) Exiguū spatium morâ di. (Pro meritis) Pro beneficiis in te collatis, ut ipsa apud Maronē. Si bene quid de te merui. (Si qua debebimus, ultra) .i. præstare debebimus ultra hæc quæ iā præstitimus. (Pro spe coniugii) Virg. Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos) Tépora parua peto) Sic apud Virg. Tempus inane peto, requiem, spatiumque furori. (Et amor dum tempe-

Molliter) Talia. n. mortuis H V B. precari solebant. Iuena.

Dii maiorum umbris tenuem,

& sine pōdere terram. (Cubēt)

.i. quiescant. (Domus) .f. meæ.

(Habendam) Possidendam. (Ti

bi) A te. sic apud Virg. Miserere

domus labentis. (Quod) .i. q. d.

nullum. (Non ego) Dicit se non

fuisse hostem Troiani nominis,

nec natā ex locis hostibus. (Ph-

thia) vrbe Thessaliæ, unde Achil-

les nonnunquam Phthius dici-

tur, cuius causa omnes ex ea ur-

be oriundi merito debent esse

odio Troianis. (Oriunda) .i. or-

ta, nomen est, non autem partici-

pium. (Mycenis) Vnde Agamē-

non, & Menelaus fuerint. (In

te) Contra te. sic apud Virg. 4.

Aene. Nō ego cum Danais Tro-

ianam excindere gentem Auli-

de iuravi, classemue ad Perga-

ma misi. (Si pudet uxoris) .i. si

pudet te habere me nomine uxo-

ris. (Hospita) Peregrina, & ami-

ca. (Dum) Pro dummodo. (Nota

mihi) Arguit a natura maris Lybici non esse nunc nauigandum, sed differendum. (Frangentia) Percutientia. (Certis) Quibusdam. non omnibus. (Viam) .i. opportunitatem eundi. (Leuis) Vilis. (Eiectam) Ad littus subductam. (Alga) Herba maris, quæ in tempestate tollitur super undas, & interdum moratur naues. (Manda) Cômmitte, & ad hanc curam. (Serius) Tardius, ut eas tutius. (Nec sinam) .i. nō patiar & permittam. (Te manere) .i. hic. (Si) .i. quamuis. (Cupias) .i. uelis quia hortabor te, ut eas, cū uenti possent. (Et socii) Alia ratio, quare debeat differre discessum ut & socii recreentur, & naues quassatæ reficiantur. (Socii) Tui fessi, ac fatigati. Virg. lib. 1. Aen. Defessi Aeneadæ, quæ proxima littora, cursu Contentunt petere, & Lybiæ uertuntur ad oras. (Laniata) Ventis quassata Virg. Quassatam uētis liceat subducere classem. (Semirefacta) Non plene inflaurata (Exiguas moras) Exiguū spatium morâ di. (Pro meritis) Pro beneficiis in te collatis, ut ipsa apud Maronē. Si bene quid de te merui. (Si qua debebimus, ultra) .i. præstare debebimus ultra hæc quæ iā præstitimus. (Pro spe coniugii) Virg. Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos) Tépora parua peto) Sic apud Virg. Tempus inane peto, requiem, spatiumque furori. (Et amor dum tempe-

H V B.

* steterant

* tangētia

* Sunt qui certius, malūt.

D I D O

rat vsum).i.dum assuetudine amor sit tolerabilis.Sic Virg.Dum mea me victam doceat fortuna dolere, amoris enim & fortunæ iniuria, & aduersitas vsu fit réperator. (Edisco) Confuesco. (Sin minus).i.si non.subaudi præstiteris hoc paruum tēpus. (Est animus) Est firma dispositio. (Effundere vitam) scilicet mori.

ASC.

P A R C E precor domui Aen.iiij.Si bene quid te merui fuit aut tibi quidquam Dulce meum, miserere domus labentis &c. (Nō ego sum Phthia) Sic primo Aeneid. Cum domus Affaraci Phthiam, claraſq; Mycenæ Seruitio premet. Non ergo legendum est Phthiam. (Quidlibet esse feret) idest parietur quolibet scilicet modo. (Nota Afrum) More oratorio iuxta præceptum rethoricorum æque validissima parat argumenta, & nouissimo loco repetit scilicet vt opportunam expectet nauigationem, ad quam se illi profuturam pollicetur. (Et amor dum temperat vsum) Sic quarto Aen. Tempus inane peto requiem, spatiumque furori: Dum mea me victam doceat fortuna dolere.

HVB.

D I V) Quia cito moriar & tua crudelitas non poterit nocere mihi mortuæ. (Imago) Species, vel aspectus. (Quæ) scilicet qualis (Troicus) Tuus, quæ mihi reliquisti. Virg. Ensemque relictum. (Strictum) Nudum. (Pro lacrymis) Loco lacrymarū. (Tinctus) Maculatus. (Quæ bene) irrisue. (Fato nostro) idest morti nostræ. (Instruis) Ornas. (Nunc primum) Quia etiam antea percussa sum. (Ille locus) idest pectus meum. (Vulnus amoris) Virg. At regina graui iandudum faucibus cura, Vulnus alit venis. (Anna soror) Commiseratiue vertit sermonem ad Annam, quam dicit cito executuram funus eius. (Male) Quia mihi prodesse nequisti. (Conscia culpæ) Nam vt est apud Virg. ei amorem suum detexit. Anna (fatebor enim) miseri post fata Sichei Coniugis &c. (Culpæ amoris) Secundi mariti, quem culpam appellauit, vt Seru. voluit, quia antiquo ritu bis nuptæ sacerdotio repellabuntur, sed melius placet culpam dici propter fidem non seruata prioris marito, vt apud Vrg. Nec seruata fides cineri promissa Sicheo. (Iam) Mox, cito. (Vltima dona) Exequias, quæ & iusta dicuntur. (Consumpta rogis) idest combusta ignibus vaginalibus. (Nec inscribar Elisa Sichei) scilicet vxor. nam in mulierum epitaphijs scribebantur nomina maritorum suorum. Lucret. Licet tumulo scripſisse Catonis. Mart. Non vult ergo scribi vxor Sichei, quia non fuit, ei fida vxor. (Hoc tamen) Legitur etiam tantum, & melius scilicet solummodo. (causam) Quia decepta. Et enssem) Quia reliquit enssem quo se interfecit. (Ipsa) Per se. (Concidit) Mortua est. Secundum fabulas Dido propter discesum Aenæ se interfecit gladio, quem Aeneas reliquerat apud eam licet Seru. dicat quod secundum historiam, cum Iarbas Didonem vxorē petiuiſſet, & illa negaſſet intulit bellum Carthagini, cuius timore, cum cogeretur a ciuibz petijt, vt ante placaret manes mariti, & exædificata pyra se in ignem præcipitauit, ob quā rem Dido idest Virago appellata est. nam proprie Elisa dicebatur, alij tamen dicunt eam, Didonem idest Viraginem dictam, quia dux fuit tot viris secum euntibus, & vrbem in alieno solo condidit, vnde Virg. de ea quasi per admirationem tanti animi, dixit, dux foemina facti.

ASC.

Q V A M bene conueniunt fato tua munera nostro) Aen.iiij. ex persona Poëta contradicitur

In me crudelis non potes esse diu.
Aspicias vtinam quæ sit scribentis imago:
Scribimus: & gremio troicus ensis adest:
Perq; genas lachrymæ strictū labūtur in ensē:
Qui iam pro lacrymis sanguine Tinctus erit.
Quam bene cōueniunt fato tua munera nostro:
Instruis impensa nostra sepulchra breui.
Nec mea nunc primum feriuntur pectora telo:
Ille locus sæui vulnus amoris habet.
Anna soror, soror Anna meæ male cōscia culpæ.
Iam dabis in cineres vltima dona meos.
Nec consumpta rogis inscribar, Elisa Sichei:
Hoc tamen in tumuli marmore carmen erit.
Præbuit Aeneas & causam mortis, & ensē:
Ipsa suo Dido concidit vsa manu.

dicatur. Non hoc questum munus in usus. (Feriuntur telo) Significat se percussam telo amoris, & percutiendam à se telo letali. (Ille locus) Docte hoc excogitauit poeta. Nam solent fontes puniri etiam in hac uita in his membris, quibus peccauerunt, ut parasiti uentre. unde,ingere in uentrem calces, inquit Comicus. Vaniloqui in ore. sicut Ligur quidam apud Virg. Lubrici amatores, in oculis, ut in Eunuchio patet. Meticulosi, in precordiis, ut apud Hom. Theristes sceptro contra precordia percussus. Amatrix ergo, quæ corde peccauit, corde uultus susceptra est. (Anna soror) Idem ferè Aen. 4. reperies. unde supersedeo.

IN VIII. EPISTOLAM, ARG. HVBERTINI.

Hermione Menelai, & Helenæ filia fuit hæc admodum puella Tyndareo auo materno Orestis Agamemnonis filio & patrui suo desponsata est. Menelaus uero eius pater huius desponsationis ignarus eam Pyrrho despondit huiusmodi à bello Troiano reuersus Orestis Hermionem rapuit, & eam per uim tenebat, cum illa mallet esse Orestis quam Pyrrhi uxor. quare Hermione scribit ad Orestem hanc epistolam, qua eum rogat, ut eam eripiat Pyrrho, & non patiat eam esse inuinculis apud Pyrrhum, & ita crudeliter tractari. adducit autem rationes plurimas quare id facere debeat, & adducit ipsum Pyrrhum inodium & inuidiam Orestis & postremo adorat se aut morituram, aut uenturam in coniugium Orestis, quod quidem assecuta est. nam Orestes interfecto Pyrrho eam tandem recepit, & ut quibusdam placet, sociam in omnes sæculi eam habuit, ex qua & Orestem filium suscepit.

HERMIONE ORESTI.

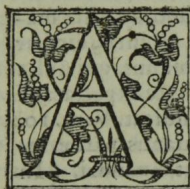
EPISTOLA VIII.

Alloquor Hermione nuper fratremq; uirūq;
Nunc fratrem: nomen coniugis alter habet.

PYRRHVS Achilleides animosus imagine patris
Inclusam contra iusque, piū
que tenet.
Quod potui, renui, ne non in
uita tenerer:

Cetera foemineæ non ualuere manus,
Quid facis Aeacide? non sum sine uindice, dixi:
Hæc tibi sum domino Pyrrhe puella suo est.
Surdior ille freto clamantem nomen Orestis
Traxit inornatis in sua tecta comis.
Quid grauius capta Lacedæmone serua tulissem:
Si raperet graias barbara turba nurus?
Parcius Andromachen uexauit * Achaia uictrix
Cum Danaus Phrygiæ ureret ignis opes.
At tu, cura mei si te * pia tangit, Oreste
Iniice non timidas in tua iura manus.
An, si quis rapiat stabulis armenta reclusis,

Chilleides) **HVB.**

Filius Achillis, ei autem, quam nos in Iliad.

fit, genitui. n. Achillei Achilleides fecit, non Achillides, licet etiam Achillides legi possit, dicitur autem & Achilles, & Achilleus in nominatiuo. Natus est autem Pyrrhus ex Achille, & Deidamia filia Lycomedis Regis Scyri insulæ, quo tempore Achilles apud eum sub puellari habitu educabatur. (Animosus) Audax, uel iracundus. (Imaginem patris) Virgil. Instat ui patria Pyrrhus. (Contra ius) Contra humanas leges. (Contra piū). i. contra religionem, & deorum institutum. nam pietas debetur deis. (Ne) Pro ut. (Quod potui,) Id est quantum potui. (Renui,) Id est recusaui. (Inuita) Contra uoluntatem. (Cetera) Præter renuere. (Foemineæ) Et ideo imbecilles. (Vin dice,) Vel ultore, uel defensore, ut Lucanus de Pópeio, vindexq; Senat. (Sub suo dño) Nō sub re, quia,

* In aliis exemplaribus hæc duo carmina non inueniuntur.

* Regio pro per sona. * nunc

HERMIONE

quia alterius iam sum dicata cō
nubio. (Surdior) Quia sicut ma
re non audit precantes, ita ille
multo minus audiebat me su-
pradicta dicentem (Claman-
tem) (Vocantem, quasi mihi au-
xilio esse deberet. (Inornatis)
Solutis, & laceratis. (Quid gra-
uius) q.d. nihil, dicit se non esse
in deteriori conditione, quam si
capta Lacedæmone urbe sua fa-
cta tulisset captiua. (Parcius)
Modestius, & mitius. (Vexauit)
Agitauit. (Victrix) Quæ iure ui-
ctoriæ poterat esse seuior. (Cū
Danaus). i. cum Troia igne græ-
co confunderetur. (Phrygias
opes) Sic Virgil. Troianas ut
opes, erat. n. Troia ditissima re-
gio. (Cura) Amor. (Iniice ma-
nus) Verbum est iuris, dicitur
enim iniicere manus, qui nulla
inducis auctoritate expectata re
fibi debitam uindicat. Virg. 10.
Aen. Iniicere manus parca. tel-
lisque sacrarunt Euandri. (In
tua iura). i. me uendicandā, quæ
sum tua (An, si quis) Arguit à
* conce minori ad maius, si. n. pugnatur
det pro armentis, multo magis pu-
gnandum est pro uxore. (Lentus) Piger eris? q.d. non. (Si focer) Arguit ab exemplis. (Socer
Menelaus pater meus, focer tuus. (Nuptæ) Helenæ matris meæ uxoris suæ. (Ademptæ) Ra-
ptæ à Paride. (Foret). s. si fuisset lentus, & non curasse repetere eam armis. (Vt ante). s. fuit
nupta. (Non tu) Arguit à facili, & Orestes sine classe, & exercitu eam repetere possit. (Mil-
le) Virg. Non anni domuere decem, non mille carine. (Ipse). i. tu, & non alius pro te. (Sic)
.s. cum classibus, & numero militum, si opus esset. (Nec turpe) Immo honestum. (Pro ca-
ro toro). i. pro cara coniuge. (Quid? quod) Arguit nunc à consanguinitate, quod si ire cōiu-
gii pollat Orestes eam repetere. dicit eum tamen id facere debere iure consanguinitatis,
erant. n. Orestes & Hermione patruelis. i. nati ex duobus fratribus, & sic eundem habebāt
auum. (Atreus) Pater dicitur fuisse Agamēnonis patris Orestis, & Menai patris Hermio-
nes, ergo auus erit utrique. (Pelopeius) Filius Pelopis, possessuum pro patronymico. Pe-
lops autem filios Tantali genuit Atreum, & Thyesten, Atteus Agamemnona, & Menelaū,
Thyestes uero ex Penelopea filia genuit Aegyptū, qui postea adulter fuit Clytēnestræ. (Si)
Quāuis erat frater. i. patruelis, nā in hoc significato sepe ponitur, & frater, & soror. (Vir). i.
tu maritus. (Instāt officio tuo). i. urgent te ita facere bina nomina. s. & mariti, & patruelis,
siue fratris. (Me tibi) Probat, qd ei sit legitime nupta. (Tyndareus) Auus meus maternus, nā
pater fuit Helenæ. (Grauis) Venerabilis, & dignus auctoritate. (Vita) Honestate uiuendi.
(Et annis) Quia iam senex. laudat autem eum, ne fortasse obliiciatur, quod temere, hoc fece-
rit. (Arbitrium) Potestatem. (Neptis). i. mei, quæ nata sum ex eius filia. (Cū tibi) Alia ra-
tio honesti matrimonii, quod primum nupsit ipsi Oresti, cum nulli facerent iniuriā, nunc
autem dicit se facturā iniuriā Oresti, si eo dimisso nupsit Pyrrho. (Læsus) Iniuriā affe-
ctus. (Et pater) Contra id, quod posset obliici. s. Menelaum, qui eam Pyrrho promiserat, nō
esse

Arma feras? rapta coniuge lentus eris?
Sic focer exemplo nuptæ reperitor ademptæ:
Cui pia militiæ causa puella fuit.
Si focer ignauus vacua * stertisset in aula:
Nupta foret Paridi mater, vt ante fuit.
Non tu mille rates sinuosaq; vela parabis,
Nec numerum Danaï militis: ipse veni. (est,
Sic quoq; eram repetēda tamē: nec turpe marito
Vespera pro caro bella tulisse toro.
Quid? quod auus nobis idem Pelopeius Atreus?
Et si non esses vir mihi, fratres eras.
Vir precor vxori, frater succurre sorori:
Instant officio nomina bino tuo.
Me tibi Tyndareus vita gratus auctor, & annis
Tradidit: arbitrium neptis habebat auus.
At pater Acacida promiserat inscius acti:
Plus quoq; qui prior est ordine, possit auus:
Cum tibi nubebam: nulli mea tēda nocebat:
Si iungat Pyrrho: tu mihi læsus eris,
Et pater ignoscet nostro Menelaus amori:
Succubuit telis præpetis ipse Dei.
Quem sibi permisit. genero * permittet amorem:
Proderit exemplo mater amata suo.

esse passurum, ut nubat Orestis. (Ignoscet) Dabit ueniam. (Succubuit. Viatus est. (Preperis Aliris, uel uolucris. ut Virg. Et ppetis omina pennæ. (Dei) Cupidinis. (Genero) Tibi (Mater mea) Helena. (Suo exēplo) Quia quod propter eam fecit pater, licet tibi pp me facere.

ASC.

P Y R R H V S Achilleides &c.) Nonnulli lib. sic auspicantur, seu incipiunt. Alloquor Hermione nuper fratremque uirumque: Nunc fratrem, nomen coniugis alter habet. In quibus quidē uersiculis uidetur phrasis Ouidiana, nec sunt à negotio abhorrentes. In principio autem narrationis cum purgatione sui faterur uolētiam sibi factam, sed ab eo, cui facile restitisse non potui, Pyrrho uidelicet Achillis filio, & imitatore, addit tamē, se illi restitisse, quatenus potuit. (Nomen Orestis) Quasi in eo pōdus sit terroris. (Achaia uētrix). i. ipse Græcus uictor, qui eam Heleno permittit habendam, ut patet Aeneid. 3. (A tu Oreste) Suauiter deponitur, s. in uocatione ppriorū, ut Achille, Vlyse, Oreste, Chreme. (Ignauus). i. sine industria, iners, & ad nullum opus utilis. (Steritisset). s. resideret desidiosus, nec legendum est, steritisset, quia uersus non staret, nec sententia tam congrua esset. (In aula uacua). i. uacuata coniuge sua Helena, quam Paris rapuerat, (Non tu mille rates) Tot enim in expeditione Troiana fuisse perhibentur. Virg. Aen. 2. Non anni domuere decem, non mille carinæ. (Sic quoque eram). i. etiam cum tanto numero nauū, quanto mater Helenæ. (Repetita est. (Me tibi Tyndareus) Nititur probare, quia illi legitimus sit cōiux, quod desponsata sit per aui maternum, cui pater potestatem fecerat. Tyndarus enim pater fuit Helenes saltē putatiuus. Vnde Tyndaris dicta est, licet Iouis filia censeatur. Virg. Non tibi Tyndaridis facies. Sanē à quibusdam Græcis dicitur, hinc Tyndareos, ut à Thucydide, quem nūc sequitur poëta, idem tamen & Tyndarus dicitur. (Arbitrium nepti.) Non tantum quia auus, nā quo materno non competit ius in nepotes, sed quia potestatem, iusque fecerat illi domus suæ abiens pater, aut certe artificiosus est error, ut significet ingeniosus poëta mulierē amoris, quā iuris peritiorem esse, aut ut calliditatē mulierum doceat quæ, quod uolunt, quouis colore persuadere moluntur. (At pater). s. Menelaus promiserat. (Acacidæ). i. Achilli Aeaci nepoti, sed inscius acti. (Et pater ignoscet). Vt expertus uim amoris, quia. (Succubuit telis præperis). i. præpetibus pennis uolantis dei. s. Amoris, seu Cupidinis.

ru mihi, quod matri pater, es: quas gesserat olim

Dardanius partes aduena, Pyrrhus agit.

Ille licet patriis sine fine superbiat actis:

Et tu, quæ referas, facta parentis habes.

Tantalides, omneis, ipsumque regebat Achillē:

Hic pars militiæ, dux erat ille ducum.

Tu quoq; habes, pauū Pelopē, Pelopisq; parētē:

Si melius numeres, a tōne quintus eris.

Nec uirtute cares: arma inuidiosa tulisti:

Sed tu quid faceres? induit illa * patrem.

Materia uellem fortis meliore fuisses:

Non lecta est operi, sed data causa tuo.

Hanc tamē implesti: iuguloq; Aegisthus aperto

Tecta cruentauit, quæ pater ante tuus.

Increpat Acacides: laudemq; in crimina uertit:

Et tamen aspectus sustinet ille meos.

Achillem, quo Pyrrhus tam superbit. (Hic). s. Achilles. (Erat pars militiæ) id est unus ex patrie-militibus & ducibus, qui erant sub Agamemnone. (Ille) Agamemnon pater tuus. (Erat quæ, tu-dux ducum) Quia omnes duces ei parebant. Virgil. ipse Mycenæus magnorum ductor usque.

Epist. Ouid.

G

Achiuum.

T V mihi). i. sicut pater meus

H V B.

est legitimus maritus ma-

tri meæ Helenæ, ita tu mihi.

(Quas gesserat olim). i. sicut Pa-

ris non legitimus coniux erat

matri meæ, sed raptor, ita & Pyr-

rus agit eas partes. s. raptoris.

(Quas) Dardanius). i. Paris o-

lim cum habebat apud se matrē

meam. (Partes) Officia & nomi-

na. (Ille licet) Cōciliat sibi amo-

rem Orestis præponendos eum

Pyrrgo. (Sine fine) Infinite. (Pa-

trius). i. paternis. (Et tu). i. etiam

tu. (Quæ referas). i. quæ possis

memorare. (Tantalides). i. Aga-

memnon, longe repetitum pa-

tronymicum, sicut ex superius

commemorata geneologia pa-

ter. (Ipsum) Habet emphasim

hoc pronomen, q. d. etiam ipsum

* Qui-
dam pa-
ter le-
gunt, ut
idem
Qui. in
duit ar-
ma tibi
genitor
ma tibi
usque.

HERMIONE

Achium. (Proauum) sicut supra ostendimus, in ordine generis. (Parentem Pelopis) .i. Tantalum. Horat. in 1. Carm. Occidit & genitor Pelopis coniua deorum. (A Ioue) Quia Iupiter genuit Tantalum, & sic eris quintus ab eo. (Nec uirtute) Laudauit Hermione Orestem à nobilitate, nunc laudat à fortitudine. (Virtute) .i. fortitudine nam in adis militariis, uirtus pro fortitudine accipitur. (Inuidiosa) Odiosa, quia interfecisti matrem. (Sed tu) Excusatio matricidii Orestis. (Quid faceres?) q. d. nihil aliud, quam quod fecisti. (Induit illa patrem) .i. dedit ei uestem superiori parte non apertam, qua caput emittere non posset, qua implicatus, & uxoris, & adulteri manibus interfectus est, licet alii dicant in conuiuio interfectum primo die, quo domum rediit, ut Iuue. Quippe ille dies auctoribus, ultor Patris cæsi media inter procula, & idem ferro à Clytænestra occisum sentit in fine Satyræ sextæ his uerbis: Hoc tñ refert, quod Tyndaris illa bipennem Insulam, & fatuâ dextra, læuâq; tenebat. & Vir. lib. 11. Ipse Mycæus magnorū ductor Achium, Coniugis infandæ primâ intra limina dextra Opetiit. (Meliores) Honestiores, quâ cæde matris. (Non lecta est) Excusatio est, q. d. non sponte, sed coactus, hoc fecisti. (Lecta) .i. electa à te. (Sed data) .i. & scelere matris, & responso oraculi. (Operi tuo) .i. tuo facto. f. matricidio. (Implesti) Perfecisti. (Hanc) .i. causam tibi datâ. (Aegisthus) Adulter matris tuæ. (Cruetauerat) Cruore sub fœda uit. (Quæ pater tuus ante) .i. cruetauerat .i. eisdem tectis eum interfecisti, quo ille patrem tuum interfecerat, & artifice tacet cæde matris, & tantummodo cæde adulteri commemorat. (Aeacides) Pyrrhus pronepos Aeaci, nam Aeacus eius proauus est. (Increpat) .i. hoc factum tuum. (Laudem) .i. ultionem cædis paternæ, quæ tibi laudi est. (Vertit in crimina) .i. incusat, & dicit homicidium esse. (Et tamē) .i. quamuis ita de te male dicat. (Sustinet meos aspectus) .i. patitur se à me uideri, quâ scit tibi esse uehementer affectâ, & non posse male de te audire. **ASC.** **I L L E** licet Comparat genus Orestis cum genere Pyrrhi, illiq; præfert. (Sed tu quid faceres? induit illa patrem) Purgat facinus Orestis, quantum ad scelus nefarium, & laudat, quantum ad audaciam. Nam iustum fuisse contendit, ut, quæ patrem indnerit tunica textili, quam camisiam uocant sine orificio, seu exitu ea spe, ut nunquam eam exueret, sed in ea ab adultero interficeretur, etiam à quoctunque interfecta sit, Subriliter autem dicit: (Illa,) Quasi dicat quæ meruit mori, subticens nomen matris. (Non lecta) .i. delecta, aut electa, sed data. i. præter spem oblata. (Et tamen aspectus) .i. licet damnet facinus tuum, tamen libenter uidet me coniugem tuam.

H V B.

Rumpor. .i. dolore. (Ora tumescunt cum mente,) Quia ita timidos homines facere uidentur (Vlta) Ardentia. (Ignibus incluis) Indignationibus, quæ tantquam ignes latentes pectus meum urunt. Iuuenal. Quid referam quanta siccum iecur ardeat ira? (Quisquâ ne obiecit) Pro quisquam ne obiiciet, id est quisquâ ne malediceret de Oreste in præsentia mea? (Nec mihi sunt uires) id est nec possum ulcisci hæc iniuriam. (Flere licet) id est possum solum flere, & non aliter uiudicare. (Diffundimus) Spargimus, & abiciimus iram flendo, quia ut uolunt physici, plus lædit ira retenta, & occultata, quam si fleru effundatur. (Instar fluminis) .i. ualde abunde. (Has lacrymæ semper) Quia nunquam cesso flere. (Profundo) Emitto: (Hument) Made fiunt. (Fonte) .i. copia lacrymarum perenne, iugiter perpetuo. (Hoc generis fatum est) .i. hoc est

Rumpor: & ora mihi pariter cum mente tumescunt: Pectoraque incluis ignibus uista dolent. Hermione coram quisquam ne obiecit Oresti? Nec mihi sunt uires: nec ferus ensis adest. Flere licet: flendo certe diffundimus iram: Perque sinus lacrymæ fluminis instar eunt. Has semper solas habeo: semperque profundo: Hument in cultæ fonte perenne genæ. Hoc generis fatum: quod nostros errat in annos: Tantalides* matres apta rapina sumus. Non ego flumini referam mendacie Cycni: Nec querar in plumis delituisse Iouem: Qua duo porrectus lōge freta distinct Isthmos: **est**

est infortunium gentis domus nostræ, quod etiam ad meam etatem peruenit, ut ex gēte nō
stra omnes mulieres rapiamur à viris, sicut ego rapta sum nunc à Pyrrho, commemorat au-
tem multas de genere suo raptas. (Marrēs) Mulieres (Tantalides). i. de genere Tatali. (Nō
ego) Occupatio est rhetorica, dicit enim se nolle referre, cum tamen referat. (Mendacia) Fi-
sionem falsam figuram. (Cycni fluminei) Habitantis iuxta flumina. Nam Cycnus consan-
guineus Phaëtonis, postquam Phaëton fulminis incendio à Ioue consumptus est in volu-
crem sui nominis ob dolorem mutatus, ut inquit Ouid. lib. 2. Met. Non se cæloq; Iouique
credit, ut iniuste missi memor ignis ab illo Stagna perit, patulosq; lacus, ignemq; perosus.
Quæ colat, elegit cōtraria flumina flammis. (Delituisse). i. latuisse. (In plumis). i. in forma
Cycni. Nam Iupiter captus amore Lædæ vxoris Tyndari conuersus in Cycnum ad eam vo-
lauit, quæ ut Fabulæ tradunt, cum eum sinu exceperet, illi dicitur oua in eius gremio pepe-
risset, ex quibus nati sunt Castor & Pollux. Helena & Clytemnestra. Oua autem duo tantū
fuisse dicuntur, ex quorum altero Castor & Pollux, ex altero Helena, & Clytemnestra na-
ti dicuntur. Horat. in Arte poetica: Nec gemino bellum Troianum orditur ab ouo. Idem in
epist. Castor gaudet equis, ouo prognatus eodem pugnis. Sūt qui velint non Cycnum, sed
Ledam ex compressu Iouis illa duo oua peperisset. (Qua duo) Refert rapinam alterius. Hip-
podamia filia fuit Oenomai regis Elidis & Pise, quam cum ob egregiam pulchritudinem
multi vxorem peterent, patet proposuit Proci, hanc legem, & durissimam conditionem, ut
qui eam vellem curauli certamine cum ea contenderent & qui victus fuisset, capite punire-
tur, qui vicisset eam vxorem, haberet. Ad hoc certamen eum Pelops Tantalii filius ex Phry-
gia venisset, corrupto Myrtillo Hippodamiae auriga pollicitatione primi cōcubitus victor
euasit. Nam Myrtillos axes currus fractos cera dicitur texisse, qua postea calore liquefacta
concidit currus, & hac fraude potitus est Pelops Hippodamia. Cum vero Myrtillos peteret
promissam mercedem, à Pelope in mare precipitatus est, quod ab eius nomine Myrtoū de-
nominatum ferunt. Sed hæc fabulosa, nam re vera, bello rapta est corrupto Myrtillo præse-
cto exercitus. (Qua duo) Describit locum, ubi rapta est Hippodamia, videlicet iū Achaia,
quæ postea à Pelope, qui ibi regnauit Peloponnesus. i. Pelopis insula dicta est. Nam, ut su-
pra diximus, Isthmos est terra tenuis inter duo maria, & sunt duo Isthmi celebres, vnus in
Achaia, de quo nunc intelligit, & alter in Thracia. (Distinet) idest separat.

A S C E N S I V S.

R V M P O R, & ora &c.) Dicit se rumpi dolore, atq; secum dicere. (Obiecit quisquam
Orestis coram Hermione). i. me. i. audet ne quisquā coram me obijcere marito meo tale cri-
men. (Fonte perēne) Licenter dixit. Nā nos tantū perēni dicimus, nec dixit perēne pro pe-
renniter, quia permisit semper. (Hoc generis fatū) Reijcit in fatū culpā, ut & Helena prius.

A S C.

Veſta peregrinis Hippodameia rotis.
* Castori Amyclæo, & Amycleo Polluci
Reddita Mopsopia Tyndaris vrbe soror.
Tyndaris Idæo trans æquora ab hospite rapta,
Argolicas pro se vertit in arma manus.
Vix quidem memini memini tamen: oīa luctus,
Omnia solliciti plena timoris erant.
Flebat auus, flebatque soror, fratresq; gemelli:
Orabat superos Læda, suumque Iouem.
Ipsa ego non longos etiam nunc scissā capillos
Clamabam: sine me, me sine mater abis?
Nam coniux aberat. ne non Pelopeia credar:
Epist. Ouid.

R Otis peregrinis) idest cur-
ru peregrino. Nam ut dixi-
mus Pelops ex Phrygia venerat,
inde Ouidius. lib. 2. Tristium.
Quid nisi Tatalide agitante Cu-
pidine currus, Pisēam Phrygijs
vexit eburnis equis. Castori A-
myclæo dictum est supra Hele-
nā in certamine palestræ à The-
seo raptam fuisse, quæ postea Ca-
stori, & Polluci fratribus eam
bello repetētibz reddita est, Im-
mo (ut quibusdam placet) ui re-
cuperata, abducta etiam cum ea,
Aethra matre Thesei, quæ po-

H V B.

* uersus
licentio
sus.

G a stea

Hea semper comes fuit Helena, ut in eius epistola ad Paridem infra patebit. (Amyclæo) Ex Amyclis urbe Laconia. Notandum est autem in quinta sede eius versus pro dactylo esse spondeum, & in prima syllaba tertij pedis vocalem, nec elidi, nec breuiari sequente vocali. (Tyndaris) Helena. (Soror) scilicet Castoris, & Pollucis. (Urbe Mopsopia) idest Atheniensi. Nam tres fuisse Mopsos scribit Str. lib. 9. vnum vatem filium Tyresia, alter fuit Lapitha Argonautarum nauigationis comes, à quo oppidum Mopsium in campo Pelasgico vocatum est. Tertius à quo Atticam appellauere Mopsopiam. Alibi tamen eodem lib. dicit eum Mopsopum appellatum, à quo Mopsopij Athenienses dicti sunt, quod videtur verissimilius. (Tyndaris) Narrat secundam rapinam Helena, quæ Paride rapta, & Troiam abducta belli Troiani causa extitit. (Idæo hospite) Paride Troiano, quem illa hospitio acceperat. (Vertit) Mouit. (Pro se) Pro recuperatione sua. (Vix equidem) Dicit se fuisse admodum paruam, cum mater sua Helena rapta est, & enumerat, quædam, quæ dicit subdere sibi memoriam eius rei. (Plena luctus) i. plena mœroris. (Solliciti) Ab effectu dicit. i. facientis homines sollicitos. i. anxios, ut in prima episto. Res est solliciti plena timoris amor. (Auis) Tyndareus. (Soror) Clytemnestra soror Helena matris mæx. (Fratres gemelli) i. Castor, & Pollux, fratres mæx matris. (Læda) Mater Helena. (Suum Iouem) A quo fuerat amata, & oppressa. (Non longos) i. breues quâtos habent infantiulæ. (Sine me, sine me) Conduplicatio, color Rhetoricus. (Coiux) s. matris mæx. i. Menelaus. (Aberat) Iuerat enim in Cretam. (Ne non) Addit nunc se supradictis quas dixit fuisse raptas. (Ne non) i. ut. (Credat Pelopeia) i. de genere Pelopis. Nam dixit supra. Tantalides matres apta rapina sumus. Phædra ad Hippol. Ne forte parum Minoia credat.

ASC. **HIPPODAMIA** Licet de genere Tantalii non fuit, fuit tamen eius affinis, quia natus, & in familiam eius venit, unde, non est omnino alienum exemplum. (Castori Amyclæo) Amyclæ ciuitatis Oebalia, unde rapta est Helena. Stat. in Achill. Soluerat Oebalio classem de littore pastor Dardanus incautas blâde populatus Amyclas. Erat autem Helena rapta prius à Theseo, quam à Paride. Unde dixerat in eius contemptum Oenone. Quæ toties rapta est, præbuit ipsa rapti. Recitat ergo raptam à Theseo, & restituta Castori, & Polluci fratribus eius. Est autem versus licentiosus, factus tamen ad imitationem illius in Buc. Amphion Dirceus in actæo Aracyntho, & illius, Vale, inquit, tela. Nam in dictione Castori non assumit vocali sequenti, sed corripitur sicut ibi: Vale, inquit, & sub Ilio alto lib. 5. Aen. in Amyclæo autem neque assumitur, neque corripitur. Nam o, & a dactylus est, sicut ibi, actæo Aracyntho. Est præterea spondiacus, quia spondeum habet in quinto, qui pondus, & mœrorem indicat. (In urbe Mopsopia) s. Aphidna, de qua in Oenone dictum est. (Soror) s. non Hermiones, quia eius mater erat, sed Castoris, & Pollucis, quibus reddita est. (Tyndaris), q. d. eadē rapta est à Paride. (Fratresq; gemelli) Id recte dicitur, sed inepte dixeris gemellos fratres, quia omnes gemelli fratres sunt. intelligit Castorem, & Pollucem, qui secundum plures geminos constituunt in cælo signum. (Apollinis arcus) Sic Virg. Aeneas, Phæbe graues Troia, semper miserata labores, Dardania qui Paridis direxisti tela manusque.

HVB. **Neoptolemo** idest Pirrho, quia ita dictus est quasi nouus pugnator, nam πῆρς, græce nouū significat polemos, Neoptolemo poetice Ptolemeo, idest pugno. (Pelides) idest Achilles pater Pyrii. (Vtinam vitasset arcus) idest vtinam nunquam fuisset interfectus, quia si viueret, culparet factum filij, qui alienā uxorem vult rapere, Apollinis autem arcus dixit, non quod reuera Apollo eum sagittis intere-

*parens
Legitur
etiā, sui.

Ecce Neoptolemo præda parata fuit.
Pelides vtinam vitasset Apollinis arcus:
Damnaret nati facta proterua * pater.
Nec quondā placuit: nec nūc placuisset Achillis:
Abducta viduum coniuge flere virum.
Quæ mea cælestis iniuria fecit iniquos?
Quod ue mihi misera: fidus obesse querat?
Parua mea sine matre fui: pater arma ferebat:
Et, duo cum viuant: orba duobus eram.
Non tibi blanditias primis mea mater in annis

In

Incerto dictas ore puella tuli.

Non ego captaui breuius tua colla lacertis.

Nec gremio sedi sarcina grata tuo.

Non cultus tibi cura mei: nec pacta marito

Intraui thalamos matre * parente novos.

Obuia prodieram reduci tibi (vera fatebor).

Nec facies nobis nota parentis erat.

Et tamē esse Helenē, qđ eras pulcherrima sensi:

Ipsa requirebas, quæ tua nata foret.

Pars hæc vna mihi coniux bene cessit Orestes:

Is quoque, ni pro se pugnet, ademptus erit.

Pyrrhus habet captam reduce, & victore parēte:

* Et minus à nobis diruta Troia fuit.

Dum tamē altus equis Titan radiantibus instat:

Perfuor infelix liberiore malo.

Nox ubi me thalamis vlulante, & acerba gemētē

Condidit: in mœsto procubuique toro:

Pro somno lacrymis oculi funguntur obortis:

Quaque licet, fugio, sicut ab hoste, viro,

Sæpe malis stupeor: rerumque oblita, locique,

Ignara tetigi Scyria membra manu.

Vtq; nefas sensi: male corpora tecta relinquo:

Et mihi polluta credor habere manus.

Sæpe Neoptolemi pro nomine, nomen Orestis

Exit: & errorem vocis, vt omen, amo.

Per genus infelix * oro, generisque parentem,

Qui freta, qui terras, & sua regna quatit:

Per patris ossa tui, patrui mihi, quæ tibi debent:

Quod se sub tumulo fortiter vltia iacent:

Aut ego præmoriar: primoq; extinguar in æuo:

Aut ego Tantalidæ Tantalus vxor ero.

pud eam educari. (Ferebat arma) idest gerebat bella. (Cum viuant) scilicet quamuis sunt viui. (Orba) Priuata, idest eram orphana. (Non tibi) Dicit se caruisse ijs iocunditatibus, quas aliæ puellæ habere solent in infantia, quæ & parentes delectant, & ab eis gremio tenentur. (Incerto ore) Incertis verbis, quia infantes nondum sciunt bene exprimere verba. (Captaui) Amplexa sum. (Grata sarcina,) Idest gratum onus. (Cultus mei) sicut aliarum matres solent habere curam cultus suarum filiarum. (Pacta) Desponsata. (Matre parente) vt est mos (Prodieram) Exieram. (Reduci) Reuerentia à Troia. (Parentis) Id est matris mex. (Sensi) Cognoui, iudicavi. (Quod) Id est quia. (Pulcherrima) Valde pulchra (Ipsa,) Idest tu (quæ forte nata tua) Quia etiam tu non cognoscebas me. (Pars hæc) Enumeratis multis infelicitatibus suis, dicit Hermione se tantum fuisse felicem in hoc, quod Orestem coniugem fortita sit. (Hæc vna) idest sola, scilicet. (Orestes coniux) idest datus mihi maritus. (Bene cessit) Euenit, in reliquis sui infelix. (Is) Orestes.

Epist. Ouid,

G 3

fles.

mit, sed quod in eius templo sit interfectus. Nam cum Thetis Achillem in fantulum in aquâ Stygis infernæ tinxisset, toto corpore præter partem pedis, quæ cum tenebat eum immergit in aquam vt apud Statium legimus. Si testygis amne seuero Armaui, totumque vtinam. fuit inuulnerabilis omni parte corporis, quæ aqua tincta fuerat. Sed cum captus amore Polyxenæ filie Priami constituisset, vt eam caperet in templo Apollinis: Paris post simulacrum latens, in partem pedis, quæ erat vulnerabilis, quia non fuerat tincta aqua stygis, directâ sagitta eam occidit inde fictum est, quod tenente Apolline arcum Paris direxerit tela, vt apud Virg. lib. 6. Phœbe graues Troiæ semper misurate labores, Dardana qui Paridis dixerit tela, manusque Corpus in Acacidae. (Damnaret) Culparet. (Nec nunc placuisset) Legendum est nunc ne, si legatur non, ex duabus negationibus sit sensus contrarius. (Quæ) Admiratiue, q. d. nescio. (In quos) Inimicos, & aduersos. (Quod fides) Quia vitæ conditionem qualitate siderum nobis afferri tradunt. Iuuen. Distat enim quæ sidera te excipiat modo primos incipientem Edere vagitus, & adhuc de matre rubentem. (Parua) Ecce commemorat sua infortunia. (Parua) Infantula: quo tempore debueram maxime a-

* parēte

* Ah nō

hoc no-

bis diru-

ta Troia

fuit.

In alijs,

munus,

& hoc

nobis

diruta

Troia

dedit.

quod e-

tiam &

Planu-

des in-

terpre-

tatur &

fortasse

rectius.

Sunt &

qui le-

gūt. Et

minus

hoc no-

bis di-

ruta

Troia

fuit.

* Iure.

HERMIONE

fles. (Pro se). i. ne adimatur mihi. (Pyrrhus habet) Conquæstio est de audacia Pyrrhi. qui post victoriam Menelai, & reditum in patriam teneat Hermionem captivam. (Et minus à nobis). i. Troia ah non est ad vtilitatem nostram deductus. alius lib. habebat: Manus & hoc nobis diruta Troia fui. i. hanc vtilitatem habeo, quod Troia sit diruta, siue aut fuit, siue dedit legatur, idem est sensus. (Cum tamen) Dicit, & licet omni tempore sit in magno mœrore. tamen minus angitur die, quam nocte, nam per totā noctem dicit se flere. (Titan). i. Sol. (Astat altus). i. est in summo cœli. (Radiantibus) Splendentibus. (Malo). i. dolore. (Liberiore) Mitiore, & minus vrgente me. (Acerba) Pro Acerbe, nomen pro aduerbio, sicut radica sonans amnis. (Funguntur lacrymis pro somno). i. cum debent dormire, lacrymantur. (Quaque licet). i. quantum possum. (Ab viro) Pyrrho. (Stupeo) Cæreo sensu, & exanimor. (Oblita rerum & loci). i. quæ non recordor, quid iaciam, aut vbi sim. (Ignara) Non aduertente (Scyria membra). i. membra Pyrrhi, qui natus est in Scyro insula, vbi regnavit Lycomedes, vt supra diximus. (Vt) Postquam. (Sensi nefas). i. sensi me tetigisse illum, quem nollebam. (Credor mihi). i. videor mihi (Pollutas). i. sordidas ejus contactu. (Sæpe Neoptolemi). Dicit Hermione se tantum habere cordi Orestem, quod cum velit nominare Pyrrhū, sæpe pro Pyrrho nominat Orestem. (Errorem) Quod te pro eo vocem. (Vt) Tanquam. (Omen). i. augurium felix, quia puto id mihi contingere, quia aliquando sim futura tua. (Per genus) Nunc adiurat Orestē, vt eum recuperet. (Parentem generis). i. Ionem, patrem Tantali, vnde genus nostrum est. (Et sua regna). i. cœlum, nā Iupiter omnia regit. (Patris tui) Agamemnonis. (Patru mihi) Quia fuit frater patris mei. (Debeat tibi). i. sunt obligata. (Vlra) Vindicata. s. à te interfectis Aegistho, & matre tua, à quibus ipse interfectus fuit. (Præ moriar). i. moriar ante tempus. (Ego Tantalus) Quæ sum de genere Tantali. (Tantalidæ). i. tui, qui & ipse es de eodem genere. Orestes interfecto Pyrrho tandem recepit Hermionem, ex qua suscepit filium nomine Orestem, à quo Orestæ populi dicti sunt.

A S C E N S I V S.

ASC.

QVAE mea cœlestis! De se specialiter querelas præfert, quod ab incute ætate misera fuerit, & parentibus adhuc vivis orba. Nam mater rapta fuit, & pater pro ea r. peteda apud Troiam. graphice autem enumerat matrum in filias officia. (Te tamen esse Helenem, quod eras pulcherrima, sensi) Donatus dicit Helenam tam pulchram fuisse, vt omnes pulchræ ab ea postmodum Helenæ nuncupate sint. (Cum tamen altus equi & c.) Non dixerō, liberiore. i. validiore malo, quia longe alius est sensus. Vult enim dicere, quia Sole Oriete, cum inter populos, versetur, minus angatur, quam sub noctem, quia, vt Maro dicit Aen. 4. Sub noctem cura recurſat. quinetiam physica ratione comprehenditur, omnes morbos ingraueſcere Occidente Sole, & leuari eo Oriente. Dicam ergo. (Malo liberiore). i. minus premēte, & magis liberam permittēte. sic fit ordo. (Tamen). i. tamen multis malis angar. (Cum) idest quando. (Titan). i. Sol, qui vnus est de Titanibus. (Inſtat equis radiatibus). i. vehitur. (Altus). i. sublimis. (Ego infelix perſuor). i. etiam pro fructu fungor. (Malo). i. doloris, & curarum. (Liberiore). i. magis liberam permittente, & minus ſtringēte, ſed, vbi nox acerba (niſi fit gementem acerba, pro acerbe.) (Condidit). i. abſcondidit. (Me vlulantem, & gemetem) Quia. ſ. coniugem non inueni. (Thalamis). ſ. meis. i. cubili meo. Et procubui in mœſto toro. i. ego mœſta in toro meſſam faciente, tunc ſup. (Oculi mei funguntur lacrymis obortis). i. præter intētionem ortis. (Pro ſomno). i. loco ſomni. (Et fugio à viro). ſ. Pyrrho ſicut ab hoſte. (Qua). i. qua parte, aut qua ratione, aut quatenus licet. Nam quaq; duæ ſunt partes. i. & quæ (Ignara manu). i. ipſa ignara, putans Oreſtem contingere, contingo. (Membra Scyria). i. ipſius Pyrrhi in Scyro Lycomedis inſula ex Deidamia geniti. (Sæpe malis ſtupēo) Male interpretatur ſuperior dicens, cum malas tango, quæ horridæ ſunt. Nam male, vnde per diminutionem maxillæ, prima longa ab omnibus ponitur, vt Aen. 3. Ambas ſub bigat malis conſumere menſas, dic ergo. (Ego ſtupēo). i. hebetor, & quaſi ſtolidus ſio, hoc eſt alienor, & abſtrahor à ratione, & memoria. (Sæpe malis). i. propter mala, quæ perpetior. (Per genus) Claudir epistolam cum obſecratione pondus votorum continente.

IN

IN IX. EPISTOLAM, ARG. HV BETINI.

Hercules multis, & magnis laboribus, qui sibi ab Eurystheo Iemonis nomine imperati fuerant, functus cum in Pheneo Arcadie oppido quinquennium fuisset, inde sponte descendens in Aetoliam profectus, atque cum nondum legitimam prolem, nec uxorem haberet: Deianiram Oenei filiam iam defuncto Meleagro sibi desponsatam uxorem accepit, sed triennio post Deianira nuptias, cum Eurynomum puerum ministrum paruo errore lapsum pugno percussus occidisset inuitus, dolore percussus Calydona recepit cum Deianira uxore, & Hyllo puero ex ea suscepto, cum itinere ad Euenum flumen uenisset, reperit Nessum centaurum, uiatore: pretio flumen transuehentem. Quicum Deianiram transuexisset, eam uiolare conatus est, cum Hercules in alia ripa esset qua uiri opem implorante. Hercu. cum sari ta transfixis. Ille ne moreretur inuitus, pollicitus est Deianira, se medicamentum traditurum quoniam nullam aliam praeter se, mulierem Hercu. unquam appeteret. Iussit itaque, ut oleo cum sanguine ex uulnere suo, & sanguine defluente commixto Herculis tunicamingeret, sic enim fore, ut nullam aliam mulierem praeter se appeteret, cum Nessus expirasset illa clam Hercules, quod erat mandatum, effecit. Hercules aliquando post Oechaliam uenit, & contra Euryti regis Oechaliae filios, quoniam Iole sororem suam ante ei promissam uxorem negauerant, exercitum duxit, auxiliantibusque Arcadibus, qui eum ex Pheneo discedentem secutierant, urbe expugnata Euryti filios occidit, & cum Iole captiua ex Euboia in montem Ceneum profectus est, ibi sacra facturus: Lycham autem famulum domesticum clam ad Deianiram in Trahyne ubi eam reliquerat, misit, ut ei uestem, qua in sacris uti consueuerat, afferret. Deianira uero amore Ioles percepto, cupiens se omnibus amore praeferrī, tunicam iuxta Centauri consilium tinctam: Lycha ei inscio Herculi deferendam tradidit qua Hercules indutus, medicamentum paulatim inualecente maximo dolore torqueri cepit, itaque Lycham uestis latorem primum occidit, ac morbo magis quotidie inualecente Lycimnium, & Iolum Delphos ad Apollinem misit, ut morbi remedia sciscitarentur, & aculeum iussit Herculem ferri cum apparatu bellico in Oetam montem, ibique prope eam ingentem strui pyram, de reliquis Ioui curam fore, qui cum Iolao erant, iussa Apollinis exequentes, quod futurum erat, suspicabantur: Hercules desperata salute, in pyram conscendit, solus Philoctetes in grauiam sagittarum, qua & Hercules reliquit pyram succendit, subitoque fulminibus circum cadentibus pyra exusta est, accedente Iolao, ut ossa colligeret, nullo penitus reperi, creditum est Herculem ad deos translatum, eique, ut heroi, sacra, quae n. instituta sunt. Interea antequam moreretur cum magna ei ueneni uexaretur. Deianira calamitate Hercules stupefacta, cum causam tanti mali a se profectam sciret, laqueo uitam finisse dicitur. Sod poeta nunc fingit Deianiram antequam se interficeret, scripsisse ad Herculem, conquerens, & quod urpi amore Ioles succubuerit, & a legimo alienatus sit, deinde inter scribendum fingit eam accepisse nuntium de calamitate Hercules quem grauius dolore torqueri audierat propter tunicam a se missam, itaque postquam excusauit se propter amorem hoc fecisse, affirmat se esse mortuam.

DEIANIRA HERCVLI.
EPISTOLA IX.

*Mittor ad Alciden a coniuge conscia mentis
Littora, si coniux Deianira tua est.

RATVLOR Oechaliam titulis
cedere nostris:
Victorem uictae succubuisse
queror.
Fama Pelasgiadas subito per
uenit in urbes.

gi. (Nostris titulis) Nostris uictoriis, & laudib. nostris aut dixit quia laudes mariti et suas existimat. (Victore). i. te. (Succubuisse) Victu fuisse. (Victae). i. Iole. (Pelasgiadas) Graecas.
Epist. Ouid. G 4 Gra-

HVB.

Ratulor)
Lector. (Oe
chalia) Vr
In ali-
bem Eubo is exem
eae, in qua
regnavit plarib.
huc duo
Eurytus, li
cet Stra. di
na non
inueniū
tur.

cat esse in Thessalia in Euboia, & in Arcadia. hanc expugnauit Hercules pp Iolem sibi negata, ut supra diximus, & eius fratres interfecit, atque, ut alii uolunt, etiam patrem. (Accedere) Adiu

DEIANIRA

ASC. **GRATV LOR** Oechaliam) Huic quoque epistolę in nonnullis lib. prætermittitur distichum. Mittor ad Alciden à coniuge conscia mentis Littera, si coniux Deianira sua est. Cuius ordo est. (Ego littera). i. epistola. (Conscia mentis). i. præpositi, & intencionis animi. (Mittor ad Alciden). i. ad Herculem. (A coniuge). i. uxore eius, si Deianira est cõiux sua, uerum credo Ouidianum non esse, quia mala est reciprocatio, si coniux Deianira sua est dicendum est enim eius, sed id uersus non patitur. (Titulis nostris) Quia glorię mariti particeps est cõiux. (Fama Pelasgiacas) Melius sit, quam Pelasgiadas, quia nulla necessitas cogit pro possessiuo patronymico abuti.

HVB. **D**ecolor) Turpis. (Inficianda. i. neganda. nam inficiari negare significat, unde inficię tantum pluralis numeri, quo nomine utimur cum eo, ut eo inficias. i. nego, & tu is inficias &c. (Iuno) Quę semper conata est te opprimere. (Series) Ordo & numerus. nam plurimos labore passus est. (Huic. f. tibi. (Imposuisse iugum) id est domuisse te. tractum à bobus. est autem ordo. fama decolor &c. uenit Iolen imposuisse iugum huic, quem Iuno, & immensa series lab. nunquam fregerit. (Hoc uelit,) quasi dicat facis, quod placet inimicis tuis, quia cum cupiant tuam dedecus gaudens, quod à muliere sis subiugatus. (Eurystheus)

Rex, qui tibi laboret imperat. (Germana Tonantis) Iuno soror Iouis, qui Tonās dicitur, quia & tonitrua ciet, & fulmina mittit. (Sit). i. erit. (Nouerca) Ipsa Iuno, quę est nouerca tua. nam Hercules filius fuit Iouis ex Alcmena. (Labe) Macula, turpitudine, aliās ponitur pro ruina à labendo, ut apud Vir. lib. 2. Aen. Hinc mihi prima mali labe. (At non) Increpat ipsum, quod non respondeat spei, quę de eo fuit habenda, quia non una nocte generati potuit. f. coniunctis tribus noctibus simul, ut fabulę tradunt, ex quo debuit esse uitę magis admirandę. (Non uenis) Non exhibes te, non appares. (Ille) Talis. (Cui) Quali. (Vna) sola quia geminata est nox. (Non fuit tantus) Non suffecit. (Vt conciperere). i. ut generararis. (Tantus) Tam magnus, tam fortis. (Illa). f. Iuno. (Sustulit) Exaltauit. (Premendo) Dū premit. (Hęc). f. Venus. (Respice) Considera. (Pacatum) Pacificatū. (Vindicibus) Defensaricibus, uel ultricibus, nam Hercules ad tollenda monstra, quę in qualibet parte orbis terrarum nocebant hominibus, properabat. Inde Lucan. Terras monstros, æquorq; leuantem Magnanimum Alciden Lybicas exciuit in oras. Et Virgil. lib. 8. Nam maximus ultor Tergemini nece Geryonis, spoliisque superbus Alcides aderat. (Qua latā). i. per totum orbem terrarum. (Nereus). i. Oceanus, potuit. n. deum pro mari. Oceanus autē circuit ipsam terram. Ouid. 1. Met. Tum freta diffudit, rapidisque tumescere uentis Iussit, & ambitę circumdare littora terrę. (Pax terrę). i. terra pacata a te (Debet se tibi). i. tibi est obligata, & pax est propter te. cauendum est autem, ne legatur: pars terrę, quia contrarium esset, quod dixit superius, qua latam Nereus &c. (Vtrunque domum solis). i. Orientem, & Occidentem. (Meritis) Beneficiis tuis. (Tulisti) Humeris sustinuiisti. (Quod est laturum te) Quia tuis uirtutibus es ascensurus cœlum. (Hercule) Ferūt. n. fabulę Herculem pro Atlante cœlum sustinuisse, quod ideo fictum est quia ei successit in Astrologia (Fulsi) sustentauit.

ASC. **I O L E N** Nō Iolem, ut uersus indicat. q. a. b. e. sit en non em, in accusatiuo. (Hoc uelit Eury-

Decolor, & factis inficianda tuis:

Quem nūquam Iuno, seriesq; immensa laborū
Fregerit. huic solen imposuisse iugum.

Hoc uelit Eurystheus: uelit hoc germana Tonā-
Lataque sit uitę labe nouerca tuę. (tis:

At non ille uenis: cui nox (si creditur) una
Non tanti, ut tantus conciperere: fuit.

Plus tibi, quā Iuno, nocuit Venus: illa præmendo
Sustulit. hęc humili sub pede colla tenet.

Respice uindicibus pacatum uiribus orbem:

Qua latam Nereus cærulus ambit humum.

Se tibi pax terrę, tibi se tota æquora debent:

Implesti meritis solis utranque domum.

Quod te laturum est, cœlum prius ipse tulisti:

Hercule supposito sidera fulsit Atlas.

Eurystheus) Imitatio est illius Aen. 2. Hoc Itachus uelit, & magno mercentur Atridae. (At non ille) Ordo est. (At). i. sed. (Tu non uenis ille). i. talis, & tantus, sicut Aen. 2. Hei mihi qualis erat quantum mutatus ab illo Hectore & c. (Cui, si creditur) Sic Virg. si credere dignum est. (Vna nox non fuit tanti). i. non uisa est tanti esse momenti ut sufficeret, ut tu. (Cōcipere: tantus). i. qui esset tam magnus. (Sustulit). i. sursum tulit, & erexit. Nam nisi Iu-ne nouerca Herculem exercuisset, nunquā tantus fuisset habitus. (Respice uindicibus) Significat turpe esse, ut, qui & c. Vicerit mundi monstra, à muliere uictus succumbat, uires au-rem uindictes uocat, quibus mundum à seruitute monstrorum in libertatem uindicauerat, quasi uindicta. i. uirga prætoria. unde patet, quia uindex, iudex, & similia cōmunis sunt ge-neris. (Vtrāq; domū solis) Et orientale, & occidentale. nā sol utrobiq; habitare uel uulgo.

Quid, nisi notitia est misero quaesita pudori:

Si cumulas stupri facta priora nota?

Te ne ferūt geminos pressisse tenaciter angues?

Cum tener in cunis iam Ioue dignus eras.

Cœpisti melius, quā definis: ultima primis

Cedunt: di'similes, hic uir, & ille puer.

Quē non mille ferē, quē non Stheneleius hostis,

Non potuit Iuno uincere: uincit Amor.

At bene nupta feror: quia nominor Herculis u-

Sitq; focer rapidis, qui tonat altus eqs. (xor:

Quā male inēquales ueniunt ad atra iuuenti:

Tam premitur magno coniuge nupta minor.

Non honor est, sed cōns, species laesura ferētes:

Si qua uoles apte nubere: nube pari.

Vir mihi semp̄ abest, & coniuge notior hospes:

Monstraque, terribiles persequiturque feras.

Ipsa domo uidua uotis operata pudicis

Herculem ex Ioue, Iphicium ex Amphitrione marito genitum. Sed cum Iuno duos serpentes immisisset Herculi, Iphiculus de cumis terrore lapsus, suo uagitu excitauit parentes, qui cū surrexissent, uiderunt Hercu. ambabus manibus argentem angues nouercalibus odiis im-missos. Inde uir, ut prima nouerca Monstra manu geminosque præmens eliserit angues. (Dignus Ioue) Qui posses uideri genitus à Ioue, non autem à mortali. (Quam definis. i. quam finis. Cedunt) Sunt minora. (Hic uir) Hæc tua ætas uirilis. (Et ille puer) i. tu ille puer, qui hæc fecisti. i. illa tua ætas puerilis (Dissimiles). i. sunt. (Stheneleius hostis) i. Eu-ristheus Sthenelei filius. (Hostis) Tuus. (Amor uincit) Quod est tibi turpissimū. (At be-ne) Obiectio. (Herculis) Quasi magni uiri, & filii Iouis (Quam male) Respōdet obiectio-nis dicens non esse cōueniens matrimonium, ubi uir sit maior uxore: est autē sentētia ad personā loquentē accommodata. nā Mart. cōtra sentit oportere uxorem inferiorem esse uiro. inferior matronā suo sit Priscæ marito. Non aliter hunc fœmina uirque pares. (Quam ma-le) Per similitudinem probat incōuenientiā amoris sui. (Inequales) Aut ætate, aut magni-tudine, & robore corporis. (Veniunt) Conueniunt. (Nupta) Vxor. (Minor) Inferior cōdi-tione generis, & fortune. (Non honor est) Sententiæ est color rhetoricus. (Species) Digni-tas. (Ferentem) Habentem ipsam speciem. (Sed onus) Sicut mihi est onus, quod timonius tanti uiri, cum tamen te non truat. (Non honor est, sed onus) An nominatio est color rhetoricus. (Si quam uoles) Sententia generalis. (Pari) Aequali tibi, & ætate & condi-tione

Q Vid nisi) Sensus est quid ti

bi comparasti per hæc tua

clara facta, nisi ut nunc

magis cognoscatur dedecus tu-

um? (Quid). i. est quaesitum. (Ni

si est quaesita notitia). Id est co-

gnitio. (Pudori) Dedecori tuo,

nam quo aliquis clarior est, si

quid turpe facit, eo magis cogno-

scitur eius turpitudine. Iuuenal.

Omne animi uitium tanto con-

spectius in se crimen habet quā-

to maior, qui peccat, habetur.

(Si cumulas) Auges. (Nota) Ma-

cula, uitio. (Stupri) Adulterii, &

libidinis, id est si factis tuis prio-

ribus claris, & magnis, addis nūc

turpitudinem libidinis. (Te ne

ferunt) Te habet emphasim, q. d.

qui nunc es ita turpis, & infā-

mis. (Tenaciter) Fortiter: nam,

ut fabulis traditur, Alem. Hercu-

le, & Iphicium peperit, sed Her-

culem ex Ioue, Iphicium ex Amphitrione marito genitum. Sed cum Iuno duos serpentes

immisisset Herculi, Iphiculus de cumis terrore lapsus, suo uagitu excitauit parentes, qui cū

surrexissent, uiderunt Hercu. ambabus manibus argentem angues nouercalibus odiis im-

missos. Inde uir, ut prima nouerca Monstra manu geminosque præmens eliserit angues.

(Dignus Ioue) Qui posses uideri genitus à Ioue, non autem à mortali. (Quam definis. i.

quam finis. Cedunt) Sunt minora. (Hic uir) Hæc tua ætas uirilis. (Et ille puer) i. tu ille

puer, qui hæc fecisti. i. illa tua ætas puerilis (Dissimiles). i. sunt. (Stheneleius hostis) i. Eu-

ristheus Sthenelei filius. (Hostis) Tuus. (Amor uincit) Quod est tibi turpissimū. (At be-

ne) Obiectio. (Herculis) Quasi magni uiri, & filii Iouis (Quam male) Respōdet obiectio-

nis dicens non esse cōueniens matrimonium, ubi uir sit maior uxore: est autē sentētia ad

personā loquentē accommodata. nā Mart. cōtra sentit oportere uxorem inferiorem esse uiro.

inferior matronā suo sit Priscæ marito. Non aliter hunc fœmina uirque pares. (Quam ma-

le) Per similitudinem probat incōuenientiā amoris sui. (Inequales) Aut ætate, aut magni-

tudine, & robore corporis. (Veniunt) Conueniunt. (Nupta) Vxor. (Minor) Inferior cōdi-

tione generis, & fortune. (Non honor est) Sententiæ est color rhetoricus. (Species) Digni-

tas. (Ferentem) Habentem ipsam speciem. (Sed onus) Sicut mihi est onus, quod timonius

tanti uiri, cum tamen te non truat. (Non honor est, sed onus) An nominatio est color

rheticus. (Si quam uoles) Sententia generalis. (Pari) Aequali tibi, & ætate & condi-

tione

H V B.

H V B.

H V B.

DE IVONIERA

tionē fortunę. (Hospes) Peregrinus. (Est notior coniuge) Quia uideo sepius hospites, quā
maritum meum. (Monstra) Vt Lernæam Hydram, & Cerberum, & Cacus, de quo Virg.
Huic monstro Vulcanus erat pater. Monstrum enim dicitur quicquid est præter naturam.
(Feras terribiles) Vt aprum Erymantheum, & Leonem Nemæum. (Operata) Intenta, sa-
crificans, nam operari proprie est sacrificia perficere. Virg. lib. 3. Aen. Aruisque nouis ope-
rata iuuentus. Idem 1. Georg. In primis uenerare Deos, atq; annua magnæ Sacra refer Cæ-
reri lætis operatus in herbis. Hora. Prodeat iustis operata sacra. Iuuen. Et matutinis ope-
tur festa lucernis. i. operando, hoc est sacrificando colit, indocti ponunt pro agere quiduis
generaliter, in quo significato nunquam inueni exemplum idoneum.

ASC.

QVID nili notitia est) Vnde Iuue. Omne animi uitium tanto conspectius in se Cri-
men habet, quanto maior, qui peccat, habetur. (Quam male inæquales) Comparatiue, &
sine figura, & fit licite in tribus gradibus, ut, quā bonus, tam prudens, i. quantum bonus,
tantum prudens. Quam magis illa tremens, tanto magis effera flammis, quā maxime po-
tes, tam maxime debes Deo complacere. i. ut maxime, ita &c. (Si qua uoles apte &c.) Insi-
gne consilium (Operata) Operari, & facere cum per se ponuntur, per excellentiam rebus
sacris attribuuntur, & significant, sacrificare, ut, Cum, faciā uitula pro frugibus, ipse ue-
nito, & operata iuuentus, in Georgicis.

HV B.

Torqueor) Crucior. (Ca-
dat) Interficiatur. (Ab ho-
ste) Aut homine, aut fera. (Iac-
tor) Verfor, scilicet cogitatio-
ne, quam a cogito hæc pericula,
in quibus ille uersatur, & uidear
esse in eisdem periculis, quod ac-
cidit amantibus. Virg. de Gallo
ad Lycordia, quæ erat i. Castris.
Nunc insanus amor duri me
Martis in armis, Tela inter me-
dia, atque aduersos detinet hos-
tes. (Hæfuros per ossa) i. aggres-
suros te, nam hæfurus hic ab hæ-
reo uenit, non ab edo. (Me pecu-
dum) Dicit se multis modis ter-
reri propter pericula Herculis.
(Fibre pecudū) id est exta, quæ
inspicio, ut intelligam, quod sit
de te futurum, hæc enim ars haruspicina dicebatur, inspiciebant autem præcipue fibras ieci-
norum, siue iecorum, & pulmorum. Iuue. Calido pulmone columbæ Tractato Armenius,
uel Commagenus haruspex Pectora pullorum rimantur & exta Catelli: Interdum & pue-
ri. Luc. lib. 1. Cernit tabe iecur madidum, uenasque minaces Hostili de parte uidet pulmo-
nis haneli, Fibra latet. Virg. lib. 4. Aen. Pecudumque reclusis Pectoribus inhians spirantia
confulit exta. (Simulacra mania) Figure siue corpore. (Omnia) Auguria. (Petita) Capta.
(Mouent) Terrent me. (Aucupor) Inquiro percunctando muleos. (Murmura) i. uoces.
(Fame incertæ) s. de te. (Speque timor) id est interdum spes uincit timorem, quem habeo
de te, interdum timor uincit spem. (Mater abest) Dicit, quod in absentia Herculis non ha-
bet aliquem, qui eam consoletur. (Mater) s. tua Alcmena. (Abest) scilicet hinc, erat enim
Deianira in Trachyne ubi regnauit Ceix quando scripsit hanc epistolam. (Deo potenti,)
Id est Ioni. (Pater) s. tuus. (Puer) i. filius noster. (Arbiter Eurystheus) i. cum omnes alii
desit, solus Eurystheus sentitur a me, quia quotidie nouos tibi imponit labores, quibus
me torqueri necesse est. Arbiter dicitur, qui totius alicuius iudicii habet potentiam.
inde arbiter dicitur, quæ habet auctoritatem alicuius rei, ergo arbiter, id est execu-
tor

*deq est
*me

Torqueor: infesto ne uir ab hoste cadat.
Inter serpentes, aprosque, auidosque leones
Iactor: & hæfuros cerno per ossa canes.
Me pecudum fibræ, simulacraque inania somni,
Omniaque arcana nocte perita mouent.
Aucupor infelix incertę murmura famæ:
Speque timor dubia. spesque timore cadit.
Mater abest: quæriturque Deo placuisse poteti:
Nec pater Amphitryō, nec puer Hyllus adest.
Arbiter Eurystheus iræ Iunonis iniquæ
Sentitur nobis, iraque longa * deæ.
Hæc * mihi ferre parū est: peregrinos addis amo
Et mater de te quolibet esse potest. (ris
Non ego Partheniis temerata uallibus Augen:

tor voluntata enim Tuno labores Herculi imperabat, ut supra diximus. Virg. Et rerum mil-
le labores Reges sub Eurytheo. (Sentitur) Quasi perniciosus, nam sentinus proprie, quæ
nos lædunt. (Lenta) i. longa & diu durans. (Parum est) Non sufficit. (Ferre hæc) i. pati hos
dolores, & timores de periculis vite tue. (Peregrinos) i. peregrinarum mulierum. (Queli-
bet) i. quævis mulier, nam iam nulla est quam non tentes. (De te) i. ex compressu, & coitu
tuo. (Non ego) Commemorat quasdam puellas, quas dicit fuisse compressas, & violatas ab
Hercule, est autem occupatio, dicit enim se non esse disturam, cum maxime dicat. (Augen)
Sic legendum est, non augem, fuit autem auge Alei regis Arcadiæ filia ab Herc. compressa,
ex quo grauida facta peperit filium, qui postea Telephus dictus est. ante vero, quæ pareret,
Aleus eius pater cognitio tumore ventris filia non credens eam grauidam ex Hercule tra-
didit eam cuidam nauæ mergendam, illa nauæ imposita doloribus partus urgentibus impe-
trauit, ut in terram exponeretur, tanquam ad rem necessariam, & filium apud Parthenium
môtē in quadam filia peperit, deinde misericordia natura salutē præter spem patris conse-
cuta data est dono quibusdam ex Caria in Asiam proficiscentibus, qui eam Teuthrati My-
siae regi dono dederunt. infans à pastoribus Corythi regis apud Parthenium repertus est,
cui cerua vbera præbebat, quem postea Corythus pro filio educavit, & Telephi nomen ei
imposuit, quia cerua nutritus esset, nam *ελαφ*, græcæ ceruum, & ceruam significat, hic po-
stea quærens matrem accepto responso in Mysiam venit, ubi inuēta matre apud Teuthran-
tem cognitus cuius esset filius, in magno honore habitus est. Teuthras filijs masculis carēs
ei Argiopem filiam desponsauit, & regni successorem reliquit, qui postea tempore belli Tro-
iani volens resistere Græcis, ne transirent per Mysiam, ab Achille grauiter vulneratus est,
quo vulnere cum nō posset sanari, accepto responso ab Apolline ab eodem Achille iterum
vulneratus sanatus est. inde Ovi. in 2. de remed. Vulnus Achilleo quæ quondam fecerat ho-
stis. Vulneris auxilium Pelias hasta tulit. Strabo lib. 14. variat opinionem huius fabulæ.

(Temerata) Viriatam. (Parthenis) Arcadicis.

N E C puer i. filius. Hyllus. s. nomine. erat enim filius Herculis ex Deianira. Histo-
ria satis aperte sunt supra. (Non ego Parthenijs, &c.) Commemorat Hercules adulteria.
Parthenius mons est arcadiæ, in quo virgines venare solent, vnde ab eis nomen sumpsit,
nam *παρθένος*, virgo dicitur. (Augen) Autem vocat filiam alei, quod partum suum dereli-
quit, vnde. (Temerata), Id est violatam dixit genere fœminino.

A S C.

Nec referam partus Ormeni nympha tuos.
Nec tibi crimen erunt Teuthratiæ turba sorores:

Quarum de populo nulla relicta tibi est.

Vna recens crimen defertur adultera nobis.

Vnde ego sum Eydo facta nouerca Lamo,

Mæander, toties qui terris errat in isdem:

Qui lapsas in se sæpe retorquet aquas:

Vidit in Herculeo suspensa monilia collo,

Illo, cui cœlum sarcina parua fuit.

Non puduit fortes auro cohibere lacertos:

Et solidis gemma apposuisse toris.

Nempe sub his animam pestis Nemeæa l. certis

Edidit: vnde humerus tegmina lanus habet.

Ausus es hirsutos mitta redimire capillos:

stius, vel Thestirus, sed Thespi Atheniensis, ut Dionysius scribit, à quo Thespiensis re-
gio denominata est, id est filias ex pluribus fœminis genuit, quæ omnes Hercules adhuc
puer

O Rmeni nympha) Atyda-
miam dicit filiam Orme-
ni regis. quam cum Hercules
dari sibi coniugem petiisset,
parer rennit sciens eum habe-
re Deianiram: Hercules indi-
gnatus regi bellum intulit, ca-
praque vrbe, ac rege interfecto
Atydamiam captam vitauit,
genuitque ex ea Cresippum fi-
lium. Dionysius scribit. (Nec
tibi crimen erunt, Id est nec
etiam crimini à me tibi dabi-
tur, quod tot sorores compress-
seris. (Teuthrantia turba) Mi-
ror, cui quidam Thestiria tur-
ba, legendum putent, nisi li-
brariorum. (quod magis cre-
do) culpa sit, nam non The-
stirus, sed Thestirus, sed Thespi Atheniensis, ut Dionysius scribit, à quo Thespiensis re-
gio denominata est, id est filias ex pluribus fœminis genuit, quæ omnes Hercules adhuc
puer

H V B.

DEIANIRA

puer, sed robore præstans compressit, & ex eis. i. generis filios omnes mareis, qui Thespiadæ dicti sunt, quos per Iolaum in Colonias transmisit, sed cur dixerit Teuthrantia turba, non satis compertum habeo, cum Teuthras regnauerit in Myſia, nisi Hercules etiam in Myſia, siue Teuthrantia regione fortasse alias sorores compresserit licet nihil apud quenquam legatur, quod meminerim, sed omnia, aut non sunt mandata literis, aut non extant quamobrem non ausim textum corrumpere. (Vna recens) Non de Iole intelligit, sed de Omphale Lydorū regina: cui Hercules ita seruisse dicitur, vt omnia faceret, quæ impetrasset, vnde Teren. in Eunuch. Qui minus huic quam Hercules seruiuit Omphale. Ex hac genuit Hercules Lamum filium, vnde nunc dicit Deianira. (Vnde) Ex qua Omphale. (Sum facta nouerca Lamo) Quia cum sim vxor tua, ille est factus priuignus meus. (Lydo) Ex Lydia, vt diximus. Lydi autem populi Asiæ, qui aliquando Mæoniæ dicti sunt, neq; vllō pacto intelligendum est de Iole, quia ex ea non suscepit Lamum, neq; ex Lydia, aut Mæonia fuit, sicut hæc fuisse ostendit, cui Herculem seruisse dicit. (Mæander) Fluvius Lydiæ, aut (vt Ser. dicit) Carix, quæ est vicina Lydiæ. (Qui errat). i. labitur, & vagatur. (Toties) sepius. quia ita fluxuosus est vt in se videatur recurrere. (Retorquet) Reflectit. (Monilia) Ornamenta muliebria, quæ teste Seru. etiam segmenta dicuntur, quæ tantummodo mulieribus conueniebant, inde Iuuen. Virum obiurgat, quod segmenta induat. Segmenta, & lōgos habitus, & flammea sumit &c. (Illos). i. collo. (Parua sarcina) Paruum onus, quia sustinisset etiam maius. (Nō puduit) Pluribus verbis vituperat Herculem de hac mollitie. (Cohibere, Astringere. (Solidis) Fortibus. (Toris). i. torosis. i. pulposis, & neruosis membris. Persius: Multumq; torosa iuuentus. (Nempe) Ostendit turpissimū esse exornare molli, & lasciuo habitu brachia, quæ res magnas, & dignas laude gesserint, quales sunt, quas commemorat. (Pestis Nemææ). i. Leo. Nemææus, quem interfecisti, in cuius facti memoriam gestas pellem ipsius Leonis. (Leuus humerus). i. sinister. Nam humerum dextrum ferebat Hercules exertum, & detectum, vt esset expeditior. (Nemææ) Vt scribit Str. Silva est inter Cleonas, & per Phliuntem, in qua Argiui sacra faciebant, vbi Hercules Nemææum Leonem occidit, quem interdum Poætæ appellant Cleonæm, à Cleone oppido Nemææ siluæ propinquo. Luc. Ille Cleonæi proiecit terga Leonis. (Mitra) Teste. Seru. nomen barbarum, est pileus incuruus, de quo pendebat baccharum tegmen, quo utebantur Lydi, & Phrygii. Iuue. Ite quibus grata est picta lupa barbara mitra. conueniebant autem mulieribus præcipue, aut viris mollioribus, & effæminatis. Virg. Et nunc ille Paris cum semiuiro comitatu Mæonia mentum mitra crimēque madentem Subnixus &c. (Redemire). i. ornare idest addere redimicula, quæ ex mitra pendebant. vnde Virg. lib. 10. Et tunice manicas, & habent redemacula mitræ.

ASCENSIVS.

ASC. **ORMENI.** Nympha) Vocatiuus est nominis patronymici. Nam declinatur hæc Ormenis, huius Ormenidos &c. ò Ormeni, & fit à nomine Ormenus Ormeni addendo literam, est autem Aſtydamia Ormeni filia. Vna recens crimen referetur adulteram nobis) Referetur. i. recēsebitur nobis. i. à nobis, nec stat versus, si legatur refertur, lege ergo referetur, vt sit sensus, ommissis alijs dicam de vna adultera, quæ crimen recens cōmisit, sed *ἡματιῶς*, dicit eam crimen nō criminofam, sicut Comicus, scelestum scelus, & senem senium vocat.

HVB. **POPULUS)** idest Corona populea. (Mæonia zona) idest zona ipsius Omphales. (Dedecuisse) Turpe tibi fuisse, Hercules enim ita Omphale deditus fuit, vt omnia, quæ illa iuberet, faceret, & eum suo cultu instruxisse refert Ouidius 2. Fast. Dumque parant epulas, portandaque vina ministri, Cultibus Alciden-

Aptior Herculeæ populus alba comæ.
Nec te Mæonia lasciuę more puellæ.
Incingi zona dedecuisse pudet,
Non tibi succurrit crudi Diomedis imago:
Efferus humana, quid ape pavit equos.
Si te vidisset cultu Busiris in isto:
Huic victor victo nempe pependus eras.
Detrahat Antæus duro redemacula collo:

Ne

Ne pigeat molli succubuisse viro.
 * Inter Ionas calathum tenuisse puellas
 Diceris: & dominæ pertimuisse minas.
 Non * fugis Alcide victricem mille laborum
 Rasilibus calathis imposuisse manum:
 Crassaque robusto deducis pollice fila:
 Aequaque formosâ pensâ rependis heræ.
 Ah quoties, digitis dum torques stamina duris:
 Præualidæ fusos comminuere manus.
 Crederis infelix scuticæ tremefactus habentis
 Ante pedes dominæ pertimuisse minas.
 Eximiis pompis * præconia summa triumphi,
 Factaque narrabas dissimulanda tibi;
 Scilicet immanes * elisos faucibus hydros
 * Infantein & caudis inuoluissse manum.
 Vt Tegæus Aper cupressifero Erymantho
 Incubat: & vasto pondere lædit humum.
 Non tibi Treiciis affixa penatibus ora.
 Non hominum pingues cadæ tacentur equæ:
 Prodigiumque triplex armenti diues Iberi
 Geryones: quamuis in tribus vnus erat.
 Inque canes totidem trunco digestus ab vno
 Cerberus, implicitis angue minante comis.
 Quæque redundabat fœcundo vulnere serpens
 Fertilis, & damnis ditior ipsa suis.
 Quiq; inter læuumque latus, læuumq; lacertû,
 Prægrauæ compressa fauce pendit onus.
 Et, male cõfissum pedibus, formamque bimæbri,
 Pulsam Thessalicis ægmen equestre iugis.
 Hæc tu sidonio putes insignitus amictu
 Dicere? non cultu lingua retenta silet?

(Detrahat) Pro detrahare id est auferret. (Ioniacas puellas) id est Mæonias, nam Ionia regio Asiæ est finitima Mæandro. (Dominæ) Omphales. (Non fugis) Non caues. (Rasilibus) Politis quasi Rasibus. Virg. Et toruo rasile buxum. (Crassa) id est magna, non autem legendum est, grossa. (Deducis) Nes. (Rependis) Ad pensum reddis tu quoque, sicut ancillæ. (Comminuere) Fringere. (Habenis) Loris. (Præconia) Laudes. (Triumphî) Victoriæ turæ, alij libri habent. Emixijs pompis immania semina laudum. (Dissimulanda) Calanda, tacenda. (Scilicet) Dicit ea, quæ narrat Hercules. (Elisos) Strangulatos, præfocatos. (Inuoluissse) Diuisis syllabis legendum est sicut alibi, Debuerant fusos euoluissse meos. (Immanes hydros) Maximos angues, supra diximus hanc subulam. (Tegæus) Arcadicus. (Erimantho) Monte Arcadiæ, illic enim interfecit aprum vastantem regionem. (Incubat) Iacet. (Penatibus) Tectis. (Threicijs) id est Diomedis. (Ora) Capita. (Equæ pingues) Supra

instruit illa suis: Dat tenues tunicas getulo murice tinctas, Dat teretem zonam, qua modo cincta fuit. Ventre minor zona est, tunicarum vincla relaxat, Ut possit magnas exeruisse manus. Fregerat armillas non illa brachia factas: Scindebant magni vincula parua pedes. (Non tibi) Commemorat eius ante acta fortia, quæ deberent ipsum deterrere a talibus lasciujs. (Succurrit) Venit in mentem. (Crudi) Violenti, & inhumani. (Effetus) Valde ferus. (Pauit) Aluit. (Humana dape.) Hic Trax tyrannus scruissimus humanis hospitum carnibus equos, equasque suas alebat, & capita suis tectis affigebat, quem Hercules interfecit, & eodem supplicio affecit, quo ille hospites. (Si te vidisset Busris) Rex Aegypti ad prouocandum Nili inundationem hospites solebat immolare, hoc genus sacrificij primū expertus est in Thraciam a quo sibi monstratum fuerat. Ouidius de Arte aman. Dicitur Aegyptus earuisse iuuantibus arua imbribus, atque annos sicca fuisse nouem. Cum Thracius Busrin adit, monstratq; patri Hospitis effuso sanguine posse Iouem. Illi Busris, fies Iouis hostia primus, Inquit, & Aegypti tu dabis hospes aquam. Cum aut veller immolare etiam Herculem, Hercules eum interfecit. (Isto cultu) Isto ornatu muliebri, & lasciuo. (Pudendus eras) id est fuisse ei pudor a te vinci.

* Inter Ioniacas al. Mæoni as inter * Pudet

* Alias immania semina laudum. * Elisis * Infantem nuda dilacerasse manu.

D E I A N I R A

Pra uisa est fabula. (Prodigium triplex) Geryones, ut fabula tradit, rex regnavit in Gadib. Hispanæ, quæ locum Erythram appellant, quem tricorpore fuisse fabulantur, dicissimūq; pecoris, quod Hercules eo superato, in Italiā aduexisse dicitur Diodorus dicitur Chrysa-
 ri filios tribus magni exercitibus fidentes ab Hercule superatos, & greges bouū deuicta hi-
 beria secum abductos. (Prodigium) Monstrum. (Triplex) Tricorpor. (Hiberi) Hispani.
 (Giryones) Primæ est declinationis, declinatur enim sicut Anchises. (Vnus erat in tribus)
 Quia unus erat, licet tria corpora haberet secūdū fabulas. (Cerberus) Monstrū est tria capi-
 ta habens, dicitur autem uestibulū tartari seruire, hunc Cerberum triplici cathena uinctū
 Hercules ad superos iussu Eutyſthei traxisse dicitur, cum prius athenis mysterijs Eleusina
 Ceretis initiatus fuisset. (In totidem canes). i. in tres, ut Geryones. i. totidē capita canina.
 (Ab uno trunco). i. ab uno corpore. (Digestus) Diuisus. (Quæque redundabat) Serpentem
 dicit Lernæam ex cuius corpore, ut Diodorus scribit, centum prodibant serpentē capita, &
 ceruices, quarum singulis cæsis duæ renascebantur, ob eamq; rem minime uinci posse uide-
 batur, cum pars amputata ualidior efficeretur, hanc difficultatem Hercules arte superans,
 Iolaum monuit, ut incisam ceruicē subito face lignea inureret, ne sanguis efflueret, hoc pa-
 to superate bellua sagittas suas eo sanguine tinxit, quo illarum uulnus mortiferum redde-
 retur. (Redundabat) Abundabat, & ualidior efficiebatur. (Diues à suis dānis) Quia quan-
 to magis amputabatur, tāto plura capita habebat, ut supra dictum est. (Quodq; inter) An-
 theum intelligit filium terræ corporis robore, ac palestra præclarum in Lybia, qui multos
 externos secum certamine congressos occiderat, hunc Hercules & uiribus, & arte superatū
 interfecit, nam cum uires à terra matre assumeret simulās se cadere, Hercules eum ita sustu-
 lit, ut terram tangere non sineret, ex quo ille matris auxilio priuatus, inter lacertos Hercu-
 lis elusus expirauit. (Compressa) Astricta. (Et male confixum) Centauri ex Ixione, & Nu-
 be genti Theſſaliam incontinentes, odore & uetustate uini quod Pholus Centaurus à Dyo. si-
 bi datum referuauerat in honorem Herculis, cum eum hospitio suscepisset, ebrij facti do-
 mū Pholi magno impetu ingressi diripere conati sunt, quos licet fortissimos, & matris Nū-
 bis imbrem effundentis auxilio ufos, Hercules tamen partim occidit, partim fugauit. (Ma-
 le confixum pedibus) Quia uelocitate sua freti, effugere non potuerunt. (Formaq; bimen-
 bri). i. humana, & equina, in qua maius inerat robur. (Sidonio). i. purpureo, qui muliebri-
 bus conuenit. (Non filer) Non debet filere, præ pudore? (Cultu) Qui non decet.

A S C E N S I V S.

ASC. CRASSAQVE) Robustiora. Iuuen. Sat. 2. Vos lanam trahitis, colloq; peracta refertis
 Vellera, nos tenui prægnatē flamine fusum: Penelope melius, leuius torquetis Arachne.
 (Diceris infelix &c.) Enumerat Herculis egregia facinora, cum detestatione præsentis de-
 decoris, quod patitur in seruiendo adulteræ. (Infantem caudis inuoluisse manum) Diære-
 sis est in dictione, inuoluisse. nam pentasyllabum fecit. (Vt Tegeæ aper) Sic legēdum est,
 nam Tegea primam, & secundam corripit, ut 5. Aen. Tegeæ de sanguine gentis, ubi alij le-
 gunt Tegeæ sanguine gentis, sed utroq; modo duas priores corripit, nec legēdum est, in cu-
 pressi fero. uerum licetiosus est uersiculus, quia uocalis ante uocalem, neque absumitur, ne-
 que corripitur, sicut nec ibi, in Actæo Aracyntho. (Non tibi Threicijs) Non Thracijs, nam
 Virg. Threicijs utitur non Thracijs. (Geryones) Legitur Geryones in nominatio etiam in
 terdum primæ declinationis, potius quam Geryon. (Quæque redundabat) Serpens cōmu-
 nis est generis. (Lauumq; latus) Sic legendum est, nam si dempseris, quæ uersum depraua-
 ueris. (Non cultu lingua retenta filer) Figurata interrogatio, uim increpationis habens,
 q. d. debeat maxime refrænari, & refrænari a cultu, cui talia facinora non congruunt.

HVB. **N**ympha Iardanis) idest, Se quoq; nympa tuis onerauit Iardanis armis :
 Omphale. Iardanis) id- Et tulit è capto nota trophæa viro .
 est Phrygia, nam Mæones, & I nunc: tolle animos: & fortia facta recense ,
 Lydi à dextra sunt Phrygiæ ma
Quod

Quod tu non esses iure: uir illa fuit.

Qua tanto minor es quanto te maxime rerum,

Quàm quos uicisti, uincere maius erat.

Illi procedit rerum mensura tuarum:

Cede bonis: heres laudis amica tuæ est.

O pudor, hirsuti costis exuta Leonis

Aspera texerunt uellera molle latus.

Falleris; & nescis: non sunt spolia ista Leonis,

Sed tua: tu quæ feræ uicto es: illa tui.

Fœmina tela tulit Lernæis atra uenenis,

Ferre grauem lana uix satis apta colum:

Instruxitque manum claua domitrice ferarum:

Vidit & in speculo coniugis arma fui.

Hæc * tamen audieram: licuit non credere famæ:

En uenit ad sensus mollis ab aure dolor.

Ante meos oculos adducitur aduena pellex:

Nec mihi, quæ patior, dissimulare licet.

Non sinis auerti: mediam cap iua per urbem

Inuitis oculis aspicienda uenit,

cuntur, quæ hosti eripiuntur in uistoria dicit, illa pellex, quæ illa induta est, non significat,

quod tu uiceris Leonem sed quæ illa te uicerit, & ex te spolia abstulerit. (Illa tui) .i. uictrix.

(Atra) Cinctæ. (Lernæis uenenis) Diximus supra in fabula Hydræ Lernææ. (Grauem)

Plenam. (Claua) Hercules enim claua Hercules enim claua ad domandas feras usus dicitur,

quam Vulcanus simul cum Thorace ob meritum uirtutis ei dedisse dicitur. (In speculo)

Quo mulieres præcipue utuntur. hæc autem sumpsisse Omphalen, scribit Ouid. lib. 2.

Rast. Illa capit clauamq; grauem, spoliūque Leonis, Conditæque in pharetra tela minora

sua. (Tantum) Solummodo. (Audieram) Non autem uideram. (Licuit) Potui. (Famæ)

Quæ de rebus supradictis ferebat. (En) Demonstrantis est. (Ad sensus) Ad uisum. (Ab aure)

.i. ab auditu. (Aduena) Peregrina, & nunc Iolen intelligit, nam (ut supra uidimus) enumerauit

mulieres, quas Hercules amauit, usque ad Iolen, quæ fuit ultima. (Dissimulare) Occultare, & tacere. (Auerti) Amori à me. (Captiua) Ut supra diximus in argum. episto.

(Oculis) Meis.

A S C E N S I V S.

I N V N C) Figura, concessio uim prohibendi continens. (Qua tanto &c.) Sensus & A S C.

ordo est. (Quia) .i. Omphale tu es tanto minor, quanto maius erat uincere te, & maxime re

rum, quam eos, quos uicisti. Notanda est latinitas, quia cum genitiuus transcendens, aut

collectiuum est, non seruatur necessario incongruitas generis. Horat. 1. Serm. Quid agis

dulcissime rerum? Sic optimus plebis &c. & o Danaum fortissime gentis &c. (Illi procedit)

.i. ad eam deriuatur, unde ipsa succedit, & res præcedit. (Cede bonis) Non quia soluendo

non sis, sed quia illa sibi ea bona iure uendicat, & ita tua non sunt. (O pudor) Ordo est.

O pudor. (Aspera uellera) Id est uillosa tegmina. (Exuta) Id est detracta. (Costis Leo-

nis hirsuti) Id est uillosi, & iubati. (Texerunt molle latus) Scilicet lubricæ puellæ. (Falleris)

Arguta argumentatio ad consimilia decenter applicabilis. (En ueni ad sensus mollis

ab aure dolor) Ordo est. (Dolor mollis) .i. leuis, & tolerabilis. (Venit ad sensus) Id est

ad præcordia. (Ab aure) Id est per auditum, quia Cicerone, immo experientia teste, minus

afficiunt

DEIANIRA

afficiunt audita, quam uisa, minusque, certa sunt. Vnde Plautus plus, inquit, ualet occul-
tus testis unus quam auriti decem.

HVB.

Fassa).i.confessa, & testifica-
ta.(Fortunam suam).i.ad-
uersam.(Te gente)uultu)Sicut
ille,quæ sunt in tam misera for-
tuna facere solent.(Dat)Osten-
dit.(Sublimis)Pro sublimiter.i.
alte nomen pro aduerbio.(Vi-
cto)A se, quem in amore sube-
git.(Putes)Pro putet aliquis, se-
cunda persona pro tertia, sicut
apud Virg. Migrantes cernas.
(Oechaliam) Patriam suā.(Sta-
re)Esse in statu suo.(Forfitan)
Addit,& aliud, quod si,futurum
turpius ipsi Herculi, quia fortas-
se expulsa ipsa Deianira acci-
piet Iolen uxorem. Ordo est.
(Iole forfitan erit uxor deposti-
to nomine pellicis).i.Iole, quæ
erat pellex,erit uxor tua,deposito nomine pellicis.(Expulsa Deianira).i.me.(Aetolide)
.i.de Aetolia,nam Deianira ex Aetolia.(Eurytidos Ioles) Ordo est. Hymen famosus iun-
get turpia corpora Ioles Eurytidos,atque Alcida infani.(Hymen famosus).i.matrimoniu
infame,quod erit,si me legitima uxor expulsa,concubinam duxeris, non famosus semper
id malam partem accipitur.cauendum,ne legatur formosus, sed famosus. Hymen autem
cum sit Deus nuptiarum,sepe pro ipsis nuptiis ponitur.(Iunget corpora turpia).i.turpi-
ter iunget.(Infani).i.magni.Habet autem hic uersus spondeum in quinto loco, neque uo-
calis sequente uocali abiicitur.(Mens fugit) Magis ex consuetudine loquendi hoc dicit,
quam quod mens possit fugere,uidetur enim ex aliquo timore animus,& mens nobis fuge-
re.ergo.(Fugit).i.horret.(Admonitur).i.recordatione huius facti,ne me relicta aliam ac-
cipias.(Frigusque perambulat)Virg.Gelidusque per ima cucurrit Ossâ tremor.(Langu-
da)Pigra ad scribendum.(Me quoque)Nunc Iolem.(Sine crimine) Quia amasti me,ut
coniugem,non adulteram,aut concubinam.(Causa pugna)Quia bis pro me pugasti:Se-
mel aduersus Acheloum,& iterum aduersus Nestum,Achelous fluius ex Pindo Thes-
saliæ monte ortus Aetoliam ab Acarnania diuidit. Vnde interdum Aetoliæ, siue Calydo-
nis,interdum Acarnanum fluius à poëtis dicitur,ut est uidere apud Ouid.lib.8.& 9.Me-
ta.ubi narrat,quod nunc hic dicitur,quod mutatus in uarias formas pugnanit cum Hercu-
le propter Deianiram.Primum enim in propria forma luctando superatus,uertit se in ser-
pentem,& postremo in Taurum,cui Hercules cornu auulsit,quod Naiades nymphæ diuer-
sis floribus,& pomis refertum copix dicauerunt,ille præ pudore omnibus modis uictus,&
cornu mutilatus intra suum flumen se occultauit.

ASC.

DAT uultum sublimis).i.in sublimi.i.aduerbialiter ponitur.(Forfitan)Ordo est.(For-
fitan ipsa Iole erit uxor).i.tua.(Deposito nomine pellicis).i.nec dicitur amplius pellex,&
hoc me sup.(Deianira Aetolide).i.de nobili Aetoli genere,aut Aetoli regis filia.(Expul-
sa).i.sed legitimo toro,declinatur Aetolis,huius Aetolidis,uel dos, unde ablatiuus Aetoli-
de,neque est hæc synalœpha,expulsa Aetolide,utque correctio uocalis antecedentis,quæ pē-
thememeris forsan excuset.(Eurytidosque).i.Euryti filia, à nominatiuo hæc Eurytis, pa-
tronymicum enim est à patre,sicut Aetolis à patria. Quia uero os corripitur in genitiuo,
legendum est, Eurytidosque Ioles. Nam Iole trissyllabum est,& à uocali inchoat.(Tur-
pia)Ordo est.(Hymen,)Id est Deus nuptiarum,aut torus aut paronymus.(Formosus,)
Id est

Id est decens, & est ironia. (Iungit corpora turpia,) Id est ad turpe facinus, quia ad illicitos concubitus, sicut, atque mala uites incidere falce nouellas. (Corpora) inquam (Ioles Eurytidos,) Id est filia Euryti deui&ti. (Et Alcide,) Id est Hercules insani. grauius est uersus, quia spondaicus, & uocalibus non absumptis impeditus, qui ironiam significat, aut pōdus iniurię & dedecori &c. satis explicentur.

Cornua fleu. legit rapidis Achelous in undis?

Truncaq. limosa tempora merfit aqua.

Semiur occut uit ui * lerniferoque ueneno

Nessus: & infecit sanguis equinus aquas.

Sed quid ego hęc refero? scribenti nuncia uenit

Fama, uirum tunicae labe perire mea.

Hei mihi quid feci? quod me furor egit amātem?

Impia quid dubitas Deianira mori?

An tuus in media coniux lacerabitur Oeta?

Tu sceleris tanti causa superstes eris?

Et quid adhuc habeo facti, cur Herculis uxor

Credar? coniugii mors mea pignus erit.

Tu quoque cognosces in me Meleagre sorore:

Impia quid dubitas? Deianira mori?

Heu deuota domus: folio sedet* Agrius alto:

Oenea desertum* nuda senecta premit.

Exulat ignotis Tydeus germanus in oris?

(Impia) Instigat seipsam ad mortem. (In media Oeta) Nam, ut supra diximus, in Oeta monte Thessaliae constructa fuit pyra, in qua Hercules combustus est, uide Oeteus Hercules dicitur a Seneca. (Causa tanti sceleris) i. mortis mariti sui. (Eris superstes) i. uines post eum? q. d. absit. (Et quid adhuc) Alia causa, quare debeat mori. dicit enim, quod cum nullum habeat certum signum, quare sit uxor Herculis, si propter eum mortua fuerit, credetur esse eius uxor. (Et quid habeo) q. d. nihil. (Adhuc) Hucusque. (Pignus) Probatio, confirmatio. (Tu quoq;) Dicit se etiam debere hoc facere, ut uideatur esse soror Meleagri, quia sicut ille propter amorem Atalanta mortuus est, ita ipsa propter amorem Herculis uult mori. (In me) i. in morte mea. (Sororem) Quia cognosces, quod te imitata sum. (Impia) Versus intercalaris dicitur, quia saepius interponitur, sicut apud Vir. Incipe Mœnalias me cum mea tibia uersus, & idem, Ducite ab urbe domū mea carmina, ducite Daphnin. (Heu deuota domus) Moritura Deianira desit infelicitatē suae domus, ut ostendat se non debere dubitare, quin moriatur. (Deuota) Execrationibus infelix, nam, ut supra diximus, super illum locum. Deuouit nati spemque caputque parens: Althea uitam, & fortunas Meleagri filii execrata est. (Acrior) i. acerbior, & infelicior. (Alto folio) i. quāto maior fuit, tāto est infelicior. (Desertum) A filijs derelictū. (Nuda) Orbata. (Tydeus germanus) Frater meus. (Oris) Regionibus. (Exulat) Absit a patria, nam cum Menalippum frater inaduertēter occidisset, a patria sponte abijt, & uenit Argos ad Adrastum regem, qui eam filiam suā Argiā uxorem tradidit, & Deiphilen Polynici, cum ambo casu quodam in eius regiā uenissent, & uidisset eos esse, quos oraculi respōsum significauerat, acceperat enim ex oraculo, ut eas daret Leoni, & apro: Tydeus autem aprum ferebat in signe: Polynices uerō leonem, itaque secundum rñsum oraculi eos sibi generos delegit, narrat igitur nunc Deianira Tydei exiliū.

Epist. Quid.

H

Alter

LEgit) Collegit quasi fracta. **H V B.**
(Tempora) Caput, nam tempus partem capitis significat.

(Trunca) Mutilata. (Limosa) * qbus

Plena limo. (Semiur) Centaurus, qui ex posteriore parte erat equus, ex priore erat uir. (Lerniferoq; ueneno) Nam (ut supra diximus) Interfecta Hydra Lerna eius sanguine sagittas suas tinxit, ut mortiferum haberent istum. (Infecit) Tinxit. (Sed quid ego) Fingit poeta inter scribendum nuncium allatum fuisse Deianira de calamitate Herculis. (Quid) i. ad quid? q. d. frustra, quia non poteris iam esse meus, quia audio te iam mortitum. (Labe) Veneno. (Hei mihi) conqueritur, quod fuit causa huius tanti mali Herculi, de quo tamen excusat, quod amore compulsa sit. (Quo) i. ad quid?

* qbus

da leti-

fero pla

cer.

DEIANIRA HERCVLI.

ASC. SED quid ego refero? Scribendi nuncia uenit. (Fama) Bene scribenti, nam si antequam scripisset, decreuisset propter id facinus seipsam interimere, frustra de pollice conqueretur. (Tunicæ). Interioris, quam camisiam uocant. (Hei mihi) Sic Corydon. Heheu quid uolui mihi sero mihi, perditus austrum Floribus, & liquidis immisi fontibus apros. (Impia quid dubitas) Sic Dido, quin morere, ut merita es. & est uersus inter calaris, sicut, Ducite ab urbe domum. (Heu deuota domus) Ut superiores, uere ostendit fatale, & familiaris debitum, quod patitur malum. Nam, ut dixi, deuotum dicimus, quasi uoto additum mori. (Oenea) Accusatiuus est à nominatiuo hic Oeneus, sicut ab Orpheus Orphea & in solo accusatiuo corripitur penultima nominum in eis diphthongon exeuntium. (In oris ignotis) Quia ad Adrastum fugit.

HVB.

Alter. (f. Meleager.) In igne fatali Propter lignum siue torrem, quem parca in natiuitate Meleagri Althææ matri seruandum dederat, in quo uita Meleagri consistebat, dicta est hæc fabula supra in episto. Briseidis in eo loco, fratribus orba, Deuouit nati spemque, caputque parens. (Exigit) Transmisit. (Ferrum) Ensem, quia se interfecit gladio. Diodorus tamen scribit eam laqueo uitam finiuisset. (Deprecor) Adiurat Herculem, ne credat eam hoc dolose, aut in fidiolose fecisse. (Sacerrima) Valde sacra. (Tuus thalamis) Quia haberes alia mulierem. (Nessus) Narrat quomodo fuerit decepta. (Ut). i. postquam. (Auidum) Amans. (Hic sanguis). f. meus. (Texta). i. indumenta à texendo dicta substantiuum est. (Illira) Infecta, tincta. (Veneno Nessio). i. sanguine Nessi, qui erat mixtus ueneno Lerneo, ut supra dictum est. (Vale) Deferentis est. (Gorge) Erat soror Deianire. (Et patria). f. Calydon. (Frater) Tydeu. (Adapte) Ablate. (Mæx patrix) Qui es exul, nam de Meleagro iam mortuo stultum est intelligere. (Puer. i. filius. (Hylle) Hyllus. n. filius fuit Herculis, & Deianire. (Nouissima) Ultima, quia, nunquam sum uisura aliam lucem. (Sed ut possis). i. utinam possis. f. ualere. (Puer Hylle). i. filii Hylle, nam puer, & seruum significat, & eum, qui est in ætate puerili, & filium, ut hic. Exitus rei fuit, quod prius quam Hercules mortuus esset, Deianira, ut in argumento dixi, audita calamitate Herculis, de qua dictum est, laqueo uitam finiuisset, ut scribit Diodo. Hyllus uero Iolem iussu patris Herculis post eius mortem uxorem duxit, & ex ea prolem suscepit. Scribitur hæc fabula plenè ab Ouid. lib. 9. Met. & est deificatio Herculis, & multa, quæ ad hunc locum pertinent, quæ breuitatis gratia non uisa sunt narranda.

ASC.

A L T E R. f. Meleager, uel Meleagrus. Nam quæ græce exeunt in ros apud nos exeunt in er, & in rus, ut Menæder, Teucer, Alexæder, Tymber. Euæder, Meleager, uel rus. unde hic, Meleagre dictum est in uocatiuo, non per Metathesim, sicut Alexæder uult, sed à nōto Meleagrus. (Deprecor). i. precor, ne fit. Nam precamur ne fiat, quod uolumus, deprecamur, ne fiat, quod timeamus.

IN X. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

NE & cartas frustra impleam, & auditori sum fastidio, non enarrabo iterum fabulam Minotauri, unde pedet argumentum huius epistolæ, quoniam satis dictum est in secunda epistola Phyllidis ad Demophoonta, super eum locum. & Tauri, mixtaque forma uiri, & item in argumento epistolæ Phædra ad Hippolytum. Itaque qui uelit pleno uidere illuc recurrat. Quod autem ad hunc locum attinet, hoc est in summa. Cum ob leges à Minoë deuictis Atheniensibus impostas, Theseus in Cretam nauigasset, Ariadne

Ariadno Minois filia cuius specie, ac decore, capta consilium operamq; dedit Mino auri occidendi, & Labyrinthi egressum edocuit. Deinde cum Ariadne noctu clam recedens in insulam appellat aliquando Diam, nunc vero Naxon vocatam, ubi dicitur reliquisse Ariadnen, & sine ea in patriam nauigasse. Quare fingit Poëta eam derelictam scribere hanc epistolam ad Theseum, & eum increpare de duritia, & immanitate animi, & ingratitude beneficiorum, quæ ei commemorat, & post commemoratas etiam infelicitates suas, rogat eum, ut nauem flechar, & redeat ad eam recipiendam.

ARIADNE THESEO.
EPISTOLA X.

* Illa relicta feris etiam nunc improbe Theseu.
Viuit. & hæc æqua mente tulisse velis.

ITIVS inueni, quam te genus
omne ferarum.

Credita non vlli, quam tibi
peius eram.

Quæ legis: ex illo Theseu tibi
littore mitto.

Vnde tam me me vela tulere ratem:

In quo me somnusq; meus male prodidit, & tu,
Pro facinus, somnis insidiate meis.

Tempus erat: vitrea quo primum terra pruina
Spargitur: & tectæ fronde queruntur aues.

Incertum vigilans * a somno languida, moui
Thesea prensuras * semisopita manus.

Nullus erat: referoq; manus: iterumq; retento:
Perque torum moueo brachia: nullus erat.

Excussere metus somnum: conterrita surgo:
Membraque sunt viduo præcipitata toro.

Protinus adductis sonuerunt pectora palmis.

Vtque erat è somno turbida, rapta coma est.

Luna fuit: spectro, si quid, nisi littora; cernam:

Quod videant. oculi nil nisi littus, habent:

Nunc huc, nunc illuc, & utroq; sine ordine curro:

Alta puellares tardat arena pedes.

ut diximus legendū sit, quod idē significat, quod semisopita, ut ex textu Virgiliano patet. (Nullus) Pro nō ponitur, quia de Theseo solo intelligit, uel nullus, nec Theseus, nec alius. (Refero) Iterum fero. (Retento) idest sepius tento. (Excussere) Expulere, & uiolenter remouere. (Præcipitata) idest celeriter demissa. (Viduo) Derelicto à te marito meo. (Sonuerunt) Propter percussione. (Adductis) Retractis. (Vt) i. licet. (Erat turbida) i. turbata, & incompta. (A somno) idest propter somnum quia dormiendo turbantur capilli ab ordine, & cultu suo. (Rupta est) idest dilacerata. (Luna) idest splendor Lunæ. (Nisi) i. præter. (Vtroque) In utranque partem. (huc & illuc) (Sine ordine) idest sine ratione. (Tardat) Impedit. (Puellares) i. meos quæ sum puella, quia difficilis est cursus per arenam. Reddebat nomen

Epist. Ouid.

H 2

Scilicet

Itius). i. mi HVB.

nº crudele,
nā nulla fe
ra mitis ē.
(Credita)
.i. cōmissa,
tradita.
(Vlli) Ali

* Multi
hec
duo car
mina
non ha
bent.

cui, siue hoi, siue fere. (Vn) .i. ex
quo littore. (Tulere) Pro abstule
re. (Sonus) .i. sopor. Et tu) .f. pro
didisti. (Tēpus erat) Dicit fuisse
autūnale tēpus. (Vitrea) Splēdi
da ut vitrū. (Spargitur) Imple
tur. (Pruinis) Luēn. Iā letifero
cedēte pruinis Autūno. (Incer
tū) Subaudi est, vel pro incerte
posuit. (Languida) Cadēs, & debi
lis. (Prensuras) Tractaturas. (Se
misopita) .i. semidormiens. puto
tū esse legēdū semisepulta, ut uer
sus stet, quod idem erit in sensu,
quā semisopita; ut Vir. in 6. Aen.
tandē custode sepulto, ubi Seru.
exponit. i. dormiēte, cum aut so
por corripiat primā, ut apud Vir
gi. Alitū pecudumq; genus so
por altus habebat. Sopire, & so
pitus primā producit. Ouid. lib.
7. Metham. Soluera; alta quies
nullo cū murmure serpens sopi
tis similis nullo cū murmure ser
pit. idē lib. supra scripto. Peruigi
lē superest herbis sopire draco
nē. Aduertendū est igitur semi
sopita male legicū semisepulta,

* An sō
no.

* Sic &
primō
amorū
elegia
14. Pur
pureo
cui se
misopi
ta toro.

A R I A D N E

Scilicet per Echo. i. per resonationem. nam ἠχώ, græce resono significat. vnde Echo dicitur vox, quæ ex concauis, & deferris locis ex clamore redditur: quæ aliquando secundū fabulas, nympa fuit in solam vocem respondentem à Iunone mutata, vt scribit Ouid. lib. 2. Met.

ASC.

MITIVS inueni) In quibusdam exemplaribus principium est ab his versiculis. Illa relicta fertis etiam nunc improbe Theseu viuit, & hæc æqua mente tulisse velis? Sed non opinor esse Ouidianum, potuissentque quisquis est, dicere, illa relicta ferris, q. d. quam feris dereliquisti improbe Theseu illa viuit, & hæc velis, potius dicere cum admiratione potes, sed ad auctorem accedamus. (Peius) .i. cum maiori malo. (Eram) .i. essem apud poëtas ferè eram pro essem, aut fuisset reperitur. Virgi. Georg. 2. Et si non alium late iactaret odorem, laurus erat. Horat. Serm. 1. Huic parco decies centena dedisses, Nil erat in loculis. i. nil fuisset. Thesea prefuras. Ordo est. (Ego semisopita moui manus presuras) .i. vt præmerens, & contingerent. (Thesea) .i. Theseum, sed omnia facilia sunt.

HVB.

Clamanti) scilicet, mihi id est vocanti alta voce. (Toties) Locus ipse vocabat) Quia echo reddit eadem verba: Ouidius in fabula Narcisi & Echoos, & totidem, quot dixit verba, recepit. (Ferre opem) Quia qd tu nolebas facere, ipse faciebat, vt mihi responderet. (Mons fuit) Describit locum, ex quo dicit se prospexisse nauem Thesei, & eā vidisse. (Frutices) Arbusculæ. (Adefus) Corrosus, & cauatus.

* Quia me vidisse putauit.

(Vires animus dabat) Quia occurrebat posse obijci. quomodo poterat ascendere? dicit, animus dabat vires: quia nemo est tam imbecillis, & timidus: quem animus, & mira cupiditas aliquid faciendi non faciat & fortem, & audacem. (Metior) Contemptor. (Meo prospectu) Meis oculis, prospicere autem est procul id est longe aspicere. (Inde) Ex eo monte. (Nam ventis &c.) Parenthesis. (Quoque) Etiam, sicut te, fuerunt enim crudeles. Quia te cito auferebant. (Præcipiti) Festino, aut certe cum putarem me vidisse, quia sæpe ex affectu animi putamus nos videre ea quæ non videmus. (Frigidior glacie) Hyperbole est, id est superlatio, id est oratio supra verum. (Semianimis) id est semimortua. (Languere) id est ita esse stupidam. (Illo,) scilicet dolore. (Excitor) Conduplicatio est. (Summa) Maxima. (Reuertere) Redi, imperatiui est modi. (Numerum suum) id est omnes, qui in ea esse dicitur. (Hoc ego) id est dicebam, (Plangore)

Interea toto clamanti littore Theseu,

Reddebant nomen concaua saxa tuum.

Et quoties ego te, toties locus ipse vocabat:

* Illæ locus miseræ ferre volebat opem.

Mons fuit: apparent frutices in vertice rari:

Nunc scopulus raucis pendet adhesus aquis.

Ascendo: vires animus dabat: atque ita late

Aequora prospectu metior alta meo.

Inde ego (nam vêtis quoq; sum crudelibus vſa)

Vidi præcipi carbasa tensa noto.

Aut vidi: aut certe * cum me vidisse putarem.

Frigidior glacies, semianimisque fui.

Nec languere diu patitur dolor, excitor illo:

Excitor, & summa Thesea voce voco.

Quò fugis? exclamo: scelerate reuertere Theseu;

Flecte ratem: numerum non habet illa suum.

Hoc ego, quod voci deerat, plāgore replebam:

Verbera cum verbis mixta fuere meis.

Si non audires, vt saltem cernere posses,

Iactatæ late signa dedere manus.

Candida que imposui longe velamina virgæ,

Scilicet oblitos admonitura mei.

Iamque oculi ereptus eras: tunc denique fleui:

Torpuerant molles ante dolore genæ.

Quid potius facerent, q̃ me mea lumina fierent.

Postquam desiderant vela videre tua,

Aut ego diffusis erravi sola capillis,

Qualis ab Ogygio concita Baccha Deo.

(Plangore) Percussione. (Verbera cum verbis) Quia, & clamabam, & feriebam pectus meum. (Si non audieres) Dicit erram fecisse signa motu manuum, ut saltem videretur a Theseo. (Iactare) Motu. Inue. A facie iactare manus. (Velamina candida) Lineum pannum. (Longa virga) i. pertica. (Scilicet) Certe, q.d. hac sola causa. (Admonitura) Redditura in memoriam. (Oblitos) Te, & socios. (Ereptus oculis) i. non amplius videbaris a me. (Tunc deniq; fleui) Quia antea clamaueram, & me percussieram tantum, nec potueram præ dolore lacrymare. (Torpuerant) Facta erant stupide. (Genæ) Oculi. (Dolore) Propter dolorem. (Quid facerent) q.d. nihil. (Nisi flerent me, i. miseriam meam aliqui legunt te, i. discessum tuum, sed melius me.) (Desierant) Cessauerant. (Aut ergo) Dicit quid egerit posteaquā non amplius vidit nauem Thesei (Erravi) Huc illuc inui. (Diffusis) Sparfis. (Qualis) Facit cōparationem, dicit enim se sic præcipit cucurrisse, sicut currunt sacerdotes Bacchi, cum dei sui numine stimulantur. (Baccha) Mulier Baccho sacrificans. (Concita) Commota. (A Deo Ogygio) i. Baccho Thebano. Ogygus rex fuit Thebanorum. Bacchus autem ex Semese filia Cadmi, qui Thebas condidit, natus, ut scribit Quid. in Met. Bacchæ autem solent præcipites huc, illuc currere. Phædra supra. (Nunc feror, ut Bacchus furij Eleides actæ.

M O N S erat) Docet, quam diligentiam fecerit in illo perquirendo, ut se inique desertam prodet. (Pender a defus aquis) Non legatur adhæsus, quia venit ab edendo id est consumor. (Vires animus dabar) Memorabile uerbum. (Verbis) Quia percussi pectus. (Quid potius facerent, quam me mea lumina flerent) id est oculi mei quid potius deberent facerent, quam flere infortunia mea?

ASC.

Aut mare prospiciens, in saxo frigida sedi,
Quamque lapis sedes, tam lapis ipsa fui.
Sæpe torum repeto, qui nos acceperat ambōs,
Sed non acceptos exhibiturus erat.

Et tua, quæ possum, pro te uestigia tango.
Strataque, quæ membris interpuere tuis.

Incumbo: Lacrymisque toro manante profusus,
Pressimus, exclamo, te duo: redde duos.

Venimus huc ambo: cur non discedimus ambo?
Perfide pars nostri lectule maior ubi est?

Quid faciam? quo sola ferar; uacat insula cultu:
Non hominum uideo, non ego facta boum:

Omne latus terræ cingit mare: nauita nusquā est:
Nulla per ambiguas puppis itura uias.

Finge dari comitesque mihi, uentosq; ratemq;
Quid sequar? accessus terra paterna negat.

Ut rate felici pacata per aquora labar;
Temperet * ut uentos Aeolus: exulero.

Non ego te Crete centum digesta per urbes
Aspiciam, puero cognita terra Ioui.

Nam pater, & tellus iusto regnata parente,
Prodita sunt facto nomina cara meo:

Cum tibi, ne * uictor tecto morerere recur:
Quæ regerent passus, pro duce filia dedi.

Epist. Ouid.

I N saxo) In mote saxeo. (Tam lapis sui) id est ita fui frigida, & stupida, ut est lapis, sicut lapis fuit sedes mea. (Repero totum) Reuertor ad lectū. (Exhibitur) Redditurus. (Pro te) Loco tui. (Strata) Culcitiam lecti, à sterrendo dictam. Ouidius in 1. de Amoribus. (Esse quid hoc dicā, quod tam mihi dura uidentur strata? (Interpuere) Incaluere, quia illic cubuisti. (Incumbo) scilicet stratis id est impono os meū super lectum. (Profusus) Largiter effusus. Manante) Fluente, & madido. (Duo) Ego, & Theseus. Maior pars nostri) Theseus, quia maritus maior est uxore. (Lectule) Contumeliæ, & indignationis causa diminutio uia est. (Quo ferar) id est quo ire de beo? Vacat caret. (Cultu) Vel cultura terræ, uel certa habitio. (Facta hominum) Ut sunt edificia. (Facta boum) Vt pote terras cultas. (Cingit) Circundat. (Omne latus) id est omnem partem. (Nauita) id est naura, est autem Epelestis id est extensio dictionis. (Ambiguas) Dubias, quales sunt uia maris. (Fin

HVB.

* Et

* uetus

H 3 ge)

* Tu ge). i. pone. i. ponatur, quod ego inuenire comites, & naues, quod tamen ire deberem? (Quid) id est quem loci. (Accessus) i. aditus. (Vt) i. quamuis. (Labar) i. nauigem & celeriter eam. Virg. l. 4. Aen. Et tamen hanc pelago præter labar e necesse est. (Temperet) ventos) i. licet det mihi ventos secundos. (Exulero) i. non habeo tamen, quo ea. (Non ego) Dicit non licere sibi adire Cretam, in qua regnabat pater suus, quia eum prodiderat, & ut supra dixi m^o, clā eō discesserat. (Digesta) Diu. (Per centū vires.) Habebat. (Olim) Creta centum vires. (Cognita) Ioui puero. Quia Iupiter illic nutritus est, diximus supra in epist. Phædra. Est mihi dotalis tellus Iouis insula Cretæ. (Regnata) Participium sine verbi origine. (Nomina cara) i. pater, & patria. (Prodita) Decepta, offensa. (Cū tibi) Dicit se prodidisse patrem, & patriam ut prodidisset Theseo. (Cum) Subaudi tunc. i. sunt prodita. (Cū dexti la) Quæ regerent passus. (Producere) i. loco, alicuius, qui te duceret. (Ne tu victor) i. a Minotauris. (Morerere) Perires. (Testo recurro) Periphrasis Labyrinthi, sit supra Phædra. Curua mea fugit tecta fororis ope. (Iuro) Verba quibus utebatur Theseus ad Ariadnem. (Fore) i. futura. (Dum) i. donec. (Si modo viuunt) Ad seipsam conuertit sermonem Ariadne, corrigens quod dixerat, viuimus vult. n. hoc dicere, viuimus ambo, si modo o mīsera & mīsera Ariadne potes tu dicere viuere quæ es sepulta fraude Thesei. (Sepulta) inquam mortua nō quod esset sepulta. (Mactastis) Deest vīna. (Qua fratrem) i. mactasti, hoc est Minotaurum. (Soluta) Liberata, quia fides, & obligatio coniugii soluitur ipsa morte. (Quæ sunt passura) i. quæ sunt mihi accitura. (Vlla relicta) Sicut ego. (Occurrunt) Offerunt se. (Mille figura) Mille formæ. (Morsq; minus) i. minus graue, & pœnosum est mori, q̄ expectare, & tardare ipsam mortē. (Mora) i. dilatio. (Iam) Mox subito. (Aut hæc, aut illac) i. ex oī parte insule. (Viscera) Mea. (Auido) Famelico. (Ista) Pro hæc. (Fuluos) A colore nā ut A. Gell. scr. fuluus ex viridi, & rufō cōstat. datur aut hōc epitheton fuluū, & auro, & leonibus. (Quis scit) i. quis pōt scire, cū nemo hic habitat. (Sæuas Tigros) mīseras, & nimīū crudeles, abundant aut apud Hyrcanos, & Indos nimis tremēda velocitatis, de cuius natura scr. Plin. lib. 8. (Expellere) i. eiicere in sicum. (Phocas) i. vitulos marinos, & in terra noctu dormiunt. Virg. 4. Georg. Sternunt se semino diverso in littore Phocæ. nullum aut animal teste Plin. g. autem somno pramitur. inde Iuuen. dixit. Eripist. somnum Diuiso, vtilisq; marinis. (Quis verat) q. d. nullus. potest enim venire aliquis, qui ne gladio transfodiat. (Tantum) q. d. supradicta non multum curo. (Tantum) Solummodo scilicet timeo. (Ne religor) i. abducār ligata, tanquam captiua. (Ne traham) Ex colo deducam. (Pensa) Lanas ad pectus datas. (Manu serua) i. serua. (Cum) i. ego, cui. (Minos) habet

Habet emphasim, q. d. filius Iouis & Europæ, rex Cretæ. (Matèr) Pasiphaë filia Phœbi, di-
ctū est supra in epist. Phœdræ. (Quodq; magis) i. qd plus est. (Quæ sui pacta tibi) Quæ sui
sponsa tua, pluris enim hoc facio, quam patris & matris genus. (Si mare) Dicit se undique
uidere sibi parata pericula. (Porrecta) Extēta, longa. (Multa) i. mala, pericula. Cælum re-
stabat. Vnde non essent mihi pericula. (Simulacra) Figuras, in qua dei dicuntur se mutare.

Q V A M Q V E lapis) Ordo est. (Ipsa) i. ego. (Fui tam) i. tū. (Lapis) i. dolore indura-
ta, & amens, ac sine sensu effecta. (Quam) i. quantum, sedes fuit lapis. (Vagat insula cultu)
Non est respiciendum ad historia, nam licet insula non uacabat, uisa est tñ uacare amanti,
uel quia sine amato erat, solent n. amātes se solos dicere, cum sine amatis sunt, uel quia pri-
ma luce nullos uiderat cultores. (Nō hominum uideo, non ego facta bouum) Quid in litto-
re erat. (Omne larus) Docet se in iniquo loco desertam, quia in insula, unde sine nauibus
exire non detur, nec tñ ullæ occurrunt naues. (Finge dari) Sic Dido. (Quis me aut) Fac uel
le finet? &c. (Te Crete) Græce, nam latine Creta dicitur. (Centum urbibus digesta) Aeneid. 3.
Centū urbes habitāt magnas uberrima regna. (Cognita terra Ioui) Ibidē. Creta Iouis ma-
gni medio iacet insula pōto. (Nomina cara) i. patris & patriæ. (Me quoq; mact.) i. mactare
debuisses, aut utinā mactasses. (Quoq;) i. etiam me. (Claua) sup. et. (Qua) sup. mactasti.
(Fratrem) i. Minotaurū, quia tunc. (Fides, q dederas) sancta promissio. (Esset soluta mor-
te) i. mea. (Forſitan & fuluos) Bene dubitat, ut ſomina loci imperita, & non est error poē-
te, si leones, ac tigres non haber in ſola illa. (Cum mater filia Phœbi) i. Pasiphaë Solis filia.

A S C.

V S A

H V B.

* facta

tulisses

* quid

Destituor rapidis præda, cibusque feris.
Siue colunt, habitantque uiri, diffidimus illis:
Externos didici læsa timere uiros.
Viueret Androgeos utinam: nec fata luisse
Impia funeribus Cecropi terra tuis:
Nec tua mactasset nodoso stipite Theſeu
Ardua parte uirum dextera, parte bouem.
Nec tibi, quæ reditus monstrarent, ſila dedissem,
Fila per adductas sæpe recepta manus.
Non equidem miror, si ſtat uictoria tecum:
Strataque Cretæam bellua ſtrauit humum.
Non poterant ſigi præcordia ferrea cornu.
Ut te non tegeres: pectore tutus eras.
Illuc tu ſilices, illuc adamanta tulisti:
Illic qui ſilices Theſea uincat habes.
Crudeles ſomni, qui me tenuiſtis inertem.
At ſemel æterna nocte premenda fui.

PRæda) Rapina. (Cibusque)
Eſca: i. deſtituor rapienda
aut deuoranda à feris. (Siue co-
lunt) ſi et habitāt. (Diffidimus)
i. non fidimus. (Externos) i. ho-
ſpites. (Læſa timere uir) quia
nunc timeo, ne omnes noceant
mihi ſicut tu nocuiſti. (Viueret
And.) Muliebre eſt, ut ſæpius di-
ximus, lōge repetere cauſas ſuo-
rum malorum. ſic in 1. epist. Pe-
nel. O utinam tunc, cū Lacedæ-
mona claſſe petebat, &c. dicit igi-
tur, quod poſſet optare. qd And.
frater ſuus nunquam fuiſſet in-
terfectus inuidia Athenienſiū,
quia Ath. non coacti fuiſſent ui-
cti a Minoë mittere 7. corpora
filiorum, & 7. filiarum quot an-
nis ad Minotaurum, ut ſupra di-
ctū, & ſic Theſeus nunq̃ ueniſſet
in Cretā, & p̄coſequeſ ipſa nūq̃
fuiſſet ab eo decepta. (Andro-
geos) Nominatiu⁹ eſt atticus, cuius ult. lon. eſt, q̃a eſt & fuit aut filius Minois, & Paſiphaës,
qui cū eſſet fortiffimus Athleta, ab Athenienſib. per inuidiam interēptus eſt, ob quā cauſam
Minos cōtra eos bella mouit, & uictis eas leges impoſuit, quas ſupra diximus. (O terra Ce-
cropi) i. Athenienſis, eſt aut uocatiuus à forma patronymica Cecropis Cecropidos, fuit aut
Cecrops rex Athenienſiū, qui primus apud eos maris, & foeminæ legitimā coniunctionē in-
uenit quo finxerunt eum fuiſſe gemine nature, ab eo Athenienſes Cecropidæ dñr. (Luiſ-
ſes) ſoluiſſes, purgaſſes. (Impia fata) i. crudelē mortē Androgei. (Funeribus tuis) i. morti-
bus tuorū (Stipite) Trūco. (Ardua) Ex quātitate ſyllabarū diſtinguēdi ſunt caſus, ut nō di-
camus ardua parte, ſed dextera tua ardua. i. in altum ſublata ad inferendū maiorem iſtum.

Epist. Ouid.

H 4

(Nec

(Nec mactasset uirū parte).f. una. (Et bonē parte).f. altera, & ita ē periphraſis Minotauri. (Monſtraret reditus).i. regressus ad locū, per quē introieras in labyrinthū. (Sape rec.) f. pe reuoluta. (Adductas) Flexas, & retractas. (Non equidē) Obiicit ei nimia duriā. (Stat).i. est. (Strata) Interfecta. (Bellua) Minotaurus. (Strauit).i. texit, uel percussit, aliqui legūt tinxit. (Non poterant) Ecce cauſa, quare habuit uictoria. (Præcordia) Dñr, qua ſunt circa cor ponuntur in pro omnibus intellinis. (Ferrea) Dura. (Cornu).f. Minotauri. Aliqui uolunt intelligere de tauro Cretæo quē Theſeus uicit, ſed nō in Creta, ſed apud Marathonē eū interfecit. (Figi) Vulnerari. (Vt).i. quāuis. (Tegeres) Defenderes, ut Virg. nec Apoll. inſula texit. (Pectore).i. duriā pectoris. (Tutus) Munitus. (Illuc in pectore tuo. (Scilicet) Lapides duriffimos. (Adamata) Alibi dixim⁹ lapidē nimie duriæ. (Habes Theſ. q. uincat).i. hēs feritate tibi ingeniā, q. eſt durior filicibus. (Crudeles) Cōqueritur de ſomno, a quo ſi tardata diſcedēte Theſeo, apoſtrophat ad ſomnos. (Inertē) ſopitā, nō ſentiētē. (At ſemel) Dicit, qd ille ſonus debuiffet eſſe æternus. ita qd nunq. eſſet excitata, q. a nūc nō eſſet i. tātis dolorib. (Semel) Vno tpe. (Æterna nocte).i. morte. Vir. In æternā claudu. l. lumina noctē.

ASC.

SI V E. colūt) Sic i. Aen. Qui teneāt nā inculta uidet, hōies ne, ſera ne. (Viueret And. utinā) Iſe eſt, de quo 6. Aen. in forib. letum Androgeo, & credo hic legendū eſſe Androgeos. (Nec facta).i. exitiū tuorū. (Cecropi terra) Patronymicū cum pro patrio, hæc Cecropis, filius Cecropidis, in uocatiuo d. Cecropi, ut hic. (Ardua parte) Si ardua & dextra ablatiui ſint caſus, nō ſtaret metrū, q. a apud oēs ablatiuus patrię in productā definit dicamus ergo: (Virū parte) Pro parte. (Ardua. f.).i. ſm ardua. (Et Bouē partē).i. Pro parte. f. (Dextera).i. ſecūdū dextera. f. mēbra, ut ſit figurate actiuus neutri gñis pluralis numeri. (Strata).i. pſtra ta. (Strauit).i. ſeipſa cooperuit flores ſter nunē p. pauimēta. (Cornu) Quia ſemitaur⁹ erat,

HVB.

Nimium parari) Qui tam cito Theſeum abſtulit. (Flamina) aurę ſtatis. (Officioſa) Prompta. (In meas lacrymas).i. ad faciendum me flere. (Dextera).f. Theſei. (Fratrem) Minotaurum. (Et me) Quia fuit etiam cauſa meæ mortis. (Fides).f. fuit crudelis. (Nomen inane).i. ſine effectu, ſic in t. de arte. Nomen amicitie, nomen, inane, fides. Nam cum dicatur aſio ut uoluit Cic. non tamen ſit, quod promiſiſti, & ita eſt nomen inane. (Data).f. a te. (Poſcenti) Mihi poſtulari. (Vna) id eſt ſola. (Tribus cauſis) ſcilicet ſomno, uentis, & fide. (Ergo) particula eſt non illatiua hoc loco, ſed indignatiua, ingemiſcit enim quod ſit moritura in illa inſula, ubi nullum ſentiat officium tuorum. (Nec uidebo lacrymas matris) id eſt non uidebo matrem meam, quæ me morientem deſteat. (Qui condāt) id eſt qui claudat. nam mortuis ſolebant propinquioreſ claudere oculos, ut ſupra in primā epiſt. Ille meos

Vos quoque crudeles uenti, nimiumque parati,
Flaminaque in lacrymas officioſa meas.
Dextera crudelis, quæ me, fratremque necauit:
Et data poſcenti nomen inane fides.
In me iurauit ſomnus, uentusque, fidesque:
Prodi a ſum cauſis una puella tribus.
Ergo ago nec matris lacrymas moritura uidebo:
Nec, mea qui digitis lumina condāt, erit
Spiritus infelix peregrinas ibit in auras:
Nec poſitos artus unget amica manus.
Oſſa ſuperſtabuunt uolucres inhumata marina.
Hæc ſunt officiis digna ſepulchra meis.
Ibis Cecropios portus: patriaque receptus,
Cum ſteteris turbæ celſus honore tuæ:
Et bene narraris letum taurique, uirique.
Secſtaque per dubias ſaxea teſta uias:
Me quoque narrato ſolam tollere relictam:
Non ego ſum titulis ſurripienda tuis.
Nec pater eſt Aegæus: nec tu Pittheidos Aethræ
Filius: auctores ſaxa, fretumque tui.
Dii facerent, ut me ſumma de puppe uideres:
Mouiſſet uultus mœſta figura tuos.
Nūc quoque, nō oculis, ſed, quæ potes, aſpice mēte,
oculos

oculos cōprimat, ille tuos. (Spiritus). i. anima. (Peregrinas) Ignotas. (Positos artus). i. mēbra mortua. Virg. Sic d, sic positum affari discedite corpus. (Iunger) Melius legitur, Vnget; nam cadauera prius lauabatur, deinde ungebantur. Ennius, Tarquini corpus bona foemina lauit, & unxit. (Volucres marinæ) Quæ sunt uicinæ huic insulæ. (Ossa inhumata). i. stabant super ossa mea carentia humatione, & sepultura, (Hæc sunt sepulchra digna meis officiis). i. hæc sunt officia talia, qualia merentur mea erga te beneficia, ironice dixit. (Ibis) Vt enim magis moueat, dicit, ut Theseus meminerit, cū redierit Athenas, & narrabit res suas gestas, inter eas cōmemorare, quæ admodum dēcepit Ariadnem, à quo tanta acceperat beneficia. (Cecropios) Athenienses dictum est supra. (Portus) Deest in prima urbe Athenarū. (Cellus) Alcus. (Turbæ) Populi. (Eebene narratis) Deest eum, & legandum est narratis. nō aut narrabis. (Letum) Mortem. (Tauriq; uiriq;). i. Minotauri. (Saxea tecta). i. labyrinthū. (Tellure) Hac insulā. (Non ego) Deridet ipsum, & ironice loquitur. (Surripiendā) Remouenda. (Tuis titulis) Tuis laudibus. (Nec pater) Ex nimia ira dicit eum non esse humano sanguine genitum, sed saxo. (Pater). s. tibi. (Aethræ Pitheidos). i. filia Pithei, ut supra diximus. (Auctores tui). i. parentes, & ex quibus es genitus. sic Dido ad Aeneā apud Virg. lib. 4. Aen. Non tibi diua parens, generis nec Dardanus auctor, Perfidē, sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus hyrcanæq; admorūt ubera Tigres. (Dii facerent) Nititur mouere eum ad cōmiserationē sui. (Videres) Pro uidisses. (Mæsta figura). i. aspectus meus tristis, & lacrymosus. (Mouisset) Ad misericordiā, & lacrymas deduxisset. (Non oculis) Quia ex remotione locorum non potes oculis corporis me uidere. (Sed mente) Sed cogitatione. ERGO ego &c.) Doler tibi defuturum officium funere, & exequiale, quod morituri ferē tibi defore queruntur. (Ibis Cecropis) Inuidiose dicit Theseum, quasi triumphantem parta uictoria in patriam rediturum, cum ipsa, perquam uictoria parta est, insula deserta mori cogatur.

ASC.

Hærentem scopulo: quem uaga pulsat aqua.
Aspice demissos lugentis more capillos:
(Et tunicas lacrymis, sicut ab imbre, graues.
Corpus, ut impulsæ segetes Aquilonibus, horret:
Litteræque articulo pressa tremente labat.
Non te per meritum, quoniam male celsit, adoro.
Debita sit factō gratia nulla meo,
Sed nec pœna quidem, si non ego causa salutis:
Non tamen est, cur tu sis mihi causa necis.
Has tibi plangendo lugubria pectora lassas
Infelix tendo trans freta longa manus.
Hos tibi, qui superant, ostendo mæsta capillos.
Per lacrymas oro: quas tua facta mouent:
Flecte ratem Theseu: uersoque relabere uento:
Si prius occidero: tu tamen ossa feres.

palude tremat. (Littera pressa). i. signata, & scripta. (Articulo). i. digito. (Labat) Vacillat. i. nō habet rectū ordinē. (Non adoro). i. nō oro, nec adiuro. (Per meritū). i. p. beneficiū, quod tibi præstiti. (Quia male cessit). i. male successit mihi, quia male locaui ipsum. (Nulla gratia). i. nulla retributio. (Sit factō meo). i. beneficio, quod tibi feci. (Sed nec pœna). s. sit meo factō. i. si non uis reddere gratiā factō meo. non debes etiam reddere pœnam, & malū. (Si nō). i. si non fui tibi causa salutis, sicut fortasse tu existimes. (Non tamen est, cur tu sis mihi causa necis). i. cur tu debeas esse causa mee mortis. (Has) Δεικτικῶς. i. demonstratiue. (Plangendo

Hærentem) id est finge uidere me statem in scopulo ab aqua pulsato. (Demissos) Per humeros sparsos. (More lugentis). i. more eius quæ mortem alicuius moeret. (Tu). s. meas. (Graues lacrymis). i. madefactas. (Sicut ab imbre). i. sicut ab aqua. (Corpus) Dicit se pro dolore, & timore tremere. (Sicut segetes) Tremunt per uentos. (Horret) Tremat. (Impulsæ) Motæ. (Aquilonibus). i. uentis, posuit aut Aquilones pro omnibus uentis, & hæc comparatio est et in 1. lib. de Ar. amā. de ipsa Ariadne. Horruit, ut steriles, agitat quas uetus, ariste: Vt leuis in madida canna

HVB.

* fata

do). i. percutiendo, tamen. n. percussus. pectora mea, quod ipse manus sunt lassa. (Tēdo) Por rigo. (Qui superant). i. qui supersunt, & restant: Nam reliquos prae dolore laceraui. & auul si. (Tua facta). i. crudelia, quia me deseruisti solam. (Flecte) Ordo pender ab eo solo: Non te per meritum, hucusque. (Flecte ratem) Verte namem ad me recipiendam. (Relabere) Re tronauga. (Verso) Mutato (Si occidero prius). i. si mortua fuero anteq̃ redeas ad me abdu cendam ex his locis. (Tu feres ossa). i. efferes, & sepelies. Conclufit aut epistolam per com miserationem. Exitus rei fuit, quod Theseus nunquam reuerfus est ad eam, sed illa inuēta à Baccho in ea insula facta est uxor eius, & translata in cœlum cum Corona sua, & facta est signum, quod hodie quoque dicitur corona, ut supra alio loco diximus. eius autem trans mutationem describit optime ipse Quid. lib. i. de Arte am. & lib. 8. Fast. & lib. 8. Metam.

A S C E N S I V S.

FLECTE ratem Theseu. Summa uotorum epistolæ fini apta. (Verso quoque relabere) i. uelo conuerso uēto retro ad me labere. (Si prius) Quam tu uenies. (Occidero) Mortua eroi. (Tu tamen ossa hinc tecum feres) Mouet à desperatione, ut plerunque fit.

IN XI. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

EX qua uxore Aeolus rex uentorum suscepit Canacem, & Machareum mihi incertum est: sed tamen Seruio teste, & Quid in hac epistola scribente patet eos Aeoli filios fuisse: qui cum turpiter se ama rent, & consanguinitatis praeceptis regentes culpam concubissim. Canace ex co concubitu concepit, & pepe rit filium, quem cum iam e regia per nutricem emitteret, ut aleretur: infelix infans se suo uapitu prodidit quo, quātto offensus scelere, insit infantem innocuum exponi canibus, gladium uero per faellitem misit: quo illa pro meritis interitur, quo se interfecisse creditur. Machareus poena, & ira patris metuterritus, ex pa tria aufugit, crediturq̃ factus sacerdos Delphici Apollinis, qui postea uerbis oraculi Orestem in eadem Pyr rhi ob raptam Hermionem hortatus dicitur. Interea deprehensus scelere Canace, priusquam moreretur, fingit poetæ eam scripsisse hanc epistolam ad Machareum quæ ei narrat casum suum, & iram patris, & postremo rogat, ut colligat ossa sua, & infantis, & una urna ea recondat.

HVB.

* Alii
hec duo
carmi
na non
legunt.

I qua ta
men) Sunt
qui existi
māt hic a
liquid de
esse, quia
tamen nō
uideat con
uenire princpio, & in quibusdā
lib. inueni hos duos uersus. Aeol
lis Aeolidæ. quam non habet ip
sa, salutem Mittit, & armata uer
ba notata manu. In duobus ta
men lib. meis uetustissimis hi
uersus non leguntur, quod autē
ante tamen uideatur aliquid es
se præponendū: plerūque magis
fit in sensu, q̃ in uerbis, nā intel
ligitur, mittit tibi hac epistolā,
tamen. (Si qua scripta). i. si aliquæ partes meæ epistolæ. (Errabunt). i. uacillabunt, & nō ha
beunt rectum ordinem. (Lituris) signis literarum, à linendo, uel maculis. (Cæcis) Ob
scuris, quæ non bene possint legi. (Libellus) Epistola, uel carta. (Oblitus) Fœdatus. (A
cæde) Propter cædem. (Domina). i. mei Canaces. (Dextra) Describit casum suum. (Fer
rum) Ensem Metonymia. (Strictum) Nudum. (Iacet) sedet, posita est. (Soluta) Aperta,
SI

CANACE MACHAREO.

EPISTOLA XI.

* Aeolis Aeolidæ, quam non habet ipsa, salutem
Mittit, & armata uerba notata manu.

I qua tamē cæcis errabunt scri
pta lituris:
Oblitus à dominæ cæde li
bellus erit.

Dextra tenet calamum: stri
ctum tenet altera ferrum:

Et iacet in gremio carta * notata meo.

* Soluta

ligitur, mittit tibi hac epistolā,
tamen. (Si qua scripta). i. si aliquæ partes meæ epistolæ. (Errabunt). i. uacillabunt, & nō ha
beunt rectum ordinem. (Lituris) signis literarum, à linendo, uel maculis. (Cæcis) Ob
scuris, quæ non bene possint legi. (Libellus) Epistola, uel carta. (Oblitus) Fœdatus. (A
cæde) Propter cædem. (Domina). i. mei Canaces. (Dextra) Describit casum suum. (Fer
rum) Ensem Metonymia. (Strictum) Nudum. (Iacet) sedet, posita est. (Soluta) Aperta,
SI

A S C E N S I V S.

SI qua tamen) Est huic epistolæ pannosum nescio cuius assumptum principium tale, Aeolis Aeolide, quam non habet ipsa salutem Mittit & armata verba notata manu. Quod pannosum dixi, quia non coheret sequentibus, detrahitq; artificio poetæ, qui cunctabundam inducit mulierem ex abrupto epistolam inchoasse correspondentem ad ea, quæ animo præmeditata fuerat, Videlicet iam me ipsam interfectura sum, sed ne penitus inhumata, & mea, & nati feris expositi maneat ossa, scribam in hoc statu ad fratrem, & significabo illi mentem meam. Si qua tamen cæcis &c. (Oblitus) Media, siue penultima breui. ab obliuor. Vnde Doctrinale datq; lino, lini, vel leui, deinde litum dat. ab obliuiscor autem oblitus me diam producit. (Lituris cæcis). i. obliuiscor allegabilibus. (Libellus). i. epistola. (Cæda). i. angustie per cædem effuso. (Calamum) Calamus est genus arundinis, quo Itali scribunt, ut Galli pennis anserinis. (Carta) Est, quam Galli abnūe papyrus vocant, eo quod in papyro. i. pellicula papyri, quæ arundinis genus est, in Aegypto frequens olim scripturatum est.

Hæc est Aeolidos fratri scribentis imago:

Sic videor duro posse placere patri.

Ipsæ necis cuperem nostræ spectator adilet:

Auctorisque oculis exigeretur opus.

Ut ferus est, multoque suis truculentior Euris:

Spectare sicis vulnera nostra genis.

Scilicet est aliquid cum satis vivere ventis:

Ingenio populi conuenit ille sui.

Ille Noto, Zephyroq; & Scythonio Aquiloni

Imperat, & pennis Eure proterue tuis.

Imperat heu ventis: tumida non imperat ira:

Possidet, & vitis regna minora suis.

Quid iuuat ad motam per aurorum nomina celo,

Inter cognatos posse referre louem?

Num minus infestum, funebria munera, ferrum.

satur, & viuit cum ventris, qui sunt seui, ipse quoque est seuus, & conuenit naturæ ventorum. (Conuenit) Facit (Ingenio) Naturæ. (Sui populi). i. veterum. (Ille Noto) Enumerat quatuor ventos. (Noto) Notus siue aspiratione ventus Meridionalis humidus, & pluuus, qui a nostris Auster dicitur. Zephyrus autem Occidentalis est, qui Latine Fauonius dicitur. (Aquiloni). i. Boreæ, qui ab aquis discutiendis dicitur Aquilo Latine. (Scythonio) Threicio, stat enim ex Thracia. Scyton autem, ut in 2. epi. diximus mons est Thracie. Euræ est ventus Orientalis. de his omnibus ventis Cardinalibus Ouid. lib. 1. Metam. Euræ ad auroram Nabathæaque regna recessit, Persidæq; & radijs iuga subdita maruinis: Vesper, & occiduo quæ sit foras Sole tepestunt. Proxima sunt Zephyro: Scythiam, septemq; triones Horrifer inuastit Boreas, contraria tellus. Nubibus assiduus, pluuioque medescit ab Austro. (Pennis) Quia venti dicuntur habere alas, unde ipse lib. 6. Metamor. de Boreâ abducente, Orithyiam, dicit pauidam caligine tectus Orithyiam amans, saluus complectitur alis. (Tumida) Quæ tumidum facit. (Minora suis vitis) Quia potest reprimere ventos, qui sunt sub regno suo, vitæ autem suæ. i. iram, non potest coercere. (Quid iuuat ad motam) sic legendum est, non autem ad mortem, est autem ordo & sensus. (Quid iuuat) Id est quid prodest? (Me ad motam nomina proauosum) Figurare, id est habentem nomina proauorum ad mota, sicut Virgil. Oculos suffusa nitentes. (Ad mota) Id est appropinquata. (Posse referre)

HVB.

referre).i.enumerare.(Iouem inter cognatos).i.posse dicere,quod Iupiter sit de gēte mea. Aeolus autem non Hippotæ filius fuit,vt quidam male existimant, sed nepos. Natus est.n. ex Segesta filia Hippotæ Troiani, & Ioue. Hæc eadem Segesta à Criniso fluuio Sicilia com pressa genuit Acestem, qui postea in Sicilia regnauit. (Non minus).i.nihilominus. scilicet sim de gente Iouis. (Munera funebria).i.apta funeri.i.morti, est autē appositio figura propter duo substantia apposita sine copula, videlicet ferrum, & munera.

ASC. AEOLIDOS) Aeoli filia, hæc Aeoli, huius Aeolidos. (Opus exigeretur).i.cede expressæ ageretur, & exhiberetur. (Oculis).i.coram oculis. (Auctoris).i.patris. (Euri) Ventii sunt Orientales Zephyri Occidentales, Noui Meridionales, & Aquilones Septentrionales, quia vero Aquilo, seu Boreas à Thracia flat, vocat eum Scythonium, sicut Virg. grues, dicens, Scythoniasq; grues. (Scilicet est aliquid) Amara irrisio, nimirum, inquit, magnum est habere rationem cum ventis, qui illorum naturam induit pennis, quia finguntur venti pennis uti, dum præcipites feruntur. (Possidet & vitij &c.) Bonum verbum. regno, inquit, suo dominatur, non vitij. Maiora ergo sunt vitia regno, quia dominamur inferioribus, & minoribus duntaxat (Quid iuuat &c.) Sic Iuuen. Stemmata quid faciunt, quid prodest Pontice longo Sanguine censer? &c.

HVB. Fœminea).i.imbelli. (Non mea tela).i. non mihi apta aut conuenientia. (O vtinam) Optat se fuisse mortuam, antequam coniuncta fuisset fratri, ordo. (O Machareu hora, quæ com misit).i.coniunxit. (In vnū).i. si mul. (Venisset serior).i. tardior. (Meo leto).i. mea morte. i. vtinam prius essem mortua, quam me vnquam cognouisses: nā non venissem ad tantā calamitatem, vt coacta essem mihi, vt paterna madata adimplerem mortē con scissere nī tu pri⁹, si potes, opem feras. Et ex hoc Canace auget miseriam suam conaturque Machareum ad misericordiam mouere imprecādo sibi mortē, quæ sæpissime cū a teneris annis contingat, mortales quibuscunque calamitatibus futuris eripere so let. Mors enim vt testatur Sene ca, nullum habet incommodum, neq; vitam interimere videtur, & si ipsam quoquo modo eripiat. De qua plura legito apud Herod. & Cic. (Cur vnquā) Dolet de hoc amore illicito. (Quā frater) Quia amor fratris erga sororem debet esse moderatus, nec debet esse ad concu bitu. (Et cur sui, quod soror nō debet esse) Cur obsecuta sum tibi in coitu quod soror facere nō debet. (Ipsa quoq;) Dicit se etiā fuisse amore cōpulsam, sicut & fratrem. (Incalui) Incensa sum amore. (Deū) Cupidinē. (Tepente) Calēte. (Nescio quē deū, q.d. antea mihi incogni tū. (Fugerat) Describit signa amantis. (Color) Rubor. (Fugerat ore).i. ex facie. nam amās efficitur pallidus. Ouid. in 1. de Ar. Palleat oīs amans color hic est aptus amanti. (Macies) Macilētia. (Adduxerat) Attenuerat. Ouid. in loco supradictō. Arguat & macies vultū (Co acta) Cōpulsā, quia non habebāt appetitū, qui ex aegritudine amoris solet discedere (Sōni) Dormitiones. (Nec faciles).i. difficiles. Qui loco supradictō. Attenuāt inuētū vigilatē cor pora noctes, Curaq; imēso q. fit amore, dolor. (Annuā) Lōgissima. i. vnā nox videbat mihi vnus

*Obdu xerat. Fœminea teneo non mea tela manu? O vtinam Machareu, quæ non *cōmisit in vnū, Venisset leto serior hora meo. Cur vnquam plus me fratres, quā frater amasti? Et tibi; non debet quod soror esse fui? Ipsa quoque incalui: qualemq; audire solebam, Nescio quem, sensi corde tepente deum. Fugerat ore color: macies *adduxerat artus: Sumebant minimos ora coacta cibos. Nec somni faciles: & nox erat annua nobis. Et gemitum nullo læsa dolore dabam. Nec, cur hoc facerē, poterā mihi reddere causā: Nec noram, quid amans esset: ad illud eram. Prima malum nutrix animo præsensit anili: Prima mihi nutrix, Aeoli, dixit, amas. Erubui: gremioq; pudor deiecit ocellos: Hæc satis in tacita signa *fatentis erant.

*Furen tis. Fœminea teneo non mea tela manu? O vtinam Machareu, quæ non *cōmisit in vnū, Venisset leto serior hora meo. Cur vnquam plus me fratres, quā frater amasti? Et tibi; non debet quod soror esse fui? Ipsa quoque incalui: qualemq; audire solebam, Nescio quem, sensi corde tepente deum. Fugerat ore color: macies *adduxerat artus: Sumebant minimos ora coacta cibos. Nec somni faciles: & nox erat annua nobis. Et gemitum nullo læsa dolore dabam. Nec, cur hoc facerē, poterā mihi reddere causā: Nec noram, quid amans esset: ad illud eram. Prima malum nutrix animo præsensit anili: Prima mihi nutrix, Aeoli, dixit, amas. Erubui: gremioq; pudor deiecit ocellos: Hæc satis in tacita signa *fatentis erant.

vnus

vnus annus. (Lesa nullo dolore) Quæ non sentiebam dolorem aliquem. (Dabā gemitum) Emittebam suspiria. Reddere causam, cur facerem. Quia nesciebam amorem esse, qui me faceret suspirare. (Quid) Quæ res. (At eram illud) idest illa res. scilicet amans. (Prima) Ante alios. (Animo anili) Quali cauto, & perito talium rerum. (Malum) Amorem meum. (Aeoli) Vocatiuus est patronymici fœminini. (Amas) Es correpta amore. (Erubui) Verecundiam vultus rubore ostendi. (Deiecit) Demisit, nam verecundia facit oculos deiectos. Quid, de Calistone. Vix oculos attollit humo. (Hæc satis) scilicet licet tacerem, hæc erant satis. (Signa færentis idest confitentis me amare. (In tacita) idest me nihil ei respondente.

N O N mea. i. non decentia me. (O vtinam) Dixi monosyllaba in vocalem definitia à vocali sequente non absumi. (Venisset serior) i. tardior. (Lero) i. morte hoc est vtinam non fuisset iuncti, nisi post mortem. (Cur vnquam plus me frater, quàm frater) i. quàm fratrem decet. (Et) Cur supple. (Fui tibi, quod non debet esse soror) scilicet amica, & concubina. (Ipsa quoque incalui) Non tua solius culpa est, sed & mea, nam. (Ipsa) idest ego. (Quoque) i. etiam. (Incalui) i. intrinsecus calui, &c. (Sensi nescio quem deum) Cupidinem vide licet, quem tunc non norat, supple talem. (Qualem solebam audire) Supple alijs fuisse. (Fugerat ore) i. ab ore color &c. signa sunt amoris. (Nullo lesa dolore) Nesciens causam, quia amor erat. (At illud eram) scilicet quod non eram. (Quid esset) Videlicet, amans nescini quid esset amans, & eram amans. (Animo anili) i. sagaci, & callido ex longa experientia, qualis est in anu, dixit. (Aeoli) i. Canace Aeoli filia, tu amas.

A S C.

Iamque tumescebant vitiati pondera ventris:

Aegraque furtiuum membra grauabat onus.

Quas mihi non herbas, quæ nō medicamina nu-

Attulit? audaci supposuitq; manu? (trix

Vt penitus nostris (hoc te calauimus vnum)

Visceribus, crescens excuteretur onus.

* At nimium viuax admotis restitit infans

Artibus, & tectus tuus ab hoste fuit.

Iam nouies erat orta soror pulcherrima Phœbi:

Denaque luciferos luna * premebat equos:

Nescia quæ faceret subitō mihi causa dolores,

Et rudis ad partus, & noua miles eram.

Nec tenui vocem: quid ait, tuo crimina prodīs?

Oraque clamantis conscia præsit anus.

Quid faciam infelix? gemitus dolor edere cogit:

Sed timor, & nutrix. & pudor ipse vetant.

nimium genitus ad viuendum. (Restitit artibus, admotis) i. vicit appositas artes. (Tectus) In ventre meo. (Tutus ab hoste) i. ab illa anu, quæ illis medicaminibus quærebat eum interficere. (Soror Phœbi) i. Luna. (Erat orta nouies) i. iam erat nouus mensis. (Dena) i. decima. (Luciferos) Ferentes lucem, est autem hoc loco adiectiuum idest iam aderat decimus mensis, quo vt plurimum dicuntur mulieres parere. Virg. Matri longam decem tulerunt fastidia menses. (Nescia) Ignara. (Quo causa faceret dolores) Quia nesciebam eos fieri ex fetu, qui iam erat maturus in ventre. (Rudis) Inexpertus. (Miles) Translatiue dixit. (Noua) Quia nunquam ante pepereram. Solent utique nouæ parturientis intolerabili dolore affici, & prænimio dolore exclamare, ut paulo infra ostendit, dum inquit. Nec tenui uocem, Et ex hoc ostendit tanquam rudis ad furta, m nime potuisse partum celare, ni eius nutrix sibi auxiliata fuisset, ipsiusque os adeo compressisset, ut etiam magno pudore, & timore prohibita,

Tumescebant) crescebant.

(Vitiati) Grauidi. (Onus

furtiuum) idest puer, quem ferebam in vtero. (Furtiuum) Oc-

cultum, vel futuro id est stupro conceptum. (Membra) scilicet,

mea. (Quas herba non attulit)

q. d. omnes est enim legendū inter-

rogatiue. (Supposuit) Per in-

feriores etiam partes immisit.

(Vt on⁹ excuteretur nostris Vi-

sceribus. i. iiceretur è ventre, &

vt facerem abhortiuū, sunt enim

quædam herbæ, & quædam medi-

camina, quæ habent vim facien-

di abhortiuum. (Hoc te calauimus)

Parentelis est idest hoc so-

lum tibi occultauimus, quod vo-

luerim ante emittere partum, di-

cimus autem cœlo te hanc rem,

& de hac re. (Nimium viuax) i.

hita,

H V B.

* Ah

* Vehe-

bat.

hita, filere adacta fuisses. Arguitq; hoc loco quantum doloris inter parturiendum passa fuerit, connectendo alias complures erumnas suas, quas seriatim exequitur: Cum ait. Mors erat ante oculos &c. Ordo est. (Ego nescia quæ). i. qualis causa. (Faceret) Hoc est causaret. (Mihi tam subitos). i. repentinos dolores. (Et). i. quoniam eram rudis & noua miles ad partus. (Nec) Pro non (Tenui vocem) Hoc est me potui continere, quin clamarem. (Nec tenui vocem). i. non potui comprimere vocem, quin clamarem. (Quid ait) Ordo est. (Anus) Ait (Quid prodit?) Quid indicas? (Tua crimina) Tuum scelus. (Et ipsa conscia). i. quæ sciebat crimen meum. (Pressit) Claudit. (Clamantis). s. mei. (Quid faciam?) Pro facerem? (Edere) Emittere. (Gemitus) Clamores. i. ex vna parte dolor partus cogebat me clamare, ex altera prohibebat timor patris, & nutrix, quæ increpabat me. (Ex pudor) Ex tanto scelere.

ASC. **VITIATI.** i. violati ventris. (Onus furtiuum). i. furtim conceptum, nesciente patre. (Quas mihi non herbas &c.) Hoc est nullas non attulit, & oēs attulit, sed plus est in figurata interrogatione, quam in expressa etiam vniuersa affirmatione. significat enim qui sic querit, velle inuenire exceptionem, & non posse. Hæc eadem vt sciret, quid non faciebat Amyntas? Et, Quæ nō inculcaui amens hominumq; deorumq;. (Hoc te calauimus vnum) Honeſta purgatio, ne Machareus, tam infandi conatus conscius innuatur. (Ah infans nimum viuax) idest vitalis. (Restitit ar.) idest medicaminibus admotis. (Et rectus) scilicet, in ventre meo. Fuit tutus ab hoste scilicet nutrice, aut arte nostra. (Iam nouies) Significat quomodo aduentante maturo partu peperit. (Soror Phœbi) idest Luna. (Noua mil.) scilicet Lucine, quæ Deo partus est. (Quid ait) scilicet nutrix anus.

HVB. **E** Lapſa) Iam ore emissā. (Reprædo). i. iterum prehendo. (Cōbibere) (Exiccare, & itra me tenere. Legendū est, cōbibere, nō aut cōhibere, quia rō metri non patit. (Ante oculos,) q. d. certa & parata. (Lucina) Dea partus, de qua diximus in epist. Hypsipyles ad Iasonē. (Ope) Quia solet auxiliari parientib;. (Mors erat graue crimē) Quia non potuissē mori sine infamia, i. tali casu, quo fuisset cognitū scelus meū. (Sup incubens. s. tu. (Scissa tunica) i. veste. (Et coma) i. capillis pp dolorē quē de me capiebas. (Refo- uisti) Recalefacisti. (Nostra pectora pressa tuis) i. imposuisti pectus tuū sup meū. (Tuis). s. pectoribus. (Et mihi) Dicit verba, quibus Machareus vsus est ad Canacē. (Dixi) Pro dixisti, synco- pa est. (Duos). s. te & filiū. (Cor- pore vnus). i. corpore tuo. (Det vires) Faciat te nō deficere. (Fra- tri nā) Ecce, quæ spes sit. (Fratri) s. mihi pōt etiā legi, fratris, vt dicamus. (Es futura nupta) i. vxor, & ita nupta, erit nomen, si vero legitur fratri, est participiū. (Illius) Dupliciter pōt hic textus ordinari. s. cū præcedenti sic, es futura nupta fratris illius, de quo &c. Vel melius, vt legatur fratri, & postea ordinetur sic. (Tu eris &). i. etiam. (Vxor illius). s. mei. (De quo). i. pp quem. (Tu es mater) idest filiū peperisti. His verbis dictis intelligimus eum statim discessisse. (Mortua). s. vt videbar

Continuo gemitus, elapsa que verba reprendo:
Et cogor lacrymas combibere ipsa meas.
Mors erat ante oculos: & opem Lucina negabat:
Et graue, si morerer, mors quoq; crimē erat:
Cum super incumbens, scissa tunicaq; comaq;
Pressa refouisti pectora nostra tuis.
Et mihi, viue soror, o carissima, dixi.
Viue: nec vnus corpore perde duos.
Spes bona det vires: fratri nam nupta futura es:
Illius de quo mater * es, vxor eris.
Mortua (cede mihi) tamen ad tua verba reuixi:
Et positum est vter i crimen, onusque mei.
Quid tibi grataris? media sedet Aeolus aula:
Crimina sunt oculis furripienda patris.
Frondebis infantem, amissq; albens oliuæ.
Et leuibis vittis sedula cælat anus.
Ficta que sacra facit: dicit que precantia verba:
Dat populus sacris, dat pater ipse viam.
Iam prope limen erat: patrias vagitus ad aures
Venit: & indicio proditur ille suo.

debar mihi. (Reuexi) Respiraui. (Ad tua uerba). i. ppter uerba, quæ mihi dixisti. (Crimē, onusque. i. criminofum onus. (Positum) Pro depositū. i. peperit. (Quid tibi) Dicit se frustra peperisse, quia & sibi, & filio nuper nato sit moriendū. (Grataris) Gratularis, & gaudes, quia dixi me peperisse. (Æolus) Pater meus. (Surripieda) Remouēda. (Oculos patris) Ne ab eo uideatur. i. auferendus est puer ita natus, ne pater eum uideat. (Fronibus) Dicit quo modo nutrix eum occultauit, simulās se facturam rem diuinam. (Fronibus) Folis, ramis (Albentis oliuæ) Hæc enim arbor erat in tutela Palladis, & dicata paci, apta sacrificijs, quæ anus uolebat simulare. (Velat) Tegit. (Vittis) Fascijs, tanquam rem sacrā. (Sedula) Studio fa. (Ficta) Simulata. (Verba precātia). i. dicit hymnos, & supplicationes. (Dat uia). i. cedit, quia credebat eam facere uera sacra. (Erat prope limen). i. iuxta ianuam. ut egrederetur cū infante. (Vagitus) Proprie dicitur uox, & clamor infantum. Virg. lib. 6. Hinc exaudiri uoces uagitus & ingens. Infantumque animæ flentes in limine primo. (Patrias). i. paternas. (Proditur) Detegitur, cognoscitur. (Suō indicio) Propria uoce.

A S C E N S I V S.

GEMITVS Accusatiuus est pluralis. nam ordo est, dolor cogit edere gemitus. (Re ASC. predo) Per syncopam, ut uersus indicat, pro reprehendo, dictum. (Cōbibere) Metaphora ab arena, & cinere. (Lucina) Dea partus, quæ præest nenientib. in lucem, Diana. s. aut Iuno. (Pectora nostra tuis). s. pectoribus. (Dixi) Per syncopam, pro dixisti, nam non in solis præteritis in ui sit. Dixit enim. Virg. in 1. Aen. Accessit scopulos, p accessistis, & in 6. Direxisti tela manusque, pro direxisti. (Perde duos) Ve, & foetum. (Mortua) Sup. eram. (Positū est). i. expositum, ante pedes positum post partum. Cui dicto uidetur per phantasiā gratulari Machareus, unde addit. (Quid tibi grataris? media sedet Æolus aula,) q. d. seuus excubator. (Lauibus uittis). i. sertis, quæ tempora in modum uittarum cingat. (Iam prope limen erat) Do let agnitum esse partum à patre. Facinusq; rescitum, sed ut sæpe facit, motus, mouet. i. affectionem, seu compassionem à frustrata spe. sicut 5. Aenei. Iamque propinquabant metis finemque tenebant &c.

Eripit infantem, mentitaque sacra reuelat.

Æolus: infana regia uoce sonat.

Vt mare sit tremulū, tenui cum stringitur aura:

Vt quatitur tepido fraxina uirga Noto:

Sic mea uibrari pallentia membra uideres:

Quassus ab imposito corpore lectus erat:

Irruit: & nostrum uulgat clamore pudorem:

Et uix à misero continet ore manus.

Ipsa uihil, præter lacrymas, pudibūda profudit:

Torpuerat gelido lingua retenta metu.

Iamque dari paruū canibusq; , aibusq; nepotē

Iusserat: in solis destituique locis.

Vagitus dedit ille miser, sensisse putares:

Quaque suum peterat uoce rogabat auum.

Quid mihi tunc animi credis germane fuisse?

* Nam potes ex animo colligere ipse tuo:

Cum mea coram filuas inimicus in altis

Viscera montanis ferret edenda lupis.

Reuertat) Detegit remotis HVB.

fronibus. (Mentita) Ficta.

(Regia) id est aula. (Sonat)

Resonat. (Infana) Magna (Vt

mare) Facit comparisonem de

suo tremore, cum audiret patrē

ita clamantem. (Stringitur) Le

uiter percutitur. (Tenui) Leui.

(Fraxina) pro fraxinea. (Noto)

id est uento. (Tepido) Quia ue

nit à meridie, ideo est tepidus.

(Sic) Adaptatio similitudinis.

(Videres) pro uideret aliquis.

(Vibrari) Moueri, tremere.

(Quassus ab) sensus est, lectus,

super quo eram quatiebatur à

meo corpore tremente. (Quas-

sus) Concussus. (Irruit). i. cū im

petu intrant cubiculum meum.

Virg. Irruimus densis, & circum

fundimur armis. (Vulgar) Mani

festat. (Pudorem). i. dedecus &

infamia, ita enim significat hoc

loco

CANACE

loco. (Vix continet manus ab ore misero). i. uix continet se, quin unguibus dilaceret mihi uultum, & eruat oculos. (Ipsa). i. ego. (Profudi). Emisi. (Præter lacrymas). Quia non potui aliquid dicere, sed solummodo fleui. (Pudibunda). i. plena pudoris, & uerecundiæ. (Torpuerat). Ita quod non poterat loqui. (Gelido). Frigido ab effectu. (Tamq; iusserat). Postquam Canace exposuit dolorem, quæ ex difficultate, & periculo pariendi accepit, deinde ex infante cognito, & de prehenso à patre, nunc dicit multo maiorem dolorem, quo percussam se dicit, cum audiuit patrem suum iussisse illum infantulum innocentem exponi dilacerandum canibus, & feris. (Paruum nepotem). s. suum, nam natus ex filio, uel filia dicitur nepos aui sui. (Canibusque auibusque). Vtraque copulaque, apponenda est, ut uersus stet, quando etiam sensus exigit. (Destitui).

Derelinqui sine aliquo custode. (Solis) Desertis, inhabitatis. (Dedit). Cum anus iussit. (Putes sensisse). Videbatur sensisse illud crudere iussum, ita in tempore uagiuir. (Voce, quæ poterat). i. illo uagitu, quia uoce expressa, & uerbis formatis loqui nondum poterat per gratiam. (Quid animi). i. quem, uel qualem animum. (Non potes). i. potes scire, quem animum habuerim, si feceris coniecturam de tuo ad meum. (Colligere). Coniicere, cognoscere. (Inimicus). (Satelles, uel famulus patris nociturus mihi. (Viscera). Filium meum, sunt enim filii uiscera parentum. (Montanis). Qui incolunt montes. (Coram me, Id est me uidente. (Exierat). s. pater meus, nam superius dixit. Irruit, & nostrum uulgar clamore pudorem. (Tum demum). Tunc tandem. s. ego egresso. (Planxi). Percussi. Nam contigit ire in meas genas unguibus id est tunc demum licuit mihi immittere ungues in genas meas dilacerandas. (Satelles). Miles, minister. (Patrius). Paternus. (Vultu moerente). i. tristi. ex quo poteram cognoscere eum afferre tristia mandata. (Indignos). Crudeles. (Sonos). Voces, uerba. (Æolus). Verba satellitis ad Canacæ. (Tradidit). Interpositio est, sunt. n. uerba Canaces, dicit. n. dicitis illis uerbis, tradidit enssem. (Et iubet). Adhuc sunt uerba satellitis post traditum enssem. (Quid uelit). Quare mittatur tibi. (Ex merito). s. tuo. i. ex eo, quod fecisti, uult intelligas, ad quid eum tibi miserit. (Scimus). Verba Canaces, dicit. n. scio, quod uelit hic ensis, & eo utat pro merito meo. (Fortiter). Intrepide, quia non dubitabo me interficere. (Cōdā). Immittā, & abdā. (Dona paterna). Enssem quæ pater mihi misit. (His mea). Apostrophā facit ad partem, Donas mea cōnubia his muneribus. i. hæc munera facis meis cōnubiis? dicimus. u. dono tibi hanc rem, ut Dido ad Aeneā, Quod tibi donauī perfide littus emi, & dono te hac re, ut hic, & Virg. in 5. Aen. Sergestum Aeneas promisso munere donat. Multa sunt alia exēpla. (Erit diues hac dote). Quia nulla re unquam egebit, quia hoc ense se interficiet. (Tolle procul). Dicit ad cōnubia sua non adhibendum esse Hymeneū, quia sunt interficia. (Facies maritas). i. tēdas cōnubiales. maritas adiectiuū est. (Pede turbato). i. celeri, consequens pro antecedenti, nam ex turbatione, & meru sit aliquis celer. Vir. de Caco turbato. Pedibus timor ad didit

didit alas. (Tecta nefanda) In quibus nefandum facinus admissum est inter fratrem, & sororem. (Ferte faces) Dicit non hymenæum adhibendum suo concubitu, sed Erinyn ferentem faces infelices, ut supra Hypsipyle Iasoni. At mihi nec Iuno, nec Hymē, sed tristis Erinny's prætulit infaustas sanguinolenta faces, dicit ergo. (O Erinnyes) .i. ò furia, sic aut legendū est, nā declinatur Erinny's, Erinnyos. (Atre) Infernæ. (Faces, quas fertis) .i. funebres, & nō nuptiales, ratio autem metri nullo pecto patitur, ut legatur Eumenides, sed Erinnyas recte legitur. (Vt meus rogos) .i. in quo sum cremanda, cum ero mortua. (Luceat) Incendatur. (Ex isto igne) .i. quem uos furie affertis, est autem rogos proprie lignorum, cōgeries, & pyra ad comburenda cadauera, cum ardere cōperit. Virg. Ter circum accensos subiectis ignibus atris Decurrere rogos. (Nubite) Intelligimus eam habuisse alias sorores, licet de eis apud poetas non fiat mentio. (Melior parca) .i. meliore sorte, & fortuna, quā ego. (Admissi) .i. delicti mei. (Admisit) .i. peccauit. (Editus) In lucē datus, & emissus. (Vix bene natus) .i. qui uix lucem. (Quo facto læsit audm) .i. quid fecit, propter quod læserit Aeolū auū suum, ut eum nunc iubeat mori? (Si potuit) Quia non potuit. (Ah) Dolentis. (Plectitur) Punitur. (Meo admissio) .i. propter peccatum meum.

VAGITVS) .i. ploratus infantis. (Inditio proditur ille suo) Sicut forex secundū Co ASC. micum, qui suo strepitu se feli prodit, selem autem cantum dicit uulgus. (Ipsa) .i. ego solū, inquit, lacrymare potui non proloqui. (Nepotem) Is enim proprie dicitur respectu auī. Erat autem auus eius & paternus, & maternus Aeolus. (Sensisse putares) .i. quilibet putare posset, qui gestum eius uideret. (Quid mihi) Sic Virg. Quis tibi tunc sensus cernenti talia Dido? (Viscera) .i. partum, quem uiscera mea portauerunt, & ediderunt. (Edenda) .i. deuoranda. Lupis montanis) In montibus uersari solitis. (Satelles patrius) .i. a patre missus, ap paritor, uulgo seruiens dicitur, olim latro, quasi latero, quia lateri adhereret. Ignari cliēte uocant, cum cliens a colendo dictus ad aduocatū referatur, est enim qui alterius in iudicio utitur præsidio, & ob id ei addictus est, nec publicus est minister, is uero, qui ad publica negocia mittitur, & minister, & uiator dicitur. (Aeolus hunc ensē mittit tibi) Verba satellitis. (Tradidit ensē) Verbum Canaces, hoc est cum diceret, mittit tibi, simul tradidit ensē addens. (Et iubet ex merito scire, quid iste uelit) Quia meruisti occidi. mouet ergo, ut tute id facias. (His mea muneribus) Planum nō est cum apostrophe, sic Aen. 2. Hoc erat alma parens, quod me per tela, per hostes, Eripis? &c. (Hymenæus) Nuptiarum Deus creditur. (Parca meliore) .i. meliore fato. (Quid puer &c.) Quia facinus suum omnino purgare non potest, adducit causam infantis, quem insontem dicit inique, & impie trucidatum. (Si potuit meruisse,) Quasi dicat certum est, quod non.

Nate dolor matris, rapidarum præda ferarum,
Hei mihi natali dilacerate tuo.
Nate parum fausti miserabile pignus amoris,
Hæc tibi prima dies, hæc tibi summa fuit.
Non mihi te licuit lacrymis perfundere iustis:
In tua nec tōnsas ferre sepulchra comas.
Non super incubuit: non oscula frigida carpsi:
Diripiunt auidæ uiscera nostra feræ.
Ipsa quoq; infantis cū uulnere psequar umbras:
Nec mater fuero dicta, nec orba diu.
Tu tamen ò frustra miseræ sperate sorori,
Sparsa precor nati collige membra tui.
Et refer ad matrem: socioq; impone sepulchro:
Vrnaque nos habeat quamlibet arcta duos.
Epist. Quid.

Nate) Vertit sermonem ad HV B. filium, cuius miserrimā sortem dolet, quod eodē die natus & mortuus sit. (Præda) Rapina, cibus. (Tuo natali) die, quō natus, dicitur aut & hic natalis substantiue, & hoc natale in neutro gñe, & tunc facit ablatiuum natali, ut hic dicitur aut adiectiue, hic, & hæc natalis, & hoc natale, & addit dies, uel lux, uel tēpus, dicitur et locus natalis, in quo aliquis natus est, ut Ouid. in Trist. Nescio qua natale solum dulcedine cinctos Detinet. (Pignus) Confirmatio. nā filii dicuntur pignora cōiugii. (Parū fausti) .i. parū felicitis, & fortunati. (Hæc) Quapater

CANACE MACHAREO.

pater meus iussit te exponi feris. (Summa) Vltima. (Nec mihi) Conqueritur, quod non poterit præstare officium, quod solet in funere filii. (Iustis) Debitis pp affectum naturæ, unde ipse Ouid. alibi: Quis matrem, nisi mentis inops, in funere nati Flere ueret? (Perfundere) Irrigare. (Nec tonsas). i. longas. (Non super incubui) Nam parentes ex affectu naturali solent incumbere cadaueribus filiorum, & sic eos mortuos osculari. Virg. lib. 11. de Euandro. Pheretro Pallante reposito Procubuit super, atque hæret lacrymansque, gemensque. (Diripiunt) Auferunt, dilacerant. (Ipsa quoque) Dicit se secuturam filium suum quia gladio à patre misso se interficiet, ut supra dixit. (Vmbra infantis). i. animam filii mei. (Cum uulnere) Quod mihi faciam. (Nec fuero dicta diu mater) Quin priuabor filio, sine quo non possum dici mater. (Nec dicat orba diu) Quæ licet, caream filio, & propter hoc sim orba, tam cito moriar, & sic non dicar orba. (Tu tamen) Nunc rogat fratrem Machareum, ut colligat ossa matris, & filii, & reponat in eadem urna. (Frustra sperate) Quia cum sperarem te futurum maritum meum, non potui, id cõsequi. (Sorori) Pro à sorore. (Sparsa) Dispersa & dilacerata. (Refer) Reporta. (Ad matrem) Ad me, ex qua paulo ante exierant. (Socioque) Coniuncto, & communi. (Quamlibet arcta). i. quamuis stricta, & melius, quam quelibet urna, i. uas in quo reponebantur cineres cadauerum. Iuue. Et in urna perpetuum uer. (Fundelacrymasque in funere). i. prosequere mortem meam lacrymis. (Reformida) Verere, time. (Perfer) Effice. (Mandata) Hæc. s. quæ tibi commisi. (Proiectæ) Infelices, & abiectæ. (Ipsa) Ego. (Perfruar mandatis patris). i. facia, quod pater mihi mandauit, quia sup. dixit. Aeolus hunc enssem mittit tibi (tradidit enssem) Et iubet ex merito scire quid iste uelit.

A S C E N S I V S.

ASC. HEI mihi natali) πᾶρθ' à tempore, quia die natali solebant prisci indulgere gaudio. i. dare operam uoluptati. Vnde Pers. Hunc Macrine diem numera meliore lapillo Qui tibi labentes apponit cædus annos. Et in Buc. Phyllida mitte mihi, meus est natalis Iola. Hinc Herodes dicitur die natali conuiuium celebrasse, quo petrum est caput Baptiste. (Hec tibi prima dies) Idem πᾶρθ'. sic de rosis Maro. Quam longa una dies, ætas tam longa rosarum est. (Non super incubui) Id enim moris. Vnde Anna de Didone: Et extremus si quis super halitus errat: Ore legam. id autem faciebant applicando os ori, & superincumbendo. (Nec mater fuero dicta). s. uiua, quia sese occisura est. (Sparsa precor nati) Hæc epistola principalis est intentio. (Ne ue reformida) Quia amor, quod & horror facere solet.

IN XII. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

A Vrei uelleris fabulam plenissime diximus in epistola Hypsipyles, quæ incipit. Littora Thessalie itaque illuc recurratur. Quantum autem pertinet ad hunc locum, recitetur ex Diodo. Iasona Corinthii tradunt, cum annis decem cum Medea uixisset gemisse ex ea filios duos, quo tempore aiant Medeam magno in honore non solum propter speciem qua eminebat, sed etiam propter prudentiam, ceterasque uirtutes, quibus ornata erat, à uiro habitam fuisse, paulatim deinde a tatem decoris forme auferente, Iason Glaucem, quam Poëta appellat Creusan Creontis filia amore captu, uirginem uxorem à patre petiuit, annuente Creonte, certumque nuptiarum statuente diem: Iason Medea spontaneum diuortium persuadere conatus est. Attenius se cupere illam uxorem ducere, non in eius contentum, sed ut filios suos in domum regiam ea cognatione introduceret. Medea hæc uerba egreferente, deosque iurandi præstiti testes appellante Iason beneficii accepti immemor, & ingratus Creontis filia uxore accepta, Medeam abs se expulit, quid postea fecerit, dicemus in fine epistolæ. Irata igitur Medea hanc epistolam ad Iasona scripsit, in qua primum commemorat Iasonis sua erga eum beneficia, & promissa, & insurandum Iasonis deinde adiurat ipsam Iasona, ut si minus sui causa, saltem causa filiorum communium uelit eam recipere, & loco solito coniugii eam habere, quod si non fecerit, minatur ei se sumpturam uindictam se tantæ iniuriæ.

MEDEA

MEDEA IASONI.
EPISTOLA XII.

* Exul, inops, contempta nouo Medea marito
Dicit, * & an regni tempore nulla vacant.

T* tibi Colchorū memini Regina vacauī.

Ars mea cum peterens, vt tibi ferret opem:

Tunc, quæ dispensant mortalia fata, sorores

Debuerant fusos euolisse meos.

Tunc potui Medea mori bene: quidquid ab illo
Produxi vitæ tempore: pœna fuit.

Hei mihi cur vnquam iuuenilibus acta lacertis
Phrixeam petiit Pelias arbor ouem?

Cur vnquam Colchi Magnetida vidimus Argo?
Turbaque Phasiacam Graia bibistis aquam?

Cur mihi plus æquo flauī placuere capilli?
Et decor, & linguæ gratia ficta tuæ? (nas

* At semel in nostras quoniam noua puppis are-
Venerat: audaces attuleraque viros)

Isset anhelatos non præmeditatus in ignes
Immemor Aesonides, oraque adunca boum.

Semina iecisset: totidem sumpsisset & hostes:
Vt caderet cultu cultor ab ipse suo.

Quantum perfidiæ tecum scelerate perisset.
Dempta forēt capiti quàm mala mulra meo.

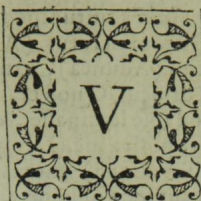
Est aliqua ingrato meritū exprobrare voluptas
Hac fruar: hæc de te gaudia sola feram.

multis epistolis conqueritur ergo, quod Iason cum Argonautis vnquam uenerit in Colchos, & quod eius amore capta fuerit. (Acta) Impulsa. (Iuuenalibus) Fortibus. nam iuuenes robustiores. (Pelias) Thessalica à Pelio monte Thessaliæ, ubi incise arbores ex quibus Argonautis fabricata est. (Quem Phrixeam) Quam Phrixus Marti consecrauit, ut supra dictum est in epistola Hypsipyles. (Arbor) Naui. (Magnetida) Thessalicam, Magnesia enim regio est annexa Thessaliæ, ut Plinius scribit: Magnetes eius populi dicuntur equitanti periti, de quibus Lucan. lib. 6. Et Magnetes equis, Minyæ gens cognita frenis. (Colchi) scilicet nos. (Argo) Nomen est nanis Iasonis, ut alibi diximus. (Turba Graia) idest uos Argonautæ qui estis Graij. (Aquam Phasiacam) Nam Phasis fluuius est Colchorum. (Plus æquo) idest plus iusto, ut propter pulchritudinem tuam proderem patrem. (Decor) Pulchritudo tua. (Gratia ficta) idest faciūsimulata. (At semel) Vt magis augeat beneficium suum erga Iasonem, dicit, quod debuisset pati eum ire in magna, & aperta pericula. (Noua puppis) Nam quidam uolunt eam fuisse primam nauem. (Audaces) Temerarios, qui non

Epist. Ouid.

I 2

con-

T). i. licet. HVB.
(Regina)

.i. ego filia regis Aetæ, vt Virg. Magnū regine, sed enim miseratus amorem Dedalus &c. illic reginam intelligit Ariadnem filiam regis Menois. (Colchorū) Colchi populi sunt in Pōto, quibus imperauit Aetæ, regio Colchis appellatur. (Vacui) præstiti operam, inseruiui tibi. (Ars mea). i. magica, & incantatoria. Nā Str. lib. 1. dicit Medeam ueneficam fuisse, memoriæ proditum esse. (Sorores). i. tres Parcæ. (Dispensant) Disponunt, sed quia dicuntur nere fata hominum, ideo dixit dispensant, unde, & pensa dicta sunt à pendendo. (Fila) Allusit ad officium earum. Iuuen. de parcis, & staminis albi lanificæ. (Euoluisse) Diuisis syllabis, vt supra diximus, legendum est .i. euacuasse. (Fusos suos). i. debuerant finiuisse vitam meam. (Bene). i. honeste. (Quidquid) Sensus est, omnis vita, quæ fuit mihi post illud tēpus, fuit pœna, quia semper vixi in magnis curis, & doloribus. (Hei mihi) Longe reperit causam suorum malorum, quod quidem est muliebres, vt in 1. episto. plene diximus super eū locum. O utinam tunc cum Lacedæmona classe petebat, & alijs

* Aliq
hec duo
carmi-
na adul-
terina
dicunt.
* An à
regnis.
* At

M E D E A

considerauerant magnitudinem periculi. (Iſſet. i. ire debuisset. (Aesonides) Iason. (Nō præmeditatus) Inconsideratus. (Anhelatos) Efflatos, & experitos ē naribus Taurorum, & in. (Ora) Infacies. (Adunca) Curua. (Iecisset) Iacere debuisset, & spargere. (Semina) Dentes serpentis. (Totidem) Quod erant semina, hoc est dētes. (Caderet) Periret. (A suo cultu). i. à semine, quod ipse seminasset, & coluisset tāquam agricola. (Quantum) q. d. multum, quia non decepisses postea me. (Dempta) Amota. (Capiti) vitæ meæ, quæ non esset in discrimine, sicut est. (Est aliqua) Sententia est, color rhetoricus. (Exprobrare) Obijcere, quasi cum probro. i. contumelia opponere, & referre. (Hac). f. voluptate exprobrandi beneficium.

ASC. VT tibi colchorum Ex abrupto & ad præcogitata respiciente incipit exordio quocirca non dicam versiculos eos, qui ex quibuldam lib. præponuntur, esse Ouidianos. hi autem sunt. Exul, inops, contempta nouo Medea marito Dicit, an à regni tempore nulla vacante (At tibi &c.) Ordo priorum est. Medea exul, inops, & contempta dicit nouo marito. Iasoni. Non dicit quid, & id artificiose subicit, quia non congruit salutem dicere repudianti, nec male diceret cuius sibi gratiam reconciliare motitur. Artificiosam quoque aposiopesis facit, quasi ea obruente obiectione, quid dicis Medea iam contempta viro in regnum suscepto? cui illa. (An à regni tempore). i. postquam in regno fui, quod propter eū deserui. (Nulla vacante). f. tēpora, vt mihi aures præbeat? aut quid simile. Sed quia, vt dixi hoc principium Ouidianum non est, dicamus Medeam præcogitasse sic. Fateor quidem Iason, noua nupta regno dotata est, quod ipsa afferre non possum. & ita minus utilis nunc fuero. (At memini) .i. memoria repeto. (Quia ego regina). i. cum essem regina, hoc est filia regis Colchorum. (Ego vacauī). i. vacua omni alio negotio operam nauaui. (Tibi). f. vni, tunc. l. (Cum) id est quando. (Peteres, vt ars mea feret tibi opem). i. auxilium. (Tūc sorores). i. Deæ fatales, quæ Parex dicuntur. (Debuerant fufos euoluiffe suos) Euoluiffe pentasyllabum est. dicuntur autem filo, seu stamine cuiuslibet fata, ac dies cōmensurare, vnde sunt versiculi. Clotho colū portat, Lachesis trahit, Atropos occat. (Tunc potui Medea mori bene) Quod Cherea Terentianus dicit sic. Nūc est tempus profecto interfeci. cum perpeti me possum, ne hoc gaudium contaminet vitam ægritudine aliqua. (Arbor Pelias). i. in Pelio monte Thessaliæ natali, hoc est ex ea facta Argo naus. Est ergo patronymicum à loco natiuo, hoc est à patria, nec abusive, quia, vt Porphyrius asserit, locus, & patria etiam genus, hoc est principium generationis dicuntur, & à se denominantur, declinatur ergo hæc Pelias, huius Peliados &c. Similiter Magnetis, huius Magnetidos, vnde profert accusatiuum Magnetida, quocirca vtrunque patronymicum locale est. dic ergo. (Argo Magnetida). i. in Magnesia fabricata. diximus autem in o, græce habere etiam o, in acusatiuum, vnde leges Argo, non Argon, quia non descendit à nominatiuo Argos, sed Argo, vt, & altera, quæ vehat Argo. (Turba Graia). i. vos Græci. (Aquam Phasiacam) Phasidis fluminis Colchorum. (Iſſet) Pro iussit. & bene in tertia persona loquitur, quasi de alio, & redit ad eum in secunda dicens. (Quantum perdidit) O quantum, q. d. ad vtiā perisses quia tūc multa mala fuissent dempta meo capiti. (Nā ordo est. (Quātum). i. o quātū multa, q. d. plurima mala fuissent adempta &c. (Est aliqua in grato) Licet nullum, inquit, sim abs te expectatura solatium, nec querelæ meæ prec iū, tamē non desinam exprobrare meritum in te meum, cū ipsa exprobratio voluptatē pariat animo meo, quod & Charinus Terentianus sic dicit in And. Sed quid ago, adeo ne ad eum, vt cum eo hanc iniuriam expostulem? ingeram mala multa. Atque aliquis dicat, nihil promoueris. Multum molestus certe ei fuero, atque animo morem gessero.

HVB. Iſſus) Repetit longe beneficia sua, à primo aduentu Iasonis in Colchos. (Iſſus) A Pelia patruo tuo. (Inexpertam) Insuetam nauigationem. (Aduertere) id est appellare. (Beata) Dicit, & latenter tangit historiam. Nam vt Str. scribit re-

Iussus in expertam Colchos aduertere puppim,
Intrasti patriæ regna beata mea.
Hoc illic Medea fui, noua nupta quod hic est.
Quàm pater est illi, tam mihi diues erat.
Hic Ephyren bimarem, Scytia tenus ille * niuosa
Omne tenet: Ponti qua plaga læua iacet.

Ex-

* Excipit hospitio iuuenes Aceta pelafgos :

Et præmitis pictos corpora Graia toros.

Tunc ego te vidi tunc cœpi scire, quis esses :

Illa fuit mentis prima ruina meæ :

* Vt vidi, vt perii: nec notis ignibus arsi,

Ardet vt ad magnos pinea tecta deos.

Et formosus eras: & me mea fata trahebant:

Abstulerant oculi lumina nostra tui.

Perfide sensisti: quis enim bene cedit amorem?

Eminet indicio prodita flamma suo.

Dixerat interea tibi rex: vt dura ferorum

Insolito premeres vomere colla bouum.

Martis erant tauri plus, quàm per cornua, sæui:

Quorum terribilis spiritus ignis erat.

Aere pedes solidi, prætentaque naribus æra:

Nigra per afflatus hæc quoque facta suos.

Semina præterea populos genitura iuberis

Spargere deuota lata per arua manu:

Qui peterent natis secum tua corpora telis:

Illa erat agricola mæsis * iniqua suo.

Lumina custodis succumbere nescia somno

Vltimum est aliqua decipere arte labor,

Dixerat Acetes: mæsti confurgitis omnes:

Menfaque purpureos deferit alta toros.

Quàm tibi nunc longe regnum dotale Creusæ,

Et focer, & magni nata Creontis erat.

Tristis abis: oculis abeuntem prosequor vdis:

Et dixit tenui murmure lingua, vale.

rem. & in primis formositatem. (Et me mea fata,) Hoc dicit ex parte sua, quod & mala fata sua trahebant eam. (Abstulerant) idest furati fuerant, multum enim valent nutus oculorum ad prouocandum amorem. (Sensisti) Aduertisti, cognouisti idest quod ergo eram capta. (Quis enim,) q. d. nullus. (Eminet) .i. apparet. (Suo indicio) Vt alibi: Quoque magis, tegitur tanto magis æstuat ignis. nam flamma indicio se detegit, & ita amor, qui flammæ comparatur. (Dixerat) Ostensura Medea, quàm magna multaue fuerint sua erga Iasonem beneficia, commemorat singula pericula quæ Iason fuerat subiturus, à quibus cum eum liberauerit arguit eum ingratiſſimum esse, si eam deseruerit. (Rex) Aceta pater meus. (Insolito) Insueto. erant enim idomiti Tauri. (Marcis) Marti consecrati, vt in epistola Hyppis. If se sacros Martis sub iuga panda boues, (Plus quàm per cornua) .i. qui etiam igne, quem naribus euomebant, erant sæui, non solum per cornua, sicut alij Tauri. (Spiritus) .i. flatus. (Erant ignis terribilis) Nam pro flatu emittebant ignem terribilem. (Aere pedes) Distinguen- dū est, vt sint duæ dictiones. (Pedes) scilicet erant, (Solidi) Duri, & fortes. Aere (Per es quo erant munitis. (Prætenta) Opposita. (Naribus) Ori. (Hæc) .i. æra. (Facta nigra) .i. fumosa, & caliginosa (Per suos afflatus) Quia flatus igneus solet facere nigra, quæ tangit. (Semina)

Epist. Ouid.

1 3

Dentes

gionis eius opes ex auri & argen-
ti, & ferri metallis iustam quan-
dam in ea loca expeditionis oc-
casionem suballegant. (Illic) In
Colchis. (Noua nupta) Creusa,
quam nunc accepisti. (Pater) .f.
eius Creon. (Tam diues erat mi-
hi) .f. Aceta pater meus. (Hic E-
phyre) Ephyre olim dicebatur,
quæ postea Corinthus à Coryn-
tho filio Orestis instaurata no-
men accepit, ære clara, inde Vir.
Ephyreiaque æra. Cauendum au-
tem ne legatur Zephyrè. (Bina-
rè) Dicit, quia est inter duo ma-
ria, inde Hor. Bimarisq; Corin-
thi mœnia. (Hic) .f. Creon pater
uxoris. (Ille) .f. pater meus. (Te-
nus Scythia) .f. vsq; ad Scythiā.
(Omne Ponti) .i. omnē partem
Ponti. (Qua) .f. patre. (Plaga)
Regio. (Læua) Sinistra. (Licet)
Posita est. (Pelafgos) .i. vos Ar-
gonautas grecos. (Præmitis pic-
tos toros) .i. discumbitis in to-
tis ornatis pictis tapetibus. (Pri-
ma ruina) Primū nocumentum.
Virg. lib. 4. Aen. Ille dies primus
leri & c. (Vt vidi, vt perii) .i. vno
eodemque tempore te vidi, & a-
more tui capta sum. Ignibus) .i.
amoribus. (Nec notis) .i. maxi-
mis, non vſitatis. (Ardet) Com-
paratio. i. sicut tecta accēsa ad sa-
crificia deorū crematur. (Et for-
mosus) Enumerat in Iasone mul-
ta, quæ eam trahebant ad amo-

* Acce-
pit ho-
spitio
iuuenes
pater Aceta
pelaf-
gos.
* Et vi-
di & pe-
rij.

* Acer-
ba.

Dentes serpentis. (Populus). i. homines. (Deuota manu). i. quæ se huic fato deuoueret, & dedicaret, sicut dicimus Decios deuotos. (Qui). i. homines nati ex dentibus serpentis. (Petterent) Ferirent, inuaderent. (Telis natis secum) Vt supra Hypsipyle. Et subito natos armatuisse viros (Illa messis) Traslato est. (Iniqua) Grata, & iniusta. (Suo agricolæ) Cui pp la borem deberet fructum, nō damnum reddere. (Vltimus) Vel maximus, vel certe extremus. Nam non huius peruigilis Draconis dentes, sed alios erat seminaturus. (Nescia succumbere somno). i. quæ a somno non poterant vinci. (Aeres) Nominatiuus est græcus, nam Latine dicitur Aeeta. (Dixerat) Supradicta esse tibi facienda. (Oēs). f. vos Argonautæ. (Cōfurgitis) Ex toro, vbi discumbebatis, vt supra. Et præmitis pictos corpora Graia toros. (Mensa deserit toros) Quia remota est, vt postquam exēpta fames epulis mēsq; remotæ. (Quam tibi). Hoc dicit tunc non cogitabas de vxore, quæ daret tibi magnam dotem, sed de salute. (Dotale) Quod dicis esse datum tibi in dotem. (Quam). i. quātum. (Erat longe). i. remotū ab animo, & cognitione tua. (Socer) Creon. (Et nata Creontis) Creusā, q̄ erat longe. (Tristis mœstus). (Prosequor oculis) Prospicio. (Vidis). i. lacrymantibus. (Lingua). f. mea.

ASC.

H O C illi Medea fuit. i. filia Regis. (Quam diues). i. quantū diues p̄r. (Est illi). f. Creusæ nouæ nuptæ. (Hic). f. Creon pater Creusæ. (Tenet Ephyren). i. Corinthum. (Bimarem). i. sitam inter duo maria Aegeum, & Ionium. (Ille). f. pater meus. (Tenet omne). f. omnem regionem. (Qua plaga Ponti iacet læna). i. sinistra: Tenui Scythia niuosa. Scitoræ iuuenes, quod Aeeta trisyllabum est. nec legatur Aeeta pro Oeta. (Vt vidi & perij.) Virgilianū Hemistichion in Buc. cuius sensus est. (Vt vidi). i. statim, postquā te vidi. (Vt). i. qualiter, cum admiratione, q. d. boni qualiter perij. (Ad deos). i. ante deos, in sacrificijs deorum. (Et formosus eras & c. Bene vtrūq; commemorat. Nam alterum non videtur satis fuisse, vt sic periret. Non omnia enim formosa continuo amamus. Quia tamen formosus, erat amabilis, & quia fata trahebāt eam. (Nam fatale patat quod per amorem in tanta mala inciderit) amabat misere. (Quis enim bene celat amorem? q. d. nemo, & est prouerbiale. (Dixerat in terea tibi rex), q. d. pater meus, qui præscripsit tibi, quo pacto vellus aureum acquirendum esset, quia non nisi domitis prius Tauris Mart. facti ignem naribus præ ferocitate efflantibus, qui pedes æreos habebant, his autem domitis erat solum fulcandum. & in sulcis ferendi dentes serpentini, serpentis (inquam) jā Cadmo interfecti, e quibus nascerentur statim armati homines, quos etiam iniremere oporteret, & illis interemptis peruigilem draconem necare, quæ omnia cum suis opibus nequit Iason efficere, confugit ad Medeam, cuius ope & arte fretus victor euasit, sed tamen, quam ille prius dederat fidem, nunc non seruat, unde perfidiæ damnat, atq; inculat. (Plurquam per cornua Nam ceteri Tauri coraibus tantum feroces sunt, hi autem etiani naribus, & pedibus, nam spiritus. i. status eorum erat igneus. (Nam ære pedes solidi) sup. erant, hoc est pedes erant ex solido ære, & habebāt anteriorem partem narium æream, aut saltem æratam, hoc est ære munitam, quod tamen ex flamma euomita nigrum erat. (Manu deuota). i. morti addicta. (Per aura dura) Et difficilia fulcaru. (Telis natis secum). i. cum primum ipsi nati essent. (Suo agricolæ). i. cultori qui dentes feminauerit. (Erat) Pro foret. (Dixerat Aetes) Vtroq; igitur modo legi, & Aeres, & Aeeta. Nam prius dixit Aeeta pelagos. (Quam tibi & c.) Docet opes suas non minus viles fuisse Iasoni, quā nunc regnum Creusæ, cum maius sit beneficium vitam conseruare, quā regnum conferre, cum hne vita inutile sit regnum, & tamen spreta ea, a qua vitam conseruatam habet duxit eam, a qua regnum obtrineat. (Magni Creontis). i. quem nunc tanti facis. (Et lingua dixit, tenui murmure) iubaui cum, vt sit concommitante tenui murmure, quia non congrueret puellæ audacter, vale, dixisse homini peregrino. Nec leges, dixi, sed dixit, quia lingua nominatiui est casus, vt decet metrum.

H V B.

MAre faucia) id est amore percussa. Virgil 4. Aen. At regina graui iandudum faucia cura. (Male) In perniciem meā. (Vt) Postquam. (Acta). i. prae-

Vt positum thalamo tetigit male faucia lectum:
Acta est per lacrymas nox mihi, quanta fuit.
Ante oculos taurique meos, segetesq; nefanda,
Ante meos oculos peruigil anguis erat.

Hinc

*Hic amor: hic timor ē: ipsū timor auget amorē,

Mane erat: & thalamo cara recepta soror,

Disiectamque comas, auersaque in ora iacentem

Inuenit, & lacrymis omnia plena meis.

Orat opem Minyis: petit altera habebit:

Aesonio iuueni, quod rogat illa, damus.

Est nemus, & piceis, & frondibus ilicis atrum:

Vix illuc radiis solis adire lices.

Sunt in eo (fuerant certe) delubra Dianæ:

Aurea barbarica stat Dea facta manu.

Nescio an exciderint mecū loca: uenimusambo:

Orsus es infido sic prior ore loqui.

Ius tibi, & arbitrium nostræ fortuna salutis

Tradidit: inq; tua est uitaque morsque manu.

mis. (Orat). f. soror mea. (Minyis) Argonautis, uobis Thessalicis. Nam ex Orchomeno, quod prius Minyeum uocabatur: colonos quosdam ad Polchon deductus constat, ut Strabon scribit, unde Argonautæ Minyæ dicti sunt. Nam Iason ex Iolcho fuit. (Altera petit). f. soror mea. (Altera habebit) Sic. n. quidam lib. habent, & tunc intelligimus. (Altera habebat) f. ego Medea, si habebit, intelligimus Creusam. i. altera perit altera capiet fructum. (Aesonio iuueni). i. Iasoni. (Quod perit). f. opem. (Est nemus) Describit locum, in quo Iason locutus est cum Medea, & eam rogauit in auxilium suum. (Atrum) Obscurum. (Picea species arboris. Virg. (Procumbunt piceæ, interdum piceus adiectiuum est. Pix uero dicitur ipse liquor. qui ex ipsa arbore manat. (Frondibus ilicis). i. ilicibus frondosis. (Vix illuc) Dicit ex densitate nix posse illum locum illustrari à sole. (Illuc) In illud nemus. (Delubra) Tempia. (Certe fuerant) Quasi correctio, quia dixit sunt. Dicit nescio, an nunc sint, certe fuerant. (Dea). i. simulacrum deæ Dianæ. (Nescio, an exciderint) Cauendum est ne legatur, nescis, quia neque ratio metri, neque sensus patitur, sed nescio, & est sensus, nescio, an ita oblitus sis locorū, sicut mei. (Nescio, an loca exciderint). i. ex memoria lapsa sint. (Mecū) Sicut ego excidi tibi. (Orsus es). f. incepisti, ab ordior. (Infido ore) Infidis uerbis. (Ius tibi) Verba quibus Iason ad Medeam usus est, eam sibi concilians. (Ius) Potestatem, arbitrium auctoritatem. (Salutis) Vitæ. (Manu). Id est potestate.

A S C E N S I V S.

N O X mihi quanta. i. tanta (Est acta mihi). i. à me. (Quanta fuit) Sic 4. Aen. Nūchye mem inter se luxu, quam longe fouere. (Segetesque nefando). f. armentorum, ut Aen. 3. Te lorum seges, ac iaculis increuit acutis. (Ipsū timor auget amorē) Quia amor oritur ex sollicitudine, & curis. (Cara soror). f. Calciope. (Inuenit disiectam comas). i. habetē. (Comas disiectas, & iacentem in ora aduersam) Morem. f. impatienter amantium, & amore languentem. (Orat opem Minyis). i. Thessalis. Nam Minyæ Thessaliæ sunt populi Iasonis in ea protectione comites, ut attestatur Orpheus in Argonautis. Vnde Metam. 7. Iamque fretum Minyæ Pegasea puppe secabant, hoc est Argo à Pagasæ urbe Megnasæ. (Petit altera, & altera habebit) Meo iudicio, sensus est. (Ipsa petit altera. i. altera res, quia opem petit. (Et habebit altera). i. altera res, quia amissionem fratris, & sororis. f. Medæ. (Est nemus & piceis) Piceæ arbores à pice, quæ ex eis distillat, dicuntur. (Ilicis) Sunt glandiferæ de genere quercuum. (Sunt in eo) Corripit per parenthesim dicens fuerant certe, q. d. nescio, an adhuc sint, nec legendum est, & fuerant, nec sunt & in eo fuerant. (Si quem iuuat ipsa potestas) Immo multos posse iuuat, quamuis nocere nolunt.

Epist. Ouid.

I 4

Per

H V B. **P**erdere posse sat est) Sententia rhetorica. Sensus est, si quis delectatur potestate satis ei debet esse quod possit nocere, non autem debet nocere. (Si ipsa potestas. i. posse. (Iuuat) Delectat. (Quem) id est aliquem. (Est sat) sufficit. (Posse perdere) Posse interficere. Iuuenia. Et qui nolunt occidere quenquam, posse uolunt. (Sed) subaudi, licet possis me perdere. (Seruatus). i. ego tu auxilio liberatus. (Ero maior gloria.) Quam si passa fueris me mori. (Per mala) Adiurat Iason multis precibus, ut sui misereatur, & sibi opem præstet. (Leuamen) Auxilium.

* horū (Per genus) scilicet tuū. (Aui) .f. Phœbi, uel Solis: Nam Acetes filius fuit Solis, qui uidet omnia. (Triplices uultus) Virgil. in 4. Tria uirginis ora Dianæ. Triplici aut uultu depingebatur, quia ipsa est Luna in cœlo, Diana in terris, & filius, Proserpina apud inferos. (Arcana) Mystica, quæ noctu celabrantur. (Et si forte). i. p. istos Deos ueltra gentis. (Si forte) Aliquos habetis. (Meorum) Sociorum qui mecum sunt. (Effic me tuum) Fac me tibi deditum, & obligatum. (Meritum) Beneficiis tuis. (Quod si forte) Pollicetur etiam ei Iason se perpetuo habiturum eam legitimam uxorem. (Non despiciam) Non spernis, & fastidis. (Virum) Maritum. (Sed mihi) Sunt, qui corrumpant hunc uersum non intelligentes: est autem legendus sic. (Sed mihi tam faciles unde meosq; deos?) Cauendum autem ne dicamus deosq; meos: est autem sensus. (Sed unde deos tam faciles) Subaudi, sperem uel habeam? & uñ habeam deos: (Tam meos). i. tā obsequētes mihi? ita. n. solemus loqui, spero te mihi facilem, & meū, & est uersus interpositus, quasi per parenthesis. (Spiritus). i. uita. (Ante uanescat). i. abibit. (In auras). i. ante moriar. (Quā ulla sit meo) Nisi tu (Conscia) Cōfirmat promissionem suam per iuramentum, adducens Iunonem testem. (Sit conscia). i. testis. (huius meæ promissionis). (Præfecta). i. pæpolita, quia ipsa præest nubentibus. sic supra Phyllis: Iunonemque toris quæ præfidet alma maritis. (Dea) Diana. (In æde) In templo, nam in singulari templum significat, in plurali domū. (Hæc animū) Dicit, ex minima parte promissionum, quas fecit Iason, se potuisse moueri, & impelli ad id, quod petebat. (Hæc). f. q. à re sunt dicta. (Et quota pars). i. minima pars. (Possunt mouisse). i. flexisse, lib. tamen uerusti hñc mouere, quod quidem accipiendum est præteriti tēporis sic, hæc mouere. i. mouerunt animum puellæ simplicis, & quota pars possunt. f. mouere. nam si infinitiuus sit primam corripit. (Simplicis) Credule, ut supra. Simplicitas digna fauore fuit. (Iūcta). f. in pignus fidei. (Pars fraudis in illis). i. en & ipsæ sciunt fallere? hñc Phyllis supra. Credidimus lacrymis, an & hñc simulare docetur? Hæc quoq; hñc artes, quaq; iubentur eñt.

A S C. **P E R** triplices uultus) Aen. 4. Tria uirginis ora Dianæ. Seru. dixit eandem esse quæ Luna in cœlo, Diana in filius, & Proserpina apud inferos dicitur, unde tris uultus habere prædicatur propter triplicem potestatem, quæ numinis ferè conceditur & significatur in Ioue per fulmen trisulcum, in Neptūno per tridentē, & in Plutone p. Cerberum canē tricipitē. (Aui cuncta uidētis). f. solis, a noiatio uo au. (Effic me tuū). i. tibi obnoxii. (Sed mihi) Pulcherrima reticētia pudoris, & amoris plena, q. d. Si auderē me tibi offerre maritum, & uelis hñc uirū Pelasgū, non est in terris, quæ tibi præferre. (Sed unde) sup. inueniam. Horat. ser. 2.

Vnde

Vnde mihi lapidem. Aut nanciscar. (Deos tam faciles). i. qui, tam cito faciāt, quod optem. (Et tam meos). i. mihi tam fauorabiles, q. d. maius est id bonum, q̄ ut optare audeā. Si tñ ita esset, Spiritus ante meus tenues uanescat in auras: Quā thalamo nisi tu, nupta sit ulla meo. (Iuno sacris præfecta maritis). i. pronuba. Virg. 4. Aen. Iunoni ante oēs cui uincla iugalia curæ. (Et quora) q. d. etiā minima. (An & est pars fraudis in illis) Sic Phyllis. Credidimus lacrymis, an & hæ simulare docentur? Hæ quoque habent artes, quaque iubentur, eunt.

Sic cito sum uerbis capta puella tuis.

Iungis & æripedes inadulto corpore tauros:

Et solidam iuillo uomere findis humum.

Arua uenenatis pro semine dentibus imple:

Nascitur & gladios, scutaq̄ te miles habens.

Ipsa ego, quæ dederā medicamina, pallida sedi:

Cum uidi subitos arma tenere uiros:

Donec terrigenæ (facinus miserabile) fratres

In se constrictas conseruere manus.

Peruigil ecce draco squamis crepitātibus horrēs

Sibilat: & torto pectore uerit humum.

Dotis opes ubi erāt? ubi erat tunica regia cōiux.

Quiq̄; maris gemini distinet Isthmos aquas?

Illa ego, quæ tibi sum nunc deniq̄; barbara facta,

Nunc tibi sum pauper, nunc tibi uisa nocens:

Flammea subduxi medicato lumina somno:

Et tibi, quæ raperes, uellera tuta dedi.

Proditus est genitor: regnū, patriamq̄; reliqui:

Munus, in exilio * quod licet esse, tuli.

Virginitas facta est peregrini præda latronis:

ra. (Facinus) id est factum. (Conseruere) Commouere. (Constrictas). i. strictis, hoc est nudis ensibus armatas. (Ecce) Magnum, & improuisum aliquid significat. (Crepitantibus) Resonantibus. (Horrens) Asper, sunt enim serpentes squamiferi. Virg. Ter collos quamea circum Terga dati. (Sibilat) Proprie dixit de serpente. Virg. Sibila lambebāt linguis uibrātibz ora. (Torro) Obliquo, sinuoso. (Dotis opes) Medea ita amplificat beneficium suū, ut doti id anteponat. (Vbi erant) q. d. non quærebas tunc dotem cum solū de salute tibi cogitandum putares. (Regia). i. regio sanguine creata, ut nunc iactas esse istā tuam. (Isthmos) Subaudi, ubi erat? id est Corinthus, quæ est in Isthmo, dixi in epist. Herm. super eum locū. Qua duo porrectus longe freta distinet Isthmos, & in epist. Phædræ super eum locum. Aequora bina suis oppugnant fluctibus Isthmō. (Distinet) Diuidit. (Gemini) Vt supra, Hic Ephirembimarem. (Illa ego) Dicit se fuisse, quæ ei rot, & tanta pericula ademerit. (Nūc de nūque) Nam tunc non tibi uidear barbara, nec spernenda, cum a me opem expereres. (Nūc tibi sum pauper) subaudi, ego illa. (Quæ nunc tibi). i. iudicio tuo. (Sū uisa). i. putata. (Nocens) scelerata, uenefica. (Subduxi). i. remouī. (Flammea) Ignea habet. n. serpentes oculos lucentes in modum ignis. Quid in 3. Met. de serpente, quem Cadmus interfecit. Igne micant oculi. (Medicato). i. medicamine quodam uictō. (Quæ raperes). i. quæ rapere posses. (Tuta). i. tu tutus, & sine periculo salutis tuæ. (Proditus) Deceptus. (Munus quodlibet) Ita quidam legunt: ut sit. ego tuli esse quodlibet munus in exilio: placet tamen magis, ut legatur

Capta) Decepta. (Sic sum) HVB.
Cum iurasses per Iunonē, & Dianam, & iunxisses dexteram dexteræ meæ, & addidisses lacrymas. (Iungis) Dicit quem admodum implorato auxilio & impetrato, ipse Iason incepit facere, quæ supra memorauit ei fuisse faciendā, cum dixit. (Dixerat interea tibi rex &c. (Inadulto) Vel ualde uisito, uel non uisito, quia licet semper efflarent ignem, nunquam tamen eo igne utebantur. (Solidam) Duram. (Pro semine) Id est loco seminis. ita enim sparsit Iason dentes serpentis, sicut spargitur semel. (Cladios) id est enses. (Ipsa ego) Habet emphasim, uult autem intelligere. quanto magis tu, & reliqui debuistis timere? (Pallida) Timida, consequens pro antecedenti. Luc. Ipsaque inexpertis quod primum fecerat herbis, Expauit Medea nefas. (Subito, id est subito natos. (Terrigenæ) id est geniti ex ter

* quodlibet

M E D E A

legatur, quod licet, & tunc erit sensus magis exprobens ingratitude Iasonis sic ego pro supradictis habui hanc remunerationem, quod licet mihi esse in exilio. (Tuli) .i. accepi. (Virginitas) Mea. (Præda) Rapina. (Latronis) Prædonis. f. cui Iasonis, quia non ut maritus te gessisti, sed ut prædo.

ASC. **I V N G I S** & æripedes &c.) Docet quæ beneficio suo peregerit. (Corpore inadusto) .i. non adusto, sed illæso ab igne, quem naribus efflabant. (Facinus miserabile) Acclamatio, πᾶτ' habens, q. d. indignum esse illos perisse, ut perfidus saluetur. (Dotis opes ubi erant?) q. d. nisi meis tunc operibus adiutus fuisses, nunquam ad regnum aspirasses. (Somno me) .i. per medicamentum inducto in serpente.

HVB. **S** Oror) .f. mea Chalciope. (Cum matre) .f. Idya, ita enim teste Hesiodo uocata est mater Medæ, licet qdā dicat filiam fuisse Aetææ, & Hypsææ, & Dio. dicit fuisse filiam Aetææ ex Heccare. (At non te) Fratrem Absyrtum à se interfectum dolet, dicit ergo. (O germane) Absyrte. (Ego fugient) De patria. (Nō reliqui te sine me) Nam Medea eum secum dixit, & cum pater eam insequeretur, dilacerato fratre, & membris in uariis locis sparsis (ut alibi diximus) patrē remorata est. (Littera) Epistola. (Vno) id est solo. (Deficit) Non habet animum, quia ex omnibus, quæ pro te feci, hoc unum est, quod nō audeo scribere. (Sic) sicut frater dilaceratus est à me. (Sed tecum) Quia etiam tu meruisti. (Quid enim timerem post illa) Nam qui maiora ausus est, nō timet minora. dicit igitur. (Ego fœmina, & iam nocēs) Duo ponit, quæ nauigationem timere solent fœmineus sexus timidus esse, cōsuevit. (Fœmina, q. d. naturaliter timida. (Iā nocens) Quæ iam admiseram scelus fraternæ cædis, ex mala. n. conscientia solent magis timeri pericula.

Iuuen. Hi sunt, qui trepidant, & ad omnia fulgura pallent. (Non extimui credere) Non uerita sum cōmittere me pelago. (Quid. n.) Parenthesis est. (Numen) .f. Diane læxæ. (Dii) .f. omnes. per quos tu peierasti. (Vbi) .f. sunt qui nos puniant inter nauigādū, (Subeamus) .f. ambo, hoc est ego, & tu est autē prolepsis. (Tu) .f. sub eas. (Pœnas fraudis) Quia me decepisti. (Et ego pœnas credulitatis) .i. ego puniar, quia tibi nimium facile credidi, cauendum ut legatur crudelitatis, nam ratio metri nullo pacto exigit, de enim syllaba secunda eius dictionis longa naturaliter est quam nō liceret breuiari. (Symplegades) Dicit quod uellet se fuisse comprehensam, & elisam inter symplegades, sunt autem symplegades scopuli duo in Bosphoro Thracio, quos aliquando cōcurrere poëtæ finxerunt, fortasse p. opinionem, quam metus nauigantium fecit, nam cum loca ita sint angusta: ut sinus, non transitus procul uisentibus uidebantur, ob metum arbitrati sunt se iungi scopulus, qui antea iuncti uidebantur, credideruntque cum euntibus inter se saxa quæ disiuncta interdum uidebantur solida absumi, intercipiūque nauigia dicuntur autem à συμπίπτω. i. cōcutio dicuntur etiā à græcis συνδιδρασκοντες. i. concurrentes, inde & Iuuen. & concurrentia saxa, Cyaneas dicuntur & Cyanæ. i. nigræ, nam μέλαν, nigrum significat inter hæc saxa Iason eūdo in Colcho, & redeundo cum magno discrimine transisse dicitur. Luc. lib. 1. Vt Pagæa ratis peteret cum Phasidos undas, Cyaneas tellus emisit in æquora cantes. Rapta puppe minor subdusta est montibus argo: Vanaque percussit pontum Symplegas inanē: Et statuta redit. dicit igitur Medea utinam fuisset compressa, & interfecta inter Symplegedas, cū transuimus per eas. (Elisissent) .i. compressissent. (Adhærerent tuis) .i. utinam ambo simul fuisset collisi, & confracti

confracti. ita ut ossa mea fuissent coniuncta ossibus tuis. (Scilla) In mari siculu, nautæ magis pelagi desidentis vorticibus territi vndas (ut Iust. scr.) latrare putauerunt, quas forbētis æstus vorago colligit. Hinc fabulæ Scyllam, & Charibdim peperere, hinc latratus auditos, hinc monstri credita simulacra. Hanc aut Scyllam Phorci & Cratæidos nymphæ filiam ferunt, quam cum amaret Glaucus deus marinus, cuius amore Circe tenebatur, quoniam ipse eam sperneret illa irata fontem, quo Scylla se ablueri solebat, venenis quibusdam infecit, in quem cum illa descendisset, pube tenus in feras, hoc est marinos canes mutata fertur, quæ transeuntibus nauibus periculossima esse fertur, de qua nunc intelligit. Altera fuit filia Nisi Megaræsiū regis, quæ Minoë patriam suam Megara obsidete eius amore capta est, cumque Nisus eius patre purpuream comam ita consecratam haberet, ut quod illam intactam teneret, patria potiretur, neque ab ullo ei imperium auferri posset. Scylla ut hosti, quæ amabat, placeret, comam patris clam obsedit, & patrem, patriamque ei prodidit quæ postea cum ab eo præter spem sperneretur, dolore in auem conuersa est, pater quoque Nisus deorum miseratione in auis formam & ipse mutatus dr. Hæ volucres perpetuas inter se gerunt inimicitias, ut ostendit. Virgil. in Georg. Aduertendum est tamen, quod hæc Scylla Nisi interdum pro mostro maris à poetis ponitur, ut à Virg. in Buc. Quid loquar aut Scylla Nisi &c. item ab Ouid. in lib. 2. de Rem. Præterita cautus Niseide nauita gaudet. Ait ergo. (Aut Scylla rapax vo.) Quæ naues in se rapit. (Canibus) pro fabulam, ut diximus. sic Virg. in Buc. Ah timidos nautas canibus lacerasse marinis. **DE FICIT** hoc vno, quod id perscribere nequeo, quoniam fratrem saltem disceperim. sic 6. Aen. Ter patriæ cecidere manus &c. (Credite me pelago) Id Iuuen. Sat. 6. Late docet feminas videlicet, amatores, ac mæchos sequentes nihil vereri maris tempestatem. (Symplega des elisissent) spondaicus versus pòdus in sensu huius. Nam in grauiori exilio optamus minus.

A S C.

H V B.

Debuit ingratis Scylla nocere viris.
Quæque vomit totidē fluctus, totidēque resorbet:
Nos quoque Tinacriæ supposuisset aquæ.
Sospes ad Hæmonias, victorque reuenteris vrbes?
Ponitur ad patrios aurea lana deos:
Quid referam Pelicæ natas pietatē nocentes?
Celsaque virginea membra paterna manu?
Ut culpent alii, tibi me laudare necesse est:
Pro quo sum toties esse coacta nocens.
Ausus es ò (iusto desunt sua verba dolori)
Ausus es Aesonia dicere cedere domo.
Iussa, domo celsi natis comitata duobus,
Et, qui me sequitur semper, amore tui.

* At subito nostras ut Hymen cantatus ad aures

Debuit) quia & ipsa aliquando inter amatores fuit. Charybdis ut Ser. scri. mulier fuit voracissima, quæ quia Herculi boues rapuit, à Ioue fulminata est & in mare precipitata, vnde naturam præstam non seruat, nam sorbet vniuersa & secundum Sal. ea circum litus Tauro minitanti egerit. de his duobus periculis Virgil. in Aen. Dextrum Scylla latus leuū implicata Charybdis Obsidet. (Supposuisset) Submersisset. (Nos quoque) Sicut & alia omnia. (Tinacriæ). i. Siciliæ nam, ut diximus, Sicilia est, quæ Trinacria dicitur. (Sospes) Incolumis. (Et vi.) Cópōs voti, quia potius es aureo vellere. (Hæmonias) Thessalicas. (Ad deos patrias) Thessalicas. (Ad deos patrias) Thessalicas.

* Ut subito nostras hymen.

trios). i. Thessalicos, tanquam monumentum victoriæ. (Quid referam) Commemorat aliud suum erga Iasonem beneficium, quia in eius gratiam persuasit filiabus. (Pelicæ) Ut patrem iugularent, pollicita se reduturam eum ad ætatem iuuenilem, quod cum ille fecissent; Medea mortuum eum reliquit, quia faciebat ab eo non amari Iasonem. (Nocentes pietatē) Quia non interfecerunt patrem, nisi propter pietatem, ut. f. ei prodesse. (Pietatē) Nimio amore erga patrem (Celsa) Incisa, lacerata. (Virginea) Puellari. hanc fabulam scri. ple. Ouid. lib. 6. Met. (Ut videlicet) Quamuis. (Alii culpent). i. dānent ea, quæ feci. (Tibi est necesse laudare me) Quia tuo amore compulsa ea feci. (Pro quo). i. causa cuius (Ausus es) Ostendit ingratitudinem Iasonis, qui post tanta beneficia ipsam Medeam ab se eijcere ausus est. (O iusto parenthesis est, quod id non possum exprimere dolorē, quem cōcepi. (Ausus es) Cōduplicatio est. (Cede) Abi. (Aesonia) Patris mei

M E D E A

mei. Aesonis. Nam vt supra diximus, in argum. Iason spontaneum diuortium Medæ per-
suadere conatus est. (Iussa). f. a te. (Cessi) Abij, discessi. (Duobus natis) Quos ex te suscepi.
(Et amore tui) Subaudi comitata. (Qui). f. amor. (Semper sequitur me). i. q. nunquā me de
relinquit. (At subito) Corrigendus est hic textus, vt sensus, & ratio metri cōstet, nam sic le-
gendum est. At subito nostras vt Hymen cantatus ad aures. (Venit &c.) Sensus est, at post
quam audiui carmina vestra nuptialia, vobis quidem socialia, sed mihi funebria, pertimui.
pendet enim ordo vsque ad hunc locum. est autem talis. (At) Pertimui. (Vt). i. postquam.
(Hymen cantatus). i. cantibus celebratus. nam vt alibi diximus, inuocabatur in nuptijs, vt
vulgus hymen hymenæe, vocant, hymenæe frequentant.

A S C.

D E B V I T ingratis Scylla nocere, viris) Quia & Glaucus illi ingratus fuerat. (Quæ
que viris) Caryb. f. vtrq; autem est in mari Siculo. (Sospes ad Hem.) Reuersum in patriā
Iasonem videlicet. (Thessaliam) Quam non recte tunc vocasset Thessaliam, nondum enim
sic dicta erat, sed postmodum à Thessalo communi Iasonis, ac Medæ filio. Exprobrat Me-
dea propter ingratitudinem eius, vocat ergo Hæmonias vrbes Thessalicas, ab Hæmonæe-
nim rege dicta est Thessalia, prius Hæmonia. (Aurea lana) Aureum vellus. (Quid referam
Pelix, q. d. etiam suasu meo compulsi sunt filix Pelix patrem occidere, putantes se pie cum
eo acturas, hoc est ipsum ad iuuentam ætatem renouaturas. id autē suasi Med. in vltionem
quia Iasonis fratres, & (vt quidam asserunt) patrem occidi fecerat Pelias. (Nocentes ergo
pietate) Quia putabant se rem piam acturas. (Hymen can.). i. carmē nuptiale, quod epitha-
lamium dicitur, accipimus enim nomina deorum pro rebus, quibus præfunt.

H V B.

L Ampades) Faces nuptiales.
(Micant) splendet. (Tibia-
que) Tibiæ adhibebantur nup-
tjjs : Tuba vero funeribus. Per-
sius, hinc tuba candelæ &c. (Ti-
biaque). f. postquam. Effudit
Emisit. (Carmina socialia vo-
bis). i. tibi, & vxori tuæ præben-
tia signum societatis. i. matrimo-
nij. (At mihi) scilicet effudit car-
mina. (Flebilia) id est tristio-
ra. (Tuba funesta). i. quæ funeri-
bus adhiberi solet, vt supra dixi-
mus, nam erat etiam militaris
tuba ad acuendos animos mili-
tum ad pugnam. (Tantum sce-
lus.!) (Vt legitime duceres illam.
(Frigus) id est timor. (Turba ru-
unt) Synthesis est in numero.
(Ruunt) Properat. (Hymenæe)
sic legēdum est in vocatiuo, non
autem Hymenæe: quia nulla ra-
tione potest talis accusatiuus re-
periri, faceret enim vel latine
Hymenæum, vel græce Hyme-
neon, vt alibi diximus. (Quo)
Quanto. (Hoc) id est tanto. (Pe-
ius erat) id est magis angebar.
(Diuerfi). i. in diuersis locis domus. (Tegebant) Nō enim audebant clare flere. (Quis) q. d.
nullus, quia malarum rerum inuiti nunciij esse debemus. (Iuuabat). i. placebat mihi ignora-
re. (Tanquam id est quasi fuisset plene instructa, & scirem te vxorem ducere. (Minor). f.

*Hyme-
næa fre-
quētāt.
Hyme-
næa, sci-
licet fe-
sta.

*Rap-
taq; cō-
positis
demere
serta co-
mis.

Venit: & accenso lampades igne micant;
Tibiaque effudit socialia carmina, vobis,
At mihi, funesta flebiliora tuba:
Pertimui: nec adhuc tantum scelus esse putabam:
Sed tamen toto pectore frigus erat. (tāt.
Turba ruūt: & hymē clamāt, *hymenæe frequen-
Quò propior vox est: hoc mihi peius erat.
Diuerfi flebant serui: lacrymasque tegebant.
Quis vellet tanti nuncius esse mali?
Me quoq; quidquid erat, potius nescire iuuabat:
Sed tanquam scirem, mens mea tristis erat.
Cum minor ē pueris iussu, studioque videndi
Constitit ad geminæ limina prima foris.
Hinc mihi, mater abi, pompā pater, inquit, Iason
Ducit: & adiunctos aureos vrget equos.
Protinus abscessa planxi mea pectora veste:
Tuta nec à digitis ora fuere meis.
Ire animus mediæ suadebat in agmina turbæ:
*Sertaq; compositis demere rapta comis.
Vix me continui, quin sic laniata capillos
Clamarem, meus est: iniiceremque manus.

natu

natu, & ætate. (E pueris) Ex duobus filius nostris. (Iussu) Mandato meo. (Studio). i. cupidi-
tate, quia pueri cupidi sunt videre omnia noua. (Geminæ). i. duplices. Ouid. in Am. Me du-
plices occulere fores. (Foris) Genitiuus est hoc loco singularis. (Constitit. f. vt videret,
quid fieret. (Hinc) Ex limine domus. (Mater abi) Verba pueri ad Medeam. (Pompam. i. nu-
ptialem triumphum & apparatus. (Aureus). i. vestibus aureis indutus. (Vrget). i. premit.
(Equos adiu.). i. vehitur curru, & ducitur ab equis. (Protinus) Statim auditis illis verbis.
(Planxi). i. percussi. (Abscissa) Lacerata (Nec fuere tuta) Quia dilacerata sunt. (Animus)
Voluntas, imperus animi. (Suadebat). f. mihi. (Ire in agm.). i. ire in mediam multitudinem,
que circum te, & sponsam tuam erat. (Et demere). i. auferre. (Rapta) Coronas quas habe-
bat sponsa tua. (Compositis) Ornatis. (Laniata cap.). f. meos. (Sic). f. ita lacerata, & squalli-
da. (Quin). i. vt non. (Meus est). f. maritus Iason. (Iniiceremque ma.). i. eum mihi capere,
& mihi debitum ipsam vendicarem. diximus supra de iniectione manus in episto. Orestis,
cum exposuimus, Iniice non timida in tua iura manus.

H Y M E N clamant. i. reperunt hanc vocem Hymen, dicentes, Hymen, o Hymenæe, o
Hymenæe, vt est apud Catul. & locutus est, sicut in Euangelio, Vocatis, me Magister, & Do-
mine. (Hymenæa). f. festa, aut gaudia, aut carmine, aut alia ad legitimas nuptias pertinen-
tia. est enim adiectiuum Hymenæus, a, um, sed ponitur hic substantiue verum Deus ipse e-
tiam Hymenæus dicitur, nam græce Hymen dicitur membrana, seu pellicula virginalis clau-
stri. (Putatur tamen) Hymenæus fuisse vir quidam Atheniensis, defensor virginum in bel-
lo, ita vt eius præsidio ad legitimas nuptias peruenerint, vnde eius nomē in nuptijs faustis,
& legitimis frequentabant, quamuis non desint, quam Veneris, & Bacchi filiū putant. apud
Romanos autem Talassio vocatur nuptiale carmen, quia Talassio clamitādo seruata est in
capitu Sabinarum egregiæ puellæ virginitas, vt docet Plin. lib. 1. (Quo). i. quāto. (Propior)
. i. vicino vox est. (Hoc). i. tātō. (Peius). i. molestius erat mihi. (Qui vellit) q. d. nullus. (Au-
rens) Pulcher aut auro ornatus. (Laniata capillos). i. habens capillos laniatos, & discissos.

A S C.

Læsa pater gaude: Colchi gaudete relictī:

Inferias vmbra fratris habete mei:

Deseror, amisiss, regno, patriaque, domoque,

Coniuge: qui nobis omnia soles erat.

Serpentes igitur potui, taurosque furenteis,

Vnum non potui perdomuisse virum.

Quæq; feros repuli doctis medicatibus ignes:

Non valeo flammæ effugere ipsa meas.

Ipsi me cantus * artes, herbæque relinquunt.

Nil dea, nil Hecates sacra potentis agunt.

Non mihi grata dies: noctes vigilantur amaræ:

Nec tener in misero pectore somnus adest.

Quæ me non possum, potui sopire draconem:

Vtilior cuiuis, quam mihi, cura mea est.

Quos ego seruauī, pellex amplectitur artus;

Et nostri fructus illa laboris habet.

L A E S E pater) Conuertit ser-

H V B.

monem ad eos, quos videtur

læsisse, dicens, nunc factam esse

eorum uindictam. (Læse). f. a me

(Colchi) Populi regioni meæ.

(O vmbra fratris) Quæ ego cru-

deliter interfeci. (Habete infe-

rias) id est estote placatæ, & habe-

te uobis factas inferias ex malis

meis existimabantur enim fieri

inferiæ mortuis id est sacra quo-

ties eorum inimici, uel hostes

fuisent, uel morte, uel alio sup-

plício affecti. inde Virg. lib. 10.

Totidem quos educat Vfers Vi-

uentis rapit inferias. & Pyrrhus

apud Ouidius. Placet Achilleos

maçtata Polyxena manes. sunt

enim inferiæ sacra mortuorum.

(Deseror) Ecce quomodo ei se-

rantur inferiæ. (Deseror) Vi-

dua derelinquor. (Regno, patriaque, domoque amisiss, &c.) Synthesis est. (Coniuge) scilicet

amisso. (Qui solus erat omnia) Quam omnia amissa æquo animo ferebam, dummodo

eum haberem, sic Briseis ad Achillem. Tot tamen amisiss te compensauimus unum. Tu do-

minus, tu uir, tu mihi frater eras. (Serpentes igitur) Conqueritur, quod potuerit domare

serpentes, & tauros, & non potuerit domare Iasona, & in amore suo retinere. (Vnum) id est

solum

*herba-
que ar-
tesque.

M E D E A

solum. f. te. (Quæque) Dux sunt dictiones. i. & ego, quæ. (Pepuli). i. remoui. populi autem legendum est non reppuli. Nā post re geminatur consonans in tribus præteritis, reppuli, repperi, rettuli, in reliquis seruat naturā præsentibus. (Medicatibus). i. medicaminibus, ab eo, quo est, hic medicatus quartæ declinationis. (Flammas). i. ignes amoris. (Cantus) In cantationes. (Herbæque) Vires herbarum (Artesque). f. magicæ. (Dea). f. Diana. (Sacra Hecates). f. Proserpinæ. Diodorus, tamen scribit, Hecatē filiam fuisse Persæ, fratris Aestæ viri crudelissimi, quæ audacia, & immanitate patrem superauit, quæ cum ad venena mortiferæ summum studium impendisset, prima aconitum inuenit, vim, naturamq; cuiusq; veneni in cibis, quos aduenis dabat, experta his rebus admodum edocta veneno patrem sustulit, deinde regno assumpto templum Dianæ statuit, cui nauigantes hospites sacrificabat, existimans ea crudelitate suum nomen clarius futurum, ex hac & Aetæ patruo, vult Diod. natam Medæ, Circem, & Aegialeū, sed de matre Idyæ, de qua supra diximus, ceterior est opinio. ergo Hecatē intelligamus Proserpinam, quæ omnibus magicis præesse dicitur, quam, & ipsa Medea 7. Met. inuocasse dicitur his verbis. Tuq; triceps Hecate, quæ ceptis cōscia nostris, Adiu trixq; venis. & supradicto loco. Statuitque aras ē cespiti bias, Dexteriore Hecates, at læua parte Iuente, & item, Ibat ad antiquas Hecates Perseidos aras, ex quo ostēdit eam Medæ pro numine cultam fuisse. (Sacra) Quæ facio, vt tuum animum flestat ita ipse loco supradicto. Haud procul egesta scrobibus tullere duabus Sacra facit &c. (Nil agunt). i. nil profunt. (Non grata). i. non iucunda. (Amaræ) Acerbæ, plenæ Anxietatis. (Somnus). i. sopor. (Miseram). f. me. i. nec dormio. (Quæ). f. ego. (Non possum me). f. sopire. i. dormire facere. (Dracōnem) Peruigilem. (Cura) Diligentia, ars est. (Pellex) Concubina. (Quos ergo seruauit). f. à morte. (Fructus) Vtilitatem. translatio est sumpta, vel à terra, vel ab arboribus.

A S C E N S I V S.

ASC. LAESE pater &c.) Docet se iustas dare pœnas patri, & Colchis, alijsq; quas amore Iasonis offenderat. (Habere inferias). i. sacrificia, quæ inferis fiebant occasione facta, quam in feri nimirum gaudent. (Coniuge, qui) Qua propter ipsum cetera dereliquerat. (Quæq; ferro repuli) Vnum p, posuit, vt dactyllus fit. nam vsus mulutorum reppulit, habet, nec staret hic versus, si reppulit ponatur. (Doctis medicatibus). i. per medicamentum doctorum, aut medicamentis doctæ adhibitis. (Sacra Hecates) Quæ magicis artibus præest. (Mea cura) Non accipitur hic pro solitudine, sed quasi pro curatione, & Medela, quam curamus morbos, nō qua torquemus, & vimus corda. (Cuius) idest cuiuslibet alteri. (Pellex græcum est, licet à pellendo quidam deductum putent.

HVB. **F**orsitā) communis est suspicio vxorum de maritis, quod de eis apud amicas maledicant, vt alibi diximus. (Iactare) Ostentare, laudare. (Apta) Conuenientia, scilicet de vitijs vxoris tuæ, quæ vt est iniusta, ita libenter audiet. (In faciem moresque meos) idest maledicis de pulchritudine, & moribus meis. (Noua) Inaudita. (Figis) Commiseris mentiris. (Rideat) Pro ridebit. (Rideat) Hæc concedentis est per indignationem. & subauditur, licet. (Subli

Forsitan & stultæ dum te iactare maritæ
Quæris: & iniustis auribus apta loqui:
In faciem, moresque meos noua crimina fingis.
Rideat: & vitiis læta sit illa meis.
Rideat: & tyrio iacent sublimis in ostro:
Flebit: & ardores vincet adusta meos.
Dū ferrum, flāmæq; aderunt, succusq; veneni:
Hostis Medæ nullus inultus erit.
Quod si forte preces præcordia ferrea tangunt:
Nunc animis audi verba minora meis.
Nam tibi sum supplex: quod tu mihi saepe fuisti:
Nec

Nec moror ante tuos procubuisse pedes.
 Si tibi sum uilis: communes respice natos:
 Seuiet in partus dira nouerca meos.
 Et nimium similes tibi sunt: & imagine tangor:
 Et, quoties uideo, lumina nostra madent.
 Per superos oro, per auitæ lumina flammæ,
 Per meritum, & natos pignora nostra * duos:
 Redde torum: pro quo tot res insana reliqui:
 Adde fidem dictis: auxiliumque refer.
 Non ego te imploro contra taurosque, uirosque:
 Utque tua serpens uicta quiescat ope:
 Te peto: quem merui: quem nobis ipse dedisti:
 Cum quo sum pariter facta parente parens:
 Dos ubi sit, queris: campo numerauimus illo:
 Qui tibi laturo uellus, arandus erat.
 Aureus ille aries uillo spectabilis aureo,
 Dos mea: quam dicam si tibi, redde, neges.
 Dos mea, tu sospes: dos est mea, graia iuuentus:
 I nunc, Sisyphias improbe confer opes.
 Quod uiuis: quod habes nuptâ, focerumque potetē,
 Hoc ipsum, ingratus quod potes esse: meum est.
 Quos equidē actutum, sed quid prædicere pœnâ
 Attinet? ingentes parturit ira minas.
 Quod feret ira, sequar: facti fortasse pigebit:
 Et piget infido consuluisse uiro.
 Viderit ista Deus: qui nunc mea pectora uersat:
 Nescio quid certe mens mea maius agit.

mis) superba. (Ostro Tyrio). i. purpura. quæ apud Tyron abundat. (Flebit) subaudi tamen. (Adusta) Cremata. (Vincet meos ardore) Quia magis ardebit, quàm ego nunc ardeo. (Dum ferrum) Enumerat ea, per quæ possit se ulcisci. (Succusque ueneni) id est succus uenenosarum herbarum. (Inultus) Impunitus. (Quod si forte) Precatur nunc Iasona. (Meis animis) Quia sum superba, & alto animo, licet humilibus uerbis tibi supplicem, & significat eam, qualem Horat. præcepit. Sit Medea ferox, inuictaque. (Quod) .i. esse supplicem. (Procubuisse) .i. iacere? sicut supplicantes facere solent. (Si sum uilis tibi) si me paruifacis. (Communes) Ex utroque nostrum genitos. (Seuiet) Facit aliquid crudele. (Et nimium similes) Adducit eos in gratiam, ostendens esse simili patri. (Tangor) Delector. (Imagine) similitudine. sic Dido ad Aeneam lib. 4. Aen. Si quis mihi paruulus aula Luderet Aeneas, qui te tantum ore referret. (Mudent) id est rigantur lacrymis, quia per eos recordor tui. (Lumina) id est radius, & lucem. (Flammæ, auitæ) .i. Solis aui mei, flammæ autem

tem dixit, quia Dicunt Solem esse igneum. (Meritum) Beneficium, quod tibi præstiti. (Pignora) Quia filii sunt pignora matrimonii. (Torum) Ius tori. i. matrimonium. (Insana) .i. amore demens. (Tot res) Patrem patriam, matrem, & sororem. (Adde fidem dictis) .i. fac, ut dicta tua seruentur, & fidem habeant. (Refer) id est redde, sicut ego dedi, quod est iustissimum. (Non ego) Dicit se præstitisse auxilium in maiori re, quàm ipsa petat. (Imploro) Inuoco. (Contra tauros) sicut tu implorasti meum. (Quiescat) Dormiat. (Victa) sopita, notandum est posuisse serpentem feminino genere, sicut, & Iuennæ. Et mouisse caput uisa est argentea serpens, nam utriusque generis. (Ipse dedisti) id est tu propria uoluntate sponte. (Cum quo pariter sum facta parente) id est ex quo suscepi filios. (Dos ubi) Respondet obiectioni, quæ posset fieri de dote. (Campo) Ecce responso. (Numerauimus) .i. dotem. (Qui erat arandus) Ut seminare dentes serpentis. (Tibi laturo,) Id est ablaturus. (Vellus) .i. lanam auream, & est sensus accepisti à me dotem magnam cum taurorum ferocitas per me compressa est, & ira terrigenarum, & denique cum abstulisti uellus aureum, nam cum id per me habueris, est dos mea. (Spectabilis) Pulcher. (Villo) Pilo, & lana. (Quam) Dotem. (Neges,) Id est nolis mihi reddere. (Tu sospes,) Id est uita tua præfer uita est dos mea. (Graia iuuentus,) Id est omnes socii tui per me seruati sunt. (Improbe) Perfide. (I nunc) Irrisio est. (Confer) id est compara. (Opes Sisyphias) .i. opes Creon-
tis

M E D E A

cis filii Sisyphi. Sisyphias autem contumeliose dixit, quoniam constat eum fuisse latronem, quod suis latrocinijis maximas opes cumulauit, quarum heres fuit Creon. (Quod uiuis). i. quod habes uitam. (Nupta). i. Creusam. (Socerum) Creontem. (Potentem) Diuitem. (Quod potes esse ingratum, est meum). i. beneficium meum, quia nisi ego essem ne ingratus quidem esse posses, quia iam non uiueres. (Quos). i. te, & uxorem tuam, & focerum. (Actutum) Vna est dictio, & significat statim, cito, & est eclipsis, deest enim, uerbum, subauditur enim punia, sicut apud Virg. lib. 1. Aen. Quos ego, sed motus praestat componere fluctus, conuenit enim talis sermo menti iratae. (Sed quid attinet) Quid opus est? quid pertinet? (Praedicere) Multo ante minari. (Penam) Quam sum sumptura. (Parturit) Concipit, generat. (Sequitur quo ira feret). i. faciam id, quod ira suadebit (Facti fortasse pigebit) Terret ipsum Iasona dicens se esse facturam id, cuius fortasse postea eam pigebit, ex quo ostendit id futurum, & magnum, & crudele. (Et piget) Est sensus. Si piget, quia etiam piget me. (Consuluisse). i. profuisse, & rem utilem fecisse. (Viro infido). i. tibi, quia non seruasti mihi fide. (Viderit) p. uideat, q. d. ego non curo. (Qui uersat mea pectora). i. qui immittit mihi in animum tam diras cogitationes. (Nescio quid maius) Pro nescio quid magnum, & terribile. Exitus rei fuit, quod cum Iason nequaquam precibus, & uerbis Medee flexus esset, sed ei iussisset, tu ex urbe statim discederet (erat enim ut diximus, Corinthi) illa a Creonte impetrauit unum diei dilationem, ut recederet, & interim noctu regiam clam ingressa quibusdam medicamentis immutata facie, ne cognosceretur, domum incendit quadam radice a Circe inuenta, quae eam uim habebat, ut iucensus ignis nequiret extingui. repente conflagrante regia Iasonem exiluisse ferunt. Creontem uero, & Glaucem, siue Creusam igne absumptos. Alii dicunt Medae filios dona quadam uenis illira sponte attulisse ad Creusam, quae cum illa corpori applicuisset, incidit in morbum, & cum pater filiae auxilium ferre uolens eius corpori haesisset, euectigio expirauit, ita de hac re uaria est opinio. Medea ubi cognouit Iasonem flammam euasisse, ultioni intenta, animum ad mortem filiorum in patris calamitatem adiecit, & omnes uno excepto, qui aufugit, iugulauit, eorumque corpora sepeliuit in Iunonis templo. Deinde fidissimis fugae socijs assumptis nocte ex Corintho fugiens Thebas ad Hercule uenit, deinde Athenas ad Aegeum Thesei patre confugit, ex quo ferunt Medum genuisse, a quo Media regio, ubi imperauit, nominata est. Inde ueneficij accusata digrediens in Phoeniciam delata est. Inde ad superiores Asiae partes transiens cuidam potentissimo regi haesit, ex quo quidam uolunt potius susceptum filium Medum, a quo Media dicta sit. Errauit postea multum licet Solinus, ubi de Italia tractat, dicat eam ab Iasone Butroti sepultam fuisse, Marsum uero filium Marfis imperasse, qui ab eo dicti sunt. At qui in fabulis tanta est uarietas, ut Dio. sentiat Iasona non multo post filios a Med. interfectos diem suum obiisse dicit enim quod filijs & uxore priuatus, cum omnes dicerent eum iuste plecti, quia in Medeam ingratus fuisset, & cum uim doloris ferre non posset, mortem sibi consciuit. & haec satis de Iasone, & Medea.

ASC.

M A R I T A E). i. uxori. (In facie). i. ad uituperatiorem faciei meae, ut supple rideat, & uitijs lata sit illa meis. (Rideat) Amara concessio, quae uim prohibendi habet. nam minabundo nultu profertur. (In ostro tyrio). i. purpura, quae apud tyrum preciosa est, quia dibapha. i. bis tineta. (Flebit, & ardore uincet adulta mens) Quia plus est uisum esse. i. consumptum igni, quam uti. (Dum). i. donec, aut quandiu. (Ferrum flammæ, & suc. ne. ade.). i. extra bunt. (Hostis Medae nullus inultus erit) Per quod tacite et Iasoni minatur. (Quod si forte precet precordia ferrea) Praecordia dicuntur passionum sedes, pelliculae quaedam cor, & ei uicina cingentes. (Quod). i. quæres. (Tu mihi sepe fuisti) Hoc est etiam supplex. (Comes natos) Accusatiuus in is legitime exit, dum genitiuus in ium. idem dixit Creusa Aeneae. Iamque uale, & nati serua cõis amorem. (Per auita lumina flammia). i. per Solis radios, Nam Sol auus est Medae, praeter uidelicet Aeetæ. (Numerauimus) Dotem. i. perfoluimus tot beneficiis, non pecunijs. (Laturus). i. ablaturus. (Vellus, uillo spectabilis aureo) Sinyrefis est. i. contractio duarum syllabus in unam, sicut 5. Aen. Dat Salio uillis onerosum, atque unguibus, uureis. (Sisyphias). i. Corinthias, quae in aere Corinthio plurimae sunt. (Quos equidem actutum). i. cõfestim, postquam sensero te nolle flecti. subtrahit autem uerbum, quod est occida, aut trucidabo, sed qui irae suae moderantur. solent uerbum reticere, sicut Neptunus Aen. 1. Quos ego, sed

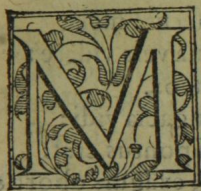
motus

motos præstat componere fluctus. Addit ergo. (Sed quid prædicere pœnam Attinet?) q.d. nihil. Cetera à superiori commentatio explanata sunt.

IN XIII. EPISTOLAM, ARG. HVBERTINI.

Grecis proficiscentibus ad obsidionem Troiæ responsum datum erat qui primus in terram Troianam ex classe descendisset. eum manu hostis periturum. Quare cum in ea expeditione esset Protesilaus Iphicli filius vir magni animi: Laodamia Acasti filia eius vxor sincere maritum amans de eius salute anxia, hanc epistolam ad eum scripsit, cum intellexisset Græcos tempestate in Aulide retineri, ostendit, quam grauiter tulerit eius discessum deinde eum monet, vt non sit nimium audax in pugnando, memineritq; timendos Troianos, & præcipue Hectora, quem dicit se intelligere esse fortissimum. Præterea quoniam intellexerat ex oraculo responsum esse eum interfectum iri ab hoste, qui primus Troianum solum tangeret, mouet eum & orat, vt vltimus descendat de naui quod si noli respectu propriæ salutis, faciat saltem respectu ipsius Laodamiæ, ne, si forte periclitaretur, sit ei causa doloris & mortis, quia eo mortuo nullo pacto vellet esse superstes. Laodamiæ duæ fuerunt, vna filia Bellerophontis, ex qua Iupiter genuit Sarpedonem, & hæc filia Acasti Thessalici, vxor Protesilai, qui & ipse Thessalicus fuit, vnde dicit.

LAODAMIA PROTESILOO.
EPISTOLA XIII.

MITTIT, & optat amans, quò
mittitur ire, salutem.

Hæmonis Hæmonio Laodamia viro.

Aulide te fama est vento retinente morari:

Ah, me cum fugeres, hic vbi ventus erat?

Tunc freta debuerat vestris obfistere remit,

Illud erat sœuis vtile tempus aquis.

Oscula plura viro, mandataque plura dedissem:

Et sunt quæ volui dicere * plura tibi.

consulta oracula dixerunt, Dianæ Agamemnonio sanguine placandam esse Iphygenia igitur Agamemnonis filia cum ab Vlyssæ per nuptiarum simulationem adducta iam in eo esset, vt immolaretur Dianæ miseratione sublata est, & cerua in eius locum supposita, ipsa in tauricam regionem translata, Dianæ sacerdos effecta est. Interea autem, dum Græci in ea insula morarentur, coniurauerunt se nunquam ante reuersuros in patriam, quam Troia caperetur, inde Dido apud Virg. Non ego cum Danais Troianam excindere gentem Aulide iuravi. (Fama est) .i. fertur. (Morari) Manere, moram facere. (Retinente) Quia, vt dixi, Diana flatus ventorum sustulerat, aut quia ventis esset contrarius. (Ad me) Melius ab interiectione dolentis, quam præpositio, dolet enim talem non fuisse ventum, quo non posset nauigare, cum ab ea esset discessurus. (Seuis) Turbatis. (Vtile) Aptum, & comodum. (Oscula) Enumerat quædam utilitates sibi futuras, si tunc retentus fuisset domi. (Mandata) Admonitiones. (Quæ volui dicere) Quæ dictura fui, quæ non potui dicere, & dicit causam.

MITTIT & optat amans) Tota hæc epistola facilis est in verbis, nec tam vehemens **ASC.** habet in sententijs, vt superiores ferè habuerunt. Nam quæ eam scribit, non exposita lat, neque quæritur de iniuria facta, sed quia coniugem amat, eiusque imagine vexatur, cohortatur eum, vt sibi prospiciat, ne præfagia mortis effectum sortiatur. Ea autem sunt quia

Epist. Ouid.

K

egref-

Laodamia **HVB.**
Hæmonis)

.i. Thessalica Nā Thessalia Hæmonia dicta ē.

(Optat salutem ire,

quo mittitur).i. puenire ad maritum suum .i. cupit eū saluere, & incolumem esse. (Aulide) Aulis Euboæ insulæ portus est, obiectu laterum effectus. Ad hunc cum Græci peruenisset Troiam nauigantes, Agamemnon Dianæ ceruam occidit ignarus, vnde irata dea flatus ventorum remouit, ita vt nauigare non possent, & pestilentia laborarent. Quare

* Multa.

LAODAMIA

egressurus limen pedem offendit, & quia, vt nomē indicat primus in terrā hostilem descen-
surus est, & quia iam tunc, cum adhuc in Aulide erat, aut potius cū illic ab ea adhuc esse pu-
tabatur, imago eius occurrebat. Tortel. docet, quia sine aspiratione scribitur Protefilaus.
(Hæmonis) Patronymicū à patria, q. d. mulier ex Hæmonia. (Aulide) Pro Aulidi si Servio
credimus. Nam nomina tertiæ declinationis pro aduerbijs in loco posita in i exire debent
pro de loco, in e vt studui Carthagini, Auinioni, & cetera. & discessi Cartagine, & Auinio-
ne, & cetera. (Ah me) Ordo est. Ah, vbi erat hic ventus. s. profectioni in Phrygiā contra-
rius, qui te immoratus fuisset, cum fugeres. i. tanquam fugiens me celeriter abires? q. d. vt
nam tunc ille flasset ventus. (Et sunt quæ volui dicere) Ea est occasio scribendæ epist.

H V B. **R**aptus es) Abreptus, abla-
tus. (Præceps) Festinus.

(Quem nauæ cuperent) id est

* Man-
datis. secundus, qualem nauæ cupidi

nauigandi optarent, non qua-

lem ego cuperem: quæ noluiſ-

sem te discedere. (Soluor) Sepa-

ror, disiungor. (Imperfecta) In-

cōpleta: nā non potui finire, quæ

tibi dicere volebam. (Triste)

mæstum, & cum lacrymis mix-

tum. (Incubuit) Præsto fuit, &

totis viribus comparatis. Vir-

gilius Incubuerit mari. (Teten-

dit) Flatu suo impleuit, & ex-

tensa fecit. (Longe) A meo aspe-

ctu. (Iam) Subito. (Sumque tu-

os oculos) id est cum tu oculos

ad me conuerteres, ego assidue

te spectantem spectabam. (Vt)

Postquam. (Te non poteram)

scilicet videre. (Tua vela) Quæ

longius apparebant, quia erant

aut maiora, aut altiora te. (De-

tinuere diu) id est ea prospexi.

(Fugacia) ita legendum id est

celeriter euntia, & quæ videban-

tur fugere. (Pontus) Mare. (Lux

abiit) scilicet, ex oculis meis.

(Abortis tenebris) id est indu-

cta caligine ante oculos. (Succi-

duo) Inclinato, & flexo, à sub,

& cado venit succiduus ante pe-

nultima breui, cum vero longa

Raptus es hinc præceps: &, qui tua vela vacaret:

Quem cuperent nauæ, non ego, ventus erat,

Ventus erat nauis aptus, non aptus amanti:

Soluor ab amplexu Protefilæ tuo.

Linguaq; * mādantis verba imperfecta reliquit:

Vix illud potui dicere triste, vale.

Incubuit Boreas: arreptaque vela tetendit:

Iamque meus longe Protefilaus erat.

Dum potui spectare virum, spectare iuuabat:

Sumque tuos oculos vsque secuta meis.

Vt te non poteram, poteram tua vela videre:

Vela diu vultus detinere meos.

At postquam nec te, nec vela fugacia vidi:

Et, quod spectarem, nil, nisi pontus erat:

Lux quoq; tecū abiit: tenebrisq; exāguis obortis

Succiduo dicor procubuisse genu.

Vix focer Iphiclus, vix me grandæuus Acastus,

Vix mater gelida mæsta refecit aqua.

Officium fecere pium, sed inutile nobis:

Indignor misere non licuisse mori.

Vtque animus rediit: pariter redire dolores:

Pectora legitimus casta momordit amor.

Nec mihi peccandos cura est præbere capillos:

Nec libet aurata corpora veste tegi:

Vt quas pampinea tetigisse Bicorniger hasta

Creditur: huc illuc, qua furor egit, eo

Atendos

(Iphiclus) Pater tuus,

focer meus. (Acastus) Pater meus. (Grandæuus) Senex. (Mater) Mea. (Refecit) Instau-

rauit, & viuificauit. (Aqua gelida) Asperione aquæ frigida in faciem, quod solet fieri ali-

quo languore deficientibus. (Pium) Ex pietate proueniens. (Sed inutile nobis) Quia vi-

lius fuisset mihi tunc mori, quam nunc viuere in tantis curis. (Indignor) Doleo, & mo-

leste fero. (Non licuisse) Non permissum esse. (Vt) id est postquam. (Animus rediit) id est

postquā respirauit. (Pariter) Simul. (Momordit) Pupugit, tetigit. (Nec mihi) Dicit se ob ab-

scientiam mariti ita esse auxiam, vt nec ornatu corporis delectetur, nec possit quiescere. (Pe-

ccandos

Atendos) Pectine cōponendos, & ornandos. (Præbere). f. ancillis meis. (Tegi) Indui. (Vt bi corniger). i. Bacchus. dicit se furore ita agi, sicut aguntur Bacchantes. (Hasta pampinea). i. Thyrio, est aut Thyrsus hasta pampinis inuoluta, quā bacchantes ferre solent. Ouid. 7. Me ta. Frondentes sumere Thyrsos Imperat. (Tetigisse) stimulas, concitasse in furorē. sic Vir. 4. Aen. Scuit inops animi, totamq; incensa per urbem Bacchatur, qualis cōmotis excita sa cris Thyas, ubi audito stimulant Trieterita Baccho, &c. Ouid. 4. Fast. Mētis inops rapitur, ut quas audire solemus Threicias fufis Menadas ire comis. Item in epi. Ariadnes. Aut ego diffufis erravi sola capillis, Qualis ab Ogygio cōcita Baccha deo. Bacchus aut dicitur hñe cornua propter superbiam, & elationē, q̄ feruor uini inducit. (Matres) Matronæ mulieres.

TRISTE, uale) Non, quia tristitiam optabat, sed quia cū tristitia foret, sicut de funere Miseni dixit Vir. triste ministeriū. (Incubuit Boreas) Vetus à Thracia in Troiā inpellēs. (Nil nisi pontus) Vir. Cælū undiq; & undiq; pōtus. (Obortis). i. præter spē ortis tenebris. (Nec mihi pect.) Docet se legitime amare, nec uellet uoluptati indulgere tantisper dū uir i castris degat. (Vt quas) Docet isup ex nehemētia amoris iterdū more Bacchātū uagari.

ASC.

Conueniunt mater Phylaceides: & mihi clamāt

Indue regales Laodameia sinus.

Scilicet ipsam geram saturatas murice uestes:

Bella sub Iliacis mœnibus ille gerat?

Ipsa comas pectam: galea caput ille prematur?

Ipsa noua uestes, dura uis arma ferat?

Qua possum, squalore tuos imitata labores

Dicar: & hæc belli tempora tristis agam.

Dux Pari Priamide damno formose tuorum,

Tam sis hostis iners: quàm malus hospes eras.

Aut te Tanariæ faciem culpasse maritæ:

Aut illi uelim displicuisse tuam.

Phylaceides) Ita est legendū, est enim forma patronymica, pro deriuatiuo, & Phylace, quæ (ut Homer. in 2. Iliad. scri.) fuit urbs, Thessaliæ. in qua Protefilaus regnauit, quod etiā ostē dit Luc. lib. 6. Et prima Rhœteia littora pinu: Quæ tetigit Phylace. hanc Ptolemæus ponit in Pieria parte Macedoniæ. Strab. uero in phthiotica, quæ tamen regiones sunt in Thessaliæ, quæ & Macedonia dicitur. phylacus aut pater Iphicli fuit, & sic auus Protefilai, unde Protefilaus apud poetas sæpe dñ Phylacides.

HVB.

Ipsa Laodamia Phylaceia ab urbe Phylace. uel à Protefilao Phylaceio interdnm dñ. Ouid. lib. 5. de Ponto. Vt uiuat fama, coniux Phylaceia cuius Iliacā celeri uir pede preffit humū. (Scilicet) Rñso Laodamiæ. (Scilicet gerā.) q. d. minime. (Saturatas) Pene tinctas, unde di baphæ uestes dicebantur, quæ bis erant tinctæ. (Murice) Purpura. Est. n. murex piscis, cuius sanguine tinguntur sanæ. (Gerat? Bella) Quod est laboriosum, & durū. (Præmat) Grauabi tur. (Galea) Pōdere galeæ. Ipse alibi supra, & galeā pressā sustinuisse coma. (Dura) Aspera, q. d. nō decet, ut ego sim in delitiis, & maritus meus sit in laboribus. (Dicat imitata). f. esse. (Squalore) sorde, neglectu corporis. (Agā tristis). i. uiuā in tristitia, & mœrore. (Dux Pa ri) Male legitur hic textus: Dux Pari, neq; n. cōuenit ut irata, & turbata ducē appellet Pa ride, & ex uerbis Hom. lib. 3. Ilia apparet legēdū esse, Dyspari, dicit. n. δ' ὕπαρι δ' ὕπαρι &c. i. d. male, & infelix Pari formā optime, alludens igitur Poëta. Ouid. ad illa uerba Ho meri facit iratā Laodamiā loqui de Paride contumeliose sit. O dyspari. i. d. male, & infelix Pari, nā δ' ὕς apud Grecos in cōpositione malum aliquid significat, uel difficultatē aut im possibilitatē, ut exēpli gratia, τὴν ὕψιν significat fortunā, δ' ὕψιν uero infortunium ἔργον signi ficat opus, & officiū, δ' ὕς σέγγον difficultatē, & δ' ὕς significat formosum, & δ' ὕς δ' ὕς signat deformē. sunt plurima huiusmodi apud Grecos, error aut facilē est, uel ex ignorance grecarū literarū, uel qđ ypsilon putatū fuerit esse u, n̄m, & s. litera cōuersa sit i x, sed absq; dubio affirmauerim legendū, Dyspari. (Formosē dāno tuorū). i. cuius forma & pulchritudo magno cōstatura est tuis, qā p p te, q placuisti Helene, tui multa patiēter dāna. (Tā sis) Op tatiui modi est, & subaudit utinā (Tā sis hostis iners). i. ita negligēs, & ignau⁹ sis pugnator. (Quā mal. ho.) f. apud Menelaū. (Mal⁹) Aut. i. p̄fidus, qā fidē hospiti nō seruasti. (Aut te)

Epist. Ouid.

K 2

Dicit,

L A O D A M I A

ASC. Dicit, quod uellet, quod aut Helena displicuisset Paridi, aut Paris Helenæ. (Maritæ Tenariæ) .i. uxoris Helenæ Lacernæ, Nam Tænarus promotorium est Lacernæ, ex qua Helena fuit. **P H I R A C E I D E S**) Patronymicum à patria, à Phylace, f. urbe. (Regales finus) sinuo fas uestes reginæ decentes. (Scilicet) Vocabulum indignationi aptum, q. d. nequaquam commiserò, ut ego purpurata incedam, dum ille armis atteretur, Magnifice autē dixit saturatas non imbutas murice, ut dibaphas. i. bis tinctas significet. (Ipsa. i. ego. est enim trium personarum. (Dux Pari) Vocatiuus à nominatiuo Paris. Ordo est. (O Pari). i. Alexander, sic. n. etiā uocabatur. (Priamide) Vocatiuus est. i. fili Priami. (Formosē dux). i. in rapto Helenes cum damno tuorum, ego sup. uelim, ut sis tam iners hostis. (Quām). i. quātum. (Malus hospes eras) Erat autem pessimus hospes, quia hospitā abduxit, unde uelit inertissimum quoque esse. Iners autem dicitur sine arte, & sine industria. Ego uellem, inquit, aut te culpasse faciem. (Maritæ). i. coniugis. (Tænariæ). i. Lacernæ à parte totum. f. Helenes. (Aut tuam) supple faciem. (Displicuisse illi). i. quod uterque alteri non tantum placuisset, ut tu eam repere, & ea rapi uellet.

H V B. **T**V). f. d. Menelaë. (Flebilis ultor) quia multi hac tua ultione peribunt. (Dii precor) Quia quoties Laodamia recordabatur belli, trepidabat, & flebat, ideo precatur, ut hoc non sit ei malo omini, id est augurio. (Sinistrum) Infelix. (Det) Offerat. (Ioui reduci). i. Ioui eum reducenti, nam reducem appellamus, & qui reducit aliū, ut hic, & qui reducit ab alio, ut supra, Littora Thesaliæ reduci tetigisse carina, & Virgil. i. Aene. Nanque tibi reduces socios. (Subiit) Venit in mentem. Virg. (Subiit cari genitoris imago.) (Maden- tis) Liquefcentis. (Sole) Propter calorem solis. (Ilion) Dicit, quod quoties audit aliquod nomen regionis Troianæ, ferè solo nomine terretur. (Ilion) Oppidum ipsum Troiæ. (Tenedos) Insula in conspectu Troiæ, quam à Tene quodam, qui cum nouerca concubuit, occupatam, cum antea esset uacua, & ab eo nomina tam Seruius scribit. Diodo. appellat Tenum, dicitq; eius patrem calumnia uxoris inductum filium Tenum in arca impositum in mare deiecis- se, quæ tempestate acta. cum in Tenedum appulisset, Tenu mirabili deorum ope salutem consecutus insule imperauit, ut præclarus, ac iustitia, uirtutibusque aliis immortalium honores assécutus. (Et Xanthus) Fluius iuxta Troiam, de quo diximus in epist. Oenones. (Ide) mons Phrygiæ, à quo & filua Idæa. Virg. Cernimus Idæa claram se condere filua, & idem. Tamq; iugis summæ surgebat Lucifer Idæ. hoc declinat ur græce Ἰδαιεύς. (Pene). i. ferè. (Ipso sono). i. sola uoce, & nomine, q. d. ergo multo magis re ipsa. (Nec rapere) Occurrit obiectioni, quia posset dici, quod magna est potentia Græcorum, dicit quod Paris non rapuisset Helenam, nisi uidisset se hñe uires defendēdi se cōtra Græcos. (Ausurus). i. ferat Paris. i. nō fuisset ausus rapere. (Hospes erat). i. peregrinus. (Vires suas). i. quantum posset. (Speṣtabilis) Ornatus. (Feret) Ostentaret. (Suo corpore) Quia qui uidisset eum ita ornatū, potuisset iudicare, quā diues esset Phrygia. (Opes Phry- gas). i. Troianas. Virg. Troianes ut opes. erat enim in toto oriente potentissimum imperium Troiæ. (Classe) Nauibus. (Viris) Numero uirorum. (Per quæ). i. per quās res, scilicet naues, & uires. (Geruntur bella) Quia sine uiris bella geri non possunt, nec rursus sine classe,

classe, cum ad eos, qui separantur mari, transituri sumus. (Quota), Id est minima, ut Iuue. Quota portio fecis Achææ. & est sensus. potens est classe, & viris, & habet secum minimam partem sui regni.

FLEBILIS vxor) Videtur noue dictum, ut sicut maritam vocat fœminam, ita virum vocet vxorem, sed legendum puto non vxor, sed vltor, caret. n. exemplo ut vir vxor dicat, licet vxorius sepe. (Quam). i. quantum. (Multis) Cū admiratione, q. d. plurimis. (Et suadet reduci vir meus arma Ioui) Hic redux, actiue ponitur pro reducete, cum apud Virgiliū pro reducto legatur. Moris autē erat, negocij arma cōsecrare deo præsidi negocij illius. (Ilion, & Tenedos) Declinatur hoc Ilion, vel Ilion, huius Ilij. Nam quæ apud nos exeunt in um, si sunt græca, exeunt apud eos in on. reperitur tñ etiam hæc Illos, & apud hunc, & apud Horat. Ilion autē erat regia Priami in Phrygia, quæ expugnabatur. Tenedos insula in cōspectu Troiæ. (Simois, & Xanthus) Fluij Troiani. (Ida) silua Troiana. (Pars quota quæq; fui) q. d. rarissima quæq; vnde non legā quenq; Eleganter autem ponitur, quisq; cum quotus, & cōiuncta petunt ferē negatiuam responzionem. (Confors Læda) i. filia Lædæ soror gemellorum, hoc est, ò Helena, ego reor te victam. (His). f. opulentia, classe, & viris Paridis.

ASC.

His ego te victam confors Lædæ gemellis
Suspitor: hæc Danaïs posse nocere puto.
Hæctora nescio, quem timeo: Paris Hæctora dixit
Ferrea sanguinea bella mouere manu.
Hæctora quisquis is est, si sum tibi cara, caueto:
Signatum memori pectore nomen habe.
Hunc vbi vitaris: alios vitare memento:
Et multos illic Hæctoras esse puta.
Et facio, ut dicas, quoties pugnare parabis:
Parcere me iussit Laodameia sibi.
Si cadere Argolico fas est sub milite Troiam:
Te quoque non vllum vulnus habente cadat.
Pugnet & aduersos tendat Menelaus in hostes:
Ut rapita Paridi, quam Paris ante sibi.
Irruat: & causa quem vincit, vincat & armis,
Hostibus à mediis nupta petendo viro est.
Causa tua est dispar: tu tantum viuere pugna:
Inque pios dominæ posse redire sinus.
Parcite Dardanidæ de tot (precor) hostibus vni:
Ne meus ex illo corpore sanguis eat.
Non est, quem deceat nudo concurrere ferro:
Sæuaque in oppositos pectora ferre viros.
Fortius ille potest, multo qui pugnat amore:
Bella gerant alii: Protesilaus amet.
Hunc, fateor, volui reuocare animusq; ferebat:
Substitit auspicii lingua timore mali.

ruere. (Non vllum) id est nullum. (Pugnet,) Hoc dicit, sine, ut Menelaus, ad quem pertinet recuperare vxorem, pugnet ipse. (Nupta) Vxor. (Petenda) Capienda. (Dispar) Dissimilis.

Epist. Ouid.

K 3

(Viuerē

His ego) Dicit Laodamia Helenam esse captam amore Paridis, propter supradicta. (Lædæ) Helena filia Lædæ. pos. fessuum pro patronymico. (Cōfors). i. soror, & sanguine cōiuncta. (Gemellis) id est Castori, & Polluci, qui gemini fuerunt eodem nati ouo, ut supra diximus. (Hæc) scilicet diuitias, & potentiam Troianorū. (Posse nocere Danaïs). i. græcis. Nescio quem) q. d. inter Troianos fortissimum. (Paris Hæctora) Probatio fortitudinis Hæctoris ex testimonio Paridis. (Sanguinea) Cruentata, qui semper interficit aliquem (Ferrea bella) aut aspera, aut quæ ferro geruntur. (Hæctora) Adiurat Protesilaum per amorem suum, ut caueat hunc Hæctora. (Si sum cara tibi) si me amas. (Signatum) Infixum, & quasi signo quodam notatum. (Nomen) scilicet Hæctoris. (Vbi) Postquam. (Hunc) Hæctora. (Alios) Troianos. (Multos Hæctoras) id est multos fortes, qualis est Hæctor. (Parabis pugnare) id est ingredieris pugnam. (Me parcere sibi) id est me habere respectum sui, & ut me ei seruem. (Si fas est) id est si licet, & fata permittunt. (Cadere) id est

H V B.

J V I I

J V I I

L A O D A M I A

(Viuerē pugna) sicut Menelaus, vt Helenam habeat, pugnat, ita vt me habeas, tu viuerē pugnes. (Viuerē) vt viuas. (In sinu) In amplexu, in gremio. (Dominæ) Vxorē, quæ te amat. (Pios) Tibi affectos, & deditos. (Parcite) Conuertit sermonē ad Troianos, vt suo Protefilau parcant. (Ne meus ex illo). i. ne ipso mortuo ego quoq; moriar. (Meus sanguis eat) i. exeat. (Ex illo corpore). f. interfecto. (Non est) Dicit, eum non esse aptum bello. (Oppositos) Aduersos, hostiles. (Fortius) Animosus. (Ille). f. Paris. (Amet). f. me. (Hunc fateor,) q. d. ante dicere non sum ausa. (Reuocare) Ne ires ad bellum Troianum. (Ferebat) i. cupiebat: (Substitit) i. destitit, cessauit timore mali auspicii. i. metu, ne darem tibi malum auspiciū, & augurium reuocando, quod solet vulgo credi.

ASC.

HECTORA nescio quem) Formidandum docet nomen Hectoris, de quo tanta prædicantur. (Cauero) i. fugito. Horat. Hic neget est, hunc tu Aomane cauero. (Memori) Pectore. Virg. etiam in accusatiuo memor genere neutro dedit dicens. Curæ nomen habet, in sumq; memorq; precatur. (Multos Hectoras) i. fortes. (Parcere me iussit Laodamia sibi) Vt amore, non timore abstinuisset bello putetur. (Si cadere) i. si quidem fas est, quia infatis esse censet. (Te quoq;) Hoc est, cadat sine te. (Parcite Dardanidæ) Præces vanæ si hosti deferantur, sed quia per apostrophē legendæ à viro scribuntur, multo gratiarum habent. (Non est, quem deceat,) q. d. non hic vobis capitali odio cruentum inferet bellum. parcite ergo ei, & conuertite ferrum in capita bellorum Menelaum, & agamēnona. (Nunc fateor) Recitat præfagia futuræ mortis, atque omnia, quæ cum fierent, ne accepisse putetur, timuit reuocare maritum, quia reuocando ratum fecisset omen, & ille forsitan nihilominus obiisset, vnde tutius putauit, tunc dissimulare, quod nunc territa in somnijs, vt caueat, monet.

HV B.

* Fac
meus.

Cum foribus) Dicit, quoddam omen, quod apparuit, cum Protefilaus esset ex domo sua exiturus ad bellum Troianum quia cespitauit in lumine domus. (Signa) Auguria. (Offenso) Tacto. (In pectore tacito) idest ego tacita, & mecum dixi. (Ista sint signa viri reuersuri) idest vtinam hæc sint signe, quod maritus meus possit reuer- ti à bello Troiano. (Referro) Di- co. (Nunc) Quæ ante non ausa sum dicere, (Ne sis animosus) id est ne sis audax. (Inuētos) In ni- hilum idest vt frustra sit. (Sors) idest oraculum. (Designat) idest destinat. (Fato) idest morti. (Ne scio quem) idest quēdam. (Qui primus Danaum) idest, primus ex Græcis. (Troada) Troianum. (Ademptum) sublatum, & erep- tum sibi. (Strenuus) Audax, & animosus, vt velis primus exire in terram Troianam. (Mille- sima) idest vltima, quia inter mil- le, millesimus dicitur vltimus, qui facit nomen numero millenario. (Verfet) Moueat. (Iam fatigatas) idest iam impulsas, & commotas remis aliarum. (Nouissimus) Extremus. f. (Præmoneo) Etiam te, non solū vt tua nauis sit vltima, quæ appellat ad littus Troianū, sed etiam tu sis vltimus, qui de ipsa nau- ui

Cum foribus velles ad Troiam exire paternis:
Per tuus offenso limine signa dedit.
Vt vidi, ingemuit: tacitoq; in pectore dixi:
Signa reuersuri sint precor ista viri.
Hæc tibi nunc refero, ne sis animosus in armis:
* Irritus in ventos hic timor omnis eat.
Sors quoq; nescio quem fato definat iniquo:
Qui primus Danaū Troada tanget humum.
Infelix, quæ prima virum lugebit adeptum.
Dii faciant, ne tu strenuus esse velis.
Inter mille rates tua sit millesima puppis:
Iamq; fatigatas vltima vrset aquas.
Hoc quoq; præmoneo: de naue nouissimus exi:
Non est, quo properes, terra paterna tibi.
Cum venies: veloq; moue, remoq; carinam.
Inq; tuo celerem littore siste gradum.
Siue latet Phœbus: seu terris altior extat:
Tu mihi luce dolor, tu mihi nocte venis,
Nocte tamen, quā luce, magis. nox grata puellis:
Quarum suppositus colla lacertus habet.

ni descendas. (Terra quo properes). i. quo properare debeas, & ita legendum est properes. & ordo est, terra non est tibi paterna. (Quo properes). i. quo debeas ita celeriter ire, quia ad terram paternam omnes libenter properant. (Cum uenies) Dicit ei esse properandum, cū redibit. (Cum uenies) Cum ridebis in patriam, utere remis, & uelis ad nauigandū. (Sisse) Fige, pone. (Gradum) Gressum. i. cito descende in tuum littus, quando redibis. (Siue) Dicit se diu, noctūque assiduus curis angī propter absentiam mariti, & eius pericula, sed magis tamen nocte. (Laret nocte) Eadem sententia usa est supra Hermione ad Orestem. Cum tamē altus equis Titan radiantibus instat: Perfruo infelix liberiore malo &c. (Nox grata) Dicit quare maior dolor sit ei nocte, quam die, quia nox aptissima est uoluptatibus puellarū, sub quarum collo mariti brachia tenere solent, & eas crebro amplecti, & osculari.

AS C.

FORIBVS exire paternis) Sic Vir. Quamuis multā meis exiret uictima septis. Ex eo enim ablatiuo iungitur, quia componitur ab ex, & accusatiuo scēdum Alexan. quia cōponitur etiam ab extra. (Vt uidi). i. statim postquā uidi. (Signa reuersuri) Magni animi est mali omnis signa in melius conuertere, atque interpretari. (Sors quoque) Ergo & ipsa sortilegos cōsulerat, territa. s. in somniis, & malo omine. (Qui primus) Ordo est. Eum. (Qui primus Danaum) Pro Danaorum. hoc est Græcorum, seu Argiuorum. (Tanget humum Troada). i. Troianam. patronymicum enim est pro patrio, seu possessiuo positū. hęc Troas, huius Troados, huic Troadi, hanc Troada. (Remo & uelo). i. plena opera, quę fit uentis, & uelis, hoc est ultimus descendas in terram hostilem, & primus redeas in patriam. (Luce). i. interdiu. Orator diceret luci, potius quam luce. (Lacertus). i. brachium condormientis. unde in Canticis: Lēua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.

HVB.

Aucupor in lecto mendaces cœlibe somnos:
Dum cureo ueris, gaudia falsa iuuant.
Sed tua cur nobis pallens occurrit imago?
Cur uenit à uerbis multa querela tuis?
Excitior somno: simulacraque noctis adoro:
Nulla caret fumo thessalis ara meo.
Thura damus, lacrymasque sup:q̄ sparsa relucet:
Vt solet affuso surgere flamma mero.
Quādo ego te reducē cupidis amplexa lacertis,
Languida lētitia soluar ab ipsa mea?
Quando erit, ut lecto mecū bene innectus in uno
Militiæ referas splendida facta tuæ?
Quæ mihi dum referes: quamuis audire iuuabit:
Multa tamen rapies oscula, multa dabis.
Semper in his apte narrantis uerba resistunt:
Promptior est dulci lingua * referre mora.
Sed cum Troia subit, subeunt uentique, fretūq̄:
Spes bona sollicito uicta timore cadit.

Aucupor) Dicit se multa sōniare de marito, quæ licet sint falsa, tamen asserunt uoluptatem. (Aucupor) Capiro. (Mendaces) Falsos. (Cœlibe lecto) id est sine marito, nam cœlebs dicitur teste Prisc. quasi cœlestem uitam agens. Cœlebs autem dicitur qui, uel quæ coniugio non copulatur. Horat. in epist. Nil ait esse prius, melius nil cœlibe uita. (Iuuant) Delectant. (Dum careo ueris). i. dum non habeo uera gaudia cum marito meo. (Sed tua) dicit sibi apparere tristia omina, scilicet imaginem ipsius Protefilai mortui. (Pallēs) Mortua. Virgil. Ora modis attollens pallida miris. (Occurri) Apparet. (Cur uenit à uerbis) id est cur uideor audire te multa conqueri? (Excitior) Vio lenter excitior. (Adoro) id est oro. (Simulacra noctis) Id est ipsos somnos, qui nocte habentur. (Meo fumo,) Id est meo sacrificio, quia ubique sacrifico. (Super,) scilicet thura. (Quæ,) scilicet Thura. (Sparsa) Madefacta, & aspera lacrymis. (Relucet) Incenduntur. (Vt solet) Comparatio est. (Surgere) Crescere. Flamma enim uino superfuso maior fieri solet. (Quando ego) Ostendit quanto affectu eius reditum expectet. (Languida) Reficiens. (Soluor) Cadam. (A mea lētitia) Vt enim nimio dolore, ita, & nimia lētitia homines deficere solent, imo & plerunque mori,

* retēre

Epist. Ouid.

K 4

refert

LAODAMIA

refert Valerius Maximus lib. 9. exemplum in duabus mulieribus: quæ nimia lætitia ex in-
 sperata salute filiorum, quos perisse audierant, expirauerunt. (Referas) Narres, ut solēt ma-
 riti à bellis reuerſi. (Iuuabit) Delectabit, placebit. (Rapiet) A me. (Reſiſtunt) Remoran-
 tur retardantur. (Apte) Cōuenienter, grate. (In his) .i. osculis. (Prōptior) Paratior. (Dul-
 ci) Grata. (Mora) Spatio, quia recreata aliquantulum hoc spatio osculandi promptior po-
 ſtea efficitur ad narrandum. (Sed cum Troia) Oſtendit ſuperius ſe delectari falſis ſomniis
 de marito ſuo, quem interdum ſomniat eſſe ſecum, poſtea uero oſtendit quanto affectu eū
 reuerti optet, & ſperet: nunc dicit, quod quando recordatur belli Troiani, & nauigationis
 eius, amittit omnem ſpem. (Subit) Venit in mentem. (Fretum) Per quod nauigas, quod ha-
 bet tot, & tanta pericula. (Cadit) Deficit.

ASC. I N lecto cœlibe) .i. ſine coniuge. Cœlebs enim dicitur quicunque extra coniugium ui-
 uit, ſiue caſte, ſiue non, unde & cœlibatus, eius, qui ita uiuit, ſtatus. Dū careo ueris, gaudea
 falſa) .i. ſimulata. (Iuuant) .i. delectant, quod Epicureis ſummopere pſuafum eſt. (Sed tua
 cur nobis) Caſam mittēdæ Epistolę recitat. (Excitior ſomno) Quod Seruius futuri ma-
 li prognosticon putat, nam cum ſomnus, inquit, ſit donum deorum, (ſicut dicitur 2. Aene.
 Tempus erat, quo prima quies mortalibus egris Incipit, & dono diuum gratiſſima ſerpit)
 Non excitatur uehementer ſine futuro malo. (Ara Theſſalis) .i. Theſſalica, iterū patrony-
 micum pro patrio, ſeu poſſeſſiuo. (Vt ſolet aſuſo mero) .i. poſtquam aſuſum eſt merum.
 (Quando ego te reducem) .i. reductum, aut reuertentem. (Soluar ab ipſa) Ordo eſt. (Ipſa)
 .i. ego ſoluar languida ab lætitia mea? quia A. Gel. docet enectas eſſe mulieres non minus
 gaudio uehementi, quam dolore. (Militię referas) Atqui dixerat: Bella gerant alii, Prote-
 ſtilaus amet. quomodo ergo nunc dicit? (Militię referas ſplendida facta tue) Sed non eſt ui-
 tioſum Poëtę, ſi eam inconstantiam dat mulieri, amant enim laudem, licet cum periculo
 mereri nolint. (Sed cum Troia ſubit) .i. perfectio Troiana, quam paratis inuitis uentis, &
 aquis, cum tamen repugnantibus illis nemo in patriam redire paret.

HVB. HOC quoque) Quia ſupra
 dixit, ſe audiſſe eos remo-
 rari in Aulide, dicit nunc quod
 ueretur, ne illud ſit malū omen,
 ne dei per hoc ſignificent quod
 nolint uos nauigare. (Exire) Di-
 ſcedere ex Aulide. (Mouet) Ter-
 ret, & turbat me. (Inuitis) Con-
 trariis, & uos prohibentibus.
 (Quis uelit) q. d. nullus, & eſt ar-
 gumentum à maiori ad minus,
 ſi enim nemo contrariis uentis
 uellet redire in patriam ſuam,
 cuius quiſque cupidiffimus eſt,
 quanto minus deberet uentis
 contrariis & mari prohibente à
 patria ſua diſcedere? (Ipſe ſu-
 am) Oſtendit nunc, quod con-
 tra uoluntatem numinum nauig-
 ant: dicit enim Neptunum
 * Et di Deum maris impedire eorum
 cet, reſe nauigationem ad deſtruendam
 ras ar- Troiam, quam ipſe condidit,
 ma fac unde ſupra Perdere quos poſſis
 iſta Io- melius Neptunia præbent Per-
 ui gam a, id eſt à Neptuno condi-

Hoc quoq; quod uenti prohibent exire carinas,
 Me mouet: inuitis ire paratis aquis.
 Quis uelit in patriam uento prohibente reuerti?
 A patria pelago uela uetante datis.
 Ipſe ſuam non præbet iter Neptunus ad urbem:
 Quò ruitis? ueſtras quiſque redite domos.
 Quò ruitis Danaï? uentos audite uetantes
 Non ſubiti caſus, numinis iſta mora eſt.
 Quid petitur tanto, niſi turpis adultera, bello?
 Dum licet, Inachia uertite uela rates.
 Sed quid ego reuoco hæc omē reuocātis abeſto:
 Blanda que compoſitas aura ſecundet aquas.
 Troadas * inuideo: quę ſic lacrymoſa ſuorum
 Funera conſpiciunt: nec procul hoſtis erit.
 Ipſa ſui manibus forti noua nupta marito
 Imponet galeam: barbara que arma dabit.
 Arma dabit dūq; arma dabit, ſimul oſcula ſumet.
 Hoc genus officii dulce duobus erit.
 Producet que uirum: dabit & mandata reuerti:
 * Et dicet, referas iſta face arma Ioui,

ta.

ta. (Quo ruitis) Quo uaditis ita præcipientes, & inconsiderati. (Domos). s. uestras. (Audi te) Sēte, & eis ne resistite. (Ista mora, Quam nunc facitis in Aulide, cum non potestis inde discedere. (Non est subiti casus). i. fortuita, & ex aliquo subito casu, ut uos fortasse putatis. (Est numinis) Deest, sed est. i. diuinæ uolūtatī. (Quid petitur) Arguit à causā. dicit. n. causam esse turpem & inhonestam, cui nullam debeant. præstare fauorem, quia tanto bello repetitur tantummodo adultera. (Rares Inachiae). i. Græcæ, uel Argolicæ. Nam Inachus pater Iouis regnauit Argis, unde Argiui nonnunquam Inachi dicuntur. (Vertite uela). i. reuertimini in patriam. (Dum licet) Vobis. (Sed quid ago reuocans) Sic legendum est, non autem ego cuius ultima syllaba semper breuis est. (Omnem reuocantis abesto). i. utinam nullum sit malum omen ex reuocatione mea. (Composita) Quietas. (Blanda) Mitis, suauis. (Troadas) Dicit feliciores esse mulieres Troianorum, contra quos geretur bellum, quam uxores Græcorum, qui gerent ipsum bellum. (Troadas inuideo) Pro inuideo Troadibus. i. fortunæ Troianorum, notanda hæc locutio, ubi inuideo cū solo accusatiuo, sine datiuo iungitur, quod nusquam alibi me legere memini nam cum accusatiuo, & datiuo sepe ponitur, ut Tene, inquit, miserande puer, cum læta uenire: Inuidit fortuna mihi, & Liber pampineas inuidi collibus umbras. (Funera) Cædes. (Suorum) Maritorum, uel parētum, fratrum. (Nova nupta) Paulo ante maritata. (Suis) Propriis. (Barbara) Troiana. (Sumet) A marito. (Simul) Dando arma. (Officii). s. osculandi. (Dulce) Gratū. (Duobus) Marito, & uxori. (Produces) Procul ducet, & comitabitur. (Mandata reuerti). i. mandata, ut reuertatur. (Referas). Reportes. (Ioui) solebant enim reuerentes ex bello arma sua diis suspendere, unde Virg. Armaque fixit Troia.

QVIS uelit &c. q. d. nemo. Et tamen uos datis à patria pelago uela uetante. (Quisq; redire) Locutio congrua in re. nam quisque uim collectiuam habet. (Quid petitur) Dehortatur à bello ob indignitatem causæ. (Troadas inuideo). i. inuidia prosequor, nam nos dicemus. (Troadibus inuideo) sensus est. Ego inuideo id. (Troadibus). i. Troianis mulieribus, est enim patronymicum à patria, & si. (Funera). i. mortem suorum conspiciere cogentur, præfentes tamen erunt & maritos armabunt. (Arma fac ista) sic & prius, quia tñ fac producit, credo utrobique face legendum est, quo modo olim dicebatur, sicut nunc perfice.

ASC.

Ille ferens domine mandata recentia secum,
Pugnauit caute: respicietque domum.
Exuet & reduci clypeum: galeamq; resoluat:
Excipietque suo corpora lassā sinu.
Nos sumus incertæ: nox anxius omnia cogit,
Quæ possunt fieri, facta putare timor.
Dum tamen arma geris diuerso miles in orbe:
Que referat uultus, est mihi cera, tuos.
Illi blanditias, illi tibi debita uerba
Dicimus: amplexus accipit illa meos.
Crede mihi plus est, quam qd uideatur, imago:
Adde sonum ceræ: Protefilaus erit.
Hanc specto: teneoq; sinu pro coniuge uero:
Et tanquam possit uerba referre, queror.
Per reditus, corpusque tuum, mea numina, iuro:
Perque pares animi, coniugiique faces:
Perque, quod ut uideam canis albere capillis:
Quod tecum possis ipse referre caput:

Ille maritus. (Ferens) Hærens. (Recentia) Adhuc memorie hærentia. (Caute) sapienter. (Respiciet domum). i. habebit animum ad domesticos suos, & præsertim ad uxorem. (Exuet). s. ipsa uxor spoliabit, & extrahet, reduci, reuerso incolumi. (Resoluet) Remouebit. (Corpora fessa) scilicet mariti. (Sinu) Amplexu, & gremio. (Nos) Hanc conditionem supradictam habebunt Troianæ. (Nos) s. græcæ. (Samus incertæ) scilicet quid agatis, quia procul absumus (Nox anxius) sensus est ex timore puto omnia accidere tibi, quæ possibile est accidere. (Putare facta) id est putare euenisse tibi. (Quæ possunt fieri). i. quæ sunt possibilia. (Dum tamē) Offendit magnum argm amoris sui erga Protefilaum, dicit. n. quod

HVB.

LAODAMIA PROTESILAC.

quod eius absentia habet imaginem ceream ad eius similitudinem, qua secum tenet, & amplectitur pro marito. (Diuerso orbe).i. in diuersa, & remota parte orbis. (Cera) Imago cerea. (Referat) Representet. (Verba debita tibi).i. quae tibi deberem dicere, si adesses. f. d. dulcis coniux, & similia uerba. (Accipit amplexus meos).i. eam amplexor, tanquam si tu ipse esses. (Imago) Illa cerea. (Est plus). f. mihi. i. plus uoluptatis mihi affert. (Quam quod uideatur). f. posse esse imago. (Adde sonum cere).i. si habeat uocem. (Erit Protesilaus).i. uideberis tu esse ille. (Specto) Cum delectatione intueor. (Pro coniuge uero). i. loco ueri coniugis. (Et queror) Apud eam. (Tanquam possit referre).i. tanquam sit uiua, ut possit mihi respondere. (Per reditus) Iura nunc se secuturam Protesilaum, siue uiuum, siue mortuum, hoc est, si uixerit, se uicturam cum eo, si uero mortuus fuerit, se etiam morituram. (Reditus) Reuerfiones. (Mea numina) Quod ego colo tanquam numen. (Pares facies animi). i. per parem amorem. (Facies coniugii).i. tudas, quae in coniugio nostro affuerunt. (Et per caput quod ut). i. utinam. (Albere canis capillis). i. quod utinam uideam senescere. (Referre) Reportare. (Me uenturam). f. iuro. (Quocunque) In quacunque conditionem me uocaris. (Siue) Voluit diceret morieris, sed suppressit, & maluit intelligere, quam exprimere. (Quod) Quam rem). f. ne moriaris. (Heu timeo, Ultima epistola). i. ultima pars epistolae. (Sit tibi) Ecce mandatum, ut seruet se, & propter seipsum, & propter uxorem, uerum cum Protesilaus primus egressus de naui in bello Troiano perisset, Laodamia eius morte audita ex mariti desiderio in amplexu imaginis cereae, quam supra apud se habuisse diximus, dicitur expirauisse. Ser. in 6. Aen. dicit quod cum maritum in bello Troiano perisse cognouisset, optauit ut eius umbram uideret qua re concessa, ne defereret eam, in eius amplexibus periit.

AS C. QV AE referat uultus & c.) Magni amoris indicium est amari colere effigiem. (Adde sonum).i. loquelam. (Cere).i. imagini cereae. (Protesilaus erit, pro coniuge uero). i. loco coniugis ueri. (Canis capillis) satis esset dicere canis, nam cani numero plurali pro capillis canescentibus accipi solent. (Siue quod heu timeo). i. mortuus subaudi ab inferiori. (Eris. Ultima epistola). i. aut ultima pars epistolae, aut ultima, quam mittere constituerit, sed prior mihi placet interpretatio, haec enim uidetur primae epistolae formam habere.

IN XIII. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

DAnaus, & Aegyptus Beli Prisci filij fuerunt quorum Danaus ex pluribus uxoribus. L. suscepit filia. Aegyptus uero frater totidem uirilis sexus liberos: Sed cum Aegyptus, in sciret, ut filia fratris filijs suis nubere, Danaus ex oraculo accepisset se manibus generi moriturum, recusabat hoc coniugium, quare orto inter eos bello: Danaus ex patria fugiens cum filiabus in Graciam uenit, ubi Steleno Argiuorum rege expulso Argis regnauit qui ut alibi dixi, ex auctoritate Str. adeo praecedentes loci illius reges excelluisse fertur, ut qui ante a Pelasgi nominabantur, imposita per Graciam lege Danaui uocarentur. Sed Aegyptus egre ferens se, filiosque suos a Danao preteritos filios cum exercitu misit ad oppugnandum fratrem Danaum, qui tandem coactus filias suas fratris filijs descendit, sed in ipsa somptuariam die gladios uirginibus dedit, quibus imperauit, ut prima nocte uiros interficerent, eis nisi ita facerent, eadem interminatus, omnes igitur praecipitis patris paruerant, sola Hypermestra excepta, apud quam plus ualuit consanguinitatis, & coniugij pietas, & amor, quam ira patris metus, hac enim Lynceo marito suo perpercit, eumque somno excitatum monuit, & impulit, ut discederet, fuga sua salui consuleret, quod ille fecit. Cum uero pater Danaus cognouisset ab omnibus perfectum facinus praeterquam a sola Hypermestra, eam crudelissime uinctam in carcere seruandam tradidit, Quare hanc epistolam ad Lynceum patruelem suum, & eundem maritum scribit qua & preceptum patris, & facinus sororum, & pietatem suam narrat & quantum bene merita sit de ipso Lynceo. Oratque cum liberet ipsam his patris, quibus inuicta tenetur, captamque commiserationem ex fortuna, & ex crudelitate patris. Postremo rogat Lynceum, ut aut interficiat, & mortuam seipsum eliat, & sepulchro inscribat, quemadmodum ipsa mortua est, ut Lynceum a morte liberaret.

HYPER-

HYPERMNESTRA* LYNCEO.
EPISTOLA XIII.

78

ITIT Hypermnestra de tot
modo fratribus vni.
Cetera nuptiarum crimine
turba iacet.

Clausa domo teneor, grauibul
que coërcita vinclis:

Est mihi supplicii causa, fuisse piam.

Quod manus extimuit, iugulo dimittere ferrū:

Sum rea: laudarer, si scelus ausa forem.

Esse ream præstat, quàm sic placuisse parenti:

Non piget immunes cædis habere manus.

Me pater igne licet, quem non violauimus, vrat:

Quæque aderant sacris, tendat in ora faces:

Aut illo iugulet, quem non bene tradidit, ense:

Vt qua non cecidit vir nece, nupta * cadam:

Non tamen, vt dicant morientia, pœnitet, ora,

Efficiet: non est, quam piget esse piam.

Pœniteat sceleris Daræum, sæuasque sorores:

Hic solet euentus facta nefanda sequi.

Cor pauet admonitu temeratae sanguine noctis:

Et subitus dextræ * præpedit ossa tremor.

Quam tu cæde putes fungi potuisse mariti:

Scribere de facta non tibi cæde timet. (ris:

Sed tamen experiar. Modo facta crepuscula ter-

Vltima pars lucis, primaq; noctis erat:

Nō iuste, neq; honesta mihi tradidit ad interficiendū maritū meū. (Nece, qua vir non cecidit).i. licet moriar ea nece, & morte q̄ maritus meus euasit. (Non tñ efficiet) Pendet sensus vsq; ad hunc locum. (Ora morientia).i. ora mei morientis. (Pœnitet).f. facti. (Non est).f. Hypermnestra Danaū patrem meum. (Sceleris) Crudelitatis, q̄ mandauit. (Sorores) Quæ perfecerunt crudelia mandata patris. (Hinc euentus).f. pœnitēdi. (Facta nefanda).i. crudelia, nam nefandorum non piorum operum pœnitere solet. (Cor pauet) Amplificat beneficium suum, & describit torum negocium. (Admonitu).i. recordatione. (Temeratae) Polluta, foedata. (Præpedit) Impedit. (Ossa dextræ).i. digitos. (Quā tu) Argumentum est magnū suæ pietatis. (Timet).i. dextra mea. (De cæde) De occasione. (Nō facta tibi) Pro à se. i. quā non fecit. (Quam).f. dextram. (Putes) Pro putet aliquis. (Potuisse fungi cede mariti).i. potuisse interficere maritum. (Sed tamē) Licet timeat. (Experiar) Tentabo, & conabor scribere. (Modo facta) Incipit narrare totius facti processum, sumpto initio, vnde oportuit. (Modo) vel nup, & paulo ante, vel tātūmodo. (Crepuscula) Creperū. Var. & festo testib⁹ dubiū significat inde crepusculū, dicitur cum neq; lux, neq; tenebræ sunt. i. cū dies, an nox sit dubiū est. id aut tempus tam matutinū, q̄ veripertinū intelligimus, hic de vespertino intelligē dū est, qđ declarat, cū dicit, Vltima pars lucis, primaq; noctis erat. nā eo tpe nuptiæ fiebat.

Et tot) De. I. H V B.
(Modo).i. * Lyn-
paulo ante. ceo non
(Vni) Soli. Lino le
Cetera tur- gēdum
ba) Fratrū est. Eu-
tuorum. (Ta sebiū
cet) Perijt. auctori
tate.

(Clausa) Narrat infortuniū su-
um. (Coërcita) Ligata, constri-
cta. (Causa supplicij,) Causa pe-
næ. (Est fuisse piam) Et pp pietā-
tem pepercisit tibi. (Quod man-
us) Ecce pietas. (Sū rea) Accu-
sor. (Dimittere ferrū iugulo).i.
te iugulare. (Laudarer) A patre
meo. (Scelus) Te interficiendi.
(Præstat) Melius est. (Sic) Inter-
ficiendo te. (Non piget) Quia fu-
it voluntariū factū. (Immunes)
Vacuas. (Cædis) occasionis tuæ.
(Me pater) Dicit quòd quamuis
pater ei parer omnia genera cru-
delissimæ mortis, quæ cōmemo-
rat, non tamen poterit efficere,
vt eam pœniteat pepercisit ipsi
Lynceo, & vñam fuisse ea pietate.
(Licet) Quamuis. (Quem non
violauimus) Quem non lēsimus
vlla iniuria. (Quæq;) Dux sunt
dictiones, & Subauditur licet. * Præci-
(Tēdat) id est immitat. (In ora)
In faciē meam. (Faces, quæ ade-
rant) id est quæ erant incensæ.
(Sacris) Nuptialib⁹. (Aut) sub-
audi licet. (Non bene tradidit)

* Cadat

* Præci-
dit.

Mittit

HYPERMNESTRA

ASC. **MITTIT** Hypermnestra &c.) Nihil est tota epist. facilius ne nihil tñ dicam ordinem subinde cōtraxero qui talis est, Hypermnestra filia Danaï, & vxor Lini, seu Lyncei patrue-
lis eius (Patrueles autem sunt patrui. i. fratris paternis liberi) mittit sup. salutem, aut epist.
(Vni modo). i. Lino, aut Lynceo qui modo vnus est de tot videlicet quinquaginta fratribus.
(Cetera turba). i. multitudo fratrum. (Iacet). f. prostrata. (Crimine). i. homicidio. (Nupta-
rum). f. fororū Hypermnestræ. (Ego teneor clausa domo, & coërcit). i. cōstricta, ne exeā gra-
tibus vinclis pro vinculis. (Fuisse pia). i. q. fuerim pia. Nā verbū est, dum supponitur verbo
secū accusatiūū trahit. (Est mihi causa supplicij). Hoc est quod te nō occiderim, vt sorores
sponsos suos, frater tuos, afficior huiusmodi supplicio. (Ego sum rea). i. criminor, & accusor
à patre. (Quod). i. quia. (Manus). f. mea. (Extimuit immittere iugulo). i. in iugulū tuū. qui
est in gutture sanguinis meatus. (Ferrū). i. gladiū, aut Mucronem. (Et ego laudarer). f. a pa-
tre. (Si fore). i. essem. (Ausa scelus). f. homicidii. (Præstat). i. melius, & præstantius est. (Esse
ream). i. q. sum rea. (Sic). i. pp. pietatem, & sine cæde mariti. (Quā placuisse. i. q. placue-
rim). (Sic). i. per scelus. (Parenti). i. patri. (Non piget). i. nō triste est mihi, nec pœnitet. (Me
hñe manus immunes). i. nō participes, & opatrices. (Cædis). i. occisionis. (Licet). i. tamen
(Pater vrat me igne). f. regali. (Quem non violauimus). f. in nuptialibus tedis, ac facibus.
(Quæq;). i. & quæ, hoc est, & licet. (Tendat in ora). i. in faciem, nam id fieri solet ijs, q. exu-
rūtur, vt suffocentur. (Faces). f. nuptiales. (Quæ aderāt sacris). f. nuptialibus, & Hymenæis,
aut licet pater iugulet me illo ense, quē tradidit. (Non bene). i. indecenter, & iniuste contra
fidem, & equitatem. (Vt videlicet ego nupta cadam) sup. ea nece, quia vir non cecidit. (Ta-
men pater non efficiet, vt ora) sup. mea. (Morientia). i. etiam in morte. (Dicāt pœnitet) sup.
non pepetrasse facinus, nam sup. Hypermnestra. (Non est) sup. ea quam piget esse piam (Pœ-
niteat). i. iustum est, vt pœniteat, aut impetrandi est. (Danaum). f. patrē meū, sed aprius di-
cit Danaū, quasi scelestū illum hominē, qui tantum scelus præcepere ausus est. Nam in pa-
tris cōpellatione nescio quid sacrilegij est, si execratio cōmiscetur quātumcūq; scelestus
sit. (Pœniteat ergo Danaū sceleris, & sorores sœuas). i. immīres. (Hic euentus). i. præsentia.
(Solet sequi facta nefanda), q. d. nō pia, quia neminē proprie pœnitet, qui male nil commi-
sit. (Cor pauit admonitum) Facta digressionē recitat facinoris atrocitatem, vt in se cōmise
rationem, & in patrem odium concitet. (Admonitu). i. admonitione, ac commemoratione.
(Noctis temeræ). i. pollutæ, & cōtaminatæ. (Sanguine). i. effusione sanguinis. Quia. n. no-
ctæ intempesta ne bonū quidem opus faciendum est grauius puniūtur qui scelus perperrāt.
(Et subitus tremor præpedit). f. a scribendo dextram. Ea sup. (Quā tu putes). i. putare pos-
sis. (Potuisse fungi cæde). i. occidēdi negociū explere. (Nō timet scribere, & cæde facta sibi)
. i. à se, sed manus mea timet scribere, de cæde, ergo nō potuisset fungi cæde. Aut cū interro-
gatione. (Quā putes potuisse fungi cæde mariti), q. d. non manū meam, quia timet scribere
de cæde non facta sibi. i. à se. (Sed tñ experiar). i. scribere conabor de cæde, quā facere nō po-
tui. (Vltima pars lucis &c.) sic legēdū est, nā qui legeret. Vltima pars noctis, primaq; lu-
cis erat, totā inuerteret sententiā crepusculū enim est tempus dubiū, cum tenebræ lucē vin-
cere incipiunt, & diluculum ecōuerso, cum lux discernitur à tenebris fugatis, duci aut solēt
nuptæ suo noctē, quæ tunc imminēbat. Vnde dñ, dū nox linit, effuge dixi. dū nox atra linit.

H V B. **I** Nachides) Proneptes Ina-
chi, nam Inachus genuit Iō,
ex ea, & Ioue natus est Epa-
phus. Ex Epapho Belus priscus,
ex Belo, vt diximus Aegyptus,
& Danaus, cuius hæ sunt filie,
ergo Inachides. (Pelasgi) Fuit
rex, à quo populi quibus im-
perauit, Pelasgi dicti sunt, qui
postea, vt supra diximus Da-
nai sunt nominati. (Socer)

Ducimur Inachides magni sub tecta Pelasgi:
Et focer armatas accipit ipse nurus.
Vndique collucent præcinctæ lampades auro:
Dantur in inuitos impia thura focos. (tes:
Vulgus Hymē, Hymenæe vocāt: fugit ille vocan
Ipsa Iouis coniux celsit ab vrbe sua.
Ecce mero dubii comitum clamore frequentēs,
Flore nouo madidas impediēte comas,
In thalamos læti, thalamos sua busta, feruntur:
Strataq;

Strataque corporibus funere digna premunt.
Iamque cibo, uinoque graues, somnoque iacebat:
Securumque quies alta per Argos erat.

Circum me gemitus morietur audire, uidebar:
Et tamen audieram: quodque uerebar, erat.

Sanguis abijt: mentemque calor, corpusque reliquit:
Inque nouo iacui frigida facta toro.

Vtque leui Zephyro graciles uibrantur aristæ:

Frigida populeas ut quatit aura comas:

Aut sic, aut etiam tremui magis, ipse iacebas:

Quæque tibi dederam uina, soporis erant.

Excussere metum uiolenti iussa parentis:

Erigor: & capio tela tremente manu.

Non ego falsa loquor: ter acutum sustulit ensẽ,

Ter male sublato decidit ensẽ manus.

At rursus monitis, iussuque coacta parentis

Admoui iugulo tela paterna tuo.

Sed timor: & pietas crudelibus obstitit ausis:

Castaque mandatum dextra refugit opus.

Purpureos laniata sinus, laniata capillos,

Exiguo dixi talia uerba sono.

Sæuus Hypermnestra pater est tibi: iussu parētis

Effice: germanis sic comes iste suis.

que Mycenæ: Et ueterem latio supposuisse Samum. Samum autem dilexit, quia in ea cum Ioue nuptias celebrauit, dicit ergo eam fugisse ab Argis, ne interesset talibus nuptiis, (Dubij). s. sponsi. (Feruntur) Eunt. (In thalamos busta sua) In thalamos, qui erant futuri busta eorum, est autem appositio. (Dubij) Labantes. (Mero) Propter uinum, quod biberant. (Frequentes) Densati, & circumdati. (Impediente) Ligante. (Madidas) Vnguento delibutas. (Premunt strata). i. iacent in lectis. (Digna funere) Que strata magis erant digna funere, quam nuptiis. (Graues) Grauari, & oppressi. (Sono) Qui maxime ex cibo, & uino fit. (Alta qes) i. profundus somnus. Iuuen. & nos consilium dedimus Syllæ, priuatus ut altum Dormiret. (Per Argo securum). i. ubi nullus erat timor dicitur autẽ hoc Argos, & hi Argi. (Quodque uerebar). i. quid timebam. s. cædes meorum patrueliũ. (Calor reliquit corpus) Quia ex timore, ut sepe notauimus efficimur frigidi. (Vtque leui) Comparatio est. (Graciles) Tenues. (Aristæ) Summitates segetum. (Vibrantur) Mouentur. (Comas) Frondes. (Populi) Arboris (Ipse) Tu. (Iacebas) Dormiebas. (Erant saporis). i. erant uina, que facerent, soporem. (Violentia) Crudelia. (Erigor) Ex lecto. (Tela) Gladium. (Male sublato) Non fortiter eleuato. uel male, non iniuste contra maritum. (Iussu parentis) Qui mortem minatus fuerat, nisi interficeret. (Admoui) Appropinquauit. (Timor) Quia naturaliter instus est mulierib. (Pietas) Mea erga te. (Crudelibus ausis). i. prohibuit, ne auderẽ interficere. (Dextera) Mea. (Mada tu). s. a patre meo. (Sinus) Vestes. (Sono) Voce. (Exiguo tenui) Demisso ne audiret. (Sen) Dicit hæc uerba secũ. (Iste) Lyceus. (Sic oēs germanis) Interficiatur, sicut alii fratres sui.

NOS Inachides. i. puellæ Argiæ ab Inacho Argiuorum rege originem ducentes, aut denominatæ. (Dicimur sub testa). Id est in regiam. (Magni Pelasgi). Id est quam regiam, aut quæ testa Pelasgi Argis extruxerat. (Et ipse socer) Hoc est legatus Aegypti. & eius

Aegyptus. (Armatus) Gladiis instructas, quos Danaus nobis dederat. (Præcinctæ auro). i. ornatae, sicut in regalibus nuptiis mos erat. (Impia) Quæ ab impiis offerebantur. (Inuitos) Nō libentur accipientes ipsa thura, & sacrificia, quæ ab impiis offerebantur. (Vulgus Hym.) Hæc celebratur in nuptiis, & epithalamiiis, inuocabatur enim Hymeneus deus nuptiarum, ut etiã Catullus ostendit Hymenæe legendum esse in uocatiuo, supra alibi diximus, nam Hymenæa in accusatiuo dicere non possumus, sed Hymenæon. (Fugit) Quia ad infastas nuptias non solet uenire, unde supra Hypsipyle. At mihi nec Iuno, nec Hymen, sed tristis Erynnis Pertulit infastas sanguinolenta faces. (Ipsa coniux Iouis) Quæ solet adesse coniugiis. (Cessit) Discessit. (Ab urbe sua). i. ab Argis, ubi præcipue colitur, & eo loco maxime delectatur, quia, ut Strabon scribit, Argis nata esse dicitur, unde ipsa in 6. Fast. inquit. Pœniteat Sparten, Argosque, meas

AS C.

HYPERMNESTRA

& eius locū tenens. / Accipit nurus. .f. non filias Danaī, filiorū suorū spōsas. (Armatas). .f. armis inuasimus, uidelicet mucronibus, quos pater singulis dederat. (Vulg²). .i. totus populus. (Vocat). .f. in signū lātitiæ, & gaudiij nuptialis. (Hymen, Hymenæ) Hoc est uocādo dicunt Hymen, ò Hymenæe, Hymen, ò Hymenæe. alij legunt uocat, ut sit congruitas in uoce, alij uocant, ut sit in sensu, quia collectiuum est. (Ille). .f. Hymen deus nuptiarū. (Fugit uocāres) Quia noluit adesse, cum infelices sciret fore nuptias, nec ueras, sed simulatas. (Ipsa). .f. Pronuba, & cui uincla iugalia curæ, ut dicit Maro. (Coniux Iouis). .i. Iuno. (Cessit ab urbe sua). .f. Argis: unde Aen. 1. Veterisque memor &c. Prima quod ad Troiā pro caris gesserat Argis. (Ecce) q. d. ex improviso. (Dubij). .i. incerti, q. d. agerent. (Mero). .i. pp uinum per infidias propinatū. (Frequentes). .i. celebrati. (Clamore comitum). .f. stipantium, & hoc. (Nō uo flore impediēte). .i. ne nolitarent. (Comas madidas). .i. cæsariem delibutam. (Ferūtur) Nō dicit, ducunt, sed quasi agatur. (In thalamos) Thalamos dicit. (Sua busta). .i. sepulchra, quia illic occidendi erant & æterno somno sepeliendi. bustum aut dicitur quasi bene uisū, & est receptaculum cinerum ustorū, quæ in urnam condebantur, unde ab utēdo dicta sunt sicut ustrina locus, ubi fiebat cadauerum uisio. (Et ptemunt corporibus sui strata). .i. lectos stratos. (Digna funere). .i. dignos talium morte. (Iamque cibo, uinoque graues &c. (Hic locus approbat, quod prius diximus legendum. .f. esse ultima pars lucis &c. quia non est uerisimile uiuolētos, & somnolētos in diluculo fuisse, sed uiuolētos ab Danao dimissos in hospitium, quod à coacto patruo susceperant. (Per Argos securum) Argos ciuitas est in Achaia, in singulari neutri gnis, in plurali masculini, declinatur. n. hi Argi Argorū, sed tunc ēt populum Argium significat. Est eiusdem nominis i Attica, & in Thessalia, seu Pelasgia. (Securū) (Dicitur, quod seorsum est à cura, licet sit in periculo. Accipitur ergo more poetico continens pro contento. Argos pro Argiuis. Et declamat per contentionem, quia alij securi, sed circum me gemitis. Sicut Aen. 4. Cetera per terras animalia somnos habebat &c. Quodq; uerebat erat, sic Sen. Quidq; uerebar accidit. Et potuit facile suspicari maritos interfectos, quia & ipsa ad hoc Mucronem acceperat. (Graciles arista). .i. spica, quia Zephyro fiante, nec dū proprie Arista sunt quæ ab ariditate dñr, sed spicae graciles sunt flat. n. primo uere, unde in Georg. Vere nouo gelidus canis cum montibus humor Liquitur & Zephyro patris se gleba resoluit. (Frigida populeas) Id in Autūno fit, sed tam uerq; autūnus uentos habet plurimos. Aut sic tremui, aut etiam magis. (Ipse. i. tu securus eras, sed non tutus iacebat. i. intrepidus. (Quæque). .i. & quæ, hoc est & uina, quæ dederam tibi, arant sup. uina soporis. .i. soporifera. aut causa soporis. (Violentia iussa) Poëtice. nam etiam oratorie dicere potuisset uiolentia iussa parentis, sed gratius uiolētiam in iussa retorquet, quasi iussa nō parentem incuset. (Sustulit). .i. sursum tulit, & erexit ut demitteret in iugulū. (Sublato). .i. sursum lato. (Male). .i. ad maleficium. (Admoui iugulo). .i. ad iugulum. (Refugit) Media longa præteriti est tps. (Purpureos laniata sinus) (Docet se pietate uictam eamque plus potuisse, q̄ parentis seui mandata, docetq; quō Linum, seu Lynceum ad fugam cohortata sit, & ob pietatem à patre capta. (Purpureos sinus) Non uestes dicam, nam noctu uestita non erat, sed pectora rubicunda, quia dictura est dum petis amplexus &c. Et licet sub ueste pugione in thalamos intrulerant, uero simile est tñ, nudas concubuisse. (Seuus Hypermnestra) Ordo est, ò Hypermnestra pater est tibi seuus. sic in Buc. Est mihi nanq; domi pater, est inusta no uerca. & est pondus in uocabulo pater, sic Dauus in Andria pater est Pamphile.

H V B. **F**omina) Ostendit nūc, quod non possit eum interficere, & arguit à sexu; cum dicit, fœmina, arguit ab etate, cum dicit, & uirgo. (Molles) Muliebres. (Quin age) More muliebri uariat consilium, hortatur nunc seipsam ad interficiendū eum, cum antea dixerit se non

Fœmina sum, & uirgo, natura mitis, & armis:
 Nam faciunt molles ad fera tela manus.
 Quin age: dumque iacet, fortes imitare sorores:
 Credibile est cæsos omnibus esse uiros.
 Si manus hæc aliquam posset committere cadē:
 Morte foret domina sanguinolenta suæ:
 Quid meruere necē patruelia regna tenendo?
 Que

Quæ tamen externis danda forent generis.
Finge viros meruisse mori: quid fecimus ipsæ?
Quo mihi commissio non licet esse piam?
Quid mihi cum ferro? quid bellica tela puellæ?
Aptior est digitis lana, colusque meis. (tur:
Hec ego: dūq; queror, lacrymæ sua verba sequun
Deque mei oculis in tua membra cadunt.
Dum petis amplexus: sopitaque brachia iactas:
Penè manus telo saucia facta tua est.
Iamq; patrē, famulosq; patris, lucemq; timebā:
Expulerant somnos hæc mea dicta tuos.
Surge age Belide, de tot modo fratribus vnus:
Nox tibi, ni properes, ista perennis erit.
Territus exurgis: fugit omnis inertia somni:
Aspicias in timida fortia tela manu.
Quærenti causam, dum nox finit, effuge, dixi.
Dum nox atra finit, tu fugis: ipsa moror.
Mane erat, & Danaus generos in cæde iacentes
Dinumerat: summæ criminis vnus abes.
Fert male cognatæ iacturam mortis in vno:
Et quæritur factum sanguinis esse parum.
Abstrahor à patriis manibus: raptamq; capillis:
(Hæc meruit pietas præmia) carcer habet.
Scilicet, ex ille Iunonia permanet ira:
Quo bos ex homine est, ex boue facta dea.
* Ah satis est pœnæ, teneram mugisse puellam:
Nec modo formosam posse placere Ioui.
Astitit in ripa liquidi noua vacca parentis.
Cornuaque in patriis non sua vidit aquis.
Et conate * loqui, mugitus edidit ore:
Territaque est forma, territa voce sua.
Quid fugis infelix? quid te miraris in vnda?
Quid numeras factos ad noua mēbra pedes?
Ipsa Iouis magni pellex metuenda sorori
Fronde leuas nimiam; cespitibusque famem.
Fonte bibis: spectasq; tuam stupefacta figuram:
Et te ne feriant, quæ geris, arma times.

posse. (Fortes) Animofas. (Cre-
dibile est) id est credendum est.
(Si manus) Etiam mutat consi-
lium, & dicit, quod si esset possi-
bile, q; posset admittere cædem,
interficeret poti⁹ seipsam, quàm
Lynceum. (Hæc manus). s. mea
(Haud) Nō (Patruelia regna). s.
regna patruī; nam Danaus coa-
ctus fuerat, nō solum dare filias
vxores filijs fratris, vt dictū est,
sed etiam regna sua. (Forēt dan-
da generis externa). i. peregri-
nis, quia Danaus nō habet filios
mafculos. (Quid fecimus ipsæ)
.i. nos quid peccauimus? quare
debeamus fieri homicidæ? Cō-
misso) Peccato. (Quid mihi) Ad
seipsum loquitur. (Tela bellica)
.i. quæ bello conueniunt. (Quid
puellæ. s. faciunt. (Lana colusq;)
Quia hæc conueniunt mulieri-
bus. (Hæc ego). s. mecū dixi. (In
tua membra) Quia incumbēbā
super te. (Petis amplexus) Dum
vis me amplecti. (Iactas) Moues
in somnijs. (Facta saucia) Vulne-
rata. (Penè) Ferē, cum iandiu ef-
sem morata in hac cogitatione.
(Lucem) Quæ appropinquabat.
(Expulerant tuos somnos) id est
excitauerant te. (Age) Hortan-
tis. (Belide) Nepos Beli, vt supra
monstratum est. (Perennis) id
perpetua. (Inertia) Pigritia.
(Fortia tela. i. ensē, qui solet ef-
se telum fortium. (Quærenti). s.
tibi) Sinit) permittit. (Ipsa) Ego
(Moror) Remaneo. (Vnus). i. tu
solus. (Abes) Deus. (Summæ cri-
minis) id est numero, & comple-
mento cædis, quia si tu fuisses in-
terfectus, omnes fuissent interfe-
cti. (Male) Inique. (Iacturam)
Dammum id est ægre fert te solū,
non fuisse interfectum, & defuif-
se morti aliorum. (Cognatæ)
Consanguineæ. (Esse parum san-

guinis factum). i. queritur, quod paucus sanguis sit fusus, propterea quod tu solus aberas
numero. (Carcer habet meruit raptamq; cap.) i. ego rapta, capillis in carcere feruor. (Hæc
mer.) Parenthesis est. & est ironia. (Hec). i. alia Ordo est. (Abstrahor à ped. prijs) Et carcer
habet me raptā capillis. reliqua, vt dixi, dicta sunt p Parēthesim. (Scilicet) Dicit hæc infelici
tatem

* Hec fa-
bula tra-
ctatur
ab Oui-
di⁹ in 1.
Metam.
* quæri,

HYPERMNESTRA

tatem suā in mulierib. suę dom^o procedere ex ira Iunonis ab eo tpe incepra, quo Io Inach filia murata est. (Ex illo) Tempore. (Bos) Io, quę erat iuuenca. (Facta Dea est boue) Quia postea in Deā conuersa est, vt gētilitas credidit, & fabulę tradūt, & præsertim Ouid. & hic, & lib. i. Met. Fuit. n. Io Inachi Argiuorū fluij filia pulcherrima, quę à Ioue amata cū eius preces sperneret. subita nube tecta compressa est, & ne puella à Iunone, quę adulteria Iouis obseruabat, deprehenderetur, in vaccam transfigurata est, quam fraudem cum Iuno intellexisset, petiuit eam vaccam manus sibi dari Iupiter veritus, ne negando proderet puellam, tamen ei tradidit. Iuno, ne vnquam eius pellex eum marito cōcubere posset. Argo Aristoris filio centum oculos habenti seruandam tradidit, quo à Merc. in soporem cauēdo inducto, & interfecto, eius oculi in caudam Pauonis transfigurati sunt. Io cū ab Iunone ob interfectum Argum indignata furijs exagitaretur, maxima orbis terrarum parte percursa, & pererrata, tandem in Aegyptum delata, rursus in humanam formam redacta, pro Dea ab Aegyptijs culta est, quam Isidem appellant, & hæc est fabula, quę nunc hic tangitur. (Satis est pœnæ) Satis supplicij, & punitionis. (Mugisse) Factam fuisse vaccam. (Nec) Ordo est. Et est satis pœnæ. (Illam modo formosam) .i. quę paulo ante erat pulchra. (Nec posse placere Ioui) Propter formam pecudis. (Liquidi) Propter aquas. (Cornuq; nō sua) .i. aliena & nō sibi conuenientiam, quia sunt belluarum, & nō hominum. (Mugitus) Bouinas voces. (Forma) Figura. (Voce) sono. ipse primo Met. Et conata loqui mugitus edidit ore: Pertimuitq; sonos, propriaq; exterrita voce est. (Quid fugis) Apostrophat ad eam, & multis verbis scribit eius fortunam. (Numeras pedes) Quia sunt quatuor. (Ipsa) Tu. (Pellex) .f. ante. (Sori Iouis) Iunoni, quę est & soror, & coniux Iouis. (Meruēda) Ne propter pulchritudinem tuam te ei præponeret. (Leuas) Minuis. (Fronde) Pro frondibus folia generaliter de omnibus dñr, frondes tantummodo de arboribus vnde subdit. (Cęspitibus) idem primo Meta. Frondibus arboreis, & amara pasciū herba. (Cęspitibus) Herbis, nā cęspis proprie est terra cū herba reuulsa, sed hic pro herba capiē. (Stupefacta) Territa. (Arma quę geris) .i. cornua.

ASC. I M I T A R E Imperatiuus modus cohortatiue positus. (Quid meruere necem) Argumentatur contra patrem. (Quid) .i. in quo meruere necent? (Tenendo) .i. occupando. (Regnā patruelia) q. d. in nullo, vnde addit. (Quę tamen externis dāda forent generis. Et accipitur tamen pro tandem, aut quę tamen nihilominus, cum non sint Danao masculi, dāda forent generis externis, & ideo potius filijs fratris cum non putarent illicitum, tūc inter patruelles matrimonium, vt patuit de Oreste, & Hermione. (Finge) .i. pone casum, & viri meruerit necem. (Belide) Vocatiuus est à nominatiuo Belides. i. ò nepos Beli. (Aspici in timida) Antithesi, & intermixtis epithetis comparauit ornatū. (Parum sanguinis) Quia sciuit se à genero perimendum, ad quod facinus vnus sufficiebat. (Vnus abes summę) .i. à summa criminis. .f. committendi, quia debebāt quinquaginta occidi, & est rarum abesse cum datiuo iungi. (Scilicet ex illo & c.) Sicut superiores ferē, infortunium suum reijcit in fatum, & deos, argumentans Iunonem iratam adhuc puellis Achiuis propter Io Inachi filiam, quā in vaccam mutatam persequi iussit, noluisse eis pronubium fecisse, & faustas nuptias concessisse, qua occasione progreditur ad transformationem, & miseriam iouis describendam. (Scilicet) .i. scire licet, cur tā infauste simus quia. (Ira Iunonja) .i. ipsius Iunonis. (Permanet) .i. perdura. (Ex illo) .f. tempore. (Quo bos facta est ex homine) .i. virgine (ergo etiam homo pro muliere ponitur) .f. Io. (Et Dea) .f. Isis. (Facta est ex boue) .f. in quam mutata fuerat Io, declinatur, vt alibi dixi, hæc Io, huius Ius, nec alibi declinatur, licet hanc Io vsurpent. (Ah fatis) fatuitiam damnat Iunonis, quę mutatam in vaccam adhuc persecuta est. (Quid numeras) Quia quatuor iam habuerat pedes. (Fronde leuas) .i. mitigas, & imminuis. (Fonte bibis) .i. de fonte, aut in fonte bibis aquam. .f. (Quę geris arma) .i. cornua.

H V B. **Q**uęque idest tu, quę ita eras diues, & delitiosa, vt posses existimari digna Ioue. (Nunc nuda) .i. sine vestibus. (Recumbis) Iaces. (Humo nu-

Quęq; modo, vt posses etiam Ioue digna videri, Diues eras: nuda recumbis humo. Per mare, per terras, cognataq; flumina curris: Dat mare, dant amnes, dat tibi terra viam. Quę

Quæ tibi causa fuge? quid Iò freta lōga pererras?

Non poteris vultus effugere ipsa tuos.

Inachi quò properas? eadem sequerisq; fugisq;

Tu tibi dux comiti, tu comes ipsa duci.

Per septem Nilus portus emissus in æquor

Exiit insanæ pellicis ora bouis.

Vltima quid referam, quorū mihi cana senectus

Auctor? dant anni, quod querar, ecce mei.

Bella pater. patruusq; gerunt: regnoq;, domoq;

Pellimur: eiectas ultimus orbis habet.

Ille ferox solus solio, sceptrisque potitur:

Cum sene nos inopi turba uagamur inops.

Defratrium populo pars exiguisima restat:

Quique dati leto, quæque dedere fleo.

Nam mihi quot fratres, totidē periere sorores:

Accipiat lacrymas utraque turba meas.

En ego, quod uiuis, pœnæ crucianda referuor:

Quid fiet fonti, cum rea laudis agar?

Et consanguineæ quondam centesima turbæ

Infelix uno fratre manante cadam.

* At tu, si qua piæ Lynceu tibi cura sororis:

Quæque tibi tribui munera, dignus habes:

Vel fer opem: el dede neci: defuncta que uita

Corpora furtiuus insuper adde rogis:

Et sepeli lacrymis perfusa fidelibus ossa:

* Sculptaq; sint titulo nostra sepulchra breui.

Exul Hypermnestra, precium pietatis iniquum,

Quam mortem fratri depulit, ipsa tulit.

Scribere plura libet: sed pondere lassâ catenæ

Est manus: & uires subtrahit ipse timor.

da) idest dura, vel sine stramine.

(Cognata) Quæ sunt tibi cognatione coniuncta propter patrem

tuum, qui est fluuius, inde ducens originem; vnde & ipsa flumina.

(Pererras) Percurris. (Tu os vultus) Bouinos, qui te terrent,

quia, quocunque fugis, te sequuntur.

(Inachi) id est filia Inachi. est autem hic vocatiuus

patronymici fœminini. (Eadem sequerisquē fugisque) idest ipsa es,

quæ sequeris, & ipsa, quæ fugis: nam licet credas te fugere

vaceam, vna tamen, eademque es. (Comiti) scilicet tibi, id est

reipsam præcedis, reipsam comitaris. (Per septem portus) Dicit

eam in Aegypto deposuisse figuram bouis. (Nilus) Fluuius

Aegypti in mare per septem hostias influens: vnde Virgilius.

Et septem gemini turbant trepida ostia Nili. (Exiit) Deposuit

abstulit. (Ora) Faciem. (Bouis) Vacce. (Insanæ) Furentis,

& stimulis exagitata. (Vltima quid referam) Quia commemorauit antiqua dicit nō esse opus

commemorare infelicia exempla suæ domus ita remota, quia

sunt ex mpla suę memoriæ. (Vltima) Extrema, & remota.

(Quorum) scilicet vltimorum. (Cana senectus est auctor) idest

quæ ab antiquis audiui. (Anni mei) idest secula mea, quibus nata sum, & vixi.

(Dant quod querar) id est dant mihi materiam

quærendi. (Bella pater) Incipit commemorare in felicitatis sui temporis. (Pater) Danaus.

(Patruus) Aegyptus. (Pellimur) Pater, & non filie. (Vltimus orbis) idest vltima pars orbis,

quia venimus in remotissimas regiones. (Eiectas) Ex regno expulsas. (Ille) Patruus.

(Solio) Sede regia. (Sceptro) Imperio. (Cum sene) Donao. (Vagamur) In alienis terris erramus.

(De fratrium) Alia infelicitas sui temporis, quia ex tot fratribus, vnus solus Lynceus superfuit.

(Exiguissima) Minerua. (Quique dari) idest doleo, & propter eos, qui interfecit sunt, & propter eas, quæ interfecerunt.

(Fratres) Consanguinei. (Periere) Amissæ sunt, quia licet uiuant, non tamen eas habeo sorores.

(Vtraq; turba) Et interfectorum & interfectricum. (En) Ecce. (Ego referuabor pœnæ) idest ad pœnam. (Quod) idest quia. (Viuis) idest quia tibi peperci.

(Quid fiet,) q.d. multo crudelius. (Sonti) Nocenti. (Cum agar rea laudis) idest eum accuser de eo, de quo laudem mereor, & est sententia ex Andria Terencij.

Nam si illum obiurges vitæ qui auxilium attulit, quid facies illi, qui dederit damnum, aut malum?

(Quondam centesima) Quia cum vos essetis quinquaginta fratres, & nos quinquaginta

Epist. Ouid.

L ginta

* Lino est, quibus magis placet Lino. * Scriptaque.

LAODAMIA PROTESILAO.

ginta sorores,eram quinquagesima.(Cadami)Moriar.(Manente)Superfite.(Artu)Nūc
rogat Lynceum, vt aut ferat opem, vel eam sepeliar.(Lynceu sic legendum est.(Si qua cu-
ra)si quis amor.(Pie)Quæ te amauit.(Sororis)Patruelis consanguineæ. Quæque subau-
di.(Si tu dignus habes)idest si mereris.(Munera, quæ tribui)idest vitæ.(Defunctaq; vita)
idest mortua.(Furtiuus)Occultis,clandestinis,si aperte non audes mihi facere rogam.(Se-
peli)idest tumula.(Perfusa)Rigata.(Lacrymis fidelibus)scilicet tuis.(Sculptaque)Incisa,
inscripta.(Titulo)Epigramate.(Exul)Ecce titulus.(Exul)Patria expulsa,vt supra dictum
est.(Ipsa tulit)Passa est.(Morrem,quam depulit fratri,)idest quam a fratre remouit.(Pre-
cium iniquum)Appositio est,idest iniquam remunerationem.(Pietatis)Quia non mere-
bar mortem.(Liber)Est animus.(Lassa)Fatigata.(Pondere cathenæ)Quia pater meus iuf-
sit me ligati.(Et vires)Alia causa,quia non possit scribere,quia.(Timor)idest patris.(Sub-
trahit)Aufert.(Vires)scribendi.

A S C E N S I V S.

ASC. QUID Iò freta longa pererras?)Horat.Iò producit dicens in Arte.Perfidus Ixion,Iò
vaga tristis Orestes.(Inachi)Vocatiuus à nominatiuo Inachis,& est patronymicum signi-
ficans Inachi filiam Iò.(Eadem sequerisque, fugisque)Quia teipsam fugis'. Cetera nota
sunt.(Vltima quid referam?)Ab antiquis transit ad sua,suique temporis incommoda.(Se-
nectus auctor)Auctor enim ab auctoritate communis est generis.vnde Iuno apud Virg.au-
ctor ego audendi.Et Sappho apud hunc,auctoris nomina Sapphus. ab augeo dicitur hic au-
ctor,& hæc autrix:auctor ergo senectus est,quia prima protulit,autrix fama,quia auxit.(Il-
le ferox)scilicet pater.(De fratrum populo)Quia patruelles etiam fratres dicuntur.aut quia
maritorum fratres etiam fratres dici potuerunt ex affinitate.(Nam mihi quot fratres,toti-
dem periire sorores:)sancta est hæc sententia,qua vult malefactores & venefica tunc inter-
fici,quando interfici per iustitiæ executores merentur. perierunt ergo sorores,quia perire
meruerunt,aut ideo perditæ sunt,quia perpetuo matrimonio spoliatae.(Aut tu, si qua pia
&c.)summa est hæc votorum,quam ferè in fine epistolarum ponit Ouid. Quinetiam in so-
luta oratione post exordium,ac narrationem solemus ponere petitionem.(Precium pietatis
iniquum)Virgilius de Culice: Parue Culex custos pecudum nil tale merenti Funeris
officium vitæ pro munere reddo.

IN XV. EPISTOLAM, ARG. HVBERTINI.

DE iudicio Paridis inter tris Deas sati: abunde dictum est in argumento primæ epistolæ. quod ad argu-
men:um huius epistolæ pertinet, cum Paridi ob iudicium datum in fauorem Veneris, Venus promississet
Helenam omnium mulierum pulcherrimam: & ob eam Lacedæmonia nauis esset, exceptus hospitio à Menelao,
Helenam in amorem suum, quantum potuit, sollicitare conatus est. & præsentem marito. Sed postea Menelao pro-
fecto in Cretam, per hanc epistolam etiam ad relinquendum maritum: & se in Asiam sequendum exortatus
est. Visur autem magno artificio se ab omnibus commendans quibus amatores commendari solent: à pulchritu-
dine nobilitate diuitijs, & robore corporis: & vero sinceroq; amore, & contra nititur ei adducere in odium, &
inuidiam, & in contemptum Menelaum: & studet ei persuadere tum ab vtili, tum ab honesto eam debere eius
amori adherere, dicens eam nullam habituram infamiam propter hoc, & quod abducta à Paride, aut nunquam
reperitur à Menelao, aut si repetita fuerit: facile aduersum eius vires defendetur.

PARIS

P A R I S H E L E N A E.
EPISTOLA XV.

HANC tibi Priamides mitto
Leda salutem.
Quæ tribui sola te mihi dan-
te potest.
Eloquar? an flammæ non est
opus indice notæ?
Et pius, quàm uellem, iam

meus extat amor.

Ille quidem lateat malim: dum tempora dentur
Lætitiæ, mixtos non habitura metus.

Sed male dissimulo: quis enim cælauerit ignem.
Lumine qui semper proditur ipse suo?

Si tamen expectas, uocem quoq; rebus ut addā:
Vror: habes animi nuncia uerba mei.

Parce precor fasso: nec duro cetera uultu
Per lege, sed formæ conueniente tuæ.

Iandudū gratū est, q̄ epistola nostra recepta est:
Spem facit, hoc recipi me quoq; posse modo.

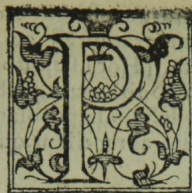
(Quis. n.) Bene cæler amorem? (Suo lumine) Suo splendore. (Si tñ). i. si tñ uis, ut uerbis di-
cam tibi id, quod est in re. Anno, te (Rebus) Effectui. (Fasso) Mihi confesso amorē meum.
(Duro) Difficili. (Conueniente tuæ formæ). i. uultu mihi, & placido, qualē exigit pulchri-
tudo tua, quia cum sis pulchra, debes ēt esse placida. (Iandudū) Conciliato animo Helene,
nunc incipit narrationem. (Iandudum) Vel tandiu, ut sit tēporis, uel ualde. Terentius in
Eunuc. Iandudum illa re amat. (Recepta est) Pro accepta à te. Notandū est, apud idoneos
oratores non esse in usu, recepi epistolā tuam, sed accepi sed hic fuit necessitas metri. (Hoc
modo). i. quo epistola mea est recepta. Nam cum aliqua puella ab amatore accepit scriptū,
& legit, signum est, quod sit semi expugnata. ipse Ouid. in 1. de Arte, Quæ uoluit legisse,
uolēt rescribere lectis. Per numeros ueniunt ista, gradusq; suos.

HANC tibi Priamides) Artificiosa est, epistola, & insinuationi, personæque accōmo-
da, rem. n. inhonestam persuadere nititur, sed mulieri iam parumper a uiro neglectæ, atq;
desertæ. Quocirca, quia nouit muliebrem sexum esse fragilem, gloriæ cupidum, & laudis,
à forma, à genere, à facundia cupidissimum, omnia affert Paris, quæ sibi Helenes animū cō-
ciliare possent, & quæ odium mariti, eiusq; contemptum excitent. Cum uero contextu
facillimus sit, nemo tam inscius, atque iners, qui non aliquid deliciarum, atque argutiarum
illinc hauriat, erimus ergo in exponendo succincti. (Leda) Autem possessiuum est pro
patronymico, sed à matre positum, sicut 3. Aen. Ledæam Hermionem &c. potius autem Le-
dæam dicit q̄ Tyndarida, quia dicturus est Iouis esse filiam ex adulterio conceptā, ut ad cō-
simile inuiter facinus. (Eloquar) Sic Aen. 3. Eloquar, an fileā? (An non est opus indice). i.
iudicio. (Flammæ). i. amoris. (Notæ). i. perceptæ à te. (Et). i. quia potuisset tñ dixisse nā plus q̄,
aut si cōiungitur, notæ (dico) flammæ (Et meus amor extat). i. eminet, & apparet, quasi extrin-
secus stans. (Plus q̄ uellem) Quia malim, ut supp. (Ille lateat quidem). i. certe, q. d. nō sem-
per. (Sed dum). i. donec (Tempora dentur nō habitura metns mixtos). i. immixtos lētitiæ.
(Quis enim cælauerit ignem) Quasi dicat nemo. sed amor ignis est, imo est ἡμφοτέρως ama-
tores amatum, atque amicam ignem dicunt, ut in Bucolicis. Meus ignit Amyntas, &c.

Epist. Ouid.

L 2

(Iam

Riamides) H V B.
.i. ego Paris
filius Pria-
mi, cū autē
in Priamo
syllaba pri-
ma propter
sequentem

uocalem naturaliter breuietur,
in patronymico necessitate me-
tri producit. (Leda) Helena
filia Leda. dictum est supra in
epistola Hermiones de eius nati-
uitate. (Eloquar) Ex primā uer-
bis? Virg. Eloquar an fileam?
(An non est opus indice nostræ
flammæ). i. an potius non est opus
indicare amorem meum, quia tu
ipsa nosse debes? (Extat) Emi-
net apparet. (Malim) Potius ue-
lim (Dum) Donec. (Tempora)
Opprtunitates. (Metus mixtos
lætitiæ). i. q̄ tēpora sint sine ul-
lo timore. (Male) Difficile. (Dis-
simulo) Cēlo, & occulto. (Quis
.n.) q. d. nullus, nam supra dixit.

ASC.

(Iandudum gratum est) Aut ordo est. (Gratum est iandudum). i. ab eo tempore, quo epistola nostra est, aut gratum est iam, q. epistola nostra recepta est, dudum. i. paulo ante. Et causam addit, quia. (Hoc). scilicet epistolam meam receptam esse. (Facit spem quoque). i. etiam me posse recipi. (Modo). i. iam, postquam epistolam legisti, aut sic, spem facit me quoque posse recipi hoc modo, quo. scilicet epistolam recipisti. Quo uerbo hortatur poeta matronas pudicas, ut suspectas literas repellant, quia quæ amatorias legit, se amari uelle indicat.

H V B.

Quæ) Spes. (Rata) Firma, certa. (Mater Amoris) Venus. (Monitu diuino) Non sponte mea, sed Veneris mandato. (Nescia pecces). i. ut sis admonita, ne per ignorantiam erres. (Non leue). i. maximum, liptote est. (Non indebita) Quia sunt promissa mihi ab ea cui licuit promittere. (Cytherea) Venus ita dicta à Cytheris insula, ut alibi diximus. Virgi. At Cytheres nouas artes, noua pectora uersat Consilia. (Hac duce) Dicit Paris, ego suscepi hanc navigationem à Troia in Græciam auctore, & Venere ipsa duce. i. regente me. (Dubias) Incertas, quales sunt uix navigationis. (A littore Sigæo) id est Troiano. Nam Sigæum promontorium est Troiæ, ut dictum est in prima epistola. (Puppe Phereclea) Neque Pharetrata, neque Pharetreia legendum est, sed Phereclea. Fuit enim Phereclus, ut scribit Homerus lib. 5. Il. filius Harmonidæ fabri lignarii, qui naues Alexandro, qui & Paris dicitur, fabricauit, quæ fuerunt principium malorum Troianorum. à Phereclo igitur possessum sit Pherecleus. (Phareclea puppe) i. fabricata à Pherecleo, & hic est uerus sensus, & emendatus textus. (Orta mari) Ductum est supra in epistola Didonis super eum locum, quia mater Amorum, Nuda Cythereiacis edita fertur aquis. (Perstet). i. utinam perseueret, ut Virg. Talia perstabat memoria, fixusque manebat. (Æstus) Ad utrumque retulit hic, & ad feruorem amoris, & ad motum maris, & est sensus, ut adiuuet navigationem, ita adiuuet amorem meum. Ordo est. (Perstet, & ita adiuuet æstus pectoris, ut pelagi). scilicet æstus adiuuat. (Et). i. etiam. (Mea uota) Sicut & nauē. (Attulimus) Quia ex patria discessimus huc propter amorem, non autem incepi solum te amare. postquam huc ueni. (He) Flammæ. (Hymes) Tempestas. (Error) Quia ignorarem quo uenire. (Tænaris terra). i. Laconica, à Tænaro promontorio Laconix. (Petita). i. uenit classis mea dedita opera in hanc terram propter te. (Nec me) Occurrit obiectioni quia posset dici, quod propter alias causas uenisset, dicit se propter solam Helena uenisse. (Nec crede). i. nec crede me nauigare propter mercaturam, quia sunt dies sine hoc exercitio. (Tueantur) Seruent, quia satis sunt mihi. (Spectator) Admirator, ut uideam pulchras urbes Græciæ. hæc enim

* nil mi
rum* Scinde
re

Quæ rata sit: nec te frustra promiserit opto,
Hoc mihi quæ suaserit mater Amoris iter.
Nanque ego diuino monitu, ne nescia pecces,
Aduehor: & cæpto non leue numen adest.
Præmia magna quidem, sed non indebita posco:
Pollicita est thalamo te Cytherea meo.
Hæc duce, Sigæo dubias à littore feci
Longa Phereclea per freta puppe uias.
Illa dedit faciles auras, uentosque secundos:
In mare * nimirum ius habet orta mari.
Perstet: & ut pelagi, sic pectoris adiuuet æstus:
Deferat in portus & mea uota suos.
Attulimus flammæ: non hic inuenimus illas:
Hæc mihi tam longe causa fuere uia.
Nā nec tristis hyems, nec nos huc appulit error:
Tænaris est classi terra petita meæ.
Nec me crede fretum merces portante carina
* Findere: quas habeo, Dii tueantur opes.
Nec ueni Graias ueluti spectator urbes:
Oppida sunt regni diuitiora mei.
Te peto, quæ pepegit lecto Venus aurea nostro:
Te prius optaui, quàm mihi nota fores.
Ante tuos animo uidi, quàm lumine, uultus:
Prima fuit uultus nuncia fama tui.

enim

enim solet esse multis causa nauigandi, ut in alienis terris videant præclara oppida. (Oppida) Vrbes, ut Virg. Ascreumque cano Romana per oppida carmen. (Diuitiora) Opulentiora, nam Asia ditissima est. Horat. Et dices Alie capos. Virg. Troianas ut opes. Cic. in Orat. pro lege Manilia de laudibus Pompeij. Asia vero tam optima est, & fertilis, ut Vbertate agrorum, & varietate fructuum, & magnitudine passionis, & multitudine earum rerum, quæ exhortantur, facile omnibus terris antecellat. (Aurea) Formosa (Pepigit) Promisit, ut in argumeto primæ epistolæ, & huius diximus. (Animo) Cogitatione, desiderio. (Quam lumine) Quam oculis corporis. (Fama fuit pr. nunc tui val.) i. prius audiui dici de pulchritudine tua.

Q V A E rata sit) progrediens docet non inanem suam spem esse debere, cum stabilita sit pollicitatione Veneris, quæ Dea amorum est. (Quæ) igitur spes. (Sit rata) i. firma, & non irrita. (Nec mater Am.) s. Venus, quæ sua sit mihi hæc iter. (Promiserit mihi te frustra) i. in vanum. Nam sup. quod dico tibi. (Nescia preces) Quasi peccatum sit contra Veneris iusta facere. (Ego aduehor monitu diuino) i. Deæ Veneris, & s. (Numen non leue) i. futile, nec contempnibile. (Adest) i. auctoritatem dat. (Cæpro) i. incepto meo. (Posco quidem magna præmia) Hoc in assentationem dicit, quasi pluris faciens adhuc præmia Veneris, quam Palладis, ac Iunonis. (Cytherea) dicitur Venus à Cytheris Cypri luo. (Ego feci hac duce) i. Venere ducente. (Vias dubias) i. incertas, & incognitas mihi. A littore Sigæo) i. Troiano. Nam Sigæum promontorium est Troiæ. teci (dico) (Puppe Phereclea) i. à Phereclo ædificata. (Vias dubias per longa freta) i. maria. (In mare nimirum) Vnde Neptunus ad eam Aen. 5. Fas omne est Cytherea meis te fidere regnis. Vnde genus ducis. Nam è spuma maris nata dicitur (Perfret) i. perseveret, optò Ven. (Et ut) supple adiuvit æstus i. feruores pelagi, sic adiuvet æstus pectoris mei. (Et deferat mea vota in suos portus) i. ad optatum finem. Ut autem non seui nec dudum parto amore, se captum fateatur, addit. (Attulimus flamas, tristis hyems) i. tempestas nautis tristitiam asserens. (Terra tenaris) Pro tenaria, patronymicè à loco. (Quas habeo, Dij tueantur opes) Aut satis diuitem se significat, nec propter diuitias velle negociari, aut se significat, q. d. non alias merces aduexi, quam me ipsum. (Oppida sunt regni diuitiora) i. secundum artem à diuite, nam, sicut raro dicitur homo dis, sed diues, ita raro homo diutior, sed diutior. (Ante tuos) Ante i. prius vidi. (Animo) i. consideratione. (Vultus tuos, quam lumine) s. externo oculorum. (Minor est tua gloria vero) Idem dixit regina Sabea ad Salomonem, sed non id notum erat Paridi, qui & prior erat, & ethnicus. (Fame est penne) i. quasi (Maligna) Ex quo multo minus dixit, quasi per malignitatem, quam sit.

AS C.

Hæc cæcum & quatuor carmina non inveniuntur in antiquis exemplaribus, & quin & Plaudes eos non agnouit, neque tamen dubium esse vlli potest, quin Ovid. ipse fiat, sed fortasse credendum est, cum epistolam hanc composuisset, aut dempsisse illum hæc, ut nimiam luxuriam, & loquacitatem quasi quadam refecaret, quæ in his versibus cernitur, aut addidisse potius venustatis gratia (venusta enim & elegantia sunt eorum multa) luxuriam autem & abundantiam non solum hic poeta ut vitium nunquam fugit, sed & ut veritatem semper appetiuit. Animaduertendum tamen est, si hæc relinquuntur carmina summouenda duo illa paulo inferius. Cum Venus, & Iuno Pallasque in vallibus Idæ, Corpora iudicio supposuerunt meo. Per moleste enim sæpius idem diceretur.

Nectamen est mirum, si, sicut operat, arcu
Miserabilibus telis eminus ictus amo.
Si placuit facis, quæ ne conuellerent tentes:
Accipe cum vena dicta relata fide.
Marris adhuc vtero parturemorant etenebar:
Iam gravidus in sto pondere venter erat.
Illa sibi ingentem visa est sub imagine somni
Flammiferam pleno reddere ventre facem.
Territa consurgit, metuendaque noctis opacæ
Visa seni Priamo, variabilis ille refert.

Epist. Ouid.

Arserunt Paridis vaescanti Ilion igni.
Pectoris ut nunc est fax sui illa mei.
Foma, vigorque animi, quamuis de plebe videbar,
Indicium recte nobilitatis erat.
Est locus in medio nemorosis vallibus Idæ,
Denius, & picis, ilicium frequens.
Qui nec ouis placide, nec amantis saxa capelle,
Nec paulo tarde carpitur ore bouis.
Hinc ergo Dardaniæ muros, excelsaque tellus,
Et freta prospiciens, arbore nixus eram.

L 3

Ecce

Ecce pedum pulsus visa est mihi terra moveri:
 Vera loquar, vero vix habitura fidem.
 Constitit ante oculos actus velocibus alis.
 Atlantis magni, Pleionesq; nepos.
 Fas vidisse fuit: fas sit mihi visare ferre:
 Inq; Dei digitis creata virgo fuit.
 Tresq; simul diuæ, Venus, & cum Pallade Iuno.
 Graminibus: eneros impositere pedes.
 Obstupui: velidusq; comas erexerat horror:
 Cum mihi, pone metum, nuncius ales ait.
 Arbitreresse mea: certamina si te deorum:
 Vincere quæ forma digna sit vna deas.
 Neue recusarem, verbis Iouis imperat: & se
 Protinus atheria tolli in astra via.
 Mens mea comaluit: subitq; audacia venit:
 Nec timui vultu quanque notare meo.
 Vincere erant omnes digna: iudexq; verobar
 Non omnes causam vincere posse suam.
 Sed tamen ex illis iam tunc magis vna placet at:
 Hanc esse ut scires, unde mouetur amor.
 Tantâq; vincendi cura est: ingentibus ardent
 Iudicium donis sollicitare meum.
 Regna Iouis comux: virtutem filia iactat:
 Ipse potens dubito, fortis an esse velim.
 Dulce Venus risit: nec te pari munerat angant
 Vtraque suspensi plena timoris, ait.
 Nos dabimus quod ames: & pulchra filia Leda
 Ibit in amplexus pulchrior, ipsa tuos.
 Dixi: & ex æquo donis formaq; probata
 Victorem cælo rettulit illa pedem.
 Interea (credo veris ad prospera futis)
 Regius agnoscor per ratu signa puer.
 Lata domus nato pertemporalongarecepto:
 Addit & ad sese hunc quoque Troia diem.
 Vig: ego te cupio, sic me cupiere puille:
 Multarum votum sola tenere potes.
 Nectantum regum nata petiere, ducumq;
 * Sed nymphis etiam curaq; amorq; fuit.
 At mihi cunctarum subeunt fastidia: postquam
 Coniugij spes est Tyndaris facta tui.
 Te vigilans oculis, ammotè nocte videbam:
 Luminum cum placido victa sopore iacent.

* Tui.

* Quid
 est qd
 nym-
 phis cu-
 ra se
 fuisse di-
 cit, An
 & alias
 præter
 Oeno-
 nem a-
 marit?
 * Per vs
 quam
 Phrygi
 am ne.

H V B. **C**Redis & hoc) Extollit eius
 pulchritudinem, vt ita lau-
 dando eam alliciat ad amo-
 rem suum: nulla enim est mu-
 lier, quæ laudibus suæ formæ
 non delectetur. Ouidius in 1.
 de arte: Nec faciem, nec te pigeat
 laudare capillos. Et terretes
 digitos, exiguumque pedem.

Quid faciet præsens, quæ nondum visa placet as?
 Ardebam: quamvis hic proculig niserat.
 Nec potui debere mihi spem longius istam:
 Carule a peterem quin me arrotaria.
 Tota caduntur Phrygiæ apineta securi,
 Quæque erat æquoreis utilis arbor aquis.
 Ardi a proceris spoliatur Gargarasilis:
 Immunerasq; mihi longa dat Idatrabes.
 Fundatur a citas scilicet luntur robor anaves:
 Textitur & costis panda carina suis.
 Addimus antemmas: & relas sequentia malos:
 Accipit & pictos puppis adunca deos.
 Quatamer ipse vehor, comitata Cupidine famos,
 Sponsor coniugij stat dea picta * fuit.
 Imposita est facta postquam manus vltima classis:
 Protinus Aegæis ire iubet arquis.
 E pater, & genitrix nil ibi me caroraregando:
 Prope stant q; via voce morantur iter.
 Et soror effusus, ut erat, Cassandra capillis,
 Cum vellent nos ire iam dare velarates:
 Quorinus? exclamat: reseres incendiarecum:
 Quanta perlas, ne scis, flamma petatur aquas.
 Vera fuit ratas: dictis enim nimis ignes:
 Et ferus in molli pectore flagrat amor.
 Portibus egredior: ventisq; ferentibus rursus,
 Applicor in terras Oebali nympha tuas.
 Excepit hospitii vir me tuus: hoc quoque factum
 Non sine consilio, m. mimbisq; deum.
 Ille quidem ostendit: quidquid Lacedæmonetola.
 Ostendi dignum, conspiciumq; fuit.
 Sed mihi laudatum cupienti cernere formam,
 Lumina, nil aliud, quo caperemur, erat.
 Vt vidi, obfupui: præcordiaq; intima sensi
 Attomia curis im omisse nouis.
 His similes vultus, quanti m. reminiscor, habebat.
 Vent in a. buvium cum Cytherea meum.
 Sit venis ses pariter certamen in illud:
 In dubium Veneris palma futura fuit.
 Magna quidem de. erumor præconiasecit.
 Nullaq; defacie ne sciat terra tua est.
 Nec tibi * par vsquam Phrygiæ, nec solis abortu
 Inter formosas altera nomen habet.

Credis & hoc nobis? minor est tua gloria vero:
 Fama quæ de forma penè maligna tua est.
 Plus hic inuenio, quàm quod promiserat illa:
 Et tua materia gloria victa sua est.
 Ergo arsit merito, qui nouerat omnia Theseus:
 Et visa es tanto digna rapina viro:
 More tuæ gentis nitida dum nuda palæstra
 Ludis

Ludis: & es nudis foemina mixta uiris.
 Quodd rapuit, laudo: miror, quodd reddit unqua:
 Tam bona constanter preda terenda fuit.
 Ante recessisset caput hoc ceruice cruenta:
 Quam tu de thalamis abstraherere meis.
 Te ne manus unquam nostrae dimittere uellent?
 Te ne meo peterer uiuus abire sinu?
 Si reddenda fores: aliquid tamen ante tulissem:
 Nec Venus ex toto nostra fuisset iners.
 Vel tua uirginitas esset libata: uel illud,
 Quod poterat salua uirginitate rapi.
 Da modo te, quae sit Paridis constantia, nosces:
 Flamma rogi flamma finiet una meas.
 Praeposui regnis ego te: quae maxima quondam.
 Pollicita est nobis nupta, sororque Iouis.
 Dumque tuo possem circundare brachia collo:
 Contempta est Virtus, Pallade dante, mihi
 Cum Venus, & Iuno, Pallasque in uallibus Ida
 Corpora iudicio supposuere meo:
 Nec piget: aut unquam stulte elegisse uidebor:
 Permanet in uoto mens mea firma suo.
 Spem modo ne nostram fieri patiari caducam
 Deprecor, o tanto digna labore peti.
 Non ego coniugium generose degener opto:

Delectant etiam castas preconi-
 nia forme &c. (Minor est uero)
 Quia minus dicitur de te, quam
 sit. Maligna auara, & detracta-
 trix, quia minus dicit, qua de-
 bet. (Gloria) Laus commenda-
 tio. (Est uicta sua materia) id est
 a pulchritudine tua, quae est ma-
 teria ipsius glorie. (Rapina)
 Præda, dictum est in epistola
 Hermiones, & Oenones de He-
 lena rapta a Theseo. (More) Cō-
 suetudine. (Tuę gentis) id est
 Laconicę. nam Lacedæmonii
 præcipue palæstra delectati sunt,
 cuius etiam inuectores credun-
 tur, unde Propert. Multa tuę
 Sparte miramur dona palæstre.
 (Nitida) Propterea, quod corpo-
 ra oleo ungebatur, palæstra au-
 tem latine luctandi certamen si-
 gnificat. (Constanter) Fortiter,
 animo se. (Ante) id est potius.
 (Hoc) i. meum. (Abstrahere) i.
 eripereris i. ante passus essem mi-
 hi incidi caput, quam te reddi-
 dissem. (Ne) An. (Vellent dimit-
 tere) q. d. non. (Viuus) Dum ui-
 uerem. (Fores) i. fuisses propter
 necessitatem. (Tulissem) Acce-
 pisse. (Ante) Quam fuisses
 reddita. (Ex toto) Penitus. (Li-
 bata) Defumpta, gustata. (Vel illud) .i. oscula. (Da modo) Quia posset obici, ita dicis, sed
 fortasse ita non faceres, dicit, fac periculum, & proba, uidebis quae constantia sit in me. (Flā-
 ma rogi) .i. amor meus sola morte finietur. Terent. in Andro. Hanc mihi, nisi mors, adi-
 met nemo. (Flamma) In qua comburetur cadaver meum, cum ero mortuus. (Flammæ)
 Amoris. (Quę maxima) .i. regna. (Pollicita est) Vt plenē demonstraui in argumento
 primę epistolę. (Nupta) sororque Iouis. i. Iuno. (Virtus) sapientia. (Contempta) spre-
 ta. (Dante) Dare uolente. (Elegisse stulte) .i. quod te, potiusquam regna, uel uirtutem elegerim.
 (In suo uoto) Quod primum habuit, ut te haberem coniugem. (Caducam) Fluxam,
 uanam. (Non ego) Incipit se laudare a nobilitate. (Non degener) Vel uilis genere, uel a
 maiorum uirtute remotus. (Generose) Tui nobilissime.

A S C E N S I V S.

ET sua) Alii legunt, & tua, sed non procedit, quia ordo est. Et gloria sua. .i. quam ipsa cō-
 ferre potest. est tamen inepta utcumque legatur, reciprocatio, nisi dicatur, sua. i. propria ipsi
 fame, quę gloriam conferre potest etiam inanem. (Est uicta) .i. superata. (Materia tua) Id
 est subiecto circa quod uersatur gloria, quod illi præbes, quia plus materię glorię præbes
 fame, quam ipsa retribuere potest glorię, ex quantitate autem cognoscitur, quod sua no-
 minatiui est casus, nam corripitur, tua autem, qui ablatiui casus, produci deberet, unde ma-
 los esset uersus legendo, tua &c. (Ergo arsit merito) Probat formam Helenes, etiam aliis
 probatam, nam ob eam rapta est a Theseo, uerum integra restituta, quod signum censet,
 quia minus amauit, quam ipse, qui aliquid. i. ab ea prælibasset, aut uirginitatem, aut saltem

Epist. Quid.

L 4

oscula

oscula, uidit autem, formā eius, inquit Theseus, dum more uirginum Lacernarum nuda pal-
lestram exerceret. (Abstrahere). i. abstraheris, nam inlectitur abstrahere, abstrahere
ris &c. (Te ne) Nequaquam, nunquam. (Aliquid) Florem uirginitatis intelligit. Sicut Sile-
nus in Buc. Huic aliud mercedis erit. (Tulisse). i. abstulisse. (Libata). i. primū cōtacta.
Tractum à libaminibus, quæ summo tenus attinguntur ore. (Flamma rogi). i. exustionis
meæ rogalis. (Finiet una). i. sola, non simul, quia aduerbium esset, & ultimam produceret.
(Meas flammās). f. amoris. i. ad mortem usque te amassem, & tui amore arsissem. (Præposui
regnis) Docet quanti eam faciat, & fecerit. Cum enim tres illæ summæ. Deæ iudicium pul-
chritudinis ad Paridē referrent, & Iuno regnorum Dea (est enim aër super terram, ubi ge-
ritur omne ex mortalium regnum) promitteret pulcherrimū regnum, & Pallas Dea sapiē-
tiæ (nam ex cerebro Iouis. i. puriore igne nata dicitur, unde uis ingenij & intellectus infun-
di putatur) promississet bellandi peritiam dicens: Te, si me sequeris, non abstrahet inuidus
error: Venus autem per quam omnia, quæ nascuntur, ueniunt, & oriuntur, pulcherrimam
puellam promitteret, dicens (ut non ignobilis auctor descripsit) Plestra sonora, ioci plau-
sus, lasciuia uoluptas. Hæc mea, si reliqua me præfers ipsa puellam, Pro mercede dabo, qua
non formosior ulla. Respondit Paris: Grata mihi tua forma Venus, tua munera grata. Plus
alijs mihi mente sedes certaminis ecce Pignus habes uictrix auri spectabile malum. In qua
re significatur, quod hic poëta expresse docet, quia Paris, dum Helenā rapuit ob pulchritu-
dinem, cum quia neque regnum, neque bellandi gloriam, aut peritiam habere potuit, uolu-
ptatem gloriæ & sapientiæ prætulit. Triplex enim aiunt bonū, honestū, ut sapientiæ, quod
Pallas cōfert, utile, ut regnorum, cuius Iuno administratrix, unde Aeolus ad eam lib. Aen. i.
Tu mihi quodcunque huc regni, tu sceptrā Iouemque concilias. & delectabile, ut uolupta-
rum, quæ beluis cum hominibus communes sunt. Ideo dicit dictorum carm. auctor. Hæc
in lite, triplex hominum mellita poësis Depinxit studium, quorum datur optio cunctis.
Falluntur tamen optando plerique sequaces. Luxus habet multos, honor, & sapientia pau-
cos, &c. (Nupta sororque) Et soror, & coniux Iouis Iuno, scilicet. (Contempta est uirtus)
f. bellica, quæ sine sapientia non recte administratur, unde Pallas tam sapientiæ, quam bel-
lorum Dea est. (Nec piget, aut unquam stulte elegisse uidebor) supple mihi, non uegat qn
elegerit stulte, sed tamen amanti non ita uidetur, unde cæcus fingitur amor. (Spē modo). i.
dummodo, reperit autem, unde inceperat. Quæ rata sit &c. (Non ego coniugium) Docuit
licitum esse, quod petijt, quia diuino monitu, & promissu, docet etiam ex persona sua, quia
non minus nobilis sit, imo nobilior, & ditior, & formosior, & tali femina dignior, quam Me-
nelaus, deinde quod eam non ad concubinatum, sed ad coniugium poscit. Nobilitatem au-
tem Phrygum probat ex Ganymede deorum pincerna, Tithono Auroræ coniuge, & Anchi-
sa Veneris amato, imo (si Helēno Virgiliano credimus) Coniuge, dicit enim. Coniugio An-
chisa Veneris dignate superbo.

HVB.

T Vrpiter) Dedecorose,
sed cū magna laude tua.
(Pleiada) suæ genealogiæ ue-
tustatem repetit à Ioue, & E-
lectra. Nam Iupiter concu-
bit cum Electra filia Atlan-
tis quæ fuit una ex septem Ple-
iadibus, quæ in cælum, in stel-
las translatae sunt, & ex ea ge-
nuit Dardanum, à quo Troia
ni originem, & nomen ducit
Ouid. in Fast. Dardanon Ele-
ctra quis nescit Atlantide na-
tum? f. Electrae cōcubuisse Io

* dices

Nec mea (crede mihi) turpiter uxor eris.
Pleiada, si quæras, in nostra gente, Iouemque
Inuenies: medios ut taceamus auos.
Sceptrā parens Asiæ, qua nulla beatior ora est:
Finibus immensis uix obeunda tenet.
Innumeras urbes, atque aurea tecta uidebis:
Quæque, suos * dicas templa decere deos.
Ilion aspicias, firmataque turribus altis
Mœnia, Phœbæ structa canore lyræ.
Quid tibi de turba narrem, numeroque uirorum?
Vix populum tellus sustinet illa suum.

Occur-

Occurrent denſo tibi Troades agmine matres:
Nec capient Phrygias atria noſtra nurus.

O quoties dicēs:quam pauper Achaia noſtra eſt.
Vna domus quæuis urbis habebit opes.

Nec mihi fas fuerit Sparten contemnere ueſtrā:
In qua tu nata es,terra beata mihi eſt.

Parca ſed eſt Sparte:tu cultu diuite digna:
Ad talem formam non facit iſte locus.

Hanc faciem largis ſine fine paratibus uti,
Delitiisquæ decet luxuriare nouis.

Cum uideas cultos noſtra de gente uirorum:
Quales Dardanias credis habere nurus?

Da modo te facilem: nec dedignare maritum
Rure Therapnæo nata puella Phrygem.

Phryx erat noſtro genitus de ſanguine,qui nunc
Cum Diis potando neſtare miſcet aquas.

Phryx erat Auroræ coniux:tamen abſtulit illum
Extremum noctis quæ dea finit iter

Phryx etiam Anchifeſ:uolucrū cui mater amorū
Gaudet in Idæis concubiſſe iugis.

Nec puto collatis forma Menelaus,& armis,
Iudice te nobis,anteferendus eris.

Non dabimus certe ſocerum tibi clara fugantē
Lumina,qui trepidos à dape uertat equos.

uem?Pleida).i. Electrā, quæ ita dicta eſt,uel à Pleione matre,uel à πλέω græce nauigo, quia nauigantes ſolent Pleiadas ipſas obſeruare. (Medios auos) .i. qui ſunt inter Iouem,& nos intelligit Erichthonium, Troem, Ilū, Aſſaracum, capim,& reliquos. (Ora) Regio. (Beatior) Ditiſſima, ut diximus ſupra. (Obeunda) Circumeunda. (Finibus immenſis) Propter magnos fines, & ambitus. (Innumeras) Infinitas. (Quæ dicas decere ſuos deos).i. quæ ſint ornata, & talia, quæ deceant, quibus ſunt dicata. (Iliō) Commemorat hoc oppidū præcipue, in quo ſedes erat regnum Aſiaticorum. (Structa) Aedificata. (Canore.i. ſono) ablatius eſt caſus. (Lyre Phœbæ) Quia, ut alibi diximus, Neptunus, & Phœbus menia Ilī condiderūt. eſt autem Ilīum oppidum ipſius Troiæ maximum, & celeberrimum, nam Troia eſt regio. (Troades) Mulieres Troianæ. (Occurrent) Venient obuiam. (Agmine) Multitudine (Capient) Continebunt, quia erunt plures, quam poſſint ſtare in noſtra domo. (Achaia) Græcia.

(Vna domus) Quælibet ſola domus noſtræ regionis habebit opes unius ueſtræ urbis. (Nec mihi) Ne uideatur ſpernere Græciam, dicit ſe uenerari plurimū Lacedæmona terrā natalē ipſius Helenæ. (Sparten) Lacedæmona. (Beata) Felix. (Mihi) Iudicio meo. (Parca) Non luxurioſa, neque ſumptuoſa in ueſtibus. (Tu digna cultu diuite) .i. tu mereris ornatū ſumptuoſum. (Non facit) Non conuenit. (Paratibus) Ornatibus, cultibus. (Sine fine) Infinitate. (Luxuriare) Abundare affluere. (Cum uideas) Sumit argumentum ornatus mulierū ab ornatu uirorum, qui ſolēt eſſe minus delitioſi. cū ergo uideas uiros ita cultos. (Qualē) q.d. multo ſumptuoſiorem, & ſplendidorem. (Nurus) Puellas. (Facilem) Exorabile nō duram, ut, Faciles uenerare Napeas. (Rure Therapnæo) Therapne Laconiae oppidū eſt. (Pōponius Mela in Laconide Therapne, Lacedæmon, Amyclæ. (Phryx erat) Laudat Phrygum nobilitatem. (Qui nunc cum diis potando) Ganymedem intelligit. Hic filius fuit Troiæ regis Troianorum, amatus à Ioue, qui cū in Ida uenaretur, à Ioue in formam Aquilæ tranſfigurato raptus eſt, & expulſa Hebe, quæ ſibi miniſtrabat, pincernam ſuam inſtituit. Ouid. lib. 10. Met. Arripit Iliaden, qui nunc quoque pocula miſcet, Inuitaque Ioui neſtar Iunone miniſtrat. (Neſtare) Neſtar potio eſt deorū. (Auroræ coniux).i. Tithonus. Is frater fuit Laomedontis, qui ab Aurora amatus ex ea genuit Memnona, quæ poſtea in auxiliū Troianorum miſit. (Quæ finit extremū iter noctis) Quia Aurora tenet cōfinia lucis, quā inchoat & noctis, quā finit. (Anchifeſ) Is filius fuit Capis, formoſiſſimus, amatus à Venere, cum quo concubens in mōte Ida poſtea apud Simoētra fluuiū genuit Aen. (Volucrū) Velociū, habentiū alas. (Amorū) Sūt enim gemini, ut alibi diximus. (Gaudet) Quafi te honeſta, unū & apud

& apud Virg. Cōiugio Anchisa Veneris dignate superbo. (Iugis) Vertice. (Nec puto) Laudat se à pulchritudine, & fortitudine, quib. duabus rebus preponit se Menelao. (Collatus) Comparatus. (Iudice te) Iudicio tuo. (Non dabimus) Ita laudat se, ut deprimat patrē Menelai. dicit. n. se non habere patrum, qui sit futurus focer Helenæ, qui filios coxerit, & Solē eos scelere fugauerit. (Fugantem) Repellentem. (Trepidor) Vel territos, uel festiuos. (Adipe) A conuiuio suo scelerato. Fabula hoc habet. Atreus, & Thyestes fratres fuerunt, filii Pelopis. Atreus uxorem habuit Aeropen nomine, quam cum frater Thyestes ardentem amaret cum ea concubuit, quod cum frater intellexisset, in ultionem huius sceleris filios coxit, & comedendos fratri apposuit assimulata cum eo concordia. hanc rem ne Sol uideret, dicitur auertisse se. De hac re scripta est Tragœdia apud græcos. ex Atreo creditur natus esse Menelaus, unde esset focer Helenæ. dicit ergo, non dabo tibi talem focerum. qualis fuit Atreus, qui humanas dapes fratri apponat.

ASC.

PLEIADA) .f. Electram Dardani matrem ex qua Iupiter Dardanum genuit Troianorum progenitorem. (Beatior). i. ditior, & melius habens. (Canore). i. cantu sonoro, hic canor, huius canoris. dicitur. n. Apollo cum Neptuno mœuia Troiana fabricasse conuocando saxa ad sonum liræ, quomodo Amphion ad constructionem menium Thebanorum. unde Horat. in arte. Dictus & Amphioni Thebanæ conditor Arcis Saxa mouere sono testudinibus, & prece blanda Ducere, quo uellet. Quod ideo fictum est, quia eloquentia, ut dicit Cic. lib. 1. Rhetor. in præfatione, uidelicet uir quadam eloquentia (quem per canorē hic intelligit) præditus primus homines siluestres in ciuitatis concordiam, & ad mœnia construenda concitauit, ut in dicto libro attestatur Hora. Neptunus autem, quia aquarum Deus est, adiutor fuisse dicitur, quia sine aquis non fit conglutinatio, & ad eas descendunt fundamenta, quæ Neptuno sacrantur, unde quia (ut in fabulis est) iusiurandum non seruauit Laomedo, dicitur Aen. 2. Neptunus muros, magnoque emota tridenti Fundamenta quatit. (Opes urbis). i. quæ sufficiant urbi. (Sparte) Græce, nam Latine dicitur Sparta. (Non facit. i. non est idoneus locus iste. i. uilis. (Luxuriare). i. superfluere in quauis re, unde & segetes nimium uegetæ dicuntur luxuriare: & quia habito nimis ampla Venerem excitat, uocamus carnis petulantiam, luxuriam. Cum uideas cultus nostra de gente uiuorum. Hunc damnat in Aeneia Iarbas Aen. 4. dicens. Et nunc ille Parie cum semiuiro comitatu, Mœonia mentum mitra crimenque madentem Subnixus raptu potitur & c. Et eundem laudat Paris, sed mulier, ueruntamen sunt quibus animus est longe alius, de quibus uidelicet dicit Iuuen. Sat. 6. Ferrum est, quod amant. (Nec puto collatis forma Menelaus, & armis) Quod summe necessarium erat, incipit Menelai amorem excludere, sicut Maro dicit, abolere Sichæum. (Solcerum). .f. Thyestem, sed Priamum. Nam à cœna Thyestæ auertit Sol equos, ad quod alludit Dido Aen. 1. dicens. Nec tam auersus equos Tyria sol iungit ab urbe.

HVB.

Nec pater est) id est nec pater Priami auus meus focerum suum interfecit, sicut Pelops auus Menelai. diximus supra in epistola Hermiones fabulam Oenomai patris Hippodamiæ, quam Pelops cui su uicit. Is autem Pelops, ut regno foceretur, eum interfecit. (Et qui Myrtoas) id est nec dabimus auum. qui aliquem in mare præcipitauerit submergendum, sicut Pelops Myrtilium aurigam Hippodamiæ, quo fauente eam uicerat, in mare præcipitauit, à quo mare Myrtoum

Nec pater est Priamo foceris de cæde cruentus:
Et qui Myrtoas crimine signat aquas.
Nec proauo stygia nostro captantur in unda
Poma: nec in mediis quæritur humor aquis.
Quid tamen hoc refert? si tenet ortus ab illis:
Cogitur huic domui Iupiter esse focer.
Heu facinus, totis indignus noctibus ille
Te tenet: amplexu perfruiturque tuo.
At mihi conspiceris posita uix denique mensa:
Multaque, quæ ledât, hoc quoque tēpus habēt.
Hostibus eueniant conuiuia talia nostris:
Exterior posito qualia sæpe mero.

Ponitet

Pœnitet hospitii: cum me spectante lacertos
Imponit collo rusticus ille tuo. (rem?)

Rumpor: & inuideo (quid nūc tamen omnia nar
Membra superiecta cum tua veste fouet.

Oscula cum vero coram non dura daretis:
Ante oculos posui pocula sumpta meos.

Lumina demitto, cum te tenet arctius ille:
Crescit & inuito lentus & in ore cibus.

Sæpe dedi gemitus: & te lasciua notavi,
In gemitu risum non tenuisse meo.

Sæpe mero volui flammam compescere: at illa
Creuit: & ebrietas ignis in igne fuit.

Multaque ne videam, versa ceruice recumbo:
Sed reuocas oculos protinus ipsa meos,

Quid faciam, dubito: dolor est meus illa videre:
Sed dolor à facie maior abesse tua est.

Qua licet, & possum luctor celare furorem:
Sed tamen apparet dissimulatus amor.

Nec tibi verba damus: sentis mea vulnera, sentis:
Atque utinam soli sint ea nota tibi.

* Ah quoties lacrymis venientibus ora reflexi:
Ne causam fletus quæreret ille mei.

Ah quoties aliquem narraui potus amorem,
Ad vultus referens sirgula verba tuos.

Indiciumque mei ficto sub nomine feci:
Ille ego, si nescis, sterus amator eram.

Quin etiam, ut possem verbis petulantibus uti:
Non semel ebrietas est simulata mihi.

Frodita sunt (memini) tunica tua pectora laxa:
Atque oculis aditum nuda dedere meis:

Pectora vel puris niuibus, vel lacte, tuamque

nelaus natus ab illis. (Tenet te) Placet tibi. (Cogitur) subaudi, si. (Iupiter cogitur esse so-
cer huic do.) i. contra voluntatem suam cōpellitur esse socer ipsius Menelai, qui est de gen-
te ita scelerata, & impia, nam si Helena, quæ est filia Iouis, si eius vxor, necessario Iupi-
ter erit eius socer. (Heu facinus) Pergit adducere eū in odium. (Indignus) Qui non mere-
tur talē vxorē. (Mihi) q. d. qui te amo ex corde. (Vix deniq;) i. etiā cū difficultate. (Posita)
Parata. (Hoc tēpus) Mensæ, & cœnæ. (Quæ lādāt) Quæ displiceant. (Eueniāt) Optātis est.
(Talia) Ita acerba. (Pœnitet hospitij) i. pœnitet me esse in ea domo. (Rusticus) Incultus, si
ne moribus, & blanditijs. (Rūpor) i. dolore (Cū ille) Menelaus. (Fouet tua mēbra veste su-
periecta) i. cū te amplectit, & tenet in vlnis sub veste sua. (Quid nūc) Hæc dicta sunt p pa-
rēthesim. (Nō dura) Moll a, & lasciua. (Posui pocula ante oc.) Ne viderē (Demitto) Incl-
no. (Arctius) strictius. (Crescit in ore cib.) vř crescere, quia præ dolore comedere nō possū.
Iuue. Interq; molares difficili crēscēte cibo. Ex anxietate. n. cib. multū cōmasticat, & cōmā-
sus

dictum est. hæc fabula loco supra
dicto narrata est. (Nec proauo)
Amplificat odium gentis Mene-
lai, dicēs, nec proauus meus dām-
natus est apud inferos eadem pe-
na, vt aquam vsque ad os habeat
& poma, neque tñ bibere, aut co-
medere possit, sicut Tātalus pro-
auus Menelai, Tantalus enim cū
esset familiarissimus deorum, &
Iouem cum ceteris dijs ad conui-
uium inuitasset, dicitur Pelopē
filium suū coxisse, & deis come-
dendū apposuisse, vt eorum diui-
nitatem tentaret, à quo oēs absti-
nerūt excepta Cerere, quæ hu-
merū eius consumpsit. postea cū
ad vitā reuocare vellent, hume-
rus est ei eburneus restitutus: vñ
de Virg. Humeroque Pelops in-
signis eburno. Inde Tātalus hac
pœna damnatus apud inferos di-
citur, vt nec vñdis, nec pomis tā-
gentibus ora perfruatur. Sunt ta-
men, qui eum hac pœna non pp-
cedem filij, sed quia indicauerit
arcana deorum, damnatum pu-
tēt, quod quidē Ouid. in 1. Am.
signat. Quærit aquas in aquis, &
poma fugacia captat Tantalus,
hoc illi garrula lingua dedit, &
idem lib. 4. Am. Sic aret medijs
tacitis vulgator in vñdis. Poma
que, quæ nullo tempore tangat,
habet. Euripides dicit eū suspen-
sum in aëre, propterea quod ad-
uersus deos esset maledicus.

(Quid refert?) Quid interest?
quid mihi prodest, maiores Me-
nelai tales esse? (Si ort?) i. si Me-

* Hæc
omnia
ab ama-
tore es-
se faciē-
da ostē-
dit O-
uid. 2. de
Arte a-
mandi.

sus vix potest demitti per fauces. (Notaui) Aduerti. (Compescere coërcere. (Ebrietas fuit
 ignis in igne) Quia ex vino crescit amor. Ouid. lib. 3. de Arte. Cum veneris puero non ma-
 le Bacche facis. Idem: Vina parant animos, faciuntq; caloribus aptos, vnde Paulus aposto-
 lus. Nolite inebriari vino, in quo est luxuria. (Recumbo) Discumbo ad mensam. (Cervice
 versa) Verso capite in aliam partem. (Protinus) Statim, quia non diu possum manere, quin
 te aspiciam. (Maior). f. quam videre. (Ab esse) Discedere. (Qualiter) Quatenus licet. (Lu-
 ctor) Conor. (Disimulatus) Occultatus. (Nec damus verba) Nec te decipimus. (Tibi soli)
 Ne alius aduertat. (Reflexi) Retroflexi, ne videret lacrymari. (Ipse) Maritus tuus. (Potus)
 Cum bibissem. (Aliquem amorem). i. amorem alicuius. (Referens) Conuertens. (Ad tuos
 vultus) Vt intelligeres me ea dicere pp te. (Indiciu) Demonstrationem mei ipsius. (Sub
 nomine ficto) Nam cum alium nominarem amatem de me significabam. (Ille) Cuius amo-
 rem narrabam. hæc autem omnia esse facienda ab amatore ostendit Ouid. lib. 2. de arte. Hic
 tibi multa licet sermone latentia tecto Dicere, quæ dici sentiat illa sibi, Blanditiasq; leues
 tenui perscribere vino, vt dominam in mensa se legat ille tuam, Atque oculos oculis specta-
 re fatentibus ignem, &c. (Petulantius) Licentius, audacius. (Non semel). i. sæpius. (Simula-
 ta). i. ostendit me esse ebrium, quod Ouid. in 2. de arte præcipit. Ebrietas, vt vera nocet, sic fi-
 cta iuuabit. Facit tui bet blefo sub dola lingua sono. Et quidquid dices facies ue proteruius
 æquo: Credatur nimium causa fuisse merum. (Prodit) Aperta. (Tunica laxa). i. veste laxa
 ta, & largius aperta. (Nuda). f. pectora. (Dedere aditum oculis). i. visa sunt oculis meis. (Pe-
 ctora) Laudat pulchritudinem, & candorem eius pectoris, dicit potuisse comparari vel ni-
 uibus intactis, vel lacti, vel ei cygno, in quem Iupiter transformatus concubuit cum Leda
 eius matre, cum enim omnes cygni sint candidi, credibile est, illum fuisse candidissimum.

A S C.

N E C pater). f. Pelops Thyestæ pater, qui Plifthenem genuit, vnde Agamemnon, & Me-
 nelaus nati sunt, quamuis Atride dicantur. (Nec proauo). f. Tātalo, qui proauus est Mene-
 lai, quia pater Pelopis. (Cogitur huic). f. tam scelestæ (Domui). i. familiæ. (Iupiter esse so-
 cer), q. d. tam bonus deus, qui Iupiter dictus est. i. iuuans pater. indignum ergo censet Hele-
 nam filiam Iouis ex Leda Tyndari vxore progenitam, in tam scelestam familiam detrusam,
 innuens contra se ea dignum, quidpe qui de sanguine Iouis ortus sit. (Et te lasciua) Per gra-
 tam petulantiam, libertatem, ac proteruiam hoc profert Paris, quasi inuidia percitus & Ze-
 lotypia æstuans, qua re nihil gratius amantibus. Sic Maro. Malo me Galathea petit lasciua
 puella. (Ebrietas). i. superabundantia vini. (Fuit ignis). i. incendium. (In igne). i. in amore.
 (Aut Ebrietas ignis). i. amoris. (Fuit in igne). f. indignationis. (Quid faciam dubito) Ama-
 torie docet cruciatum suum, cum neq; videre, neq; nō videre patitur eam. nam videnti do-
 let à rustico tractari, non videnti, non posse talem vultum contemplari. (Narraui potus)
 Quia post potum & lasciua narrari solent, & liberius, incautiusque. vnde Flaccus dicit. Re-
 ges dicuntur multis vrgere cululis, Et torquere mero, &c. (Prodit) Quia gaudet sum
 mopere formosæ laudari, laudat eam à forma, & lepore corporis.

H V B.

D Vm stupeo). i. vix sum a-
 pud me. (Visis). f. pectori-
 bus tuis. (Ansa) dicitur in procu-
 lis ea pars, qua manu capitur, &
 tenetur poculum, Virgi. in Buc.
 Et grauis attrita pendebat can-
 tharus ansa, nam manubrium, &
 capulum de gladijs dicimus.
 (Tortilis) Fiebat enim ansa tor-
 ta. (Excidit) idest cecidit à ma-
 nu. (Nam pocula) Per parenthe-
 sim legendū est. (Nate) Filie tue
 Hermione. (Ego tuli illa.) idest
 ego osculabar illam, vbi tu de-

Complexo matrem candidiora Ioue.
 Dum stupeo visis (nam pocula forte tenebam)
 Tortilis a digitis excidit ansa meis.
 Oscula si natæ dederas: ego protinus illa
 Hermiones tenero lætus ab ore tuli.
 Et modo cantabam veres resupinus amores:
 Et modo per nutum signa tegenda dabam.
 Et comitū primas Clymenēq; Aethrāque tuarū
 Ausus sum blandis nuper adire sonis.
 Quæ mihi nil aliud, quàm formidare locutæ,
 Oranti medias deferuere preces.

Dij

Dii facerent, precium magni certaminis esses:

Teque suo posset uictor habere toro.

Vt tulit Hippomenes Schoeneida premia cursus:

*Venit ut in Phrygios Hyppodamia sinus.

Vt ferus Alcides Acheloia cornua fregit:

Dum petit amplexus Deianira tuos

Nostra per has leges audacia fortiter isset:

Teque mei scires esse laboris opus.

Nunc mihi nil superest: nisi te formosa precari:

Amplectique tuos, si patiare, pedes.

O decus, o praesens geminorum gloria fratrum.

O Ioue digna uiro, ni Ioue nata fores.

Aut ego Sigæos repetam te coniuge portus:

Aut hic Vanaria contegar exul humo.

Non mea sunt summa leuiter districta sagitta

Pectora: descendit uulnus ad ossa meum.

Hoc mihi (nam repeto) fore, ut à cœleste sagitta

Figar, erat uerax uaticinata foror.

Parce datum fati Helenę contemnere amorem:

Sic habeas faciles in tua uota deos.

Multa quidē subeūt: sed corā ut plura loquamur,

Excipe me lecto nocte silente tuo.

An pudet? an metuis uenerem temerare maritā?

Castaque legitimi fallere iura tori?

Ah nimium simplex Helenę, ne rustica dicam,

Hanc faciem culpa posse carere putas?

Aut faciem mutes, aut sis non dura, neesse est:

Is est cum forma magna pudicitia.

Iupiter his gaudet, gaudet Venus aurea furtis:

Hæc tibi nempe patrem furta dedere Iouem.

Vix fieri, si sint uires in semine amorum:

Iouis & Leda filia, casta potes.

deras oscula tua. (Modo) Interdum. (Tegenda) Calinda. (Petrus) Vt ipse in 1. Amor. Me specta, notusque meos, uultumque loquacem. (Primas) id est præcipuas, & tibi intimas. (Aethram) Hæc creditur fuisse mater Thesei, ut alibi diximus. (Adite) Alloqui, hoc præcepit Ouid. in 1. de Arte. Sed prius ancillam captate nosse puellæ Cura sit, accessus molliet illa tuos. (Quæ) Comites tuæ. Non locutæ aliud. i. aliud respondent. (Quam formidare) Quam se timere. (Deseruere medias preces). i. noluerunt audire omnes meas preces. (Precium certaminis esses) id est ut proponeris precium ei, qui te in aliquo magno certamine uincendo consequeretur. (Vt tulit) Sumit exempla quorundam, qui certant pro amore, quos dicit se esse imitaturū. (Schoeneida) Atalantam filiam Schoenei, quæ cū ab oraculo accepisset, ut uiraret coniugium, cum esset pernicitate pedum præstantissima, & multi eam uxorem peterent. hanc conditionem procis imponebat, ut à se currendo uicti morte plecterentur, uictor eius coniugio potiretur. Cum igitur inter multos, qui eam petebant, adesset Hippomenes illius pulchritudine incensus, uenerem in auxilium rogauit, quæ ex Damasceno agro Cypri tria mala aurea ei attulit, monuitq; ut intercurrentem uirgini ea obiceret, fore enim ut illorum cupiditate

*Addū-
tur i ali
quibus
hæc duo
carmi-
na.
Quæ p
pero
cursu vi
cerat an
te pro-
cos. Sic
& tu
Phrygi
as ueni-
es regi-
na per
urbes.

tardaretur. parens igitur eius præceptis unum in obliquum coniecit, ad quod primum capieudum Atalanta à cursu diuertit, mox alterum, & postremo territum, quæ omnia dū puella cupida attollere curat, cursu ab Hippomene est præuenta, & superata. postea ingratus aduersus Venerem fuit. quare illa indignata impatientiam libidinis in eos immisit, ita ut in loco sacro Cybele matri deorū concubuerint, ob quam causam in leones conuersi sunt à Cybele. ut scribit Ouid. lib. 10. Met. Dicit ergo Paris, quod sicut Hippomenes non territus conditione mortis certamine cursus Atalantæ meruit, ita & ipse idē facerēt pro Hele. (Alcides Hercules. (Cornua Acheloia). i. cornua Acheloi, q. & ipso, p. Deianira certauit. dictū est i epistola Deianire in eo loco, Ne pigeat, pugna bis tibi causa fui Cornua flēs legit rapidis Achelous in undis. (Nostra) subauditur sic. (Per has leges) Per tales condiciones ausus essem

essem ire. (Te esse opus mei laboris). i. te meo labore esse comparandam. (Nil superest) Nil restat, quia non proponeris talibus certaminibus. (Amplecti pedes) Quod precantes facere solent. (O deus) Precatur eam, & laudat simul. (Fratrū) Castoris, & Pollucis. (Digna Ioue uiro.) Digna, quæ esses uxor Iouis, nisi esses filia (Sigæos) Troianos (Te coniuge) Te abducta mecum in coniugem. (Aut cōtegit) Sepeliar. (Humo Tænarea) In hac tua terrā Laconica. (Exul) Nunquam amplius domum reuersus. (Distrieta) Percussa. Leuiter) Parum, sed uehementer. (Vulnus) Amoris. (Ad ossa) In medullas. (Hoc) Ostendit amorē suum esse fatalem, quem dicit prædictum sibi fuisse à Cassandra sorore sua diuinatrice. (Repero) In memoriam reduco. (Fore) Futurum esse. (A sagitta cœleste) i. ab amore cœlestis mulieris. notandus est autem hic ablatiuus cœleste in e cōtra regulam desinens necessitate metri. (Parce) Serua, noli. (Helene) Vocatiuus est à nominatiuo Helene. (Sic) Adiurātis est. (Faciles) Exorabiles, benignos. (In tua uota) Ad ea, quæ optaueris. (Subeūt) Succurrunt, ueniunt in mentem, quæ possem scribere. (Coram) Præsentes. (An pudet) Excipere me lecto tuo? (Legitimi) Menelai, quem legitimam tibi putas. (Simplex) Imprudēs. (Ne rustica dicam) q. d. quod etiam possum dicere, si habes hunc timorem. (Hanc) Talem. tam pulchram. (Putas) q. d. falleris. (Mutes faciem) Ut non sis pulchra. (Non dura) i. facilis. (Lis est) Sententia est rhetorica, pudicitia, & pulchritudo non concorditer simul esse possunt. Iuuen. Rara est adeo concordia formæ atque pudicitie. (Furtis) Adulterijs. (Hæc) Talia. (Iouem patrem tibi) Quia nisi mater tua, quæ uxor erat Tyndarei cum Ioue concubuiſſet, non esset pater tuus. (Vix fieri) Latenter ostendit filios; filias ue trahere mores à parentibus, dicit enim cum sis filia Iouis, & Ledæ, qui adulterio delectati sunt, uix potes esse casta Ordo. Tu filia Iouis, & Ledæ uix potes esse casta. (Si uires amorum sunt in semi) i. sunt in generatione. i. si filij trahunt uim amoris à generatione parentum.

ASC. I O V E complexo matrem) Quia conuersus in cygnum complexus est Ledam, quæ ex eo, & Tyndaro duo oua concepit, ex quorū altero natus Pollux, & Castor. unde Horatius, ouo prognatus eodem, & cetera. Creditur tamen Castor Tyndari filius, & ob id mortalis fuisse. (Anſe) Est, qua capitur poculū, in Bucolicis, Et grauis attrita pendebat cantharus anſa. Erant autem aliquando anſæ tortiles. i. intortæ, & interdum sculptæ. Vnde in eisdem. Et molli circum est anſas amplexus acantho. (Et comitum primas) i. principes inter pedisse- quas, ac comites tuas, quia ab illis (ut Ouid. in arte docet) Auspicādus est amatoribus aditus. (Quæ non locutæ mihi aliud, quam formidare) Supp. ſe. (Deſeruere medias preces orā- tis). ſ. mei, hoc est preces meas orantis eas, & ita significat longe aliud respondisse, sed minas fuisse illi mortē, si amplius loqueretur, nec uoluisset auscultare, unde quia seclufa est uia per eas, exclamat, q. d. O utinam dii facerent, & c. (Dij facerēt) Subaudi utinam, q. d. si dareſ aliqua tui acquirendæ uia, adirem, etiam cū uitæ periculo, sicut Atalantam acquisiuit Hippomenes, & Deianiram Hercules. ut in Deianira præactum est. (In phrygios ſinus) Hos uersiculos non omnes codices habent, immo paucissimi. (Ut à cœleste) Rara declinatio, nā cœlesti regulariter dicitur, uerum sicut cœleste licenter dixit, ita & in genitiuo plurali cœlestū, pro cœlestium, sicut & Maro. Cœlestum uis magna & c. (Lis est cum forma) Sic Iuuen. Rara est concordia formæ, Atque pudicitia.

HVB. **C**asta tamen) Dicit nunc uel fallas maritum tuum: sed cum eris mecum, sis casta, & cū nullo pecces, nisi mecum. (Ea committamus. (Quæ hora iugalis corriget) id est quæ postea emendabit matrimonium, & faciet non esse peccatum, corrigitur enim adulterium cum adul-
*Ille a- teri legitimo copulantur ma-
bit, idēi trimonio. (Non uana) Non fal-

Casta tamen tunc sis: cum te mea Troia tenebit:
Et tua sim quæſo crimina solus ego.
Nunc ea peccemus, quæ corriget hora iugalis:
Si modo promisit non mihi uana Venus.
Sed tibi & hoc suadet, rebus, non uoce, maritus:
Neue sui furtis hospitis obest, abest.
Non habuit tempus, quo Cressia regna uideret
Aptius: ò mira calliditate uirum.
*Exit: & Idæi mando tibi, dixit iturus.

Curam

Curam pro nobis hospitis vxor agas.
 Negligis absentis (testor) * mandata mariti:
 Cura tibi non est hospitis vlla tui.
 Huncine tu speras hominē sine pectore, dotes
 Posse satis formæ Tyndari nosse tuæ?
 Falleris: ignorat: nam si bona magna putaret,
 quæ tenet: externo crederet illa viro?
 Vt te nec mea vox, nec te meus incitet ardor:
 Cogimur ipsius commoditate frui:
 Aut erimus stulti, sic, vt supremus & ipsum:
 Si tam securum tempus abibit iners.
 Penè suis manibus ad te deduxit amantem:
 Vtere mandantis simplicitate viri.
 Sola iaces viduo tam longa nocte cubili:
 In viduo iaceo solus & ipse toro.
 Te mihi, meque tibi communia gaudia iungant.
 Candidor medio nox erit illa die.
 Tunc ego iurabo quæuis tibi numina: meque
 Astringam verbis in sacra iura meis.
 Tunc ego, si non est fallax fiducia nostri:
 Efficiam, præsens vt mea regna petas.
 Si pudet: aut metuis, ne me videre secuta:
 Ipse reus sine te criminis huius ero.
 Nam sequar Aegidæ factum, fratrumq; tuorum:
 Exemplo tangi non propiore potes.
 Te rapuit Theseus: geminas Leucippidas illi:
 Quartus in exemplis annumerabor ego.
 Troica classis adest armis instructa, virisque:
 Iam facient celeres remus, & aura vias.
 Ibis Dardanias ingens regina per vrbes:
 Teque nouam credet vulgus adesse deam.
 Quaq; feres gressus, adolebūt * cinnama flāmæ:
 Cæsaq; sanguineam victima planget humum.
 Dona pater, fratresq; & cum genitrice sorores,
 Iliadesque omnes, totaque Troia dabit.
 Hei mihi vix a me pars dicitur vlla futuri:
 Plura feres, quam quæ littera nostra refert.

Hæc mihi te abducit tenebris, multoq; timore. Coniungit nostras clam taciturna manus. ex fruti
 (Sola) Dicit esse conueniens, vt ei morem gerat, & vno lecto coniungantur, quia ambo soli ce, vide
 dormiū. (Cōmunia) Quæ vterq; capiemus. (Gaudia) Voluptates. (Candidior). i. erit mihi Plin. li.
 ita iucunda, vt videat esse lætior medio die. (Quæuis) quælibet. (In sac. iu.). s. matrimonij. i. 20. c. 30
 obligabo

fa, quod sis futura vxor mea. mando
 (Sed tibi) arguit à comoditate, tibi (di-
 q̄ absentia mariti ei præstat. (Re xit itur-
 bus). Effectū. (Non voce) Quia rus.)
 non dicit tibi, vt hoc facias, sed si * Man-
 gnificat se esse contentū, cum me data ty-
 hic p̄nte discessit. (Et abest) ne ranni.
 obftet furtis sui hosp. i. ne præ-
 sentia sua impediatur amorem, &
 concubitus meū tecum. (Cres-
 sia) Cretensia. Nam vt dixi, Me-
 nelaus profect⁹ fuerat in Cretā,
 quo tpe Paris in eius domo ho-
 spitabatur. (O mira cal.) Pro mi-
 re calliditatis, & astutiae, & iro-
 nia, q. d. d. simpliciē, & stultū ho-
 minem. (Ipse,) q. d. stultus. (Itu-
 rus) Abiturus. (Dixit d. vx.) O
 Helena. (Mando) Committo tibi,
 & præcipio. (Hospitis Idæi)
 Paridis Troiani, ab Ida monte
 Phrygiæ. (Negligis) quia ei non
 pares. (Tyranni) Regis, vt Virg.
 Pars mihi pacis erit dextram te
 tigisse tyrāni. Legit tñ etiam hic
 mariti. (Huncine) Adducit Me-
 nelaū in contemptum dicēs esse
 fatuū, & stultum qui nō possit co-
 gnoscere pulchritudinem ipsius
 Helenæ. (Huncine) pro hūc ne.
 (Sine pe.). i. sine sapientia. Hor.
 in epist. Non tu corpus eras sine
 pectore. (Dotes) Precium excel-
 lentiam. (Tyndari) O Helena.
 (Magna b.). s. pulchritudinem.
 (Non cr.) Non cōmitteret. (Vt)
 Quamuis. (Mea vox) mea verba
 & est sensus, licet nec verbis me-
 is, nec vehementi meo erga te a-
 more exciteris, tñ est fallendus * Cinna
 maritus tuus, & debes mihi mo- mum, i-
 rē gerere, quia simplex est, & stul- deque
 tus. (Vt superemus & ipsum). i. cinna-
 vt simus etiā ipso stultiore. (In- momū,
 ers) idest sine effectū amoris, & gen⁹ a-
 concubitus. (Amantem) Me. (Pe roma-
 nē) Ferē suis manibus, quod fo- tis odo-
 lēt facere leones, & lenæ. Tibul. riferi

obligabo me futurum semper maritum tuum. (Petas mea reg.) .i. venias in Troiam. (Si putet) Occurrit obiectioni. (Ne videare sec. me.) .i. ne videaris ipote discessisse. (Ipse ero reus) Volo oem culpam huius facti in me transferri. (Sequitur) Imitabor. (Aegidæ) Thesei. (Fratrum tuorum) Castoris, & Polluci. (Te rapuit) Dictum est supra. (Illi) Castor, & Pollux. Geminas Leucippidas. .i. duas filias Leucippi subaudi rupperunt. Fabula autem hoc habet. Leucippus duas habuit filias Phœben, & Elairam, quæ desponsatæ Idæ, & Lynceo inuenibus fortibus, die nuptiarum à Castore, & Polluce earum amore accensis raptæ sunt, cum Castora Lynceus interfectum dicunt. hanc fabulam scribit plene Ouid. lib. 5. Fast. & eam breuiter tetigit Propter. Eleg. 2. his verbis. Non sic Leucippis succendit Castora Phœbe, Pollucem cultu non Elaira soror. (Propiore) Quam fratrum tuorum. (Tangi) Moveri, incitari. (Troica) Arguit à facilitate descendendi. dicit enim se habere omnia parata. (Ibis) Pollicetur ei magnos honores in regno Troiæ. (Quaq; feres) Dicit quod ei fiant honores, tanq; deæ. (Adolebunt) Cremabunt. (Cinnama) Genus est aromatis odoriferi ex arbuscula, quam Aethiopia mittit. (Cæsa) Interfecta sicut numinibus. (Planger) Percutiet, cum in terram cadet. (Donna) Allicit eam munerum pollicitatione. (Iliades) Troianæ mulieres. (Tota Troia) Continens pro contento. .i. omnes Troiani. (Vlla) .i. minima. (Feres) Accipies.

A S C.

S E D tibi & hoc suadet &c.) Docet maritum quasi consentientem opportunitatem fecisse, qui in Cretam proficiscens hospitem domi suæ derelictum coniugi tam formosæ commendauerat, vñ per ironiam manifestâ exclamat, o mira caliditate virum. (Huncine, &c.) Argute probat Menelaum esse indignum tam formosa coniuge, nam pulchritudo & forma potest satis coli, & amari ab eo, qui eam ignorat, quemadmodum Menelaus, qui tam stolidus, atq; rerum imperitus erat, vt coniugem hospiti, atq; hospitem coniugi commendaret. vocat ergo hominem sine pectore, idest sine corde. Nam in pectore, & corde videtur prudentia, vnde cordatos vocamus, quibus res suæ cordi sunt, atq; eas prudenter curant. (Tyndari) Patronymicum putatiuum putabatur enim Tyndari filia. est ergo vocatiuus à nominatiuo Tyndaris. (Commoditate ipsius) .i. quam ipse nobis per absentiam suâ præstat. (Auerimus stulti) Si. s. tam expectandam opportunitatem in vacuum transire sinamus. (Tempus securum) In quo nos securi esse possumus, cum absit maritus, & hospitio tuo susceptus sim. (Vtere mandantis supplicite viri) .i. tam simpliciter, hoc est sine caliditate obsequere, vt ille mandauerat. (Candidior) .i. melior, & aptior, quia bona tempora candidis lapillis signabant Cretes, & Thraces.) Ipse reus sine te) .i. in me omnem culpam assumam, nec dicam te secutam me, sed raptam à me. (Factum, Aegidæ) .i. Thesei, qui ipsam prius rapuerat, vt ipse declarat persequentia. (Troica classes adest) Docet faciliter rapi posse, & difficulter repeti, raptam quoque magis veneratum iri, quam dimissam, cum pro dea apud Troiam habenda sit. (Adolebunt) .i. incendent, cremabunt. (Victima planger humum sanguineam) .i. quam sanguineam faciet plangendo. .i. concutiendo eam pectore tuo. Vnde planctus proprie fit cum percussione pectoris, sicut de Anna dicitur Aeneid. 4. Vnguibus ora soror sedans, & pectora palmis. (Hei mihi) Dici solet, quando rebus dicendis impar est, qui dicit. (Vt, ei mihi) Qualis erat, quasi dicat eloqui nesciam.

H V B.

Nec Occurrit obiectioni, & eam refutat, quod nulla bel-
la propter eam mouebuntur, &
probat id exemplo multarum,
quæ raptæ sunt, nūquam tamen
repetitæ. (Conciter) Commoueat
contra me. (Que) q. d. nulla.
(Vanos) Stultos, & sine causa.
(Nomine Aquilonis) Historiam
tetigit, non fabulam. (Erechtheus
rex Ateniensium filia
duas habuit formosissimas qua-

* Magna.
* Equæ
est repetita.
* Et tuta a bello.

Nec tu rapta time, ne nos fera bella sequantur:
Concitet & vires Græcia * tota suas. (ma)
Tot prius abductis, * quæ nam est repetita per ar
Crede mihi, vanos res habet ista metus.
Nomine reperunt Aquilonis Erechthida Thra-
* Tuta tamen bello Bistonis ora fuit. ces:
Phasida puppe noua vexit Pegaseus Iason:
Læsa nec est Colcha Thessala terra manu.
Te quoq; qui rapuit, rapuit Minoida Theseus:
Nulla

Nulla tamen Minos Cretas ad arma vocat.
 Terror in his ipso maior solet esse periclo:
 Quæq; timere libet, pertimuisse pudet.
 Finge tamen, si vis, ingens consurgere bellum:
 Et mihi sunt vires: & mea tela nocent.
 Nec minor est Asiæ, quàm vestræ copia terræ:
 Illa viris diues, diues abundat equis.
 Nec plus Atrides animi Menelaus habebit,
 Quàm Paris: aut armis antefendus erit.
 Pene puer cæsis abducta armenta recepi
 Hostibus: & causam nominis inde tuli.
 Pene puer iuuenes vario certamine vici:
 In quibus Ilioneus, Deiphobusq; fuit.
 Ne ue putes, non me nisi cominus esse timendū:
 Figitur in iussu nostra sagitta loco.
 Non potes hæc illi primæ dare facta iuuentæ:
 Instruere Atridem non potes arte mea.
 Omnia si dederis: nunquam dabis Hectora fra-
 Vnus is innumeri militis instar erit. (trem:
 Quid valeam, nescis: & te mea robora fallunt:
 Ignoras, cui sis nupta futura viro.
 Aut nullo igitur belli repetere tumultu:
 Aut cedent Marti Dorica castra meo.
 Nec tamen indigner pro tanta sumere bellum
 Coniuge: certamen præmia magna moueunt.
 Tu quoque si totus de te contenderis orbis:
 Nomen ab æterna posteritate feres.
 Spe modo non timida, diis hinc egressa secūdis,
 Exige cum plena munera pacta fide.

quando hæc scribebat erat in Græcia. (Plus animi) Plus audaciæ. (Antefendus) Præponendus mihi. (Pene puer) Narrat testimonia suæ probitatis, & fortitudinis, incipiens vsq; à pueritia. (Pene puer) Adolescens, adhuc teneræ ætatis. (Recepi) Recuperaui. (Cæsis) Interfectus. (Causam nominis) Fallantur multi qui credunt eum ob hoc dictum Paris à paritate, cum dicto græca non deriuetur à latina, sed vt Porphyrius in lib. 12. Iliad. scribit Paris dictus est à παρίημι verbo græco, quod est transire quoniam fatalem mortem transiuit, cum expositus à matre, à bulbuco nutritus est, postea Alexander dictus est, quasi auxiliator vir, ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, id est à viro, & ἀλέγω, id est auxilior, quod futurum facit ἀλέγω, quia hostibus armenta abducentibus (vt nunc refert) auxilium suis tulit, & armenta recuperauit, ex quo hoc, quasi agnomen meruit. (Causam nominis) Quia dicor Alexander. Inde ab auxilio dato. (Vario certamine) In ludis agonalibus, diximus in argumento primæ epistolæ (Ilioneus) Qui non solum eloquentissimus, sed & fortissimus fuit, vnde & Virgil. Maximus Ilioneus. (Deiphobus) De quo Virgil. Deiphobe arripotens genus alto à sanguine diuum. Fuit enim bellicosissimus. (Nisi cominus) .i. certamine, in quo prope, & manu fo-

Epist. Ouid.

M lum

rum Procris nupsit Cephalo, vt supra diximus in epistolâ. Phæd. alteram Orithyam nomine cū Rex Thracum vxorem petiisset, & non impetrasset, ille parata & instructa classe misit, qui eam reperent & quoniam spirante Borea vento, qui flat ex Attica in Thraciâ nauigantibus abducta est datus est locus fabulæ, quod Boreas ventus eam abstulerit. (Nomine) Parte. (Aquilonis) Boreæ. (Ora) Regio. (Bistonis) Thracia. nominatiuus est casus, & forma patronymici feminini generis, est autem Bistonum flagnum Thraciæ. (Pagaseus) Thessalicus, à pagaseo sinu, vnde soluit nauem, vt diximus supra. (Phasida) Medeam. (Manu Col.) Exercitu, & virib; Colchorum. narrata est hæc fabula supra in in episto. Hypsipyles, & in episto. Medæ ad Iasona. (Minoida) Ariadnem, visa est fabula supra in episto. Ariadnes, & in episto. Phædræ. Cretas) Accusatiuus est græcus, cuius nominatiuus est Cres. (Terror) Timor. (Major periclo) Est secundum eam sententiam, peior bello timor ipse belli. (Pudet pertimuisse) Est postea pudor pertimuisse ea, quæ aliquis voluit timere. (Finge) Pone, fac. (Et) id est etiam. (Mihi) sicut Græcis. (Copia) Multitudo virorum. (Illa) Asia dixit autem illa quia

PARIS HELENÆ

lum pugnatur. (Figitur) Locatur. (Loco iussu) Vel ab aliquo, vel mihi placito. (Nō potes) Extollit se, & Menelaum deprimit, ostendens eum non habere hos titulos. (Arte mea, sagittarū di. Si quamvis. (Hectora fratrem) Talem, & tam fortem fratrem, qualis est Hector. (Is vnus). i. solus. (Instar) similitudo. (Innumeri militis) Pro innumerosum militum. i. ipse solus esse potest pro vno exercitu. (Fallunt te) Ignorantur à te. (Cui viro) Quali merito. (Aut igitur) Concludit epistolam inferens ex supradictis, quod aut nō reperitur bello, aut si repetita fuerit, defenderetur, & ei erit maxima gloria, quod propter eā Europa, & Asia magno bello certauerit. (Tumultu belli). i. motu belli. (Dorica) Græca. (Cedent) Vincuntur. (Magna præmia) Digna, propter quæ non debeat me pudere sumere bellum, puderet autem si præmia essent parua, & vilia. (Contenderet) Certauerit. (De te) Propter te, nam de interdum propter significat. Terent. Quantū me amas de fidicina hac. (Feres) Accipies. Ab æterna posteritate). i. ab omnibus posteris, qui erunt vsque ad finem seculorū. (Spe modo) Hortatur eam, vt non dubitet discedere, & discessura petere ab eo quidquid ipsa voluerit, quod promittit se fideliter præstaturum. Ordo est. (Tu modo). i. tātummodo. (Egressa hinc) Ex domo Menelai, & ex Lacedæmone. (Spe non timida). i. firma, & certa spe, non dubitans de me. (Exige) Reposce. (Pacta) Promissa tibi à me. (Cum fide plena). i. plenissime, & sine fraude, vel sine dubitatione.

T O T prius abductis (Argumentum est ab exemplis, idque Rhetoricum, atque probabile, sed non necessario cōcludens, vnde fallitur Paris. (Bistonis ora). i. Thracia. Manu Colcha). i. exercitu Colchico. (Cretas) Accusariuus à nominatiuo Cres Cretis, hi Cretes, hos Cretas. (Quæque timere libet, pertimuisse pudet) Docet hoc versiculo poëta, quid intersit inter timere, & pertimere, ac consimilia. Nam timere est qualitercunq; siue perfecte, siue imperfecte, pertimere ad finem vsque consumatione eius, de quo erat timor. Sed vt dixi, nihil est poëta hoc facilius, & expositius. (Finge tamen, si vis &c.) Quia Argumentū ab exemplis inualidum est postetq; dicere Helena se potius repetendam, quam superiores aut quia marito suo carior sit, aut quia maritus potentior cum fratre presertim Agamemnone purgat obiectionem dicens, etiam si Grecia tota bellum moueat in Troianos, nihil verendum esse, cum maiores vires, & copie sint in Phrygia, quā in Græcia. (Illa viris diues) Alij legūt, Fortibus illa viris diues, abundat equis, & est melior lectio. (Nec plus Atrides) Cōfert specialiter se cum Menelao, atq; illi se præfert, ostentans facinora sua egregia, Nā (vt in Troicis scripsit Nero) Paris siue Alexander etiā Hectorem vicit luctando, vnde dicit, & causam nominis inde tuli. Est enim Alexander vocatus ab ἀλέγξ, verbo, quod significat arcea, & ἀνίξ, vir, quasi arcens, & cōstringens in lucta viros. (Cominus) Dicitur, quasi cum manu, hoc est conferendo manus. Eminus contra, quasi è manu, quando telum longe iacitur. (In loco iussu). i. quem iussero figere, & est rara locutio, vim hypallages habēs. non enim locus iubetur, sed sagittæ in locum. (Omnia si dederis) Cōtra Agamemnona Hectorem obijcit. (Instar). i. æquiualens, quasi in statum & valorem. (Tu quoq;) Pollicetur eam insignem fore, si pro ea bellum moueatur, quam laudem mulierculæ nonnunquam affectant, nā nihil gloriosius ducunt, quam ob formam multis complacere, sed in te manifestaria finem facio.

IN XVI. EPISTOLAM, ARG. HVBERTINI.

VT alibi diximus, scribis Ouid. in 2. de Arte. Quæ uoluit legisse, uolet rescribere amanti Helena igitur lecta Epistola Paris cum ea delectata esset, licet ostendat se indignatam, non potuit tamen non rescribere, ita lenita est, & demulsa blanditijs. Paris, quia magno artificio conuexit. Respondet igitur Epistola Paris & primum quidem ostendit se valde iratam, quod Paris ausus sit eam talibus scriptis sollicitare, moxita detegit ingenium, vt det spem Paridi & quodammodo ei aperiat consilium, & viam vt possit ea potiri Ostenditur autem mulichre ingenii mirarium, & mutabile, & id, quod Ouid. in Arte scribit.

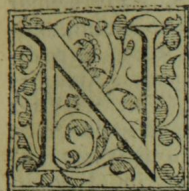
Forſitan & primo ueniet tibi littera triſti.

Quæque roget ne ſe ſollicitare uelis.

Quod rogar, illa timet, quod non rogar, optat, ut inſeſ, dicit ergo.

Helena:

HELENAE PARIDI.
EPISTOLA XVI.

VNC oculos tua cum uiolarit
epistola nostros:
Non rescribendi gloria uisa
leuis.

Ausus es hospitii temeratis ad
uena sacris

Legitimam nuptę sollicitare fidem?
Scilicet iccirco uentosa per æquora uectum.

Excipit portu Tænaris ora suo?
Nec tibi diuersa quamuis à gente uenires:

Oppositas habuit regia nostra fores?
Esset ut officii merces iniuria tanti?

Qui sic intrabas, hospes, an hostis eras?
Nec dubito, quin hæc, cum sit tam iuxta: uocetur
Rustica iudicio nostra querela tuo.

Rustica sim sanè: dum non oblita pudoris:
Dumque tenor uitæ sit sine labe meæ.

Si non est ficto tristis mihi uultus in ore:

Nec sedeo duris torua superciliis?
*Fama tamè clara est: & adhuc sine crimine uixi:
Et laudem de me nullus adulter habet.

Quo magis admiror: quæ sit fiducia cœpto:
Spemque tori dederit quæ tibi causa mei.

An, quia uim nobis Neptunius *intulit heros:

Rapta semel, uideor bis quoque digna rapi?
Crimen erat nostrum, si delinita fuisset:

Cum sim repta, meum quid nisi nolle fuit?
Non tamen è facto fructum tulit ille petatum:

Excepto redii passa timore nihil.
Oscula *luctanti tantummodo pauca proteruus
Abstulit: ulterius nil habet ille mei.

Quæ tua nequitia est, non his contenta fuisset.
Dii melius: similis non fuit ille tui.

Concedētis est. (Dū) Pro dū modo. (Tenor) Perseuerantia. (Sine labe) sine macula, & infamia. (Si nō) Respōdet ei parti, q̄ dixit, Vultu nō cetere duro Perlege, sed formę cōueniēte tuæ dicit. n. quod si nō est seueri, & duri uultus. est tamē pudica. (Torua) Terribilis. (Superciliis) Quib. ostēditur seueritas. Virg. Cōueniēs Latio pone superciliū. (Vixi) Legitur & lusi. i. fui læta, & iocata sum, salua tamen pudicitia mea. (Laudē de me) Vt possit se iactare de cōcubitu meo. (Quo) Qua re, quam ob rem. (Cœpto) Audaciæ tuę. (Mei tori) Mei concubitus.

Epist. Ouid.

M 2

VM tua epi HVB.

sto.) Qua conatus es alienare me ab amore mariti, & ad tuū solius citare. (Violarit) Læserit. (Non rescribendi) sunt qui ita dicant, gloria nō rescribendi est uisa mihi leuis. i. facilis. sed melius, Leuis, pro uili, & parua accipitur, uel certe sic uerius, gloria rescribendi est uisa mihi non leuis. i. non parua. i. putauī magnam gloriam mihi fore rescribere tibi, quia affecisti me magna iniuria. (Ausus) Obiicit ei ingratitudinem, & impietatem, quod uiolauerit iura hospitii. (Temeratis) Violatis. (Sacris) Quia, quando aliquis vir magnis excipiebatur hospitio, Ioui, & diis hospitalibus sacra fiebāt, quod Virg. Ostēdit lib. 1. Aen. cū Dido Aeneā excepit. Sic memorat, simul Aeneā i regia ducit honorē. Testa, simul diuū tēplis dicit (Sollicitare) Cōmouere. (.i. f.) Dicitio est apta ad ironiā, & indignationē. (Tænaris) Laconica (Oppositas) Occlusas tibi. (Agēte diuersa) Remota, & q̄ nobiscū non habuisset cōsuetudinem. (Iccirco) Propter Hanc causam. (Vt iniuria) Quā pars mihi inferre. (Esset merces). i. remuneratio, & prēmium. (Tanti off.). i. bene icū accepti à nobis. (Sic) Ea intētiōe, ut mihi iniuriam faceres & me abduceres. (Hostis an hospes) Quasi dicat poti⁹ hostis. (Nec duris). i. scio, q̄ licet iuste de te cōquerat, iudicabis me tamen rusticā, quæ cōquerat de eo, q̄ me amet. (Sim)

*Lusi

*attulit heros:

*luctando.

H E L E N A E

cubitus. (Neptunius heros). i. Theseus nepos Neptuni. (Attulit vim). .s.in rapiendo. (Rap-
ta, semel) A Theseo. (Bis) Etiam à te. Aduertendum est, quod, licet hoc exemplum videatur
dissuadere Paridi, ne eam rapiat, tamen latenter ad incitandum positum est. (Delinita). i.
blanditijs captata, & illecta. (Erat nostrum crimen). i. fuisset mea culpa. (Rapta) Violenter
abducta, (Quid fuit? meum). i. quid potuit imputari mihi? (Nisi nolle). i. quod nolui, & vo-
luntas mea non fuit. (Ex facto). i. ex rapina sua. (Petitum) Desideratum. (Redij) Ab eo di-
scessi. (Passa nihil excepto timore) Quæ nihil ab eo mali habui, nisi quod timui. (Abstulit)
Accepit. (Luctando) Contendendo, non spõte mea. (Nil mei). Nil de me. (Vlterius) Ultra
Oscula. (Quæ tua) Dum simulat Helena se dicere iniuriam Paridi, cū magis incitat, dicit
enim, tu non fuisses contentus his quia voluisset aliud præter oscula. Ordo est. (Nequitia)
.i. libido, vt, Nequitia est, quæ te non sinit esse senem. (Quæ est tua) Quæ est tibi. (Non fuis-
set contenta his). .s. paucis osculis. (Dij melius) Voluerunt, & consulerunt mihi. (Similis
tui) Ita proteruus, & libidinosus, vt tu es quia me vitiasset.

ASC. NVNC oculos &c.) Epistola hæc responsiva Helenæ parum quidem in rebus difficul-
tatis habet, eo quòd argumentum à Paridis epistola dependet, nec multum in verbis, est. n.
facilior, & pedestrior, quàm Ouidiana compositio, vnde ex sola Phrasi Ouidianam neges.
In principio autem alij nunc, alij tunc legunt, & vtrunque tollerari potest. Ego autem lege-
rem potius nunc, sub hoc sensu. Cum. .s. ita sit, quòd epistola tua. (Violari) Pro violauerit,
hoc est læserit. (Nunc nostros oculos) Quia ante hac nihil spurcum, aut læscium viderāt,
aut legerant (nam & oculi legunt) Gloria non rescribendi). i. quæ esset ei non rescribendo.
(Est mihi visa leuis). i. modica. Præsupponit ergo peccatum esse in legendis epistolis ama-
torijs, & in rescribendo, sed maius in legendis, vique adeo, vt violata legendo parum gloriæ
mereatur non rescribendo, & is certe animus est mulieribus, vbi semel libata est pudicitia,
nihil in eis post illam commendandum est. Et ideo (vt monet Naso noster) Principijs ob-
standum est. Nam quia ex visu, cuius prima est amoris linea, ad alias gradatim peruenitur,
quia ergo violatam se sensit legēdo. paruifacit, ne amplius violetur rescribendo. Rescribit
tamen criminando, sed ea quoq; est mulierum natura, vt quod libentissime facturæ sunt, in
principio negent, sic tamen, vt nisi iustes, ipse se corrigant, & placari posse significēt. De iu-
re hospitalitatis autem scias, quòd id apud antiquos erat scissimum, ita vt Iouem ei præesse
significet. vnde 1. Aen. Iupiter (hospitibus nam te dare iuria loquūtur) &c. Erat autem ho-
spitium amicitie nō mercedis gratia, nam caupona dicitur diuersorium mercenarium, qd
tunc nō tam frequens erat, vt nunc, quā p p necesse erat sibi hospites comparare, inter quos
magna fides obseruabatur, quā Paris sollicitando coniugem hospitij violasse criminatur.
(Ora Tænaris) Pro tænaris, nam tænarius promontorium est Laconix pro quo imperiri.
Tænarius legunt apud Alexandrū. Tænarus inferni &c. (Hospes, an hostis eras), q. d. potius
hostis, qui sit non cum tāta hospitalitate, sed tali animo intrabas. (Nec dubito) Callide iu-
diciū illius laudat suamq; pudicitia cōmendat, in qua videlicet laborat. (Vultus tristis)
seuerus, & atrox. Et bene vultus potius, quā facies. Nam vultus quasi à volendo dñr, facies
à faciendo, & ita facies à factore fit, nec mutatur. (Vultus) A voluntate alius, & alius fit. (Et
laudem) Quasi laudis sit habuisse cōmercium cum tam formosa, quo verbo audaciā Paridis
potius probat, quā damnet, sed mire in se crimen censet, quod in illo laudem, quasi mulie-
ri sit crimen, quod viro laudi datur, ita enim mundo videtur, cum eadem sit vtriusq; apud
Deum censura. (Neptunius heros) Theseus. (Meum). i. meæ opis, & facultatis. (Quid nisi
nolle fuit?) q. d. nihil. Et ideo quia citra consensum nemo peccat immunis est a crimine, li-
cet contra voluntatem rapta. (Nihil habet ille mei) Latine, & signanter dictum, & plus, quā
si diceret, nil habet ille meum, quia tunc de rebus suis loqueretur, nunc de se. (Similis tui)
Etiam eleganter dictum. Nam similis, cum de moribus agitur, potius genitiuo iungitur.

H V. B. **M**odestia). Ipsi Thefei.
(Minuitque crimen) Cul-
pam rapinæ. (Thesea pœnituit)
Interrogatiue legēdum est, q. d.

Reddidit intactam: minuitq; modestia crimen:
Et iuuenem facti pœnituisse putet.
Thesea pœnituit: Paris vt succederet illi:

Nequando

Nequando nomen non sit in ore meum.
 Nec tamen irascor: quis enim succenset amanti?
 Si modo, quem præfers, non simulatur amor.
 Hoc quoque enim dubito: non quod fiducia desit:
 Aut mea sit facies non bene nota mihi:
 Sed quia crudelitas damno solet esse puellis:
 Verbaque dicuntur vestra carere fide.
 At peccant aliæ: matronaque rara pudica est:
 Quis prohibet raris nomen inesse meum?
 Nam mea quod visa est tibi mater idonea: cuius
 Exemplo flecti me quoque posse putes:
 Matris in admissio falsa sub imagine lusa
 Error inest: pluma tectus adulter erat.
 Nil ego, si peccem, possum nescisse: nec ullus
 Error, qui facti crimen obumbret, erit.
 Illa bene errauit: vitiumque auctore * redemit.
 Felix in culpa quo Ioue dicar ego?
 Et genus, & proauos, & regia nomina iactas.
 Clara domus satis hæc nobilitate sua est.
 Iupiter ut foci proauus taceatur, & omne
 Tantalidæ Pelopis, Tyndarei que genus:
 Dat mihi Læda Iouem Cycno decepta parētem:
 Quæ falsam gremio credula fouit auem.
 Inunc: & Phrygiæ: claræ primordia gentis,
 Cumque suo Priamo Laomedonta refer.

dulter) Iupiter. (Possum nescisse nil). i. scio, quid peccem, neque possum excusari per ignorantiam, nam dux negationes affirmant. (Adumbret) Tegat. (Illa) Alia excusatio. (Vitium) Crimen suum. (Redemit) Recompensauit. (Auctorem) Propter auctorem, quia Iupiter. (Felix in culpa). i. bene peccasse. (Quo Ioue). i. Qua magna excusatione, quia tu non es Iupiter, quo possum excusari. (Quod genus) Respondet ad id, quod dixerat. Phryx erat, & item. (Non dabimus certe focerum tibi clara fugantem Lumina. (Hæc domus) Mea & Menelai. (Iupiter) Commemorat nobilitatem suam cum nobilitate mariti. (Ut) Quamuis. (Proauus foci) i. Atrei diximus supra, Tantalum filium fuisse Iouis. Tantalus genuit Pelopem: Pelops Atreum, unde Agamemnon, & Menelaus, licet quidam eos Plithenis fuisse dicant. (Tyndarei) Patris mei putatiui (Inunc) q. d. frustra iactas genus tuum. (Primordia) Initia. (Suo) scilicet filio.

MINUIT QVE modestia) Quia osculis contentus erat. (Neqñ nomen non sit in ore meum) Semper sit ore vulgi de me loquentis, & de amatoribus meis. (Nec tñ irascor) Incipit descendere, & pati se amari, & ut muliebris naturæ decorum seruatum agnoscat, plus se moueri fatetur forma, & amore Paridis, quam genere, aut diuitijs. Hoc quoque enim dubito) Ordo est. Ego enim dubito. (Quoque) id est etiam. (Hoc) An scilicet amor tuus in me simulat. (Non quod). i. quia. (Fiducia). i. bene cōfidendi de me ratio desit, aut quia mea facies nō sit bene nota mihi. Fallimur enim plerumque in indicandis rebus nostris. (Sed quia credulitas damno solet esse puellis) Hoc est, licet, quia amabilis sum, confidam me amari, ta

Epist. Ouid.

M 3 men

an ideo pœnituit, ut tu postea me raperes? (Ne quando). i. ut semper homines de me loquantur. (Nec tamen irascor) Ecce more muliebri iam incipit conciliari Paridi, & ei blandiri. (Quis) Nisi vultus, & stulta? (Præfers) Ostendis. (Non simulatur) id est non est fictus, quia Paris dixit. (Attulimus flāmas non hic inuenimus illas. (Dubito hoc) Ne amor tuus sit simulatus. (Fiducia) Mea pulchritudinis. (Credulitas) Facile credere, multæ enim propter hoc sepe decipiuntur. (Verba vestra) id est virorum. (Carcere fide) Terent. in And. Fidelem haud ferme mulieri inuenias virum. (At peccant) Quia dixerat: Lis est cum forma magna pudicitia, dicit se velle esse inter raras, id est inter eas, quæ seruant pudicitiam. (At peccant aliæ) Obiectio. (Quis prohibet) Responsio objectionis. (Nā mea) Quia Paris dixerat, Hæc tibi nempe patrem furra dedere Iouem. Ad respondet, matrem posse excusari, quia decepta sit, se vero nullam posse habere excusationem imprudentiæ. (Admissio) Delictio. (Sub imagine) Cygni. (A-

* Leua-
uit.

AS C.

H E L E N A E

men, quia credulitas multis obfuit, vetor credere, & potissimū quia Troiani perfidi, & per-
iuri perhibentur, aut potius generaliter in omnes amatores dictum est. (At) Recitat obie-
ctionem Paridis conantis exemplo in crimen allicere, sed prudenter respondet turpiter a-
ctura. (Error). i. deceptio. (Inest in admissio). f. adulterio. (Matris lufæ. i. deceptæ. (Sub falsa
immagine. Quia in specie Cycni cōcubuit cum Læda matre Helenæ Iupiter. Vnde addit, plu-
ma tectus adulter erat. (Obūbret). i. occultet, aut protegat ab infamia. (Quo Ioue) q. d. nul-
lo, sed manifestario adultero, eoque mortali, cum sim ex Deo genita, atque immortalis ha-
bēda. (Genus Tyndarei) Sicut in epistola Paridis, secutus Thucydidem declinauit à nomi-
natio Tyndareos, huius Tyndarei, pro quo nos Tyndarus Tyndari.

HV B.

Suspicio Veneror. (Sed qui
tibi gloria magna est,) Id est
sed is, quo tu potissimum gloria
ris, quintus est tibi in ordine, &
mihi est primus. Iouem autē si-
gnificat, nā Helenæ primus est,
quia ei⁹ pater: Paridi vero, quin-
tus, quia Iupiter genuit Darda-
num ex Electa, Dardan⁹ Erich-
thoniū, Erichthonius Troē, Tros
Ilum, Ilus Laomedonta, Laome-
don Priamum, Priamus Parim,
& reliquos filios. ergo quintus
est Iupiter à Paride exclusiue.
(Sceptra) Respondet ad id, quod
dixerat: Sceptra parēs Asiæ, qua
nulla potentior ora est: Finibus
immēsis vix obeunda tenet &c.
(Hæc) Nostra Græca. (Si iam di-
uitijs) Quia Paris dixerat, O
quoties dices, quā pauper A-
chaia nostra est: Vna domus que
vis vrbis habebit opes, dicit, q si
terra sua vincitur diuitijs, saltē
hoc habet, q non barbara, sicut
terra Troiana. (Munera) Dixit enim ipse, Dona parens fratresque, & cum genitrice so-
res, &c. ad hoc respondet, quod si vellet ei obsequi, faceret potius eius causa, quā causa mu-
nerum, quia turpiter ingenuum munera corpus emunt. Transire fines pudoris). i. verecun-
diæ, & est sermo Ciceronis ad Lucceium. Nam qui semel verecundiæ fines transierit &c.
(Non sperno). i. accepto, & grata sunt liptote est. Virg. Munera nec sperno. (Munera sunt,
auctor quæ pretiosa facit) Sententia est color, & est sensus. (Munera, quæ auctor). i. ille qui
dat. (Facit pretiosa) Facit digna: nam munera pro dignitate dantis pretium capiunt. (Sunt
acceptissima) Sunt gratissima. (Plus multo). f. est mihi. (Quod amas) i. multo pluri facio
amorem tuum. (Per tam longas aquas) Quia dixit supra, Attulimus flammam huc, non in-
uenimus illas. Hæc mihi tam longæ causa fuere viæ. (Illa quoque) Respondet ad id, quod di-
xit. Ah quoties aliquem cantauimus potus amorem &c. quæ sequuntur.

ASC.

QUO ego suspicio. i. non cōtemno, nec despicio, sed suspicio, quasi inferior aspicio.
(Sed is). f. Iupiter. (Qui existēs tibi gloria magna, est quintus). f. à vestro sanguine erit pri-
mus à nostro sanguine. (Tua epistola diues). f. pollicitationibus nā vt dicit naso. Pollicitis
diues, quilibet esse potest. (Sed si iam vellem) Ingenue satis, sed mulieri affectione. (Vtque
ea non sperno) Liptote. i. gratanter accipio, sicut in illo Virgiliano. Munera nec sperno sic
acceptissima semper &c. Prouerbiale est quod in Eunuchō dicit sic à Gnathone ad militem
quæ

querentē. Ain tu, lata est? Non tam ipso quidem dono, quam q̄ abs te datū, id uero serio triumphat. (Plus multo est). f. q̄ amas. Non, id quod amas, intelligimus, sed quia amas, & ita in reliquis. (Illa quoq;) Docet signa amoris eius se notasse. Ordo est. (Quamuis ego ex periar dissimulare). f. an possim, tamen sup. ego. (Noto). i. obseruo, & annoto. (Illa). f. signa. (Quæ improbe). i. improbada. (Facis nunc mēsa apposita). i. postq̄ mensa apposita est. (Tu lasciuē) Nam extra carmen diceretur lasciuus, ut docet ualla. (Nec est aduerbium lasciuē, quia hoc ultimam produceret.

Quos uix instantes lumina nostra ferunt.
Et modo suspiras: modo pocula proxima nobis

*Sumis: quaque bibi, tu quoque parte bibis.

Ah quoties digitis, quoties ego tecta notaui

Signa supercilio penē loquente dari.

Et saepe extimui, ne uir meus illa uideret:

Non satis occultis erubuique notis.

Sæpe uel exiguo, uel longo murmure dixi.

Nil pudet hunc: nec uox hæc mea falsa fuit.

Orbe quoque in mensæ legi sub nomine nostro,

Quod deducta mero littera fecit: amo.

Credere me tamen hoc oculo renuente negaui:

Hei mihi, iam didici, sic quoque posse loqui.

His ego blanditiis, si peccatura fuisset,

Flecterer: his poterant pectora nostra capi.

Est quoque (confiteor) facies tibi rara: potestq;

Velle suo amplexus ire puella tuos

Altera sed potius felix sine crimine fiat:

Quàm cadat externo noster amore pudor.

Disce meo exemplo, formosis posse carere:

Est uirtus placitis abstinuissē bonis.

Quàm multos credis iuuenes optasse qđ optas?

Qui sapiant, oculos in Paris unus habes?

Non tu plus cernis: sed plus temerarius audes:

*Nec tibi plus cordis, sed minus oris adest.

leges digitis, uerba notata mero. Idē in 2. de Ar. Blāditiāsq; leues tenui p̄scribere uino. Vt dominā in mēsa se legat illa tuā. (Renue'te) Nutu tibi rñ lente. (Flecterer) Mouerer, induce rer. (Si fuissē pec.). i. si uoluissē fallere fidē cōiugij. (Est quoq;) Rñdet ad id, qđ dixit. Nec puto collatus forma Menelaus & annis. Iudice te nobis antefere'dus erit. (Velle) optare. (Felix) q̄ habeat talē maritū, qualis es tu. (Sine cr.) sine culpa. i. altera, q̄ nō sit nupta. (Cadat) Pereat. (Externo) Peregrino, qualis tu es. (Meo ex.) Quæ licet nō habeam maritū pulchrū tñ eo sum cōtēta. (Est uir.) snia est. (Placitis) q̄ placuerūt, est. n. participiū, nō autē legendū ē placidis. (Quàm mul. iu. qđ) q. d. plurimi sunt. (Qui sap.) i. q̄ intelligūt, & cognoscūt. (An unus). i. an solus? q. d. nō. (Plus cer.) i. plures uides, q̄ alij. (Sed plus audes). i. audaciores alij. (Cordis) Intellectus, & sensus. (Min⁹ oris) Minus uerecūdiē, cuius os. i. facies testis est.

Q V O S). f. oculos tuos. (Instantes). i. instanter me intuētes. (Lumina nostra). i. acies oculorum nostrorū. (Vix serunt). i. tolerare, aut sufferre possunt. (Ah quoties). Quasi di-

Epist. Quid.

M 4 cat,

Instantes) Fixe aspicientes. H V B.

(Nostra lumina uix ferunt) Quia uix possum tantum tenere oculos in tuos, quantum tu tenes eos fixos in me. (Et modo susp. (Nam ipse dixit, Sæpe dedi gemit⁹. (Qua parte bibis) signū est. n. amoris ea parte poculi bibere, qua alius biberit. Ouid. in 1. Am. ad Amicā: Quæ tu reddideris, ego primus pocula sumā: Et, qua tu biberis, huc ego parte bibā. Id ē præcepit in 2. de Arte. Fac primū rapias illius tacta labellis Pocula, quaq; bibit parte puella, bibas. (Digitis) Manu. (Supcilio penē loq.) i. ita declarate aīum tuū, ac si locutus esses. Ipse i amorib. Verba superciliis sine uoce loquentia dicā. Idē in 2. de Arte, multa superciliis, multa loquere notis. (Erubui) Puduit me. (Notis) signis. (Nō satis occultis) id est nimis manifestis. (Exiguo mur.) Tenui, & submissa uoce, ne audirer. (Hūc) Paridē. (Nec uxor fuit falsa). i. & uera dixi. (In orbe mensæ). i. in mensa, q̄ rotunda fiebat apud antiquos. Iuuen. Magnos nisi sustinet orbes Græde ebur. (Deducta) Diuisa. Ouid. in am. Verba

*Ouid. 1. de Arte. Fac primus capias illius tacta labellis Poculē, quaque bibit parte puellē bibas.

*Non

A S C.

H E L E N A E

cat frequentissime. (Notavi signa testæ).i.occulta. (Dari digitis, & supercilio penè.i.quasi loquente.(Orbe quoque) Videtur sensus, & ordo. (Ego quoque legi in orbe mensæ).i.quo utebaris in mensa,vulgus scissoria, aut incisoria vocat sub nostro nomine nam in oribus argenti,ac aureis solent dominorum nomina ab artificibus inscribi) Legi, inquit,amo illud verbum amo,quod fecit litera deducta.(Mero).i.vino loco attramenti, siue incaluiti, vt significet Paris se amare Helenam, cuius nomen superius positum erat. Aliter exponit superior interpretes,tu vtrumuis sequere lector. (Est virtus placitis) Aureum verbum. (Am Paris vnus).i.solus habes? Paris in vocatiuo latine dixit,cum vltatius Pari dicatur.

H V B.

Tunc ego Dicit,quod vellet eum venisse ad petendum ipsam vxorem,cum erat nubilus,& à multis petebatur,quia prapofuisset eum omnibus.(Vir) Menelaus parcat mihi, si hoc dico, quia etià prapofuissem te ei.(Ad) dicit eum nunc sero venisse quia iam est coniuncta, & dicata alij (Ad possessa) Ad ea gaudia,quæ aliorum sunt.(Prærepta)Præoccupata,nam talia sunt prius occupantium.(Lenta)Pigra.(Alter) Menelaus.(Vt tamen) dicit, q quavis libenter fuisset eius cõiux, si venisset in tẽpore,tñ nō est sic inuita, & male libeter cum Menelao, vt,nunc optet esse cõiux Paridis.(Vt optarem).i.cuperem.(Define)Repellit eum à se, ne amplius eam verbis sollicitet.(Conuelleret) Commouere, labefactare, & facere vacillare.(Molle) Muliebre, & per cõsequens mutabile.(Ne noce mihi) sollicitando me.(Quam)Me.(Sine)Permittite,patere me.(Tueri)seruare.(Sortem)Conditionem.(Spolium) Rapinam.(Turpiter) id est cū infamia mea.(At Venus) Ad id, quod dixit: Pollicita est thalamo te;Cytherea meo.(Et in altæ vallibus Idæ)Propter illud:Dumque tuo possem circum dare brachia collo,contenta est virtus Pallade date mihi: Cum Venus,& Iuno,Pallasque in vallibus Idæ Corpora iudicio supposuere meo.(Vna)Iuno.(Alter)Pallas.(Tertia)Venus(Tyndaridis)Helenæ.(Arbitrio)Iudicio.(Vt)Quamuis.(Alter)pars)Quam dicis scilicet ego dicar data(Precium).i.merces,& remuneratio.(Iudici)Quod pro Venere tulisti.(Non est).i.non tñ confido meæ pulchritudini, vt credam me datam tibi à dea pro maximis donis,quæ tibi dari potuerunt.(Cõtenra est).i.satis est mihi,quod hoies,& mortales laudat pulchritudinẽ meã.sed qd Venus laudauerit vt dicis,vereor,ne decipiar.(Infidiofa)fraude parans

* Infidiofa.

Tunc ego te vellem celeri venisse carine:
Cum me virginitas mille petita procis.
Si te vidissem,primus de mille fuisses
Iudicio veniam vir dabit ipse meo.
Ad possessa venis, præreptaque gaudia serus:
Spes tua lenta fuit:quod petis, alter habet.
Vt tamen optarem fieri tua Troica coniux:
Inuitam sic me non Menelaus habet.
Define molle precor verbis conuelleret pectus:
Ne ue mihi,nam tu dicis amare,noce.
Sed sine,quam tribuit sortem fortuna,tueri.
Nec spoliū nostri turpe pudoris habe.
At Venus hoc pacta est: & in altæ vallibus Idæ
Tres tibi se nudas exhibuere deæ:
Vnaque cum regnum,belli daret altera laudem:
Tyndaridis coniux tertia dixit eris.
Credere vix equidem cælestia numina possum
Arbitrio formam supposuisse tuo.
Vtque sit hoc verum:certe pars altera ficta est:
Iudicii precium qua data dicar ego
Non est tanta mei fiducia corporis: vt me
Maxima teste dea dona fuisse putem.
Conteta est oculis hominum mea forma proba-
Laudatrix Venus est * inuidiosa mihi. (ri:
Sed nihil infirmo:faueo quoque laudibus istis:
Nam mea vox quare,quod cupit,esse neget?
Nec tu succense nimium mihi, creditus ægre:
Tarda solet magnis rebus inesse fides.

parans

parans. (Infirmus) Nego. (Fauco) Assentior. (Quod cupio esse). s. pulchra. (Nec tu) Sensus est, nec tu irascere mihi, si uix credo tibi, quod iudicio Veneris sim existimata pulcherri-
ma. (Tu creditus) De iis, quæ de medicis. (Nimium ægre) Nimum difficile. (Nec succen-
se) Nec irascere. (Tarda). i. magnæ res non cito solent credi, est autem sententia rhetorica.

PROCIIS) Sunt, qui petunt connubium. (Ad possessa). Id est ad res possessas. i. ad me
possessam, aut ad gaudia possessa, & præcepta. (Define molle) Vide quàm prudenter amato-
rem moneat, nam dicendo: Define molle precor uerbis conuellere pectus, significat molle
conuelli posse, si ille nõ desuerit. (At Venus hoc pacta est) Callide deuenit ad id, quod ma-
xime affectat, significans Venerem auctorem fore, si quid committat criminis. (Laudatrix
infidiosa) Quia per laudes eius prouocare in adulterium.

ASC.

Prima mea est igitur, Veneri placuisse, uoluptas:

Proxima, me uisam præmia summa tibi:

Nec te Palladios, nec te Iunonis honores

Auditis Helenes præposuisse bonis.

Ergo ego sum Virtus: ego sum tibi nobile regnū

Ferrea sim: si non hoc ego pectus amem.

Ferrea crede mihi non sum: sed amare recuso

Illum: quem fieri uix puto posse meum.

Quid bibulum curuo proscindere littus aratro,

Spemque sequi coner, quam locus ipse negat?

Sum rudis ad Veneris furtum: nullaque fidelem

(Dii mihi sunt testes) lusimus arte uirum.

Nūc quoque quod tacito mado mea uerba libello:

Fungitur officio littera nostra nouo.

Felices, quibus usus adest: ego nescia rerum

Difficilem culpæ suspicor esse uiam.

Ipse malo metus est: iam nunc confundor: & oēs

In nostris oculos uultibus esse reor.

Nec reor hoc falso: sensi mala murmura uulgi:

Et quasdam uoces rettulit Achra mihi.

At tu dissimula nisi si desistere mauis:

Sed cur desistas? dissimulare potes.

Lude: sed occulte: maior, non maxima nobis

Est data libertas, quod Menelaus abest.

PRIMA) Præcipua. (Proxima)
Secunda. (Me uisam tibi) Me
putatam, & indicatam. (Sum-
ma) subaudi mihi uoluptas. (Te
non præposuisse, honores Palla-
dios) Quos Pallas offerebat. (Bo-
nis auditis Helenæ,) Id est pul-
chritudini meæ, quam nunquā
uideras, sed tantum audieras.
(Ego sum uirtus, &c.) id est ergo
me pro uirtute, me pro regno,
quod à Iunone promittebatur,
accepisti. (Sum) Pro ero. (Fer-
rea) Dura, inhumana. (Si non
amem hoc pectus) id est talem
animum tuum, & ita ostendit,
quod diximus supra in epist. Pa-
ridis, mulieres laudibus suæ pul-
chritudinis delectari. Delectat
etiam castas præconia formæ.
sed quia dixit se esse ferream, ni-
si amet talem in se animum, pos-
ses dicere Paris quare ergo non
amas me? responder, dicens, se
nolle amare eum, quem uix spe-
rat unquam posse esse suum, sed
cum dixit, uix, dedit aliquam
spem, non enim omnino nega-
uit se putare. (Quid bibulum)
Ex similitudine ostendit, non es-
se sibi sequendum amorem Pari-
dis, cui non sit possibile morem
getere.) Quid coner? Quid tentem? (Bibulum) Epitheton littoris, & arenæ. (Spem, quam
locus ipse neget) Quæ naturaliter ex ipso loco non possit haberi, sed per hanc similitudi-
nem intellexit amorem Paridis. (Sum rudis) Adduxit rationes, quare hæc spes uideatur
negari & arguit à moribus suis, & ante acta uita. (Rudis) Noua, imperita. (Lusimus) Dece-
pimus. Virg. Quid natum toties crudelis tu quoque falsis Ludis imaginibus? (Nulla arte)
Nulla fraude, nunquam decepi maritum meum. (Dii mihi sunt testes) id est Dii sciunt, &
est parenthesis. (Nunc quoque) Dicit se nunq̃ ante scripsisse ad aliquem alium. (Tacito libel-
lo) secretæ epist. (Nouo) Inusitato. (Vsus). i. experientia, & exercitatio. (Nescia) Imperi-
ta. (Suspitor uiam difficile) Quia qui habitum fecit non peccandi, nescit quō incipiat pec-
care.

HVB.

H E L E N A E

care. (Ipse metus est malo). i. timor iam nocet mihi? Iam nunc, antequam peccem. (Oēs oculos esse in meis uultibus). i. puro oēs me iam respicere, & habere oculos in me conuersos, & dicere hæc est, quæ maritum decepit. quæ est adultera. (Falso) Sine causa. (Sensi) Percepi, intellexi. (Murmura) susurros quosdam me. (Aethra) Comes mea. (Quasdam uoces) Quæ de me, & te dñr. (Dissimula) Occulta, & ostēde nihil esse. (Nisi tu mauis). i. potius uis. (Desistere) Cessare ab amore meo. (Sed cur desistas?) Latenter ostēdit sibi gratum esse, sibi quod pergat. (Occulte) Caute, ne aliquis aduertat. (Maior) Quia Paris dixerat, Sed tibi & hoc suadet rebus, non uoce maritus: Ne ue sui furtis hospitibus absit, abest: respondet ipsa, se esse aliquanto in maiore libertate q̄ si maritus adesset, non tñ habere maximam, ut possit facere, quod uelit (Maior) Quam si adesset. (Sed non maxima) Quia etiam obseruor.

AS C. B O N I S Helenæ). i. formositati. (Felices quibus usus adest) Paulatim in cōsensum delabatur, nam uelle significat, sed nō audere. (Ipse malo metus est). i. metus mali, qui solet a malo detinere. (Est mihi malo). i. ad malum. s. ad infamiā, quia qui audacter, & confidenter peccant, præ se ferunt innocentiam, ac rubescentes contententur culpā, quam uultu produunt, uelit ergo affluere esse, & nō metuere, ne agnoscat. (Aethra) Et Clymene propria sunt nomina pedissequarum. (At tu dissimula, & Id sæpe aperit poeta, quod mulieribus sæpe in uoto est, uelle. s. cōmittere culpam, si citra infamiā possent, unde cohortatur, ut dissimulet.

H V B. I lle) Menelaus. (Procul) Longe. (Re cogente) id est necessitate exigente. (Pia) Profectionis eius. (Sic iustum est) scilicet eundem) Cum dubitaret, an iret) Ostendit Menelaum sine consilio suo non discessisse. (Rediturus quamprimum) Vna dictio composita. Latatus omne). i. accipiens pro bono omne, qd ego dixissem ei, ut iret. (Res) Patrimonium uestrum. (Domus) Familia. (Troicus hospes) Paris. (Sit tibi curæ) Et hoc est, quod Paris dixit eum mandasse, cum dixit. Idæi mando tibi, dixit iturus. Curam pro nobis hospitibus uxor agas. (Vix tenui risum) cum uidi eum ita stultum, ut mihi commendaret eum, qui sibi nocere posset. (Compescere) Cohibere. (Luctor) Nitor. (Erit) id est fiet, hoc est erit mihi commendatus. (Cretem) De est in. (Ideo) Ob hac causam. s. quia absit. (Licere cuncta). i. oīa esse tibi licita: satis. n. tibi esse debet, si potes me uidere, & alloqui, neque debes ulterius sperare licere tibi. (Absens). i. ē absens. (Regibus) Principibus, qualis ipse est. (Longas manus) Longam potestatem ē in locis remotis. (Fama quoque) Dicit se ē terri meru infamiæ, ne dicat adultera, q̄ derelicto marito legitimo secuta sit amatorē. (Est oneri). i. affert onus & obligationē quandam pudice uiuēdi. (Quo) Quāto. (Cōstātius) Firmius. (Vestro ore). i. uerbis oīum uiroꝝ. (Iustius) Deest eo. i. tāto, quāto. n. aliqua mulier magis laudatur, tā

Ille quidem procul est ita re cogente profectus:
Magna fuit subita, iusta que causa uia.
At mihi sic iustum est. ego, cū dubitaret, an iret:
Quamprimum dixi, fac rediturus eas.
Omne latatus dedit oscula: resque, domusque,
Et tibi sit curæ Troicus hospes, ait.
Vix tenui risum: quem dum compescere luctor:
Nil illi potui dicere, præter, erit.
Vela quidem Creten uentis dedit ille secundis:
Sed tu non ideo cuncta licere puta.
Sic meus hinc uir abest: ut me custodiat absens:
An nescis longas regibus esse manus?
Fama quoque est oneri: nam quo cōstantius ore
Laudamur uestro: iustius ille timet.
que iuuat, ut nunc est, eadē mihi gloria dāno est:
Et melius famæ uerba dedisse fuit.
Nec quod abest hic me tecum mirare relicta:
Moribus, & uitę credidit ille meæ.
De facie metuit: uitæ confidit: & illum
Securum probitas, forma timere facit.
Tempora ne pereant ultro data, præcipis: utque
Simplicis utamur commoditate uiri.

to magis de ea timendum est, nam sola miseria caret inuidia. (Quæ iuuat) Latenter, inquit, quæ libet peccaret, si auderet. dicit. n. Gloria mea fama, & honesta uita. (Quæ iuuat) Quæ delectat me. (Vt, i. sicut. Nunc est) i. honesta, ut nunc est. (Est mihi damno) Quia incipit mihi ruborem faciendi, quod à me petis, quod esset utilius. (Et melius foret) i. utilius mihi esset. (Dedisse verba famæ) i. decessisse ipsam famam, & me non esse talem, qualem fama prædicat, hoc est, melius esset non observare fidem marito. Dare verba, est decipere. (Credidit) Confusus est. (Moribus) Meis honestis. (Et vitæ) Ante perspecte. (De facie metuit) i. pulchritudo mea facit illum timere, & suspicari de me, se vita cognita honesta facit illum confidere. (De facie) i. propter faciem, & pulchritudinem. (Securum) sine cura, & timore. (Tempora ne pereant) Ad id, quod dixerat Paris: Vt te nec mea vox, nec te meus incitet ardor: Cogimus ipsius commoditate frui. Aut erimus stulti &c. Respondens dicit.

I T A re) i. utilitate cogere profectus. Quamprimum dixi fac rediturus. (Quamprimum) **A S C.** i. valde cito, quod dictum ille pro felici omne sumes mox profectus est. (Hospes Troicus) Aut Troianus, aut quod illi gloriosius est, à Troë ortus. (Erit) Comici dicunt, fiet, & est imperiose dictum, sed modestius dixit. (Erit) s. curæ. (An nescis longas) Prouerbiale est. (Fama quoque est oneri) Veretur. n. famam bonam polluere. (Et melius fuit dedisse verba famæ) i. fouisse famam inane, & decessisse eam. (Nec quod ab est) Subtilis, & oratoria responsio. Nam quod ille in contumeliam Menelai dixerat, ista in suam laudem vertit (suam dico Helenæ) ne barbare loqui putes. (De facie) i. propter pulchritudinem faciei.

Et libet: & timeo: nec adhuc exacta voluntas

Est satis: in dubio pectora nostra labant.

Et vir abest nobis: & tu sine coniuge dormis:

Inque vicem tua me, te mea forma capit.

Et longe noctes: & iam sermone coimus:

Et tu (me miseram) blandus, & vna domus.

Et peream, si non inuitent omnia culpam:

Nescio quo tardor sed tamen ipsa metu.

Quod male persuades, utinam bene cogere posses:

Sic mea rusticitas excutienda foret.

Utilis interdum est ipsis iniuria passis.

Sic certe felix ipsa coacta forem.

Dum nouus est, cepit: o potius pugnemus amor:

Flamma recens parua sparsa resedit aqua.

Certibus hospitibus non est amor: errat, ut ipsi:

Cumque nihil speres firmitus esse, fugit.

Hypsipyle testis, testis Minoia virgo,

In non exhibitis vtraque iuncta toris.

Tu quoque dilectam multos infide per annos

quo metu) q. d. et si sit sine ratione. (Bene cogere) Quia cupiunt puellæ cogi. (Quod male) i. vix. (Persuades) Tua epistola & rationibus ad me scriptis. Rusticitas Rustici pudor. ipse de arte, Et si rusticitas non verat, ipsa rogat. (Excutienda) Eiicienda, replenda. (Ipsis passis) i. ijs, qui ea passi sunt. (Sic) s. inferendo iniuriā. (Ego fore coacta esse felix) i. cogere hæc ea bona, quæ mihi promittis, & pro te mihi contingere præ. (Dum nouus est) Ostenditur mutabilitas muliebris, posteaque. n. significauit se cupere, quod Paris suadebat nunc hortatur, ut potius desistat ab amore, dum nondum est vehementer actus, & multis exemplis, rationibusque probat, quare non debeat sequi Paridē. (Pugnemus) Resistam. (Flamma) Probatio à simili, quod amor incipiens facile possit

E T liber) i. cupio, & timeo. **H V B.**

(Voluntas) Legendum est, non voluptas. (Nec adhuc est exacta) i. satis perfecte deliberata. (Labat) Vacillat. (In dubio) In incerto, utrum debeam uti commoditate absentis viri. (Et vir abest) Responso est ad id, quod dixit. Sola iaces viduo tam longa nocte cubili: In viduo iaceo solus & ipse toro. (Inuicem) Vicissim id est tu me amas, & ego te (Et noctes longe) scilicet sunt. (Et iam coimus) i. coniungimur, & simul sumus. (Sermone) simul loquendo. (Et tu blandus) subaudi. (Et domus) In qua sumus. (Et vna) i. ambo sumus in eadem domo. (Me miseram) Per interpositionem legendum est, & est dolentis. (Peream) Quasi iurantis est. i. moriar. (Si omnia) Quæ in parte tua sunt. (Non inuitat me) Ad sequendum te. (Nescio

H E L E N A E

possit extingui, sicut ignis nouus pauca aqua extinguitur. (Certus) Firmus, & est sententia rationem continens. (Hospitibus) Peregrinis non habentibus certum domicilium. (Erat) Vagatur amor. (Vt ipsi) Hospites. (Firmius) Stabilius. (Hypsipyle) Probat exēplis. (Minoia virgo) Ariadne filia Minois, de Hypsipyle, & Ariadne visum est supra in epistolis earum ad Iasona, & Thesea. (Vtraq; iuncta in torris nō exhibitis). i. nō datis, sed negatis eis, de qua re iuste cōquerunt. (Tu quoq;) Qui mihi tot tātaq; pmittis. (Infide) Periure, & fraudolēte.

ASC.

E T tu (me miseram) Hæc particula me miseram, inseritur, quasi parenthesis & regitur ab dō particula subintellecta, vel ab heu, vt sit, dō me miseram, sed quia non tam vehemens est excandescētia, pulchrius supprimitur, quam exprimitur. (Quod male psuades) Quia vix potest persuadere, & est votum multis commune, sed damnandum. (Dum nouus est cepto) Sanctum quidem consilium, sed longe à sententia, & animo mulieris. (Pugnemus amore) i. cum amore, repugnemus amori. Sicut in 4. Aen. Placito ne etiam pugnabis amori? (Verba enim ad contentionem pertinentia apud Virg. cum datiuo construuntur, loco cuius nos ablatiuum, & cū præpositione ponimus: vt, Solus tibi certet Amyntas &c. (Sparsa resedit) Aut residit, & puto potius legendum residit à re, & sīdo, vt sit præsentia temporis, nō quòd dicam cum Alexādro sīdo carere præterito, id enim falsum est. nam (vt Valla docet) sedi facit, sed quia sententiæ magis congruit præsens quàm præteritum tempus, nisi sit. (Sparsa aqua) i. cum iam sparsa fuerat aqua, Pōt etiam à residuo deduci: vt, resedit, sedata est. (Amor certus) i. durabilis. (Multos infide) Vocatiuus est, dō infide.

HVB.

O Enonen) Vxorem tuam, vt vidimus in epistola ipsius Oenones ad Paridem. (Quære) Inuestigare. (Adde) Adducit aliā rationem, quia comites Paridis instabant, vt iamiam discederet. (Expediunt) Expedire parāt. (Paratur) Constituitur inter nos. (Plena nouitatis) i. tantūmodo incepta. In medijs cursibus post inceptum, & est Translatio. (Abibit) Tecum, & obliuisceris mei. (An sequar) Ad id qđ dixit, Ibis Dardaniæ ingens regina per vrbes. & item, Innumeras vrbes, atque aurea tecta videbis. & item, Ilion aspicias, firma taq; turribus altis Mēnia Phæbeæ frustra canore lyre, dicit ergo. (Visam per gamā laudata) Ate. (Pronurus) Nurus ad patrem mariti refertur, pronurus ad auum, sicut nunc ad Laomedonta auum Paridis. (Contemno) Paruifacio. (Præconia) Voces. (Volucris) Velocis. (Illa) Fama. (Probris) Ignominij, vituperij. (Sparte) Lacedæmon. (Achaia) Peloponnesus, vel Græcia. (Quid poterit loqui de me) Nisi me esse adulteram? (Quid

Diceris Oenonen deseruisse tuum. Nec tamen ipse negas: & nobis omnia de te Quære, si nescis, maxima cura fuit. Adde: quòd (vt cupias) cōstans in amore manere Non potes expedient iam tua vele Phryges. Dum loqueris mecum: dū nox sperata paratur: Qui ferat in patriam, iam tibi ventus erit. Cursibus in medijs nouitatis plena relinques Gaudia: cum ventis noster abibit amor. An sequar & suades, laudataq; Pergama visam? Pronurus & magni Laomedontis ero? Non ita contemno volucris præconia famæ: Vt probris terras impleat illa meis. Quid de me poterit Sparte? quid Achaia tota? Quid gentis Asiæ? quid tua Troia loqui? Quid Piramus de me? Priami quid sentiet vxor? Totq; tui fratres, Dardaniæq; nurus? Tu quoque qui poteris fore me sperare fidelem? Et non exemplis anxius esse tuis? Quicumque Iliacos intrauerit aduena portus: Is tibi solliciti causa timoris erit. Ipse mihi quoties iratus, adultera, dices, Oblitus nostro crimen inesse tuum? Delicti fies idem reprehensor, & auctor: Terra precor vultus obruat ante meos.

sentiet

sentiet) Quid iudicabit? (Tu quoque) Cum uidebis me fregisse fidem Menelao. (Qui) .i. quomodo. (Anxius) Sollicitus, & plenus timoris. (Exemplis tuis) Ne alius ita me sollicitet & alienet à te, sicut tu Menelao. (Causa timori) Quia putabit eum uenisse eadem intetione, qua tu huc uenisti. (Ipse) Tu. (Dices adultera) Me appellabis adultera. (Oblitus nostros &c.) .i. oblitus, q̄ non potes maledicere de me, quin maledicas de teipso. (Inesse) Coniunctum esse. (Et auctor) Causa. (Obruat) Togat. (Ante) Potius, & est imprecatio muliebris. Sic Dido apud Vir. lib. 4. Sed mihi uel tellus optem prius ima dehiscat. & Briseis ad Achillem. Deuorer ante (precor) subito telluris hiatu: Aut titulo missi fulminis igne cremer.

Nec tamen ipse negas) Hoc placere uidetur Helenæ, quia confitendo significat se iustam habere repudii causam, & non mendacem esse. (Adde quòd ut cupias) Argumentatur etiā, si uelit non posse diu manere. (Pronurus) Vnā est dictio sicut pronepos, sed nepos est, ex filio, aut filia genitus, pronurus non pronepotis, sed nepotis uxor, quia ergo Paris est nepos Laomedontis, uxor Paridis erit pronurus sicut Hecuba mater eius nurus. (Non ita cōtemno) .i. nō usque adeo paruipendo preconia. i. diffamationem uolucris fame. (Vt illa impleat) .i. ut finā illam implere terras meis probris. (Quid de me poteris Sparte) Hæc Spar-te, huius Spar-tes, sicut Crete Cretes. (Tu quoque qui) .i. quomodo, poteris, aut quare seu, qua uia. Poteris sperare me fidelem? (Fore, Et non exemplis anxius esse tuis?) Egregium argumentum, quo multi contendunt non ducendas, quæ prece, aut precio inductæ in stuprū consenserint ante nuptias, quia quod uni præstiterunt, censendæ, sunt etiam alteri præstare parti, si consimilis conditio offeratur. (Terra precor uultus) Sic Dido. Sed mihi uel tellus optem prius ima dehiscat.

ASC.

At fruar Iliacis opibus, cultuque beato:

Donaque promissis uberiora feram.

Purpura nempe mihi, preciosaq; texta dabuntur

Congestoque auri pondere diues ero.

Da ueniam fasce: non sunt tua munera tanti:

*Nescio quo tellus me tenet ista modo.

Quis mihi, si lædar, Phrygiis succurret in oris?

Vnde petam fratris, unde parentis opem?

Omnia Medæ fallax promissit Iason:

Pulsa est Ausonia non minus illa domo:

Non erat Acetes, ad quem despecta rediret:

Non Ipsæ parens, Chalciopēque soror.

Tale nihil timeo: sed nec Medea timebat:

Fallitur augurio spes bona sæpe suo.

Omnibus inuenies, quæ nunc iactantur in alto:

Nauibus in portu lene fuisse fretum.

Fax quoque me terret: quam se peperisse cruētā

Ante diem partus est tua uisā parens.

Et uatum timeo monitus: quos igne Pelasgo,

Ilion arsurum præmonuisse ferunt.

Vtque fauet Cytherea tibi, quia uicit: habetque

Parta per arbitrium bina trophæa tuum:

Sic illas timeo: quæ, si tua gloria uera est:

AT fruar) Obiectio. (Vbe. HV.B.

Ariora pr.) .i. plura quā promissisti. (Congesto) Cumulato, & undique ad me collato. (Da ueniam) Responso. (Fasce) Mihi uerum fatenti. Tanti, ut uelim hinc discedere. (Nescio quo modo, q. d. incredibiliter. (Tenet) Iuuat, delectat. (Oris) regionibus. (Phrygiis) Troianis, de Ponto ubi habeo nullos ex meis. (Omnia) Quia Paris posset dicere, nū scio quāquam te deferam, ero loco propinquorum, & fratrum & parentis solū dulcis, adducit exemplum, quo ostēdit se timere, ne decipiatur. (Ausonia domo) Vt supra, Ausus, Ducit es, Ausonia dicere cede domo. (Non minus) Nihilominus, licet habuisset tot promissa. (Acetes) Pater eius. (Ipsæ) Parens id est mater eius Ipsæ nomine, licet (ut supra diximus) secundū alios, Idya nominaretur. (Chalciopē) Medæ soror fuit. (Sed nec timebat) Cum Iason ei promittebat. (Fallitur) sentētia est rhetorica. (Suo augurio) sua bona spe, & eo quod auguratur sibi bene euentum. (Omnibus) similitudine

* Ouid.

de Pon-

to, Ne-

nia) Quia

Paris pos-

set dicere,

nū scio quā-

quam te de-

feram, ero

loco pro-

pinquorum,

& fratrum

& paren-

tis, adducit

exemplum,

quo ostē-

dit se timere,

ne decipiatur.

(Ausonia

domo) Vt

supra, Ausus,

Ducit es,

Ausonia

dicere cede

domo. (Non

minus) Ni-

hilominus,

licet habui-

set tot pro-

missa. (Ae-

tes) Pater

eius. (Ipsæ)

Parens id

est mater

eius Ipsæ

nomine, li-

cet (ut su-

pra diximus)

secundū

H E L E N A E

litudine hoc probat, dicit. n. ini-
tia esse blanda, sed fines asperos
est ergo sensus naues, quæ in ma-
ri tempestate iactantur quædo exi-
erunt ex portu, habuerunt ven-
tos prosperos, sed postea mutati
sunt & ita vult significare, quod
fortuna sua posset sibi mutari,
quia si Paris eam nunc diligit,
posset mutare voluntatem. (Fax
quoque (Dicitur se etiã terreri
somnia Hecubæ, quæ pridie quã
pareret Paridem, somniauerat
se parere facem, quam dicit se ti-
mere fore incendium Troianũ
vt vates prædicunt. Virg. Et fa-
ce prægnans Cisseis regina Pa-
rim creat urbe paterna. (Moni-
tus) Diuinationes. (Vtque fa-
uet) Dicit quod sicut Venus ei
fauet, quia culit iudicium pomi
pro se, ita timet ne Iuno, & Pal-
las, quæ offenso fuerunt, & non
obtinuerunt causam in illo iu-
dicio, ei sint aduersæ, & inimi-
cæ. (Bina trophæa) Duas victo-
rias à Iunone & Pallade. (Nec
dubito) Responder ad id quod
dixerat. Nec tu rapta time, ne
nos fera bella sequantur &c. Di-
cit enim se non dubitare, quin
bella moueantur propter se.
(Per gladios) Per arma probat
per exemplum. (Athraxis) Athrax Strabone teste urbs est Thessaliæ, ex ea fuit Hyppoda-
mia, uxor Perithoi, propter quã inter Lapithas, & Centauros asperrima pugna orta est,
ut diximus in epistola Phyllidis super eum locum, fusi quæ bimembres. (Hæmonios uiros)
Lapithas, Thessaliæ populos. (Indicere) Denunciare mouere. (Tam lætum) Tam pigrum.
(Ira iuxta) Pro rapta coniuge. (Quod bene) Ad id, quod dixerat: Nec plus Atrides animi
Menelaus habebit. Quam Paris, aut armis antefendus erit. Et reliqua quæ supra de se di-
xit responder Helena Paridem potius habere faciam aptam Veneri, quã armis. Recen-
ses) Numeras & commemorat. (Disfidet) discrepat, & non conuenit cum iis, quæ dicis. He-
ctora) Quia dixerat: Omnia si dederis, nunquam dabis Hectora fratrem, Vnus ei innume-
ri militis instar erit, dicit Helena, sine pugnare Hectora pro te. (Altera militia). i. amoris,
quia militat omnis amans, & habet sua castra Cupido. (Operis tuis). i. exercitijs & fa-
ctis, & legendum est operis in ablatiuo, non autem in genitiuo, quia dignus cum genitiuo
non iungitur. (His). i. operis. (Si sapere) Si uellem facere rem meam. (Faciam) Vtar his
operis amoris. (Dabo manus coniunctas) Tractum est ab ijs qui se dedunt manibus con-
iunctis. (Tempore) In tempore. (Quod petis) Responder ad id, quod dixerat, sed coram
ut plura loquamur. Excipe me lecto nocte silente tuo. (Furtim) Clam. (Quid captes)
id est quæras, & quid. Voces colloquium, quia uis colloquium tuum esse concubitum.
(Sed nimium properas) Dat ei spem eius, quod petiuerat. (In herba) Translatio à mes-
sibus, quæ non sunt certæ, sunt adhuc in herba, sed postquam sunt collectæ. (Hæc
mora)

Iudice te causam non tenere duæ.
Nec dubito, quin, te si persequar, arma parentur.
Ibit per gladios (hei mihi) noster amor.
An fera Centauris indicere bella coëgit
Athraxis Aemonios Hippodameia uiros:
Tu fore tam lentum iusta Menelaon in ira,
Et geminos fratres, Tyndareum quæ putas?
Quod bene te iactes: & fortia facta * loquaris?
A uerbis facies * disfidet ista tuis.
Apta magis Veneri, quã sunt tua corpora Marti:
Bella gerant * fortes: tu Pari semper ama.
Hectora, quem laudas pro te pugnare iubeto:
Militia est operis altera digna * tuis.
His ego, si saperem, pauloque audacior essem:
Vterer: utetur, si qua puella sapit.
Aut ego deposito faciam fortasse * pudore:
Et dabo conuictas tempore uicta manus.
Quod petis, ut furtim præsentem ista loquamur:
Scimus quid captes: colloquium quæ uoces,
Sed nimium properas. & adhuc tuã messis in herba est:
Hæc mora sit uoto forsan amica tuo.
Hactenus arcanum furtiue conscia mentis,
Littera iam lasso pollice sistat opus.
Cetera p socias Clymenê, Aethrâq; * loquamur:
Quæ mihi sunt comites, consilium quæ duæ:

mora) Hæc dilatio. (Sit) Pro erit. (Amica tua voto) Quia proderit tibi. Hactenus. (Dicit se nolle mandare plura epistola, quia cetera vult loqui per Clymenem & Aethram comites suas, quæ erunt internuntia, & Mediæ inter ipsam & Paridem, ordo. (Litera hactenus confusa a mentis furtiva). i. cuius hactenus commisi secreta meæ mentis. (Sistat) Finiat. (Opus arcanum) Officium scribendi secreta (Lasso pollice). i. manu scribendo fatigata. (Cetera) Quæ inter nos agenda restant, ad conficiendum, quod uterque volumus. Cõsiliũ meum) Cum quibus omnia mea consultare soleo.

N O N sunt tua munera tanti) In omnibus contendit se personam potius quàm rē eius AS C. amare. (Quis mihi si ledar) Alijs quoq; argumentis probat in externam regionem relictã patriã non esse proficiscendum. (Fallitur augurio) Egregium adagiũ cuius sensus, quia speranti oia auspicia sepe bona videntur, & ita fallitur sepe augurio suo, quia nimis sibi prospicit, & quidquid sperat, sibi promittere audet. (Omnibus inuenies &c.) Quia nemo turbulentò mari retinacula soluit. (Sic illas vereor) Quas fingunt poëtæ Troiæ quoq; inimicas fuisse. Vnde de Iunone dicit Maro Aen. 1. Venerisq; memor Saturnia belli, Prima quod ad Troiam pro caris gesserat Argis. De Pallade autem lib. 2. Omnis spes Danaum, & cepti fiducia belli Palladis auxilijs semper stetit. (Ilion arsurum) Dicitur hoc Iliũ Ilij, hoc Iliõ Ilij, & hæc Ilios Ilij. (An fera) Quia Paris multis exēplis docuit raptas esse sine ultione, ipsa contra docet grauem ultionem ob Hippodamiæ raptum factam. (Tyndareumq;). i. patrem saltem putatiuum, à nominatiuo Tyndareus. (Facies ista). i. tua tam sœminea, & mollis. (Alterã militia). i. Veneris. (Est digna tui operis). i. exercitijs, & operationibus, à nominatiuo opera, aut operæ operarum. (His ego). i. operis, & ita consensum plenum adhibet. (Scimus quid captes) Quia coitum. (Cetera) Manifestaria sunt.

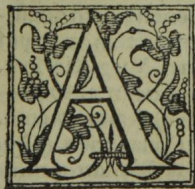
IN XVII. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

Hellepontus angustus est admodum. Incipit autem hoc more à finibus Troadis, & usque ad Propontidem Thraciæ, sic dicitur ab Helies filia Athamantis, quam fabule tradunt in eo mari demersam. Is Hellepontus teste Plinio septem stadys Europam ab Asia diuidit, & illic inter se contrarias vrbes habet in Europa Calipolim, & Seston in Asia Lampsacon, & Abydon, vnde fuit Leander, qui Hero puellam ex Sesto oriundam tanto amore dilexit, vt ad eam noctu per Hellepontum natareret, & ea potius rursus renatareret. Abydon, verum cum maxima tempestas in mari orta esset, quæ iam præteritis septem diebus adhuc non cessabat, quia impendit Leander, non potuerat ad amicam suam, vt solebat natare ne Hero cum sui oblitum existimaet, aut eam reliquisse, cum inuenisset quendam nautam audacem in eo tempore tempestatis nauigantem Seston, scripsit ad Hero amicam suam hanc epistolam, quæ vehementem amorem suum firmum, & stabilem consuetur, & excusat, quod iam septem diebus non potuerit ad eam natare propter maris commotionem. Excusat etiam, quare ipse non iuerit cum nauta, qui illuc nauigabat, potius quam si eras daret. Postremo pollicetur se breui iturum, & si mare non fuerit tranquillum, se tamen potius commissurum per iculis, quam diutius cariturum conspectu, & colloquio ipsius Heroos. Interea dicit, vt habeat secum loco sui hanc epistolam.

LEANDER HERONI.
EPISTOLA XVII.

ITIT Abydenus, quam mal
let ferre salutem,
Si cadat * ira maris, Sesta
puella tibi.
Si mihi Dii faciles, & sunt in a-
more secundi.

Inuitis oculis hæc mea verba leges.

Bydenus,) HVB.
Ex Abyd. le
gẽdũ est at
Abydenus,
nõ Abyde-
us. (Ferre)
Portare, vt
ipse veniret * Vnda

(Sesta) Ex Sesto. deriuatiuũ formauit nõ superas primitiuũ syllaba, qđ raro fit, nã Sestia debuit dicere declinatur aut Hero Heroos, vel Hero Heronis scđm latinam

L E A N D E R

tinam declinationem, sicut Dido Didoos, & Didonis, & similia nomina græca, vt Priscianus voluit, licet Phocas grammaticus velit tantummodo græce declinari, sed vsus contra est. (Faciles) Benigni exorabiles. (Secundi) Fauentes. (Inuitis oculis) Non libenter, quia si me amas, vt opto, malles me videre, q̄ lege re hanc meam epistolā. (Sed non sunt faciles) Non exaudiūt mea vota. (Mormoratur) Impediūt. (Currere) Natate. (Nota) Asueta. (Ipsa) Tu, ne mihi hoc credas. (Nigrius) Obscurius. (Cælum) Aëra. Virgilius. Eripiunt subito nubes cælumque diemq; Teucrorū ex oculis. (Pice) Pix li quor, quæ manat ex picea arbo re nigerrimus. (Turbida) Com mora. (Vix adeunda per rates) id est per quæ naues vix queant ire, nedum homines adibunt. (Vnus) solus. (Et hic) scilicet audax, qui non timet periculum nauigationis. (Soluī iter) Mouit nauem, ingressos est nauigationem. (Ascensurus) Respondet obiectioni, quare non ascenderit cū illo nauta propter multitudinem spectantium, cum nauis à littore discedebat. (Vncula) Funes retinacula. (Prore) id est nauis synecdoche, pars pro toto. (Omnis Abydos) id est omnes Abydeni. (Erat in speculis) id est in loco vnde spectabat, discessum nauis. Specula nō significat proprie fenestrā, sed quemlibet locum eminētem, vnde possumus speculari. Virgil. in Buc. Specula de montis in altum deferar. (Cælare) Amore meum. (Velut ante) Cælaueram. (Quem volumus regi) Quem volumus esse secretum, & occultum. (Protinus) Blanditur nunc amicæ suæ dicens se inuidisse epistolæ suæ, quod ipsæ non veniret, quo illa deferebatur. (Admotis) Appropinquatis. (Vincula) Fila, quibus literę solent ligari. (Locuta cum carta) id est cetera scripsi. (Ah quanto mallem nataret) Ad te verbera ponto. (Quam scriberet) Quam mitteret hanc epistolam. (Sedula) Intenta. (Aptior dare verbera ponto,) Id est magis apta est natando percutere vndas tranquilli maris, quam scribere. (Apta sinistra mei sensus,) Id est & tamen optime exprimit, & literis notat, quod in animo habeo. (Sensus) Voluntatis animi. (Longius anno) Ex affectu amantis, cui expectan

Sed non sunt faciles: nam cur mea vota morātur?
Curere me nota non patiuntur aqua.
Ipsa vides cælum pice nigrius: & freta ventis
Turbida, perq; cauas vix adeunda rates.
Vnus, & hic audax, à quo tibi littera nostra
Renditur: à portu nauita * fecit iter.
Ascensurus eram: nisi quodd, dum vincula prora
Solueret in speculis omnis abydos erat.
Non poteram cælare meos, velut, ante, parētes:
Quemq; tegi vultus, non lacuisset amor.
Protinus hæc scribens, felix i littera dixi:
Iam tibi formosam porriget illa manum.
Forfitan admotis etiam tangere labellis:
Rumpere dum niueo vincula dente volet.
Talibus exiguo dictis mihi murmur: re verbis,
Cetera cum carta dextra locuta mea est.
Ah quanto mallem, quàm scriberet, illa nataret:
Meq; per asueta sedula ferret aquas.
Aptior illa quidem placido dare verbera ponto:
Est tamen & sensus apta ministra mei.
Septima nox agitur, spatium mihi lōgius anno,
Sollicitum raucis vt mare feruet aquis.
His ego si vidi mulcentem pectora somnum
Noctibus: infani sit mora longa freti.
Rupe sedens aliqua spectro tua littora tristis:
Et quō non possum corpore, mente feror.
Lumina quin etiam summa vigilantia turre,
Aut videt, aut acies nostra videre putat.
Ter mihi deposita est in sicca vestis arena:
Ter graue tentavi carpere nudus iter.
Obstitit incaptis tumidum iuuenilibus æquor:
Merfit & aduersis ora natantis aquis.
At tu de rapidis immanissimissime ventis,
Quid mecum certa prælia mente geris?

ti tempus videtur longissimum. (Feruet) Mouetur, æstuat. (Raucis) Murmurantibus (His ego) Iurat Leander se non dormuisse his septem noctibus. (Vidi somnum). i. dormiui. Terentiana est locutio. (Mora freti insani fit lōga). i. precor, diu daret tempestas maris, quod minime vellem. (Littora tua) Sisti, vbi tu es. (Mente feror) Venio cogitatione, quo corpore venire nō possum. (Lumina quineriam) Solebat. n. Hero ponere lumen in quadam turri sua ad quod lumen Leander natabat, quod dicit se videre, aut ex affectu putare videre. (Acies nostra) Nostri oculi. (Vigilantia) stantia in nocte, quasi pro vigilia. (Ter mihi) Dicit se voluisse sæpe aggredi natāre, sed territiū magnitudine tempestatis. (Graue iter) Navigationem periculofam. (Tumidum) Commotum. (At tu) Conuertit sermonem ad Boream, de quo conqueritur, quod ita eum impediāt. (Certa mente). i. animo deliberato.

MITTIT abydemus Epistola hæc Leandri ab Ouidio excogitata sub nomine Leandri non multum habet ambiguitatis in contextu, sed salis, & leporis plurimum, ideoq; paucis percurram. (Puella Sesta) Pro Sestia, videlicet Herod. quod nomen declinatur, hæc Hero, huius Herus, hanc Hero, o Hero, ceteris non vtimur. Ordo autem est. O Sesta puella. (Abydenus). s. Leander, & loquitur de se in tertia persona, tanquam de alio. (Faciles sunt) Exorabiles, subito facientes, quod petimus. (Nauita). i. nauta. (Mouit) Non Mouet, legendum. (Omnis Abydos). i. tota ciuitas Abydena. (Erat in speculis). i. altis fenestris, vnde speculabatur tempestatem. (Protinus hæc scribēs, felix i, litera dixi) I, imperatium est ab eo. (Etiam tangere) (Penult. long. est enim futuri temporis indicatiui modi verbi passiuī, tāgar tangeris, vel tangere &c. (Ah quāto mallem) Vt supra. (Illa narret, quā scriberet) q. d. plurimo. (Septima nox) Bene nox, quia nunc, & amata desideratur, & natāre solebat. (Spatiū) Appositio est, pathos habens ex quo non possum ferri supple corpore. (Insani) sit mora longa freti) Dura amanti imprecatio. Vnde per quæ timemus, iurare solemus, vt Palinurus in sexto: Maria aspera iuro, & de styge dicitur. Dij cuius iurare timent, & fallere numen. (Certa). i. deliberata mente, quasi dedita opera.

ASC.

In me, si nescis Borea, * non æquora, scæuis:

Quid faceres, esset ni tibi notus amor?

Tam gelidus cū sis, non te tamen improbe quon

Ignibus Actæis incaluisse neges. (dam

Gaudia rapturo si quis tibi claudere vellet

Aërios aditus, quo paterere modo?

Parce precor: facilemque moue moderatius aurā:

Imperet Hippotades sic tibi triste nihil.

Vana peto: precibusque meis obmurmurat ipse:

Quasque quatit, nulla parte coërcet aquas.

Nunc daret audaces vtinam mihi Dædalus alas:

Icarium quamuis hic prope littus adest.

Quidquid erit, patiar liceat modo corpus in au-

Tollere: quod dubia sæpe pepedit aqua. (ras

Interea, dum cuncta negant ventique, fretumque:

Mente agito furti tempora prima mei.

Nox erat incipiens (nanque est meminisse volup-

Cum foribus patriis egrediebar amans. tas)

Nec mora deposito pariter cum veste timore

Iactabam liquido brachia lenta mari.

Epist. Ouid.

IN me) Amantem. (Incaluisse) Exaruisse, incensum esse quod est contra frigiditatem. (Actæis) Atheniensibus, propter raptam Orithyam, diximus in precedenti epistola hanc fabulam. (Aditus aërios) id est inter per aërea. (Quo modo poterere) q. d. æger rime. (Facilem) Leuem, non impetuofam. (Hippocades) (Aeolus nepos Hippotæ Troiani ex Egesta eius filia in Siciliam delata, quæ etiam mater fuit Acestis regis Siciliæ, vt alibi diximus. (Sic) Adiurantis est. (Nihil triste) Nihil quod tibi sit graue, & molestum. (Vana precor) Dicit se frustra hæc optare, quia nihilominus perseuerat ipse ventus. (Obmurmurat) Contra murmurat, & crepitat. (Coërcet) Mulcet, placat. (Quatit) Commouet. (Nunc dare) Optat, vt si bi esset potestas voladi, sic vt Dædalo, qui cum a Minoe in turri munitissima esset inclusus, alas

H V B.

* nec in

N sibi,

L E A N D E R

sibi, & filio fabricauit, quarum auxilio euolauerunt, sed Icarus filius in mare delapsus ei nomen dedit. (Icarium quamuis hic prope littus adest) q.d. quod potest me admonere periculosum esse credere se aëri, & volare. (Tolle-re) Eleuare. (Pependit) supras-tit. (Negant cuncta) Prohibent omnia. (Agito mente) Cogito, & reuoluo animo. (Mei furti) Me concubitus. (Nox erat) Describit tempus, quo primum, na-tauit ad Herod. & ea potitus est. (Nox incip.) Prima pars noctis. (Nanque est meminisse volup-tas) Paréthesim est. (Amās) Ego captus amore tui. (Patrijs) Pa-ternis. Cum veste Quia eram nudus. (Iactabam) Mouebam. (Lenta) Mollia. (Tremulum) propter motum aquæ. (Vt) fi-cut, tanquam. (Officiosa) Præ-stans officium. (Hanc) Lunam. (Faucas) Adiuues me. (Subeat) Veniat in mentem. (Latmia fa-xa) idest mons Latmius, qui est Cariæ Endymionis à Luna (vt ferūt) adamati. fabula nota est di-citur autem Latmion, nō autem Latymion, vt Tortel. putauit. vn-de deriuatiuum Latmius. Ouid. alibi. Latmius Endymion nō est tibi Luna pudori. Sensus est er-go, recordare ò Luna Latmij mō-tis vbi cum Endymione concu-buisse diceris. (Seueri) Tristis, alieni à voluptatibus. (Tu dea) Anteponit amorem suum amo-ri Lunæ. (Mortalem) Endymio-nem. (Quam sequor) idest quā ego peto. (Est dea) Non aut mor-talis. (Ne referam) Hic est sensus, vt taceam mores, quos hæc mea puella habet diuinos, ta-lis pulchritudo non posset ei contingere, nisi esset dea. (A facie Veneris) idest post pulchri-tudinem Veneris, & tuam. (Non est prior) Non est, quæ antecedit eam. (Ipsa) Tu (Quan-to) Comparatio, & est sensus, ò Luna quanto es splendorior omnibus alijs stellis, cum tu nitidissima fulges in cælo, tanto illa sua pulchritudine superat omnes alias puellas. (Con-cedunt flammis tuis) .i. vincuntur tuo splendore. (Cynthia) O Luna: nam & Diana eadem est, quæ Cynthia dicitur, à Cyntho monte Deli. (Habes lumen cæcum) Nō bene vides. (Vel cer-te) .i. saltē. (Non diuersa) Non contraria. (Cedentes mihi) Dantes locum corpori meo. (Fe-rebar) Ibam. (Radiabat) Splendebat. (Repercussæ) Reuerberatæ, nam aqua vñ retroflectere radios Lunæ. (Et nitor diuinus) .i. lux quæ solet esse diei. (Erat in nocte) .i. nox erat clara, sicut

Luna mihi tremulum lumen præbebat eunti,
Vt comes in nostras officiosa vias.
Hanc ego suspiciens, fauceas, ò candida, dixi:
Et subeant animo Latmia saxa tuo.
Non finit Endymione te pectoris esse seueri:
Flecte precor vultus ad mea furta tuos.
Tu dea mortalem cælo delapsa petebas:
(Vera loqui liceat) quam sequor, ipsa dea est:
Neu referam mores cælesti pectore dignos:
Forma nisi in veras non cadit illa deas.
A Veneris facie non est prior vlla, tuaque:
Neue meis credas vocibus, ipsa vide.
Quantum cum radiis fulges argentea puris:
Concedunt flammis sidera cuncta tuis:
Tanto formosis formosior omnibus illa est.
Si dubitas, cæcum Cynthia lumen habes.
Hæc ego, vel certe non his diuersa locutus,
Per mihi cedentes nocte ferebar aquas.
Vnda percussæ radiabat imagine Lunæ:
Et nitor in tacita nocte diurnus erat.
Nullaq; vox vnquam nostras veniebat ad aures,
Præter dimoræ corpore murmur aquæ.
Alcyones solæ memores Ceycis amati.
Nescio quid visæ sunt mihi dulce queri.
Iamque fatigatis humero sub utroque lacertis,
Fos titer in summas erigor altus aquas.
Vt procul aspexi lumen, meus ignis in illo est:
Illa meum, dixi, littora * lumen habent.
Et subito lassas vires lacertis:
Visaque, quàm fuerat, mollior vnda mihi.
Frigora ne possim gelidi sentire profundi:
Qui calet in cupido pectore, præstat amor.

nume

sicut dies. (Nulla uox) Alicuius uel hoīs, uel animalis. (A quē dimorē) Diuise. (Corpore) Meo. (Alcyones solæ). i. solūmodo audiebā Alcyones uolucres, quæ uidebantur dulci uoce querelā effundere. (Memores Ceycis amati) Tangit fabulam, quā Qui. scribit lib. 11. Met. Ceyx. n. Luciferi filius pdigijs quæ ei apparuerāt, perturbatus ad oraculū Apollinis in Clarō nauigare decreuit, nam Delphos ire nō poterat, qm̄ Phorbas cum Phlegijs populis Delphos instabat. Cum autē Alcyone eius cōiux Aeoli filiā hanc nauigationē ei dissuadere cōnaretur, uerita periculū eius, ille affirmauit intra alterū mensem se reuersurū, uerū tēpestate maxima oborta submersus est. Illa assiduo uiri desiderio sollicita, cū ad tēpus promissū reuerti nō uideret, Deos continuis precibus fatigans, tandē misericordia Iunonis, cui precipue supplicauerat, factū est, ut in somnis admoneretur de obitu mariti, immisso somno sub specie Ceycis submersi. Illa igitur excitata somno cadauer mariti in littore inuenit, quare nimio dolore perculsa in uolucrem Alcyonem, & Ceyx in aliam uolucrem cōmiseratione deorū conuersi sunt. hæ uolucres p̄ septem dies fætificantes tranquillū hnt mare. cōeunt enim & pristinā coniugalem concordiam seruāt. has igitur solas uolucres perturbati mari querelā effundētes audisse dicit. Aduertēdum est autē pro nomine mulieris declinari Alcyone, Alcyones, pro uolucres uero Alcyon, uel Alcyonis, ut hic locus ostēdit, dicit. n. Alcyones, non autē Alcyonæ. (Iamq; fatigatis) solēt narātes defatigatis brachijs sustētare corpus aliquantulū super undis, quod se facisse dicit. (Erigor) Eleuter. (Vt) Postq̄. (Lumē) Quod in turri tua apponis. (Meus ignis) Meus amor. (In illo (Lumine. (Subito) Dis his uerbis. (Mollior) Facilior ad natandum. (Amor, qui cadet in pectore cupido). i. qui facit calorē in pectore meo, amoris pleno. (Præstat) Efficit. (Ne possim sentire frigora profundī). i. maris.

NEC in æquoro, sēuis. i. & non in æquora. Malus autē esset uersus, si legatur, Non in æquora, sēuis. (Ni tibi notus amor) Quia Orythiā, captus amore rapuit. (Nūc daret &c.) Cum narandi nulla sit spes, optat uolatum. (Nox erat) Aperit argm̄ poēta. (Si dubitas, cæcū Cynthia lumē habes) Eadem enim est, quæ Luna, & Diana, & Proserpina dī, & Cynthia à monte Deli, in quo nata dī. (Hæc ego, uel certe non his diuersa locutus,) Hæc castigatio fidem facit. (Alcyones solæ) Quia Alcyones tempore summæ tranquillitatis, & quietis nō difificant. Plautus uolens significare tranquillitatem, & silentiū, dixit Alcyones esse in foro.

ASC.

Quo magis accedo: propioraque littora sunt:
Quoque minus restat: plus libet ire mihi.

Cum uero possum cerni quoque: protinus addis
Spectatrix animos: ut ualeamque, facis.

Tunc etiam nando dominæ placuisse laboro:
Atque oculis iacto brachia nostra tuis.

Te tua uix prohibet nutrix descendere in altum:
Hoc quoq; enim uidi: nec mihi uerba dabas.

Nec tamen effecit, quamuis retinebat euntem:
Ne fieret prima pes tuus udus aqua.

Excipis amplexu, feliciaque oscula iungis,
Oscula Diis magnis trans mare digna peti.

Deq; tuis dēptos humeris mihi tradis amictus:
Et madidam siccæ æquoris imbre comam.

Cetera nox, & nos, & turris conscia nouit,
Quodque mihi monstrat per uada lumē iter.

Non magis illius numerati gaudia noctis,
Hellepontiaci quàm maris * alga potest.

Epist. Ouid.

QVo magis) Quanto magis. (Accedo) Appropinquo. (Minus restat) .i. uix ad perueniendum ad littus. (Plus libet) Plus animi est mihi, & uolūtatis. (Cerni) Videri à te. (Spectatrix) Tu, quæ spectas me. (Addis animo) Facis me animosiores. (Vt ualeā) Vt possim, & sim fortis. (Laboro) Curo. (Dñæ) Tibi. (Iacto) Cū arte, & ostēratione moueo. & ostēdo. (Descendere in altum) Vt uenias mihi obuā. (Hoc uidi) qđ uoluisti, p̄currere i equor. (Nec tñ effecit) Nutrix tua. (Vdus) Humefactus. (Prima aqua) idest aqua magis uicina littori. (Excipis) scilicet cum sum in littore. (Oscula diis peti digna magnis trans mare). i. oscula, quæ etiam dii cœlestes ut assequerentur, possent tranare mare, sicut ego. * unda

N 2

(Amy-

HVB.

* etc.
nim

* unda

LEANDER

(Amictus) Vestes. (Demptos de tuis) Quibus te spoliasti, ut me tegas. (Imbre).i. aqua, non enim solū significat pluuiā, sed etiam simpliciter aquam. Vir. 1. Aene. Laxis laterum cōpagibus omnes Accipiunt inimicum imbrem. (Nox) Nam supra dixit, Nox erat incipiens. (Cetera) Subtrahit rem pudendam, sic Ouid. in 1. Am. Cetera quis nescit? fessi requiuimus ambo. (Turre) In qua ambo conuenimus. (Lumen) scilicet nouit cetera. (Nō magis) Dicit gaudia illius noctis ita esse innumerabilia, sicut est innumerabilis alga maris Hellepontiaci, quod tranabat ipse Leander. Est autē alga minuta quādam herba, quæ nascitur in mari, unde alibi. Nūc leuis eiectam detinet alga ratē. (Ad furta) Ad concubitus nostros occultos. (Illud spatium foret iners).i. esset sine effectu uoluptatis, quia dabam operam, ut illud totum colligerem, & in uoluptatem consumerem. (Coniuge Tithoni).i. Aurora uxore Tithoni. (Fugatura) Expulsura. (Noctē) Nam adueniente Aurora nox abit. (Præuius Auroræ) id est præcedens Auroram. Virgi. Nascere, præque diem ueniens age Lucifer alnum. (Congerimus) Coniungimus, commiscemus. (Raptim) Certatim. (Paruas moras esse noctibus).i. noctes esse breues. (Cunctatus) Moratus ita osculando nos. (Monitu) Mandato, & præcepto. (Amaro) Acerbo, quia inuitus audio me moneri, ut inde discedam. (Deserta turre) Relicto loco, ubi uoluptatē accepi-mus. (Digredimur) Discimus. (Aequor uirginis) Mare dictum ab Helle puella, quæ in mare delapsa ei nomē dedit, ut dixi supra plene in argu. epist. Hypsipyles ad Iasonē. (Vsq; dum licet).i. assidue, dum possum. (Si qua fides uero est).i. si ueritati, quādo dico, creditur. (Huc) Ad te. (Videor mihi esse natator).i. uideor optime scire natare, propter affectū amoris, qui me adiuuat. Ouid. de Tisbe: Audacem faciebat amor. (Cum redeo).i. cum discedo à te. (Videor esse naufragus) Videor submergi fluctibus, & periclitari. (Prona) facilis, & quasi pendens, nam facilius descendimus, quam ascendimus. (Clius) Ascensus, monticulus. (Inertis) Immobilis, q̄ nō ita facile natatur, sicut aqua mobilis. (Quis credere posset?) q. d. nullus, nisi, qui scit quāta sit uis amoris, naturaliter enim oēs libenter redeunt in patriam. Ouid. Nescio qua natale solū dulcedine cunctos Derinet. (Nunc) Cū ad te natare non possum. (Iuncti animis) Pares, & coniuncti amore. (Cur secernimur) Cur separamur. (Vna tellus) Eadem terra. (Cur non habet duos?) Id est cur nō sumus ambo in eadem terra? (Sumar) Prosumeret. (Cur confundor) Cur perturbor, & moueor animo. (Quoties æquor cōfunditur

Quo breuius spatium nobis ad furta dabatur: Hoc magis est cautum, ne foret illud iners. Iamque fugatura Tithoni coniuge noctem, Præuius Auroræ Lucifer ortus erat. Oscula congerimus, pperata sine ordine raptim: Et querimur paruas noctibus esse moras. Atque ita *contactus monitu nutricis amaro, Frigida deserta littora turre peto. Digredimur flētes: repetoq; ego uirginis æquor, Respiciens dominam, dum licet, usque meā. Si qua fides uero est: ueniens huc, esse natator: Cum redeo: uideor naufragus esse mihi. Hoc quoque si credis: ad te uia prona uidetur: A te cum redeo, clius inertis aquæ. Inuitus patriam repeto: quis credere posset? Inuitus certe nunc moror urbe mea. Hei mihi, cur animis iuncti secernimur undis? Vnaque mens, tellus non habet una duos? Vel tua me Sestos, uel te mea sumat Abydos: Tam tua terra mihi, quā tibi nostra placet. Cur ego confundor, quoties cōfunditur æquor? Cur mihi causa leuis, uentus obesse potest? Iam nostros curui norunt Delphines amores: Ignotum nec me piscibus esse reor. Iam patet attritus solitarum limes aquarum, Non aliter, multa quā uia pressa rota. Quod mihi non esset nisi sic iterare, querebar: At nunc, per uentos *id quoque desse, queror.

* hoc quoque desse

funditur) Quoties mare perturbatur, quod non fieret, si essemus in eadem terra? (Ventus causa leuis). i. ventus, qui est parua causa. (Cur potest obesse) Cur potest nocere impediendo natationem meam? quod facere non posset. si essemus simul. (Curui Delphines) Pisces sunt repando dorso, homini amicum animal, de quorū natura videatur Plin. & Solin. his igitur dicit Leander se iam esse notum propter frequentem natationem suam. (Piscibus). f. alijs, qui etiam non adeo sunt familiares hominibus. (Iam patet) Hyperbole est, hoc enim fieri non potest, sed ut amator dicit, se ita crebro saepe natasse, ut appareat in aquis quasi limes quidam, quem suo corpore fecit, tanquam obita rotæ, vel via, per quam multæ totæ incedunt. (Attritus) Frequentatus. (Solitarum) Assuetarum meæ natationi. (Multa rota) Pro multis rotis. (Quod mihi non esse &c.) sensus est. ergo ante querebar, quod non possem ad te. (Iterare). i. venire. (Nisi sic. f. natando. (Sed nunc quæror hoc). f. iterare natando. (Deesse) Mihi. (Per ventos). i. causa ventorum qui me prohibent.

Q V O magis). i. quanto magis accedo. (Cetera nox, & nos) Modeste rem turpem tægit, quia celari vult sua furta Venus. (Non magis illius) Ne exaturus abesse puretur, ut qui nullam capturus sit deinceps voluptatem ex amica, dicit voluptates, quas ex illius complexu obrinuit, innumeras fuisse, & quod non magis possint numerari, quam vnda maris Helle-spontiæ, quod assidue fluit, & refluit, aut quod, cum hæc scriberet, innumeris procellis, atq; vndis agitabatur sunt tamen qui legunt alga, nō vnda. Est autem herba vilis, quæ ad littus propellitur, vnde in Buc. Virg. Proiecta vilor alga. Vtroq; modo, & versus, & sensus bonus est, concedere tamen superiori. (Ne foret illud iners). i. sine Veneris ante Transactum, hoc est ne nos simus quasi inertes illo. (Hoc). i. tanto magis. (Cautum). i. prouisum. (Et querimur). i. conquerimur. (Atq; ita contactus). i. perculius monitu nutricis. (Amaro). f. amantibus, quia coëgit separari aduentante die. Alij legunt cōtactus. i. immoratus, hæsitans, quid agerem, sed legerem potius contactus. (Nator) Qui ob peritiā artis sponte se in aquas immittit. (Naufragos) Qui facta nauis, siue nandi peritus, siue imperitus cogitur, dum potest natate, ut se saluet, nō, ut voluptatem capiat. (Quis credere posset?) Quia natura cogimur amare patriā, vnde est illud. Nos patriæ fines, & dulcia linquim⁹ arua. (Curui Delphines) sic etiam implicantur natantes, ut pingi solent. dicuntur autem puerorum esse amatores, vnde poterant amores nosse, quanquam *πρεβολικῶς* dictum accipimus. corripitur autem vltima, quia in accusatiuo Delphines facit. (Id quoque deesse) Per collisionem deesse byssyllabum fecit sicut Iuue. deest monosyllabū dicens: Non deest prolato ieiunius venditor aure.

AS C.

Fluctibus immodicis Athamantidos æquora ca
Vixq; manet portu tuta carina suo. (nont:

Hoc mare, cū primū de virgine nomina mersa,

Quæ tenet, est nactum: tale fuisse puto.

Est satis amissa locus hic infamis ab Helle:

Vtq; mihi parcat, nomine crimen habet.

Inuideo Phryxo: quem per fræta tristitia tutum

Aurea lanigero vellere vexit ouis.

Nec tamen officium pecoris, nauisq; requiro:

Dummodo, quas findā corpore dentur aquæ.

Arte egeo nulla: fiat modo copia nandi:

Idem nauigium, nauita, vector ero.

Nec sequar aut Telicē, aut, qua Hyrus vitur, ar-

Publica non curat sidera noster amor. (cton:

nō submergat. (Habet crimen) Habet infamiā. (Noīe) Quia appellatur Hellespontus. (In-

Epist. Ouid.

N 3

uideo

A Equora Athamantidos). i. H V B.

Potus Helles, quæ ut dixi, filia fuit Athamantis. (Canent) spumescunt. (Immodicis) Maximis in portu) vbi, ut plurimū solet esse tranquillitas, quanto minus tuti erūt homines in medio ipsius? (Hoc mare) Dicit Hellespontum ita esse commotum, ut fuit, quādo mersit Hellem, & ab ea nomen accepit. (Reor) Puto. (Fuisse tale) Ut nūc est. i. ita turbatum. (Cū). i. quando. (Primū) Primo. (Est nactum) Est adeptū, & assecutum. (Nomen de virgine mersa) De Helle submersa. (Satis infamis) satis ad infamiā, & seuitiam nominatus. (Vtq;) i. & quamuis. (Parcat mihi) Me

LEANDER

uideo Phrixo) Optat se posse transuchi vltra mare, sicut Phrixus trāsatos ab Ariete. (Quē
ouis aurea vellere lanigero). i. ouis, siue aries habens pellem aureā. (Vexit) Vltra mare, siue
submersione. (Nec tñ requiro officium pecoris, aut nauis). i. non tñ quāro hīe, vel arietem,
vt habuit Phrixus, vel nauem aliquam. (Dummodo) Possim meo corpore natare. (Nulla ar
te) Transendi, vel naue, vel alio modo. (Modo) Tātummodo, vel dūmodo. (Copia) Facul
tas. (Idem) Ego idem. (Nauigium) Nauis. (Nauira) Qui regam & agam nauem. (Vētor)
Passiue accipitur. i. qui vehat: vt Lucan. Causa est hēc sola timoris, vētorem nosse tuum. i.
eum, quem vehis, sunt enim verba Cēsaris ad Amyclā. (Nec sequar) Dicit se non nauigatu
rum ad obseruationem siderum, sicut alij solent, dicit se. n. se tñ spectare lumen sui amoris.
(Helycen) Vrsam maiorem dicit, q̄ fabulā ferunt ex Calistone à Ioue compressa, postq̄ Ar
cada filium peperit factam. nam ex puella formosissima à Lunone in Vrsam est conuersa, de
inde cum post 15. annos filius Arcas in venationem egressus matrem occisurus esset igno
rans, Iupiter id scelus prohibens ambos in cælum transtulit, & in Septentrionali polo col
locauit, sed Iuno exorauit Tethyn & Oceanum, ne pellicem suam suis aquis mergi pateren
tur, itaque dñt eas nunquam occidere, vt Virg. Arctos Oceani metuentes æquore tingi. Ad
harum obseruationem nauā navigare solent, se Græci obseruant Helycen: Phœnicos ve
ro Cynosuram, quam dicimus minorem Vrsam, de quibus ipse Ouid. in Trist. Magna, mi
norq; ferā, quarum regis altera Graias, Altera Sidonies, vtraque sicca rates. Idē lib. 3. Fast.
Esse duas Arctos quarum Cynosura petatur Sidonijs, Helycen Graia carina notet. de his
etiam ita scribit M. Manilius Astronomicon lib. 1. Sūma tenent axis miseris notissima nau
tis, Signa per immensum cupidos dicentia pontum: Maiorumq; Helycen maior decircinat
Arcton. Septem illam stellā certantes lumine signant, Quā duce per fluctus Graiæ dant ve
la carinæ. Augusto Cynosura brevis torquetur in orbe Tam spatio, quā luce minor, sed
iudice vincit Maiorem Tyrio: Pœnis hęc certior auctor, Non apparentem pelago quaren
tibus orbem. Manifeste igitur apparet quare dixerit. Aut, quā Tyrus vitur, Arcton, signifi
cat enim Cynosuram, quā (vt apparet) Tyrij obseruant, cum altera, hoc est Helyce, obser
uatur à Graijs. (Publica sidera) Quæ omnes aspicere possunt. (Andromeden) Stellam An
dromedes, fuit autem Andromede Cephei, & Cassiope filia in Ethiopia, cuius mater Cas
siope se pulchritudine nymphis Nereidibus præferens earum iram prouocaret, quas vt pla
caret Cepheus, Hammonis oraculum consuluerat, à quo respōsum fuerat filiam pro super
bia materna bellū exponendam esse, quā Nereides ex mari mittebant, vt illa deuorata
tandem placarentur. Quod cum Cephus fecisset, & eam in littore saxo alligasset, casu quo
dam superuenit Perseus filius Iouis, & Danaës, qui supra ea loca volans, cum puellam for
mosissimā aspexisset, eius amore captus, causa eius patre pactus est, vt sibi sponsa, & vxor
daretur, si eam liberasset. ea igitur liberata, cum Phineas fratrem Cephei eam vxorem volen
tem, & multos illi auxiliantes in saxa vertisset, tandem victor Argos cum coniuge reuersus
est, quæ postea in stellam, quæ Andromede dicitur, mutata est. Est autem legendum Andro
mede per d, non Andromeche, nam hęc vxor fuit Hēctoris, quæ nunquam mutata legitur.

ASC.

IDE M ero nauigium, nauita, & vētor) Quia se traiciet sine naui, ac gubernatore.

H V B.

CLaramque Coronam) id est
stellam Ariadnes, de qua di
ximus in epist. Phædræ, gemmæ
.n. coronæ Ariadnes, quæ nouem
fuisse ab Ouidio dñr, in stellam,
quæ Corona dñ, conuersæ fue
runt, de quo Virg. lib. 1. Georg.
* Aliud
numen. Gnosiaque ardentis decedat stel
la Coronæ. (Vrsa Parthasis) .i.
Arcadia, nā Parthasos vrbs fuit
Arcadiæ. (Celido) Frigido, Se
ptentrionali, & est quasi itera-

Andromeden alius spectat, claramq; Coronam:
Quæque micat gelido Parrhasis Vrsa polo:
At mihi quod Perseus, & cū Ioue liber amarunt,
Indicium dubiæ non placet esse viæ.
Est * aliud lumen multo mihi certius istis:
Non erit in tenebris quo duce noster amor.
Hoc ego dum spectat: Colchos, atq; vltima Pōti,
Quaq; viam facit Thessalia puppis eam:
Et iuuenem possim superare Palamona nandos
Miraq;

Miraque quem subito reddidit herba deum.
 Sæpe per assiduos læguent mea brachia motus:
 Visque per immensas fessâ trahuntur aquas.
 His ego cum dixi: precium non uile laboris,
 Iam dominæ uobis colla tenenda dabo:
 Protinus illa ualent: atq; ad sua præmia tendūt,
 Vt celer Eleo carcere missus equus.
 Ipse meos igitur seruo, quibus uror, amores:
 Teque magis cœlo digna puella sequor.
 Digna quidem cœlo, sed adhuc tellure * morari:
 Aut dic, ad superos hinc mihi qua sit iter.
 * Hic es: & exiguum misero contingis amanti:
 Cumque mea fiunt turbida mente freta.
 Quid mihi, q̃ lato non separor equore, prodest?
 Nō minus hæc nobis tam breuis obstat aqua.
 Num malim dubito, toto procul orbe remotus
 Cum domina longe spem quoq; habere meā.
 Quo propius nunc est, flamma propiore caleſco:
 Et res non semper, spes mihi semper adest.
 Pene manu, quod amo tenta est uicinia, tango:
 Sæpe sed (heu) lacrimat hoc mihi pene mouet
 Velle quid est aliud fugientia prendere poma?
 Spemque suo refugii fluminis ore sequi.
 Ergo te nunquam, nisi cū uolet unda, tenebo?

Semele se ulta est, etiam Autoſoens eius sororem in Penthei filii cædem impolit, Ino-
 nem quoque aliam sororem, & Cadmi filiam in cladem deducere statuit. cum igitur uide-
 ret eam, & marito Athamante, & duobus filii felicem, euocauit ex inferis Erinnyn unam
 ex furiis, per quam in furorē Athamanta conuertit, nam in eius pectus serpentem, ac uirus,
 quo eius mens alienaretur, iniecit. Qui per insaniam uxorem ferā credens insecutus, Lear-
 chum filium, quem illa ulnis gestabat, saxo illisum pro fera interfecit. Qua re uisa, Ino siue
 dolore filii, siue ueneno furie concita, ex scopulo se cum Melicerta filio præcipitauit, qui
 Veneris precibus à Neptuno excepti sunt, & Dii maris facti. Ino Leucothoë à Græcis dī, à
 Latinis Matuta, ut Oui. in Fast. dixit: Leucothoë Graiis, Matuta uocabere nris. Melicerta
 uero Portunus Latine, Græce Palæmon dī, quem nūc intelligit. (Quæ herba miraq; reddi-
 dit deum) Glaucum significat qui cum piscator esset apud Anthedonē Euboicam, & pisces
 in littore positos gustata quadā herba in mare resiliisse uidisset, & ipse eius herbe uim expe-
 riri decreuit, qua gustata statim in mare salijt & Deus fam⁹ est, unde Ouid. 9. Met. Carpit
 & Euboica uiuax Anthedone gramen, Nondum uulgatum mutato corpore Glauci. Idem
 lib. 8. Ecce frētum scindens alti nouus incola ponti, Nuper in Euboica uersus Anthedo-
 ne membris Glaucus adest, dicit igitur Leander, dummodo spectet amicam suam, posse su-
 perare nando Palæmona, & Glaucum deos maris. (Languent) Debilitantur, cadūt. (Colla
 tenenda). i. amplectenda. (Preciū non uile laboris) Quæ remuneratio uestri laboris erit di-
 gna. (Valent) Recipiunt uires. (Ad sua præmia) .i. ad te, quæ præmia ipsorum. (Vt celer)
 Comparatio celeritatis. i. sicut equus i Olympiaco certamine celeriter ex carceribus exit.
 Epist. Ouid.

tio eius quod dixit. Nec sequar
 aut Helycē &c. (At mihi quod
 Perſeus amarunt). i. Androme-
 den. (Et Liber). i. Bacchus, & ſi-
 gnificat Ariadnem. (Cū Ioue)
 .i. quam Iupiter amauit, signifi-
 cat autem Calistone in Vrfam
 mutatam, ut diximus. Est autē
 ſenſus. Nolo habere pro indicio
 natationis meæ ſtellam Andro-
 medes, uel Ariadnes, uel Calisto-
 nis. i. Vrfæ. (Indicium Demon-
 ſtrationem, ſignum. (Aliud lu-
 men). ſ. quod tu d. Hero in turri
 tua mihi oſtendis, uel lumen in-
 telligit ipſam amicam. (Quo du-
 ce) Quo regente me. (Non erit
 in tenebris) Nō ignorabit iter.
 (Dum) .i. dummodo. (Spectem
 hoc) Lumen tuum. (Eam) Paro-
 ire. (Colchos, & ultima ponti)
 .i. etiam in extremas, aut pericu-
 loſiſſimas partes orbis. (Qua). ſ.
 parte. (Pinus) Theſſala) Nauis
 Iaſonis. (Fecit iter) .i. iuit, q. d.
 per Scyllam, & Charybdin, per
 Symplegades, &c. (Et poſſim ſu-
 perare Palæmona iuuenem nan-
 do). i. poſſum melius natare, quā
 Palæmon Deus maris, de quo ta-
 lis habetur fabula. Iuno in ge-
 nus Cadmi irata, poſtquam de

* mora-
 re
 * Hinc
 eſt qđ
 raro

LEANDER

(Carcere) Improprie, quo carceribus nā carcer est locus reorum, carceres unde equi emittuntur ad currendū. Hor. in 1. Serm. Vt cum carceribus sese effudere quadrigæ. (Eleo carcere) Elis, & Pīsa urbes Arcadiæ, apud quas curulia certamina celebrabant, & ideo dixit Eleo carcere. Virg. 3. Georg. Seu quis ad Elei metas, & maxima campi sudabit spatia. & Lucan. Quantum clamore iuuatur. Eleus Sonipes. (Serno) Aspicio. (Sequor te) Magis, quā sidera. (Sed adhuc tellure morari). i. digna, & meli⁹ morari legitur, quā moraris (Aut die). i. aut si uis ire in cœlum. dic mihi, quomodo. & ipse possim illuc ascendere. (Hinc) Ex hoc, quod es digna cœlo. (Raro contingis mihi amanti) Raro possum tecum esse, quia digna, & preciosa difficile conceduntur. (Cumque mea fiunt turbida mēte frēta). i. turbor, cum turbatur mare. (Quid mihi) Dicit, quod non prodest, q̄ istud mare Hellespontiacum sit tam strictum, quia tam brevis maris aqua, nō minus ei obstat, quam si esset mare latissimum. (Obstat) Affert impedimentum. (Num malim) An potius uelim? (Remotus) separatus. (Habere spem meam longe cum domina). i. dubito, an uelim esse longe ab amica mea, & habere etiam spē mea longe cum ea quia patientius ferrem, si non possem ad eam uenire. (Propior) Propinquior. i. amica est. (Calesco) Ardeo. (Flamma) Igne, amore. Teren. Accede ad ignem hunc, & calesces plus satis. (Res) Causa amoris. i. ipsa amica. (Nō semper) subaudi adest. (Pene) Ferē (Tango manu) Prouerbialiter dixit. (Tāta est uicinia) Tāta est proximitas inter nos. (Hoc) Ita esse propinquos, & non posse simul esse. (Mouet lacrymas) Facit me flere. (Velle quid est aliud) Comperat se Tantalō, qui in medijs aquis apud inferos semper sitit, neque potest bibere, & habet poma ad os, & non potest ea comedere, aut ore contingere. (Quid est aliud), q. d. nihil, nisi quod mihi accidit, qui propinquus amicæ mæ, ea tamē careo. (Fugientia) Ab ore discedentia. (Sequi spem fluminis refugi). i. sequi spem aquæ fugientis. Horat. in primo Serm. Tantalus à labris sitiens fugientia captat Flumina. diximus hanc fabulam epi. Paridis. (Ergo) Cum indignatione & dolore pronuntiandum est. (Nisi cum uolet, q. d. stabo ad arbitrium maris, & non uidebo te, nisi cum mare uolet me premittere?

ASC.

V R S A Parrhasis) Pro Parthasia, nomen patrōnymicum, pro patrio, à Parthasio mōte Arcadiæ, aut à Parthasis populis eiusdem regionis. (Helicen) Vrsam maiore. (Nec Arctō) .i. minorem, uidelicet Cynosuram. (Andromeden) Persei uxorem in sidera translata. (Clarāque Coronam). i. Ariadnæ à Baccho datā, in qua una perfulget stella: (Parthasis ursa) .i. Arcadica, patrōnymicum loco sumptum. (Palæmona). i. Portumnus. (Miræque &c.). i. Glaucum. Omnia protrita & exposita sunt. (Sæpe per assiduos) Dat brachijs affectionem mentis suæ, quæ fictio multum gratiæ habet. (Sæpe per assiduos) significat spem uiresque omnes in illa sitas, sermone quidem lepidissimo, sed tam aperto ut explanatione non egeat. (Quid mihi) Ordo est. Quid prodest, quod separor non lato, sed angusto æquore? quasi diceret, nihil, quia non minus &c. (Num malim) Ordo est. (Num) .i. nunquid. (Dubito) Quasi dicat nequaquam dubito, an sup. (Malim). i. magis uelim. (Longe). i. multo, non est ergo legendum, malum. (Remotus). i. existens remotus procul toto orbe. (Habere spem meam cum domina) supple mea. i. spem simul cum te. Nā spes semper illi adhuc præsto est. (Domina) Non semper. (Fugientia prendere poma) More Tantalī. (Refugi) Genitiui casus est à nominatiuo refugus. refugi, refugum, & dicitur refugum, quod sæpe fugit, ut flumē illud, quoties appetitur. unde in primo Serm. Hora. Tantalus à labris sitiens fugientia captat Flumina &c. (Ergo ego) Bona indignantis particula, ut, Ergo ne supremis potuit uox improba uerbis Tān durum mandare nefas? ergo ibit in ignes?

H V B.

N Vlla hyems (Nulla tempestas, & turbatio maris. (Videbit me felicem) Videbit me cum amica mea. (Cumque minus firmū nil sit) .i. spes mea erit in rebus leuissimis, hoc est in uento, & aqua, quibus dicit nihil esse infirmius. (Adhuc)

Et me felicem nulla uidebit hyems? Cumq; minus firmū nil sit, quā uetus, & unda: In uentis, & aqua spes mea semper erit? Aestus adhuc tamē est: qd, cū mihi lēserit equor, Pleias, & Arctophylax, oleniumque pecus? Aut ego non noui, quā sim temerarius: aut me

In

In freta non cautus tunc quoq; mittet amor.
Neue putes id me, quod abest, promittere tēpus:

Pignora polliciti non tibi tarda dabo.

Sit tumidum paucis etiam nūc noctibus æquor:

Ire per inuitas experiemur aquas.

Aut mihi continget felix audacia saluo:

Aut mors solliciti finis amoris erit.

Optabo tamen, ut partes expellar in illas:

Et teneant portus naufraga membra tuos.

Flebis enim, tactuque meum dignabere corpus:

Et mortis dices, huic ego causa fui.

Scilicet interitus offenderis omine nostri:

Littera que inuisa est hac mea parte tibi.

Desine parte queri: sed ut & mare finiat iram.

Accedant quæso fac tua uota meis.

Pace breui nobis opus est: dum transferor istuc:

Cum tua contigero littora: perstet hyems.

*Istic est aptum nostræ nauale carinæ:

Et melius nulla stat mea puppis aqua.

Illic me claudat Boreas, ubi dulce morari est:

Tunc piger ad nandum, tunc ego cautus ero.

Nec faciam surdis conuitia fluctibus ulla:

Triste nataturo nec querar esse fretum.

Me pariter uenti teneant, tenerique lacerti:

Per causas istic impediatur que duas.

Cum patietur hyems: remis ego corporis utar:

Lumen in aspectu tu modo semper habe.

Interea pro me pernoctet epistola tecum:

Quæ precor ut minima persequar ipse mora,

Ioue genuit Dardanū. Oui. lib. 4. Fast. Dardanō Electra q̄s nescit Atlantide natū (Scilicet Electra cōcubuisse Ioui? Sterope ex Marte genuit Denomaū patrē Hippodamiæ. Celeno à Neptuno amata est, ut ē in seq. epistola patebit, ex qua genuit Nyctēum, q̄ cū Nyctimene filia cōmixt⁹ est. Merope sola cū mortali cōcubuit, nā ex Sisyphē genuit Glaucū p̄rem Bel lerophōis. Oui. Septima mortali Merobe tibi Sisyphē nup̄it. Penitet, & facti sola pudore later de Pleiadibus hęc nūc sufficiant. Pleias aut̄ hic intelligitur, ut diximus, Sidus steropes tēpestuosum. (Arctophylax) Stella est, quæ & Bootes d̄. i. bubulcus, quæ & tēpestuosa est, latine potest dici custos ursæ. (Oleniumq; pecus) scribit Str. Aegæ duas esse, unā i Euboëa, altera in Achaia; diciq; & Aegā, & Aegæ, in quo loco Iouem à caprā lectis alimenta suscepisse scribit prope est Oleng, unde Oleniam capellā dixere. Oleniū igitur pecus possumus intelligere, uel solum sidus captæ, quod est pluuiale, ut Ouid. lib. 3. Met. Addidici regimen dextera moderatē carinæ Fletere, & Oleniæ sidus pluuiale capellæ, uel certe sidus & capellæ & hœdorum suorum, nam ob beneficium alimenti à Ioue in cœlū cū hœdis suis translata, est, ex quibus factum sidus, quod nubes, pluuias, & tempestates inducit, quod Vir. ostēdit lib.

hastenus. (Quid erit,) q̄. d. multo maior tēpestas. (Cū lēserit) Perturbauerit, & commouerit. (Pietas) Aut singularē pro plurali posuit. i. pleiades, q̄d signū est ante genua tauri, quod ortu suo primæ nauigationis tempus ostendit, unde dictæ sunt à πλέω. i. nauigo, aut (quod magis placet) Steropes, unius ex pleiadibus stellam intellexit, quæ ortu suo tempestatem inducit. Oui. lib. 1. Trist. Sæpe ego nimboris dubius iactabas in hœdis, Sæpe minax Steropes fidere pontus erat. Sed non solum huius loci, sed & aliorum causa dicendum est aliquid de Pleiadib. Sunt. n. q̄ Atlantides dñr filiæ Atlantis, & Pleiones in cœlum translate, quæ q̄d faciunt signū, ut uoluit Seruius, ante genua Tauri, quæ licet septē fuisse dicantur, tñ (ut scr. Oui. lib. 4. Fast.) Sex tantum apparent. dicit. n. Pleiades incipient humeros releuare paternos: Quæ septē dicit, sex tñ esse solent. Vna appellata est Alcyone, amata à Neptuno, ut in epist. sequenti uidebimus, ex qua Neptunus genuit Lycaona, & Hyricū patrē Orionis. Taygeta uero ex Ioue peperit Lacedæmonia, à quo Lacedæmon urbs dicta est ex Tantalo peperit Niobem, q̄ nup̄it Amphioni regi Thebarū: Maia ē à Ioue compressa genuit Mercuriū, Electra ex eodē

*trans-
fretor
Illic

LEANDER HERONI.

lib. 1. Georg. Præterea tā sunt Arcturi sidera nobis, Hædorumque dies seruādi, &c. Manlius astronomicus lib. 1. Hunc subeūt hædi claudētes sidere pontū Nubibus, & mūdi nutritō rege capella. Dicit igit Leāder, si nūc ita turbatur mare, qd̄ eri, cū accesserint et sidera, q̄ nature sua inducūt tēpestates? (Aut nō noui, q̄ sim temerarius) Aut nō noui temeritatē meam. (Aut amor nō cautus) Qui facit hominē incautū. (Tunc) Cū supradicta sidera cōmoueūt mare. (Quod abest) qd̄ est remotū. (Pignora) Probatōes, certa signa (Polliciti) Promissionis meæ. (Sit tumidū paucis et nunc noctibus æquor) .i. si aliquot noctibus patet hæc tēpestas, ego experiar uenire inuitis aqs. (Aut mihi) Facit argm̄, quod d̄ Dilema. quod utrinq; cōcludit, & pbat esse eundem. (Audacia felix) Cui fortuna, & dij fauebunt. (Saluo) Incolu mi. (aut) Alia pars, aut si moriar, mors finiet sollicitudines, & molestias mei amoris. (Expellar) A fluctib; pijciar. (Illas) Vbi tu eris. (Naufraga mēbra) .i. ego naufragos, & submersus. (Dignabere tactu) .i. dignabere tangere. (Causa) Quia pp̄ amorē meū ausus est tā turbidū mare ingredi. (Scilicet) Fingit Leander amicā suā non audire libenter malum omē de eius morte. (Interitus) Mortis. (Accadāt meis uotis) .i. adiungantur, ut tu facias uota, sicut ego. (Pace) Tranquillitate maris. (Breui) Parui t̄pis. (Perstet) Perseuerat, cū ero a pud te. (Istic est) Trāslatio, sicut naues bene sunt, ubi hnt̄ portum, ita dicit se h̄re. (Nauale aptū suæ carinæ) .i. amicā suam sibi aptā. (Nauale) Intelligit amicā, Carinā uero seipsum, q̄a fungebatur officio carinæ. (Tunc) Cū natabat. (Cautus) Quia nō discedam à te ut immittam me periculis. (Nec faciā cōiuitia flucti) .i. nō incusabo fluctus. (Surdis) Nō audiētib; ipse supra Surdior ille freto, &c. (Triste) Asperū, aduersū. (Natauro) Mihi. (Per quas causas) Per uētos. & lacertos tuos. (Remis corporis) .i. brachijs ad natandū utar loco remotū. (In aspectu) In turri, ut possit à me aspici. Pernoctet Vigilet. (Ipse) Ego. (Minima mora) Breui tempore. **ASC.** C V M Q V E minus firmum nil sit, quam uentus) Non est legēdū nihil, sed nil, ut mo uet metrum. (In uētis) Lege cum amara interrogatiōe, quæ uim negandi habet. (Aut ego non noui, quam sim temerarius) Vim amoris, & dementiam amantium exprimit, nam sciētes, uidentesque sese in summa pericula mittunt. (Optabo tamen) .i. Moris est poētici id in prælagijs ponere, & prædictionibus, quod euēturum sciunt, unde Dido. Sed cadat ante diē, mediaque inhumatus arena. (Litteræque inuisa est) .i. epistola. In oratione literæ dicuntur. (Conuitia) A conuito aut conuituperor, producit enim secundam, cum uitium primā corripit. (Persequar minima mora) .i. post minimam moram ad finem usque sequar. Et est summa uotorum, quam in fine ferē ponit Ouidius, aut cuius nomine scriptam dicit.

IN XVIII. EPISTOLAM, ARG. HVBERTINI.

Hero Epistola Leandri respondens dicit se deteriori esse conditione quam sit Leander, quia & si patres sint amore multis tamen de causis ipsa minus potest amoris resistere, & ostendit, quam sincero & continuo amore cum amet. cum dicit se cupidam, ut Leander ad se ueniat hortatur tamen, ut diligenter aduertat ne se periculis obijciat, ne si moriatur, sit etiam causa mortis ipsius, dicit autem se maxime terri uiso quodam, quod ei in somnijs apparuit de morte cuiusdam Delphini arene illius, & statim mortui.

HVB.

Ebus) Effectū. (Omnis mora) Quælibet tardatio tēporis etiam breuis. (Est longa) Propter affectum tui. Vir. in Buc. Si mihi non hæc lux toto iā lōgiōr anno. Horat. Vt nox longa, quibus mentitur amica. (Falsa) Mi

HERO LEANDRO. EPISTOLA XVIII.

VAM mihi misisti uerbis Leander salutem.
Vt possim missam rebus habere: ueni.
Longa mora est nobis omnis, quæ gaudia differt:

Da

Da veniam fassæ, non patienter amo.
 Vrimur igne pari: sed sum tibi viribus impar:
 Fortius ingenium suspicor esse viris.
 Ut corporis teneris, sic mens infirma, puellis:
 Deficiam parui, temporis adde mora:
 Vos modo venando, modo rus geniale colêdo,
 Ponitis in varia tempora longa mora
 Aut fora vos retinent, aut vnctæ dona palæstræ:
 Flectitis aut freno colla fuga cis equi.
 Nunc volucrê laqueo, nunc piscem ducis hamo:
 Diluitur posito serior hora mero.
 His mihi * submotis, vel si minus acriter vrar:
 Quod faciam, superest, præter amare nihil.
 Quod superest, facio: teq; ò mea sola voluptas
 Plus quoq; quàm credi qđ mihi possit, amo.
 Aut ego cum cara de te nutrice susurro:
 Quæq; tuum miror causâ moretur iter.
 Aut mare prospiciens, odiosa concita vento
 Corripio verbis æquora pene tuis.
 Aut, vbi * sæuitiæ paulum grauis vnda remisit.
 Posse quidem, sed te nolle venire queror.

hi confitenti amorem meum.
 (Viribus) Robore animi ad resistendum amori. (Ingenium) Naturam. (Ut Corpus) sciētia physica, dicit enim ex imbecillitate corporis imbecillitatem quoque animi fieri. (Deficiam) Consummar. (Vos) scilicet viri. (Ponitis tempora longa in varia mora) idest præteritis tēpus varijs modis. (Modo venando) Nam exercitium est vtile. (Modo) Interdum. (Geniale) Amœnum, plenum voluptatis, nam Genius deus est naturæ, cui voluptati operam dantes indulgere dicuntur. Persius: Indulge Genio, carparamus dulcia. inde Genialis voluptuosus dicitur. Virgilius. Inuitat genialis hyems. Iuuen. Henialis agatur ista dies. (Fora) Actiones causarum, quæ in foro aguntur. (Aut dona) Munera, & exercitia. (Palæstræ) Lustrationis, sunt autem hæc officia virilia. Iuuen. Nunquid nos agimus causas? ciuilia iura Nouimus? aut vllō strepitu fora vestra mouemus? (Fora) Vestra dixit, idest quæ vos viri frequentare soletis. (Flectitis aut freno colla) idest aut exercemini equitando. (Fugacis) Velocis, optime currentis. Iuuen. Cuius Clara fuga ante alios, & primus in æquore puluis. (Ducitis) Capitis. (Diluitur) Madescit, temperatur. (Serior hora) idest serum tempus. (Posito mero) idest bibendo. ipse in arte. Cura fugit, multo diluiturque mero. (Semotis) Remotis. (Minns) Non. (Quod superest facio) idest amo, quod solum restat mihi faciendum. (Plus quoque) Ordo est. Amo te, plusquam id, quod possit credi mihi. (Aut ego) Dicit, quid agar interea, dum durat tempestas, aut enim loquitur de Leandro cum nutrice, aut in mare inuehitur, sicut & Leander. (Susurro) Immurmuro, & clam, demissèq; loquor. (Moretur) Tardet. (Corripio) Incuso. (Pene tuis) Quibus tu quoq; corripis. (Remisit) Diminuit. (Paulū sæuitiæ). i. Paulū perturbationib.

* Semo-
tum.* Seni-
tiam.

ASCENSIVS.

QVAM mihi misisti verbis Leandre salutem) Hęc epistola responsiua Herus ad Leandrum etiam à Sabino dictata creditur, cuius subtilis quem est compositio, sed vsque adeo facilis, vt pudeat quidquam ad tantam claritatem lucis adijcere. (Lōga mora) Ordo est. Omnis mora, quæ differt nobis gaudia. (Est). i. videtur, & reputatur longam, quantumuis brevis fit. (Vos modo venando, modo rus geniale colêdo) Artis est à sexu argumentari, ne per sonam lædamus, & ideo pluraliter dicit. (Vos). s. omnes viri. (De more ponitis). i. transfigitis. (Modo). i. aliquando venando &c. (Hora serior). i. tardior. (Vel si). i. etiam si. (Minus acriter vrar). i. licet non tam vehementer amem, quid aliud faciam, quam amem, cum aliud facere nequeam? (Quod superest facio). Id est amo.

ASC.

Conscia)

HERO

HVB.
* Amāt

Conſcia) Quæ nouit amo-
rem meū. (Tremulo) pro-
pter ætatem auilem. (Notas ſi-
gna, veſtigia pedū. (Rogē) Inter
rogē. (Ponis) pro deponis. exue-
bat enim ſe, cum erat nataturus,
& relinquebat veſtes apud hero,
quas dicit ſe ſæpe oſculari pro-
pter amorem eius. (Lux) Dies.
(Acta) Præterita ſic loquendo
de te, & oſculando veſtes. (Hora
noctis amior) id eſt gratior, vt
ſupra alibi. (Nox grata puellis)
Quarum ſuppoſitus colla lacer-
tus habet. (Exhibuit) Oſtendit.
(Signa notasque) Ephixegſis
eſt, nam nota idem eſt, quod ſi-
gnum. legendum eſt autem, ſi-
gna, notatque viæ, non, ſigna-
que nota viæ, vt quidam male legūt.

* Patrē

(Torta flamina) Fila, quæ nendo
torquentur. (Fallimus) Præteri-
mus. Penelope, Nec mihi quæ-
ti ſpatioſam fallere noctem. (Fœ-
minea arte) Nendo, quæ ars fœ-
minarū proprie eſt. (Quæris).i.
togas, & vis ſcire. (Iā ne putas)

* Fere

Verba Heroos ad nutricem qui-
bus interrogat, quid de Leandro
putet. (Mea gaudia) Meā volup-
tatem. f. Leandrū. (Omnes) Eius
domeſtici. (Timet ſuos) Ne videant eum exeuntem domo. (Deponere veſtes) Exuere ſe, vt
natet. (Tingere) Vngere. (Pallade pingui).i. oliuo, poſuit autem inuentricem pro inuento.
Nam pallas inuentrix fuit oliuæ, vt Virg. i. Georg. Oleæq; Minerva inuentrix. Nam cum
Neptunus & Minerva (vt fabulæ ferunt) de imponēdo nomine Athenis contenderent, pla-
cuit dijs, vt eius nomine ciuitas appellaretur, qui munus melius mortalibus obtuliſſet? Nep-
tunus percuſſo littore equū animal bellis aptū produxit, Minerva iacta haſta oliuam cre-
auit, quæ res eſt melior cōprobata, & pacis inſigne, vnde Athenas a noīe ſuo dixit, nam ipſa
græce Athena dī. (Annuīt) Nutu, & motu capitis ſignificauit ita eſſe, vt petiueram. (Fere)
Temperamētum. i. ferē annuit, & nutu affirmauit, quod interrogauī, melius aut ferē, quā
fore legitur, & rōne metri, & ratione ſenſus, nam fore ſemper ſignificat tempus futurū, (No-
ſtra oſcula) Noſtra voluptatem. (Obrepens) Latenter adueniens. Cic. in Cat. maiore de ſe
neſtute, eam obrepere aiūt, citius q̄ putaffent. (Mouet caput anile) Facit eam annuere. dor-
mientes. n. aut iam declinantes ad ſomnum, ita ſolent mouere caput, vt videantur annuere.
loquentibus cū eis. (Poſt minimū moræ).i. poſt minimū ſpatium, poſtquā ſupradicta dixi.

ASC.

QUID referam quoties do veſtibus oſcula? quas tu) Tota epiſtola id agit, vt ſe arden-
ter redamare ſignificet, & ad mutuos cōplexus amatorē citius adnotet. (Noctis amior)
Taceant ergo inepti, qui ab amico amicitior, ci, geminato deduci præcipiūt. (Quid loquar
interea &c.) ſubaudi, ſi, vt ſit, ſi, quæris quid ſit, quod loquar interea tam longo tēpore. (Nil
niſi Leandri nomen in ore meo eſt).i. nil loquor, niſi de te, dicendo. f. tam ne putas &c. (An-
nuīt illa fore).i. nutu capitis ſignificat futurū, nō q̄ curet noſtra oſcula, ſed quia ſub. (Som-
nus obrepens mouet caput ſenile).i. anile. (Poſtquam moræ minimum. i. immediate poſt.)

Dumq; queror: lacrymæ p amantia lumina* ma
Pollice quas termulo cōſcia ſiccat anus. (nāt;
Sape tui ſpecto ſi ſint in littore paſſus:
Impoſitas tanquam ſeruet arena notas.
Vtq; rogem de te, & ſcribam tibi: ſi quis Abydo
Venerit: aut, quæro, ſi quis Abydon eat.
Quid referā. quoties do veſtibus oſcula? quas tu
Hellespontiaa ponis iturus aqua?
Sic vbi lux acta eſt: & noctis amior hora
Exhibuit pulſa ſidera clara die:
Protinus in ſumma vigilantia lumina turre
Ponimus, aſſuetæ, ſigna, notamque viæ:
Tortaque verſato ducentes ſtamina fuſo,
Fœminea tardas fallimus arte moras.
Quid loquar interea tā longo tempore, quæris,
Nil, niſi Leandri nomen, in ore meo eſt.
Iam ne putas exiſſe domo mea gaudia nutrit?
An vigilant omnes: & timet ille * ſuos?
Iam ne ſuas humeris illum deponere veſtes?
Tingere nam pingui Pallade membra putas?
Annuīt illa * fore non noſtra quod oſcula curet:
Sed mouet obrepens ſomnus anile caput.
Poſtq; moræ minimū, iam certe nauigat, inquā:
Lentaque dimotis brachia iactat aquis.

Paucaque

Paucaque cum tacta perfeci stamina terra:

An medio possis, quærimur esse freto.

Et modo, pspicimus: timida modo voce pcamur,
Vt tibi det faciles utilis aura uias.

Auribus interdum uoce captamus: & omnem
Aduetus strepitum credimus esse tui.

Sic ubi decepta pars est mihi maxima noctis

Acta: subit furtim lumina fessa sopor.

Forſitan inuitus, mecum tamē improbe dormis.

Et, quamuis non uis ipse uenire: uenis.

Nam modo te uideor propè iā spectare natātē:

Brachia nunc humeris humida ferre meis:

Nunc dare quæ soleo madidis uelamina mēbris:

Pectora nunc iuncto nostra fouere sinu:

Multaque præterea lingua reticenda modesta,

Quæ fecisse iuuat: facta referre pudet.

Me miseram, breuis est hæc, & nō uera uoluptas:

Nam tu cum somno semper abire soles.

Firmius ò cupidi tandem coëamus amantes:

*Ne carcant uera gaudia nostra fide.

Cur ego tot uiduas exegi frigida noctes?

Cur toties à me lente natator abes?

Est mare (confiteor) nondum tractabile nanti:

Nocte sed hesternā lenior aura fuit.

Cur ea præterita est? cur non uentura timebas?

Tam bona cur periit? nec tibi capta uia est.

Quia deludit me. somnia enim imitantur uoluptates, sed parum durant. Biblis apud Oui. lib. 9. Met. Gaudia quanta tuli, quam me manifesta libido contigit, ut iacui totis resoluta medullis. Vt meminisse iuuat, quamuis breuis illa uoluptas. Noxque fuit præceps, & cœptis inuidia nostris. (O) .i. utinam. (Coëamus) Coniungamur. (Firmius) Quam per somnium. (Vera fide) Vero effectui. i. ut possint credi uera. (Frigida) sola, ut Penelope. Non ego deserto iacuissem frigida lecto. (Lente) Tarde. (Abes) Es absens, & remotus. (Est mare) Pōnit responſionem, quam posset facere Leander, & quam iam fecit. (Tractabile) Asperum, inaccessibile. (Hesternā) Herina. (Lenior) Mitior, quam nunc. (Ea) Aura lenis. (Cur est præterita) Cur omiſſa? quare non ea usus es? uel. (Ea) .f. nox in qua fuit aura lenior. (Ventura) Tempora, quia posset dicere, expectabam etiam meliora tempora, dicit, q̃ timere debuisset, ne peiora uenirent. (Via) Commoditas uiæ. (Cur periit) Cur omiſſa est?

P A V C A' Q V E cum tacta) Quia nendo, ut filium longum producant, fufum in terram usque demittunt, texendo autem pedibus terram contingunt, utroq; autem modo intelligi potest, Priori, accipiendo stamina pro filis in fuso ad stamina conficienda. (Forſitan inuitus mecum tñ improbe dormis) Improbis. n. eſſet, & immitis, hoc est si noller amari, nā dormis cū ea p phantasiā. (Coëamus) .i. cōueniamus, cōgrediamur. nā de coitu uenerio inhoneſtum eſſet, & indecorum puellæ loqui. (Viduas noctes) .i. quæ me faciunt uiduam. i. ſi ne amico, ſeu dilecto meo. (Est mare) Confiteor. Quia id in oī ferè amore, uitrium eſt, ut ſuſpicio-

T Erra tacta) .i. stamina ita longa, ut fuſus tāgar terrā. H V B. (Captamus uoces) .i. auſcultamus, an aliquam uocem audiamus. (Strepitum) ſonitū. (Vbi) Poſtquam. (Maxima pars noctis eſt acta) .i. præterita ſic cogitando, & interrogando de te. (Furtim) Latenter. (Subit) Ingreſſitur. (Lumina fessa) Oculos meos fatigatos nimium in uigilando. (Dormis mecum) .f. & in ſomnis, uel cogitatione. (Improbe) Contumelia eſt apta amantibus. (Venis) Quia ſomnio te uenire. (Videor) .f. mihi exiſtimo. (Velamina) Veſtes. (Membris madidis) Tuo corpori madi do, ſic enim ipſe Leander dixit. Deque tuis demptos humeris mihi tradis amictus. (Nunc) Interdum. (Fouere) Calefacere. (Noſtra pectora) ut ipſe. Excipis amplexu. (Reticenda modēſta) Non dicenda, ut ipſe etiam Leander. Cetera nox, & nos. & turris conſcia nouit. (Pudet referre facta) .i. pudet me dicere ea eſſe facta à nobis quæ tamen iuuat feciſſe, & bene oſtendit, multa inter amantis fieri, quæ honeſte referri non poſſunt. (Hæc uoluptas) Somnii. (Et breuis eſt) Quia cito abit. (Et non uera)

* Ne

HERO

spiciones, & zelotypia sese intermisceant, facit poeta etiam hanc zelotypiam, quasi uero nouo amore captus immoretur. (Cur ea praterita). s.aura lenior. Cur non uentura timebas.) Id est ea, quae euenire poterant.

HV B. **V**T) Quamuis. (Copia) Facultas. (Similis cursus) similis natationis. (Detur) Contingat tibi. (Illa) Commoditas praterita. (Fuit hoc) .i. tato, uel eo melior. (Quod fuit prior) .i. quo antecedeat, nam celeritatis uoluptatum magna est gratia. (At cito) Alia obiectio parum (inquis) durauit illa lenitas aurae, & maris, quae fuit nocte praterita, & cito mutata est. (Tempore) Responso Heroos ad hanc obiectioem, dicit cum tu uis cito uenire, saepe uenis breuiori tpe, quam fuit illud, ita quod potuisses uenire per id spatium, quo durauit illa tranquillitas. (Deprensus) te pestate detentus, ne posses redire, nam deprehendi proprie dicunt nautae tepestati impediti. Virg. in 5. Aen. Hunc ego Getulis age rem, si Syrtibus exul, Argolico uel mari deprensus, & urbe Mycenae. Noceret) Displiceret, esset ingrata tibi. (Tum) Cum esses hic mecum. (Sonantes) stridentes, murmurantes. (Aguas) Maris. (Nunquam esse placidas) Nunquam esse tranquillas, ut nunquam posses a me discedere. (Quid tamen) suspicatur Hero, ne Leander metuerit natare, quia aut minus eam amet, aut alii amori fortasse indulgeat. (Vnde) Maris. (Contemptum) A te non formidatum. Iuue. Contempsit pelagus. (Prius) Ante, cum ad me saepe natasti (Nam memini) Dicit enim natasse alias ad se, cum mare non erat multo minus turbatum, quam nunc. Ordo est. (Nam memini, cum te ueniente) .i. natante ad me. Aequor erat non minus saeuum, & minax. s. q. nunc. (Aut non multo) Correctio est, exornatio rhetorica. .i. si erat minus saeuum, non erat multo minus. (Sic temerarius) sic audax. (Tua uirtus) Tua animositas. (Vnde) Ex qua causa. (Nouus) Insolitus. (Quoque) Duae dictiones sunt .i. & quo. (Fugit illa audacia) Quam antea habebas. (Ille natator) Ille Leander, qui non timebat maris pericula. (Sis tamen hoc) .s. timidus. (Quam quod solebas esse) .s. audax. (Placidum) Tranquillum.

ASC.

PRO TINVS ut similis detur tibi copia cursus) .i. ponamus casum, ut copia similis cursus detur tibi protinus. (Certa illa) .s. uia, & aura oblata. (Hoc) .i. hac re, aut tato fuit melior, quo prior duplex argumentatio, prior ex eo, quod datam occasionem suscipere debemus, nescij, an similis unquam dabit. Vnde est illud, Frote capillata post haec occasio calua est. Est & illud Lucani: Tolle moras, nocuit semper differre paratis. (Alter) Quia tamen si similis occasio redeat, tamen prior, eo quod prior, melior est. Nam sicut in malis, si euitari nequeunt, non nihil boni est si differri possint, ita in bonis non nihil mali est, tamen si certa futura sunt, si differant. (Nil quod quereris) Ita legendum est, a querere, quereris &c. (Cursus metuens undam) Genitius est rectus uirtute positiui. Nam sicut dicimus sum metues unde, ita dicimus, sum metuens undam, & metuens undam. (Non minus, aut multo) Ordo est. Aequor erat non minus saeuum, & minax, aut non multo minus saeuum, & minax. (Quoque illa audacia fugit) Quoque quae sunt partes, & ita, quo, producit, significas, & quo, fugit autem prateriti est temporis & ideo,

ideo prior quoq; producitur. (Ille narator) Quasi diceret, notissimus, & laudatissimus, aut audacissimus. (Flammaq;). i. & illa flagrantissima amoris flamma. (Non fiat cinis frigidus). i. non resoluatur in frigidum cinerem, hoc est in torporem, aut obliuionem.

Dummodo sis idem: dū sic, vt scribis, amemur:

Flammaque non fiat frigidus illa cinis.

Non ego tam ventos timeo mea vota morātes:

Quā similis vento ne tuus erret amor.

* Ne non sim tanti: superentq; pericula causam:

Et videar merces esse labore minor.

Interdum metuo, patria ne lēdar: & impar

Dicar Abydeno Sesta puella * viro:

Ferre tamen possum patientius omnia, quā si

Ocia nescio qua pellice captus agas:

In tua si veniant alieni colla lacerti:

Sitque nouus nostri finis amoris amor.

Ah potius peream quā crimine vulnerer isto:

Fataque sint culpa nostra priora tua.

Nec, quis venturi dederis mihi signa doloris:

Hæc loquor: aut fama sollicitata noua.

Omnia sed vereor (quis enim securus amauit?)

Cogit & absentes plura timere locus.

Felices illas suas quas præsētia nosse

Crimina vera iuuat: falsa timere vetat.

Nos tam vana mouet, quā facta iniuria fallit:

no) idest tibi, quis es ex Abydo, quæ est clarior mea Sesto. (Omnia) Quæ te morantur. (Patientius) Melius. (Quam si tu captus, nescio qua) idest aliqua. (Pellice) Concubina. (Agas ocia) idest moreris, & cesses. (In tua) subaudi quam. (Si alieni lacerti) idest alius mulieris. (Veniant in tua colla) Te amplectantur. (Nouus amor) Alius puellæ. (Sit finis nostri). i. expellat nostrum. i. ne incipiēs aliam amare, me omittas. (Vulnerer) Lēdar, & accipiam dolorem. translatio est: nam vulnus pro dolore ponitur. Virg. seruās sub pectore vulnus. (Isto crimine) Ista tua culpa. (Fata nostra) idest nostra mors. (Sint priora tua culpa) idest antecedit culpam tuam. i. vtinam moriar prius, quam hoc facias. (Nec quia) Dicit se hæc dicere, nō quia aliquid de eo intellexerit, sed propter amorem. (Aut sollicita). id est incitata. (Nova fama) Nouo nuncio, quod ames aliam. (Securus) Sine cura, & timore: nam, Res est solliciti plena timoris amor. (Locus) Remotus. (Felices) Dicit felices illas esses, quæ sunt in eodem loco, vbi sunt amatores sui. (Sua præsētia iuuat) Adiuvat. (Nosse vera crimina) idest cognoscere veram culpam suorum amatorum. (Et vetat) scilicet sua præsētia. (Timere falsa) Quia quæ sunt præsētes, non timent falsa crimina suorum amatorum: videt enim quotidie, quid agant. (Nos) Dicit se ira timere, quod fortasse non facit Leander. (Iniuria falsa) Non vera. (Tam mouet) Tam sollicitat me, & turbat. (Quam facta fuit) Quam ea quā fecisti, ignoratur à nobis.

E T ne sim tanti) Ordo est. Et ego non timeo tam ventos, quam ne sim tanti. i. quātum timeo, q̄ non reputabor tanti, & q̄ pericula superēt causam. i. maiora videantur, q̄ causa. i. q̄ ego, p̄ qua eo debeas subire. (Fataq;). i. & fata nra. i. dies mortis meæ. (Sint priora tua cul.)

Idest

Dummodo sis idem) Dummodo perseueres in amore

nostro, & sis idem amator meus,

qui solebas esse. (Illa flamma) Il

le ignis tui amoris. (Non fiat fri

gidus cinis) Nō extingatur, &

est translatio ab igni, qui extin-

ctus sit cinis. (Morantes) Tar-

dantes. (Mea vota) Meum desi-

derium aduentus tui. (Similis

vento) Inconstans. (Erret) Va

getur, & à me ad aliam transeat.

(Ne non sim tati) Sic legendum

est idest timeo, ne nunc me tan-

ti non æstimes, vt putes per tan-

ta pericula ad me veniendum, &

ne. (Pericula superēt causam) id

est pluris facias pericula, quā

me: quæsum causa periculorum,

& ne. (Videar esse merces mi-

nor labore) idest præmium mi-

nus, quā sit labor tuus idest vt

nō videar tibi satis digna, quā

tanto labore natandi petas. (Ne

lēdat patria) id est ne noceat mi-

hi imparitas patriæ. (Ne ego Se-

sta) id est ex Sesto. (Dicar im-

par) Inxqualis. (Viro Abyde-

H V B.

* Et ne
sim

* Toro

A S C.

HERO

id est præcedant culpam tuam, quod optando dicit. (Ne quia venturi) A manter pargat, quæ obiecerat, ne malam opinionem de Leandro suo concepisse credatur. (Quis enim securus amavit?) Quasi diceret, nemo, quia, Res est solliciti plena timoris amor.

H V B. **V**terque error (Ignorantiæ, aut falsæ, aut veræ iniuriæ. (Pares morsus) Pares curas, & cruciatus animo meo. (Hinc vêtus) Qui hoc mouet mare. (Aut pater) Tuus. Sit causa) Quare non venias. (Quod si quam) .i. aliquam mulierem esse causam tuæ moræ. (Moriar dolendo) Mori ar dolore. (Iadudum) Valde Ter. Iadudum illa re amat, vel iadudum, Iandiu, ex quo desinis ad me natate. (Petis) Queris. (Mea fata) Mea morem. (Sed neque peccabis) Dicit sperare eum permansurum in amore, tarda tæque propter tæpestatem maris. (Me miseram) Narrat quàm turbida sit tempestas. (Plaguntur) Percutiuntur. (Dies) Lux. (Latet condita nube: Virg. Eripiunt subito nubes cœlumq; diæque Teucrorum ex oculis. (Forfitã) Dicit hanc tempestatem, forsitan moram esse Nephele matre Hel-

* Portu

A S C.

ler, quæ venerit ad mare, & fleat filiã suam. (Mater Helles) Nephele, vt dictum est in episto. Hypsipyles ad Iasonem. (Nata) Helle. (Fleatur) Pro fletur. (Aquis roratis) .i. effusus, allusit autem ad fabulam, quia Nephele dicitur esse mutata in nubem, quæ effudit pluuias. (Aut) Alia causa, quod Ino conuersa in Deam maris nomine L ucothoën (vt supra dictum est) fortasse turbauit mare, quod odit, quia nominatur à nomine priuignæ Helles. (Priuignæ) Filiæ mariti sui ex priore vxore. (Nouerca) Ino. (Iste locus) Hic Hellespontus. (Vt nunc est) .i. ita tumidus, vt nunc est. (Nō fauet puellis) Nō est puellis bonus. (Hæc Helle perijt) Probat, quod non faueat puellis, quia prius nocuit Helle, nūc autē nocet sibi. (At tibi) Conuertit sermonem ad Neptunū dicens, q̃ ipse memor amorū suorū, non deberet nunc aduersari amantibus, & ventis impedire iter Leandro. (Flamarū) Amorū. (Si neq; Cōmemorat multas puellas amaras à Neptuno. (Si) Pro si quidem. (Neq; Amymone est vana fabula) .i. falsa fama. (Tui crim.) Tui amoris, & concubitus: Amymone vna fuit ex filiabus Danaï fratris Aegypti, q̃ cum p̃ eius aquarū misisset, & Satyrus visam insequeretur, illa auxiliū Neptuni implorauit, q̃ fugato satyro eam cōpressit, ex qua genuit Nauplium patrē Palamedis. (Nec Tyro) Formosissima fuit puella filia Salamonei, q̃ in Elide imperauit, & quæ Virg. in 6. Aen. à Ioue fulminatū dicit, quæ Enipeū fluuiū, qui Alpheū ingreditur, vehemēter amauit. vt poeta ait. Illa nimis flagrans dilexit Enipea diuum, hæc postea à Neptuno mutato in formā ipsius Enipei cōpressa est, ex qua genuit Neleum patrē Nestoris, & Peliam, qui regnauit in Thessalia, vnde proper. Non sic Hæmonio Salmonida mixtus Enipeo Tænarius facili pressit amore deus. hæc postea nupsit Erichtheo filio Aeoli, ex quo filios procreauit. (QVOQVE minus) Et quo minus, hoc est, & vt nō venias. (Hyems) .i. tæpestat. (Inuida) .i. amantib. (Pugnat) .i. cōtēdit. (Plaguntur) .i. feriuntur, seu percutiuntur. (Forfitã ad pontū) Sciscitatur causasurbationū, quæ fiebant in Hellespōto, quas duplices innuit, aut quia

Mater

(Mater Helles). f. Nephele, concubina Athamantis, & nympha filiam plorās lacrymas suas in pluuiam conuertit, aut quia. (Nouerca). f. Helles, hoc est Ino coniux Athamantis Versa in deam equoream. f. Matutam, aut Leucothoēn. Vexat mare pictum à nomine priuigne, & ita inuiso. i. Helle pontum dictum ab Helle in eo submersa. (At tibi flammaram) Pulchre incusat Neptunum, quodd qui tot amoribus olim arserit, in amantes modo sequiat. Amicæ autem Neptuni satis explicantur superiori commentario.

Lucydaq; Alcyone, Ceyceq; & * Antone nata,

Et nondum nexis angue Medusa comis,

Flauaq; Laodice, cæloq; recepta Celæno,

Et quantum memini nomina lecta mihi.

Has certe, pluresq; canunt Neptune poëtæ.

Molle latus lateri conseruisse tuo.

Cur igitur toties vires expertus amoris,

Afluetum nobis * turbidine claudis iter?

Parce ferox: latoque mari tua prælia misce:

Seducit terras hæc brevis vnda duas

Te decet, aut magnas magnum iactare carinas:

Aut etiam totis classibus esse trucem.

Turpe deo pelagi, iuuenem terrere natantem,

Gloriaque est stagno quolibet ista minor.

Nobilis ille quidem est, & clarus origine: sed nō

A tibi * suspecto duxit Vlyssæ genus.

Alcyone) Hæc nō fuit Aeo-
li, de qua in præcedenti epi-
sto. dictum est, sed vt alibi dixi-
mus, vna ex Pleiadibus filia At-
lantis, ex qua Neptunus genuit
Lycaona, & Hyrieū patrē Orio-
nis, licet de procreatione Orio-
nis Seru. aliter dicat. (Lucida)
Quia stellam cōuersa est. (Cey-
ce, & Antone nata (Quæ puellæ
hæc fuerint, fateor me nōdum po-
tuisse percipere. nam textus a-
pud alios habet Ceyne, apud al-
ios Ceyce, & Antonoē, apud
alios Auenone, apud alios E-
uemonem, ita vt difficile sit iudi-
care verum. Euemonem quidem
scribit Strab. filium fuisse Orme-
ni fratrem Amyntori, & ex Euo-
mene natū Euripylum, sed eius
filiam vitiatam à Neptuno non

H V B.
* Aly-
mone.

* Turbi-
de.

* Despe-
cto.

memini legere, neque Ouid. mentionem facit lib. 6. Met. vbi multas amicas Neptuni commemorat, videtur tamen fuisse eius filias, quam nūc à Neptuno amatam dicit. Ceyne vero non viri sed puellæ nomen est. (Et nondum nexis) Et Medusa comis nondum nexis. i. nondū implicitis. (Angue) Pro anguib; & Medusa non fuit vana fabula tui criminis, cū nondum haberet comas serpentinās. hæc autē filia fuit Phorci, ex Cetobympha, quæ cum Euryalem, & Scheno sorores pulchritudine superaret, Neptuno, & formæ, & præcipuæ capillorum specie placuit, dum sola in littore spaciaretur, quam fugientem insecutus, tandem in templo Palladis deprehendit, & compressit. Pallas indignata capillus eius, quorū pulchritudine Neptuno placuerat, in serpentes conuertit. reliqua, quæ de Medusa dicuntur, vide apud Ouid. lib. 6. Met. (Laodice) Duæ fuerunt hoc nomine dictæ, vna filia Agamemnonis, & Clytemnestræ, altera filia Priami, de qua nūc puro poëtā intelligere, q̃ à Neptuno amata sit. (Cæloq; recepta Celæno) Celæno hoc nomine appellata est vna ex Harpyis, sed hæc, de qua nunc poëta loquitur, vna etiam fuit ex Pleiadibus, ex qua Neptunus, vt in præcedenti epi-
sto. diximus, genuit Nyctēum patrem Nyctimenes, quæ cum patre commixta est. (Recepta cælo) Quia diximus has sorores in cælum translatas fidus effecisse, quod navigationis initium ortu suo ostendere solet. has latini appellāt Virgīlias. (Et quarum) subaudi, & alię quarum noīa memini esse lacta mihi, nam alias amauit Neptunus, & compressit, vt Lybiam filiam Epaphi, ex qua genuit Busyrim, & Peribœam nympha Eurymedontis filiam. ex qua genuit Nausithecum patrem Alcīnus regis Phæacum, amauit etiam Toosan Phorci filiam, ex qua Polyphemum genuisse dicitur, & alias plurimas, & ideo dicit. (Poëtæ canunt) Nar-
rant. (Has) supra nominatas. (Et plures alias conseruisse latus lateri tuo). i. tecum commixtas esse, concubuisse. (Turbine) Impetu ventorum. Virg. Turbine corripuit, scopuloq; in-
fixit acuto. Misce tua prælia mari latoque) idest ostende vires tuas in mari lato, & amplo, & nō in hoc angusto, & stricto mari. (Seducit) Separat. (Duas terras) Asiam, & Europam, vt
Epist. Ouid. O diximus

HERO

diximus in argumento epist. (Totis classibus) Militis nauibus congregatis. (Deo pelagi) Tibi magno, & potenti. (Iuuenem natantem) Leandrum non naui, sed brachijs per mare euntem. (Ista gloria) Quam quæris in hoc breui mari turbando. (Est minor quolibet stagno) .i. minor, quam gloria, quam in quolibet stagno, & parua à quo posses habere. (Ille) Leader. (Nobilis, & clarus origine) .i. nobili genere ortus. (Sed non traxit genus ab Vlyffe suspecto tibi) .i. inimico, propterea quod scelere Vlysses periit Palamedes nepos Neptuni, aut, ut alij volunt, propter Pergama Neptunia arte & dolis Vlyssis euerfa.

ASC. ASSVETVM nobis turbine) idest ò tu turbide, sed plures codices habent turbide, id est per turbatione claudis iter.

HVB. **D**Vos, Leandrū, & me. (Natat) Mari se credit. (Sed corpus Leandri) Et. (Spes mea pēdet) Ex iisdem aquis) .i. sunt in eodem periculo, legendum autem est corpus Leandri, & spes mea, ut illa copula addat. (Strepu- it, seu strepu- it, & no bis. * vestus) puit & lumē) .i. lucerna fecit crepitum, & stridorem. (Posito nā scribimus illo. (Parenthesis) .i. scribimus ad lumē lucernæ. (Ecce) Dicit nutricem quasi libamini, & auspicij causa iniicere vinum in ignē. (Faustos) Bene auspicatos, felices à fauēdo dicitur faust⁹. (Instillat) Infundit. (Plures) Quia accedet Leader. (Lapsus) Tu celeriter progressus. * Huc (Per æquora euiſta) Tuis laceratis superata. (Effice nos plures) Fac, ut tu accedas numero nostrum. (Recepte meo corde) .i. valde infixio animo meo. (Desertor) Derelictor, defector, translatio à militibus, qui à ducibus suis, & socijs deficiunt, qui deserto res dicuntur. (Medio toro) Quod solet faceret aliquis cum est solus, nā qui cum alio dormit non in medio, sed in parte lecti iacere solet. (Non est quod timeas) idest non est timendum. (Venus ipsa) Dea amoris. (Auso) Vel tibi auso natare, vel auso id est audaciæ tuæ, ut Tibullus, Audaces adiuvat ipsa Venus. (Nata æquore) scilicet Venus. (Sternet) Componet placabit. Virg. Et nunc omne tibi stratum fileat æquor. (Ire libet) Dicit, quod sæpe habet voluntatem, & appetitum natandi ad Leandrum, nisi sciret hoc mare nimis periculosum puellis, quod patuit ex Helle submersa. (Maribus) Masculis. (Nā cur) Probat exemplo, quod sit tutius masculis, quam fœminis. Cur enim inquit, cum Phryxus & Helle per hoc mare veherentur, sola Helle cecidit, & Phryxus euasit incolumis? ordo. (Sola fœmina cur dedit nomen vastis aquis.) .i. mari. (Phryxo) Et Helle. (Vestis hoc) .i. cum veherentur: ut, Et qua vestus Abas. i. vehebatur. nam latini participium præteriti imperfecti temporis à passiuo, non habent, sed vtiuntur participio præteriti perfecti. (Forſitan) Obiectionem facit pro Leandro. (Robora) Vires. (Ad reditū) Ad reuertendum in Abydon. Gemini

Da veniam: seruaq; duos: natat, ille sed hisdem
Corpus Leandri, spes mea, pendit aquis.

Interea lumen (posito nam scribimus illo)

* Sterruit, & vobis prospera signa dedit.

Ecce merum nutrix faustos instillat in ignes:

Cras erimus plures, inquit, & ipsa bibit.

Effice nos plures euiſta per æquora * lapsus.

O penitus toto corde recepte mihi.

In tua castra redi socii desertor amoris:

Ponuntur * medio cur mea membra toro?

Quod timeas, non est: auso Venus ipsa fauebit:

Sternet & æquoreas æquore nata vias.

Ire libet medias ipsi mihi sepe per vndas:

Sed solet hoc maribus tutius esse fretum:

Nam cur, * hoc vestis Phryxo, Phryxiq; sorore,

Sola dedit vastis fœmina nomen aquis?

Forſitan ad redditum metuis ne robora defint:

* Ac nequeas gemini ferre laboris onus.

At nos diuersi medium coëamus equor:

Obuiaq; in summis oscula demus aquis:

Atque ita quisq; suas iterum redeamus ad vrbes:

Exiguum, sed plus, quam nihil, illud erit.

Vel pudor hic vti nā, qui uos clam cogit amare:

Vel timidus famæ cedere vellet amor.

Gemini laboris eūdi, & redeūdi. (At nos) rñsio, q. d. si hoc times, natemus ambo, & in medio mari. (Coēam⁹) Cōueniam⁹. (In summis aqs) In summitate aquarū. (Ita) Postq̄ coicrim⁹ & osculati erimus. (Quisq; ad su. ur.) Tu abydō, & ego Sestō. (Illud) osculari tātū in mediis aqs. (Est exigū) Est parū. Sed erit plusq̄ nihil. i. erit aliqd. (Vel pudor hic utinā) sensus est, Vtinā uel pudor, qui cogit nos amare, sic ita uehementer, & occulte, uellet cedere amori. (Vel amor timidus uellet cedere famē) i. non timeret famam, neque quod dicef de nobis.

INTEREA lumen & c. Perstrept, & nobis) Alii Stertuit, & uobis legunt, dependet autem ex pyromantia, sed solet hoc maribus, & ingeniosa, & apta inuentio exemplis corroborata. (Gemini laboris). f. eundi, & redeundi. ASC.

Nūc, male res iūctæ, calor, & reuerētia pugnāt: quid sequar, in dubio est: hæc decet: ille iuuat. Ut semel intrauit Colchos, Pagasæus Iason: Impositam celeri Phasida puppe tulit. Ut semel Idæus Lacedæmona uenit adulter, Cum præda rediit protinus ille sua. Tu quā sepe petis, quod amas: tā sepe relinquis: Et, quoties graue fit puppibus ire: natas. Sic tamen ò iuuenis tumidarū uictor aquarum, Sic facito spernas, ut uereare, fretum. Arte laboratæ merguntur ab equore puppes: Tu tua plus remis brachia posse putas? Quod cupis, hoc nautæ metuunt Leādre, natæ: Exitus hic fractis puppibus esse solet. Me miseram cupio nō persuadere, quod hortor: Sisq̄ue precor monitis fortior ipse meis: Dum modo perueniat: excussaq; sepe per undas, Iniicias humeris brachia lassā meis. Sed mihi, cæruleas quoties* obuertor ad undas, *Nescio quid pauidum frigore pectus habet. Nec minus hesternæ confundor imagine noctis: Quamuis esse sacris illa piata meis.

hortatur tñ eum, ut ita ingrediaf mare, ut illud timeat. i. ut cauta natet. (Victor) superator natādo. (Si sic) Cōduplicatio. (Ut uereare) Ut timeas. (Arte laboratæ) Arguit a maiori, dicit. n. q̄ naues ualidissimæ, & artificitio factæ mergunt ab equore ita turbato, quāto ergo magis hoies? (Pōsse plus remis.) i. hñe maiorē uim superandi aquas, q̄ hñt remi. (Quod cu.) f. natæ. (Hic exitus) f. natand i per mare turbatū. (Solet esse pup. fr.) i. solet esse, qñ necessitas cogit, nauib. fractis. (Me miserā) Ostendit inconstantia amantis, iā. n. incipit hortari, ut ueniat. (Nō psuadere tibi, qđ horror) i. cupio, ut uerbis meis nō credas, aut pareas, qbus te hortor, ne tali mari nates. (Fortior) Animosior. (Meis monitis) Quē dissuadet tibi naratio nē. (Excussa) Cōmota. (Sed mihi) dicit se terreri, quoties aspicit mare ita turbatū. (Obuertor) Permaneo, cōuerfor, sed conuerfor apud idoneos in usu nō reperi. (Nescio qd pauidū) Ordo est, pect⁹ pauidū frigore habet nescio qd. i. timet. legitur ēt. Nescio qd pauidū pectora frigus hñt, & idē est sensus, nam ex timorē. seqtur frigus. Virg. Ex tēplo Aeneæ soluunt frigore mēbra. (Nec minus) Dicit se ēt terreri somnio, qđ hosterna nocte somniauit. (Imagi

Epist. Ouid.

O 2 ne)

Calor) Amor. (Et reuerentia) i. uerecundia. Res male iunctæ) Quia sunt contrariæ. (Pugnant) sunt inter se aduersæ. (In dubio est, quid sequar) Dubito quid agam, an obsequar pudori, an amori. (Hæc) Reuerentia. (Decet) Honeſta est, & affert laudem. (Ille) f. calor, & amor. (Iuuat) Delectat. (Ut se) dicit, q̄ optaret fieri de se a Leādro, qđ factum est ab Iasone de Medea, q̄ ut i Colchos delatus ē eam abduxit. Pagasæus a Pagasæ oppido Thesſaliæ, inde sinus Pagasæus, unde Iason in Colchos nauigaturus nauem soluiffe dñ (Phasida) Medea, a Phaside Colchorū fluuiio. (Tulit) Abstulit. (Adulter Idē) Ponit aliud exēplū Paris Troianus ab Ida monte Phrygiæ. (Cum sua pda) Cū Helena dictum est in 1. Epistoli. (Quā petis) i. me, ad q̄ sepe uenis. (Quod amas) i. quā amas. (Quoties fit graue pup.) Quoties est periculosum nauibus. (Ire) Per mare. (Sic tñ) Licet, cōqueſſa fit, q̄ eam non abducatur. *obuertor. *Nescio quod pauidū pectora frigus habent.

H V B.

* Nā ut

alibi O

uid. Nō

bene cō

ueniūt,

nec i u

na fede

morant

Maie

ſtas &

Amor

*uincū

tur

*obuer

for.

*Nescio

quod pa

uidū pe

ctoraſri

gus ha

bent.

HERO LEANDRO.

ne)specie,apparentia.nā somnia inania sunt, sed hñt imaginem rerū. (Illa) Nox. (Piata) Expiata, purgata. solebāt. n. sōniātes aliqua tristia diis sacrificare, ut amouerent illa tristia. **ASC.** Lacedæmona) Lacedæmō ciuitas est Spartana, cuius actūs est Lacedæmona: Lacedæmonii eūt sunt incolæ illius ciuitatis. (Puppib.ire).i.abire.quo uerbo arguit eū i abeūdo quo que facillē. (Sic tñ ò iuuenis tu.).i. i flatarū aquarū. (Victor) qā uoti cōpos sepe pernatauit. (Quāuis eē sac.il.p.).i.placata. Male aut legere placata, qā tā placo, q̄ paco primū pducūt.

HVB. **N**anque sub aurora) Dicit nūc Hero quod fuerit somnium suum. Existimauit enim in somniis circa Auroram se uidere Delphina natātem per mare, ab undis ad littus expulsam & illisum, & statim mortuū, ueretur igitur, ne Leander sit ille delphin. (Sub Aurora).i. circa Aurora. (Iam dormitante) Iam deficiente lumine, nam lucerna, quæ tota nocte fuit accensa, adueniente Aurora solet paulatim diminui, & deficere lumine. (Somnia, quo cer.) Eo enim tempore somnia solere cerni uera existimant; quia uidelicet stomacho non fit uino ciboq; distētus, sed purgato, tunc. n. uera somnari putantur, unde Pers. Somnia pituita, qui purgatissima mittunt. ***Hec** Et Dantes poeta: Ma s'appress'al mattin, del uer si fogna. (Stamina) Fila. (Remissis) Rolutis. (Sopore) somno. (Ferenda) sustinenda. (Puluino) Ceruiceli. (Hic) Tunc. (Ventosas) Vento turbidas. (Non dubia fide).i. manifeste. (Illisit) Violenter immisit, & infixit. (Bibulis arenis).i. littori (Vnda simul miserum, uitaque deseruit) Remansit in sicco, & mortuus est. (Quidquid id est).i. quidquid hoc significat. (Nec ride) Nec contemne. (Crede) Committe. (Si non parcis tibi).i. si non habes respectum tui. (Dilectæ parce puellæ).i. a te. ***scinde**

ASC. **SOMNIA** quo cerni) Horatianum quoque est. Putant enim euaporato iam cerebro uisa non ex noxio humore, sed deorum dari dono. Cetera manifesta sunt.

IN XIX. EPISTOLAM, ARG. HVBERTINI.

CEos, ut Strabo scribit, insula fuit in mari Aegæo quaternas continens urbes inde Tetrapolis uocata est. Ex hac insula fuit Acontius iuuenis amore Cydippes puellæ uehementer accensus, quam cum ob generis impuritatem non auderet aperi te uxorem petere, inuenit uiam, qua illam sibi coniugio obligaret. Nam in pulcherrimo pomo scripsit hos uersus: Iuro tibi, sane per mystica sacra Diane: Metibini: uiam comitem, sponsamq; futuram, & hoc pomum in templo Diane ad pedes Cydippes protegit, quo accepto illa iegit uersus, & inscia iurauit, cum tamen propositum, & intentionem non haberet iurandi, & promittendi Acontio, postea cum per parentes inscios huius rei alij uiro desponsata esset, subita febre correpta est quæ cum uehementer necearetur: Acontius hac epistola conatur ei persuadere hunc morbum à Diana immisum esse propter periurium, & fidem non obseruatum, qua testata fuerat numen Diane se seruaturam. Adducit autem in odium eum, cui postea desponsata fuerant, dicens omni magnitudinem & periculum uitæ ei accidere illius causa, quem si dimiserit, dicit quod liberabitur omni morbo, & ipse consecrabit in templo Diane pomum aureum, cum carmine, quod testabitur, quæ fuerant scripta in pomo lecto a Cydippe omnia fuisse rata, & habuisse effectum. Sed ne dubitet, ut iterum decipiatur epistola sicut decepta fuerat pomo, amouet ei metum dicens ne timeat legere, quoniam nulla est hic fraus: neque iuramentum.

ACONTIVS

A CONTIVS CYDIPPE.
EPISTOLA XIX.

* Accipe Cydippe despecti nomen Aconti
Illius in pomo qui tibi verba dedit.

ONE metum, nihil hic iterum
iubis amanti.

Promissam satis est te semel
esse mihi.

Per lege: discedat sic corpore
languor ab isto:

Qui meus est, vlla parte * dolente, dolor.

Quid pudor ora subit? nam sicut in ade Dianæ,
Suspicio ingenuas erubuisse genas.

* Coniugium, pactamq; fidem, nō crimina posco:
Debitus vt coniux, non vt adulter, amo.

Verba licet repetas, quæ dēptus ab arbore fœtus
Pertulit ad castas me iacente manus:

Inuenies illic id te * spondere, quod opto,
Ne tibi cum verbis excidit illa fides.

* Id metui, diuæ diffusa est ira, decebat
Te potius virgo, quàm meminisse deam.

Nunc quoq; idē timeo: sed idē tamē acrius illud
Assumpfit vires: auctaq; flamma mora est.

Quiq; fuit nunquam paruus vel tempore lōgo,
Ex spe, quam dederas: tu mihi, crescit amor.

Spem mihi tu dederas: meus hic tibi credidit ar-
Nō potes hoc factū teste negare dea. (dor:

* Me tibi nuptarum, felix eat omen Aconti,
Iuro, quam colimus, numina magna Deæ.

Adfuit: & præsens vt erat, tua verba notauit:
Et visa est mora dicta tulisse coma.

tu dederas. i. iurando te futura spōsam meā. (Meus ardor credidit hoc) i. amor fecit me tibi
hoc credere qđ promisisti. (Hoc factū) iuramētū. (Dea teste) i. Diana pſente, & sciēte hoc.

(Notauit) Attendit. (Tulisse) Accepisse. (Coma mota) Capite moto in signū cōsentientis.

PONE metum) Bene à principio monet metum ponat. i. deponat, quia vero simile est
omnia eius dona illi suspecta, ita vt amplius lectura non sit eius literas, cuius se legendo de-

ceptā nouit. (Discedat sic corpore) Diximus alibi, sic apam esse precationi particulā. (De-
bitus vt cōiux) Id sum opere astruit, quod illa inficias eat, si amari nolit. (Quæ demptus

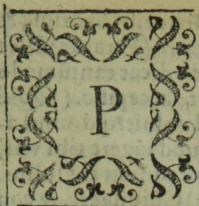
ab arbore fœtus) i. pomū ab arbore decerptum. (Te potius) Ordo est. O virgo. (Potius) i.
melius sup. fores. (Te mem.) i. excusatione operis momorē ostēdere. (Quā d.) i. qđ dea

te puniēdo meminit, si tñ illi versus, quos cōmētarius, supior se inuenisse dicit, addēdi sunt.
Ordo manifestarius est. O virgo decebat potius te meminisse, quā Deā. f. Dianā iratā. Au-
ctaq; flāma mora est) Trāslatio ab incēdio, sic Hor. Et neglecta solent incēdia sumere vires.

Epist. Ouid.

O 3

Licebit)

One metū) H V B.
Noli time- * In a-
re leger hāc liis exē
epist. (Ite- plarib
rū) scđo, vt hēc duo
semel iura carmi-
sti lectis na non
versib? po- inueni-
untur.

mi. (Satis e) i. iustit te semel mi-
hi promississe iurando. (Discedat
sic) Adiurat eā, vt legat. (Sic) f. si
legeris. (Lāguor) Morb? (Isto)
Tuo. (Qui dolor est meus) me
tāgit. f. (Te vlla parte) i. te ha-
bere dolorē in aliqua parte cor-
poris. (Quid pudor) Ante sudor
i. cur pudet te? (Subit) Occurrit
(Nā suspicio) i. puto. (Genas in
genuas) f. tuas, quæ es ingenua,
& verecūda. (Erubuisse) Roborē
habuisse. (Sicut in eade Dianæ) f.
erubuerūt. (Aede) i. tēplo. (Nō
crimina) Non adulteriū, & dede
cus tuū. (Licet) Licitum est tibi.
(Repetas) Referas. (Petus dem-
ptus ab arbore) i. pomū, quod est
fœtus i. fructus arboris. (Illic) In
pomo. (Id, quod opto) Te potius
meminisse. f. te futuram spōsam
meam qđ velim te potius memi-
nisse. (Quā deam) f. Dianā, quæ
memor illius promissionis, qđ nō
præstas, immittit tibi morbum.
(Timeo idē) Ne Dea meminit
promissionis tuæ. (Acrius) Vehe-
mētī. (Assumpfit vires) Auctū
est idē illud, quod timeo. (Flam-
ma) Amor meus: amor, qui fuit
paruus in principio. (Nō lōgo)
i. breui tēpore creuit ex spe, quā

* dolere

* Turare

* Hæc
duo car-
mīa qui-
dam nō
legunt.

* Hos
duos
versus
alij non
habent.

A S C.

A C O N T I V S

H V B. **L**icebit) Erit tibi licitum, & permittetur. (Feratur) Dicitur. i. dūmodo dicat tantūmodo p̄p amorem te accepisse. (Quid petijt) Quid voluit? q. d. nihil aliud. (Nisi quod iungere tibi vni) Nisi, vt essem coniux tui solius. (Conciliare) Cōiungere, & con cordes reddere. (Quod quereris) Quam rē tu quereris. i. hęc fraus, de qua tu quereris. (Potest nos conciliare) quia potes intel ligere, quod fuit solū ex amore. (Pōt Legendum est, non potes. (Callidus) Astutus. (Vsu) Expe rientia, sed p̄p amorē tuum ideo dicit. (Tu iacis me solertem). i. industriū, & ingeniosū. (Te mihi) Dicit, quod si aliquo arti ficio visus est vti ad eam decipiē dam, illud artificii fuit amoris, qui dictauit tibi. (Cōpositis) i. artificiosis. (Ingeniosus) Ab ef fectu. (Sponsalia) solēnia verba nuptiarū. nā secundū Iuriscōsul tos, Sponsalia sunt mentio, & re promissio futurarū nuptiarum. (Ab eo) Ab amore. (Vaser) cal lidus, astutus, quasi valde aser, vt Nonio placet. (Consulto) Inter rogato, mihi dante consiliū. nam consultus dicitur, qui cōsultitur, cōsultor, qui cōsultat. (Sit fraus) Ordo est. Fraus sit nomen huic facto. i. factū nominetur fraus. (Si tñ) Quasi correctio, q. d. cū potius sit virtus, quā do lus, velle tenere, quod amas. (Iterū, secūdo. (Quod amo) i. quia amore, vel qd. i. quia. (Sine fine) Perpetuo, & semper, quia nunquā desināte amare. (Petā te) Te optabo. (Licet caueas) Vires, ne te petā. (Per gladios) Arguit a maiori ad minus, si. n. licet alijs rapere puellas bello, & pugnare armis, vt cas habeāt, dicit tibi non fore crimen, si scriptis voluerit puellā habe re. (Placitas puellas) i. amatas, & q̄ sibi placuerint. (Plures nodos) Plura vincula ad ligādū te mihi. (Libera) soluta, sine obligatione. (Nulla parte) Vt nō possis effugere quin sis meā. (Mille modi). s. capiēdi. (Cliuo sudamus in vno) i. in vno tantūmodo labore. est aut trās la tio, nā cliuus dicitur ascesus, siue mōriculus aliquis. ergo nos. (Sudamus) i. laboramus. (In uno cliuo) In una difficultate. (Ardor inexpertū nil & c.) Amor meus faciet me omnia ex periri. (Sit dubium) i. etiam, si sit dubium. (Exitus) Finis. (Est in dijs) i. Dij sciunt finem.

A S C. **L I C E B I T**) Sic ēt Horat. locutus est, unū patet, licet natura esse verbū, lices in con iun ctionē, aut aduerbiū trāsferatur, ut sit, licebit. i. licitū erit, hoc est quāuis forsan in futuro di cas te deceptā & c. (Id me, q̄ quereris, cōciliare pōt) i. q̄a p̄ fraudē meā nō aliud petij, q̄ ut ri bi uni iūgerer, & fidelis cōiux essem, qd̄ p̄fecti amoris indicū est, id qd̄ quereris, pōt me cōci liare tibi. i. p̄p̄a debeas me redamare, q̄a te uehemēter amo. (Teq̄ petāt) Ordo ē, licet tu caueas, ne sup. petā (sed ut docet Perotus, caueo plenū ē sine ne, ut caue laxis, caue dicas) te. (Ipse) i. ego petā te. (Per gladios alij) Docet, si qd̄ peccauit, clemētius, & humani⁹ cū amica egisset, q̄ amatores solcāt, ut nullū querele locū amice reliquat. (Possis nec.) i. an possis capi captabere certe. (Exit⁹ i dijs ē) i. dij sciūt, an cōmodo mea te capiā, sed utcūq̄ erit, capiā te. Vt

Deceptam dicar nostra te fraude licebit :

Dum fraudis nostra causa feratur amor :

Fraus mea quid petit, nisi vt tibi iungere vni?

Id me, quod quereris, conciliare potest.

Non ego natura, non sum tam callidus vsu:

Solertem tu me, crede puella facis.

Tu mihi compositis, si quid tamen egimus arte:

Astrinxit verbis ingeniosus Amor.

Dictatis ab eo feci sponsalia verbis:

Consultoque fui iuris amore vases.

Sit fraus huic facto nomen: dicar que dolosus:

Si tamen est, quod ames, velle tenere, dolus.

En iterum scribo: mittoque rogantia verba:

Altera fraus hæc est: quodq̄; queraris habet.

Si noceo, quod amo: fateor sine fine nocbo.

Teque petam: caueas tu licet, ipse petam.

Per gladios alii placitas rapuere puellas:

Scripta mihi caute littera crimen erit?

Dii faciant possim plures imponere nodos:

Vt tua sit nulla libera parte fides.

Mille modi restant: cliuo sudamus in vno:

Ardor inexpertum nil finet esse meus.

Sit dubium possis ne capi, captabere certe:

Exitus in diis est: sed capiere tamen.

Vt partem effugias, non omnia retia falles:

Quæ tibi, quam credis, plura tetendit amor.

Si non proficient artes: ueniamus ad arma:

Inque mei cupido rapta ferere sinu.

Non sum, qui soleam Paridis reprehendere factum:

Nec quenquam, qui uir, posset ut esse, fuit.

Nos quæquâ, sed taceo, mors huius pœna rapinæ.

Vt sit: erit, quam te non habuisse, minor.

Aut esses formosa minus: peterere modeste:

Audaces facies cogimur esse tua.

*Tu facis hoc, oculique tui: quibus cedunt

Sidera qui flammæ causa fuere meæ.

Hoc faciunt flauï crines, & eburnea ceruix.

Quæque precor ueniant in mea colla manus:

Et decor, & uultus sine rusticitate pudentes,

Et Thetidis quales uix reor esse pedes.

Cetera si possem laudare, beatior essem:

Nec dubito, totum quin * tua pars sit opus.

Æt. (Facie) Forma. (Tu facis) Cōmemorat partes pulchritudinis ipsius Cydippes. (Ignea) Aut splendida, aut quæ secundum quosdam philosophos dicuntur esse ignea. Cedunt sunt inferiora. (Flammæ) Amoris. (Flauï crines) Pulchri. Fleuus autem color (ut Aul. Gel. scri.) constat ex albo, uiridi, & ruffo: unde dicimus flauas segetes, quando maturefcunt. (Eburnea) Candidissima, quale est ebur. (Manus) Formosæ. (Quas precor ueniant in mea colla) .i. quas precor, ut me amplectantur. (Pudentes, sine rusticitate) .i. qui habent pudorem non rusticum, sed ingenuum. Iuena. Ingenui uultus puer: ingenuique pudoris. Quales uix reor esse pedes. (Thetidis) .i. candidissimos, nam cum sit dea maris & assidue moretur in aquis, merito debet habere pedes albissimos, fuit autem filia Nerei mater Achillis, nam pro uxore Oceani Tethys sic scribitur, & Tethys facit, & habet primâ longam. (Cetera) Quæ latent sub uestibus. Ouid. 1. Met. Si qua latent, meliora putat. (Possem laudare) Vtpote me uisa, uel tacta. (Nec dubito) .i. non dubito, quin pulchritudo, quæ est in una parte corporis sit in toto. (Tua pars) Non intelligamus obscœne dictum de pudendis, ut quidam male putant, sed sic intelligendum non dubito, quin totum opus tui corporis sit una pars. .i. tale qualis est pars tua, quæ apparet, uel oculi, uel manus &c. uel sic, quin tua pars sit totum opus, id est perfectum opus. .i. non dubito, quin pars respondeat toti operi.

F E R E R E In futuro indicatiui uerbi passiu. .i. transfereris. (Nō sum) Ordo est. Nō sum, qui soleam reprehendere factum Paridis. .i. raptum Helenes à Paride factum. nec qui soleam reprehendere quenq̃, qui fuit uir. .i. uirilil, & animosus. (Vt posset esse) Persistere. .i. qui sentiens amore se perire, rapuit amatam, ut superuiuat. (Vt mors sit pœna huius rapinæ) .i. licet mori cogat ob raptum tui, tñ. (Mimor erit) .i. Hæc pœna. (Quam nos te non habuisse) .i. grauius erit te non habita uiuere, q̃ habita per raptum. obraptum mori. (Aut esses) Quia nihil gratius mulieri nouit, laudat eā à forma. (Aut) Videtur positū pro fit, ut sit. (Si esses) Et ita scriptum suspicor à poëta, sed qui non intellexerunt monosyllaba à uocalibus sequētibz non absumi, mutauerunt si in aut. (Sine rusticitate pudētes) Quia minus pudor rusticatē parere soles. (Thetidis pedes) secūdū Hom. argētei sunt secūdū Stat. in Achilleide niuei, dicentē Niueas ferunt uada Thesāla plantas quod ideo fingitur, quia cū sit dea marina, semper i aquis uersat. Est aut mater Achillis uxor Pelei. (Cetera si possem) Muliebria .i. &

Epist. Ouid.

O 4

pudenda

Partem) Retium, quæ tibi tē H V B.
dam. (Plura) Retia. (Artes)
Doli. (Ad arma) Ad uim. (Ra-
pta) Abducta per uim. (Non
sum) Dicit sibi placere eos, qui
ausi sunt rapere eas, quas amaue-
runt. (Factum Paridis) Qui He-
lenam rapuit. (Nec quenquam)
Nec aliquem alium. (Qui fuit
uir) qui fortis, & audax fuit, ut
posset esse uir. (Nos quoque) De
est uerbum q. d. rapiemus te. ut ait
(Mors huius) Occurrit obie- Albert.
ctioni, quia posset dici, fortasse Mag. ue
interficiaris, si me rapueris, dicit rus est
ergo. (Mors ut) .i. quamuis. (Sit cordis
pœna huius rapinæ) .i. de te. nūcius,
(Erit minor) .i. pœna, quam nō & in o-
habuisse te, quia plus pœnæ mi- culis a-
hi esset non habere te. quam mo nimus
ri propter rapinam tui. (Aut es inhabi-
tes formosa minus) .i. si esses mi- tat, sūt-
nus pulchra, modeste, te peterem que in
non autem ita ardentem, & auda his ma-
xima a-
moris
indicia,
iuxta il-
lud Pro-
per.
Cyn-
thia pri-
ma suis
miserū
me ca-
pit ocel-
lis.
* tibi
par
A S C.

pu'denda, quæ ille nondum uiderat, nec contigerat. (Nec dubito, totum: quin tua pars sit opus). i. quin totum sit tui simile immo sui simile, & tale, quod non uidetur, quale quod uidetur, aut quin totum opus sit tua pars. i. te ipsam effinxis, aut lege, quin tibi pars sit opus. i. non dubito, quin totum opus. i. tota factura corporis tui, sit par tibi. i. ei parti, quam uidemus.

H V B.

Pignus) Obligationem. (Qua libet) Quantumuis. (Fru te ira). i. habere te ita iratam mihi. (Tenuabimus) Minuemus, si cõcedatur mihi per te. (Copia) facultas. (Liceat) Permittatur, ut ueniam in cõspectum tuum, & possim flendo te rogare. (Vtq; solent) Ordo est, & liceat mihi tendere manus. (Submissas) .i. humiles. (Sub tua cr.) .i. ad tua gēua, quod faciunt supplicātes. (Vt famuli cū uerētur) .i. timēt. (Verbera seuā) Rigida) .f. dñōrū minantium eis. Ignoras tua iura). i. nescis, quid tibi liceat in me. (Voca me) Quia non debes damnare, nisi citata parte. (Morē dñæ) Sicut dñā imperat famulo, quia tibi parebo ut famulus dñæ parēt. (Scindas) Laceres licet, inquit, in me seuas, & omnia aspera facias, omnia patiar. (Tantum) Solummodo. (Ne manus ista) .i. tua. (Lædatur meo cor.) .i. ne fortasse noceas tibi & ledas tuas man⁹ me uerberādo. (Cõpedibus) Vinculis pedum. (Vinctus) Ligatus, q. d. tuus amor fatis tenebit me. (Cum bene) Hæc omnia dicit Acontius, ut flectat eius animum. (Ipsa) Tibi. (Qui seruit) Qui præstat seruitutem tam patienter.

* facta

* cum

uideris

A S C.

A C ego cõpulsus) Purgat factū suum ex eo, q̄ amore captus id ppetrauerit, qđ & fortes uiri, sed queritur se iseliciore, q̄ nō potiat ea, ob q̄ facinus cõmī sit, sicut Telamon Hesionē Laomedōtis filia, & Priami sorore, & Achilles, Briseide, de qua suo loco uisam est. (Quālibet) .i. quantūlibet accuses, & sis irata. (Licebit) .i. licitū erit & pmittere tibi, dūmodo: liceat mihi frui sup. te irata. (Nos iidē, q̄ facimus irā factā) .i. placabimus te amabili cōmercio & dulci attrectatione. (Placāre tui) Elegātius q̄ placādi, te. Est ergo hic tui primitiuū à tu, quod oīs gñis est, hic feminini. (Ignoras) .i. si ignoras, aut quia ignoras. (Tua iu.) .i. q̄ sum tui. iuris, & tibi dediti⁹. (Facta suu.) .i. ferē plūbei coloris, q̄ sit ex uerbere, aut cõpressionē corporū. (Ne ista) .i. tua manus, q̄ patiēter figurate. i. dō q̄. i. quantū patiēter amat. (Oīa re careant) .i. non habeant effectū. quæ ominor de te. .f. Deam de te uindictā sumptuā, sicut sumpsit de ceteris sui cōteptoribus. .f. Calydoniis: Acteone, Niobe. de Calydoniis dñ Aen. 7. Cōcessit in iras ipse deum antiquā genitor Calydonā Diane.

Nunc

Hac ego compulsus, non est mirabile, forma,
Si pignus uolui uocis habere tuæ.
Denique, dum captam tu te cogare fateri:
Insidiis esto capta puella meis.
Inuidiam patiar: passio sua præmia dentur:
Cur suus à tanto crimine fructus abest?
Hesionem Telamon, Briseida cepit Achilles:
Vtraque uictorem nempe secuta uirum,
Quamlibet accuses, & sis irata, licebit:
Irata liceat dum mihi posse frui.
Iidem qui facimus, factam tenuabimus iram:
Sit modo placandæ copia parua tui.
Ante tuos flentem liceat consistere uultus:
Et liceat lacrymis addere uerba meis:
Vtque solent famuli, cum uerbera seuā uerētur:
Tendere submissas sub tua crura manus.
Ignoras tua iura: uoca: cur arguor absens?
Iandudum dominæ more uenire iube.
Ipsa meos scindas licet imperiosa capillos:
Oraque sint digitis liuida * nostra iuis:
Omnia perpetiar: tantum fortasse timebo:
Corpore lædatur ne manus ista meo.
Sed neq; compedibus, nec me cõpescē cathenis:
Seruabor firmo uinctus amore tui.
Cum bene se, quantumque uolet satiauerit ira:
Ipsa tibi dices, quā patienter amat.
Ipsa tibi dices: * ubi uideris omnia ferre:
Tam bene qui seruit, seruiat iste mihi.

*Nunc reus infelix absens agor: & mea, cum sit
Optima, non ullo causa tuente perit.

Hoc, quod amor iussit scripū: est iniuria nostra.

Quod de me solum nempe queraris, habes.

Non meruit falli mecum quoque Delia. si non

Vi mihi promissum reddere: redde dea.

Affuit: & uidit, cum tu decepta rubebas:

Et uocem memori condidit aure tuam.

*Omnia re careant: nihil est uiolentius illa:

Cum sua, quæ non uult, numina læsa uidet.

Testis erit Chalydonis aper, nam scimus ut illo

Sit magis in natum sæua reperta parens.

Testis & Actæon quondam fera creditus illis,

Ipse dedit leto cum quibus ante feras.

Quæque superba parent saxo per corpus oborto

Nunc quoque Mygdonia flebilis astat humo.

Hei mihi Cydippe, timeo tibi dicere uerum:

Ne uidear causa falsa monere mea.

Dicendum tamen est: hō est (mihi crede) q̄ ægra

Ipso nubendi tempore sæpe iaces.

set alijs Dijs, sola Diana omīssa, ut alibi plenius diximus, illa Aprum, qui totam regionem uastaret, immisit, q̄ fuit causa mortis Meleagri, ut in epist. Deianiræ dixi. Parens) Althæa, mater Meleagri. (Sit reperta magis sæua in natū) Quia consumpto torre, in quo eius uita fataliter consistebat, eum interemit uel eius uitam diris imprecationibus execrata est. Hæc fabulam diximus plene in epist. Briseidis super eum locum. Fratribus orba Deuouit nati spemque caputque parens. (Testis & Actæon) Is filius fuit Arietei, & Antonoës filie Cadmi, qui cum uenatione delectaretur, ea fessus cum siluam quietis gratia ingressus esset forte uidit Dianam nudam cum nymphis suis se lauātem, quæ audacia eius irata, ne id unquam eloqui posset, in Ceruū eum mutauit, qui postea à canibus suis, eum uerum Ceruū credentibus dilaceratus est. Scribitur hæc fabula penè ab Ouid. lib. iij. Met. (Creditus fera) Creditus ceruus. (Illis). f. canibus, uel socijs suis. (Cum quibus ante dedit leto feras). i. cum quibus ante interfecerat feras. (Quæque superba parens) Aliud exemplum Niobes, quæ Tantali, & Taygetes Pleiados filia, septem filiorū toridemq̄; filiarū mater ex Amphione Thebano marito suo, cum ob alia, tum ob fecunditatem filiorū insolens. Latonæ, quæ duos tantum peperisse, numen aspernata est, & populum sacrificare uolentē impijs uerbis detertere ausa ē. Quare Appollo, & Diana Latonæ matris iniuria moti, & eius pcibus incitati nube tecti Thebas uenerunt & Niobē uniuersa ple sagittis sui cōfossa priuauerūt, quæ dolore materno obstupescita in saxum conuersa dī, & ut scribit Ouid. li. vj. Met. in patriam rapta est ubi fixa cacumina montis Liquitur, & lacrymis ē nunc marmora manāt. (Mygdonia) Regio est minoris Asiæ, quæ & Bithynia dī. (Nūc quoque flebilis) Quia, ut in Metamorphosi scriptū diximus. Lacrymis ē nunc marmura manāt. (Monere falsa) Dicere nō uera. (Mea causa) Mea utilitate. ut facias qđ peto. (Hoc tu mihi crede, qđ ægra) Ordo est O Cydippe, quod tu iaces sæpe ægra ipso tēpore nubendi, ipsa Dea consulit tibi. i. facit utilitatē tuam.

TESTIS & Actæon) Ordo est Et Actæon est testis, qm̄ ipse credimus, sup. est esse fera. (Illis). f. canibus suis, qui ipsum credentes feram esse disceperūt. (Cum quibus). f. canib. socijs uenationis. (Ipse ante). i. prius. (Dedit leto). i. morti. (Feras). f. bestias. (Hei mihi Cydippe)

A Gorreus) Vtitor signa reuerbis iuris, nam reus dicitur, contra quem agi ur, etiam si nihil admiserit. (Non ullo). i. nullo. (Est iniuria nostra) dicitur esse iniuria, quā tibi intuli. (Delia.) Diana à Delo insula, in qua & nata est, & colebatur precipue. (Redde Deæ.) Quam testē adduxisti. (Rubebas) Cum rubore præ pudere uultum ostendebas. (Vocem tuam) Verba, per quæ iurasti. (Omnia re careat) Terret eam cōmemorans ei Dianæ seuitiam in uindicando se. (Omnia) Auguria de eius uiolentia. (Careant re). i. effectui. utinam nihil mali tibi diuinē. melius legitur omnia, q̄ omnia. (Violentus) Sæuius. (Illa) Diana. (Quod noli). f. uidere, q̄ tu leseris eam. (Testis erit) Adducit exēpla. (Aper Chalydonis) Aper, quem illa irata Oeneo ad uastandam Chalydonem immisit, quia Oeneus cum sacrificas-

H V B.

* Cur reus infelix agor.

* Omnia noli.

A S C.

A C O N T I V S

diippe) Argure ad id, quod tota epistola prædedit, peruenit, ut .f. persuadeat ea de causa infirmitate tactam, quia iusiurandum in conspectu Deæ præstitum non obseruat. (Ipsa) .f. Dea. (Consulit tibi) .i. salutem tuam, non est autem legendum consuluit, sed consulit. Et ut Valla docet, sæpius dicimus de rebus externis, quæ de consilio dando consulem, & est quasi prospicere, & prouidere, aut commodum ferre, ut consule honori meo, & consului rebus tuis.

HV B. **E**T laborat) .i. curat, ne sis periura, ne uiolens fidem, quæ promissum quia per istam ægritudinem mouet, ut serues promissa. (Saluam) Incolumem. (Inde fit) Inde accidit. (Obfistere) .i. negare promissa. (Toties corrigit peccatum) Quia quando uis negare te non promississe mihi, & uis alij nubere. tunc facit te grauius ægrotare. (Parce) Hortatur ut non irriter Deam. (Parce) serua noli irritare arcus, quibus se ulcisci solet. (Mitis) Placata. (Teneros artus) Membra tua. (Fruenda) Utenda mihi .i. seruentur ad usum meum. (Lenis) Modicus. (Hostibus) Ostendit quantum

eam amet. Imprecatur .n. talem dolorem & angorem animi hostibus suis, qui impediunt ne nubat ipsi Acontio qualem dolorem dicit se experiri ipsa Cydippe ægrotante. Ordo. (Sic fit) .i. sic eueniat hostibus si quia repugnat, ne fias nostra. (Ut) sicut. (Soleat esse mihi te inualida) .i. te infirma. (Torqueor) Dicit, quod parem habet animi cruciarum, siue nubat alii, siue ægrotet, nec satis sciret dicere, utrum horum mallet, quia neutrum uellet. (Maceror) Affligor. (Mea calliditate) Mea fraude, qua te decepi. (Inque caput) Rogo, inquit, ut poenæ, quas tu ex periuriis pati debes, in me transferantur, & tu sis libera. (Ne tamen) Dicit se sæpe uenire domum eius, ut intelligat, quid agat. (Disimulante) Occulte, ne uideat uenire ob hanc causam. (Requirit) Interrogans ancillam, uel famulum tuum. (Profuerint ue tibi somni) .i. an poteris dormire, & comedere. (Me miserum) Dolet, quod non sit minister eius, ut posset ad eam ire, & eam tangere, & eius toro assidue, ut ministri faciunt. (Iussa) Præcepta.

* Sic V. Fast. Ille manegras manibus fingebat amicis, & Virg. 8. Aenei. Mulcere alter uos, & corpora fingere lingua, a. uero l. Astringoque manus habes. A S C. N E V) .i. ne ue, uel. (Laborat, ne sis periura) .i. ne peieres alteri nubedo. dicimus autem per iurium & periurus periura periurum. Non autem periuro, sed peiero. (Parce. monere feros animosæ uirginis &c.) Vult superior esse apostrophem ad Dianam, sicut Iuue. ad Apollinem. Parce precor Pæan &c. (Ut sit) O Diana (precor) parce monere feros artus .i. indomita membra. (uirginis animosæ) .i. præstantis pertinaciter in opinione sua, quia potest adhuc fieri mitis, & patiari. .f. superuiuere, quæ causa cur, & Dei, & homines maleficis parcant, & ita legem dū est, feros artus. Alii hñt, Ferox, & Arcus, ut sit, parce o Cydippe ferox, monere arcus uirginis

Consulit ipsa tibi: neu sis periura laborat:

Et saluam salua te cupit esse fide,

Inde fit, ut quoties existere* perfida tentas:

Peccatum toties corrigit illa tuum.

Parce mouere feros animosæ uirginis arcus:

Mitis adhuc fieri, si patiari, potest.

Parce precor teneros corrumpere febribus artus:

Seruetur facies ista fruenda mihi:

Seruetur uultus ad nostra incendia nati,

Quique subest niueo* lenis in ore rubor.

Hostibus, & si quis ne fias nostra repugnat:

Sic sit: ut inualida te solet esse mihi.

Torqueor ex æquo uel te nubente, uel ægra:

Dicere nec possum, quod minus esse uelim.

Maceror interdum, quod sim tibi causa doloris.

Teque mea lædi calliditate puto.

Inque caput nostrum dominæ periuria quæso

Eueniant: poena tuta sit illa mea.

Ne tamen ignorem, quid agas, ad limina crebro

Anxius huc illuc dissimulante eo.

Subsequor ancillam furtim, famulumque; requirēs

Profuerint somni quid tibi, quid ue cibi.

Me miserum, quod non medicorum iussa ministro:

* Effingoque manns, insideoque toro.

Et rursus miserum, quod me procul inde remoui:

ginis. (Aioſe). ſ. Dianæ. q̄a. (Si pat.). i. niſi piurio obſtes. (Dea pōt fieri adhuc mitis). i. plācabilis tibi. & hoc modo potius legēdū puto. q̄a ſemp ad Cydippē loquit̄ dicēs. (Hoſtib⁹ & ſiqs) Vbi ordo eſt. Et ſiqs ſup. ex hoſtib. repugnat. (Ne). ſ. facies tua ſit nra. (Sic ſit. ſup. illi. vt ſolet eſſe mihi te exiſtēte inualida. hoc eſt egerrima. (Quod minus) Orator diceret. vtrū minus eſſe velim. quia de duobus tm loquitur. (Interdū maceror) Sulp. legit. Maceror interdum. & ita plurimi lib. habēt. ſed Maceror primā corripere ſolet. ſicut macies. & macer.

Quem minime vellem, forſitan alter adeſt.
Ille manus iſtas aſtringit: & aſidet ægra
Inuiſus ſuperis, cum ſuperisq̄ue mihi.
Dumq̄ue ſuo tentat ſalientem pollice venam:
Candida per cauſam brachia ſæpe tenet.
Contrectaque ſinus: & forſitan oſcula iungit:
Officio merces plenior illa ſuo eſt.
Quis tibi permiſit noſtras * decerpere meſſes?
Ad ſpes alterius quis tibi fecit iter?
Iſte ſinus meus eſt, mea turpiter oſcula ſumis:
A mihi promiſſo corpore tolle manus.
Improbe tolle manus: quā tangis, noſtra futura
Poſtmodo, ſi facies iſtud adulter eris. (eſt?)
Elige de vacuis, quam non ſibi vendicet alter:
Si neſcis, dominum res habet iſta ſuum.
Nec mihi credideris: recitetur formula pacti:
Neu falſam dicas eſſe: * face illa legat.
Alterius thalamo, tibi nos, tibi dicimus, exi:
Quid facis hic? exi, non vacat iſte torus.
Nā quod habes, & tu humani verba altera pacti:
Non erit iccirco par tua cauſa meæ.
Hęc mihi ſe pepigit: pater hęc tibi primus ab illa:
Sed propior certe, quā pater, ipſa ſibi eſt.
Promiſit pater hanc: hęc & iurauit amanti:
Ille homines, hęc eſt teſtificata deam.
Hic metuit mendax, hęc & periura vocari.
Num dubitas, hic ſit maior, an ille metus?
Denique, vt amborum conferre pericula poſſis:
Reſpice ad euentus: hęc cubat: ille valet.
Nos quoque diſſimili certamina mēte ſubimus:
Nec ſpes par nobis, nec timor æquus adeſt.
Tu petis ex tuto: grauior mihi morte repulſa eſt:
Idq̄ue ego iam, quod tu forſan amabis, amo.
Si tibi iuſtitia, ſi recti cura fuiſſe::
Cedere debueras ignibus ipſe meis.

Alter quē minime vellem,) **HVB.**
Qui fortasſe querit habere
te vxorem. (Adeſt) Aſſiſtit tibi.
(Inuiſus ſupis) Quia vult à te,
quod eſt contra fidem tuam.
(Tentar, Tangit. (Pollice) Digi
to, vt medici ſolent. Venam ſa
lientem) Mobilem, qualis ſolet
eſſe in fabricitate. (Tener) Manu
ſua. (Per cauſam) ſimulans ſe
tangere venam. (Contrectar) ſæ
pe tangit. (Sinus) Peſtus. (Iſta
merces) ſcilicet iungēdi oſcula.
(Eſt plenior ſuo officio) ideſt eſt
vltra ſuum officiū quia, cum ſit
medicus, hęc non ſunt eius offi
cij. (Quis tibi pmiſit) Apoſtro
phā facit ad illum medicum, qui
hęc faciat apud Cydippē dicens
eum non habere ius in eā, quæ ſi
bi ante ſit promiſſa. (Præcerpe
re) Præripere. (Poſtmodū) Poſt
hac. (Si facies iſtud) ſi eā tegeri
ris, & oſcalatus fueris. (Eris adul
ter) Quia contrectabis alienam
vxorem. (De vacuis) De ijs puel
lis, quæ nondū ſunt obligatæ ali
cui. (Vindicet) Aſſerat aſſumat.
(Dñm ſuum) Eſt ſub dñio alte
rius eſt. translatio à poſſeſſioni
bus quæ dicunt eſſe dñij alcuius.
(Recitetur) Relegatur. (Formu
la pa.) Verba formalia, quibus mi
hi promiſit. (Alterius t.) Incre
pat illum, vt ab amica ſua diſce
dat. (Nō v.) nō eſt vacuus. (Nam
qđ) Rñdet obiectioni. q̄a poſſet
dicere, eā ſibi p patrē eius deſpō
ſatā, dicit plus valere promiſſio
nē factā p ſe de ſeipſa teſte Dea,
q̄ promiſſionē factā p eius patrē.
(Primus ab illa) Primus poſt il
lam. (Propior) ſibi q̄ patri, quia
quiſque ſibi eſt proximus. (Iura
uit) Qđ plus eſt, q̄ ſimpliciter
pro.

* præcer
pere.

* Fac

promittere. (Ille) Pater. (Homines). f. est testificatus i. promisit in praesentia hominum. (Maior metus). f. mēdaci, vel periurij. (Euentus) Exitus. (Hæc) Cydippe. (Cubat) Aegrotat. Horat. Cubat hic in valle Quirini. (Valet) Sanus est. (Nos) Ego, & tu. (Subimus certamina. i. certamus de Cydippe habenda vxore. (Diffimili mente). i. diffimili proposito & intentione. (Ex tuto) Quia si non habueris eam nihil periculi tibi erit. (Repulsa est grauior & c.). i. mihi erit grauius eam non habere, quam si morerer. (Cedere ignibus meis) Non occupare meos amores, qui fuerunt priores tuis.

ASC. ESSE, fac ipsa legat) Sæpe apud hūc legitur, Fac, corripit, sed alij, Face, legunt, nihil est autem toto contextu facilius. (Tu petis ex tuto) Quia repulsus non morieris, vt ego.

HVB. **I**niqua) In qua ius nullum habet. (Ad qd redit, q. d. ad malum tuū. (Hic facit) Nititur adducere illum in odium Cydippe (Hoc faciente). i. hoc existente causa. (Qui mo.). f. picula. (Cadat) Moriatur. Quē Dea dānat) Quē Dea habet inuisum. (Et tu cō.). i. statim subaudi eris salua. (Potiere stabili sal). i. habebis sanitatem stabilem, si seruaueris fidē. (Colas) Venereris. (Non b.). Et quia posset dicere se facere sacrificia multa, dicit deos inspicere fidē, & nō sacrificia, vt Esā. c. i. Quid mihi in multitudine victi marū vfarū, q. a multiplicassis mihi sacrificiū de arietib. & carnib. hircorū? ego. n. cōtempni sanguinem vitulorū & c. (Et sine te). i. etiam si nullus sciret aliquid esse promissū. (Vt val.). Arguit à maiori ad minus. (Succus am.) medicina ex succo amarū herbarū. (Istis) succis amaris. (Tm) Solū modo. (Ignorantia) quia tu nesci uisti te offendisti Dianā, & ideo hæc tibi accidere. (Exciderāt animo). i. memoria, Admonita) Rectuē in memoriā. (Cū istis cas.) Istis infelicitatibus agritudinis. (His quoq;) Magis ēt terret eā, vt caueat lādere Dianā, quia si ēt nūc vitaret casus febris, tñ adhuc egeret eius auxilio in partu, q. a inuocabatur à parietib. (Luciferas) Adiutrices, quæ sortum in lucē ferant. (Requirit de quo cōiuge partus eat tibi). i. uolet scire, ex quo marito pepererit, q. a si ex alio paries, q. ex me, dicit te esse periurā, & ideo non esse iuuandā.

ASC. **N V N C** qm ferus hic & c.) Oē crimē reiecit in aduersariū suū, docens eius gratia amica, quidquid patitur, patit, cū is eā sollicitet ad periuriū à quo, vt Dea eā arceat, febribus torquet. (Ad quid littera n. a redit?) sunt q. intelligūt sic, ad qd remittis literas nras nolēs eas leggere cū illi oīs culpa imputāda sit. Sed si hoc opinaret, frustra id nisi in principio scriberet. Est ergo sensus Attēde Cydippe. (Ad qd littera nra redit?). i. qd sibi velit, qd p̄ndat, q. a vult hoc significare, q. hic facit vt iaceas, & sit suspecta Dianæ. (Reppuleris) Gemino, p. scribitur, q. a re corripetur alioquin. (Amaris) Pro amaueris. (Siste). i. retine, ne augeatur metus.

Nūc quoniam ferus hic pro causa pugnat iniqua:

Ad quid Cydippe littera nostra redit?

Hic facit, vt iaceas: & sis suspecta Dianæ.

Hunc tu, si sapias, limen adire vetes.

Hoc faciente subis tam sæua pericula vitæ:

Atque vtinam pro te, qui mouet illa, cadat.

Quem si reppuleris, nec quē dea dānat, amaris:

Et tu, continuo certe ego saluus ero.

Siste metum virgo: stabili potiere salute:

Fac modo polliciti conscia templa colas.

Non boue mactato cœlestia numina gaudent.

Sed, quæ præstanda est, & sine teste fide.

Vt valeant, alia ferrum patiuntur, & ignes:

Fert aliis tristem succus amarus opem.

Nil opus est istis: tantum periuria vita:

Teq; simul serua, meque, datamq; fidem.

Præteritæ veniam dabit ignorantia culpæ:

Exciderant animo fœdera * nostra tuo.

Admonita es modo voce mea: mō casibus istis:

Quos quoties tenas fallere, ferre soles

His quoque vitatis in partu nempe vocabis,

Vt tibi luciferas afferat illa manus,

Audiet hæc: repetens quæ sunt audita, requirit

Ipsa, tibi de quo coniuge partus eat.

metus. (Non bone, &c.) Bona, & sancta sententia forte non in non sancto ore. Qualis illa, Thure Deum placat, uitulum sine crescat aratro. & illa: Dicite Pontifices in templo quid facit aurum? & quæ sequuntur. (Sed quæ præstanda est). i. etiam. (Sine teste fide) Vt sit ordo. (Sed gaudent fide quæ &c.) Alij tñ ut ornatus expostulat, legunt fides, ut sit, sed sup. fide, q̄ fides præstāda est etiam sine teste. unde de uiro fideli dicit Cic. q̄ cum eo etiam in tenebris mices. (Vt ualeāt aliæ) Et hæc sancta adhortatio, qua admonemur, ut corpus ualeat, animā sanare, & uitia mentis fugere. (Tantum). i. tantummodo. (Vita). i. deuota, & fuge periuria. (His quoque uitatis). i. posito, q̄ etiam hæc mala euaseris, & alteri incolumis nupseris, adhuc opus erit tibi opera Dianæ, quia ipsa est Lucina, quæ præest parturientibus, & in lucem ueniētibus, ut in Buc. Casta faue Lucina, tuus iā regnat Apollo, sed & Iuno Lucina dñ. unde Comicus, Iuno Lucina fer opem &c. Cum ergo Dianam inuocabis. queret è quo, & ita si ex alio, q̄ ex me, fiet memor periurij tui, & opem negabit. (Non agitur de me). i. causa mea, aut de periculo meo, & id amatorie quidem, quia se plus illi, q̄ sibi timere significat, callide autem quia non sibi soli per illud consulere uidetur, ut plenior sit dictis fides.

Promittes uotum: scit te promittere falso:

Iurabis: scit te fallere posse deos.

Non agitur de me: cura maiora laboro.

Anxia sunt uitæ pectora nostra tuæ.

Cur modo te *dubiam pauidi fleuere parentes?

*Ignaros culpe quos facis esse tuæ.

Et tu ignorans? matri licet omnia narres:

Nil tua Cydippe facta pudoris habent.

Ordine fac referas: ut sis mihi cognita primum:

Sacra pharetrata dum facit ipsa deæ:

Vt te conspecta, subito, si forte notasti.

Restiterim fixis in tua membra genis:

Et, te dum nimium miror, nota certa furoris,

Deciderint humero *pallia lapsa meo:

Post modo nescio quā uenisse uolubile malum

Verba ferens doctis insidiosa notis.

Quod quia sit lectum sancta præsentē Dianæ:

Esse tuam uinctam numine teste fidem.

Ne tamen ignoret scripti sententia quæ sit:

Lecta tibi quondam nunc quoq; uerba refer.

Nube precor, dicet, cui te bona numina iungūt:

Quem fore iurasti, sit gener ille mihi.

Quisquis is est, placeat: quoniā placet ante Dianæ

Talis erit mater: si modo mater erit. (næ:

Si tamen, & quærar, quis sim, qualisque, uideto:

Inueniet nobis consuluisse deam.

dum. (Nascio quā). i. parte templi. (Feres) Habens scripta. (Quod) Pomum. (Vinctam)

Obligatā mihi. (Refert uerba) Dic ei uerba formalia iuramēti. (Dicet) Matet tua. (Cui). i.

mihi. (Quisquis est) Etia si esset mihi ignotus, debet placere mihi, quia placet Dianæ. (Ta-

lis)

Promittes uotum) Quia pos HV B.

set dicere, se facies uotum di-
cit, facies uotum falso, sicut falso
per eam iurasti te futuram uxo-
rem meam. (Iurabis). i. si iura-
bis. (Posse fallere Deos) sicut se-
mel fefelliſti eam. (Laboro) An-
gor. (Maiore cura) Quam de-
me. (Cur modo) Quærit, quod
fuerit in periculo mortis, & nō
dixerit parentibus sui causam
quia nihil sciebant de illo po-
mo. pudebat enim eam dicere
hoc parentibus unde hortatur,
ut dicat, quia hoc factum nul-
lam habet turpitudinem.

(Dubiam) Positam in periculo
mortis. Iuuen. Curentur dubii *palli-
medicis maioribus egri. (Licet) da-
Fas est. (Matri) Puellæ enim so-
lent audacius matri, quam patri
secreta sua dicere. (Ordine) Pro-
ponit ei omnia, quæ uult ut nar-
ret matri. (Restiterim) Prostere-
rim. (Genis) Oculis. (Pallia) Ve-
stes. (Deciderint humero) Ceci-
derint ex corpore meo. (Nota
certa furoris) Certum signum
uehementis amoris, quando ali-
quis est ita abstractus aspicien-
do amicam, quod non sentit ue-
stes cadere ex humeris suis.
(Postmodo) scilicet referas. (Ma-
lum uolubile) Pomum rotun-
dum. (Nascio quā). i. parte templi. (Feres) Habens scripta. (Quod) Pomum. (Vinctam)

lis) Quæ ita tibi suadebit. (Si modo mater erit) si uere te materno affectu amabit. (Si tamē inquireret) si uolet scire, quis inueniet. (Deam cōsuluissē nobis) .i. nobis prodissē, & non de dissē tibi maritum indignum.

A S C.

C V R modo & c.) Vult, ut parētes sciant, quid iurauerit, & ut illi metu mortis filiæ suę inducī consentiant. (Nota certa furoris) .i. quæ res est. (Certa notum) .i. certum indicium (Furoris) .i. amoris nimij cōcepti. Et est per parenthesim insertum, & relatiuum, sicut sæpe apud Maronem, subauditur. (Deciderunt) Quidā textus hñt, Deciderint, ut sit modus sub iunctius pro indicatiuo, quia deciderunt penultimam legitime producit. uerum poëtæ uolentes rē subitam significare, sæpe in ea persona syllabam longam corripunt, ut in Buc. Ma tri longa decem tulerunt fastidia menses. Vbi tñ quidam tulerint legunt. & in Georg. Mi scueruntq; herbas, & non innoxia uerba. & in Aen. Obstupui, steteruntq; como, & uox fa cibus hæsit. hic ergo subito casum significat. Sicut & is, qui dicit: Non eodem cursu respon dent ultima primis. (Postmodo) .i. postmodum. (Nescio qua) .i. per quā uiam. (Lecta tibi quondam nunc quoq; uerba refer) Id callidissime monet, ut denuo et iam matre teste se iu reiurando altringat. (Si modo mater erit) si materno uolet officio fungi. (Si tamen & quæ rat) Docuit iustum, & utile esse, tu seruata fide sibi nubat Cydippe, nunc idē docet & decēs, & utile, utile quidem prius docuit, quia sic mortem euadat, nūc autem, quia generosum uirū, & sui amantissimum obtineat. Cū uero genus suum laudare uix audeat patriam laudat.

H V B.

*proba-
ris, ac si
dicat;
tu, tui-
que oēs
pbatis
stemma
ta in cō
iuge

Insula) Dicit esse ex Cæa insu-
la, quæ est in Aegeo mari, ut
supra in argumēto dixi, quæ pba-
tur non ignobilis quia olim ce-
lebrate fuit à nymphis Coryci-
is. cauendum, ne legatur Coryn-
thijs, quia nec sensus, nec metri
ratio patitur, sed Corycijs, ita di-
ctis à Coryco antro in Parnasso,
de quo Strabo sic inquit. Vniuer-
sus Parnassus consecratus exi-
stit, & antra, & alia alia loca san-
ctitate digna continens, ex qui-
bus celeberrimum, & formosissi-
mum extat Corycium nympha-
rum antrum, eodem, quo & Cili-
cium, nomine nuncupatum, di-
cit ergo in Cæa olim fuisse nym-
phas Corycias, de quibus Ouid.
lib. i. Met. Corycidas nymphas,
& numina montis adorant, ubi
male quidam legūt Corciridas.
(Insula Cæa) Adiectiue dixit, si-
cut insula Chia, pro Chios. (Il-
la) Insula. (Nec si generosa pro-
baris nomina) .i. si etiam placet
nobilitas tibi. (Nec arguor) Nō
probor. (Ortus auis despectis)
.i. non sum natus uilibus, & con-
temptis maioribus. (Sunt & opes) Laudat se à reliquis, quibus amantes solent se laudare.
(Vtque) Nihil. (Vt) .i. quamuis nihil iungat me tibi amplius. (Amor est mihi) idest certo
amo te. (Appeteres) .i. appetere deberes. (Vel) .i. etiam. (Non iurata) sine iuramento. (Hęc
tibi) Dat auctoritatem suis scriptis, dicens se scripssisse monitu Dianæ, & amoris. (E qui-
bus)

Insula Corycis quondam celeberrima nymphis
Cingitur Aegeo nomine Cæa mari:

Illa mihi patria est: nec, si generosa*probaris
Nomina: despectis arguor ortus auis.

Sunt & opes nobis: sunt & sine crimine mores:
Amplius utque nihil, me tibi iungit amor.

Appeteres talem, uel non iurata, maritum:
Iurata: uel non talis, habendus erat.

Hęc tibi me in somnis iaculatrix scribere Phēbe:
Hęc tibi me uigilans scribere iussis amor.

E quibus alterius mihi iam nocuere sagittæ:
Alterius noceant ne tibi tela, caue.

Iuncta salus nostra est: miserere mei que, tui que:
Quid dubitas unam ferre duobus opem?

Quod si contigerit: cum iam data signa sonabūt,
Tincta que uotiuo sanguine Delos erit:

Aurea ponetur mali felicitis imago.

Causa que uersiculis scripta duobus erit.
Effigie pomi testatur Acontius huius:

Quæ fuerint in eo scripta, fuisse rata.

Longior infirmum ne laeset epistola corpus:
Clausa que consueto sit tibi sine: uale.

bus) Diana & Amore. (Sagittæ alterius). i. amoris. (Nocuere mihi) Quia percusserunt me. (Tela alterius). i. Diane. (Iuncta salus nostra). i. mea vita est cōiuncta cū tua, ita ut te periclitante, ego ēt sim periclitaturus. (Duobus) Tibi, & mihi. (Quod si cōtigerit) Ut feras opē ambobus. i. ut mihi nubas. (Cū iam data signa sonabunt) Dicit qñ celebrabuntur festa Dianæ in Delo, & offeruntur ei sacrificia votiua, tunc Acontius suspendet in templo Deę effigiem pomi aurei, in quo duobus vericulis testificabitur Cydippē seruasse, quæ in eo pomo scripta legerat, & iurauerat. (Dum data signa sonabunt) Quia sonitu turbarum vocabātur ad sacrificia. (Delos) Insula, vbi colitur Diana. (Erit tinctā). i. maculata. (Sāguine votiuo) sanguine victimarum ex voto interfectarum. (Rata) Valida, habuisse effectum. Longior) Dicit se nolle plura scribere, ne prolixitate fatiget, & afficia molestia ipsam Cydippē ægrotantem, & infirmam. Ordo est. Vale d Cydippe, ne epistola longior lasset corpus tuum infirmum. (Et ut sit clausa). i. conclusa. (Fine consueto) Quia finis epistolarum solet esse, vale.

AMPLIUS utq; nihil). i. & ut nihil ampli⁹ sup. sit mihi, qđ cōmēdes, me tibi iūgit amor (E qbus alterius) Ordo est. (E qbus). i. dictis duob⁹ numinibus Diana, q̄ & Phēbe, & Luna, & Proserpina, & Hecate, & Lucina dī, sicut & Triuia, & Delia, & alijs epithetis, & Amof. i. Cupidine. (Sagittæ alterius). i. amoris. (Nocuere iā mihi). Quia amore lāgueo, & vulneratus sū sagittis Cupidinis, & caue tibi. (Ne tela alt). i. Phēb⁹, q̄ ē soror Phæbi, hoc est Dianæ, noceāt tibi. (Clausāq; cōs. sit). i. ut sit clausa (Fine cōsuetō) (Quia in fine solet scribi, uale.

AS C.

IN XX. EPISTOLAM, ARG. HVBETINI.

Licet quidam addiderint multa carmina, quæ in multis libris reperiebantur, puto tamen illa carmina non esse Ovidij, nam ex eadem officina exisse non videntur, & ægrotantem puellam verisimile est breviter respondisse itaq; non interpretabor ea, quæ dicta sunt, quæ tamen si quis velit videre, non habent multū difficultatis, & quoniam sunt responsiva ad recedentem epistolam, facile intelligantur. Respondet aut Cydippe, se præ timore non ausam fuisse legere epistolam Acontij verbis clare prolatis, ne iterum iuraret, sicut quando legit pomum, dicit se fuisse in uoluntate non legendi, nisi, quod dubitauit, ne Diana magis irascetur, quam dicit nimium fauere ipsi Acontio, cum æquius esset, quod sibi faueret, quia virgo deberet fauere virgini.

CYDIPPE ACONTIO.

EPISTOLA XX.

ERTIMVI: scriptumque tuum sine murmure legi.

Iuraret ne quos insciā lingua deos.

Et puto captasses iterum: nisi, ut ipse fateris,

Promissum scires, me satis esse semel.

Nec lectura fui: sed si tibi dura fuisset:

Aucta fore sæuę forsitan ira deæ.

Omnia cum faciam: cum dem pia thura Dianæ:

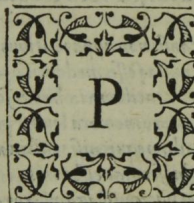
Illā tamen iusta plus tibi parte fauet.

Utq; cupis credi, memori te vindicat ira:

Talis in Hippolyto vix fuit illa suo.

At melius virgo fauisset virginis annis:

Quos vereor paucos ne velit esse mihi.

oculis, & aīo pcurrens. (Captasses) Decepisses. (Ut ipse fateris) Nā dixit, Promissā satis est te semel esse mihi. (Dura) Aspera in nō legēdo scriptū tuū. (Seu) Iratę (Cū faciā oīa) In honorem Dianæ, & pp ipsā. (Dem pia thura). i. faciā ei sacrificia thure. (Fauet tibi pl⁹ iusta parte). i. pl⁹ æquo tuę partes tuas (Vindicat te) Facit vindictā p te. (Ut cupis credi) Quia tu dicis mihi quod hæc est causa, quare egroto dixit. n. ipse dicendū tñ est, hoc tu (mihi crede) quod egra. Ipso nubendi tpe sæpe iaces. Consuluit ipsa tibi.

ERTIMUI) cū mihi reddita est epist. tua. (Sine murmure) sine probatione verbo rū, sed tñ

HVB.

CYDIPPE

tibi. (Talis in Hippolyto) Non tñ fuit Hippolyto suo, quē etiā scdm quosdā per Aesculapium à morte ad vitam reuocauit, vt Virg. scripsit, licet Horat. aliter dicat. (Talis) Tam fauorabilis. (In suo Hippolyto) Pro in suū Hippolytum. Archaismos, sic Virg. Talis in hoste fuit Priamo. (Melius) Iustus. (Virgo) Ipsa Diana virgo. (Fuisset annis virginis) Mei Cypripes, quē ē sum virgo. (Quos) Annos. (Vereor) Timeo. (Ne velit esse paucos mihi) quia timeo, ne velit me cito mori. Sed ne quis putet me prætermisisse eorū, quæ sequuntur explanationem pp difficultatem, aut ignoratiam locorū, exponam locum, qui omnium difficilimus putatur, de quo a multis rogatus sum, qui se viros dictos frustra consuluisse dicerent, quibus iam viua voce dixi, quid sentirem. Is locus est. Miror & innumeris structā de cornibus Aram, Et de qua paries arbore nixa Dea est. Aram structam de cornibus, Aram Dianæ intellexit, quæ ita erat structa, qm ipsa est Dea venationis, cui⁹ indicia sunt cornua ferarū, aut da cornibus tantūmodo ceruorū factā intelligit, qui sunt in tutela Dianæ. Arbor de qua Dea pariens est nixa, quæ sit, ipse Ouid. aperte declarat lib. 6. Met. his versibus. Illic incumbens cū Palladis arbore palmæ Edidit inuita geminos Latona nouerca. Arberē igitur palmæ, & oliuæ signat, cui incubens Latona Dianā, & Appollinē peperit, hoc aut in Delo fuit.

ASC.

PERTIMVI) Breuis est hæc Epistola, aut qui a residuū perijt, aut quia plura ærotā tē scribere non decuit. (Sine murmure). i. sine voce Iuraret ne quos inscia lingua deos. (Autā foret senu forsitā ita Deæ) Hoc dicto cōsentit in sententiā Acōtij. Nā sibi persuasum si gnificat febrē illam à Dea irata illatā. (Illa tñ iusta) Honestatis grāa dicit se coactam, vt consentiat Acontio cōtra voluntatem paternam. (Memori ira) Sic Maro. Memorē Iunonis ob irā. (Talis in Hippolyto vix fuit) Bene dubitat. Nā Virg. dicit cū reuocatum à morte Pëonis herbis. Horat. aut. inquit. Neq; n. Diana pudicū liberat Hippolytū. (Quos vereor paucos ne velit esse mihi) Ego quasi plura scribere nequies, sic artificiose epist. clausisse potuit.

IN Heroidas hæc habuimus, vt ad te quam emendatissima mitteremus, (quæ vt in Academicis Varro) quoniam indocti doctique non forent probaturi, edere non dubitauimus. Cupimus enim inuidi beneuolique, qualescunq; legant, illi, vt aliena ex merito, si qua est, laude rumpantur, hi vero t. cum meis vigilijs, & laboribus gratulentur.

Omnia Langvor enim causis non apparentibus heret:
hec car Adimor & nullafessa medentis ope.
mina se Quam tibi nunc gracilem vix hæc rescribere quamq;
quætia Pallida vix cubito membra lenare putas?
non le Nunc timor accedit nequis nisi conscia nutrix,
guntur Colloquij nobis sentiat esse ferices.
in anti Ante fores sedet hæc, quid agamq; rogantibus inter,
quis e Vt possim tuto scribere, dormit ait.
xempla Nox, ubi secreti longe causa optima somnus
rib⁹ ne Credibilis tarda desinit esse moræ:
que ea Iamq; venire videt, quos non admittere durum est:
Planu Excreat, & ficta dat mihi signa nota.
des trās Sicut eram properans verba imperfecta relinquo:
fert at Et tegitur trepido littera cauta sinu.
que id Indemeos digitos iterum repetita fatigat:
eo non Quantus sit nobis, aspiciat ipse labor.
sūt for Que peream, si dignus eras, vt vera loquamur:
tasse ip Sed melior in isto, quamq; mereris, * ero.
sius O Ergote proptertoties incerta salutis
uidij. Commentis pænas, doq; dedi; tuis.
* Ego Hæc nobis formete laudatore superbe
Continget merces, & placuisse nocet.
Si tibi deformis, quod nullem, visa fuisset;

Culpatum nulla corpus egeret ope.
Nunc laudata gemo, nunc me certamine vestro
Proditu, & proprio vulneror ipsa bono.
Dum ne que tu cedis, nec se putat ille secundum:
Tu votis optas illius, ille tuis.
Ipsa velut nauis tactor, quam certus in altum
Propellit Boreas: actus & vnda refert.
Cumq; dici caris optata parentibus instat.
Immodicus pariter corporis ardor inest.
Et mihi coniugij tempus crudelis ad ipsum
Persephone nostras pulsas acerbo fores.
Iam pudet, & timeo quamuis mihi conscia non sim
Offensos videar ne mernisse deos.
Accidere hos aliquis casu contendit, & alter
Acceptum superis hunc negat esse virum.
Ne ue mihi credas in te quoque dicere famam:
Facta veneficijs pars putat ista meis.
Causa latet, mala nostra patent, vos pace mouetis
Aspera summo: a prælia: plector ego.
Dicam nunc, solitoq; tibi ne despicere more:
Quid facies odio? sic vbi amore nocet.
Siledis, quod amas, hostem sapienter amabis:
Me precor, vt serues, perdere velle velis.

Ant

Aut tibi iam nulla est sperata cura puella.
 Quam ferus indigna labe perire sinis.
 Aut dea si frustra pro me tibi seua rogatur:
 Quid mihi te iactas? gratia nulla tua est.
 Elige quid fingas: non vis placare Dianam:
 Immemor est nostri: non potes illa tui est.
 Vel nunquam mallet, vel non mihi tempore in illo
 Esset in Aegeis cognita Delos aquis.
 Tunc mea* difficili deducta est equore navis:
 Et fuit ad coepas hora sinistra rias.
 Quo pede processisti? quo me pede limine movi?
 Pista mea tetigi quo pede texta ratis?
 * His tamen adverso redierunt carbasa vento:
 Mentior ab demens, ille secundus erat.
 Ille secundus erat, qui me referebat euntem:
 Quisq; parum felix impediabat iter.
 Atque utinam constans contra mea vela fuisset:
 Sed stultum est venti de lenitate queri.
 Mota loci fama properabam viscere Delon:
 Et facere ignava puppe videbar iter.
 Quam sepe, ut tardis, fecit comitia remis:
 Quastaq; sum vento lintea parca dare.
 Et iam transieram Myconem, iam Tenō, & Andro:
 Inq; meis oculis candida Delos erat.
 Quam procul ut vidi: quid me fugis insula dixi?
 Laberis in magno nunquid, ut ante, mari?
 Institeram terra: cum iam prope luce peracta
 Demere purpureis sul inga vellet equis.
 Quos idem solito postquam reuocavit ad ortus.
 Comuntur nostra matre iubente come.
 Ipsa dedit gemmas digitis, & criminibus aurum:
 Et vestes humeris induit ipsa meis.
 Protinus egressa, superis, quibus insula sacra est:
 Flaua salutatis thura merumq; damus.
 Dumq; parens aras votiuo sanguine tingit:
 Festaq; fumosis ingerit exta focis.
 Sedula me nutritrix alias quoque ducit in ades:
 Erramusq; vago per loca sacra pede.
 Et modo porticibus spatior: modo munera regum
 Miror: & in cunctis stantia signa locis.
 Miror & innumeris structam de cornibus aram:
 Et de qua pariens arbore nixa Dea est:
 Et quae praeterea (neque enim memini ue, libet ue,
 Quidquid ibi vidi, dicere) Delos habet.
 Forsitan haec spectans, à te spectabor Aconti.
 Visaq; simplicitas est mea posse capi.
 In templum redeo gradibus sublime Diana:
 Tutior hoc equis debuit esse locus?
 Mittitur ante pedes malum cum carmine tali.
 Hei mihi iuravi nunc quoque pene tibi.
 Sustulit hoc nutritrix mirataq; perlege dixit.
 Insidias legi magne poeta tuas.

Epist. Quid.

Nomine coniugij dicto, confusa pudore
 Senti me totis erubuisse genis.
 Luminaq; in gremio veluti defixa tenebam:
 Lumina propositi facta ministra tui.
 Improbe quid gaudes? aut quae tibi gloria parva est?
 Quid vir me elusa virgine laudis habes?
 Non ego constiteram sumpta peltata secures:
 Qualis in Iliaco Penthesilea solo.
 Nullas Amazonio calatus balteus auro,
 Sicut ab Hippolyta, praedare latat tibi est.
 Verba, quid exultas, tua si mihi verba: dederunt?
 Sumq; parum prudens capta puella dolis?
 * Cydippen pomum, pomum Schoeneida cepit.
 In nunc Hippomenes scilicet alter eris.
 At fuerat melius, si te puer iste tenebat:
 Quem tu nescio quas dicis habere faces:
 More bonis solito spem non corrumpere fraude.
 Exoranda tibi, non capienda fui.
 Cur, me cum peteres, ea non profitenda putabas:
 Propter quae nobis ipsi petendus eras?
 Cogere cur potius, quam persuadere volebas?
 Si poteram audita conditione capi.
 Quid tibi nunc prodest iurandi formula iuris?
 Linguaq; praesentem testificata deam?
 Quae iurat, mens est, nil coniurauimus illa:
 Illa fidem dictis addere sola potest.
 Consilium prudensq; animi sententia iurat:
 Et nisi iudicij vincula nulla valent.
 Si tibi coniugium volui promittere nostrum:
 Exige polliciti debita iura tori.
 Sed si nil dedimus, praeter sine pectore vocem:
 Verba suis frustra viribus orba tenes.
 Non ego iuravi: lege iurantia verba,
 Vir mihi non isto more legendus eras:
 Decipe sic alios: succedat epistola pomo:
 Si valet hoc magnas diuitis aufer opes.
 Fac iurent reges sua se tibi regna dauros:
 Sitq; tuum, toto quidquid in orbe placet.
 Maiores hac ipsa multo (mihi crede) Diana:
 Si tua tam praesens littera numen habet
 Cum tamen hac dixi: cum me tibi firma negavi:
 Cum bene promisi causa peracta mei est:
 Confiteor, timeo seua Latoidos i: am:
 Et corpus ledi suspicor inde meum.
 Nam quare, quoties socialis sacra parantur:
 Nupturae toties languida membra cadunt?
 Ter mihi iam veniens post: as Hymeneus ad aures
 Fugit: & e thalami limine terga dedit.
 Vixq; manu pigra toties infusa resurgunt
 Lumina: vix moto corripit igne faces.
 Saepe coronatis stillant vnguentu capillis:
 Et trahitur multo splendida palla croco.

* Difficilis.

* Bis

P

Cum

CYDIPPE ACONTIO.

Cum tetigit limen, lacrymas mortisq; timorem
Cernit, & a cultu multis remota suo.
Proiecit ipse suas deducta fronte coronas:
Spissaq; de nitidis tergit amoma comis.
Et pudet in tristi letum consurgere turba:
Quiq; erat in palla, transit in ora rubor.
At mihi re misera torren ur febris ardens:
Et grauius iusto pallia pondus habent.
Nostraq; plorantes video super ora, parentes.
Et face pro thalami, fax mihi mortis adest.
Parce laboranti picta dea leta pharetra,
Daq; salutiferam iam mihi fratris opem.
Turpe tibi est, illum causas depellere leti:
Te contra titulum mortis habere mea.
Nunquid, in umbroso cum velles fonte lauari:
Imprudens vultus ad tua labra tuli?
Præterq; ne tuas de tot cælestibus aras?
Atque tua est nostra spreta parens parens?
Nil ego peccavi, nisi quod periuria legi:
Inq; parum fausto carmine docti fui.
Tu quoque pro nobis, si non mentiris amorem:
Thura feras pro sint, quæ nocere manus.
Cur, quæ succenset, quod adhuc tibi pacta puella
Non tua sit, fieri ne tua possit, agni?
Omnia de vna tibi sunt speranda, quid arsest
Sæua mihi vitam, stem tibi diua mei.
Nec tu credideris illum, cui destitor vxor,
Aegra superposita membra fove, e manu.
Asidet ille quidem quantum permittitur ipsi:
Sed meminit nostrum virginis esse torum.
Et quoque nescio quid de me sensisse rideat:
Nam lacryma causa sæpe laente cadunt.
Et minus audacter blanditur, & oscula rara
Accipit, & timido me vocat ore suam.
Nec miror sensisse, notis cum prodar apertis:
In læuum versor, cum venit ille, latus.
Nec loquor, & tecto simulatur lumine somnus,
Captantem tectus ejicioq; manum.
Ingemit, & tacito suspirat pectore, meq;
Offensam quamvis non mereatur habet.
Si mihi, quod gaudes, & te iuuat ista voluptas:
Si mihi, quod sensus sum tibi falsa meos,
Si mihi lingua foret, tu nostra iustus ira,

* Quod
* No-
men.
* Dex-
trum.

Qui mihi vendebas retia, dignas eras.
Scribis, ut invalidum liceat tibi visere corpus.
Es procul a nobis, & tamen inde nocet.
Mirabar quare tibi nomen Acontius esset:
Quod faciat longe vulnus, accumen habes.
Certe ego conualui nondum de vulnere tali,
Ut iaculo, scriptis eminus iacta tuis.
Quid tamen huc remas? sane miserabile corpus.
Ingenu videas bina trophaea tui.
Concidimus macie, color est sine sanguine, qualem
In pomo refero mente fuisse tuo.
Candida nec mixto sublucent ora rubore.
Forma novi talis marmoris, esse solet.
Argenti color est inter conuiuia talis:
Quod tactum gelida frigore pallet aqua:
Si me nunc videas, visam prius esse negabis:
Arte nec est dices ista petenda mea.
Promissiq; fidem, ne sim tibi visita, remittes:
Et cupies illud non meminisse deam.
Forsthan & facies iurem ut contraria rursus:
Quæque legam, mittes altera verba mihi.
Sed tamen aspiceres vellem, prout ipse rogabas:
Et discas sponsa languida membra tue.
Durius & ferro cum sit tibi pectus Aconti,
Tu veniam nostris votibus ipse peras.
Nec tamen ignores, ope qua renalescere possim,
Quæritur a Delphis facia canente Deo.
Et quoque nescio, quantum nunc vaga fama susur-
Neglectum queritur testis habere fidem. (rat:
Hoc deus, & vates, hoc & mea cæmina dicunt.
At de iure voto carmina nulla tuo-
Vnde tibi fauor hic? nisi * quam noua forto reperta
Quæ capiat magnos littera læta deos. (est
Teq; tenente deos, * non sequor ipsa deorum:
Doq; libens visitas in tua vota manus.
Fassaq; sum mari decepta fœderalinguis:
Lumina fixa tenet plena pudoris humo.
Cetera cura tua est, plus hoc quoque virgine factum,
Non timuit tecum quod mea carta loqui.
Iam satis invalidos calamo lassauimus artas:
Et manus officium longius ægra negat.
Quid, nisi quod cupio me iam coniungere tecum,
Reclat ut ascribat littera nostra? vale

AD FRANCISCVM ARAGONIVM FERDINANDI REGIS NEAP. F. DOMITIVS CALDERINVS S.

IRIFICVM est studiū meū Frācisce, & volūtas quædā egregia in eos, q
de se spem aliquā probitatis, & indolē præbent, neq; vllum finem facio co-
gitandi de ijs, quæ ad eos vel iuuandos, vel ornandos pertinere arbitror.
Quod cū de omnibus facere soleo, tñ me id in primis debere existimo ijs, q
vel populis aliqñ præfuturi sunt, vel nationū clientelas habituri. Video, n.
Platonem

Platonem philosophorum, ut ille ait, Deum cum de ciuium suorum educatione multa sapiēter, eloquentissimeq; præcepisset, unumque iuuentutis moderatorem compluribus, satis esse monuisset, in filiis regis quatuor educationis magistros requisuisse, moribus, & doctrina insignes. Nimirum maiore cura censuit Plato formandum, quod multorum oculis aliquñ exhibiturus erat, nam bonus princeps tam omnibus communis est, quam lex sanctissima & æquabili ciuium societati accommodata. Incredibilem tu regis potentissimi filios de te expectationem concitasti, & cum ista ætate, ueluti in tenellis arboribus floribus contenti esse soleamus in nobis iam formatos uirtutum fructus produxisti. In quo plane declaras te paternæ gloriæ magnitudinem, & splendorem, nulla omnino ex parte ignorata, cum ad eā uel assequendam, quod optabile est, uel superandam, id quod ipse fortasse cupiat, nos certe uix sperare au demus, tantis iam famæ, laudumq; præsidij te compares, & contēdas. Hæc cū ex alijs accipio, tum ex Corelio, multisq; amplissimi, diuiniq; Principis Cardinalis, tui Neapolitani necessarijs. Hi. n. siue q; domi te sæpe audiant, siue quod in te præcipuam, immortalēque obseruantia contulerunt, de te mecum & frequenter, & honorifice loquuntur, in primisq; de literarum studio. Quo in gñe cum ab ineunte ætate uersatus sim, statui esse cū i stituti mei, quod initio pposui, tū susceptę de te opinionis aliqd mittere, quod per etatē in tua ista felici Campania aliquñ leges, nō tam quidem, q; hæc boni Principis animū formare possint, qua relaxare. Scio. n. placere ijs, quos tecum habes, ut uel lusibus animum iterdum, grauiorumq; studiorū curam remittas. Vbi uero tu, aut libētius uelis conuiescere, aut honestius possis, quas in literis, habes nihil. Quod ut neq; hoc tpe alienum uideatur, neq; ætate tua efficere studui. Itaq; accipiet à Domitio tuo hanc elucubrationiculā in Sappho. Quidij obscurioraq;ue Properij loca in qbus si qd præterea desiderabis, dabis operā, ut sciā. Ego enim tā libētē perficiā, q; studiose incepti. Simul agnosces ciuē tuū Papiniū poētā, quē pxi mis uigillii oibus pristinæ dignitatis, famæq; ornamentis restituēdū curauī. Vale ex Vrbe.

DOMITII IN SAPPHO OUIDII ARGVMENTVM.

CALLIAS Methymneus nulla lucubratione nobilior fuit, q̄ interpretatione poēma **DOM.** tū Alcei, & Sapphus, tanta erant æstimatione eius mulieris scripta, quod Papin. in patris Epicedio satis testatus est, cū eam locauerit inter antiquos uates. & Strabo rē mirabilē eam appellat nullamq; in poëtice sic ea conferri posse arbitratur. dederunt quidem operā poëtice præter hanc tres Corynnæ, de quibus in Siluarū cōmentariis scripsimus, Erynnā q; concubina Sapphus fuit, ut Eustathius scribit. Ea Lesbica, ut alij putāt Rhodia, uel Teia, poēma cōposuit lingua Dorica c c uerb. opos. absoluit, quorū dignitas cū Homero cōtendit, in eā illud Epigrāma græcū editū est. *ἐν ἑκ ταῖς μουσῶν φασὶν τίνες ὡς ὀλγὰς ἔχειν δὲ καὶ Σαπφῶς λεσβίαν οἱ φησὶν.* Theano præter mulier Locris Lyrica fuit, & Mæro, q̄ hymnū i Neptunū cōposuit, & Charixena, & Praxila. De Sappho hæc Suidas apud Græcos. Sappho Simonis, ut alij putant Eunomini, ut alij Erigy, ut alij Ecrii, ut alij Semi, alij Camonis Etarchi, alij nōnulli Scamādromini, qbus astipulat Herodotus, mfe Clide Lesbica ex Ereso, Lyrica nata 42. Olympiade, quo tpe & Alcæus, & Stesichorus, & Pirthacus, treis frēs habuit, Larichū, Caraxū, Eurigiū Cereolē uiro Andrio ditissimo nupsit, cui filiā peperit Clida nō mine, amicas treis Atthidē, Telelippā, & Megarā habuit, ad libidinē usq; dī. Discipulas, Anagorā, Milefiā, Gongylā, Colophoniam, Eunicā Salaminia. scripsit libros Lyricos nouē. Pri ma plectrū reperit, scripsit Epigrāmata, Elegias, Iābos, & Nenias. Sappho Lesbica ex Mytilene, Psalteria hæc amore Phaonis Mytilenei ex Leucade se deiecit, nōnulli huic car. Lyricū tribuūt. hæc Suid. græce, huius poēmata lasciuia fuisse idicat Oui. Lesbica qd docuit Sappho, nisi amare puellas? & in Arte Am. Nota sit & Sappho, qd. n. lasciuus illa? Hora. Viuntq; cōmissi calores Aeolię fidib. puellæ. Viro Cereola mortuo & Clyde filia supstite relicta, in amorē Phaonis icidit, qd Plin. herbę tribuit 22. natalis hist. ubi de cētū capita ita scribit. portetofum, qd de ea tradit, radicē eius alterutri⁹ sex⁹ similitudinē referre, ratā inētū, & si uiris cōtigerit mas, amabiles ēt fieri, ob hoc & Phaonē Lesbiū dilectū à Sappho, multaq;ue circa hanc non magorū solum uanitates, sed ēt Pythagoricorū. hæc Plin. quamuis mendose

Epist. Ouid.

P 2 in

SAPPHVS

in nonnullis libita scriptū sit. ob hoc Phaonē, & Lesbīū dilectos Sappho, sed ita legēda sunt uerba Plinij, ut nos recitauimus. iterū. n. dilexit Phaonē mortuo uiro, et Plau. ait i milite: Nulli mortali scio obtigisse hoc, nisi duob. tibi, & Phaoni Lesbio grēco deniq; Epigrāmate ab Antipatro Sidonio, tanq̃ decima Musa ornat, poēmata illius extāt nulla. Epif. hęc Oui. est alijs Heroidū inserta, quod in Corynna sua testatur ad Macrū scribens, cū Heroīdū nomine, se ad uiros scribere ait: Quodq; tenēs strictum Dido miserabilis ensem Dictat, & Aonia Lesbis amica lyra, & cū nomine uirorū Epi. finxit Sabinus poēta, Phaonis quoq; nomine scripsit ad Sappho, de quo Ouid. Quā cito de toto redijt celer orbe Sabinus, Scriptaq; diuersis rettulit ille locis. & paulo post, Tristis ad Hypsipylē ab Iasone lra uenit. Dat uotam Phēbo Lesbis amica lyra. i. accipit literas à Phaone Sappho eū nō rediturū, quare se de Leucade deiecit, atq; ita amore liberata lyra dicauit Phēbo, quā uolerat. nam ita scripsit, Inde Chelyn Phēbo cōia munera ponāt: Et sub ea uersus unus & alter erit. Hęc aut Epi. ab Oui. composita affectus, q̃ mitiores sunt, copiosius exprimit, q̃ ulla alia, nam eā locupletauit poēta ex poēmatibus Sapphus, quę mollissima sunt, ut et de Hom. multa trāstulit, & ex Odisea i Penelope, & ex Iliade in Briseide. Tm aut abest, ut hanc Epist. putē à Sappho scriptā, ut et statuā inferi oportere, epist. Ouidij, & statim locandā post Didonem, nā eo ordine poēta scripsit, si qdē eius uersibus credimus paulo ante à nobis recitatis. sed cū alijs mollior esset, uarietateq; blādiretur, dum seorsum à nonnullis ediscitur, scribiturq; sola, libelli nomē meruit, & auctoris fidē inuenit mulieris lugenti, cū lacrymas, & amātis decorū omni ex parte impleat. de hui⁹ saltu ad Leucada, de Charaxi amorē in Rhodopē, sui locis dicemus. Inter ea illud obseruādū est, partes lasciuiores, & impudica uerba huic attribui, nā supra muliebri cōditionē in amores ardebat, cū nō modo uirū pdite amoueret, sed aliarū quoq; mulierū tribas fuerit, hoc est insultādō illis fricaret, nā τριβας fricare est, quod apud Iuu. & Mart. diximus, & ab Horatio mascula Sappho appellatur, ea de causa, quāuis Porphyrio, eū locū interpretans ambiguendo scribat masculā dici, uel q̃ operā poētice dederit quoq; est uiri, uel q̃ & tribas fuerit, qd̃ & ipsa ingenue fatetur, quāuis mutatis amicarū nominib. nā, quas amauit, p̃cipue tres fuerūt. Atthis, Telelippa, & Megara, sed de his suo loco. Phaō in Siciliā discesserat, puella amoris ignibus incēsa, & plene ardēs, cum ab illo se sperni uereretur, statuit et capitis periculo furore lenire demisso corpore ex Leucade, sed ante q̃ illud accedat, p̃ incōstantiam muliebrem tentās, quod desperauerat, hęc Epist. eū reuocare studet, faciēs ab senti inuidiam suę cōditionis, & calamitatis, quā oibus incōmodis miserabilē ostēdit dū & uoluptates oēs se abieciisse scribit Phaoni causā, i. tāto dolore carmen nō succurrere, se ludibrio esse fratri, filiā paruā superstitē deniq; oēs misericordię articulos excurit, nō sexus, nō fortunę mutatio, nō habit⁹, nō rerū oīum desperatio, nō qdqd mite ē, & mouet. p̃termittit.

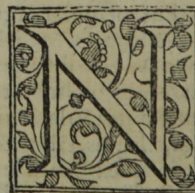
DOM.
* Ecqd
ut

Nnquid ubi aspecta est) Principiū aut epist. in interrogatiōe hēt, & qdē figuratā, nā in stanti

aliqn̄ grā interrogamus, ut, Quo usq; tādē abutere patientia nra Catilina? nō. n. illic Cic. interrogat, ut sciat, sed ut ita acri⁹ urgeat, iterrogam⁹ et qd̃ negari non possit, aut ubi rōdēdi difficilis ē rō, aut inuidiæ grā, ut illud Medea apud Senecā Quas peti terras inbes? aut miserationis, ut illud Sinonis: Heu q̃ me tell⁹, inqt, q̃ ma æquora pnt Accipere? Deniq; multis figuris iterrogam⁹. Hęc aut Sapph⁹ interrogatio ironiā quādā sub ostēdit, & isensa Phaonis crudelitati sui obliuionē expostulat, atq; accusat, nihil. n. aliud signat

SAPPHVS PHAONI. EPISTOLA XXI.

VN QUID, ubi aspecta est studiose littera dextræ: Protinus est oculis cognita nostra tuis? An, nisi legisses auctoris nomina Sapphus:

Hoc breue, nescires, unde mouetur opus?

Quas peti
terras inbes?
aut miserationis,
ut illud Sinonis:
Heu q̃ me tell⁹,
inqt, q̃ ma æquora
pnt Accipere?
Deniq; multis
figuris iterrogam⁹.
Hęc aut Sapph⁹
interrogatio ironiā
quādā sub ostēdit,
& isensa Phaonis
crudelitati sui
obliuionē expostulat,
atq; accusat, nihil.
n. aliud signat
quatuor

quatuor primi uersus, nisi se iā deferi, dū ambigūt an statim ille agnouerit literā, an nescie-
rit, nisi legisset nomē, qđ. Lex ciderat. (Litera studiosa dextra) Doctrinā suā idicat, cū, inq̃t,
videres characteres tā studiose, & docte formatos, an cognouisti eē epist. ā me? (Studiosa) Stu-
diosi boni dñr, & literis eruditi, mihi adeo late patere vř, vt diligētē i suo gñe artificē signet
studiosum, librarium, pictorē, atq; id genus. (Sapphus auctoris). i. nisi legisset me esse eam,
quā mitteret epistolam (Nam ita inscripta erat: Sappho Phaoni) penitus ignorabas, a quo
mitteret? Auctore nō est quia tñ facit, sed q̃ princeps est, & primus iubet, vt aliqd fiat, mul-
taq; fieri pñt ab aliquo, alio tñ auctore, qui nihil in his agit, inde illud apud Liu. frequēter,
vt pñs fiant auctores, vt perinde accipiant, ac si ipsi iussissent, & ad militiā translatū aucto-
rare format, qđ est eligere in militiā, ex eo tractū, q̃ nisi imperatores senatu auctore bellum
gererent, triumphum non merebantur, cum aut illis auctoribus bellū gerebant, quasi aucto-
ritati ab illis nauabant operam, & miles auctoratus ab imperatore ei operam prestabat, rece-
ptus. In munera militaria & imperatoris fidē. Inde ex auctoritate, diminuerē est, & auctora-
mentum signat illam ascriptionem simpliciter. Dabunt veniam manes Laurēcij, non. n. vi-
deo quare ille auctoramentum pro stipendio accipiat, & ne auide hęc agere videar, nō refel-
lam oīa illius testimonia, vñm illud satis nō modo infirmum est pro illo, sed pro nobis fir-
missimum, quod ex Quintiliani declam. affert, nec difficilē sanē sub illo pñsertim auctora-
mento missionem habuisse, sed voluit gladiator viuere, dicat obsecro, an auctoramentum il-
lic pro stipendio accipiat, nō. n. gladiator illic faciebat stipendium, sed prestans operā vi-
cariam obijciebatur arenā. habuisset, inquit, missionē sub illo pñsertim auctoramento. i. cū
ita esset ascriptus in gladiaturā, nam pro altero eū acceperat munerarius, vt parua ei vide-
retur futura iactura, si inueni missionē dedisset. Auctorat ergo imperator militem, cum eū
ascribit nā quidquid deinceps agit miles auctoratus, ad imperatorē refertur cui victoriā pa-
rat ita quidquid ex Liuio ille affert, & Sen. ad hāc finiam nñam deducitur, vt in lib. nñarū ob-
seruationem ostendimus. (Sapphus) Genitius græcus est. Fab. quidē in prima instituit. ita
scribit. Nunc recentiores instituerunt græcis noibus græcas declinationes potius dare, qđ
tñ ipsum nō semper fieri pōt, mihi aut placet latinam rationē sequi, quousq; patitur decor.
Neq; n. iam Calypsonem dixerim, vt Iunonem, qđ apud antiquos Cēsār vtitur hac rōne
declinandi, sed auctoritatē cōsuetudo superauit. In ceteris, quæ poterunt vtroq; modo nō
indecenter efferi, q̃ græcā figurā seq̃ malet, nō latine quidē, sed citra reprehensionē loquitur,
qbus ex verbis dicimus Cēsārē fuisse dicturū Sapphonis potius, q̃ Sapph^o, sed tñ hoc nō in-
decēter efferri sentit. Quint. vt Iouē legis apud Plāu. qđ grāmatici quoq; nři obseruarent.

N V N Q V I D vbi aspecta est) Quia oīa ad vguem, & perquam graphice à Calderinō
declarantur frustra. longus sim, ne tñ nil dicam, scies hanc epistolam, vt ceteras, ab Ouid.
compositam, nec versam, seu translatā, sed excogitatā, licet Sappho multa carmina scripse-
rit, nec eius generis solum, quod ab ea Sapphicum dicitur, sed & alia multa, verum quia græ-
ce, non latine scripsit, insaniunt, qui hāc epistolam, vt est, ab ea cōpositam somniant. (Nun-
quid,) qđ. puto. q̃ non, cum tñ debeat. (Vbi). i. statim, postquam. (Litera) Metri causa sin-
gulariter pro epistola ponitur, sicut contra nomina pro eo, quod est nomen, ponit. (Aucto-
ris Sapphus.) Ergo auctor ab auctoritate communis est generis. vñ Iuno apud Virg. Auctor
ego audendi. (Sapphus) Græcus genitius, quo libentius vtar, quā latino in cōsimili di-
stione græca. Habemus autem, vt Seru. docet ad illud 7. Aen. Lu. tifican. Aleto, fratris casū
in vsu, genitium in us, & accusatiuum, & vocatiuum nominatiuo simile in o.

A.S.C.

Forſitan & quare mea ſint alterna requiris

Carmina: cum Lyricis ſim magis apta modis:

Flendus amor meus eſt: * elegeia flebile carmen:

Non facit ad lacrymas barbitos * illa meas.

Vror, vt, indomitis ignem exercentibus Euris.

Fertilis accenſis meſſibus ardet ager.

Epist. Ouid.

CARMINA mea alterna: Ele DOM.
giaca, nam alternis nume- * Elegi
ris ſuccedunt heroicis in quibus quoque
claruerunt apud Græcos Calli-
machus Thletas Alexāder, Aeto * Vlla. i.
lus, Antimachus, Callinus, Mi-
mermus, Thyreus Lacedæmo-
nius. Inſtituti Elegi primū de-
lyricū.

P 3

flendo

flendo desiderio mortuorum, mox ad amores traducti, sed homē tamē retinuerūt à miserabili cantu, quem olim fundebant. nam *desiderio est misereri.* (Lyricis modis) Nam, & si elegiam attigerit aliquando Sappho, tamen lyricis numeris præstabat. De lyricis autem poetis, & carmine require-
 * Nec me pyr rhiades Methymnia des ue puellæ. Egnatius vero, Nec mihi Pyrino fubeit, Mnala, Nec me Lefiadu
 * Ana-
 * Gorie.
 flendo desiderio mortuorum, mox ad amores traducti, sed homē tamē retinuerūt à miserabili cantu, quem olim fundebant. nam *desiderio est misereri.* (Lyricis modis) Nam, & si elegiam attigerit aliquando Sappho, tamen lyricis numeris præstabat. De lyricis autem poetis, & carmine require-
 re, quæ elucubrauius paulo ante i ultimo Silu. (Fledus Amor) Rationem affert, quare à lyricis ad elegos transferit. ait enim argumento operis se impelli. Possē inquit, lyricis amores etiam includere, sed lacrymis non cōuenit, quibus elegia manare solet. (Elegia flebile carmen.) Ambitus est recurrentis in se syllogismi. Tu, inquit, fortasse quæris, quare scribā elegos, amor meus desendus est. Elegia est carmen flebile, propterea nunc mihi magis conuenit, quā lyricum. elegi verbum non placet, frigidū enim est. elegia ratione syllabæ non offenditur, cum eodem iure alibi defendatur. Quid in Corinna; Venit odoratos elegia nexa capillos. & alibi: Flebilis indignos elegia solue capillos. (Non facit) Non satis est, nec conuenit. (Barbytos) Hefychius verborum Græcorum interpres docet Barbyton esse genus citharæ lyricæ, vel ipsam lyram. Pollux, locat eam inter instrumenta, quæ manu pulsantur. Strab. vero auctor est nomen esse barbarum, nam qui Heliconia musis consecrarunt, Thracæ fuerunt, & antiqui vates, Ephorus, Orpheus Museus, Thamyras, qui Baccho in Asiam consecrarunt in Indiam usque, Barbari, unde multa musica instrumenta Barbaris numinibus designantur, ut naba, sambuca, magades, barbitos. (Barbitos). i. vltimum carmen lyricum. vario autem genere profertur, masculino ab Horat. Age dic latinum barbite carmen Lesbio primum modulate ciui. Feminino ab Oui. hic, neutro ab alijs multis chordis fuisset indicat Theochritus, qui eam *πολύχορδον* appellat. (Agar fertilis) Plenus segere. (Ardet) Ardere solet. (Exercenribus) Diuerfas, in patris iactantibus. (Phaon) Nomen liberti Neroniani, cuius meminit Tranquillus. (Phaon) Lesbios insignis forma, delitiæ Sapphus, carmine tantum amica nobilis. (Celebrat) Tenet, & colit. (Aetna) Aetna mons Sicilia notissimus, sortitus nomē ab Aetna heroe, ut Castor scribit, nomine loci, cuius filiū Lucius quidem temporibus Tiberi se professus loca finitima latrocinijs infestauit. sed Romam ductus poenas dedit. Catane itē oppidum Siciliae, Aetna olim dicebatur, quod nomen incolis expulsi Hieron rex dedit. de monte nunc intelligit, sub quo Typhoeum fulmine itum esse poëtae fabulantur. Virg. Illic dixit esse. Enceladum. Silius: Typhoeum sub Inarime insula Campaniæ ponit, non ardentem sortita Typhoeum Inarime. Lucan. Conditus Inarimes æterna mole Typhoeus. Idem Horat. Sed libet hoc loco ambigere de nostris scriptoribus, quod ubi Hom. dixit *αἱ ἀρμις*. i. in Arimis Arimos, pronuncians, nostri cōiunctim cum in, præpositione fluxerunt, Inarimen usurpantes. Homerum vero de insula Campaniæ intellexisset, vel ille locus Plinij indicat Hom. Inarime dicta, à Græcis *πιτύνουσα* nō à simia rum multitudine, ut alibi existimauere, sed à figlis doliorum, nimirum id designās, quod Str. scribit his verbis de Typhoeo loquens ex Arimis, ubi statum dicūt esse Typhoea. Quidam hanc fabulam in Sicilia fingūt, quidam Pithecusis, præsertim, qui simias dicūt Arimos ab Hetruscis vocitari. Pindarus certe in Sicilia, ut etiā Oui. scribit, Typhoeum excruciat ait his versibus. Illum Aetna vinculis fortissimis arctat Immensum pater, centimanumq; Typhoeum. Typhon vero pater Harpyarum fuit, ut est apud Valerium Flaccum. (Typhoidos) Forma patronymica est à voce græca deducta. unde Typhonides, & Typhonis formatur. (Euris id omittis) Vehementibus, & ferocibus, (Arua diuersa) Remota, & procul posita. (Nec mihi dispositis neruis) Concinnatæ cytharæ, in qua olim quatuor erant nerui. Sed Terpander Lesbios septem composuit, octauam Simonides, nonam Timotheus, inde disticon in Terpandrum. Hos tibi mutari chordarum quatuor vni. Nonaque per septem modulantur carmina neruos. (Iungam) Iungam cum sono cytharæ. Amphion autem primus

primus cum canto cythara usus dicitur, antea Thamytas sine uoce, qui autem simul canūt cum cythara psallo cytharistæ dicuntur. (Nec mihi Pierides) Hunc locum multi negligenter fortasse legunt, cum tamen enarratione indigeat, hunc autem sensum ego esse arbitror, cum Sappho ostendere uelit se ad carmē nō moueri ulla ex his causis, quibus olim solebat, triplicem canendi causam ait sibi fuisse, aut cum furore poetico ageretur, aut cum relaxans animum in filius sine curis negaretur inter Diyadas, & Hamadryadas, aut cū puellis, quas amabat, blandiretur, quæ sibi Thespiadum, & Musarum instar erāt, nunc, inquit. (Nec Pierides subeunt). i. furor poeticus, (Nec Dryades). i. nec relaxatio animi in filiis inter Dryades prouocat me ad carmen. (Nec cetera turba Thespiadum) Nec amicæ, quæ tertia, & reliqua carminis causa mihi erant, iam exhilarant aut delectant, atque ita omnis canendi ratio mihi petijt. (Pierides) Græci fabulosiora quædam de hoc nomine tradiderunt. Strabo uero historiam secutus ita scribit, nā id planum ex locis, in quibus cultæ sūt Musæ, Piera enim & Olympus, & Pimpla, & Libertum quondam loca fuere Thraciæ & montes, quos nūc Macedones possident, quique musis. Heliconæ consecrarunt, Thraces fuerunt. (Thespiadum) Thespias prius, inquit Str. nobilitauit Cupido Praxitelis opus ab eo sculptum dono uero consecrauit Thespiæ sibus Glycerium meretrix, in quo plus apud me ualet. Pausaniæ auctoritas, qui Phrynem id dedisse affirmat, ut in comm. Silu. recitauimus, cum presertim uersu græ. uulgarū, *φρυνή τὸν πτερόεντα, τὸν ἐν τῇ ἑσπέρῃ μὴ τὸ ὑπὲρ τεχνῶν ἀνδρῶν τοι τεύχεσσι*. de quo Plin. ita scribit 36. natur. histo. de Praxitele tradens eiusdem est Cupido obiectus à Cicerone Verri illi, propter quem Thespiæ uisebantur, nunc Octauię scholis positus. tres autem fuisse Musas tantum scribunt nonnulli, quibus Varro assentitur, is enim tradit earum simulacra multiplicata fuisse, quod in ancilibus accepimus, atque ita habitas esse nouem. Hom. cerce, & Hesiodus huic numero ad stipulantur. Homerus numerum tantum nouem proferens. Hesiodus uero addens singularum nomina. Alcmæon poëta cœli & terræ filias putauit, alij Iouis, & memoriæ, nobili certe pictura. Fuluius nobilior Romam eas transtulit ex Ambracia. (Vilis Amythone) Ingenue, hic fateretur se tribadē fuisse, & impudice amasse nonnullas, de quarum numero dissentit ab eo, quod scribit Suidas. ille enim tres fuisse scribit, quibus ad libidinē usā dicitur Sappho, Telelippam, Megaram, Arthidem, sed duarum nomina mutantur, quas hæc appellat Amythonem, & Cydno, ille Telelippam, & Megaram, de tertia conuenit. Nam ab utroque Arthis dicitur, quamuis per mendam sit in uersum, nos uero emēdas ita legimus. Nec grata est oculis Arthis, ut ante, meis, nam sit ita leges, Nec grata est oculis Arthios, ante meis, & nomen puellæ deprauas, & nullum colligit sensum.

ASCENSIVS.

CARMINA alterna. i. hexametra cum pentametris. (Elegia) Alij legunt, elegiaq; alij elegeia. nam duæ primæ syllabæ corripuntur. (Vror, ut, indomitis) Docet cur barbito. i. plectro, aut instrumento quouis musico, nō leuetur à curis, & lacrymis, quia inquit. (Vror, ut ager fertilis). i. qui densas profert segetes, ardet. (Messibus). i. aris, & segetibus ad messem perductis, accensus, & hoc. (Euris). i. uentis illis indomitis. i. quasi furentibus. (Exercetibus ignem). i. flammam, ut secundo Aeneidos. In segetam ueluti cum flamma furentibus Euris Incidit. (Phaū celebrat arua diuersa). i. ab aruis nostris, quia arua. (Aetnæo Typhoidos) in qua Typhoeus sepultus dicitur, sed. (Calor non minor Aetnæo igne tenet me). i. quamuis non sim in Aetna, non minus tamen ardet, sed amoris igne loquitur autem quasi de absente, cum tamen ad Phaonem scribat, & si quis dicat, cum catatrix sit optima, nihilq; animum magis leniat, quam cantica, cur non occupet sese carminibus, respondet, carmina non amplius prouenire, qā neq; (Pierides). i. Dex nemorū, quæ nos ad cantū prouocet & c. trant pectora. (Nec puellæ Dryades). i. Dex nemorum, quæ nos ad cantum prouocent, & c. (Vilis mihi candida). i. licet candida. (Cydno) Et declinatur hæc Cydno, huius Cydnu, si cui Sappho, Sapphus.

Epist. Ouid.

P 4

Aliz

DOM.
*hic

A Lie centum) Mille, centū, & sexcenta sepe pro infinito numero accipiuntur. Cicero ad Atti. scribeas sexcenta accepit pro infinito mille, alii scriptores, poetæ præsertim, centum hoc loco Sappho, nam non centum, sed multas habuit puellas Lesbias, quibus non ad libidinem utebatur, sed eas erudiebat cythara, ex quibus tres claruerunt in primis eius disciplinæ, Anaxagora Milefia, Gongyla Colophonia, Eunice Salaminia, ut ex Suidæ monumentis ante recitauimus, aut eas in quotidianam consuetudinem, & familiaritatem acceperat. Hora. Et popularibus gaudente Sappho puellis omnino ita intelligendum est ante nominatas concubinas fuisse Sapphus, quas uero nunc designat fuisse disciplinam, & sine infamia fuisse amatas. Sine crimine, sine criminatione, & reprehensione, qua non caruit in illis tribus, hic ostendit sedē popularibus suis intellexisse. Improbe dicimus improbum non tantum malum, sed nimis audum, nec contentum etiam re immodica. (Improbe) Qui non cōtentus es tanto amore meo. (Vnus habes) solus possides. (Quid fuit multarum) .i. affectus meos amatores, quos in multas puellas dispensauerā, pudice alias, alias impudice amando in te unum contuli, & quod multis satis erat, tibi uni esse non potuit. (Est in te facies) Actate, & forma amabilis quispiam esse potest, quod utrunque cum in Phaone sit læscia Sappho, formam, & faciem tantum suspirat. (Anni apti lufib.) Ludos publicos dicimus numero multitudinis, & spectacula, ludus numero unius pro exercitatione gymnastica, ut ludus palestræ ludus pilæ, denique ludus dī cū multorum cōuētus ab uno eruditur pceptore, ut ludus gladiatorius, ludus literarius, lusus uero ad uoluptatē cōparati sunt sine ulla arte, & puerorū proprie dñr cōtra ubi ars est, & præmiū ludus appellatur, ut ludus alex, quasi in ludo a pceptore traditus certa disciplina. Fabius: nec me offenderit lusus in pueris, & est hoc signū alacritatis, ut inquit, & formosus es, & ea ætate, qua lusus nō aspernatur, ut ppea sis et iucundior. (O facies) Cum duo proposuerit iucunda in Phaone, alterū, quo magis eliciebatur, repetit, & ingemiscendo auget. Alii bi Ouid. O facies oculos nata tenere meos. In Arte autē Amandi lusus inesse oportere ostēdit. Ludēdo sepe paratur amor. (Fidē) .i. cytharā, fides autē proprie cytharæ neruos signat, sed pro cythara accipitur, ut et a Pap. Tētat audaci fidē Mātuanæ gaudia famæ, fidicula itē peruius est, sed proprie, quo ad tormēta utebantur, pro neruo simpliciter Tranquillus in Tiberio: Veretris deligatis fidicularū simul, urinæq; tormēto distēderet. eā. n. colligationem Tiberius ad supplicii acerbitatē excogitauerat. Apollo autē lyrā a Mercurio accepit, unū etiā ad Amphionē peruenit. Hora. Mercuri (nā te docilis magistro. Monit Amphion lapides canendo. (Et pharetram:) Nam hæc duo insignia sunt Apollinis. (Accedant capiti corona: Bacchus eris) Cur Bacchus cornua gestaret & cum his pingeretur unus Diod. ex omnibus scriptoribus, quos legi, probabiliorem ex historia tradidit rationē, ita. n. in 4. histo. scribit. Traditur Hammon galea in bellis usus, cuius insigne fuerit Arietis caput, sunt q. ipsum dicant in tpibus paruula habuisse cornua, propterea filius eius Bacchus eodem fuisse aspectu, quod numinis personam imitantes cornua sumebant. (Et Phæbus Daphnen) Esti, inquit, formæ dignitate accedis ad Bacchū & Apollinē, tñ non sum à te spernenda. Nam uterque Deus puellam amauit me inferiorē Daphnen Ladonis ut Aphthonius scribit filiam, ut nostri aiunt, Penei, ut Parthenius in uolumine, quod de amantibus compositū est Amyclei filia fuit. Sed ne per uim Deus stupraret, Iupiter in laurū conuertit, quæ arbor iccirco Apollini

lini grata esse existimatur, quoniam, ut scribit Pl. in Parnasso monte spectatissime uiueat, unde Apollo Daphnites apud Syracusanos colebatur, ut Esychius refert Daphne oppidum Syriæ, ut refert Strab. Daphnen pterea amauit Leucippus Oenomai filius, ut scribit Pausanias, quam cum habitu muliebri cognitus in uenatione sequeretur proditus est sexu ad Ladonem, dum lauaretur, & necatus a uirginibus. (Et Gnosida) Gnosus urbs Crete in plano sita ambitu triginta stadiorum emporium habuit Heraclium, Ceratisque antea appellabatur à prelambēris fluij nomine, regia Minois patris Ariadnes, quæ raptā est à Theseo, cui Oenopionem, & Staphylum peperit, ut nonnulli scribunt, & ne fabulosa diu conseter, locum tantum Plutarchi, male in latinum cōuersum emendabimus, ne aliquis literarum grecarum ignoratione testimonium ex eo scripto accipiens, falsa aliquando, & ridicula pronūciat, quod multis accidisse uideo, ubi in Theseo, & Ariadna omnem grecorum scriptorum turbam citat, atque ita ait, τὸν δὲ δ'αμάρξεν ἔξ' ἡ δ'ο's παρ' οὐκί δ' αἴγλης, quem locū ita latinum facere potes: Gratus enim eum domabat amor Panopeidos Aegles. Hunc autem uersum ex Hesiodo Pisistratum exemisse ait Hereas Magarensis, quēadmodum cōtra euocationi manium Homericæ idem inseruit, Perichoum, Theseumque deorum iustissimam prolem, ut id gratificaretur Atheniensibus. cum autem hæc ipsa uerba quidem trāstulerit, plane cognosces, si aliquando Thesei uitam in manibus fumes, ubi ita scriptum reperiēs, grauius enim amore Aeglidis Theseus excutiebatur, hoc uerbum ut Nerea Megarensis refert, ab Hesiodo Pisistratum remouit, quemadmodum alias Homeri funeralia inuadēs, Theseum, Pyrichoumque deorum generosam prolem exemit, ut Atheniēsis rem gratam cōficeret, mitro hiantem compositionem, uerba inculta. nonne sensum totum inuertit, cum contraria transtulerit? omitto infinitos penē illius errores cum in hac uita Thesei tum in alijs, non enim cum accusabo, quem nolo nominare, tu auctorem agnosces, si inspexeris in uicem, à quo Thesei uita traducta sit. sed ut ad amorem Bacchi, & Ariadnæ redeamus, omit tamusque multa, quæ Plutarchus scribit, Diodorus tradit Theseum eam reliquisse in naxo admonitum per somnum & quidem minis à Baccho, ut ea dimissa inde abiret, Bacchumque eam tulisse in montem, qui appellatur Dryops. Naxon insulam prius Strongylem dixerunt, antea Diam dictam, cum ducentum annis tenuissent Thraces, Cares deinde occuparunt ex Lamia aduēcti, quibus Naxus Polemonis filius imperans pro Dia à se Naxon nunc cupauit. Strabo Diam appellat. Ouid. Diæ telluris ad oras. alibi: Qua breuis æquoreis Dia feritur aquis. (Modos lyricos) Formæ damna doctrina emendat, qua potissimum gloriatur. (Pegasides) De Pegaso, & Musis lege, quæ luculētissime dictauimus in eum uersum Ouid. Pegasi Oenone Phrygijs celebrissima filius cum superiori anno heroidas profiteremur. (Dictant) Nam musæ mihi scribenti dictare carmina uidentur. Dictare autem est enunciare, quod alius excipiat, unde dictata non in literis tantum, sed in alijs quoque artibus appellamus, ut illud peragit dictata magistri, & Gladiatores meditant dictata lanistæ, frequentatium autem est à dico, nam quæ docemus, sæpe inculcamus, ut penitus excipiantur, & ediscantur. (Nec plus Alceus) Alceus Omphales, & Herculis filius, Alceus Atheniensis tragicus, Alceus comœdiæ ueteris scriptor, à quo editæ sunt decem fabulæ. Alceus Mitylenæus fratrem Antimenidum habuit, quem à uirtute bellica laudat, oppressa autem patria à Tyrannis poemata lyrica aduersus eos edidit, quæ *σχιστομήλ*, id est continētia seditionis inscribuntur, propterea aureo plectro dignus censetur, elocutione magnificus, & diligens. sed ad lusus, & amores descendit, cum tamen esset maioribus aptior, hæc ex diuersis scriptoribus grecis ex Fabio accepimus. Hora. Et te sonantem plenius aureo Alceæ plectro. (Conforti patriæque) Nam & ipse Mitylenæus fuit. (Conforti lyreæque) Et ipse lyricus, hunc (ut ille ait) Næuus delectauit in facie pueri. (Grandius) Nam, ut diximus ex Fabio, magnificus est eloquentia, & grandiloquus. Sappho se interiorē esse negat, quia scilicet tantum assequatur suauitate carminis, quantum ille granditate.

A T Q V E alie centum, quas hic sine crimine amauit) Ergo priores cum crimine nisi sit, Amithone, Cydno. Artis, atque alię centum quas omnes sine crimine amauit, mihi uiles sunt. (O facies) Comicus dicit, O faciem pulchram tribus enim casibus iungitur O. cetera constat, dummodo norit puer. (Gnosida) Esse patronymicum à patria, quod de

A S C.

declinat hæc Gnosis, huius Gnosidos &c. (At mihi Pegafides) Natura magistra qua quisq;
re maxime prestat, ea se potissimum commendat, ut Sappho hic ab arte poetica, & musica ue
na. Pegafides sunt musæ dictæ, quæ poetis, & poetrijs carmina dictare. i. scribenda pronun
ciarem finguntur quod mortalibus ignota, aut tanquam ignota à poetis produntur.

DOM. **S**I mihi difficilis) Omnia sin
gulatim diluit, quæ obici
*Sū bre poterant, ut non amaret, aliaq;
uis, at exemplis defendit, alia ratione
nomē, contraria. (Incipit ab eo, quod
qā ter firmissimum est in aduersario,
ras iple q formosa non sit, quod diluit,
at oēs. & transferendo crimen in natu
*Est mi ram, quæ sibi formam negauit,
hi men & opponendo ingenii laudem,
sura no quæ plus amari potest, quam ip
minis sa forma. (Nec me despicias)
ipsa fe Hic ostendit, quomodo rependit, & reparat, nam breuitatem formæ, famæ (ut ait) celebra
ro te extendit, quanquam allusio uideri potest non debuisse maius corpus formari sub bis syl
labo nomine, & tam breui, ut quod certa ratione excusare non potest, ingenua quadam ur
banitate eleuet. (Candida si non sum) Andromede Cephei Aethiopum regis filia à Per
seo, notissima fabula, amata est, & ipse liberata nullis precibus parerum potuit retineri (ut
scribit Hyginus) Quo minus Perseum liberatorem sequeretur, relata in cælum Mineræ
beneficio, uestigia uinculorum, quibus exposita fuit monstro, ætate sua permanisse scribit
Plin. in Iope portu, ubi illud monstrum fabulosum celebratur, cuius ossa Romæ relata fuis
se idē est auctor Alidi Ouid. Andromedam nigris Perseus portauit ab Indis. Andromede
præterea liberta Iulie Augustæ paruitate corporis insignis, nam duos pedes non excessit,
& palmum. De Perseo multa recitauimus ex grecis auctoribus in cōmentariis Siluarii, in
eū uersum. Fluctuagus uolucrum comēbat Persea Dyctis. illud adde, quod Pherecydes scri
psit Perseum Argos rediisse cum Cyclopiis, matre Danaë, & Andromede uxore, & cū pa
trē ex Larissa accerseret, iactu disci eū uulnerasse, mortuumq; humasse ibidē, *βοιωτῶν μὲν πρὸς*
ἐλέῳ καὶ λίτῳ ἄρχοι τὴν λαναν καὶ ἀνδρομέδην πᾶσι δέοντο. (Et uariis albæ) Aristoteles in 7. de hi
storiam animalium docet, quæ animalia inter se amica sunt, quæ item inimica, unde Plin. si
nem decimi naturalis historię traduxit eo capite, ubi agit de amicitiiis, & inimicitiiis ani
malium, ubi ita scripsit, Rursus amici pauones, & columbæ, turtures, & psittaci, merulæ & tur
di, cornix & ardeolæ, ubi quod de turture & psittaco scribit, ex se tradit, ab Arist. certe non
accepit. Ouid. idem in Psittaco Corynnæ omnes, quæ liquido libatis in aëre cursus. Tu tū
ante omnes turtur amice dolo. Plena fuit uobis omni concordia uita. Et stetit ad finē lōga,
tenaxq; fides. Arist. in 7. de hist. anim. ita scribit. *ἡ δ' ἐ' Ἰνδῶν ἀπαξ τίχεται ἀλλὰ διὰ τοῦ τᾶ*
μὲν πρὸς αὐτὸν ἄδελφον ἵσχυ πρὸς αὐτὸν. Afinus & Spin' inimici inter se sunt. & mox. & merula quoq;
turturē amat, Plin. Psittacū dixit, quæadmodū, quod Plin. tradit eodē lib. de Egitto, & Af
no. Arist. de Acanthide & Afino scribit, non de Egitto, cuius alias meminit hinc Sappho
ostendit aliorum amantium exemplo se, quamuis nigra sit, à Phaone candido amari posse,
cū aues diuersorum generum, & coloris naturalis quadam iungantur amicitia, ut colūbæ,
& pauones. Iunguntur uariis. Fauibus, aues autem uariæ sunt pauones uarietate colorem
distincti, nam de his omnino est intelligendum, cum diuersi generis coniungantur, ut etiā
psittacus & turtur quod sequitur. (A uiridi aue) A psittaco, qui ex India mittitur uiridis to
to corpore, ut scri. Plin. torque tantum miniato. De psittaco plura leges apud Plin. 10. natura
lis hist. eundē Arist. *ψιττακῶν* appellat genere fœminino.

ASC.

INGENIO forme) Vnde ille, Ingenio pollet, cui uim natura negauit. (Mensurā no
minis) Quia bisyllabū habet nomē, quasi præfatio quodam indicū sit, sicut Hippolyto, qua
equis

equis soluendus, vnde dici solet. Cōueniunt rebus nomina sepe suis. (Cādida si non sum)
Docet exemplis, quod ille. monet, qui dicit, O formose puer nimium ne crede colori. Alba
ligustra cadunt, vacinia nigra leguntur. (Et varijs). i. variorum colorum columbis. (Et ni-
ger à viridi turtur amatur auē) Est ergo turtur sub incerto articulo epicœnum, dum auem
significat, nam de piscibus dicit Plautus obustos turtures, genere masculino, quod seque-
mur. (Si, nisi quæ facie) Vt laudari mereatur, illum laudat a forma vultus. Quod autem bis
dicit: Nulla futura tua est, sic construitur.

Nulla futura tua est: nulla futura est:

At mea cum legeres, etiam formosa videbar:

Vnam iurabas vsque decere loqui.

Cantabam memini (memimerunt oīa amantes)

Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.

Hæc quoq; laudabas: omniq; à parte placebam,

Sed tunc præcipue cum fit amoris opus.

Tunc te plus solito lasciuia nostra iuuabat.

Crebraque mobilitas, aptaque verba ioco:

*Et, quod, vbi amborum fuerat cōfusa voluptas:

Plurimus in lasso corpore langor erat.

Nunc tibi Sicelides veniunt noua præda puellæ:

Quid mihi cum Lesbo? Sicelis esse volo,

*Nec vos erronem tellure remittite nostrum

Nisiades matres, *Nisiadesq; nurus,

Nec vos decipiant blandæ mendacia linguæ:

Quæ dicit vobis, dixerat ante mihi.

giov. d. 1. 9. i. beatâ sedes, urbem per cirductionem dixit Hom. quo loco Crates, Aristar-
chus, & Eustarchius ambigunt, quem locum poeta designet. Strab. in 8. Lesbō affirmat. Ma-
car. enim insulam tenuit ante Lesbō regem, quod etiam Diod. tradit, quamuis eum Maca-
reum nominet, huius filix fuere Methymne & Mithylene, à quibus duæ in insula vrbes co-
gnominate sunt. Patriæ autem caritatē Sappho amoris postponit. (Nec vos errorem) Qui
errorem legunt, sensum non percipiunt, & planetæ cognomen inepthæ huc transferunt. Re-
mittere est condonare, vt, remisit tibi iniuriam. i. cōdonauit. Remittere item est ad negligen-
tiam descendere, vt, animum remittere dicimus, cum deponimus curas, & negligimus, cui
contrarium est intendere, ex translatione ab arcu. Monet itaque Sappho Siculas mulieres
ne remissæ, & negligētes in errorem labantur, putantes soli & patriæ mutatione Phaonem
esse lui dissimilem. Nam ait, idem est, & tam idoneus ad decipiendum, quam fuit in Lesbo,
cum me decepit. (Nec remittite) Nec condonate errorem nostrum. (Tullure) Quia Phaon
tellurem mutauerit. (Quæ dicit nobis) Per rationem subiungit. (Nisiades matres) Nefis
insula Campaniæ, cuius meminerunt Papin. & Luc. Nefeidem, siue Nefidem dixerunt Scyl-
lam poetæ. Quid. in remed. Præterita cautus Nefeiða nauita gaudet. Tu loca, quæ nimium
grata satere, caue. vt legere posses. (Nefiades m.) i. Ciculæ media syllaba per finæ resim pro-
ducta. Nefea præterea regio est iuxta Aetnâ mōrana, vt Str. scr. Cū ergo tū dixerit ad Aet-
nâ esse Phaonē, appellat mulieres Sicula, Nefiadas regione proxima. hæc snia magis placet.

SI Nulla futura est tua). s. amica, aut cōiux, nisi ea, Quæ possit videri facie. i. per facē di-
gna te. (Nulla est futura tua) Quia nullā talē inuenies. (At me cū legetes). i. eligeres. (Cū
fit amoris opus) Cum impudicitia notata sit mulier, satis impudice lasciuia suam fatetur,
quod

Nulla futura tua est) prior
pars huius versus sub con-
ditione profertur, altera sub affir-
matione. Si, inquit. (Nulla tua
est futura) hoc est nullam ama-
bis. (Nisi quæ facie). i. præstantia
formæ. (Poterit videri digna te)
.i. conuenire formæ tuæ. (Nulla
futura tua est) Affirmādo negat
.i. nullam omnino amabis, nulla
enim tam formosa est, quam tu,
tum præcipue his versibus lasci-
uiam suam ingenue profitetur,
& se tribadem fuisse, vnde impu-
dicos corporis motus didicerat,
& illebricitatem gemit. (Cum
Lesbo) Lesbos insula quasi Me-
tropolis Aeolicarū urbium nobi-
lis Vinetis, & vini præstātia, no-
men sortita à Lesbo Lapithæ fi-
lio, Hermete prius, Lafia, Pelas-
gia, Aethiope, Aegira, Macaria
denique appellata. eandem *μυκά*

DOM.

*Atque
vbi.

*O vos

*Siceli-
desque
nurus.

A S C.

quod in muliere pudica indecorum foret. Pu llæ Sicelides).i.Scilienfes. fic Maro. Sicelides mufæ paulo maiora canamus &c.(Nec vos errorē)Ordo eft. (Nec vos ò matres Nefiades) .i.quæ Nefam regionem iuxta Aetnam colitis.(Et nurus).i.fponfe,aut matronæ Sicelides.(Remittite).i.condonate,& abolete.(Noſtrum errorem).f.quod Phaonem amauimus,aut quem Phaon in nos commiſit. (Tullure) .i.propter tullurem,hoc eſt nolite excuſare errorem noſtrum propter terram,dicentes videlicet,nos ſtulte amaſſe,quia Phaon nō eſt de patria mea,ſicut & de veſtra,& ideo vos non errate,quæ cum in patria ſua amatis, & retinere poteſtis,quia. Quæ dicit vobis,dixerat ante mihi.

DOM.
*Immit-
tes.

S Icanos immites) A Sicano re
ge appellatos Siculos, de quo
hifloriam lege apud Dion. Ali-
carnaffeū in 1.vnde Solinus quæ
dam accipit. Thucydides quoq;
in 6.hiſt.ſcribit. σικάνοι δ'ε' με-
τ' αὐτὰς πρῶτοι φαίνονται ἐν σικί-
σ' αὐτοὶ ὡς μὲν αὐτοὶ φασὶ καὶ πρὸ
τερος, (Immites) Crudeles in me
cū retineāt Phaonē delicias me-
as nam eſt epitheton non perpe-
tuum Sicularum, ſed cōueniens
præſenti affectui Sapphus. (Erycina) De felicitate templi Veneris Erycinæ, & de mulierib-
us eius miniſterio dicatis,diximus in commenta.Siluarum.inuocat autem Venerem,quō-
niam poëtæ,qui amatoria ſcribunt,sunt in Veneris tutela.vt Plato ſcribit poëſim dicatam
eſſe Muſim,ſed amorem Veneri & Papin.de Stella ad Venerem.Hic tibi pleſtra dedit, mi-
tisq; incedere vates Maluit.propterea ſequitur, Vari conſule Diua tuæ. (An grauis) Ni-
mirum,inquit,in hanc calamitatem delapſa ſum,quoniam fati tenor & ſeries, quæ mala in
me eſſe cœpit,non definit.An,non tam interrogantis eſt, quam ſuccenſentis pertinaciæ fa-
torum. Alibi Briſeis. An miſeros triſtis fortuna tenaciter vrget? venit inceptis mollior au-
ra meis?(Natalēs) Anni à ſexto,inquit,anno p mala,tanquam per articulos producta ſum.
natales pro condicione ortus, & generis. Iuuen. vero pro celebritate diei natalis protulit.
Palma inter dominas virtus natalibus æquat.i.non aliter ea victoria exhilaratur, quam
diei natalis celebritas.Sed plura illic leges in cōmentarijs: hic natales pro annis accipiun-
tur. Tot.n.dies natales celebrantur,quod aguntur anni, & victoria illa apud Iuue. ſingulis
annis,tanq̃ dies natalis,colitur. (Oſſa lecta) Seruius neſcio quia parum vtiliter ſe grāmā
cum profeſſus,illud Virgilianum exponens.Oſſaq; lecta cado,fabuloſum cōfingit morem.
Neſcio quia ambigit.legebantur oſſa,i.cineres,cum flamma rogi ſubfederat, non q̃ legeren-
tur,vt ille putat,ſed colligebantur,hoc autē verbū eſt pontificale & ex lege duodecim tabu-
larum,lex hoc carmine ſcripta erat. Homini mortuo ne oſſa legito,quo poſt funus faciat.
(Arſit inops frater) Sappho treis fratres habuit,vt ante diximus,Larycū,Eurigyium,Cha-
raxum,qui Rhodopen meretriculam amauit.Nam Xantus Samius Rhodopin puellā Thra-
ciam in Aegyp̃tum detulit,quæ antea Iadmoni ſeruierat yna cum Aefopo tabularū ſcripto-
re,ibiq; proſtrabat illecebrisq; meretricis magnum fecerat quæſtum,adeo vt Strabo,& Pli-
nius ſcribant Pyramidem ab ea fuiſſe erectā,quod tñ Herodotus temporū rōne reſellit,cum
alioquin ingentes opes illius fuiſſe concedat,teſtimoniumq; afferat ex decima ab ea perſo-
luta verubus ad horrendos boues Delphis dicatos.Tam autē grātæ libidinis fuit,vt in Græ-
cia eius nomen celebre fuerit,vt poſtea Archidices,quæ tñ ad illuſ famam nō acceſſit. Cha-
rixus cum vinum Leſbium ad Naucratiſ comportaret eius amore captus eſt,redimitq; in
libertatem grandi pecunia tandem ipſe in patria eſt reuerſus,puella in Aegypto permāſit.
Sappho(vt Strabo ſcribit) eam Doricam appellat,addens id, quod ipſe quoque fabuloſum
eſſe ait, de calceo ab Aquila delato Memphim, quod ſi voles leges, in decimoquinto illius
operis. (Inops) Redempta in libertatem meretricula. (Male) Turpiter, & per infamiam.

Tu

T V quoque) Implorat auxilium Veneris, cuius præclarū erat in Eryce monte Siciliæ templum, eiusque se uatem dicit, eo q̄ sepe lasciuos cantauerit amores. Ostēdit præterea, quod & superiores ferē Heroides, malorum suorum seriem, qua si generi suo fatalem. (Sex mihi natales. (Ordo est. (Sex natales). .f. dies. i. sex anni. (Ierant). i. transferant mihi.) Cū ossa parenti. i. patris mei. (Lesta). i. collecta ex rogo. (Bibere meas lacrymas) Quas. f. ifundi. (Ante diem). i. maturum tempus, sicut, sed cadat ante diē Aen. 4. (Quasq; male amisit, nunc male querit opes) Id usu uenire solet, ut in filio prodigo nobis depinxit Saluator. Et ideo, quia (ut dicit alibi) Non minor est uirtus, quam querere, parta tueri, monendi sunt iu uenes, ne sua dilapident, aut prodigant.

ASC.

Quasque male amisit, nūc male quærit opes.
Me quoq; qđ monui bene multa fideliter, odit:
Hoc mihi libertas, hoc pia lingua dedit.
Et tanquam desint, quæ me sine fine fatigent:
Accumulat curas filia parua meas:
Vltima tu nostris accedis causa querelis:
Non agitur uento nostra carina suo.
Ecce iacent collo sparsi siue lege capilli:
Nec premit articulos lucida gemma meos.
Veste tegor uili nullum est in crinibus aurum:
Non * Arabo noster rore capillus olet.
Cui colar infelix? aut cui placuisse laborem?
Ille mei cultus unicus auctor abest,
Molle meum leuibus cor est uiolabile telis:
Et semper causa est, cur ego semper amem.
Siue ita nascenti legē dixere sorores:
Hæc data sunt uitæ fila seuera meæ.
Siue abeunt studia in mores, artesq; magistras:
Ingenium nobis molle Thaleia * dedit.

Male quærit) Magno discri mine, & in commodis. Mo nui multa) Imo lacerauit fratrem multis carminib. nec tantum, ut scribit Herodotus in 2. historia cum: *χάρειν δὲ ὡς λυσάμεν* *ἑοδῶπιν ἀπενόσησε ἐς μετὺ λήνῃν,* *ἐν μελεπολλὰ Σαπφὰ κατεκερτο* *μησένι* (Lingua pia) Ab eo loco, qui preter spem dicitur, & mise rationem mouet, & fratrem trahit in odium, cum sibi aliter eue nisse ostendit, quam oportuerat. (Filia parua) Hanc peperit Cercola Andrio coniuge iam mortuo, puellaq; appellabatur Clis, quod Suid. ita scribit, *καὶ θυγατὴρ ἐποινῆσατο ἐξ αὐτῶν κλέος ὠνομασθῆναι*. (Non agitur) Per interrogatione legendum est. nam cum proposuerit fortunā aduersam in se pertinacem esse, enumeratis singulis incommodis, quasi probauerit, quod proposuit, per interrogationem acclamat. Nō-

DOM.

* Arabū noster dona

* facie

ne nostra carina). i. nostræ fortunæ cursus. (Agitur). i. percellitur (Suo cursu) Sua pertinacia, & serie maiorum? nam ad id refertur, quod dixerat: An grauis inceptum peragit fortuna tenorem? Et manet in cursu semper acerba suo? (Non agitur) Interrogatiue, q. d. agitur. nam etiam ita interrogamus. non feci? perinde est, ac si diceret, feci. Vel, non potui abreptū diuellere corpus? cum autem dicimus, egi negamus. (Ecce iacent) Misericordiam mouet ab habitu. (Capilli sparsi sine lega) Mulieribus fortunæ miseratio sparsi capilli, & funebris prope dolor. (Sine lege) Incompti, & sine ordine. (Nec premit articulos) Annulum etiam, inquit, deposui. nam in dolore abijciebatur etiam à uiris, quod fecit omnis bobilitas, cum Cn. Flaminio Libertino patra ædilis creatus est, Cato Petilio consulis filio præterito, equites uero non annulum, sed phaleram deponebant in mœrore publico. (Aurum in crinib.) Hom. in 17. Iliad. scribit Euphorbum Panthi filium habuisse implicitos crines auro, & argento. Propterea Plin. dubitat an usus auri cœperit à uiris, an mulierib. cum de uiro illud Hom. affirmet, nec antiquius extet in muliere exemplum ipse tamen Homeri carmen non indicat, nec nominat Euphorbum. (Rore Arabo). i. myrrha, qua uncti crines myrrhei dicuntur. Hora. Dic & argutæ properet Neeræ Myrrheum nodū cohibere crinem. de myrrha alibi diximus. (Siue ita nascenti) Ex disciplina mathematicorū, qui dicunt hominem fortiri uitam ab ineunte ætate. (Sorores) Parcæ, quæ tres sunt notæ carmine Hesiodi, & nostrorū con-

consensu pro fatis ab Homero accipiuntur, & alibi, & ubi Alcinous ait, *πρὸς δὲ τὸν σὺν ἡσάν* καὶ ὁ δὲ καὶ χέσσις καὶ ἡ τριτὴ καὶ τριτὴ. quod Plato quoque in legibus ostendit. (Abeunt studia in mores). i. siue formamus mores studiis, in quibus uersamur. (Thalia) studium poetices. Musæ Ardalides etiam appellatæ sunt, ut aliquid offeramus non omnibus notum, ab Ardalio Vulcani filio, qui eum ad Thoërenios tibiam & musas detulisset, eas ita appellauit. Arcades negant Erato esse musam, sed uatem fuisse aiunt nupserit Arcadi Calixtus filio Aegyptii tres tantum uates colunt, Sibyllam, Herophilen, & Saben. (Fila seuera) Allusio est ad parcas, quæ uitam humanam nere dicuntur. (Seuera) Pertinacia.

ASC. E C C E iacent) Ut commiserationem excitet, recitat negligentiam cultus sui. (Rore Arabo). i. myrrha. dicitur autem hic Arabus, a, um. & Arabs, sed hic Gentile nomen pro patrio usurpauit. i. pro Arabico. (Cor est uiolabile &c. Hic patet monosyllabum cor aliquando produci. (Siue abeunt studia in mores) Quia consuetudo est altera natura, studendum est ergo quam primum rebus honestis, quod sese non fecisse fatetur, & dolet.

DOM. **A**bstulit') Rapuit allestam in amorem, deiecitque mentem, & consilium. (Raperes) Nam aurora Cephalum, cuius amore capta est, rapuit, abduxitque per auras. Ouid. Lutea mane uidet pulsus aurora tenebris, Inuitumque rapit. ea deferata ad Procrin est reuersus quam inscius interemit. nota fabula, Ouidii præsertim carmine in fine Artis. Hyginus quædā fabulosa addit, quæ ex historia uideantur. (Hunc si conspiciat) Alludit ad fabulam Endymionis, qui quā primus cursum Lunæprehendit (ut ait Plin.) dictus est dilectus fuisse a Luna, quem dormientem osculabatur. huius sepulchrum ostendit, ait Strabo, ad Latmum montem Carix in quodam antro, ubi est mōs pediculorum, ut scribit He

* haud

* deus,

* uerum

ut

* Et mo

do

* nostra

Quid mirum, si me primæ lanuginis ætas

Abstulit, atque anni, quos uir amare potest?

Hunc ne Cephalo raperes Aurora, timebam:

Et faceres. sed te prima rapina tenet.

Hunc si conspiciat, quæ conspiciat omnia, Phœbe:

Iussus erit somnos continuare Phaon.

Hunc Venus in cœlum curru uexisset eburno:

Sed uidet * & Marti posse placare suo.

O nec adhuc iuuenis, nec iam puer, utilis ætas,

O * decus, atque æui gloria magna tui.

Huc ades: inque finis formose relabere nostros,

Non ut ames oro, * sed te ut amare sinas.

Scribimus: & lacrymis oculi rorantur obortis:

Aspice quàm sit in hoc multa litura loco.

Si tam certus erat hinc ire, modestius isles,

* Si mihi dixisses, Lesbi puella uale.

Non tecum lacrymas, non oscula * summa tulisti,

catcus, plura de hoc in cōmentariis Siluarum diximus. (Iussus erit cōtinuare somnos) Curabit. n. Luna, ut semper dormiat Phaon, qui formosior est, ut hunc osculetur. Nimirū hūc locū accepit Ouid. ex poemate Sapphus. nā apud græcū scriptorē ita legitur, *πρὸς δὲ τῆς* σελήνης πρὸς αὐτὸν ἐρωτοῦσε καὶ Σαπφὸς ἐρῶς ἔδωκεν αὐτοῦ καὶ κατέχευε πρὸς αὐτὸν τοῦ νυκτῶν πλὴν εἴτε κείμενον ὕπνον ἢ μετέναι διὰ πάντ' ὅδε λαβόντων. (Curru Eburno) Argenteū currum tribuunt Lunæ poetæ, quā illi argenteum dicatum sit, ut scribit Eustathius, eburnū Veneri. eburnū em Aethyopiū etiam in precio, qui regibus Persidis uicenos dentes elephātorum singulis pendebant, ut Herodotus scribit, id autem fuit ccc decimo anno ab Vrbe cond.) Huc ades) Blandientis est mulieris, & amanter gestientis. (Rorantur) Guttis hume solemus, & debemus quæ multa litura. (Hoc loco) Hac parte epist. quæ oblitterata est manatibus lacrymis. Plin. profecto in oraculis animus inhabitat, ardent, incenduntur, humectant, cōueniunt, hinc illæ misericordiæ lacryme, hos cū osculamur, aium ipsum uidemur attingere, hinc fletus, & rigantes ora riui. quæ ille humor est in dolore tā fixūdus, & paratus? superiorē aut uersum ita leges mea quidem sententia. Nō ut ames oro, sed te amare sinas. (Lacrymis ob-

obortis) Inter scribendum exortis, ita illud Virg. de Didone, Sinus lacrymis impleui obortis, in sermone scilicet. (Si tam certus eras) Accusat rusticitatem, q̄ se discedēs ne salutaerit quidem. (Lesbi puella) Hæc erat appellatio sine vllō amoris indicio, saltem si non proprio nomine, aut amicam appellans, dixisset, Lesbi puella vale. (Oscula) Et in ijs sua est lasciuia, cum oscula columbarum dixit Martialis, impudicum osculū intellexit. nam columbe osculantur proprio ritu, antequam misceatur ratio, inquit, familiaritatis hoc ordine ab te implenda fuit, vt salutares, tum nostra accipe: es oscula, denique munera.

QVID mirum &c.) Purgat errorem suum cum laude Phaonis, tam enim illud formosum, atque amabilem prædicat, vt non potuisset eum non amare, in ea præsertim ætate, quæ etia ab Aurora amari potuisset ex Cephalus, & à Luna, vt Endymion, & à Venere, vt Mars. (Litura) A Lino spinum litum corripitur, vnde & littera corripui debuit, sed t, geminatur si cut in quattuor quotidie. rettulimus eadem de causa. (Modestius iſſes). i. ne potuisses, aut debuisses. (Lesbi puella) Vocariius est à nominatiuo Lesbīs Lesbidos, & ita corripitur vltima, quæ genitiui calus à nominatiuo Lesbos produceretur.

A S C.

D O M.

*Admo
nui, q̄tu pi-
gnus.

* Aliq

legit dī

scedar,

ex affe-

ctu op-

tātis fœ-

ac si di-

vt nun-

sed quā di-

scedar,

à me op

* Verba

* Rup-

* Sic &

i Cana

i. mea pe-

ste. al.

ver o l.

pe-

nelij

Denique non timui, quod dolitura fui.

Nil de te mecum est nisi tantum iniuria: nec te

* Admoneat, quod tu munus amantis habes.

Non mandata dedi: neque enim mandata dedis-

Vlla: nisi, vt nolles immemor esse mei. (sem

Per tibi, qui nunquam longe * discedit, amorem:

Perque nouem iuro, numina nostra, deas:

Cum mihi nescio quis fugiunt tua gaudia, dixit:

Nec me flere diu, nec potuisse loqui.

Et lacrymæ deerant oculis, & * lingua palato,

Astrictum gelido frigore pectus erat.

* Postquā se dolor imminuit: mea pectora plāxi,

Nec puduit * scissis exululare comis:

Non aliter, quā si nati pia mater adempti

Portet ad extructos corpus inane rogos.

QVod dolitura fui) Non timui discessum tuū ob quē eram dolitura. (Iniuria) Quod .i. me deseruisti ad concubitum referre num placet, eo enim Sap. pho alibi gestit, & in mœrore eius memoria repetit. (Nec te admoneat, quod, tu munus amantis habes) Causam ostendit, quare munera discedentibus amicis dari, accipique soleant, vt. f. sint monumenta amici absentis, cuius representent memoriam, sed quā discedens præter iniuriam, & abeat quæ sum deserta, nec à nobis accipisti. quod te admonere possit mei absentis. Itaq; leges, admoneat, vt dicat, nec te potest admonere. (Amantis) .i. mei munus, tis.

quod habes, nullum enim discedens accepisti, ad coitum referre non placet. Quid enim sensus est? nec ego admonui te q̄ tu habes munus amantis. i. coitum necesse est superioribus conueniat, vbi ait, eum nihil sibi reliquisse, & hic dicat eundem nihil à se accepisse, quod ce, tunc absentis monumentum sit. (Per tibi qui nunquam) Iurat per numina proxima qui ac pri demum in inuidiam obijcit. Iuro, inquit, tibi per amorem, qui nunquam longe discedit, vt pectora ad id referatur, quamuis ipse procul discedas, hic semper proximus est, nam semper amoris plāxi & (Per) Est iurantis particulæ quæ nunquam sine accusatiuo effertur. nam illud Virgilia- Medea. num. (Per tibi) si qua est, quæ restet adhuc mortalibus vsquam Intemerata fides, idem Protin⁹ est, ac si dixisset, per fidem, si qua est &c. sed antiqua simplicitate relatiuum, nomenque con abscessa sonant. (Cum mihi) simplicitate narrationis fidem, quā iuramento parauerat omni ex parte implet, nam ita narrat, vt non aliter accidisse credibile sit. (Non alter) Per compassionem doloris magnitudinem exprimit, & quasi rei probatæ cumulum addit. (Pia mater) Non tantum mater, sed quæ pia etiam est, & vnice filium amauit. (Corpus inane) ste. al. Cadauer vacuum anima. (Rogos extructos) Rogus construebatur lignis congestis in ver o l. num, vnde strues lignorum dicitur, de quo hoc carmen extat legis 12. tabularum. Hoc plus nec pe- ne facito, rogam aſcia ne polito. Olim in terra ponebantur mortui, etiam apud Romanos, stora & postea, quamuis cremari institutam sit, multæ familiæ priscum ritum seruabant, vt Cor plangi.

nelij

S A P P H V S

nelij Patricij, ex quorum familia nemo crematus est ante Syllā, quid id de se iussit, veritus ne cadauer erueretur à Marianis, nam ipse C. Marij sitas reliquias apud Anienē victor dis-
sipari iusserat, hoc est quod Plin. sub oscure in 7. scribit, apertius Cicero in legibus.

ASC.

DENIQUE non timui, &c.) Sic 4. Aen. Dido. Hunc ego potui tantum sperare dolo-
rem, & perferre soror potero. (Quia ut dicit diuus Gregorius) Tela preuisa minus lædere
solent. (Per tibi qui nunquam &c.) Iuramenta solent à poëtis deligi apta personis, & nego-
cijs, ut nauæ per Maria, ut Palinurus: Maria aspera iuro. Parente per salutem filiorum, ut
per caput hoc iuro, per quod pater ante solebat, viri fortes per dexterā, & hic amās per amo-
rem, quem dixi nunquam longe discedere, aut quem eum sibi præsto habet, aut quia subito
puniat perfidos. (Perq; nouem iuro numina nostra deas) Quia & ipsa vates per musas iu-
rat. (Cum) Antiqui u in o vertebāt, ut voltis, vortex, vorto, sed nunc volunt temporis cum
scribi, cum tamen antiqui nunquam u geminarent, scribētes in nominatio seruos, dauos,
auos, &c. (Nec) Peccet, qui indifferenter, cum, scribat. (Planxi) idest percussi.

DOM.
*Chara
xes.

Gaudet, & è nostro) Mouet
misericordiam, cum osten-
dit fortunam suam ludibrio esse
aduersarijs. (Crescit) exhilara-
tur, tum aios. (Quid dolet hæc?
Verba Charaxi insultantis foro-
ri, & acerbæ obiurgantis amoris
turpitudinem. (Filia) Ad id re-
fert, quod dixit antea, se non mi-
nus dolere, quam quæ luget filiū
amissum, cui addit testimoniam
fratris. Is enim cum videat tan-
tum eius mœrorem, quantus in
filij funere esse solet innuēs eam
alia de causa dolere, quæ quidem
turpis est. Non debet, inquit, tan-

Gaudet, & à nostro crescit mœrore * Charaxus
Frater: & ante oculos itque, reditque meos.

Vtque pudenda mei videatur causa doloris:

Quid dolet hæc? cerce filia viuit, ait.

Non veniunt in idē, pudor, atq; amor: oē videbat

Vulgus: eram lacero pectus aperta sinu.

Tu mihi cura Phaon: te somnia nostra reducant,
Somnia formoso candidiora die.

Illic te inuenio: quanquam regionibus absis:

Sed non longa satis gaudia somnus habet.

Sæpe tuos nostra ceruice onerare lacertos:

Sæpe tuæ videor supposuisse meos.

topere angi, nec hic mœror est pro filia, quæ quidem viuit, hæc autem fuit filia Cercolæ, &
Sapphus. (Non veniunt in idem) Est præmunitio eorum, quæ dictura est sententia simplex
eadem solet proferri cum ratione, ut illud. In omni certamine, qui opulentior est, etiam si
accipi iniuriam, tamen quoniam plus potest, facere videtur. Duplex est, ut illud Terentia-
num, obsequium amicos, veritas odium parit. In oratione aut sententiæ sunt tanq̃ lumina,
minus crebræ apud antiquos, sed postea corrupta eloquētia nimis vsurpatæ sunt quod inui-
diosè in Senecam ut puto, dixit Fabius. (Veniunt in idē) Idem non pot pudoris hñe rōnem
& dare operā amoris. alibi Ouid. in Epist. Phædræ. Quid deceat nō videt vllus amans. (Om-
ne vulgus videbat). f. me, & tñ sup. ego negligebam, nō. n. poteram seruire pudori, cum tam
perdite amarem. (Tu mihi cura Phaon). i. negligo omnes, nec me eorum pudet, tui. n. amo-
ri legibus indulgeo Phaon. (Illic te inuenio) In somnijs saltem te amplector, somnia inter
ediderunt, ut ex interpretatione antiphontis apparet, qui hæc exponebant, cōiectores sunt
breuis hæc eū & non vera voluptas. Quam epistolam nō esse Ouidij, certa rōne docuimus,
nam nec, quæ legitur Paridis ad Helenam, nec quæ Helenæ ad Paridem, nec quæ Leādri ad
Hero, nec quæ Herus ad Leandrū, nec quæ Acōtij ad Cydippen, aut Cydippes ad Acontij,
ab Ouidio vnquam scripta fuit, quod ipse aperte testatur, nam ad Macrum scribens ait sedi
chareus, & quod male gratus Iason: Hippolytiq; parens: Hippolytusq; legat, nomine vero
virorum Sabinus epistola confinxit, quod ibidem testatur, Quā cito de toto redijt celer or-
be Sabinus: Scriptaq; diuersis rettulit ille locis, si ergo prius scripsit Helena ex Ouid. post-
eaque

eaq; respondit Paris ex Sabino, quomodo possunt esse Ouidij? nam Helena hic non scribit, sed respondet, & Paris non respondet, sed prior scribit nimirum hæc epistolæ adulterinæ sunt, & eodem penè stylo ab aliquo scriptæ, quo reliquæ quæ falso ab Ouid. referuntur.

CRESKIT nostro merore) Vnde Sinon Aen. 2. Hoc Itachus velit, & magno mercen-
tur Athridæ. Grauis enim dolor est, cum mala nostra inimicis gaudio sunt, & nos illis ludi-
brio, ait ergo Charaxus. (Quid dolet). s. soror mea, quæ meos amores olim tam seuerè taxa-
uit, atque vituperauit? certe non dolet mortem filiæ, quia filia viuit, q. d. agnosco eam amo-
re perditam. Et si dicat Phaon, eam sibi dolorem fecisse, quia non texerat amores, respōdet:
Non veniunt in diem pudor, atq; amor. (Tu mihi cura Phaon) Docet vt redametur, se ve-
hementissime amare, ita vt sicut Terentianus Phædria à Thaide ex postulas. (Nil aliud ex-
postulet, nec vigilant cogitet. Vehementis autem amoris indicium est, cum & somnis occur-
rit dilectus. (Formoso die) Quia luce nihil pulchrius, aut amabilius, & tamen quia per no-
ctem fruitur per imaginationem præsentia amici, præfert noctem diei. legendum puto for-
moso, non formosa, non quòd diem etiam nocti distinctum non inueniam in feminino
genere. Nam Maro dicit lib. 5. Postera cum primo stellas orientem fugarat Clara dies &c.
Sed quia vnius vocalis sic vitatur concursu.

A S C.

Oscula cognosco: quæ tu committere linguæ,

Aptæque consueras accipere, apta dare.

Blandior interdum: verisq; simillima verba

Eloquor: & vigilant sensibus ora meis.

* Vltiora pudet narrare: sed omnia sunt:

Et iuuat: & sine te non licet esse mihi.

At cum se Titan ostendit, & omnia secum:

Tam cito me somno destituissè queror.

Antra nemusq; peto: tâquã nemus, antraq; pro-

Conscia delictis illa fuere meis. (sint:

Illuc mentis inops, vt quàm furialis Erichtho

Impulit: in collo crine iacente feror.

Antra vident oculi scabro pendentia tofo.

Quæ mihi Mygdonii marmoris instar erant.

Inuenio siluam: quæ sæpe cubilia nobis

Præbuit: & * multa texit opaca coma.

Sed non inuenio dominum siluæque meumque.

Vile solum locus est dos erat ille loci.

Cognoui pressas uoti mihi cespitis herbas:

De nostrum currum pondere gramen erat.

Incubui: tetigique locum, qua parte fuisti:

Grata prius lacrymas combibit herbas meas.

Quin etiam rami positis lugere videntur

Frondebis: & * nullæ dulce quærunt nr aues.

Sola virum non vltà * pie mestissima mater.

doniam item coniungit Plin. cum Macedonia. erat præterea lapis Phrygius gleba, quædam
punicosa, quæ vrebatur perfusa vino apta tingendis vestibus. Sappho marmoris Lesbij

Epist. Ouid.

Q

non

O Ra vigilant sensibus meis) DOM.

Non aliter, inquit, loquor,

& exprimo, quod sentio, quam si

vigilarem nam reliqua corporis

sopita, os vigilat aduerba ex-
primenda. (Sensibus) Sensus, & sen-

sa dixerunt antiqui, quæ animo

conci pimus, auctor Fabius. (Ti-

ram) Sol à Titea matre, vt non-

nulli putant. Idem Hyperion à

patre Hyperione, auctor Diodo.

(Antra, nemusque) Per comme-

morationem loci miserationem

facit, qui locus frequentissimus

est apud Virgi. (Proflint) Lenire

possint desiderium meum. (In-

ops mentis) Amens. (Erichtho)

Magna celebrata etiam carmine

Incantatione potentissima,

ante idem nomē ab Ouidius v-

surpatum. (Pendetia) Sublimis.

(Instar) Non minoris precij a-

pud me erant. (Marmoris Myg-

nij) Mygdonia Phrygiam termi-

nat à meridionali latere vñ Myg-

donium pro Phrigio accipimus.

Papin in siluis de Tithono. Myg-

donij, Pelijque senis marmor i-

tem Mygdonium Phrygium in-

telligimus, quod precij magni e-

rat, & idem Sinaticum diceba-

tur. de hoc plura scripsimus in

commentarijs Siluarum. Myg-

doniam item coniungit Plin. cum Macedonia. erat præterea lapis Phrygius gleba, quædam

punicosa, quæ vrebatur perfusa vino apta tingendis vestibus. Sappho marmoris Lesbij

Epist. Ouid.

Q non

DOM.

* Vlt-

rius pu

det hic

narrare

* multis

prestit

opaca

comis.

* Mille

* Prius

non meminit. nam id liuidus erat, versicolores maculas habens. (Coma) Multis frondibus, translatio est gratiæ pulchritudinis. (Dos erat). i. precium loci. (Grata pius) A mutatione fortunæ excitat misericordiam. (Positis frondibus) Huius carminis hic mihi sensus videtur, omnia morerent: & silua, quæ in doloris indicium frondes deposuit, & aues, quæ ne vocem quidem emittunt cōquerendo calamitatem nostram, vt eo silentio maior designetur. Sola reliquæ aues silent, sola Philumela cōqueritur, dolens. s. q. virum Tereum non potius interfecerit quam Ityn filium, eundem Itylum appellat Catullus? Qualia sub densis ramorum concinit vmbri Daulias absumpti fata gemens Ityli. Varro, & nostri omnes aiunt Philumelam versam esse in lusciniam, & Prognem matrem Itys in hirundinem. Oui. hic accipit Prognem versam esse in Philumelam, quod præterea Græci nonnulli tradunt, & Probus grammaticus in Buc. Virgil.

ASC.

COMMITTERE linguæ) Vt. s. lasciuus exequatur, quæ confessio in femina pudica indecora esset. (Consuevas) Pro consueueras, nec versus patitur, vt consueueras legatur. (Omnia fiunt) Etiam coitus. (Antra nemusq; peto tāquam nemus) Sic Maro in Buc. Iam mihi per rupes videor, lucosq; sonantes liber Partho torquere Cydonia cornu Spicula, tāquam hæc sit nostri medicina furori. (Vtquam). i. vt pote, quā ferialis Erichtho. i. venefica, & incātrix illa, aut illius similis impulit. (Scabro tropho) sic i. Geor. Et trophus scaber quæ scaber, & asper est, purgadis vasis cōuenit. (Instar). i. in statū, & valorē aut equipolētiā. (Marmoris Mygdonis). i. Phrygi. (Multra coma). i. frōde quæ arborū coma est. (Dos loci). i. decus, & precium. (Quæritur). i. querulam vocē edunt. (Dulce). i. dulciter, ac cum dulcedine, vt mirū sit etiā querelas in auibz suaues esse, sicut lacrymæ in formoso vultu decore.

DOM.

* Et
* Annis* Expen
dit, aly
expādit

* Vnda

* Ante

oculos

visa est

Nais ad

esse me

os. In a

lijs sic

legitur.

Formo

sus pu

er est vi

sus ad ef

se mihi.

* Quid

nūc, vel

quæ nūc

Daulias ales) Thucidides ij. histo. scribit. (Tereum imperium tinuisse in Phocide, vnde (vt ait) Philumela a multis poetis Daulias cognominata est. Daulia autem appidum appellatum est a densitate arborum, nam δαῦλον densum significat. Homerus nō Dauliam, sed Daulida scribit. Strabo Thucididi assentitur sed cū varia sensisse, putat. ait enim illum scribere rem gestam fuisse ad Megaram, In quo veniā dabit si Thucydidis verbis refelleretur, is enim ita scribit in secūdo historiarū, ἀλλ' ὅ μιν ἐν δαυλίᾳ τῆς φαιῆς δαῦλον καλουμένης γῆς ὁ τηγεῖς ἀνέπερτε ὅπως θεακῶν οἰκουμένης. Et in carmi. ad Liuiā, Talis in vmbrosis mitis, nunc deniq; siluis Desfer Threicium Daulias ales Ityn. (Non vltra prius) Quodd potius non interfecerit Tereum maritum, quam Ityn filium. (Hactenus vt media). i. vsque ad mediam noctem, Idā nec omnia silent. (Numen) Genium, qui tam loci, quam homini Deus est. (Lotos) Arbor in Africa insignis, de qua Plinius multa. eius fructu. vescūtur Africæ populi Loto-phagi inde nominati. obliuionem is eibus facit, inde discedendi, quod nonnullis socijs suis accidisse. Vlysses refert apud Homerum, eadem aptissima est tibijs, inde apud Propertium, Silium Italicum, Martialem, Loton pro tibia exposuimus. Lotos item (vt idem scribit) herba, quæ subnasctur deorum voluptati, eandem dixerunt fabam græcam. De sex locis, quæ in ædibus Crassi erant, vnde nobile illud iurgium cum Cn. Domitio refertur, diximus in commentarijs siluarum. (Aquaticam) Quæ gaudet a qua. alibi Ouidius, Annicolasque simul salices, & aquatica lotos. (Vna nemus:). id est sola Lotos facit nemus

Concinit Ismarium Daulias ales Ityn.

Ales Ityn, Sappho desertos cantat amores:

Hactenus: * vt media cetera nocte silent.

Est nitidus, vitreoq; magis per lucidus * amne,

Fons sacer: hunc multi numen habere putant.

Quem supra ramos * extendit aquatica lotos

* Vna nemus: tenero cespite terra vires.

Hic ego cum lassos posuissem flebilis artus:

* Constitit ante oculos Naias vna meos:

Constitit: & dixit, * quoniam non ignibus æquis

Vreris: Ambracia est terra petenda tibi.

Phœbus ab excelso, quantū patet, aspicit æquor:

Actæum populi, Leucadiumque vocant.

nemus ramis suis. (Phœbus) Ad templum actiacum, quod in sinu ambracio est, petra prærupta esse ferebatur, unde qui se demitterent in mare, amoris flama leuarentur, id egit prima Sappho, ut ex Mænandri testimonio Strabo affirmat. nam Mænandor ita scribit, præruptam nacla in transitu petram Cupidinis æstro percita è summo præceps ruit ex animi tui sentetia rex imperiose. Alij Cephalum Athenis profugum, Deionei filium tytenum Acarnum captum amore Ptole Deionei filie, primum id egisse autumant, Ouidius Deucalionem id tribuit, mos certe patrius Leucadis mansit, ut in Apollinis sacrificio fontem aliquem è specula deijcerent, auertendæ numinis iræ gratia. sed pennas addebant, multisq; nauiculis cadentem conabantur excipere, ut ita seruatum, & incolumen extra patrios fines mitterent. (Phœbus) Ex templo suo. (Actæum) A littore: Actiacum à promontorio. leges plura de hoc apud Strabonem, & Plutarchum, Plinius ita scribit, Acarnenia ante Curetis, & in ora ipsa colonia Augusti, actium cum templo Apollinis nobili, ac ciuitate libera Nicopolitana. & paulo post, Leucadia ipsa peninsula quondam Neritus, huius ante meminerat Homerus ex persona Laërtes, & affirmauerit Strabo.

SOLA Ordo est. (Sola Daulias ales). i. auis, uidelicet Progne, secundum hunc locum, existens mater mœstissima. (Non ultra prius uirum). i. quia non prius animaduertit in uirum, quam filium illi epulandum occiderit. (Concinit). f. querula: (Ityn). f. filium. (Isma-rium). i. Thracium (Ales Ityn) sup. dicantur, ab inferiore zeugma. Est nitidus, uitroque magis per lucidus amnis) Per phantasiam dicit sibi ad fontem decumbenti apparuisse formosum puerum, uidelicet Cupidinem, seu amorem cohortantem, ut se præcipitem daret de rupe in mare Ambracium, quod etiam fecisse legitur amoris impatientia. Fingitur autem is locus eius naturæ, ut qui se illinc præcipitem dederit cura leuetur amorum, quod re uera hic contingit, qui sibi necem concitant, quia mors ultima cura rerum est.

ASC.

Hinc se Deucalion Pyrrhæ succensus amore

Misit: & ille so corpore pressit aquas.

* Nec mora: iussus amas tetigit lætissima Pyrrhæ

Pectora: Deucalion igne leuatus erat.

Hanc legem locus ille tenet: pete protinus altā
Leucada: nec saxo defluisse time.

Vt monuit: cum uoce abiit. ego territa surgo

Nec grauidæ lacrymas continuere genæ.

Ibimus o Nymphæ: monstrataque saxa petemus:

Sit procul infano uictus amore timor.

Quidquid erit, melius quā nūc erit: aura subito:

Et mea non magnum corpora pondus habet.

Tu quoq; mollis amor pennas suppose cadeti:

Ne sim Leucadiæ mortua crimen aquæ.

Inde chelyn Phœbo, cōmunia munera, ponam:

Et sub ea uersus unus & alter erit.

Grata lyrā posuit tibi Phœbe * poëtria Sappho:

Conuenit illa mihi: conuenit illa tibi.

Cur tamen Actiacas miserā me mittis ad horas?

Cum profugum possis inde referre pedem.

Tu mihi Leucadia potes esse salubrior unda:

Et formæ meritis tu mihi Phœbus eris.

Epist. Ouid.

Nec mora) Et statim. (Læ- DOM.
tissima Pectora) Quæ prius
contemnebant amantem, id est
uicissim Pyrrha cepit amare
Deucalionem iam uacuum flam- * Nec
ma, unde ipsa torquebatur. (Abi- mora,
it cum uoce) id est siluit, nec pos- uersus
tea usquam apparuit. (Timor) amor fu-
Deiciendi sede saxo. (Quidquid git lætis
erit) Non uult sibi ominari mor- lima
tem, sed tamen eam postponit meris.
præsentī calamitati. (Aura sub-
bitō) Per auersionem misericor-
diam mouet, cum & absentes ap-
pellant, & non responsuros. (Su-
bito) Corpus tum demitteretur.
(Et mea non magnum) A pos-
sibili seu facili suadet, potero,
inquit, sustineri, nam corpus le-
ue est & sum parua. (Tu quo-
que mollis amor) Cupidinem
inuocat, non tam numen propi-
tium, quam ad historia allu-
dens, de qua ante dictum est.
nam Leucadii cum fontem de-
mittebant, addebant pennas, ne
casu periret. (Ne sim crimē aque
Inuidia, & infamia. (Mortua)
si moriar.

Q 2

- Si moriar. (Inde Chelyn Phœbo) Chelyn citharam dixerunt, quā ἐκχέλωνης .i. testudine primum eam formauerit Mercurius, unde & testudo dī. hi autē duo uersus dum parum intelliguntur erroris causam præbuerunt nonnullis legentibus Oui dii uersum ad Macrum, ubi cum de Sabini epistola scriberet nomine Phaonis ad Sappho ita ait. Dat uotam Phœbo Lesbis amica lyram. i. Sappho accepit literas a Phaone eum non rediturum, propterea se deiecit ex Leucade, & amore liberata de dit lyram Apollini, quam ei nūcupauerat: his .f. duobus uersibus. (Communia) Conuenientia mihi, & Phœbo. Poetica a græcis ποιητρία dī. ab Herodoto ita scribitur, ἐν μέλει σάτρω πολὺ κατεκέρτο μυσέειν. (Grata)
- * *amare* Quod tuo nomine seruata est incolumis, & amore liberata uates tua. (Lyram) Primus fecit Mercurius, ut ante diximus, quā tradidit Orpheo, ex testudine, ut Eratosthenes scribit auctore Hygino. Ea relata est in cœlum mortuo Orpheo fauore Apollinis, quem plurimum apud inferos laudauerat & uoluntate Iouis, quid id concessit Calliope filix, matri Orphei. (Lesbides æquoreæ) Et hac appellatione miserationem mouet, dum se ueteri uoluptate carere ostendit, & iucundam olim consuetudinem abdicat, auxit affectum compositione, uno uerbo sepe repetitū, quod non modo ad lacrymas facit, sed ad indignationem aliquando. (Æquoreæ) Insulares. appellat aut prius discipulas, quas olim erudiebat, in his tres claruerūt, ut ante diximus deinde eas, in quarū amore infamia libidinis nō caruit, de quibus Suidas πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἐστὶν αἰσχρὰς φιλικὰς. (Æolia lyra). i. Lesbia, nā Lesbos insula Æolica est, immo Æolicarum ferme urbium Metropolis, ut scribit Strabo, qui auctor est Æolica gentem magnā fuisse, & per totam ferme Græciam euagatam, & Dionysius Æolidam insulam appellat Lesbon, unde & lingua Æolica originem sortita est. (Lesbides infamem) Nunc concubinas suas appellat Teleippam, Megaram, & Atthiden. ita lege hunc uersum: Me miseram dixi, quam modo penē meus, ut coniungas, quam penē dixi meus Phaon, & nō quem. (Pectus ne agreste?) Pectus frequenter pro animo apud poetas, caput pro uita, caput autem aperiri aspectu magistratum, non uenerationis causa iusserunt antiqui, sed, ut Varro auctor est, ualetudinis, quo firmitus consuetudine ea fieret. Plinius idem reperit. quod autem causa ualetudinis fuit institutum, ad uenerationē traduximus. Plutarchus uero in quaestionibus ad historiam hoc refert. Nam querit. δυνάττω τοὺς θεοὺς προσκυνῶντες ἐπὶ καλύπτονται τῇ κεφαλῇ ντοὶς δὲ ἀνθρώποις ἐξ ὧν τῶν πάντων ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῇ ἔχοντες τοιμᾶτιον, ἀποκαλύπτονται, cur quā uero icidūt in homines ueneratione dignos, si etiam forte opertum habuerunt, capnt aperiunt, denique ait institutum, ut ita Deos ueneremur,
- * *Ac* An potes ὀ scopulis, undaque ferocior illa, Si moriar, titulum mortis habere mea?
- * Ah quanto melius iungi mea pectora tecum, Quam poterant saxi præcipitanda dari. Hæc sunt illa Phaon: quæ tu laudare solebas: Visaque sunt toties ingeniosa tibi. Nunc uellem facūda forem: dolor artib. obstat: Ingeniumque meis substitit omne malis. Non mihi respondent ueteres in carmina uires: Plectra dolore iacent: muta dolore lyra est. Lesbides æquoreæ, nupturaque nuptaque proles: Lesbides Æolia nomina dicta lyra: Lesbides, infamem quæ me fecistis amata: Desinite ad citharas turba uenire meas. Abstulit omne Phaon: quod uobis ante placebat: Me miseram, dixi * quem modo penē, meus. Efficite ut redeat: uates quoque uestra redibit. Ingenio uires ille dat, ille rapit.
- * *Ecquid* Ecquid ago precib. pectusque agreste mouetur? *ego hæc* An riget? & Zephyri uerba caduca ferunt? *precibus?* Qui mea uerba ferunt, uellem tua uela referret. Hoc te, si sciperes, lente decedat opus. Siue redis: puppique tuæ uotiuæ * paramus Munera: quid laceras pectora nostra mora?
- * *paran* tur.

remur, vt ostendit Seruius in 3. Aeneidos de Aenea, qui inter sacra caput operuit ne Diomedem hostem videret, quando autem hoc Deorum sit, homines contra aperto capite venerantur ne eodem cum dijs honore censeretur videantur. Castor addit, nescio quid Pythagoricum, quod illic, leges quando voles. (Si scieres) si humanitatem, & rectum officium retineres, me nosse delicias tuas. (Siue redis). i. si cogitas de reditu. (Votiu munera) soteria. (Ratem) Vt ex parte totum intelligamus, vel ex ipse genus, vel ex precedentibus sequentia, liberius esse poteris, quam oratoribus, nam oratores mucronem quidem dicunt pro gladio, & testum pro domo, non tamen puppim pro nauis, vel abietem pro tabellis, nec ferrum pro spiculo, nec quadrupedem pro equo.

I B I M V S ò nymphæ) Nam ad fontem dormiens id dixit, vbi nymphæ semper esse putantur. Et si dicatur dubius esse euentus rei, cum & necari vero similis, quam leuari curis, sit responderet. (Quidquid erit, melius, quam nunc erit) Quia etiam mori melius erit, quam in tali cura viuere. sed ex Homero Virg. 6. Aen. de ijs, qui sese interemerunt, dicit cum admiratione, Quam vellent æthere in alto Nunc & pauperim, & duos perferre labores. Fata obstat &c. (Hæc sunt illa Phaon). i. pectora. (Substitit). i. repressum est alludit ad venam eloquij, quæ fluere solet, sed malis repressa est, vt substat. (Veteres in carmina). i. ad carmina cōficiēda priores, ac solitæ vires. (Lesbides). i. mulieres ex Lesbo, appositorie. (Nomina dicta) Lata, & Laudata. vt, Prima dicte mihi summa dicende camœna &c. (Me miserā) Minor est excarescentia, quā si dicat ò me miserā. Ordo tamen est. (O me miserā) Aut miserā. i. miserandam me censeo. (Quam). i. quātum putas. (Pene). i. quasi. (Dixi meus). i. Phaon abstulit. (Efficite vt redeat). i. Phaon. (Equid ego) sup. precor, vt sit. (Quid). i. ad quid? ego hæc precor. (Hoc opus). i. redire. (Lente). i. pigre, & tarde ad reditum.

ASC.

Solue ratē: Venus orta mari, mare præstat aman

Aura dabit cursum: tu modo solue ratē. (ti:

Ipse gubernabit residens in puppe Cupido:

Ipse dabit tenera vela, legetque manu.

Siue iuuat longe fugisse Pelasgida Sappho:

(Non tamen inuenies, cur ego digna fuga.)

* O saltem miseræ crudelis epistola dicat:

Vt mihi Leucadiæ fata petantur aquæ.

Venus orta mari) Ita Hero, ASC.

Quod timeas nō est, auso, Venus ipsa fauebit: Sternet, & æquoreas æquore nata vias. Ex Ioue venus creata est, & gratie Lucina, Diana, eiusq. tutelæ data est matura virginū ætas, multa in nuptiarum ritu à locis, quæ tenuit Erycina, Paphia, Syria, Cytherea dicta, ex maris spuma nata dicitur. notissima fabula.

ASC.

* Hoc

sed cum quatuor Veneres tradiderit antiquitas, hæc est secunda, quæ exeūtem mari & vā *pevny* appellatam insigni laude pinxit Appelles, quā tabellam Augustus in delubro patris Cæsaris dicauit. (Pelasgida) Nam pelagi (vt Ephori, Hesiodi Homeriq; testimonio docet Strabo) Per vniuersam ferme Græciā vagi, & errabundi rem militarem exercuerunt, locis, in quibus fuerunt, nonnullis dederunt nomina. Nam Peloponnesus Pelasgica ab his dicta est. Argos item Pelasgicum, & Lesbos Pelasgica. Plinius tamen cuius verba ante recitauimus: Pelasgiā scribit, ijdem ab Atheniensibus appellati sunt *πelasγιοι* immutata litera. i. ci conia, ob assiduos errores, ijdem aliquando fuerunt in Italia, quod Strabo refert, & affirmat Dionysius Alicarnaseus. Genus aut duxerūt ex Archadia ex Pelasgo filio Iouis, & Niobes. (Iuuat) seu tibi consiliū est. (Fugisse pelasgida Sappho). i. Sappho Lesbīa. (Nō tñ inuenies) Hic totus versus per interpositionem legendus est, atq; ira coniungendum si iuuat fugisse Sappho, O saltem crudelis epistola dicat. (Fata) Miserabiliter saltū Leucadium iam, fatū, & mortem suā appellat, & si Straboni credimus, inde se deiecit, quod & Ouidius innuit eo versu, quē paulo ante recitauimus, Dat votam Phœbo Lesbis amica lyrā. Claruit aut cū Alceo Olympiade ante Tarquinij Prisci arcum ædificatum, vt Eusebij recēsent tēpora. Vale.

F V G I S S E Pelasgida Sappho, qui nesciūt græca in o hñe accusatiū in on legūt Sappho, sed & Sapphon, & Didon in accusatiuis legimus. (Siue iuuat) Ordo longus est, siue redis &c.) Quid laceres &c.) i. cur non cito redit, si rediturus es. Siue iuuat fugisse Sappho Pelasgida,

DOM.

Q 3

S A P P H V S

laſgida).i.græcam mulierem.(Longe).i.ſiue nunquam rediturus abijſti.(O) Optantis eſt .i.vtinam.(Epiftola).ſ.tua,qua meis literis reſpondebis.(Dicat ſaltem miſeræ).ſ.mihi,vt, Saxa aquæ.(Leucadiæ).i.pcpitia maris Leucadici.(Putatur mihi) Vt.ſic finia aut amores,aut cum amoribus vitam. Et ita oratoriæ ſummum, & grauiſſimum pondus votorum in fine ponit, vt ipſum memorem commiſerari faciat. Hæc ſunt quæ epiftolas Ouidianas quanta potui breuiate, & commoditate annotaui.

GEORGII MERVLAE IN EPISTOLAM SAPPHVVS CONTRA
DOMITIVM ANNOTATIONES.

VID igitur petulans, & nimia licetia literator primū damnat? Nemo quod Franciscum Philelpū in Sapphus vita declaranda ceu græca ignorem, secutus fuerim, sed quod mihi vitio obijcit, id laudi maxime duco, neque enim gloria sua defraudandi sunt præceptores nostri, quoties vera docet. Sed minime miror, si omnium ingratiſſimum eius me accusat, in quo se plerunque iactare solet. Quid? quod planè hic ignorat, quorsum Francisci Philelpi testimoniū spectet. illud etiam deprehendisse se dicit, quod filiam non filium ex Cercola Sappho genuerit, & me vero pro filia filium scripsisse, quasi non hoc sit frequēs impressorum vitium, quomodo præposterās & inuerſas, modo alias pro aliis literas collocent. Quam hominum indulgentiam, ne dixerim incitiam, vix diligens præceptorum, & corrigentium cura emendare potest. Vnum tamen est, quod velut ignotum, atque abstruſum, cognouiſſe atque eruiſſe dicat tu per his verſibus. (Nec mihi Pierides ſubeunt, Dryadesq; puellæ, Nec me Teſpiadum, cetera turba iuuat.) Hoc eſt triplicem cauſam dicendi, cum aut furore poëtico ageretur, aut cum relaxans animum in ſiluis ſine curis vagaretur inter Dryades, & Hamadryadas, aut cum pueris, quos amabat, blandiretur, qui ſibi Teſpiadum & muſarum inſtar erāt: Nunc, inquit, nec Pierides, id eſt eſt furor poëticus, nec Dryades. i. relatio animi, in ſiluis inter Dryades prouocant me ad carmen, nec cetera turba Teſpiadum, nec amicæ quæ tertia & reliqua carmina cauſa erant, me delectant, Næ literator egregie de penitiſſimis (vt aiūt) muſarum antris hunc ſenſum eduxiſti. dic quaſo, an non plena ſunt huiusmodi dearum appellacionibus carmina? ex quibus in tales allegorias quidquam transferre, vt ab Euſtathio traditum eſt, parum conueniēs ſenſit Ariſtarchus, quam nimiam grammaticorum diligentiam, vt pote odioſam, Seneca & Quintilianus in Didymo damnauerunt. porto quā contētioſe & inſule oppugnās ſuper hos verſus interpretationem noſtram? (Et varijs albæ iunguntur ſæpe colūba: Et niger à viridi turtur amatur aue.) Nam cum vim huius cōparationis accipi, quod fere eſt albo vario, niteris per abſurde nimis, atq; illepide probare per varias aues pauonem intelligi, parum cōſiderans, ſi de colūba & pauone intelligeretur, à puella inſpidam, & parum efficacem cōparationem fore quippe quæ nec ſuperiora, nec rem iſam, de qua agitur, reſpiceret. illud ſanè duplex illa cōparatio, breuiter docet diſparēs formās, & diſparia auium genera vi amoris plerunq; copulari, nec deformitatē, aut impar genarum diuerſitas, niſi formam in multis, haud magni momenti eſſe? immo Hercule contra mulierem ſtaret ſua cōparatio, ſi formoſæ aues quales albæ colūbæ, & pauones habentur, iungi hæc in parte traderentur, q̄ vero ais amicos eſſe inter ſe pauones, & columbas, vt natu admodum & illud. (Non agitur vento noſtra carina ſuo) Vt ſub interrogatione hæc dicat puella, quæ diſceſſu Phaonis, & amiſſa omni ſpe potiundi, quem amabat, in mare ſe præcipitare ſtatuat. Cauillatur, & illud. (Si, niſi quæ facie poterit te digna videri, Nulla futura tua eſt: nulla futura tua eſt.) Sic exponens, ſi nullam es amaturus, niſi quæ dignitate formæ tuæ conueniant nullam amabis, q. d. nulla eſt tam formoſa, quam tu. Nos cōtra ad delicias amatoris omnia referenda dicimus, qui non contentus quotidiana forma, per quam formoſam optet,

optet, in quo maius uis doloris puellæ ostenditur, & is impossibilia appetat, qui ea spernit. Verior itaque est hæc sententia testimonio Ouidio confirmata. Forma Dei munus, forma quota quæque superbit, quasi dicat, raram uel nullam es amaturus. Hic ego aliquid subingam ex occultis grecorum cōmentarijs sumptum, conduplicationem istam nō tam ad emphasim esse factam ab Ouidio, quam ut gemina ad eandem uerba characterem Sapphus demonstraret, quæ (ut Demetrius Phalareus auctor est) gratiam suis carminib. ἐκ τοῦ ἀναδύ-
πλωτος quæsiuit. Nam ubi πρὸς τοὺς τοῦ προῦ precepta tradit, de characterē Sapphus hæc scribit. Sermonis gratiæ, quæ per figuras sunt manifeste, & plurimæ sunt apud Sappho quemadmodū anadiplosis, ubi nympha ad Partheniam ait. πρὸς τὴν παρθένα τοὺς μέλητους ἐν ἡ. Quæ responderet ad eam per eandem figuram ἐν ἡ τὴν ἑαυτῆς οὐκ ἔστιν ἡ. Maior. n. gratia apparet, quam si semel esset dictum, & sine figura. sed eum uir improbus uos insectetur, nostræque iniquo animo perlegat: non tam reddendæ sunt homini uices, ut eum suæ pecculantæ peniteat, quam bonis ac studiosis iuuenibus consulendum, qui plusquam conue-
nias, interpretationibus Domitij fidei adhibentes in grauissimos errores incidunt.

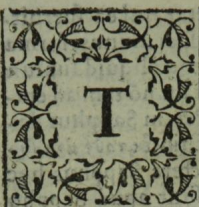
IN IBIN ARGUMENTVM ZAROTI.

CRIPSIT Ouidius in Ponto in Ibidem inuectiua: cuius opusculi argumentū perperam nonnullitate preterantur, cum Ouidium Callimachum poetam imitatum dicant, quin Apollonium Rhodium discipulum inuectus est, quem Ibidem appellat, ut ipsum Alexandrinum indicaret: nam Ibis Aegyptia uis est, quam sane hoc deridendum sit: quis tam indoctus est, omnisq; ueri iudicij expers, qui non intelligat. Dū argutuli quidam no ueram rerum quæ nusquam sunt indignatores noua cudere posteritate uolunt, in ueterrima nimis: & à ueritate alienissima dilabuntur. Dicant nobis

limachia diceretur: non ne ex Aegypto illustres habentur uiri doctrinis eruditi uarijs: ac excellentes? quæ etiā Apollonio uera indicatio sub Ibidis nomine fuisse, cum non tantum in Aegypto huiusmodi uirum genus (teste Plin.) reperiatur? Si igitur Apollonio Callimachus Ibidis nomen indidisset, ut eum tantum indicaret: non dubio, sed notiori uocabulo appellasset. Quæ nam ergo relicta nobis ratio est: cur Ibidem Apollonium Callimachus appellauerit? hæc nempe, & est sententia Valla præceptoris mei omnium doctissimi. Plin. lib. 8. suæ naturalis historie de Ibid. hoc scribit. Volucris in Aegypto quæ uocatur Ibis, rostri aduncitate per eam partem se perluans, quæ reddi ciborum onera, alubre maxime est. Cum igitur tanta sit huius spurcitas: ut proprio ore uentum purget, quod est fædissimum, si rem, non naturam spectes, hunc & omni pudore carentem, atque elegantia primum, quamuis se postea probabilem reddiderit, & ingratiſſimum discipulum Callimachus ostendit. Ibidem appellauit, nam & in sermones incompetissimum Apollonium fuisse, & eis bis à Criticis repudiato opus memorant, inde correptum acceptum, ut Quint. tradidit, ad cuius Ouid. imitationem inimicum quoque suum in hoc opere Ibidem uocitauit: utq; etiam hominem nullius decoris, & commutatis significaret. Huius autem maledicentiæ causas has fuisse ipsemet aperit. Sollicitabat uxorem poetæ domini Ponto exulabat, quidam, qui, dum fortuna Ouid. fuit, ab ipso inter amicorum numerum censebatur hæc postremis fracta autem fortuna fidem uiolare non puduit, linguae uenena insuſurrans Augusto, ut diutius in exilium ipsum remoraretur. quare lacrimatus has deprecationes, donationesq; in ipsam perfidum Ibidem composuit, quis uero hic fuerit Ibis, à nobis deprehendi non potest, cum ipse nusquam aperiat. Opus uidebis elegiaco metro paucis carminibus absolutum: sed sua cum fabularum, tum historiæ obſcuritate quam longissimum. ad cuius iam expositionem deuenio.

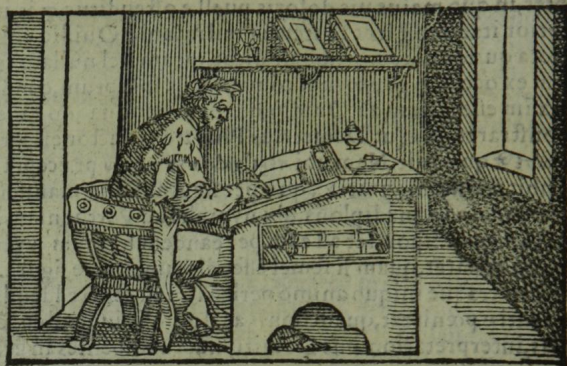
ZAR.

Empus ad hoc lustris) In hoc principio Oui. auditorem attetum facit, docile, & beneuo-

lumque ob omnibus doctis obseruari solet, ut inde libentius opus legatur, idque maximae ab Ouid. non fuit praetermittendum in carmine maledico, a quo omnes genere carminis solent abhorreere, & ostendit nunquam antea in quenquam alium se inuectum, ut patebit. (Tempus) A temperato tenore solis, & Lunae tempus Varro dici uoluit, esseque interualum mundi, & motus. (Bis quinque lustris) quinquaginta annis tot cum hoc composuit opusculum natus erat annos Lustrum quinquennium aluendo. i. soluendo dictum ut Varro asserit, & quinto quoque anno uestigalia, ultro tributa per censes persoluebantur. Liuius autem de Seneca Tullio loquens, ait Ibi instructum ex exercitum omnem suae, oue, tauris lustrabit, idque conditum lustrum appellatum, quia in censendo finis factus est. Graeci huiusmodi annorum spatium ολυμπιακός appellat. (Carminis inermis) Non maledicum, metaphorice dictum. (Sanguinolenta) Maledica. (Nisi me) Natus missus sum in exilium libris de arte amandi editis. (Vnus) Ibis. (Mei candoris) Meae gratiae, & beneuolentiae erga omnes. (Inassuetas) Inhabiles carmini maledico. (Relegatum) Praescriptis finibus in exilium missum.

* Vtrumque uel utriusque;

OUIDIUS IN IBIN.

EMPUS ad hoc, lustris mihi iam bis quinque peractis Omne fuit musae carmen inermis mea.

Nullaque, quae possit, scriptis tot millibus extat,

Littera Nasonis sanguinolenta legi.

Nec quenquam nostri, nisi me, laesere libelli, Artificis perit cum caput arte sua.

Vnus (& hoc ipsum est iniuria magna) perennem Candoris titulum non finit esse mei.

Quisquis is est (nam nomen adhuc * utcumque tacebo) Cogit inassuetas sumere tela manus.

Ille relegatum gelidos Aquilonis ad ortus

Non finit exilio delituisse meo.

JODOCI BADIO ASCENSII OPUSCVLI OVIDIANI IN IBIN FAMILIARISIMA EXPLANATIO.

Empus &c.) Opus inscribitur Ouidii in Ibin. i. carmen imprecatorium, atque maledicum in quodam aduersarium ita merito criminandum, quemadmodum Callimachus criminatus est Apollonium, quem Ibin uocauit, quasi aue externam, cum se Rhodii mentiretur, quemadmodum is, quem Ouid. criminatur, se Romanum mentiebatur. Non tamen eum nominat, aut quia famosos libellos, edere lege ueritum erat proprio praesertim nomine expresso, aut quia

se inuite maledicere ostendat, & summopere prouocatum uix regere conuitia, aut pares re
ferre uices. Intentio autem est animo suo mortē gerere, quia dulcis est nonnullis uindicta,
quæ maledicendo fit, sed ea & turpis & scelestæ Christiano suscipienda est. Aut ut minando, &
imprecando aduersarium à maledicendo, & prouocando ulterius reuocet, nisi. n. interdum
stultis, & maledicis resistatur, nullus esset in eis maledicendi modus. Vnde monet comicus
aduersarios suos cessent maledicere, malefacta ne noscant sua. Et hæc quidem intentio, &
modus obseruetur honestior, & Christiano dignior sit. Et licet Quid. Christianus nō fuit
eadem tamen uirtus illi cognita fuit, unde conatur se candidum. i. sine liuore asruere. Qua
litas carminis est elegiaca, ea. n. præcipue uoluit, & ideo plurimum usus est, secundū tamen
materiæ exigentiam iambica esse debuit. Liber unus est, necis sanè magnus, sed sanè q̃ diffici
lis, quia omnium quos infortunatos nouit, in aduersariū suū mala imprecatur nisi desistat
ab incepto, & ita eorundem inquisitio difficultatem affert. In qua re, quia diligentissimus
fuit Calderinus, satis erit ordinem cum familiari explanatione præter eum contextuisse.
Nam poëta uitam ante epistolarum explanationem, & exilij causam ante hoc opus uidi
mus. Ordo igitur est. (Omne carmen meæ Musæ). i. uenæ, aut inuentionis meæ. Fuit inermis.
(i. sine maledictione, imprecatione aut inuidia telo. (Vsq̃ ad hos tempus). Et hoc.
(Bis quinque). i. decem. (Lustris). i. quinquennialibus temporibus; hoc est quinquaginta ui
te meæ annis iam peractis. (Et nulla littera). i. ne minima quidem particula. (Nasonis). i.
meæ, aut operis mei, qui Naso uocor, extat sup. (Tot millib⁹ scriptis). i. licet tot millia scri
pserim nam si intelligatur in, ut sit in tot millibus, diceret scriptorum. (Quæ). i. littera,
hoc est particula. (Possit legi sanguinolenta). i. sanguinis appetens, aut hostilis, siue maledi
ca, perstat in Metaphora, quia dixerat inermis. (Nec nostri libelli læsere quenquam, nisi
me). i. suum, qui in exilium missus sum, ob lib. de Arte Am. Bene autem dicit nostri libelli
pluraliter, quia licet modestiæ gratia de uno pluraliter in prima persona loqui, & tamen
singulariter addit me, quia se solū uult significari læsum. Vnde licet potuisset, noluit tamē
dicere, nisi nos. (Cum). i. quando. (Caput artificis). i. meum. (Periit). i. exilio damnatum
fuit. (Arte sua). i. propter artem suam, & à se inuentam. (Vnus). i. aduersarius maledicus,
& inuidus. (Et hoc ipsum). i. quoddam ille unus id fatir, quia non iure, sed iniuria. (Est iniuria
magna Non finit). i. non patitor. (Titulum candoris mei). i. puritatis meæ ab omni inui
dia. (Esse perennem). i. perpetuum usque ad finem uite. (Quisquis). i. quicumque est. (Nā
nomen utrūque). i. tam proprium, q̃ cognomen eius latebit. (Adhuc). i. donec uidero, an
respicere uelit. (Is cogit manus inassuetas). i. nullo modo assuetas. (Sumere tela). i. scribere
carmina maledica, metaph. ab hostili bello. (Ille relegatum). Docet causam querelæ suæ in
aduersariū esse iustissimam, cum ille miserum, & exulem indignis iniurijs persequatur,
quē merito protegat, & defendat. Vnde ordo est. (Ille). i. aduersarius, qui me cogit tela
sumere. (Non finit) sup. me. (Relegatum). i. missum in exilium. (Ad ortus gelidos Aquilo
nis). i. ad Pontum iuxta Getas ad frigidam Zonam. (Delituisse). i. perfecte, & quasi incogni
tum ad finem usque latuisse, supple in exilio meo.

Vulneraque immittis requiem quærentia uexat,

Iactat & in toto uerba canina foro.

Perpetuoque mihi sociatam fœdere lecti

Non patitur miser funera flere uiri:

Cumq; ego quassa meæ cōplectar mēbra carine,

Naufragii tabulas pugant habere mei.

Et qui debuerat subitas extinguere flammæ,

Hic prædam medio raptor ab igne petit.

Nititur, ut profugæ desint alimenta senectæ.

Heu quanto est nostris dignior ille malis.

VExat) Distrahit, molestia **ZAR.**
afficit, à uehendo nexare
uerbum deducitur. isque dici
tur uexari, qui ui, atque motu
ultra citroque uehitur, & est
plusquam uehi, sicuti quassari
plusquam qua. i. taxari plusquā
tangi, & mille alia, auctor Gel.
(Iactat) Immoderate, profuseq;
obloquitur. (Verba canina)
Quare uerba canina, ipse pau
lo post ostendit, sumptum etiā
uideri potest à rabidis canibus;
quorum

P. OVID. NASIONIS

quorū rabies Sirio ardēte (teste Plin.) homini mortifera est. (Foro) Forū, ut tradit Fest. sex modis intelligitur, pro loco negotiationis hic accipe. (Sociatam) Vxorē dicit, quam ad extremū usque diem approbavit, suorum quē fecit consiliorū participem. notissima differentia inter socium, comitem, & sodalem, à quibus et verba habentur. (Perpetuo fœdere) Ad differentiam illarum uxorū, quas repudiavit, utque etiam amorem suum indicaret, ut inde iustior ira videretur. Fœdus appellatū ab eo, quod in paciendo fœdata hostia necaretur. Virg. Et cæsa iungebant fœdera porca, vel quia in fœdere interponat fides, ut ait Fest. (Non paritur) Nō sinit sua molestia & iniuria. (Elere) Lamētari, & est proprie lacrymis. (Funera viui viui) Calamitatē, & me uiuū perinde, ac mortuū funere prosequi. Funus, inquit Don. est pōpa exequiarū à funalibus, etenim noctu efferebantur propter sacrorum celebrationem, diurnam. Legitur & Miseri, & notum est. (Cumque ego quassa) sumptum ab iis, qui naufragium faciunt. (Tabulas) Translatio sumpta à naufragium facientibus, qui procumbētes tabulæ nauis è tempestatibus conantur euadere. Subitas extinguere flamas) Mihi opitulari, sicut solent incendijs homines, extinguendo ignē auxilium præstare. (Hic p̄dā) Præda hostibus capta, quod manu parata, ut ait Var. (Profuga) Profugus, inquit Seru. proprie dicitur, qui procul à suis sedibus uagatur, quasi porro fugatus, multi tamen ita diffiniunt, ut profugos esse dicant eos, qui exclusi necessitate de suis sedibus adhuc uagantur, & simul ac inuenerint sedes, non dicant profugi, sed utrumque falsum est. nam & profugus lectus est, qui sedes locauit ut in Lucano. Profugiq; à gente uicta Gallorū Celte miscētes nomē Iberis, & exules, qui adhuc uagantur, ut in Salu. Qui nullo certo exilio uagabantur, adeo exilium est ipsa uagatio. (Senectæ) senectæ est senilis ætas. (Dij melius). s. agunt. (Ille) Germanicus, cui & Festorū libros iscripsit. (Inopes uias) Viaticū enim dedit. (Agā meritas gratas) solent poetæ ita uti, cum oratores gratias dicant. differunt inter se habere gratiā, refert, & agere. agere uerbis proprie est qui autē habet apud se gratiā nondum retulit qui retulit destitit hęc. Don. est auctor. (Audiet hæc Pontus) Pōtus mare antea, ut scribit Plin. ab inhospitali feritate Axenos appellatus est, & Pontus non à ποντίς, sed potius uerbum à nomine factum prius enim fuit Pontus, quā quisq; in eo mergeretur, sed potius quasi μὲν πόντος. i. flatibus, & procellis plenus. (Itē) Germanicus. (Testificanda) Numeranda inter cetera beneficia. (Calcasti) Insulcasti. (Quam licet) Quacūque parte licuerit. (Hostis) Apud antiquos peregrinus hostis dicebatur, & qui nunc hostis, perduellio, auctore Fest. & Macr. unde Plaut. in Cūre. Siue stans cum hostie intercedit dies, dixit. (Desinet esse prius) Adeo iniuria affectus est poetæ, ut unquam se amicum Ibidi futurū dicat, idque per similitudinem à rebus contrarijs ostendit, quę minime conuenire possunt, humor. n. utpote frigidus, & humidus arido igni aduersatur, quia contrarius, ita & Solis tēdus cum Luna. Soles autem plures fuisse. Cic. in lib. de Nat. Deor. ostendit, ait. n. Cumque tu solem quia solus esset, appellatum esse dicas: Soles ipsi quę multi à theologia proferuntur, unus ex Ioue natus, nepos Aetheris, alter Hyperione, tertius Vulcano Nili filio, cuius urbē Aegypti uolunt esse eam, quæ Heliopolis appellatur. Quartus is, quem herodicis temporibus Acantho Rhodi peperisse dicitur auum Ialysi, Camiri, & Lindi Quintus, qui Colchis fertur Aetam, & Circem procreasse, Luna dicitur, quod sola lucet noctu, si Var. credimus, unde Catul. Distiq; à lumine Luna. (Parsque eadem cœli) Zephyrus & Eurus uenti inuicem sibi

bi contrarij, vt ostendimus. (Axe) Axis, inquit Fes. quem Græci αξὼς dicūt, plures habet si-
gnificationes. nām & pars cæli Septentrionalis, & stipēs teres circa quem currus rota verti-
tur est, & tabula scētilis. (Et noua fraterno) Laius Thebarum rex ex Iocasta Oedipodem fi-
lium habuit, qui ex matre sustulit filios, Etheoclem, Polynicemq; virilis sexus, fœminas ve-
ro Antigone, & Ismenem. sed postquā rescuit Oedipus cum matre se cōcubuisse, sibi ocu-
los eruit, relictis in regno Etheocles, & Polynice filijs, qui inter se pacti sunt, vt singulos sibi
cedēdo annos alternis regnaret. sorte prior Etheocles regnat, qui pacto exacto tēpore fratri
cedere noluit, indignatus aut Polynices tāta affectus iniuria à fratre, Thebas cum exercitū
vnā cū 7. regib. venit, quo in bello mutuis Etheocles, & Polynices cecidere vulnerib. quorū
corpora in pyrā cōiecta de more sunt, cuius fumus in partes scissus est, vt etiā & ipforū mor-
tuorū ostenderet odium, plures huius rei meminerunt auctores, & in primis in Theb. Stat.

E T. ipse immitis. i. immanis, & crudelis. (Vexat). i. molestat. (Vulnera q̄rētia requiē)
.i. mala refricat, hoc est innouat, quæ neglecta requiescere, hoc est requiem sumere velint.
(Et iactat verba canina). i. detractoria, & irritatiua, ac maledica more canum. (Toto foro)
.i. vbi est plenus conuentus hominum. (Et non patitur sociatam mihi perpetuo fœdere le-
cti). i. legitimam coniugem meam. (Flere funera). i. exilia funeri comparāda. (Viri miseri)
Quia vexando eam cogit eam aliud cogitare, & agere. f. de aduersario conqueri. (Cumque)
.i. & cum. (Ego complectar mēbra mea carinæ quassā). i. concussa, & fracta, hoc est reliquias
naufragij, & infortunij mei. (Ille pugnat). i. cum pugna contendit. (Habere tabulas). i. vlti-
mas opes. sicut, dum nudi in tabula enatamus, nihil præter tabulam habemus. tabulas ergo
mei naufragij. i. vltimas opes mihi relictas. (Et qui debuerat extinguere flāmas subitas). i.
incendia subito orta. i. amouere mala mihi subito veniētia, hic existens. (Raptor). i. violen-
tus alieni boni inuasor. (Petit prædam ab igne medio). i. è maximo infortunio meo emolu-
mentum capit. Nititur. n. vt alimenta desint. (Senectæ profuge). i. profugata. (Heu quāto
dignior) Sup. sit ipse. (Nostris malis) sup. q̄ nos, q. d. multo. (Dij melius) supp. mecum agūt,
quam ipse. (Quorum). f. decurū, hoc est diuorum. (Ille). f. notissimus in terris, videlicet D.
Augustus, q̄ viuus pro Deo habitus est, vnde Horat. Præsenti tibi māturos largimur hono-
res. (Est mihi longe maximus). i. præcipuus. (Qui noluit nostras vias esse inops). i. noluit
exulem spoliare, etiam opibus suis. (Igitur ego agam semper huic). f. Deo. (Grates). i. grās.
(Meritas). f. quas meruit. (Quascunq; licebit). i. licitum erit, aut dabitur mihi agere. (Pro-
tam mansueto pectore) Quo in me vsus est, cum etiā bona omnia potuisset abstulisse. (Pon-
tus). i. regio in qua mihi exilium est, vbi Barbari & sœui habitāt homines. (Audiet hæc). i.
has gratiarum actiones meas, & hæc merita Augusti in me. & (Idem). f. Pōtus. (secūdū quod
dā) faciat quoq; i. etiam vt potior terra. (Testificanda). i. in testimoniū gratitudinis citan-
da. (Mihi). i. videns me gratum Augusto, merebitur de me, & me sibi obnoxiiū faciet. Vnde
per contrarium subdit. (At tibi &c.) Calder. aliter intelligit. f. (Idem). f. Augustus. (Faciāt
quoq; vt terra sit potior testificāda mihi). i. vt in exilio de Cæsaris triumpho scribam. (At
tibi calcasti &c.) Incipit imprecari in aduersariū à simili ferē dicendi figura, vt Virg. in Dī-
ris vtēs. Ordo est. (At). i. sed. (O violēte). i. iniuste oppressor. (Qui calcasti). i. suppeditasti
(Me iacentem). i. prostratum. (Heu Dolētis est interiectio eius videlicet, qui inuitus cogi-
tur ad vltionem, aut exprobrantis, sicut illud Heu stirpem inuisam, heu igitur. (Ego ero ho-
stis debitus). i. vti debeo. (Qd̄). i. quæ res. (Licet). i. permittitur. (Misero). f. mihi misratio-
ne digno. Nam miseros ferē bonos dicimus. (Desinet esse prius) Sic in Diris Maro. contra-
riē nature prius fore precatur. (Quam desit, inquit, nostris deuotū carmē auenis) Ordo est
(Humor). f. aqueus desinet prius contrarius esse ignibus. (Et lumina Solis erūt mixta cum
Luna). i. in coniunctione videbitur Luna luminosa nobis, aut erūt in eadem sphaera. (Et ea-
dem pars cœli immitet Zephyros & Euros) Zephyros, q̄ flant ab Occidente, dñr Latine Fa-
uonij, & Euros, qui flant ab Oriente. (Et Notus). i. ventus Meridionalis. (Tepidus) Qui
transit torridam Zonam. (Flabit ab axe gelido). f. Septentrionali, vbi est altera frigidarum
Zonarum, & perpetuum ferē gelu. (Et noua concordia veniet fumo fraterno). i. quando fra-
tres. f. Etheocles & Polynices cōcremabuntur, qui cum essent in vita inter se sequissimi, dum
pogo imponentur, diuisus est rogus, quasi cadauera adhuc inimicitias agerēt, vnde addit,
Pyrā)

Z A R.

PYRA: Pyra est lignorum congeries. Virg. 11. Aen. Constituete pyra, & πῶ τοῦ πυρός .i. ab igni venit, teste Seru. (Et Ver) Ver, quod tunc virere incipiunt virgulta ac vertere se tempus anni, nisi q̄ foues dicunt id tempus Ver. Varr. auctor. (Autumno) Autumnum quidam dictum existimant q̄ tunc maxime augeantur hominum opes coactus agrorum fructibus vt auctor est Fest. (Brumæ) Dicta bruma, q̄ tunc breuissim⁹ est dies. Var. Auct. (Aestas) Ab æstu estar, hinc estiuus, nisi forte à Græco αἴθερ auctore Varr. (Armis) Imprecationibus trāslatio à milicib. qui armis inimicos petunt, arma ab armis, .i. humoris dependentia, vt scutū, gladius, pugio, sica, & ea quæ procul præliatur tela. Fest. (Gratia) (Pax, & cōcordia. (Improbe)

Probi velut prohibi, qui se à delinquendo prohibent improbi, qui se non probent. Fest. auctor. (Tuis commissis) Quia dignus es. (Quam dolor) Sensus est, tēpus, quo omnia consumuntur, nequaquā odiū, & irā meā finire poterit. (Pax) A pactiōe dicta, vt ait Fest. (Cum pecore) Pecus ab eo, q̄ pascabant, à quo pecora vniuersa, quod in pecore pecunia tum pastorum consistebat. Varro. Diciturq̄; pecus omne animal humaua carens effigie, teste Laet. & pecus pecudis dicimus, & ris, & pecuare pecuaris, & pecu pecu indeferenter, non vt imperitorū grāmaticorū multitudo falso docet. (Lupis) In Martis tutela esse dicuntur lupi, λῦκος græce dicitur. (Cæpto versu) Nam pollicetur se editurum proprio carmine maledico opus in inimicum, vt in fine operis patebit. (Cæpto ergo versu) Hoc carmine, quod erit principium imprecationis, & dixit prælia, vt ostenderet etiā non pro meritis in pñtia deuouere. præliū est amorū certamen, bellum vero tum pugna, tum totū tēpus, quo in militia sumus. (Hoc pede) Nam Iambo metro vt solemus. (Vtque petit primo) Per comparationem dicit sicuti leuis armaturæ milites solent antea, q̄ in bellū prodeant, se experiri in arena, ita hoc opus edere, vt inde facto periculo, acrius inimicū vulneret. (Velitis) Morte veterū velocissimi cum scutis leuibus, ait. n. de velitari Cic. Pedites ad hoc ipsum exercitari iisdē miscendi, quos expeditos quasi volitantes volites nominabāt ij. aut si Liu. credimus, hasta inhabitare vtebātur. (Breui) Tempore. (Dissimulare) simulamus falsa, dissimulamus vera, teste Ser.

A S C.

Q V A M .i. concordiam fratrum. (Vetus ira separat pyra) .i. rogo funebri. (Incēsa) .i. dum incensa esset nam dissoluerunt corpora cum flammis. (Et Ver miscebitur Autumno) Inter quæ est æstas, & hyems. (Et Brumæ miscebitur Aestas,) Inter quas est Ver, & Autūnus. (Atque eadem &c.) Patet. Ordo. (Commissis) .i. d. improbe. (Quæ nos sumpsimus tuis commissis) .i. propter commissia tua. (Tempus, & hora) Quæ tamen plurimum valere solent ad delendum odium, vnde in odium Iunonis dicit Venus in 5. Aen. Quam nec longa dies, pietas nec mitigat vlla. (Cum pecore infirmo) Agnino, aut caprino. (Prima quidem cæpto versu) .i. quali incepti tecum loqui, hoc est elegiaco. (Non soleant &c.) Quia Iambi co geri volunt. vnde Horat. in Arte. Archilochum proprio rabies amauit Iambo. (Velitis hasta) Veles est leuis armaturæ miles. is autem præludēs hastam solo arenoso infigit, quam postmodum succensus in hostem ingerit, si peritus est. sic & poëta dicit se primum nō acri pede gesturum bellum.

Post

Postmodo si perges, in te mihi liber Iambus
Tincta Lycamtheo sanguine tela dabit:
Nunc quo Battiaades inimicum deuouet Ibin,
Hoc ego deuoueo teque tuosque modo.
Utque ille, historiis inuoluam carmina cæcis.
Non soleam quamuis hoc genus ipse sequi.
Illius ambages imitatos in Ibida, dicar
Oblitus moris indiciique mei.
Et quoniam, qui sis nondum querentibus edo,
Ibidis interea tu quoque nomen habe.
Utque mei uersus aliquantum noctis habebunt,
Sic uitæ series tota sit atra tuæ.

Liber Iambus). Iambus pēs ZAR.
ἀπὸ τοῦ ἰαμβίου. i. a contumeliis iactandis, quod maledici genere hoc carminis utebantur, huius autem origo uerbi ex nomine Iambes famulæ Celei nominatur, quæ Cererem filiam querendo ad Megauiram contumeliam Celei delatam cum uidisset sollicitam male tractauit, alii Iambum quasi triambum, à triumphatore Libero cognominatum, à Marte alii. huius carminis præcipui scriptores apud grecos Archilochus, & Hipponax, apud Romanos Lucilius, Catul

lus, & Horat. Bibaculus, ut scribit Diome. (Tincta Lycamtheo sanguine) Lycambes filiam Neobulên Archiloco poetæ promissit, quam postea turpi ipsius comotus facie negauit datum, indignatus inde Archilochus Iambico carmine asperime in Lycambem focerum, & filiam eius Neobulên inuectus est, quos pudore confusos laqueo finire uitam compulit, unde Horat. in Epodo, caue caue, nanque in malos asperimus parata tollo cornua: Qualis Lycambes, spretus, infido gener. & in Poëtica, Archilochum proprio rabies armauit Iambo. Hunc focci cepere pedem grandesque cothurni. floruit Tulli Hostilij temporibus, auct. Cornel. Nepote. (Nunc quo) Quo ueres deuotiones facerent pluribus uerbis in 3. Saturn. docet. Macr. plurimaque uerba dicebant quæ omnia ex Samonici Sereni testimonio ponit. quare dicit nunc Ouid. non eo modo, quo prisci solebāt, te deuoueo, sed sicut Callimachus, qui inimicum suam Apolloniuni Rhodium deuouit. (Battiaades) Battus Polymnesti filius Cyrenas primus ædificauit. quatuor autem funere Batti, & omnes Cyrenenses, quemadmodum Proclus docet in Pindarum, eius meminit Callim. qui extruxit Cytenas, de laudibus locutus Apolli. ex cuius uerbis docemur Battiaades omnes Cerenenses appellatos. quamobrem etiam Ouid. ah ipso commonitus Callim. Battiadem eum uocat quod fuerit Cyrenensis, ne quorundam nugæ sequentes, aliter interpreteremur. (Utque ille, historiis) Obscurissimis hist. reconditisque fab. Call. opus suum absoluit, quod ita facere pollicetur poetæ. Histo. inquit Cice. est res gesta, sed ab ætatis nostræ memoria remota. licet Seru. & alii ab ἱστορίῃ quod est uidere, dici putarint historiam. quod annales ab hist. differat abunde Gell. docet. (Non soleam quamuis hoc genus ipse sequi) Vbi que facilis in ceteris operibus est, & nunquam carmen maledicum antea composuit. (Ambages) Ambages ait Varr. apud Lucil. Quid tibi ego ambages ambiui? profectum à uerbo ambio, & inest in ambitu, & ambitioso. ambages dicit Seru. circuitus. (Ibidis interea tu quoque nomen habe) Eo nomine appellaberis, quo Callimachus, quem imitatur, inimicum suum Apollonium nuncupauit. (Noctis) Difficultatis, & obscuritatis. (Atra) Obscura, & perinde infelix.

ASC.

P O S T M O D O si perges) Aut ordo est post, si modo, aut postmodo, una ē dictio pro eo, quod est postea, aut postmodū. (Tincta Lycamtheo sanguine tela dabit) i. tam uehementer, & execrabiliter in te inuehetur carmen meum Iambicum, ut Archilochi in Lycambem focerū suum ex sponione, qui eum ad laqueum compulit. Iābus autē debet proferri trisyllabum, sicut grecum ἰαμβός. i. noceo. (Nūc quo Battiaades, &c.) Ordo est. Ego deuoueo. i. in principium, & mortem uoueo, & addito dijs inferis nunc te, & tuos hoc modo. (Quo Battiaades) i. Callimachus, (Deuouet Ibin) i. Apolloniū, quem Ibin i. auem Alexandrinā appellauit. (Non soleam quamuis &c.) Quia facilis, & apertus in reliquis esse conatur, hic ex industria difficilis, & obscurus. (In Ibida,) Ratum est. Nam auctores Seru. quæ non semper crescunt, non ubiq; crescunt. quia tñ in genitiuo, & datiuo singularib. quia ergo dicitur Ibis, huius Ibidis, uel Ibis. dixisset Ibin, sed ab Ibidos in genitiuo, dicit Ibida in accusatiuo. (Nō dum

P. OVID. NASONIS

dum quærentibus edo,) Pondus habet, quod ne quærentibus quidem edat. i. loquatur, & ex-
 primat. (Tu quoque). i. etiam tuæ sicut Apollonius habet apud Callimachum. (Aliquan-
 tum noctis). i. obscuritatis. (Atra) Aut ignobilis, aut potius infausta, atro lapillo notanda,
 more Thracum, aut Cretenſium.

ZAR. **H**æc tibi natali facito, Ianique calendis
 Tuo natali die. solebant
 præſci multum natales ſuos cele-
 brare, & in maximo honore ha-
 bere, quibus diebus læta omnia
 peragebant, quare nunc Ouid.
 infaſtū inimico imprecari na-
 talem. (Ianiq; cal.) Cal. Ian. ma-
 iores obſeruabant, in quibus
 unusquiſque aliquid agebat. To-
 tus ab auspicio ne foret annus
 iners. Quiſque ſuas artes ob idē
 delibāt agendo, Nec pluſquam
 ſolito teſtificatur opus, ait in
 Faſt. Ouid. Cur quoque celebra-
 rent Cal. Ian. ex Var. lectione li-
 cet cognoscere, inquit. a Cald. &
 natales Ian. antiqui obſeruā-
 bant, ne mala omina audirent,
 & veſtes ueteres nouis muta-
 bant, eodem die mulieres annu-
 lum ſeruīs, ſicut viri Saturnali-
 bus, dabant, & quiſque ſuas pro
 bono omine artes exercebat. pluribus nominibus Ianum appellatum ab antiquis, Varr.
 Macr. & in Faſtis Ouid. docent, cui 12. erant aræ. (Dij maris, & terræ) Nunc in auxilium
 Deos oēs uocat, ut inde facilius poſſit imprecationibus uti. (Dij maris) Dij, qui mare inco-
 litis, & qui in terris digitis. (Quique his meliora tenetis Inter diuerſos cum Ioue regna
 polos). i. uos etiam inuoco, qui meliora regna habetis, cælum tenentes, q̄ maritimi, terre-
 ſtresq; Dei, & tandem omnes, qui eſtis inter Arcticum, & Antarcticum polum. Polus, ait
 Varro, græcum. id ſignificat circum cœli. (Mentes) A uerbo memini mens deſcendit, & mē-
 tio, uel a mater, ſiue μήτηρ. i. Luna, quia ſicut Luna creſcit, & decreſcit, ita hominum mentes
 uarijs modis hebeſcūt, & augentur, D. Auguſtinus eſt auctor. (Ipſaque tu tellus) Eadem &
 Ops eſt, quæ numen quoque habere dicitur, teſte Plin. (Aequor) Mare ab equalitate dictū,
 ut auctor eſt Varro. (Aether) Ait Ariſt. in eo, quem de mundo compoſuit libro, Cœli au-
 tem, & Aſtorum ſubſtantias æthera nunc damus, non (ut quidam) q̄ cum ignea ſint, utat-
 tur, arrantes in nimium alteratum ab igne uerticem, ſed quia ſemper currant circumacta.
 Plato in Epinomide æthera cælum dicit, dum quinque oſtendit eſſe elemēta, & poſt ignem
 æthera collocauit. (Sideraque) ſidera quod inſidunt, atque ita ſignificant quid in terra peru-
 rendo. Var. (Quæ nunquam, quo prius, ore micæ). Nam modo plenilunium, modo inter-
 lunium itaque ſemper diuerſo modo aſpicitur ab interlunio ad plenilunium, ecōtrario ua-
 rias figuras admittendo, ut unusquiſque per ſe cognoscere poteſt. (Noxque tenebrarum)
 Nox quia græce dicitur νύξ, in genitiuo noctis, quia græce νύκτος, ut reſte cōmonet Priſci-
 fallitur ergo Seruius, qui, q̄ oculis noceat, dictam exiſtimaui, nullum nanque uerbum lati-
 num ita declinatur, aut enim in giſ, faciunt genitiuum ut lex, giſ, aut in ciſ, ut nux, ciſ exci-
 piuntur ſenex, quod facit ſeniſ, & ſuppellex, quod facit ſupellectiliſ. (Quæque) Parcaſ inuo-
 cat, quæ tres eſſe perhibentur ab auctoribus Clotho, Lacheſiſ, & Atropoſ, quas Cic. in 2. de
 Nat. Deo. Erebi & noctiſ filiaſ fuiſſe ſcri. Hæc mortalium uitā in ſua poteſtate hñe dñr, qua-
 rum

tum Clotho baiulat, Lachesis filat, Atropos filium frangit, vnde Sen. Ducunt volentē fata,
volentem trahunt, & rursus in eam, quā Oedipodem vocat Tragoedia, Fatis agimur, cedite
Facis: Nō sollicita pnt curā Mutare ratis flamina fusis. (Quidquid patimur mortale genus,
Quidquid facimus, venit ex alto, Seruatq; sua decreta colus, Lachesis, dura reuoluta ma-
nu, Omnia certo tramite vadunt, Primusq; dies dedit extremum. Non illa Deo vertisse li-
cet, quē nexa suis currunt caulis. It cuique ratiis, prece non vlla Mobilis ordo, multis ipsam
timuisse nocet. multi ad fatum Venere suum, dum fata timent, & quæ sequuntur. Oui. quo
que in Meta. de Parcis loquitur. (Ratum) Firmum, & stabile: estque iurisconsultorum ver-
bum. (Triplici pollice) Nam tres numero sunt, vt docuimus. Pollex, inquit Macr. nomē ab
eo, q̄ polleat, accepit, nec in sinistra cessat, nec minus q̄ tota manus semper in officio est, vñ
apud Græcos *ἄρτιος* vocatur quasi manus altera. (Opus) Inter opus, & operam differentiā
hanc facit Vulp. inquit, op. ræ sunt diuinum officium, opus est finis, fructusq; operæ, sed
hec sepiissime confunduntur apud auctores, vt apud Virg. Mollihus ē stratis opera ad fabri-
lia surgit. quasi ad operas. (Quique per infernas) Stygem paludem dicit Acherontis, & ter-
ræ filiam, per quam Dij peierare prohibetur, vt Virg. tradit, Stygiamq; paludem, Dij cuius
iurare timent, & fallere numen, qui. n. peierasset nectareo poculo per nouē dies priuabatur.
Victoria autem ipsius Stygis, ac Acherontis filia cum bonam operam in bello giganteo na-
uasset, & Ioui auxilio venisset, ab ipso impetrauit, vt per matrem Dij iurarent, peierantesq;
qua diximus, pœna mulstarētur, quod à Ioue facile cōcessum est. De Styge etiā palude, vbi
de Alexandri mortē narrabimus, aliquid dignum cognitu docebimus. (Imperioratæ) Quā
nunc memorat peierare. (Amnis) Ab ambitu dictus Varr. (Quasq; ferunt torto) Non præter-
misit Ouid. furias, quas tres tradunt fuisse Alesto, Tisiphonem, & Megeram, Acherōtis, &
noctis filias. Pluribus autē versib. eas Virg. Ouid. & Claud. describunt. nec immerito Ache-
rontis, & noctis esse filias voluit antiquitas. cum rebus minime ex voto succedentibus, &
rōne cedente mentis perturbationem nasci necesse videatur, quæ non absque mentis cæci-
tate iudicij perseuerar, & perseueratione fit maior, donec erumpat in actum, qui absque ra-
tione factus furiosus appareat. necesse est, diuersis nominibus nuncupantur, vt passim apud
poetas est legere. (Vittaris) Sumptum hic à vitibus, quæ pedamētis alligantur. (Carcereis)
Carcereis est custodia noxiōrū, à coercendo, q̄ coercet, quos exire prohibet, carceres equorū
terminus: vñ currere incipiunt, vt Varr. testatur. (Vos quoq; plebs superū) Hos Deos, quos
nunc memorat, plebem appellant. nam sicut in vnaquaq; ciuitate nobiles, & patricij à ple-
be discernuntur, pōpulo inquam minuto, ita à Dijs ij Semidei segregantur. plebs vero dicitur,
auctore Gellio, in qua gentes ciuium patriciæ nō insunt, & dicitur recto casu plebs, &
plebes, vt veterum exēplis satis constat. (Fauni) Dij sunt siluestria incolētes, à fando dicti,
vt ait Festus. (Satyriq;) Satyris ait Plin. in 5. præter figuram nihil moris humani, & in Ae-
thiopia inueniuntur, de quibus quid D. Hieronymus in vita Pauli primi Heremita dicat, vt
potē memoratu dignū apponere volui. De beato Antonio loquitur Hieronymus, qui Cen-
taurum fuerat allocutus, nec multo post se ei Satyrus obiecit, ait itaque; Nec mora inter sa-
xosam vallē non grandē homunculum videt, frōte cornibus aspera, aduncis narib. cuius ex-
trema pars corporis in caprarū pedes desinebat, ad hoc Antonius spectaculum, scutum fidei
& lorica spei bonus præliator arripuit, nihilominus memoratum animal palmarū fru-
ctus eidem ad viaticum, quasi pacis obsides ferebat, quo cognito gradū pressit Antonius, &
quisnam esset interrogans, hoc ab eo rñsum accepit, mortalis ego sum, vnus ex accolis ere-
mi, quos vario errore delusa errore gentilitas coluit, Faunos, Satyrosq;, & incubos vocant.
dicti aut sunt Satyri à *σατυ* .i. mentula, teste in 1. Satur. Macr. inde Saturnus, q̄ ei fuerit am-
putatum seminale membrum. (Laresq;) Habes apud Ouid. in Fastis hæc plurib. carminib.
Latium fabulam explicatam, quam breuib. stringemus. Flagrabat amore Iupiter Iuturnæ
Turni sororis, quē et nymphis detexit, Almonis aut filia Lar, siue Larlar dicta hoc Iunoni
manifestauit, quare indignat⁹ Iupiter Lari linguā pēdit, & Mercurio ad stygē paludē ducē
dā tradidit, vt meritas ibi lueret pēnas, at Merc. inuitā Larē cōpressit, dū eā ad stygem duce-
ret, ex quo cōpressu gemini nati sunt noīe Lares, à matre ita nūcupati, vnde Ouid. Fitque
grauis, geminosq; parit, qui cōpita seruāt, Et vigilāt nra semper in vrbe Lares ij cōpita ser-
nant

uant, inde compitalia festa, & dies attributi Laribus, quibus in cōpitis sacrificabatur. de Laribus hæc Cic. refert in lib. de vniuersitate, cuius hæc sunt verba: Reliquorum autem quos Græci Dæmonas appellant, nostri (vt opinor) Lares, si modo hoc recte cōuersum videri potest. in Aulularia quoque Plaut. meminique Apuleius, & meminit etiam August. in lib. de Ciui. Dei: aiuntq; veteres putasse animas hominum, fieri Dæmonas, quod si bonorum fuissent meritorum Lares appellarentur, sin malorum, tum lemures, tum laruæ, quod si incertum fuisset bonorum, ne an malorum essent meritorum, tunc appellari manes.

ASC. H AEC) .i. imprecatoria legatur tibi eo die, quo tibi bona cōprecari debeant. (Aether summe) .i. inter elementa aut pro cælo posuit. nec legendum est sume, sed summe in vocatiuo à nominatiuo summus. Verum autem de igne potius loqui, quia addit, Sideraque &c. (Quæque) .i. & vos ò Parcæ, quæ netis. (Opus ratum) .i. stabile, & fatale. (Triplici pollice) Quia tres sunt, vnde versiculus plebeius est: Clotho colū baiulat, Lachesis trahit, Atropos occat. (Amnis aquæ imperiuræ) .i. Stigæ paludis. Nam Styx tristitia significat, quæ dijs cōtraria est, sunt enim semper læti. (Quasque) .i. & vos ò diræ, seu Furæ Infernales. (Quas ferunt) id est dicunt. (Sedere ante obscuras fores carceris) scilicet infernalis, Erebi, scilicet aut Tartari. vnde Aen. 6. Tisiphoneque sedens palla succinta cruenta. Vestibulum in somnijs feruat, noctesque diesque. Et paulopost: Cernis custodia qualis Vestibulo sedeat, habent autem Furæ pro capillis angues.

ZAR. FLumina) A fluendo dicta.

* chori Varr. (Et Nymphæ) Aquarū Dææ, quasi lymphæ dictæ. (Semideumque genus) Indigetes, q Semidei sūt nati ex deo vel dea, & mortali, vt Aeneas, qui Iupiter indiges est appellatus, & ab digeo verbo indiges dicitur teste Seruio. (Diui veteresque)

* Illas Qui iam pridem in deorum numero estis collocari. (Noui que) Vt Cæsar, & alij, qui nuper relati sunt inter Deos. (Et peragit) Perficit. (Pasiphaës generi) Theseus Aegei Athenarum regis filius in Creta ad occidendū Minotaurum iuit, cuius amore capta Ariadna Minois, & Pasiphaë filia, eum quonam modo Minotaurum superaret, docuit, inde votis compos Theseus Ariadnem rapuit pariter & eius sororem Phædrā, sed (vt tradit Plutarch.) Ariadnem in Cypro insula, reliquit, vbi partu extincta est, Homerus in Dia insula non Cypro, obijisse scribit Diod. vero in Naxo relictam, & inde a Bacco in montem, qui Dryops dicitur, perductam memorix prodidit. nupsit inde Theseo Phædra, quæ Hippolyti amore flagrauit, at ex Hippolyte Amaxone. Theseoq; natus erat Hippolytus, quia venator egregius ac pulcherrimus fuit, interpellantem de stupro tulit, qui nimis credulus Aegea parētem est precatus, vt filium perimeret. inmissis autem phocis, vitulis inquam marinis, ab Aegeo, qui equos terreret: Hippolytus discertus est, quē ab Aesculapio ad vitam restitutum auctores tradunt Dianę precibus, qui inde Virbius dictus est, quasi bis in vitam prolatis, vt in 15. Met. Ouid. & in 7. Aen. Seruius docent. (Pœnas) Octo pœnarum genera in legibus Cic. tradit, damnum, ignominiam, seruitutem, vnicula, verbera, talionem, exilium, & mortem. (Ne ue minus noceant) Nec esse erat in deuotionibus proprium nomen exprimere, nā aliter deuotio frustra fieri credebatur, quod Romanis

Fluminaq; & Nymphæ, semideumq; genus.

Denique ab antiquo diui veteresque, nouique,

In nostrum cuncti tempus adeste * Chao.

Carmina dum capiti malefido diro canuntur,

Et peragunt partes ira dolorque suas.

Annuite optatis omnes ex ordine nostris,

Et pars sit voti nulla caduca mei.

Quæque precor, fiant: vt non mea dicta, sed illa

Pasiphaës generi verba fuisse putet.

Quasq; ego transiero pœnas, patiatur & * istas,

Plenius ingenio sit miser ille meo.

Ne ue minus noceant fictum execrantia nomen,

Vota, minus magnos commoueat ue deos:

Illum ego deuoueo, quem mens intelligit, Ibin,

nō intelligentes, verbis nomen incognitum esse voluerunt. Id autem quandoque quidā plebeius (si Varroni credimus) enunciare ausus in crucem leuatus est, hunc Solin. Valeriu Soranum nominat, quare Angerona (vt idem Solin. & Macro. testantur) à Romanis colebatur, cui ante diem 12. cal. Ian. sacrificabatur, habebatq; etiam simulacrum occlusio, obsignatoq; ore. (Excrantia) Deuouentia. (Fictum nomen) Inimicum, quem improprio nomine Ibidem vocat. (Magnos commoueat ue Deos) Magni Dij sunt Iupiter, Minerva, & Mercurius, qui Romę colebantur, penates etiam dicuntur, vt scribit Varro. sed quia colebantur penates apud Laurolauinium, non eosdem, qui magni Dij penates esse Seruius credit.

S E D illa Patiphaes generi. i. Thesei, qui imprecatus filium coegit mori. (Quasq; ego transiero). i. & quas dixerō, & quas non dixerō, hoc est omnes. (Plenius ingenio). i. quam excogitari, aut eloqui quem, sis miser, infortunatus.

A S C.

Qui se scit factis hæc meruisse suis.

Nulla mora est in me, peragam rara vota sacer-

Quisquis ades, sacris ore fauete meis. (dos.

Quisquis ades, sacris lugubria dicite verba,

Et fletu madidis Ibin adite genis.

Omnibusque malis, pedibusque occurrите leuis,

Et nigræ vestes corpora vestra tegant.

Tu quoque quid dubitas ferales sumere vittas?

Iam stat (vt ipse vides) funeris ara tui.

Pompa parata tibi est, votis mora tristibus abfit.

Da iugulum cultris hostia dira meis.

Terra tibi fruges, amnis tibi deneget vndas,

Deneget afflatus ventus & aura suos.

Nec tibi Sol clarus, nec sit tibi lucida Phœbe.

Destituant oculos sidera clara tuos.

Nec se Vulcanus, nec se tibi præbeat aër,

Nec tibi det tellus, nec tibi pontus iter.

Exul inops erres, alienaque limina lustras,

Exiguūque petas ore tremante cibum.

Nec corpus querulo, nec mens vacat ægra dolo

Noxq; die grauior sit tibi, nocte dies. (re,

precatio. (Pompa) ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν. i. emittendo, vbi longus ordo emissorum est, & apparatus, (Hostia) Hostibus à victis hostia nomen habet, in Fast. Ouid. (Dira) Tristis, infesta. dirus Dei ira natus. Festus. (Terra tibi) Incipit nunc poeta in Ibidem imprecari, optatque, vt suas ei fruges terra non præbeat. (Fruges) A fruendo dictę, Varro. (Aura) Mitior vento spiritus. Aura itē à Cephalo amata est, & aura popularis fauor. (Nec se Vulcanus) Ab ignis maiore vi, ac violentia Vulcanus dictus, auctore Varrone, quamuis à volando dictum dixerit Cic. (Exul) Extra solum positum. (Limina) Limen omnis ingressus est, vt ait Non. (Lustrare) multas habet significationes, vt Nonius de indagine, doctorum virorum ostendit, est circuire, vt hoc loco, sequi, perspicere, expiare, circumspicere & patefacere. lustrare quoque idem, quod scortari, sæpe significat, à lustris sumptum.

Q V I se scit factis has. i. pœnas meruisse, &c. (Nulla mora est in me) Continuo imprecatur in aduersarium. historiæ autē à Domitio explicantur, & contextus facilis est quocirca

A S C.

Epist. Ouid.

R

breuis

Z A R.

O Re fauere) Silere silētium
Enim i sacris adhibebatur,
vt Macro. docet. (Lugubria) Lu-
tuosa, à lugeo verbo lugubris
venit. (Genis) Gena membrana
illa est, quæ oculus tegitur cum
aperitur & clauditur, vt Plin. si-
gnificare, videtur, & Fest. Pom-
peius, mala etiam ab antiquis di-
cebatur. (Omnibusque malis)
Augurijs. omē, ait Festus, velut
oramen, quod sit ore, augurium
vero, quod auius, alio ue modo
fit. (Leuis pedibus) Aduersis. vn-
de Virg. Sæpe malum hoc nobis,
si mens non læua fuisset. (Et ni-
græ vestes) Quæ solent in rebus
tristibus adhiberi. vnde Iuvena.
Pullatī proceres, differt vadimo-
nia prætor. & Perf. Pullatis ne
mihi nugis pagina turgescat. i.
tragicis, apud quos res tristes de-
scribuntur. (Ferales) Mortiferas,
lætales, vnde Iuuen. Feralis cœ-
na patella. (Tedās) Græce dicun-
tur δ᾽ ἄδ᾽ ἐς mutato d, in t, sicut e-
tiam docet Prisc. (Ara) Dicta ab
ἀράμω. i. precor, vnde κατὰ ἀράμω, im-

breuis ero. (Tu quoq;) O Ibis, quid dubitas? q. d. nō decet dubitare; cū de te deuoto sacrificiū fiat, nec de alio. (Quid dubitas, inquit, sumere vittas ferales) .i. ferra. (Ferales) .i. mortē prætendentia; sed cū fera primam corripit, feralis primā producit, vt hic, & Aen. 4. Solaq; culminibus ferali carmine bubo Visa queri. Vittas ad caput hostiæ, quæcūq; esset, sine homo siue pecus, circūligari docet Sinon Virgilianus Aen. 2. dicens, Mihi sacra parari: Et falsæ fruges, & circū tēpora vittæ. (Pompa parata tibi) Nō ad lætitiā, aut vtilitatē tuā, sed eorū, qui videbunt. (Da iugulum cultris) Loquitur de more sacrificantium. nā in sacrificijs omnia debebant esse libera, & volūtaria vsq; adeo, vt ne hostia quidem ligari posset quæ volens mori significetur. supponebant cultros, in quos ipsa ibat suæ mortis auctor. bene ergo dicit, Da iugulum cultris, nam iugulus pars colli est, quæ sanguinē incisa reddit. (Dira) .i. execrabilis, & quasi deorū ira nata. (Terra) Deprecatur ipsi omnium elementorū, & quæcūque vsui esse possent vsū, hoc precatur, ne habeat. (Nec se Vulcan⁹) .i. ignis, cui Vulcanus præest. Nam deorum, dearumque nomina vsurpamus per metonymiam, pro rebus, quibus præ sunt. (Pontus) .i. quodlibet mare, & mare. i. quælibet aqua. species pro genere. (Noxq; die & c.) .i. semper nox sequens sit grauior die præcedente & die sequens nocte præcedente. nā aliter fieri non pōt, vt vtrunq; alterum superet. vult ergo, vt in dies crescat malum eius.

Z A R.

Miser) Tristis, & flebilis. is miser dicitur, auctore Donat. cui animæ miseria inest, vnde miserabilis venit. (Plura) No men est, & à pluri venit. nam hic & hæc pluris & hoc plure dicebatur apud antiquos. vnde plurima. in compositum cū pluris vero comparatiuum est, cuius raro singulare inuenitur, & positiuū multus, sed plurale, vt plures, & plura inquā, & à pluri plurimus superlatiuum factus est, vt docet Prisc. A. G. in 6. notium Atticorum de hoc multa memoriæ reliquit. (Defœta) vacua sicut fœta plena. (Inuidiosa) Inuidiosus, & qui inuidet, & cui inuidetur, dicitur, vt formidolosus, ambitiosus, graciosus, & mille alia, vt scribit Gel. (Solito fauore) Nam miseri & laboribus pressi ab omnibus addiuuari debent. (Euenient) Mos apud priscos fuit, vt oia auspicio agerent, quod si bonum habuissent augurium, conceptum peragebant, sin malū, desistebant, dicit ergo nunc Oui. huiusmodi à Phœbo, qui augurijs præest, ostensa signa. quibus haud dubitat firmam, ad votūque suam imprecationem futuram. (Et à leua mœsta volauit auis) Mali ominis auis à leua parte volauit, signum pessimum, quæ essent aues mali ominis Plin. facile docet in decimo. (Perfidei) Qui fidem uiolasti, & à fide uenit. infidus uero, cui non est fidem dum, dicitur, & à uerbo fido descendit, quod primam habet longam. (Olim) Quādoque, multa significat olim, ut Seruius, & Donat. docent, & apud auctores est cognoscere ubique. (Petitam) Percussam. multis hoc uerbum petere modis accipitur, ut docet Nonius.

A S C.

N E C sis miserabilis) .i. talis, cuius quem uis misereat, aut nec uidearis dignus miseratione

Sisque miser semper, nec sis miserabilis ulli:

Gaudeat aduersis fœmina, virque tuis.

Accedat lacrymis odium, dignusque puteris,

Qui mala cum tuleris plurima, plura feras.

Sitque (quod est rarum) solito* defecta fauore
Fortunæ facies inuidiosa tuæ.

Causaque non desit, desit tibi copia mortis:

Optatam fugiat vita coacta necem.

Luatusque diu cruciatos spiritus artus

Deferat, & longa torqueat ante mora.

*Euenient, dedit ipse mihi modo signa futuri

Phœbus, & à leua mœsta volauit auis.

Certe ego quæ voueo, superos motura putabo,

Speque tuæ mortis pessime semper alar.

Finiet illa dies, quæ te mihi subtrahet olim:

Finiet illa dies, quæ mihi tarda venit.

Sed prius hæc animam nimium mihi sape petita

Auferet illa dies, quæ mihi sera venit:

Quàm dolor hic vnquam spatio euanescere pos
Leniat aut odiū tempus & hora meum. (sit,

* alias
defœta
.i. eua-
cuata

* Tib. E
ueniēt,
dat si-
gna de⁹

ratione. Sic Aen. 3. Troianas ut opes, & lamentabile regno. (Accedat lacrymis odium) Dirā imprecatio, cū lacrymā cōmiserationem mereri soleant. (Sitque) Ordo est. (Et facies fortunę tuę deſerāt). i. euacuata, ſicut mulier enixā, & nullum fœtum habens in vtero, fauore ſolito. (Sit inuidioſa). i. cui pleniffime inuideatur, aut plena inuidiæ, paſſiue. (Quod eſt raturum). i. quę res raro contingit, quia ſumma petit liuor. Liuor enim i. inuidia non ſolet eſſe, niſi de rebus proſperis. & ergo dicit Mart. Omnibus inuideas liuide, nemo tibi, quia ſic oēs eſſent beati præter ipſum ſolum. (Cauſaq; non deſit). i. tormentum tam graue, ut mori poſſis, neq; tamen mori permittaris, quod damnatorum in inferno malum eſt, qui ſemper mori cupiunt, & moriuntur, neq; vnquā mortui ſunt. (Anus mœſta) i. mœſtitię index. ſ. cornix, quę à leua. i. ſiniſtra ratum facit augurium, ut graues atteſtantur auctores. (Speq; tuę mortis peſſime) Non dices ſpe mortis tuę peſſime, non. n. eſt genitiui caſus, ſed vocatiui ſic, o peſſime, ego alar ſemper ſpe tuę mortis. (Finiet illa dies). ſ. ſpem, quia ſpes euacuatur, cū euenit, quod ſperabatur. (Petitam tibi). i. a te. (Tempus & hora) Sic v. Aen. Quam nec longa dies pietas nec mitigat vlla. Omnia enim in tempore labefcere ſolent.

Pugnabunt iaculis dum Thraces, Iazygēs arcu,

Dum tepidus Ganges, frigidus Iſter erit:

Robora dum montes, dum pabula mollia capi,

Dū Tyberis liquidas Thuſcus habebit aquas:

Bella geram tecum, nec mors mihi finiet iras,

Saua ſed immanis manibus arma dabo.

Tunc quoq; cum fuerō vacuas dilapſus in auras,

Exanimis manes oderit vmbra tuos.

Tunc quoq; factorū veniā memor vmbra tuorū,

Inſequar & vultus oſſea forma tuos.

Siue ego (quod nollē) lōgis cōſumptus ab annis,

Siue manu facta morte ſolutus ero:

Siue per immenſas iactabor naufragus vndas,

Pugnabunt iaculis) Per comparationem ſe nunquam in concordiam cum Ibide venturum dicit. (Dum Thraces) ſunt populi feroces inter omnes Europę gentes, qui vitā facile contemnunt, dum putant nonnulli eorum obeuntium animas reuerti, alij non extinguit, ſed magis beatas fieri, ut de mirabilibus mundi ſcribit Solin. Tradit autem Herod. Scytas olim Thraces habitos, qui eadem lingua omnes utebantur, præter Getas, & Trauſes. diuiſam Thraciam in Strategias quinquaginta tradit Plin. iaculis in bello utebantur iaculum cum amen-

ZAR.

to Aetolis Martis filius inuenit teſte Plin. in 7. (Iapydes arcu) Arcum & ſagittam Scythæ Iouis filium inueniſſe Plin. docet. ſcribit quoque nonnullos voluiſſe à Perſe filio Perſei ſagittas inuentas. ſunt autem Iapydes populi iuxta Carnorum regionem. ad Timanum habitant, vnde regio Iapydia, aut Iapydia Apulia ab Iapyge Dēdali filio, vnde rursus Feſt. Inſula ſe grandi Diomedis gurgite promit Italiam ſpectas, & Iapygis arua Timani. licet à vento alij. Strab. Herod. Solin. & Maro auctores. (Dum tepidus Ganges) Maximus inter orbis terrarum fluuius Ganges Indię habentur, qui incertis fontibus naſci: Nili modo inundare regionem perhibetur. Alij à Scyticis montibus exorit ipſum volunt, in quem 19. influunt amnes, quorum multi nauigabiles, vbi minimas, latitudine octauo mil. paſ. vbi modicus, ſtadium C. altitudine nuſquam minore paſſuum vigefimo, ut Plin. Strab. & Solin. prodidere. Tepidus autem, quia ab Oriente calidiſſima mundi plāga venit. (Frigidus Iſter erit) Iſter flu. celeberrimus in iugis Germanicis oritur montis Abnoba, ex aduerſo Raurici Gallię oppidi, per innumeras lapſus gente Danubius nuncupatur, cum primum autem Illyricum alluit, Iſter appellatur 60. amnes in ſe recipit, omnes ſerme nauigabiles, ſeptem hoſtijs ponticum mare ingreditur, ut Plin. Strab. & Solin. meminerunt, ideo frigus, quia ex Septentrione dilabitur. (Tyberis) Romam urbem ſecat, & à Thuſcia venit, pluribus nominibus appellatus. nam prius Albula, deinde à Tyberino Albanorum rege, ut tradit Liuius, Tyberis dictus: Tyberinus poſtea nuncupatus, vel, ut tam ſeruius, quā quidam alij exiſtimant, à Tyberiade Epif. Quid.

R 2 Sicilię

Siciliæ fluuiio, ad quem cum peruenisset Hercules ab Erethris ab Occidēte abducēs boues, cum per hyemem multam ibi perpeſſus eſſet iniuriam, fluuiō nomē dedit, quaſi iniurioſo. *απο τῆς ὕβρεος*, Thareus aut ait à cōtumelia Syracuſanorum ita fuiſſe appellatam, qđ apud fluuium crebras facerent aduentatibus iniurias. Aſclepiades uero Mityleneus per d, exiſti- mat hoc nomen ſcribendum, aitq; priſca Siculorum lingua Dybrin eſſe nominatum à ſua magnitudine, uel impetu fluctuoſo, qđ Dymbris mare nominetur. Contendūt nonnulli ſcri- bēdū eſſe Tymbris ſine aſpiratione, & m, ante b, in qua fuiſſe grāmaticus Ariſtophanes per- hiberetur ſententia, tamenſi uideo Seru. ſoſſam dicere, quā ob tuendo mōnia ſua Syracuſa- ni fodiſſent, appellatam Tyberim eſſe, per hoſtiū pōnā, & iniuriam factam *απο τῆς ὕβρεος*, inde Siculos cum perueniſſent ad eam partem, ubi Roma eſſe tenuiſſentq; Tyberim appel- laſſe, & in ſacris quidem ait Tyberinum dici. in Zeneloxia Tyberim, in poēmate Tybrim.

ASC.

P V G N A B V N T iaculis) Dicit & mores hominum, & rerum naturam prius immu- tari poſſe, quā pectoris ſui odium aboleri. (Dum) .i. donec, aut quādiu. (Iapyges) .i. Appu- li populi Italiæ arcu ualentes. (Gāges tepidus) Quia inter torridam & frigidā Zonā. Iltet frigidus) Quia ad glacialē Oceanū uergit. (Robora) .i. quercus illas, aut quaſuis robustas arbores. (Tyberis Thuſcus) Quia per Thuſciam, ſeu Hetruriā fluit. (Sed immanis) Puto duas eſſe dictiones, ut ſit, ego dabo manibus. ſ. meis. .i. ſpiritibus à corpore ſeparatis) eſt. n. à nominatiuo manes, nō à manus, quia primam producit) in i, contra manis. ſ. tuos, quia di- citimus in accuſatiuo manis, & manes. (Sæua arma) Quibus. ſ. manes tuos pſequantur. (Of- ſea forma) Iuuen. dicit Sat. 4. Aut nigri manus oſſea Mauri. Et cui per mediam nolis occurrere noctē, Cliuofæ ueheris dū per monumēta Latinæ. Mortui. n. oſſa abſumpta. ſ. carne oc- currere putatur, dicit aut Virgiliana. Dido idē ſic. Omnib. umbra locis adero, dabis impro- be pōnas. (Siue ego (qđ nolle) Quiaſi uindiſtæ appetēs, aut ſenectutis icōmoda abhorrens.

Z A R.

In mari) Contra manes. Ma- nes teſte Seruio, animæ ſunt corporibus exutæ, ſi uero Acro- nem ſequimur, Dii boni. (Ne- xæque colubris) Furæ inferna- les, quæ intortos anguib. cap- pillos habent, & tres eſſe docui- mus, de quibus hæc Cice. in ea quam pro Sexto Roſcio oratio- ne habuit, dicit, Nolite putare quemadmodum in fabulis uide- tis eos, qui aliquid impie, ſce- leratæque commiſerunt, agita- ri, & perterreri redis ardētibus, ſua quemque fraus, & ſuus error maxima uexat, ſuum quenque ſcelus agit, amenciaque affi- cit, ſuæ malæ cogitationes, con- ſcientiæque animi terrent, ex ſunt impiis aſſidua, domeſtica- que furæ, quæ dies, noctesque parentum pōnas à ſcleratiffi- mis filiis repetant. (Tardus tra- het ilia uultur) Vultur dicitur, uulturis, & uulturius. præualēt uulturum nigri, in excelliſſimis rupibus nidificant, oia r. pa- riunt, ſi Vmbritio peritiſſimo

*torta

Noſtraque longinquus uiſcera piſcis edet:
Siue peregrinæ carpent mea membra nolucres.
Inque meo tingent ſanguine roſtra lupi:
Siue aliquis dignatus erit ſupponere terræ,
Et dare plebeio corpus inane rogo:
Quidquid ero, Stygiis erumpere nitar ab oris,
Et tendam gelidas ultor in ora manus.
Ne uigilans cernes, tacitis ego noctis in umbris
Excutiam ſomnos uiſus aſeſſe tuos.
Deniq; quidquid ages, ante os, oculosq; uolabo,
Et querar, & nulla ſede quietus eris.
Verbera * ſæua dabūt ſonitū, nexæque colubris
Conſcia fumabunt ſemper ad ora faces.
His uiuus furiis agitabere, mortuus iſdem,
Et breuior pōna uita futura tua eſt.
Nec tibi continges funus, lacrymæque tuorum,
Indeploratum proiicere caput.
Carnificesque manu populo plaudente traheris,
Infixusque tuis oſlibus uncus erit.
Ipſæ te fugient, quæ carpunt omnia flammæ,
Reſpuet inuiſum iuſta cadauer humus.
Vnguibus & roſtro tardus trahet ilia uultur,

Et

Et scindent auidi perfida corda canes.
 Deque tuo fiet (licet hac sis laude superbus)
 Infatiabilibus corpore rixa lupis.
 In loca ab Elysiis diuersa fugabere campis,
 Quasque tenet sedes noxia turba, coles.
 Sisyphus est illic saxum voluensque, petensque,
 Quique agitur rapida * vincit ab orbe rota.
 Quæq; gerunt humeris petituras Belides vndas,
 Exulis Aegypti turba cruenta nurus.

haruspici credimus. triduo ante,
 aut biduo, vbi futura sunt cada-
 uera, volant, putarunt nonnulli ip-
 sos ex alieno orbe volare falso, sa-
 tis autem liquet neminem ipso-
 rum nidos attingere, vt in ro. nat.
 histo. auctor est Plin. (Tardus)
 Perseuerans. nam, teste Nonio
 Marcello tardus piger dicitur, & *vectus
 diuturnus, perseueransque, vt ap-
 ud Virgil. 2. Georg. Media fert
 tristis succos, tradumque sapo-

rem, & hoc loco magis sensui conuenit, vt tardus pro perseuerante accipias, q̄ quod nonnul-
 li interpretantur, producens morsum, ridiculum. n. est illa dicta abina, quæ pars cartæ est te-
 nuissima, vt Festus scribit. (In loca ab Elysiis) De campis Elysijs diuersa ab auctoribus tra-
 duntur, nam alij fortunatas insulas esse volunt, vt Horat. qui ita in Epodo ait, Manet Ocea-
 nus circumuagis arua beata. Petamus arua, diuites & insulas: Reddit vbi Cererem tellus
 inarata quotannis, Et imputata floret vsque vinea. has etiam Salust. in Oceano esse refert.
 Diod. autem in Meridiano Oceano positas scribit: Ibi que esse res admirandas tradit. si ve-
 ro Lucanum sequimur, Elysinos capos circa lunarem circulum esse dicimus. Ait. n. Quodque
 pater terras inter, lunæq; meatus. Non illic auro positi, nec thure sepulti perueniunt. Tunc
 genus omne tuum, & quæ dentur menia, discas quod etiam Seru. super eo Virg. versic. in 6.
 Aeris in campis, est interpretatus. Cum ergo bonorum aîæ corpore migrabant, hæc patere
 dicebantur loca, vbi plausus choreæ, & lætitiæ sunt, hinc Tibull. Hic choreæ cantusque vr-
 gent, passimq; vagantes Dulce sonant tenui gutture carmen aues. Fert casiam non culta se-
 ges, totusq; per agros Floret odoratis terra benigna rosis. & quæ sequuntur. (Tartarus) Ma-
 larum, sedes aîarum erat, vbi perpetuæ tenebræ, luctus, & miseræ erant, vt ipse quoque in
 eadem docet Elegia Tibullus, At scelerata iacet sedes in nocte profuncta Abdita, quam cir-
 cū flumina nigra sonāt, & reliqua. (Sisyphus est illic) Aeoli filius Sisyphus, teste in 6. Iliad.
 Hom. Isthmon latrocinij occupabat, ita vt Anticliā Autolici filiam, Laërte desponsatam
 arripuerit, quam & compressit vnde Vlysses natus creditur quod in 13. Met. Ouid. videtur
 ostendere, Quid sanguine cretus Sisyphio, furtisq; & fraude simillimus illi, Inferis Aeaci-
 dis alienæ nomina gentis? hunc Theseus interfecit, qui apud inferos hac afficitur pœna, vt
 semper cogatur saxum ad montis apicem volucre, quod cum primum in cacumine montis
 perduxit ad ima relabatur, vt in eodē loco scribit Ouid. Aut petis, aut vrges rediturus Sisy-
 phe saxum, & in Hercule furente Seneca, ceruice saxum græde Sisyphæa iacet. Lucretius autē
 subulæ huius figmentū aperit, vt per te ipsum videre poteris. (Quique agitur rapida) Ixiō
 Antionis, & Melatæ Amytoni filius (alij autē Phlegiæ volunt) Deioneo filiam Diam pluri-
 ma dona pollicitus despondit, ex qua Pyrrhos natus. sed cum Ixion pollicitis minime fi-
 dem seruaret, eius Deoneus equos capit, Ixion autē acersito genero, cui quod fuerat pollici-
 tus dixit, seruaturum, ipsum in foueam coniecit, cumq; à Ioue purgatus esse (nā à quoquā
 alio non poterat purgari) Iunonem stupri ausus est interpellare, quod cum Iupiter cogno-
 uisset, informam Iunonis nubem interposuit cum qua Ixion concubuit, vnde centauri na-
 ti sunt. Post tñ meritis Ixionem Iupiter pœnas luere voluit, nanque apud inferos rote al-
 ligari iussit, quæ perpetuo voluitur, vt in quinto Diod. scribit, & Tibullus quoque ait: illic
 Iunonem tentare Ixionis ausi versantur celeri noxia membra rota. (Quæque gerunt hume-
 ris) Beli Danaus, & Aegyptus filij fuere: quorū alteri l. natę sunt ex pluribus mulieribus fi-
 lię, totidemque alteri virilis sexus filij, acceperat ab Apolline Danaus fore, vt à filio fratris
 pariter & genero esset occidendus, quare diu fratri aduersatus est. qui in connubium nepres
 filijs dari volebat tandem Danaus penē coactus fratri morem gessit, infidijs cōfidens, quod
 monuerat oraculum, euasurum, etenim gladium vnicuique filiarū dedit qua cum viris no-
 cte concumbendum erat, vt omnes tollerent. impia omnes parentis iussa executæ sunt, præ

Epist. Ouid.

R 3

12

ter unam Hypermnestram minorem natu, quæ Lynceo pepercit à quo postea Danaus occi-
sus est, qui & Armeus quique; teste Euf. dictus est, ideoque apud inferos hac poena torqueri he-
iuenes perhibentur, ut in humeris aquam cribro semper gerent, quod urnam impleant.
Vñ Tibul. Et Danaï proles Veneris, quæ numina læsit, In caua læteas dolia portat aquas.
& in Meta. Ouid. Moliri quæ suis lætum patruelibus aufe. Assidue repetunt, quas perdant
Belides undas. & in Hercule furente Seneca, Vrnasque frustra Danaides plenas ferunt: & in
Medea, Vosque, quas urnis foratis irritus ludit labor Danaide coire uestras, hic dies querit
munus. Quid autem Lucr. uelit sub hac fabula intelligi per rete inspicito. Aegyptum regio
nomen dedisse, quæ æria uocabantur, nunc Aegyptus, ut Euf. tradit, qui ibi expulso Da-
nao regnauit. (Exulis) Iō quæ Dana⁹ Argos sibi uindicauit ut refert Euf. expulso Aegypto.

ASC. PISCIS longinquus, i. in longinquo Cari degēs. (Edet). i. deuorabit nostra uiscera,
postquam. f. submersus ero. (Et breuior uita) Ordo est: Et uita tua futura est breuior poena
tua, quia poena durabit etiam in morte, & post mortem. (Indeploratum). i. non deploratū.
(Carnificisque manu populo plaudente traheris). f. ad supplicium, aut potius ad bustum,
quia sequitur. (Ipse te fugient &c.) Hoc modo ad supplicium nonnulli Christiani sub Do-
mitiano postea tracti leguntur iuxta unco gutturi (Ipse te fugient) Precatur, ut tractum
indignissime ad ustrinam, & impositum rogo flammæ, eius cadauer non absument, sed ia-
ceat præda uulturibus, & canibus. (Licet hac sis laude superbus). i. quamuis glorieris, quæ sis
causa rixæ inter me, & coniuges, & amicos, ut eris inter lupos. uidetur enim tibi gloriosum
induxisse discordiam, & ita malim dicere, quam licet. i. licitum est, ut sit permittentis. (Sisy-
phus est illic) Hæc omnia Macrobius in de Somnio Scipionis late exequitur, & habentur
etiam 6. Aeneid. (Quique). i. & qui. f. Ixion. (Belides) Beli nepotes. (Nurus Aegypti) quia si-
liis eius nupserant, sed interfecerunt.

ZAR. Poma pater Pelopis) Tanta-
lus Iouis ex plote nympha fi-
lius fuit, Pelopis pater, Mæones
uocitatus, in Phrygia regnum
habuit, bellumque Tro. induxit
ob raptum filium eius Ganyme-
dem, ut Euseb. est auctor qui de
os hospitio suscepit, quibus Pe-
lopem filium epulandum appo-
suit, aliàs mentitus esse carnes.
Dii omnes ab huiusmodi sepu-
lis abstinerunt, una excepta Ce-
rere, quæ humerum comedit, in-
de eburneum humerum Pelopi

Iupiter fecit ut in 3. Georg. Virg. Humeroque Pelops insignis eburno. Tantalus autem tan-
to perpetrato facinore à Ioue ad inferos detrusus est, ubi usque ad labia in aqua mersus est,
quæ, cum eam haurire uult, effugit. Porro pomorum arbores ad os usque inclinari, quæ co-
medere minime potest, & hoc semper detorquetur Tantalus cruciatu, hinc in Hercul. fu-
rente Seneca: In anine medio faucibus ficcis senex scatur undas: Abluit mentum latex, ei
demque cum iam sæpe decepto dedit, perit unda in ore Poma destituunt famem, & pluri-
bus in locis Ouid. tum in lib. de sine titulo. Querit aquas in aquis, & poma fugacia captat
Tantalus, hoc illa garrula lingua dedit. Lactant. etiam addit nonnullos dicere ideo Tanta-
lum eo, quo diximus, modo torqueri, quia Deorum conuiuia eorum hominibus prodide-
rit secreta ideoque Statius. Et seque periit iniuria mensæ. (Iugeribusque nouem) Tityus
Iouis ex Helata Orchomeni filius fuit, nouem iugerum magnitudine, à terra nutritus,
quamuis alii terræ filium dixerint. hic ab Apolline telis confossus est, eo quæ Latonam ama-
rat, damnatusque est ea lege apud inferos, ut eius iecur uultur semper exedat, ut in sexto
Aeneid. scribit Virg. licet Hom. uicissim dicat duos uultures sibi in eius poenā succedere,
unde

Poma pater Pelopis præsentia querit, & idem
Semper egit liquidis, semper abundat aquis.
Iugeribusque nouem summus qui distat ab immo,
Visceraque assidue debita præbet aui.
Sic tibi de furiis scindat latus una flagello,
Ut sceleris numeros confiteare tui.
Altera tartareis seclus dabit anguibus artus,
Tertia fumantes incoquit igne genas.
Noxia mille modis lacerabitur umbra, tuasque
Acacus in poenas ingeniosus erit.

vnde etiam Tibullus, porrectusque nouem Tityus per iugera terræ; Assiduus atro viscere pascit. Lucr. autem hanc moraliter est interpretatus fab. Iugerum dictum à iunctis duobus actibus quadratis, qui colligunt 240. pedes in longitudine, in latitudine vero dimidium, vñ Varro tradit, & Quint. lib. 1. Inst. Iugeri quoque Plin. 18. nat. hist. lib. Cato, & L. Columella in 6. meminerunt. (Æacus in pœnas) Hic, Minos, & Rhadamanthus Iouis & Europæ filij apud inferos iudices sunt, vt in 6. Aen. Seru. docet.

A S C E N S I V S .

PATER Pelopis). i. Tantalus, qui secundum Hom. vsq; ad nasum habet dependentia fragrantissima poma, & ad labia vsq; ascendentia dulcissima flumina, quæ dum captatur, effigunt. vnde de fluminibus dicit Horat. Serm. 1. Tantalus à labris sitiens fugientia caprat flumina quid rides? &c. (Iugibus nouem. i. Tityus, de quo 6. Aen. Necnon, & Tityon terræ omniparētis alumnus Cernere erat, per tota nouum cui iugera corpus Porrigitur. Ordo autem textus est. (Que) Pro & is supple. (Qui fumus). i. suprema parte sui, hoc est veritice. (Distat ab immo). i. ab ima parte sui. f. a planta pedis nouem iuguris, & præbet aui vulturi. (Assidue). i. sine intermissione rodenti, sequitur Maronem dicentem in sexto: Rostroque inmanis vultur adunca Immortale iecur tondens, fœcundaque pœnis viscera rimatur que epulis, habitatque sub alto Pectore, nec fibris requies datur vlla renatis. dico Maronem imitari, nam Hom. duos vultures sibi iunice succedentes dicit. (Viscera debita). i. talibus cruciatibus est supp. illic. (Vna de furijs) Tres enim sunt Tisiphone, Aleto, Megera, loqui videtur de Tisiphone. de qua Aen. 6. Continuo fontis vltix accincta flagello Tisiphone quatit insultans. (Altera). f. Aleto. (Tertia). f. Megera. (Æacus) Tres quoque dicuntur apud inferos iudices, qui seuerissimi in Creta iudices fuisse leguntur, Rhadamanthus, Minos, & Æacus. Rhadamanthus autem dicitur inquisitor, vnde Aen. 6. Gnosius hæc Rhadamanthus habet durissima regna, Castigatque auditque dolos, subigitque fateri: Que quis apud superos furto lætatur inani Distulit inferam commissa piaculo mortē. Minos iudex. Vnde Horat. Et de te splendida Minos fecerit arbitria. & in eodem 6. Quæsit Minos vnam mouet. Æacus vero excutor. Vnde Iuue. in 1. Quas torquet ymbra Æacus. Et hoc loco, verum hæc officia confunduntur, ita vt singulis omnia conueniant. (Æacus transcribet in te pœnas infernales). i. transferri faciet in te.

ASC.

In te transcribet veterum tormenta virorum:

Manibus antiquis causa quietis eris.

Sisyphæ cui tradas reuolubile pondus, habebis:

Verfabunt celeres nunc noua membra rotæ.

Hic erit, & ramos frustra qui caput, & vndas,

Hic in consumpto viscere pascet aues.

Nec mortis pœna, mors altera finiet huius.

Horaque erit tantis vltima nulla malis.

Inde ego pauca canam, frondes vt si quis ab Ida,

Et summam Libyco de mare carpat aquam.

Nā neq; quot flores Sicula nascuntur in Hybla,

Quod ue ferat dicam terra Cilissæ crocos:

Nec (cū tristis hyems Aquilonis inhorruit alis)

Quàm multa fiat grandine canus Athos.

Nec mala voce mea poterūt tua cuncta referri,

Ora licet tribuas multiplicata mihi.

Epist. Ouid.

In te transcribet) Transducet.

Verbum antiquum est transcribo, ad Colonias attinens.

Virgil. in 7. Aen. Et tua Dardanij transcribi sceptræ colonis.

Ser. transcribi tradi. sermo autē hic tractus est de pecunia. nam

scribi est dari. Hora. Scribe decē

Cenio, non est satis adde Cicuta. rescribi vero reddi. Horat. Di

ctantis, quod tu nunquam rescribere possis. Terent. Argentum il

lud. denuo rescribi iube Phormio. (Frondes vt siquis ab Ida)

Mons, & filua in Phrygia Ida dicitur. Hom. 8. Iliad. feratum pa

rētem dixit & locum, quem Gar

garum vocant: item Ida in Creta. Ouid. Fast. lib. 5. Et Creta no

bilis Ida. (Et summā Libyco de mare)

ZAR.

R 4

mare)

mare) Lybicū mare idem, quod Africanum in Aegyptum vsque protēditus, paucissimos sinus in se recepit, vt Plin. in 5. tradit, Libycum à Libye Epaphi filia nomen habet, Africanum vero ab Africa, cui ab Afro Libys Herculis filio nomen est inditum, si Solino credimus. Andronicus vero Alicarnaseus ait Oceanū cōpressisse nymphas duas Pompholygen, & Parthenopen, ex Parthenope quidem Europem habuisse filiam, ex Pympholōge vero Asiam, & Libyam, vnde orbis partes sunt appellatae. (Hybla) Siciliae oppidum, quod nunc Megara dicitur, ab Hyplone rege dicta, teste Thucydide, florum copia ac praestantia nobilis, quibus mel optimū conficitur, est etiam mons eiusdem nominis in Attica regione, vel Sicula tymo abundans, de melle attrico legas. Plin. lib. 21. (Terra Cilissa crocos) Circa Corycium Ciliciae crocum optimum habet, inter ceteros electissimum, vt Solin. refert. ibi Corycos opp. est & specus. Crocum autem adolescentem fuisse poetarum fabulae ostendunt in flore sui nominis transmutatum, sunt tamen, qui Crocum dictum putent à Coryco Cilicio opp. vt testatur Strabo in 9. Parnassum celeberrimum Corycium nypharum antrum continere, idq; & Ciliscum nuncupatum. (Hyems) Quod tunc multi imbres. hinc hybernaculum hybernum, vel q̄ anima, qua stat, omnium apparet ab hiatu hyems, vt Varro est auctor. (Can^o Athos) Macedoniae mons Athos, vt tradit Plin. & si Thraciae quandoque ab auctoribus ponatur, sæpe & Aemoniae Seneca in Medea Aemonius illas contulit pelles Athos. altissimus autem, cuius vmbra ad Lemnon vsque insulam protenditur, quæ 86. mil. pass. à Macedonia separatur, hinc lib. 5. Theb. Stat. Ingenti tellurem proximus vmbra Vestit Athos, nemorumque obscurat imagine pōtum, à planicie in mare excurrit 75. mil. pass. ambitus radices 150. mil. colligit. hinc Xerxes Persarum rex continenti abscidit in longitudine mill. pass. (Natus es infelix) Teste Arist. hæc inferiora superioribus coniuncta sunt, à quibus gubernantur. nam qui sub bono planeta natus fuerit, felicitatem habet, & contra sub malo, infelicitatem, ideo dicit poeta ibidem infelicissime natum, in cuius ortu stella nulla propitia fuit. (Stella) Stellæ sunt singulares, & erraticæ, quinque, vt docet Macro. & ceteræ, quæ non admixtæ alijs solæ feruntur. (Non Venus affulsit) Infra Solem Veneris sidus est cuius naturā prius Pythagoras Samius deprehendit, vt placet Plin. est autem Venus frigida & humida quæ si in natiuitate alicuius vixitrix apparuerit, felicitatem illi protendit, vt Haly tradit, ambitum signi feri tricenis & duo de quinquagenis, diebus peragit, vt in 2. Plin. scr. (Nō illa Iupiter hora) Infra Saturnū Iupiter est, qui æqualis est, tēperatus, in natiuitatibus si bene affulserit, felicitatem facit, mala auersantur, ideoq; Saturno cōtrarius duodenis annis cursum suum perficit, vt tradit Plin. (Lunaq; non apto) Lunæ inest frigida, & humida natura, quæ vt celestibus signis cōiungitur, ita operatur, in oibus nanq; geminorū partibus paupertatē miseriā membrorūq; mutilationē facit malum & in Virgine portēdit, sicut & in Scorpione, vt Haly tradit cursum peragit suū vicens septenisq; dieb⁹, & tertia diei parte, siue eclypsim dicit. quoties Lunæ est eclypsis in alicuius ortu, malum ei imminet. (Sol ue fuere loco) Omnium planetarū Sol est optimus, per eū. n. omnia generantur, & felicitatē mortalibus tradit, in sagittario

Tot tibi vā misero venient, talesque ruinae.
Vt cogi in lacrymas me quoque posse putem.
Ille me lacrymæ facient sine fine beatum,
Dulcior hic risu nunc mihi fletus erit.
Natus es infelix (ita Dii voluere) nec vlla
Commoda nascenti stella: leuis ue fuit.
Non Venus affulsit, non illa Iupiter hora,
Lunaque non apto, Sol ue fuere loco.
Nec satis vtiliter positos tibi præbuit ignes,
Quem peperit magno lucida Maia Ioue,
Te fera ne quidquam placidū spondentia Martis
Sidera prefferunt, falciferique senis.
Lux quoque natalis (ne quid nisi triste videres)
Turpis, & inductis nubibus atra fuit.
Hæc est in Fastis, cui dat grauis Allia nomen,
Quæque dies Ibin publica damna tulit.
Qui simul impuræ matris prolapsus ab aluo est,

rario malus, ita & in Ariete, uel et eclipſim potes intelligere, quæ interuētū Lunæ fit. Sulpitius autē Gallus, ſi Plin. credimus, apud Romanos cum tribunus militū eſſet cōtra Perſem regem. Lunæ Solisq̃ue rationem deſectus inuenit, apud Græcos uero Thales Mileſius. (Nec ſatis utiliter) Mercurij fidus dicit admodum humano genere nociuū, ſi in ariete fuerit, in Geminis, in Cancro, in Sagittario, ac in Capricorno. (Quem peperit Maia) Norum pene omnibus Iouem Atlantis filiā Maiam cōpreſſiſſe, unde & Mercurius natus eſt. (Spondentia Martis) Planetam peſſimum bella, interneciones, & litigia amat, & quando alicuius præſt natiuitati malū ſignificat, niſi aſpectū cum Ioue, aut Venere habuerit. (Falciferiq̃ ſenis) Saturnus frigidæ, & ſiccæ naturæ melum ferē ſemper facit, ſi in alicuius ortu regnauerit. Hæc eſt in Faſt. cui dat grauis. (Alia nomen) Atti dies habebantur poſt Calendas, id. & nonas, poſtridui appellati nanque Licinius haruſpex ex ſenatus præcepto rettulit. Q. Sulpitium trib. pl. poſtridie idus quintiles contra Senones dimicaturū ſacrificaffe, ita & ad Cremerā, multisq̃ue alijs in locis infeliciter dimicatum, quare hi dies infaſti habiti ſunt. Aliā autem Plutar. nobis attorū dierum rationē reddit. dicit. n. patrios meſium dies dijs ſuperiores ſacros, ſequētes uero inferis, quibus purgationibus maiores quibuſdā utebātur, & mortuis parentabat, ſic & dies illos tris in meſibus principes feſtos, & ſtatos poſuerunt eos autem, qui ſequuntur tres dijs manibus attributos religioſos & infaſtos habēdos exiſtimauerunt ait Varro. Dies allienſis ab Allia flu. diſtus, nam ibi & exercitu noſtro fugato Galli obſederunt Romam, idemq̃ue Liu. in 5. ab urb. cond. & Virg. in 7. docent. & eſt aut Allia flu. 11. lapide uia Tyburina ab urbe diſtans è mōtibus cruſtumeriis in Tyberim deſluēs.

ET erit manibus). i. inferis ſpiritibus, aut animis, ſeu ſi maius animus antiquis, cauſa quietis, quia. (O Siſyphe) Erit ſup. tunc quādo ibis apud inferos ſup. aliquis. (Cui tradas) .i. tradere poſſis. (Pondus reuolubile). i. ſaxum aſſidue reuoluendum. (Hic). ſ. Ibis. (Erit). ſ. qui Tantalī pœnas dabit. Hic incōſumpto & c.). ſ. loco Tityi.) Nec mortis pœnas) Quod in hunc imprecatur poëta nimium uerum experiuntur damnati, qui de calore nimio tranſ ſeruntur, in aquas nimium frigidās, & nouo genere mortis cruciātur, nec finitur mors morte, ſed continuatur. (Inde). ſ. de infinitis malis. (Libyco de mare) ſic legēdum eſt, non mari propter uerſum, quod idem alibi quoque inuenies.) Terra cilicia) Pro cilicia, ſacto diminutiuo græco. (Athos) Mons inter Thraciam, & Macedoniam aſſidua grandine. aut niue pulſatus. (Natus eſt infelix) Docet ex mathematicorum atque aſtrogolorū diſciplina infelicitatē natum, & infaſto horoſcopo, quā diſciplinam cum diuus Aug. in lib. de ciu. Dei, tum Picus Mirandula in opere contra aſtologos ualidiſſimis rationibus impugnant, imo expugnant. (Stella cōmoda). i. utilitatem aſſerens, uel. (Leuis). i. non aggrauās hoc eſt nulla cōmoda fuit ſed quælibet grauis. (Quem peperit). ſ. Mercurius filius Iouis ex Maia Atlātide. (Hæc eſt & c.) Docet atram infaſtam fuiſſe, qua natus eſt diem. Ordo eſt. (Hæc). ſ. natiuitatis tuæ eſt dies. (Cui Allia) Fluius ille. (Grauis). i. moleſtus, & infaſtus. (Dat nomē) Quia dicitur allienſis. (In faſtis). i. libris faſtorum, ſeu feſtorum, ubi dies atri notati erāt, ſicut nonnulli Chriſtianorum ueteri ſuperſtitione inducī dies ægyptio notant, ſcribitur autem Allia ſemper gemino Il, & primam producit. licet Seru. aliter ſentiat male allegans illud Lucani, Atque aliæ clades, nam ibi aliæ adiectiuum eſt ab alius. a. um. ut docet Beroaldus in eundem, & hæc eſt dies. (Quæ tulit Ibin) Appoſitorie, q. d. exiſtente publica dāna. Nam quocunq̃ue die reſp. graua perpeſſa eſt, is à ter habitus eſt.

Cyniphiam ſædo corpore preſſit humum.
Sedit in aduerſo noſturnus culmine bubo,
Funereoq̃ue graues edidit oro ſonos.
Protinus Eumenides lauere paluſtribus undis,
Qua caua de ſtygiis fluxerat unda uadis.
Pectoraq̃ue unxerunt Erebeæ felle colubræ,
Terq̃ue cruentatas increpuere manus.

Cyniphiam ſædo) Cynips ZAR.
Garamantum flu. eſt teſte Herod. in 4. à Charitone colle profluens in Libycum mare, inter duas ſyrtes cadit, paſcitq̃ue hircos maximos, quibus & nomen à ſe dedit, nam Cyniphii dicuntur. Virgil. Georg. 3. Nec minus interea barbas, incanaq̃; menta

menta Cynipij, tondent hirci, setasq. comantes Vsum in castrorum, & miseris velamina nautis. Cynips autem in genitiuo facit Cymphis: & sunt tria tantum, quæ cum faciunt nominatum in p̄s, genitiuum mittunt, non vt cetera per b, vel per p, sed p̄ f, Cyniphs phis, catelips phis, sciraps phis. (Nocturnus culmine bubo (Ascalaphus Orphnes, & Acherontis filius, vt in v. Met. Ouid. scr. Proserpinam apud inferos comedisse accusauit quare in bubona versus est. Bubo autem funebris est auis, & maxime abominatus publicis p̄cipue auspicijs, noctisque monstrum, nec cantu aliquo vocali, sed gemitu. Capitolij cellā intrauit Sext. Papellio Istro. L. Pedanio cons. quamobrem nonis Martijs eo anno vrbs lustrata est, si Plin. credimus in x. sic tradēti. (Protinus Eumenides) Infernales furie, quæ Eumenides κατ' ὑνίφρασι, appellatur. i. immites. (Lauere palustr. vndis) Nam aqua palustris maculat, viua vero lauat. Virg. (Donec me flumine viuo abluero. (Erebeæ colubræ) Furiæ etiam dicitur, quæ crines anguib. intortos habent. Erebus autem Tartarus in viscerib. terræ est, vbi furiarū sedes. (Terq. cruentatas) Ternarius numerus perfectissimus habetur, ac (vt Arist. inquit in j. de cælo, & mūdo) dijs immortalib. deputatus. (Vinxerūt) Ligarunt, solebant p̄isci natum infantem pannis inuoluere, quā consuetudine adhuc obferuamus. (Ferrugine) Mortuorū colore: ferrugo. n. est coloris genus vicinū purpure subnigræ, vt tradit Ser. hinc Virg. Pictus acu Clamydem, & ferrugine clarus Ibera, & alibi. Et ferruginea subnectat, corpora cymba. Ferrumen vero, vt scr. Plin. bitumen est, ferruminatis Babylonis moris, vt dixit Plin. & ferruminare est cōglutinare. (Male (Valde, male, & bene, inquit Donatus, pro valde ponitur sæpissime. male etiam pro non, & magno legimus apud Plaut. (Rogo) Rogus est cum ardere cœperit. Terent. Circū accensos decurrere rogos. (Silice) Silex lapis ex qua ignis excuditur, & communi genere inuenitur. Iuuen. Non mollior silicem pedibus quoque conterit atrum. Ouid. autem fœminino genere dixit. Stabat acuta silex præcis vndiq; saxi. igne ex silice primus inuenit Pyrodes Cilicis filius, vt Plin. scr. iu vij. (Stipite) Stipes stipitis trūcus est arboris. Cic. Nullius aut Agricole culta stips tam diuturna, quā poëtæ versu seminari potest, græce dicitur στυπὴ vt apud Orpheū μέσον δ' ἡ ἐρόμικες ἐπὶ στυπὴν ἄλσος ἐπ' αὐτῶν, i. stipē vero numum signatum esse Var. & Festus docēt, à quo stipendium deductum. (De tribus) Tres sorores esse poëtæ tradūt in quarum manibus fata hominū sunt constituta, quas parcas κατ' ὑνίφρασι appellāt, singule uero, quod peragant, habent. Cloto baiulat, Lachesis filat, Atropos autem filium frangit, ita, vt cū alicuius fila disruperit, morte moniatur. Dictaq. est Atrops ab à priuatoria particula, & τροπή cōuersio, quasi ad nullius cōuertatur p̄ces. (Mouimus) Admouim⁹, vel excitamus. (Cloto) quæ vna est

Gutturaque imbuerunt infantia laete canino:

Hic primus pueri venit in hora cibus.

Perbibit inde suæ rabiem nutricis alumnus,

Latrat & in toto verba canina foro.

Membraq. * vinxerunt tinctis ferrugine pannis,

A male deserto quos rapuere rogo.

Et ne non sultum nuda tellure iaceret,

Molle super filices imposuere caput.

Iamque recessuræ viridi de stipite factas

Admorunt oculis * vsque sub oraf aces.

Flebat, vt est fumis infans contactus amaris,

De tribus est cum sic vna locuta soror.

Tēpus ī immēsum lacrymas tibi * vouimus istas,

Quæ semper causa sufficiente * cadant.

Dixerat, & Clotho iussit promissa valere,

Neuit, & * infausta stamina pulla manu.

Et ne longa suo præfagia diceret ore,

Fata canet vates qui tua, dixit, erit.

Ille ego sum vates ex me tua vulnera disces,

Dent modo dii vires in mea uerba suas.

Carminibusque meis accedant pondera rerum,

Quæ rata per luctus experier e uos.

Ne ue sine exemplis æui cruciari prioris

Sint tua Troianis non leuior amalis:

est ex parcis, ut docuimus, est & nympha marina eiusdem nominis apud Virg. Magniq. iube
bo æquoris esse deas, quales nereia Clotho, Et Galatea fecit. (Stamina) A stado stamē ap-
pellatur, q̄ stat in tela nelamentū. Var. (Præfagia) Diuinationes, sagis dicit Lact. diuinis.
hinc præfagia mētis diuinationes. Sagum gñe neutro est genus panni. Sagariā factitare apud
Iurisc. est uendere, & sagari apotheca. dñr p̄sago his. dicit Caper. Cic. aut p̄sagio. Saga, inquit
Festus, dñr mulier perita sacrorū, ut uir sapiēs p̄ducta à syllaba p̄p̄ ambiguitatē euitāda. sa-
gaces dñr, solertis acuminis ut et canes indagatores sagaces sunt appellati. (Vates caner)
Poetas uas es appellabant à uersibus uiendis in poematis. Cum scribā, ostendā corpore tar-
tarino prognata palude uirago. Var. (Rata) Firma, stabilia. (Aeui) Aeuiū ab ætate omnium
annorū hinc æuiternū græci dicunt *αἰών* ut scrib. Var. (Troianis malis) Notum est Troiæ
excidiū ex lectione tum græcorū, tum etiam latinorum, quare prætereundam hist. cenfeo.

CYNIPHIA M &c. Bonæ sunt Calderini rōnes. Nam illic hirci abundāt, unde in
Georg. Cyniphij tondēt hirci. Errātes aut olentes dñr hircum olere. Hor. j. Serm. Pastillos
Ruffinus olet Gorgonius hircū (Palustribus undis) Quæ nō purgant sicut aquæ currentes,
quas uiuas vocat Maro dicens Aen. ij. Donec me flumine uiuo abluero. (Quæ vnda caua)
.i. obscura, & nubila, aut euaporata extracta pura aqua per exhalationē. (Erebe) Erebus
dictus est locus obscurus inferni, aut ipse infernus, & scribit à doctōrib⁹ sine h. (Guttura)
imbuerūt Docui alibi hoc, e. in hac tertia persona sepe correptū inueniri, sed quandā cele-
ritatē figurari. ut in Bucol. Matri longa decē tulerūt fastidia mēses, in Georg. Miscuerūtq.
herbas, & nō innoxia verba, & Aeneid. Obstupui, steteruntq. comē &c. non est aut legendū
imbuerint, ut alia docent verba. (Pannis tinct. fer.) Ferrugo est purpuræ Hispanicæ genus,
coloris fusci, atq; subnigri. (Rogo male deserto). s. priusq. cadauer hominis dānati penitus
exustū esset. Vnde panniculos semiustos, & fumosos, atq; ob id ferrugineos, nutrice Ibdidis
subtraxisset dicit. (Caput molle) Quia infantis, sed id quoq; notam habet. filices aut duris
fimi sunt lapides. vnde ignis excuti solet. (Iamq. reces). s. colubres infernales. i. cū recedere
vellent. (Admorant) Pro admouerunt, & applicauerūt. (Oculis). s. Ibdidis pueri. (Vsq; sub
ora faces factas de vir. stip.) Vt fumo cruciaret. (Vna sor. de trib.). i. vna parcarū, q̄ tres foro-
res sunt. & fata hominū ordiuntur. Fertq. colum. (Clotho) Achēsis trahit Atropos occat.
(Pulla). i. nigra. (Stamina) Vnde in Georg. Reijce ne maculis infuscet vellera pullis. Inde
pullati dñr vestibus lugubribus quæ nigræ sunt induti. (Præfagia dñr) Quæ sagaciter præ-
notata sunt, sed sagio & præfagus, atq; præfagiū, s. syllabā procunt, q̄ sagax corripit. (Facta
can.) Ordo est. Ipsa dixit. (Vates erit) Qui canet tua facta. (Ille ego sum vates, ex me). i. ex
carmine meo, nō ex me ipso, quasi ipse sit pro exēplo, qd̄ aduersarius magno fortassis mere-
tur. (Ne ve sine ex.) Incipit commemorare mala, quæ alij passi sunt, imprecans ea in caput
aduersarij Quia vero historie, & fab. graphicæ recitātur à Calderino, dicā ordinē, qui talis
est. (Ne ue). i. et, ne, ut accipiat, ne, pro et, sicut, vel, accipi solet, quia aliter ne ue semel po-
situm non congruere v̄ principio orationis. (Igitur etiam ne tu crucier). i. torquearis sine
exēplis prioris æui. i. ut crucieris ad exempla eorū qui fuerūt in priore, hoc est prisco, quo,
& seculo, tua mala sunt non leuiora malis. Troianis, quæ magna nimirū fuerūt. quia Tro-
iani decenna in bello vexati tandem funditus exterminati sunt, & Troia radicitus euerfa.

A S C.

Quantaque clauigeri Pœantius Herculis heres,
Tanta venenato vulnera crure geras:

* Nec leuis doleas, quàm qui bibit vbera ceruæ,

* Armatusque tulit vulnus inerme potens.

Quique ab equo præceps alienis decedit, aruis

quias nō indicaturum, ab ipso pro munere sagittas felle Hydræ intinctas accepit, sine qui-
bus Troia capi non poterat. inuentus est Philoctetes hæc habere sagittas, & coactus Her.
Tumulum manifestare, locum aut, ne peieraret, pede percussit à Græcorum itaque duribus
Troiam ductus est Philoctetes, solus. n. huiusmodi sagittis uti poterat. forte per sagittam
ipius

Herculis) Her. Iouis & Ale-
mena filius fuit dictusq.
Hercu. quasi *ἥρως κλέος*. i. Iuno.
gloria. (Pœantius Herculis)
Philectetes Pœantius filius ex
Melibœa vrbe compulsus ab
Herc. iurare corporis sui reli-

Z A R.

* Ne ue
minus
Quitu
lit arma
ti vuln⁹
inermis
opem.

P. OVID. NASONIS

ipſus eſt peruulneratus, uel, ut alij, crus, quo eſt uulnere intollerabilis effluxit ſeter, quam obré Græci auctore Vlyſſe ipſum in Lemno reliquerūt, quod Ouid. terigit in Met. alij iſtū ſerpente tradunt, & Machaone curatū. Propert. Tarda Philoſtete ſanauit crura Machaon. nonnulli telo percuſſum, à Machaoneq; ſanatum, & Troiam proſectū uolūt, alij poſt Troiæ euerſionem Calabriā ueniſſe affirmant, & Petiliam, ac Turinam condiſſe. Virg. Hic illa ducis Melibœi Parua Piloſtete ſubnixa Petilia muro, & alia Sagius Proclus, & Por. Hom. comment. ſcrib. de Philoſtete quoque Soph. & Seru. (Crure) Crura partes tibiārū anteriores ſicuti poſteriores ſuæ. (Nec leuius doleas) Apud quēdam uetuliſſimum interpretem legem eſt Calydoneum, & Dareum fratris fuiſſe, Thaletis filios. ſolebat Dareus laſte ceruæ homines interficere, à ſuis poſtremo armis circumſpectis eodem genere mortis, quo multos enecauerat, & ipſe coactus eſt mori. Idq; approbat Euphoriſtis teſtimonio, cuius ſunt uerſus. Lac cernæ potando ſuos Dareus perimebat. Exemploq; ſuo potu peremptus eodē Ego autem propter ſequentē uerſum Telephum intelligo. At ſi duplicem hīſtoriam hiſ duobus carminibus intellexerimus, nō ſanè ab re uideri debet. hunc igitur Telephū, docēte Diod. Herc. auge. Alei regis Archadiæ filia in Parthenio monte peperit, ibiq; eum reliquit, quē poſtea paſtores regis Corinthi ceroam exhibitio ubere nutrire inuenerunt, infantemq; ad regem, detulerunt, qui ut filium ſuſtulit, ac Telephū, quaſi à cerua nutritū appellauit τέλε φος enim cerua eſt, cum autem adoleuiſſet, matrē conſtituit inuenire quare Apollinis Delphici oraculum conſuluit à quo ad Theutrantē regem in Myſiam iuſſus eſt proficiſci, ubi matrem reperit, ipſe in magno honore à rege propter Herculem parentem habitus eſt, cui Argiopem Teuthras filiam deſpondit, heredemq; quia liberis maſculis carebat regni fecit. Telephus autem, quo tempore bellum Troianum exarſit, in Myſia regnabat. quo Græci cū appuliſſent, inermesq; è nauibus exiliſſent, uim eis intulit, uade ab Achille in ſiniſtro femore fuit uulneratus, cumq; ſanari minime poſſet, Apollinem conſuluit, qui reſpondit iterum ab Achille uulnerari oportere, à quo ruſus uulneratus conualuit, ut alibi Ouid. Vulnus Achileo quæ quondam fecerat hoſti: Vulneris auxiliū Pelia haſta tulit. Claudianus aut ab Achille herbis ſanatu tradit. Sanus Achilleis remeauit Telephus herbis, Cuius pertulerat uires, & ſenſit in uno Letalem, placidamq; manum, medicina per hoſtem Contingit, & pepulit, quos federat ipſe colores. Quid uero Plin. ſentiat, appoſui. Eſt & rubigo, inquit, ipſa in remedijs, & ſic Telephum proditur ſaſſe Achilles, ſiue id ærea, ſiue ferrea cuspide fecit, ita certe depingitur, eā decutiens gladio. (Vulguſ inermes) Quia, ut diximus, Græcos, qui ſine armis tunc erant, inuaſit, legitur etiam uulnerus. (Quique ab equo) Bellerophontem dicit. hic genere quidem Neptuni, nomine autem. Glauci filius primū hipponus dictus, ab interfecto dehinc corinthio Bellerophon, ſiue (ut alij uolunt) Bellerophontes eſt appellatus, qui ob cedē (ſi Aſclepiadi credimus) In pedes ſe dedit, accepto Pegaso equo à Neptuno, quo argos ad Prætum regem peruenit, qui ipſum hoſpicio ſuſcepit, cuius amore regis uxor Sthenobœa, uel, ut placet Hom. Antia Iobata regis, ſiue Eurie filia deperibat. quare mulier amoris impatiens ipſum in ſuā trahere ſententiā eſt conata, quod cū impetrare nō quiſſet, marito Bellerophontē eſt criminata, perſuaſus Prætuſ ſceleris, ne hoſpitalitatis ius uiolare, ad Iobatam ſocerū, uel Euriam in Lyciam, cū literis, quibus res continebatur occidendum miſit, quo cum mature inſcius tanti mali Bellerophon ſe contuliſſet: Iobaten, aut Euriam magnis per nouem dies (ut Hom. ait) ſacrificijs uacantem competit, quibus exactis literas legit, inde iram, odiumq; diſſimulans, uarijs ipſum periculis tollendum oppoſuit, cum Chimæra primū certare iuſſit, monſtro admodū timendo cuius tradente Home. in lib. vj. Iliad. hæc erat forma, *πρὸς δὲ λέων δ' ἵππον δ' ἐδρακὼν, μέσση δ' ἐχίμαρα*. quē uerſum Lucr. uertit Prima leo poſtrema draco, media ipſa Chimæra. quo ſuperato contra Solymos ferociſſimum bello populū miſſus uictor redijt, inde occiſis Amazonibus inſidiantibus ei hominibus regis iuſſu interfectis, in generum tot rebus geſtis à rege aſciſcitur, data Achimene filia, uel (ut alij tradunt) Caſſandra uxore, ex qua Iſandrum Hippocolum, & Laodomiam, quæ ex Ioue genuit Sarpedonem, filios habuit. Bellerophontes autem poſt fontis inuentionem, euolare in cælum uoluit cumq; ex alto deſpiceret perterritus decedit. Ac ita periſſe Hygin. oſtendit, equus uero inter ſidera eſt à Ioue

Ione constitutus. At poeta Gallus his carminibus ipsum caput fregisse scribit. Bellerophon monstrum potuit superare chimeram: Et fregisse caput dicitur ipse suum.

E T geras) Supple in crure venenato. i. venenatis sagittis infecto. (Tata). i. tam magna & seu vulnere. (Quanta sup. gessit. (Pæantius). i. Philoteus filius Pæantis, ut attestatur Ser. & Seneca dicens in Hercule furente in persona Herculis sagittas porrigentis. Accipe hæc fate potante dona munus alcidæ cape. Nec fallat vnquam dextram hic arcus tuam. Librate tela didicit, & certam date Fugam sagittis, ipsa non fallunt iter Emissa neruo tela. Pæantius igitur. i. Philotes. (Heres). i. succellor in possessiue arcus, & sagittarum. (Herculis clauigeri). i. clauam gerere soliti. (Nec doleas leuius) Quam is supple. (Qui bibit vbera ceruæ, sup. doluit videlicet Telephus, de quo Horat. Telephus & Peleus, cum pauper & exul vterque, &c. (Et qui potens, & armatus tulit vulnus inermi) Allatum. scilicet Achille inermi, præter hastam, nisi l gendum est armatiq; tulit &c. (Quique). i. & quam is qui, hoc est, & non doleas leuius imo grauius, quam is, qui decidit. (Præceptus ab equo). scilicet pegaso alato. (In aruis alienis) Videlicet Bellerophon.

A S C.

Exitio facies cui sua pene fuit,
Id qd Amyntorides uideas, trepidusq; ministro
Prærentes baculo luminis orbus iter:
Nec plus aspicias, quam quem sua filia rexit.
Expertus scelus est cuius uterque parens.

F Acies) Vniuscuiusq; rei apparen-
tia facies appellatur. Quare hos hominis facies dicitur, vultus autem à volendo deducit. (Id quod Amyntorides) Amyntor Ormeni filius ex Hipodamia Phœnicem filium ha-

Z A R.

buit, hunc cum Clytia patris Pellicæ rem habuisse Hom. tradit matre sic volente, quod cum pater rescuisset, in filium est imprecatus, ut nūquam filium susciperet, quod Plutonem, ac Proserpinam audisse apud Hom. Phœnix vult; alij obsecratum tradunt. hic ad Peleum patre Achilles profectus est, quem Chiron cætaurus sanauit. Propert. Sanauit crura Machaō, Phœnicis Chirō lumina Phillyrides, & Achilli præceptor est datus, cum qd ad Troiā iuit. (Orbus) Quicunq; re aliqua cara priuatur, orbus dicitur. (Iter) Dicitur, & itiner, ut admonet Priscianus. (Nec plus aspicias) Hic est Oepidus, cuius geneologiā altius repetamus. Iupiter Hellen genuit, Helle Belū, Belus Abatē, Abas Agenorē, Agenoris fuere filij Europe, Cilix, Bassus, Phœnix, & Cadmus, Cadmi Polydorus, Polydori Labdacus, Labdaci Laius, Lai Oedip⁹ qui ex matre Locasta Creōtis filia Eteclē, Polynie, Antigone, & Ismē habuit filio. pater Oedipi Laius Thebarū rex oraculo cōsulto an filios esset habiturus huiusmodi ab eo accepit responsum teste Asclepiade in tragœdia Λαίε λαβδανίδης, παύδων γένος ὀλβιον. αὐτῆς, Διδασκῶν φίλον ἑὸν, ἐγὼ πεπρωμένον ἐστὶ Σοῦ, παύδης χάρις σιληπεν φάος, ὡς γὰρ ἐν νόσσει τοῦ κρηίδης τέλοτ' ὑπερεξάρατ' σιδηράς, Οὐ φίλον ἢ παύδης ἡδόν, ὁ δ' ἢ νῆκτο σοι τὰ δ' ἐπαντα. Lai Labdacide filiorū genus luculentum queris? dabo tibi clarum filiū, sed in fatis est tui filij manibus linquere vitā, sic. n. annuit Iupiter Saturnius Pelopis infestis imprecationibus persuasus, cuius earū rapuisti filiū, hic aut precatur est hæc tibi oia. quare perterritus Laius, quos vxor filios procrearet, iussit interfici, natus est autem puer, quem perforatis pedibus, si Statio fidenti adhibemus, ac Asclepiadi, parētes regio pastorī interficiendū dederunt, qui ipsū ad arborem vimine suspēdit, quemadmodum etiam ipse Stragicus Seneca testatur in Oedipode; Me Deo teste dānauit parēs, Calidoq; teneros trāstulit, ferro pedes, Et in alta memoria pabulum immisit feris. Diod. autem nō ligatum vimine, dicit à pastore, sed traditum Polybiæ mulieri nutriendum, qui cū adoleuisset, certior de sua expositione factus, Apollinem de parentibus consulere decreuit, ad quem forte & Laius proficiscēbatur, ut de exposito infante aliquid cognosceret, cumq; inuicem sibi in Phocide obuissent, iussit rex superbe de via Oedipum decedere, indignatus Oedipus patrem interfecit, inscius tamē parentē esse, deinde superata Sphynge, regnū Thebarum adiuit, ac matrem duxit vxorē, ex qua (quos diximus) Filios habuit, qui cognito facinore patrē pudore detinebant domi, ita Diod. aliter dissemis ab Asclepiade, Sen. & Statio, qui omnes Phorbantem Polybi regis Corinthiorum pastorem infantem ligatum tradit inuenisse pedibus tumefactis, & ideo

Oedipus

Oedipus dictus ἀπὸ τοῦ οἰδύματος καὶ ποδῶν. i. a. tumore pedum, qui pastor infantē ad Me-
ropem regis coniugem dono dedit, quem ipsa, & uir, quia carebant sobole, ut filium nutrie-
runt, prouectus etate Oedipus audiuerat ab oraculo, ut ab se pater occidendus esset? & sibi
mater nubere, credens ipse qui nutrierat, ueros parentes esse aufugit, & forte Laium patrē
uenientem offendit, quem sibi de praeda obseruantem peremit, & Thebas uenit, ubi rex fa-
ctus uxorem matrem accepit, quam ob rem cum rescuisset, mortem sibi consciscere uoluit,
sed hoc à suis percepto, ferrū occultatū est, ad ipse sibi oculos digitis eruit, & se præcipitē de
rudipe aliqua dare uoluit, sed ab Antigone filia, quæ ipsum semper comitabatur, est phibit.
ASC. CVI sua facies fuit pene exitio). i. causa exitii, & mortis, quia ob eam à Schenobœa ad
stuprum interpellatus eum recusaret, criminatus ferē exitio datus est. (Et uideas) Id sup.
(Quod Amyntorides), i. Phoenix Amyntoris filius sup. uidit, uidelicet nihil boni, quia cæ-
cus effectus post exiliū est. (Et tu orbus luminis). i. priuatus uisu. (Prætextes iter trepi-
dū baculo ministro). i. quo ducaris præ inopia loco ministri, cū ministrū non habeas. (Nec
aspicias plus quā) sup. Tiresias uates Theban? & Cæcus. (Quæ sua). i. ipsā, ppria filia rexit.

ZAR. Q Valis erat postquam) Tire-
sis Thebanus filius Chiro-
nis, & Cariclus, Apolli-
nis, siue Perii, aut ut alii Ocea-
ni, cum geminos serpentes in
Cyllene monte Arcadiæ calca-

Qualis erat postquam est iudex de lite iocosa
Sumptus. Apollinea clarus in arte senex.
Qualis & ipse fuit, quo præcipiente columba
Est data Palladiæ præuia, duxq; rati.

set, per septennium fœmina est effectus, rursus iisdem uolatis serpentibus, docente oracu-
lo in pristinam est formam restitutus. docet in 7. nat. histo. Plin. non esse fabulosum mares
in fœminas uerti, & contra, cum Licinio. C. Cassio Longino. Cosm. Casini puerum
factū ex uirgine sub parentibus, iussuq; aruspiciū deportatum in insulam desertam, in an-
nalib. legerit. ipse quoque Plin. in Africa uidisse scr. nuptiarū die L. Cossiciū ciuem Tis-
dranū in fœminam mutatā. hic igitur Tiresias de lite iocosa iudex fuit, Iunonis inq; Iouis,
utrum maior maris, an fœminæ esset libido, ut abunde ab Ouid. in Met. scr. pro Ioue sentē-
tiam tulit, quare à Iunone oculis, & manibus fuit priuatus, teste La. Iup. aut pœnā est so-
latus honore, uaticinandi. n. scientiam ipsi dedit, utq; nouē secula uiueret multa est uati-
cinatus, & Thebarum excidium, qui etiam ciuib. ut urbem linquerent, persuasit, cū quib.
& ipse in Tilphosium Bœotiæ locum aufugit. ex Thebanis, qui in Tilphosium confugerūt,
Tiresias defunctus est, quem sui ciues magna pompa sepeliuere. filiam habuit Daphnē quæ
& Sibylla dicta est. Dio. habes auctorē, copiose hanc hist. aggressum. (Apollinea) siue quia
Ariolandi ipsi attribuitur potestas, siue q, qui nascitur Leone transcendente in horoscopo
Apollinis. i. solis. (nam idem est) Dicitur ab astronomis futura facile cognoscere. (Qualis
& ipse fuit) Variam de Phyeo legimus hist. quam in uerba paucissima conferā. Phœnicis
filius fuit Cilix, Phineus, & Doriclus, Athimus autem nomine potius, quā re, Phœnicis fi-
lius dictus, nam Iouis fuit, regnauit aut Phineus in Paphlagonia, teste Hela. in hist. si uero
Seru. astipulamur, in Arcadia, qui priuatus oculis fuit, ut quidā perhibent à sole, q, diu cō-
questus fuerit uiuere, q, uidere, ut autem Apollini interpret scri. q, insidiatus Perseo fuerit
Orpheus uero his carminib. aliter de Pithynia locutus sentire uidetur ἐν τῇ τὸ τ' ἀνὸ γὰρ
φινδὺς ὑπερίνο γίγνεται δ' αἰὶνός ἐξ ἀλάσσε γόονος πρῶτ' ἀνὸ γὰρ
αὐτὸν εἶνεναι φίλτρον. τοῦ δ' ἐ καὶ ἀσκητὴς ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐτ' ἐλκεν πᾶσι δ' ἐκλυτοῦ, βολέον, φινδ
δ' ἄρα ὡς πᾶσι γὰρ ἀτὺν ἀγαλῶσι νότον φατὸς δ' ἀπὸ νύσφισαν αὐγὰς. Vbi nunc matrimonio gra-
uis Phineus insolenti animo geminos eiecit in prærupta saxa feris exposuit mulierū cau-
sa amorum, hos porro illæsos, & spectantes rursus constituerunt filii inclyti Boreæ. at Phi-
neo præbuere ærumnam infestæ iracundiæ, & acie oculorū priuauerūt. Sophocles ait duos
ex Cleopatria filios Oartū, & Chramē inquantū, pp noueræ calūnias excæcasse, & ipsum
iō à Ioue orbatū. Apollonius id mali subiisse tradit, Harpyis inferentib. ac eius mensam p-
petuo iquinasse. Sophoclis & Apollonii opinionē Ser. mihi uidetur secutus, addit etiā Har-
pyias expulsas à Zete, Et Calai alatis Boreæ & Orithyæ filiis, q, Phineū infestabāt, quasq;
ad

ad Plotas usque; insulas gladijs sint persecuti, quæ insulæ postea Strophades sunt appellatæ, quia ab Iride iuvenes admoniti fuere, ne ulterius Iouis canes insectarentur quorû conuersio. i. strophe insulis nomen dedit, quo beneficio deuinctus Phineus argonautas admonuit, ut columbam datam à Palladæ sequerentur, ne in saxa Cyanea inciderent, quæ etiam Symplegades nuncupantur. at Orpheus non dicit columbam sed herodium auem. tres herodiæ sunt quemadmodum Porph. contra Zoilum Hom. scripta carpentem ostendit, Pigargumque; nomine herodum Argonautis datum legimus. de Phineo Diod. aliam refert hist. quam ne modum in hac fabulosa recensenda hist. excedamus, omisimus narrandum. poteris tute ipsam ex Diod. cognoscere in 5. lib. eius hist. ubi argonautarum meminit. (Palladiæ rati) Argo nauis dicta siue, ut Diod. innuit, à conditore siue à velocitate sua, quæ arte Palladis facta fuit. hinc ratis Palladia dicta, siue quia (ut asserit Apollonius) constructa fuerit apud Ictonem locum in Bæotia, ubi templum Palladis. Alexander vero Palladum Ictonem appellari scribit. quia Icton filius amphictionis urbem in Thessalia fecit suo nomine dictam, ubi egregium erat Palladis templum iuxta quod argo fuit constructa.

S V M P T V S. i. assumptus, & effectus. (Senex clarus in arte Apollinea). i. diuinandi, in qua Apollo præstitit, & quam illi Iupiter ob sententiam pro se contra Iunonem datam cõulerat. Et sup. sis talis. (Qualis fuit ipse). s. Phineus cæcus. (Quo præcipiente). i. ex cuius præcepto. (Columba est data præuia, & dux rati Palladiæ) Videlicet argonauti, quæ argo narte rehebantur, hist. recitat Calderinus, ASC.

Quique oculis caruit, p quos male viderat aurum,
Inferias nato quos dedit orba parens.

Pastor ut Aetnaus, cui casus ante futuros

Telemus Eurymedes vaticinatus erat.

Ut duo Phineidæ, quibus idem lumen ademit,

Quique oculis caruit) Rex Priamus Polydorum filium ex Hecuba Dimantis filia belli Troiani tempore magna auri copia misit ad amicum Polymnestorem Thraciæ regem nutriendum ac generum, ut tradit Seruius, ZAR.

uius, nupserat enim Ilione Priami filia. hic Troianis rebus ruentibus puerum auri cupiditate obruncauit, atque in littore insipulum reliquit, licet aliter ex 3. Aeneid. cognosces. Hecubata mactata filia Polyxena ad Achillis sepulchrum, ut iusserat, cum querelas, & lamentationes in littore suas recenseret, filij cadauer vidit, à quo etiam, quemadmodum Polymnestoris insidijs iaceret, percepit. indignabunda hecuba rem tamen dissimulans, regem de re secreta alloqui est commenta, cui & thesaurum tradere velle dixit, qui subito Hecubam adit, à qua & famulis in lecto est per blanditias collocatus, ensisque lateri ipsius hærens abductus, ac postremo oculis priuatus. (Inferias) sacra mortuorum, quæ inferis soluuntur. inferiæ dicuntur, ut auctor est Seruius. (Pastor ut Aetnaus) Polyphemus Cyclops Neptuni filius ex Thoosa Phorcynis filia, eo, quem in fronte tantum habebat, oculo ab Vlyssæ exutus fuit, de quo fabulosa à poetis proditur hist. errauit Vlysses post Troiæ excidium per decem (ut ab Hom. perhibetur) annos fluctibus, & tempestatibus ad diuersa, loca agitur, in Siciliam quoque ad Polyphemum peruenit, qui in antro Aetnæ montis habitabat, cuius ianua ingenti lapide claudebatur. hic humanis carnibus vescabatur, & lacte, magnam nanque gregis copiam pascebat. scrutatus de loco Vlysses Cyclops additis precibus, ut sibi naufragio, locorumque inscio opem ferret, minitabundus Cyclops reddit responsum, maiorem se quam Iouem prædicans, ac illico duobus ex Vlyssis socijs ritu bellæ deuoratis (duodecim enim socios secum duxerat, viniq; optimi amphoras) Duos etiam mane sequentis diei absumptis, totque sero veniente, quodque Vlysses nomen esset interrogauit, qui Vtis se dixit nuncupari, id est nullus, vltimus autem comederis, Vnocus respondit. Vlysses vero qui suapte natura callidus fuit, tunc vero timore, omnes construxit in Cyclopem dolos, nec tamen eum fefellit opinio. nam ipsum vino ebrium reddidit, quem (ut ebriorum est praua consuetudo) vino sepultum, torse oculum eruit, at manus nostras non effugies Cyclops inclamauit. emissis itaque ad pastum pecudibus, singulas tangebatur, ne Vlyss. vna abiret. non tunc inmemor astutiae Vlyss. fuit, indutus enim pecudum pelibus

libus cum socijs effugit. Non pellibus indutum Vlyf. leges, vt nugantur triuiales, sed cōiun-
ctis paribus ouibus sub earum aluo grediens aufugit, vt testatur Hom. in Odyf. (Telemus
Eu.) Telemus cyclops Neptuni filius fuit, & omnes cyclopes creduntur fuisse, celeberrimus
fui temporis vates, qui Polyphemo prædixit phore, vt ab Vlyf. obcæcatur, vt scr. Theo. &
noster Ouid. in 14. Met. Telemur interea Siculum delatus in æquor. Telemus Eurymides,
quem nulla fefellerat ales, terribilem Polyphemon adit lumenq; , quod vnum Fronte geris
media, rapiet tibi dixit, Vlyfles. (Vt duo Phineide) Crabes, & Oarthes, filij fuere Phinei, a
quo sunt obcæcati. superius hanc de Phineo locuti, copiose narrauimus historiam.

ASC. QVIQVE oculis caruit) Adducit alia cæcitate, & incommodorum aliorum exēpla,
quæ in Ibin continuo imprecatur. Ordo est, à superiori: Et sup. sis talis, qualis fuit is. f. Po-
lymnestor rex Thraciæ (Qui caruit) Immo priuatus fuit oculis. (Per quos viderat male).
.i. cum auaritia nimia. (Aurū). f. a Priamo cum Polydoro apud eū depositum, vnde Aen. 3.
Polydorū obruncat, & aurū Vi potitur. quid non mortalia pectora cogis auri sacra fames?
(Quos). f. ocul. Polymnestoris. (Parens). f. mater. f. hecuba. (Orba). i. priuata filio. f. Poly-
doro. (Dedit nat. infe.). i. pro sacrificio inferis accepto, ac manibus eius. Et sup. sis. Vt pa.
Aetn.). f. Polyphemus, qui in Aetna mōte oues pauit vbi ab Vlyf. stipite ficulno adusto ex-
cæcatus est, vt Vir. Aen. 4. scr. (Cui Telemus Eum.). i. vates ille inter Cyclopes (vt Hom.
dicit) peritissimus. (Erat va.). i. profetauerat. (Ante). i. priusq; euenirent. Casus futuros). i.
amissionem oculorum vnde de eo dicitur Mat. 13. Telemus Euripides, quæ nulla fefellerat
ales, Terribilem Polyphemon adit, lumenque, quod vnum Eronte geris media, rapiet tibi
dixit, Vlyfles, Et supple sis cæcus. (Vt duo Phineidæ). i. filij Phinei. (Quib⁹ idē, qui de lu.).
.i. visum, videlicet Phineus rex pater eorū per significationē. (Ademit). i. abstulit lumen.

ZAR. T Amyris) Tamyris fili⁹ Phi-
lāmonis fuit, vt scribit Por-
phy. & Arlij nymphæ, licet Euse.
Ammonis dicat, qui à Lino mu-
sicam optime exdoctus, cum re-
uerteretur ex Oechalia vrbe ab
Enryto Oecalia, musas ad Do-
rion obuias habuit, quibus sua-
uius se, quam ipsas canere dixit,
ad quam insolentem vocem stomachatæ Iouis filix, cytharam & communem hominis sen-
sum ei abstulerunt, quemadmodum Hom. ac Dio. scrib. alibi quoque Ouid. Quid miserum
Thamyriū picta tabella iuuat? & propter. Me licet & Thamyris cāporis fata sequantur: Nun-
quam ad formosas inuide cæcus ero. legunt nōnulli Thamyram. quod minitrē à nobis pro-
bari potest, cum vbiq; in emendatis codicibus Thamyris inueniatur, ita præceptor noster
admonuit. (Demodocique ea.) Ad mensam Alcynoi Phœacum regis ab Home. inducitur
Demodocus Martis, ac Veneris cantans adulterium. Quem bono, maloque est profecutus.
lumen enim ademit, præstantem vero Cytharædum effecit. (Sic ali. tua men. se. Sa.) Cœlū,
& terra plura genuerunt filios, sicut apud Hesiodū legere est in Thogonia, horum etiam Sa-
turnus filius dicitur, qui, cum pater genitalia denudasset, ea falce amputauit, vnde nonnul-
læ sanguinis guttæ exciderunt, quas terra collegit, ex quibus postea & furia, & gigantes, &
nymphæ, quas Hesiod. medias appellat ortæ sunt proiecit in mare autem Saturnus virilia,
quæ eum aliquandiu errassent, spumam facere, ex qua nata Tenus d, sed hæc omnia phyfi-
cam in se cōtinent rationē. (Nec ti. sit tu.) Ceyx Luciferi filius Trachiniæ telluris rex fuit,
vtin Met. legitur, qui Alcyonē Aeoli filiam coniugem habuit. cum id ad clarum oraculum
iuisset, oborta tempestate obrutus est, at Alcyone quæ (teste Porph.) Cleopatra dicebatur,
viri naufragij inscia singulis dieb⁹ Iunoni vota pro Ceycis reditu perfoluebat miserata est
dea frustra mulierem pro coniuge laborare. Irim ad somnia demisit, vt Alcyoni casum con-
iugis significaret, quæ Morpheæ ad Alcyonem accelerarunt. hic Ceycis sumpta imagine no-
tu quiescentem adiit Alcyonem quam de naufragio certiores fecit, corpusque in littore

errare

errare docuit. experrecta ipsa mane ad littus se prapuit, vbi viri corpus v̄etis, & vnda agita
ri vidi. quare mare infiliēs vt cadauer arriperet, auis vna cū Ceyce effecta est, quæ Alcyō ap
pellatur, à nostris Alcedo. media hyeme in mari parturiūt oua, tum tam tranquillum, quā
quid mirandum est, redditur mare per 7. dies, hos solēt naute dies Alcyonios nuncupare, vt
auct. est Var. (Frater & vxor aues) Dædalio Ceycis frater filiā habuit nomine Chionē for
mosissimā, quam Apollo, & Merc. compressere & nati sunt gemelli, Apollini Philemon, qui
musica claruit patrē imitatus, Autolycus aut Merc. fur nobiliss. suam pferre Chione formā
Dianæ ausa est, à qua est sagittis interempta, cuius in rogam pater Dædalion, præ dolore se
voluit immittere, at prohibitus in Parnassum montem abiit, vnde cū se præcipitē dedisset,
in volucrem ab Apolline est mutatus scr. Ouid. in Met. Miseratus Apollo, Cum se Dædalio
faxo misisset ab alto fecit auem, & subitis pendente sustulit alis. & quæ sequunt. (Solertiq;
vi.) Astuto, & callido. & Vlysem dixit, quem (vt in 5. Od. Hom. tradit) effesso Polyphemo
oculo, Neptunus maris Deus, diu fluctibus agitauit, ne inultus filij esset, naufragiū quoq;
facere cōpulit, actumq; de Vlysi. tunc fuisset, in matura Dea periclitatem. quæ in mergi for
ma apparuit, adiuuisset, cui Credēnon ornamentū capitis, (vel vt alij volunt) ornamentū
quoddā tradidit, quo enataret, puenit itaq; Itachus nō sine magno labore ad Phæacū insu
la, & pudēda Credēno (nudus n. erat) exlabat, quē in littore Nausica à regis Alcyoni filia
cū aspexisset, ei vestimēta præbuit, & ad regem duxit, à quo honorificētissime susceptus est.

ET) Sup. sis. (Vt caput Thamyra) Illius vatis à musis execrati. (Et Demodoci) Illius
optimi musici cæci, per quem Hom. seipsum significasse putatur, fuit enim & ipse cæcus, &
poëtarum optimus. (Et aliquis) Quicunq; is sit. (Secet). i. interdicat. (Sic tua membra) Po
rissimum virilia. (Vt Saturnus subleuit) i. sub illis existēs, aut claculum secuit. (Illas par
tes vñ erat creatus). i. virilia patris sui Cæli, quæ in mare proiecit, & ex spumis eius, illisq;
nata est Venus. (Nec Neptuno sit rimidis melior). i. benignior & fauorabilior. (In undis
tu). i. in flatis oriēte tēpestare, quam sup. ei uidelicet Ceyci. (Cui frater). f. Dædalion muta
tus in accipitrē. (Et uxor). f. Alcyone mutata in auē sui nominis, cum Ceyce marito prius
submerso. De Alcyonibus autem in Georg. plura dicuntur, quo tempore tranquillitatis in
media hyeme in mari nidifcent, & c. cui igitur frater Dædalion, & uxor Alcyone sunt uisi
aues, aut sunt aues uisæ, utroq; enim modo dici potest, sed quia præponitur adiectiuum, di
cerem uisi. (Nec Neptuno sit melior quam) Supple. (Viro solertiq;). f. Vlysi. (Quem tenen
tem membra fracta). i. fragmenta. (Ratis lacetæ). i. disruptæ.

ASC.

Membra ratis Semeles est miserata soror,
Vel tua, ne pœnæ genus hoc cognouerit unus.

Viscera diuersis scissa ferantur equis.

Vel quæ, qui redimi Romanos turpe putauit,

A duce Puniceo pertulit, ipse feras.

Semeles est misera soror) Cad
mo Thebarum conditori ex
harmonia Veneris, & Martis fi
lia, ut in Met. & apud Dio. legi
mus filiæ fuere Agaue, Autonoe,
Ino, & Semele. & Polydorus. A
thamanti Aeoli filio Thebarum

ZAR.

regi Ino nupsit, quæ Learcum genuit, & Melicertam, qui Iunonis odio haud diu uixere, nā
Iuno propter Semelem pellicem infesta omnibus ex Cadmo progenitis fuit, ut in Met. De
Iunone locutus ostendit Ouid. Quidquæ uelit, quod uellet, erat ne regia Cadmi Staret, &
in facinus traherent Athamanta furores, furias in Athamanta immisit. quem adeo furi
bundum effecere, ut Ino uxorem lænam existimaret, filios uero ipsius catulos, hortaretur
quæ socios, ut retia ferrent, quare & Learcum puerum. Bis, terquæ auras More rotat fun
dæ, rigidoque. Infantia saxo Discutit ora ferax. Ino autem sibi, ac superstiti filio timens
ad quendam scopulum abrepto Melicerta aufugit, ex quo loco se una cum filio in mare præ
cipitauit, quos Neptunus Veneris precibus Deos marinos fecit. dictus est græce Melicerta
Palæmon, latine Portumus, cui ædes in portu Tyberino fuit, & feræ constitutæ, ut auct. est
Var. Ino uero a græcis Leucothea, a nostris Matura est nuncupata, quæ bonum significat, si
Pōpeio credimus, cuius (ut diximus) auxilio Vlysses euasit. (Vel tua ne pœnæ) Difficile sa
nē est, quem poëta taxauerit, cum multos ab equis discerptos fuisse legerimus. M. Suffe
Epist. Ouid. S tium

P. OVID. NASONIS

tium licet coniectari hic, ut apud Liuiū in 1. ab Vrbe condita uidimus. perfidus Tullio Hostilio bellum in Fidenates gerēti fuit, quę compos uictorię duabus quadrigis distrahendū dedit. primum illud, ultimumq; supplicium apud Romanos fuisse idem Liu. docet. de Hip. quoque intelligere possumus, qui ut superius ostendimus, ab equis est laceratus. nonnulli Absyrtum interpretantur, cuius notissima fabula ex Ouid. in Met. habetur, sed non placet non enim ab equis, sed à sorore Medea dilaniatus fuit. & eius membra minutissime facta, in mareque proiecta, quibus pater eam persequens, dum ipsa colligeret, in mora detineretur. (Vel quę, qui redimi) M. Attilius Regulus urbis Romanę decus primo bello punico contra Carthag. Imperator ingenti exercitu missus terrorem maximum aduentu suo Carthaginiēsis iniecit, capta Clypea urbe, CCC. que amplius castellis / quemadmodum Florus tradit) Vastatis, quare à Lacedæmoniis Carthag. ducem postularunt, obducis imperitia non prospere pugnatum arbitrati, ij Xanthippum rei bellicę peritissimum misere. qui (ut Appianus est auct. Instructa acie Regulum siti ac labore difficulter agmen agentem aggreffus est, quem facile uicit ex XXX. milibus, quos Attilius ductabat, pauci arma sumpserunt. reliqui omnes cęsi, partim capti, una cum Imperatore Carthaginem ducti sunt. miserē non multo post Carthag. Attilium Romam legatum, ut permutatio fieret iuuenum Carthaginiēsum cum ipso Regulo, qui senatui persuasit, defixis in terram oculis, ut Hom. tradit, ne pietate patres commouerentur, ne huiusmodi fieret permutatio, utque id non facerent, addidisse scr. Gell. sibi uenenum tempori datum, quoad fieret permutatio, re itaq; infecta Carthaginem inuitis uxore, liberis, & amicis rediit, ubi à Pœnis nouis modis excruciatuſ est. cuiusmodi autem supplicio fuerit affectus, non satis inter auctores constat: nam Gellio referente, Tubero in historiis scr. eum in profundissimas tenebras clausum, & post apertis oculis soli oppositum, & palpebras, ne posset conuiuere, infutum. Tuditanus uerò somno prohibitum obiisse tradit. Ap. inclusum circunvallata clauis cauea extinctum docet, quod Romę postquam perceptum est, Reguli liberis pœni captiui traduntur, à quibus in armario muricibus præfixo deſtitutos periisse, idem Tuditanus est auct.

A S C E N S I V S.

ASC. SOROR Semeles. i. Ino Cadmi filia est miserata, quia uelum dedit, ut recitat Cald. (Vel uiscera tua scissa). i. disrupta, & distracta. (Feratur diuersis aquis). s. p. diuersas aquas, aut diuersis equis, sed quia de mari prius locutus est, credendum est aquis poētā fecisse. (Ne unus). i. tu solus cognoueris. aut si est ut repperi, cognouerit. (Ne unus). s. populus, ad quem appulsus sis. (Cognouerit hoc genus pœnæ) Quod. s. mihi sic pendeas. (Vel ipse) i. tu. (Feras). i. perferas, & patiaris ea. (Quę) Is, uidelicet M. Attilius Regulus. (Qui putauit turpe). i. indecorum esse. (Romano) i. bono ciui Romę, redimi à duce puniceo. (Per tulit à duce puniceo). i. Carthaginiēsi, unde de Carthagine dicitur Aenēd. 1. Punica regna uidēs &c. (Ab eo enim quod est Pœnus per æ, fit Punicus, sicut à pœna, fit punio uerbum.

ZAR. Nec tibi subsidio præſens sit numen) Sensus est: non habes Deorum quempiam propitium, qui tibi sit auxilio in tuis constituto calamitatibus. Subsidium est id, quod in auxilium succedit, Præſens, propitium, ut apud Virgil. Nec tam præſentes alibi cognoscere diuos. Numen à nutu, & imperium deorum dicitur. Varro. (Cui nihil Hercei profuit ara Iouis,) Priamus rex (ut in 2. Aeneid. à Virg. ostenditur.) Occiso ante suos oculos Polyte filio à Pyrrho Achillis Notho, in ipsum est acerrime inueſtus, ei patris exprobrans humanitatem, atque pietatem, qua usus fuerat, cum Hectoris cadauer restituit. ira parcitus Pyrrhus regem in Media domo ante Iouis Hercei aram ob-

Nec tibi subsidio sit præſens numen, ut illi
Cui nihil Hercei profuit ara Iouis:
Vnque dedit saltus è summo Theſſalus Oſſa,
Tu quoque saxoſo præcipitere iugo.
Aut uelut Euryali, qui ſceptrum cepit ab illo,
Sint artus auidis anguibz eſca tui:
Vel tua maturet, ſicut Minoia fata,
Per caput inſuſa feruidus humor aqua.

obtruncavit. (Hercei) Iupiter Herceos dictus est ἀντὶ τοῦ ἐπεσθῆναι. i. à circumdando, vt auc. est Porphyrus Hom. interpres. mos erat antiquis, vt dom^o partes Dij dicarent, anterior Iouis dicebatur, cui in medio solebant aram erigere, vnde Meserius Iupiter dictus est Heiceus, quia circumdās. (Vtq; dedit saltus) Thessalus Thessaliæ rex Eonis, ex Eurypides filia Chalciopie filius (vt tradit Porph.) E monte ossa à suis est præcipitatus. (Ossa) Mons Thessaliæ est Ossa, cuius ex aduerso Pindus, & Othris Lapitharū sedes, vt scr. Plin. tantā in eo pinorū copiam esse Solin. tradit, vt ramorū flexu, & reflexu tonitrua representet, vnde Luc. It tantus in æthera clamor: Quantus piniferæ boreas cū Thracius ossæ Rupibus incubuit. (Aut velut Euryali) Euryalus, qui Thessalo successit, cum inferorū sacrificia neglexisset, vt à veteri commentario accepimus ira Eumenidum angues ipsū deuorarunt. sed ēt apud Galum poetam est legere Euryalem Ioni filium, vino probe Apporum filiam stuprasse, quare ab anguibz absumptus est Ionides vt cupiens pro coniuge nata Vinum causā fuit: anguibz esca datur. (Sicut Minoia fata) Diod. scribit Dædalum Atheniensē eximium architectum, ex Mitione Eupalamio natum, qui in Cretam ob homicidium in patria patrātū fecisset. Cretensibus tunc minos imparabat, qui Dædalum in amicitiam suā habuit ob eius egregias virtutes, per id forte tempus Pasiphaë regis vxor turpi tauri amore peribat, cui arte Dædali fuit supposita. quare Minos Dædalum punire querit, aufugit autem ipse in Siciliam ad Cocalum regem. At comparata classe Minos ipsum est persecutus in Siciliā vsque, Cocalumq; poposcit, vt Dædalum sibi ad pœnam daret, finxit Cocalus Minoem in secreto colloqui velle, quem in Thermis eousque decinuit vt suffocaretur. Euseb. vero à filiabus Cocali interfectum scribit, eius deinde corpus Cretensibus est redditū, prælata obitus causa, q̄ in lauacro elapsū, aqua calida perijsset.

ASCENSIVS.

NEC tibi) Idem facit. Vnde ordo est. (Nec numen) Supple aliquod. (Præsens). i. licet ante ipsum fueris, & ad ipsum confugeris. (Sit tibi subsidio) i. auxilio, & protectioni. (Vt) supple non fuit subsidio. (Illi) Videlicet Priamo. (Cui ara Iouis Hercei) Quæ fuit in medio regiæ Priami. (Nihil profuit) Quia Pyrrhus illic eum occidit. Vnde de eo dixit Aen. 2. ad patrem Aeneas: Iamque adierit multo Priami de sanguine Prius, natum ante ora patris, patrem qui obtruncat ad aras. Et. (Vt) i. quemadmodum. (Thessalus) Rex ille Thessaliæ. (Dedit saltus) i. præcipitatus est ab Euryalo. (Ex ossa) Monte illo Thessaliæ. i. sanè alto, vt genus referatur ad generalitatem. s. montem. (Tu quoque) i. etiam tu. (Præcipitere) i. præcipiteris, & deiiciaris. (Iugo saxoso) i. à præcipio quouis montis saxosi. (Aut tui artus) i. mēbra tua. (Sint esca auidis) i. gulosis. (Anguibz) s. furialibus. (Velut) i. quemadmodum, sup. fuerunt artus. (Euryali) s. Tyranni. (Qui cepit sceptum ab illo) s. Thessalo præcipitatu. (Vel humor calidæ aquæ infusæ per caput maturet) i. festinet. (Tua fata) i. mortem tuā. (Sicut) supple maturauit. (Fata Minoia) i. ipsius Minois regis in thermis Cocali regis Siciliæ sic interemp. i. (Et tu fixus) s. in aliquo monte. (Alas) i. nutrias. (Tuo sanguine volucres aërias) i. in aëre volare solitas, aut in sublimi nidificantes, vt vultures. (Vt) i. quemadmodum, supple eas aluit. (Prometheus qarum mitis) i. impius, qui ignem Iouis suffuratus erat in ferula, & mortalibus deorum secreta prodidit. Fuit. n. astrologus, qui siderum cursum in monte perferutans auibus propter curas distractus fingitur.

Vtq; parū mitis, sed non impune Prometheus,
Aërias volucres sanguine fixos alas: (tus
Aut velut Etracides magno ter ab Hercule quin
Cæsus in immensum proiiciare fretum.
Aut vt Amyntiadeh turpi dilectus amore
Oderit, & sæuo vulneret ense puer.

Epist. Ouid.

Vtque parū mitis) Ias ZAR.
petus Thessaliæ rex ex Asia puella, quæ tertiæ orbis parti nomen dedit, filios habuit Prometheus, & Epimetheus. non me fugit Euseb. memoriæ Aman tradidisse quosdam affirmatiaden. se Prometheus, Epimetheus, S 2 Atlantem,

Atlantem, & Argum cuncta cernentem fratres fuisse. fertur igitur Prometheus hominibus ab se factis Mineræ auxilio adhibita ferula ad solis rotam ignem furatus, quæ mortalibus indicauit. Irati autem Dei ipsum per Mercuriū in Caucaſo monte Aſſyrie vicino alligarunt, cuius cor aquilam exedere voluerunt. hoc ita à poetis non ſine ratione ſiſtum eſt. nam, vt Aeſchylus, Alexander Aphrodyſeus, & Seru. aliq; docent prouidentia interpretatur Prometheus, Epimethe. vero improuidentia, vnde & nomina id indicantia tenet. ex his nempe duabus rebus humanū genus natum eſt. dicitur autem Prometheus aſtologus eximius extiſſe, qui in Caucaſo monte multorum ſiderum ortus, & occaſus deprehendit Aquilam vero cor exedere, quia æſq; ſollicitudo eſt, quia affectus ſiderū motus inuenit, & quia id prouidentia eſt aſſecutus, cui præſſe Mercurium cōſtat, ab eo ad ſaxum religatus dicitur. Claudianus de Prometheo, & fratre hæc ſcripta poſteritati mādaui, nanq; ferunt geminos vno de ſemine fratres, Iapetōtiades generis primordia noſtri Diſſimili finxiſſe manu. quos cun- que Prometheus Excoluit, multumq; intexuit æthera limo: Hi longe ventura notant du- bijsque parati Caſibus occurrunt fabro meliore potiti: Deteriore luto prauus quos edidit auctor, Quem merito Graij perhibent Epimethea vates: Et nihil ætherij ſparſit per mēbra vigoris, Hi pecudum ritu non impendētia vitant, nec res ante vident, accepta clade quæ- rūtur. (Parū mitis) Voluit. n. prodeſſe, & obſuit. ſubfurato nanq; igni adeo moleſtum diſe- fuit, vt præter Promethei pœnas, etiam homines malis pluribus, & morbis aſſecerint, vt te- ſtatur Horatius, Ignem fraude mala gentibus intulit. Poſt ignem ætherea domo Subductū, macies, & noua febriū Terris, incubuit cohors. (Aut vt Herc.) Omnes qui ab Hercule de- ſcenderunt, Heraclidæ ſunt appellati, ſicut à Cæſari Cæſares, ab Arſaco Arſacidæ. fuit autē 15. ab Herc. quidam, cuius nomen nuſquam legiſſe memini, qui cuidam genitalia amputa- uit, ipſe poſtea cæſus, & in mare proiectus, vt Euphoriōnis indicat verſus, Heraclides cuidā genitalia membra recidit, ſciſſaq; membra necis cauſa fuere ſux, ſunt aliqui, qui puerum Clebam intelligant Etracides legentes, qui ipſum Clebam in delicijs habuit, à quo occiſus periit Etracides. (Fretum) A feruſcendo fretum dicitur. & proprie illud eſt, vbi anguſtum eſt mare. ſicut inter Scyllam & Carybdini, ſed hic pro mari accipitur, quare etiam addit im- menſum, quo magis innoſceret. (Aut vt Amyntiadem) Philippus Amyntæ filius Mace- donum res, annis 21. regnauiſſe, auſt. Euſebio, ac Iuſtino, qui ab oraculo acceperat, vt quadri- gas euitaret. nam erat ab eis in fatiſ, vt occideretur, quare vt Valer. Max. & Cic. in eo, quem de fato lib. ſcripſit, quadrigas omnes diſiunxit, locumque in Bæotia, cui Quadriga nomen erat, ſemper vitauit, non tñ fati periculū effugere potuit, ſtuprato etenim Pauſania ab At- talo Philippi ſororio, apud quem ſæpiſſime Pauſanius conqueſtus eſt, rex autē hoc protra- hendo paruifecit, ac Pauſania inimici Attali iniuriā in ipſum iudicem vertit. quæ gladio, in quo quadrigæ erant, interfecit. legitur & Abantiades recto caſu, & Cherinū dicit Aban- tis filium, cuius amore Statillus deperibat, at Cherinus enſe ipſum interfecit, vt Euphoriō eſt auctor, Oebalium puerum quantum dilexit Apollo, tantum, ſed fruſtra Cherinū Sta- tillus amauiſt. Ac velut agna lupos, viſos fugit Vrſa Leones, Sic puer ignarus Veneris fugie- bat amores. apud quosdam legitur Amantiadem, & Celinum puerum dicunt, qui totum ſe Ioui puero dedit, cumq; à Statillo Amanti filio peteretur, iratus eum interemit.

ASC. SED non). i. non ſine promiſſione ſup. fuit immitis, quia in Caucaſo monte religatus aues viſceribus, & ſanguine ſuo paſcit. de quo Maro. Furtumque. Promethei. (Et Horat. Audax Iapeti genus &c. (At tu cæſur). i. occiſus. (Proijciare in fretum). i. mare immenſum. (Velut Etracides quintus ter). i. decimus quintus à magno Hercule, ſup. proiect⁹ eſt. (Aut puer dilectus). ſ. à te turpi amore oderit, & vulneret te ſæuo enſe. (Vt). i. quemadmodum. (Puer). ſ. Celmus dilectus turpi amore ab Amantiade, odit ſup. & vulnerauit ſæuo enſe. (Amantiadem). i. Statillum Amantij filium.

EAR. Nec tibi fides magis) Con- ſtat ſanè inter oēs aucto- Alexandrum cognomento ma- gnum, Philippi Macedonix re-

Nec tibi fida magis miſceri pocula poſſint,
Quàm qui cornigero de Ioue natus erat.
More vel intereas capti ſuſpenſus Achæi,

Qui

Qui miser aurifera * teste pendit aqua.
Aut Achilleiden cognato nomine clarum
Opprimat hostili tegula iacta manu.

gis, & Olympiades filium fuisse, qui Ammonis Iouis ex eo filius dici uoluit, auct. Plut. q. ad Ammonē in Libyam cum esset profectus, à sacerdote quodam

Iouis filius est appellatus. diuersa de eius obitu traduntur. Volunt nonnulli per febris se-
uit am sicum collegisse, & uinum potasse, & ob id mentis impotem factum, extremum obiit
se diem prid. cal. Quint. Alii aut per Iollam pincernam Antipatri filii ipso auc. Antipatro
data aqua non acrina frigidissima, quæ ut Zonaras tradit, non poterat nisi asini ungula cō-
tineri. Iust. & Plaut. equi dñt. Plin. uero & Vist. mula scrib. cuius aqua: hæc meminit Vist.
in 5. lib. de Architectura, item in Arcadia nominata terra regio, quæ habet in montibus, &
saxis stillantes frigidissimos humores, hæc autem aqua *συροῦ ὕδατος* appellatur, quam nec ar-
genteū, nec æneum, nec ferreum uas potest continere, sed difficitur, ac dissipatur, conserua-
re autem eam, & continuere nihil potest, nisi mulina ungula, quæ etiam memoratur ab An-
tipatro in provincia, ubi erat Alexander, per Iollam filium prolata, ab eaque aqua regē esse
necatum. scr. Plut. nonnullos affirmare nequaquam ueneno periisse, cum nullum extiterit:
post mortē indicium. multas refert opiniones Plut. quas recēdere nimis longum esset. unū
tantū adiciam ante 33. ætatis suæ annum defunctum fuisse, quod si ad senium, immatura
mors perduxisset, totum terrarum orbem sibi audientem subegisset. nam nullam urbem ob-
sedit, quam non expugnauerit cum nullum hostium unquam congressus, quem non uice-
rit, nullā gentem adit, quam non calcauerit. postremo infeliciter Babylone, quam ut euita-
ret, erat admonitus, è uita decessit. (Miseri) Poni. nam cum uinum in uas imponitur, mi-
steri dñ, hinc illud poëta. Miseri amatori Pocula grata suo. (Pocula) A porione poculū dñ.
Varr. De Ioue cornigero) Iupiter ammon ab *ἀμμόν* quod arenam significat, dictus est, nam
Iup. Baccho & populo suo sitienti, per Libyam peragranti in arietis formam pede arenam
pulsauit, ubi q̄ primum aqua scrutariit, unde Bacchus Ioui patri templum erexit, auct. est
Herod. & Str. & ideo cornigerum nunc poëta appellat. (Capti suspensus Achæi,) Achæus
ab Antiocho captus suspensus est, in Pactolo Lydiæ flu. quemadmodū in Epigram. Bortius
tradit, Antiochus capite, & uictum suspēdit Achæum, Vnda tibi hic credas aurea testis erit.
quidā scr. ipsum Attico duce factione populari pp avaritiam interfectum, qui in aqua Pa-
li ob maiorem ignominiam pendit. (Aurifera aqua.) Mida rex Phrygū à Baccho impera-
uit, ut quidquid suo corpore tangeret, aurum fieret, quod multū sibi obiit. nam cibum ede-
re non poterat, quia tactu suo aurū reddebatur admonitus est à deo, ut se in pactolo flumi-
ne ablueret, cuius ablutione auriferū fluium effectum, in 11. Met. scr. Ouid. (Aut ut Achil-
leide) Pyrrhus epirotarū rex ex Pythia Menonis Thesali filia, & Aeacide ab Achille oriū-
do natus, unū tantū & integrū os pro dentibus habuit 11. agens annū regnum. Epiri rece-
pit nā pater Aeacides à ciuibz in exilium exactus est, pp diuina bella cōtra Macedonas,
quibus populū fatigabat, ob idq; etiani filium binum perdere querebant, sed furtim est in
Illyrios delatus, ac Beroë regis Glaucie uxori traditus. tantus hic exitus, ut solus Tarēti-
nos cōtra P. R. tueri posse uideret. in Argi obsidione, ubi Antigonus. Macedonite rex erat,
à scemina quadā, auc. Plut. regula in caput demissa occiditur quod etiam Euphoriō cōpro-
bat, Argō, & hostilē circundabat undique Pyrrhus, opprimit, & subito regula iacta caput.
Iust. aut inter confertissimos hostes dimicantem de muris iactat, saxo scr. interiisse, cuius
caput Alcyones Antigoni filius patri detulit. quod una cū corpore magnifice Antigonus,
si Plaut. sequimur, cremauit, si uero Trogū, Heleno filio traditum a firmamus, qui deinde
iptum i patriā asportauit. (Cognato nomine clarū) Clar⁹ ob egregia ei⁹ gesta est appellat⁹.
N E C pocula magis fida pñt &c.) Quam sup. Alex. Magno. (Qui erat natus) i. qui se ia-
crabat natū. (De Ioue cornigero.) i. Ammone. i. arenatio. nam à Baccho in Libya quærente
te aquas uisus est in arenis aries, à quo ad fontē perductus credidit Iouē patrē esse, & illi tē-
plū extruxit, qđ Ioui arenario. i. Ammoni iscrispsit, facto Iouis in specie arietis simulacro.
(Vel inter eas suspensus more Achæi). f. regis Lydiæ auarissimi à suis ob avaritiā suspensi.
(Qui miser pendit teste aqua aurifera). f. pactoli fluminis auriferi, in quem suspensus in-
Epist. Ouid. S 3 cubuit

P. OVID. NASONIS

cubuit. (Aut regula iacta manu hostili opprimat, sup. te. (Vt). i. quemadmodū sup. oppres-
sit Achilleidem. i. Achilles nepotem ex genere materno. Pyrrhum, uidelicet Epirotarū re-
gem, quem anus tegula deiecta occidit. (Clarum nomine cognato) Quia nomen haberet,
nam Pyrrhus filius Achillis, & dictus Aeacides, ut illi Achillides, licet multo interuallo.
Deductum est autem patronymicum à græco Achilleus, huius Achilleos, unde penultimū
producit. Aut legendum Achilleidem, quod non probem.

ZAR. **N**ec tua quam Pyrrhi) Pyr-
rhus Flauus dicitur, ut ser.
Cic. Flauus autem fuit, cui hoc
nomen primo est inditum, unde
& reliqui ab eo Pyrrhi sunt nū-
cupati modo ostendimus Iusti-
ni auct. Helenum Pyrrhi patris
ossā in Epirū asportasse, quē ut
fuerint collocata nondum me le-
gisse memini, quare de Pyrrho
claro dictum existimo, cuius for-
te ossā per Ambraciā sparsa fue-
re, dum à filio portarentur. ali-
qui de altero Pyrrho interpre-
tantur, cui sententiæ non repugno. (Ambracias) Ambracia, teste Liuius, urbs in Epiro est,
aspero subiecto tumulo, dū Pyrrhi regia fuit. est & Ambracius sinus auct. Plin. 39. mil. pass.
longitudine, latitudine 15. mil. (Nataque ut Aeacidæ) Vt in ueteri legimus commentario,
Periplea uel Laodamia, siue Perriboëa Pyrrhi filia fuit, quæ cū in templū Cereris Ambra-
ciæ confugisset, inimicorū telis est interfecta. intelligunt nonnulli Heracleam Hieronis fi-
liam ex Achillis genera, quæ in templo Cereris una cum duabus filiabus à populo Syracu-
fano telis cōfossa cecidit. (Disimulare scelus) sensus est quemadmodum in templo Cere-
ris filiā Pyrrhi, uel Hieronis transigere sacrilegiū fuit, ita te liceat impune interficere, &
proinde non dissimulare. (Vtque nepos dicti) Magnetes Gelonis, & Nereidos Pyrrhi filius
fuit, cum quo mater rem habere uoluit, idque non consecuta, filium Cantharidum ueneno
sustulit, ut uetustissimus scribit interpres. (Cantharidū succos) Vndecimo nat. hist. lib. do-
cet Plin. Cantharidum alas mederi, quibus dempris est letale. est autem genus uermis ter-
restris, idē auctor in 27. de uulgari lapide locutus ait, Lapis uulgaris iuxta flumina fert mus
cū siccū, canū, hic fricatur altero lapide, addita hominis salua. illo lapide tangitur imperi-
go, qui tangit, dicit, q. d. γερὲς κωδῆξι δ' ἐς, λ' ἄν' ὅς ἐστι ὁ ὕμπεδ' ὁ κ' ἐστ. (Aut pia te cæso) Leucon,
ut uetustissimus docet interpres, ex Persicis regibus Spartacum fratrem occidit, regno inde
potiri sperans, cum & rem haberet cū ipsius fratris uxore, non tñ uotum ualuit consequi,
nā in palude Sabedana Leuconē mulier interfecit, quare pia est iudicata d. nonnulli Oxy-
lochi regis ponti uxore hanc fuisse, non Spartaci. (Adultera) Adulter, & adultera, q. ille ad
mittitur, Seruius dicit appellari. (Inque pyram tecum) Conoscon colores, qui græce dictus
est Sardanapalus Anacyndaraxi filius 37. & ultimus Assyriorum rex fuit, ut Eusebius scr.
annis uiginti regnum obtinuit, una die Tarsum & Anchialem urbes condidit, qui omni ui-
riorum labe excelluit, luxuriosus, adeoque effæmixatus, ut & habitū, & uocē, exercitiaque
mulierum sit secutus nūc uiri, nunc mulieris uice abutebatur. quæ tā impudica, cū Arbacus
pfectus ipsius Medis præpositus esset conspicatus, in eum bellū mouit, quem facile uicit, tri-
duo urbe Mino obsessa, qua expugnata Sardanapalus in hoc tātum uiros imitatus, in pyrā
se uxoribus, atque Eunuchus in ea reclusis, cremandū inieci. est Anchialæ Sardanapali mo-
numētum, ubi huiusmodi legitur Epigramma. Sardanapalus Anacyndaraxi filius Anchia-
læ, & Tarsum una die cōdidit. Ede, bibe, lude. Cū te mortale noris, presentibus exple. Nāq;
ego sum pulvis, qui nuper tanta tenebam: Hoc sapiens uitæ mortalibus est documētū. Hos
autem

autem meminit Chærilus, qui circumferrentur: Hæc habeo, quæ edi, quæq; exaturata libi-
do Haurit. an illa manent multa & præclara relicta. auctor Strab. Diodorus in Tusc. Cic.
& Iustin.

A S C E N S I V S.

NE C tua) Continuo eandam & c. prosequitur varia infortunium exempla in Ibin im
precans. Vnde ordo est. (Nec ossa tua quiescât felicius, quam ossa Pyrrhi). f. Epirotæ. (Quæ
iacuere). f. donec à filio Heleno colligerentur. (Per vias ambracias) Illius promontoriij in
Epiro, de quo in Sappho dictum est. (Et moriaris iaculis adactis). i. in fixis. (Vt nata). i. pro
genita. (Aeacide). i. de genere Achilles. f. Heraclie filia Hieronis in templo Cereris. Vnde
addit. (Non licet dissimulare Cereri hoc sacrum). q. d. etiam gratum erit Cereri sacrificiū,
quod de te fiat, licet ingratum fuerit de Heraclia. Aut non licet dissimulare Cereri hoc sa-
crum. f. templum, quo per diminutionem satellum dicitur. Hoc inquam sacrum, in quod tu
confugeris. (Vtq;). i. & vt. (Nepos regis dicti modo nostro carmine). f. Hieronis regis pon-
ti, nepos. f. (vt opinor) Mithridates, sup. bibit, ita. (Bibas succos Cantharidum). i. quibus
Cantharides vermiculi venenosissimi sint. (Parente). i. patre dāte, quia maior Mithridates
amicissimus erat Romanorum, vnde vero simile est eum nō amasse filium, qui ter à Roma-
nis defecit, & tandem secundum quosdā veneno absumptus est. Vnde Lucan. in 1. Post Cili-
cias ne vagos, & lassos pontica regis prælia, barbarico vix cōsumata veneno. (Aut adultera
dicatur pia te cæso). i. occiso. (Sicut ea adultera dicta est pia). f. vxor Oxylochi. (Qua vin-
dice). i. vindicantem mortem mariti. (Leucon) Frater mariti, & adulter. (Cecidit). i. succu-
buit. Et mittas tecum in pyram. i. rogum incensum, corpora carissima, quem finem vitæ ha-
bet Sardanapalus vltimus regum Assyriorum, qui (vt dicit Iustinus lib. primo) Cōiuratio
ne facta quod muliebri more viueret, eoq; audito, non vt vir regnum descensurus, sed (vt
metu mortis solent mulieres) Primo latebras circumspicit, mox deinde cum paucis, & incō-
positis in bellum progreditur. Victus in regiam se recipit & extructa pyra se, & diuitias in
incendiū mittis, hoc solo imitatus virum. hæc ille, corpora ergo carissima diuitias appellat.

A S C.

Vtque Iouis Libyci templum violare parantes,

Acta Noto vultus condant arena tuos.

Vtque necatorum Darcæ fraude secundi,

Sic tua succendens deuoret ossa cinis.

Aut, vt oliuifera quondam Sicyone profecto,

Sit frigus mortis causa famesque tuæ.

Aut, vt Acarnides insutus pelle iuueni,

Turpiter ad dominum præda ferare tuum.

Inque tuo thalamo iuguleris more Pheræi.

meminit Iustinus eodem mortis genere Psyllos interiisse scr. Gel. in 15. Templum significant
ædific. ideo sacrum) Et tignum quod in ædificio transuerso ponitur aut. est Fest. templū
etiam d. No. sepulchrum appellari. Virg. præterea fuit in testis de marmore templum Con-
iugis antiqui multa Var. de hac dictione in lib. Ety. scribit. (Vtque necatorum Darcæ) Da-
reus secundus cuiusdam Priami filius cum suis ciues non interfecit iurasset, tormen-
tis occidebat. Dareus etiam secundus primo in regnum succedere non potuit, donec iureiu-
rando stipulatus fuisset, se more parentis ueneno minime ciues occisurum, sed regno in suā
dicionem accepto in fouea calido cinere plena eos vita priuabat, vt apud vetustissimum
commentarium competi. de Ocho aliqui dictum volunt, qui Dat. est dictus, cuius hist.
Valer. Maxim. in capit. de crudelitate pluribus verbis explicat. (Aut ut oliui) Neocles
Thuscus ex Sicyone pulsus, omnibus vitæ prædiis destitutus fame, ut vetustissimus in-
terpres scribit & frigore mortem obiit. (Sicyone) Sicyon vrbs Achaïæ in Laconia, teste
Plin. est. olim Mecon dicebatur, refertissima oliuetis, unde in 2. Georg. Virg. Teritur Si-
cylonia.

Epist. Ouid.

S 4

cyonia

Z A R.

VTque Iouis Libyci) Cyri
Persarum regis Cambises
filius fuit. qui annis 8. regnavit
auctore Euf. Aegyptum adiit. vn
de exercitum ad Ammonis ora-
culum cremandum misit, ac di-
uino miraculo cū ex vrbe Oasi
iter faceret, iamque medio ferē
spatio inter Oasios, & Ammo-
nios pranderet, ingruisse ualidū
austrium scr. Herod. & ab arenis
obrutum periisse, ut etiam me-

P. OVID. NASONIS

cyonia bacca trapetis. aliam eodē nomine Plin. docet insulam in Aegeo mari, ex opposito ad Epidaorum altam, & eminentem, quod Iuuen. etiam tangit: Hic alta Sicyonia. Sicyonia autem calciamenti genus est, auct. Felt. (Aut ut Acarnades) Filius Acarni in oriēte Tetrarcha fuit, qui cum Memnone Bellum habuit, à quo uictus iuenci pelle est insutus, ac sub mensa detentus, ut uetustissimus narrat interpret. (Inq; tuo thalamo) In 2. officiorum docet Cic. pariter & Val. Max. Alex. Phereum vxor. Thebem admodum dilexisse, tamē ex epulis ad eā in cubiculum cum se conferebat, barbarum distracto gladio iubeat anteire, deque stipatoribus suis praeittebat, qui muliebres arculas perscrutarentur, non tamen eum fefellit opinio, nam ab uxore propter pellicatus suspicionem est interfectus. Phereae plures sunt, ut in Achaia nouem montium sunt inter Megaram & Thebas. Item in Thessalia, ut Plin. docet sunt & in Argo, teste Hom. Pylo propinque.

A S C. **E T** arena acta). i. impulsā, & agitata. (Noro. i. vento illo uiolento. (Condat). i. obruat vultus tuos, ut sup. condidit. (Parantes). i. intendentes, & molientes. (Violare templum Iouis Libyci) Videlicet Ammonis, hoc est Cambyfes & socij eius. (Et cinis subsidēs) Inia petens. (Deuoret). i. absumat. (Tua ossa sic) Ut sup. absumpsit. (Ossa neca). i. interfectorum. (Darei secundi). i. Ochi, qui complices suos cinere obrutos necauit. (Aut frigus & fames fit causa tuae mortis ut) sup. fuit causa mortis. (Profecto). i. ei, qui uenerat quondam. (Sicyone). i. à ciuitate illa Peloponnesi (Oliuifera). i. ferace oliuarum, hoc est, ut Neocles Sicyonum rex periit. (Aut ferare). i. porteris insutus pelle iuēci. (Turpiter). i. cum dedecore ad dominum tuum, existens pda. (Ut) sup. latus, seu portatus est. (Acarnides). f. Hermias. (Et iuguleris). i. iugulus tibi incidat. (In thalamo). i. cubiculo tuo. (More Pherei). f. Alexandri.

Z A R. **L**eto) Αλέω verbo letum dici laet Prisc. vnde deleo. Fes. aut Pomp. ab obliuione, q̄ Græci λήθω uocant, letum d. appellari, q̄ si à Græco uenit, cum aspiratione scribendum. (Quosq; putas fidos) Thodamantis si. fuit Alebas, qui Larisse in Thessalia dominatum habuit, extruxit autē Larissam Thessalicam Acrisius, quæ à Larissa Pelasgi filia nomē habuit, ut Hellā. scr. in hist. satelites ciuū timore Alebas ad custodiā habebat, quos fidos sibi existimabat, ab ipsis postea est

Qui datus est leto coniugis ense suæ:
Quosque putas fidos, ut Larissæus Alebas,
Vulnere non fidos experiare tuo:
Utque Milo, sub quo cruciata est Pisa tyranno,
Vivus in occultas præcipiteris aquas.
Quæque in Adimantum Philefia regna tenentem
À Ioue uenerunt, te quoque tela petant:
Aut, ut Amastriacis quondam Lenæus ab oris,
Nudus Achillea destituaris humo.
Utque uel Eurydamas ter circū busta Thrasylli
Est Larissæis raptus ab hoste rotis.

interfectus, ut à uetustissimo accepimus interprete. fidus dicitur socius, & à fido venit, fide his aut seruus, & à fide deriuatur. Dolo est auct. (Vtq; Min.) Milones plures fuisse constat, quorū quidā Pisam Elidos tenuit, qui Pisanos cruciatibus afficiebat, tandem in Alpheum fluuium Pisam præfluentem demersus à Pisanis est, si uetustissimo credimus interpreti. est & Pisa in Italia ciuitas inter amnes Auferem, & Arnum, ut in 3. nat. hist. Plin. est auct. à Pelope, Pisisq; Elidos siue Atintanis græca gente. (Tyranno) Tyrānus à Tyrrheno Atys filio nomē est. hic ex Lidia in Italiam venit, eamq; partem occupauit Italix, quæ à se nomē traxit expulsis Pelasgis, inde Thuscia dicta à sacrificio ritu. teste Plin. & quia vi alienas tenuit sedes: Tyrannus is dici cœptus qui uolenter aliquid egit, estq; cōis gñis nomen, nā Theodosij grāmatici est regula, q̄ nomina p̄fessionem, aut dignitatem significātia, cōis sunt gñis, ut hic & hæc dux cis, hic & hæc Philosophus, hic hæc abbas abbe, non aut abbat, & abbatissa, ut imperiti grāmatisæ pueræ pueros docent, ita hic & hæc Tyrānis. (Occultas aquas) Nō q̄ aquæ sint occultæ, nā Media per urbē interfluit sed quia occulte demergitur fluuius. (Quæq; in Adimantū) Adimātus Phyletæ rex, pōto coniuncte, siue, ut alij uolunt Thessaliæ, deorum contemptor, diis, sacrificare neglexit, se ipsis maiore prædicans. quare à Ioue,

vt vetustissimus exponit interpres, fulmine iustus interiit, meminit in Dialog. Plat. cuiusdā Adimanti, sed nihil ad hunc locum. (Petant) Feriant, percutiant. multas hoc verbum habere significationes Nonius Marc. docet, petere enim est poscere, vocare, appetere, sequi, abducere, eligere, obtinere, expectare, & vt hoc loco petere, ferire. (Aut vt Amastricis) Amastris ciuitas Mithridatis fuit, qui Mecisteum quendam ex Lemno veniens, vt vetustissimus ser. interpres, expulit, in locumq; qui Dromos Achilleus, ab Achillis exercitatione dictus est, aut Pli. venit, vbi à suis destitutus, omni priuatus auxilio periit, sunt, qui dicunt Amastricem Oxiartis filiam Dio. Tyranni Heraclienfis vxorem, à suo nomine urbem condidisse, qui Dion. Leneus est appellatus, olim fugatus, vt diximus à Mithridate. (Vtq; vel Eurydamas) Mos diu apud Thesalos fuit, vt interficientium corpora circa occisorum sepulchra traherentur. vt Eurydamantis exemplo constat, qui circa Thrasylli (quem interfecerat) tumulum à Simo Thrasylli fratre tractus est, auct. in 2. l. Il. Porph. (Busta) Bustum proprie dicitur locus, in quo mortuus est combustus, & sepultus, & dicitur bustum, quasi bene vltū, vbi vero combustus quis tantummodo est, & alibi sepultus, is locus abutendo vstrina vocatur, sed modo busta sepulchra vocamus. auct. est Fest.

QVI datus est lero). i. morti, ense suæ coniugis. (Et experiare tuo vulnere) .i. in te illa eo sup. esse. (Non fidos) .i. perfidos, aut infidos sup. eos. (Quos putas) .i. putare debeas. (Fidos) .f. satellites. i. custodes corporis tui. (Vt Alebas Larissæus) .i. Rex Larissæ, sup. experitus est. (Et tu viuis præcipiteris in aquas occultas) Vt sup. præcipitatus est. (Milo) .f. Pisanus. (Sub quo Tyranno cruciata) .i. vexata est. (Pisa) .f. regio, quam & Salmonæus tenuit. (Queq; in Adimantum) Ordo est. (Et tela) .i. fulmina, quæ Venere. (A Ioue) .f. missa. (In Adimantum) .f. regem. (Tenentem regna Phileia, petant quoque) .i. etiam te, aut destituta ris nudus. (In humo Achillea) .f. Achillis Ἀχιλλεύς, hoc est cursum. (Vt) .i. quemadmodum. (Leneus) .f. Dion. (Ab oris Amastricis) sup. oriūsus, & inde expulsus ex peninsula. .f. sup. destitutus est suis, nudusq; periit. Et sup. rapiaris. (Rotis velit Eucydamas) somniorum ille nominatissimus interpret. (Raptus est ter ab hoste) .f. populo Larissæo. (Rotis Larissæis) .i. populorum à Larissæ profectis. (Circum busta) .i. repositorium cinerum ambustorum. (Thrasylli) .f. regis Larissæorum. à quibus vltus est.

ASC.

Vel qui, quæ fuerat tutatus mœnia sæpe,
Corpore lustrauit non diuturna suo:
Vtq; nouū passa est genus Hippomeneia pœnæ,
Tractus & Actæa fertur adulter humo.
Sic ubi uita tuos inuisa reliquerit artus,
Vltiores rapiant turpe cadauer equi.

VEL qui, quæ fuerat) Pertina ZAR.
cem esse ad bellandū Achillem fuisse Homericum carmē demonstrat. qui abrepta ipsius amica Briseide à rege Agamēnone, nullis vnq; legationibus & muneribus flecti potuit. adeo autē quotidie Græcorum fugabatur exercitus à Troianis, atq; strage

imminuebatur, vt Patroclū Achillis amicū Græci vtpote vltimū in tāto periculo remediū Achillis armis induerint, vt non si verus Achilles esset, saltē ipsum repūaret q supra, q̄ dici possit, q timebat à Troianis. Patroclus igitur Achilleis armis & Myrmidonibus exornatus in bellū cū ceteris Græcis prodiit, q in fugam subito Troianos dedit, ipsumq; Hectore, qui cōmonitus ab Apolline Patroclū esse, ipsum vna cū Euphorbo, & Apolline inter fecit, atq; spoliavit adeo aut molestū Achilli Patrocli casus fuit, vt se eo vsq; non comesurū iure iurando pollicitus fuerit, quoad Hectora occidisset duodecimq; nobiles Troianos qbus Patroclo inferias exhiberet, cepisset, non desuit iureiur. Achilles. nā die postera acceptis à matre Theride armis, q Vulcanus ea nocte fabricauerat, Troianos oēs fugauit, qbus & stragē maximā dedit, Xāthus etenim fluuiū sanguinē, non aq̄ emittere videbat, captis aut iuuenibus Hectora à Pallade fratris ipsius imagine deceptū, circū Troiana mœnia fugiētē interfecit, cuius corpus neq; qsq̄ fuit Græcorū, qn hasta appeteret, qd ter circū Iliacos muros raptauit, auro postmodū in preciū dato Priamo ipm restituit auct. Ho. & Virg. nō tñ auri vlla mētio fit ab Ho. sed multorū tm munerū. (Mœnia) Quod munita essent, q ea gerebat, agges

res

P. OVID. NASONIS

res dicti, & q̄ ager contineret, auct. Var. Mœniana ædificia à Mœnio sunt appellata, is. n. pri-
mus vltra columnas extendit tigna, quo amplicarentur superiora, ait Fest. (Lustrauit) Cir-
cuiuit, lustrare est, expiare, circūspicere, seu patefacere, perspicere, & vt hic circuire, auctor
est Nonius. (Vtq; nouum passa est) Hippomeneiam dicit, si vetustissimo credimus interpre-
ti, quæ antea Limone dicebatur in adulterio deprehensa, ab equis est dilacerata, vnde & no-
men habet eodem quoq; supplicio adulter affectus est. alij aut Hippomenē Athenarū prin-
cipē dñt, cuius filia in adulterio inuenta ab equis est deuorata, quare Limone dicta est. i. fa-
mes, adulterū vero per regionē Atticā, equi dilaniarūt. Aut sicut periit Pereas Cassandreu
ille. Quē sua gēs multo cinere desperiit. Leguntur et ij versus, sed nunq̄ fuisse Ouid. contē-
derim, fertur aut hic Cassandreos viuos hoies sepelisse, quod idē postea passus est. (Viscera
sic aliq̄s) Ammone vna ex filiabus Danaī, dū iaculo exercebatur Satyrū imprudens percus-
sit, qui eam violare voluit, sed auxilium à Neptuno implorauit, à quo Satyrus fugatus, mu-
lier cōprimi ex qua natus dē Nauplius Palamedis pater, auct. Laet. hic Palamedes pruden-
tissimus fuisse perhibetur, q̄ inuitum Vlysem ad Troiam perduxit, ac magnā frumenti co-
piam in Græcorū castra conduxit, non sine magna Vlyssis infamia, qui ad id fuerat negociū
missus, & infecta re redierat. ex eo igitur Vlysses aduersus Palamedem stomachatus, finxit
ipsum ad Priamum de Græcorum proditione literas dedisse, ob idq; auri copiam accepisse,
quod Græcis Vlysses indicauit, litterasq; , ac aurum, quod corruptis seruis Palamedis per
noctem, abscondērat, iussit in ipsorū Græcorū conspectum portari quare Palamedem lapidi-
bus occiderunt, vt Virg. Seru. & Apollon. ostendunt. Nauplius aut Palamedis pater volens
filiū vlcisci mortem, cum Græci expugnata Troia domum reuenterent, lampadas per obscū-
rissimā noctem inter scopulos, vt moris est, ostendit, quo cū Græcorū naues applicuissent,
in Euboico sinu, naufragium fecere, si Diti Cretensi vetustiss. scriptori fidem adhibemus.
ASC. **V E L** is). f. Hector. (Qui lustrauit). i. tractus circumiuit, corpore suo. (Mœnia). f. Troia
na. (Non diuturna). i. non diu duratura. (Quæ fuerat tutatus sæpe) Quia spatio decēnali.
Diuturna est hic pentasyllabum. Sunt qui Achillea, non Achilleia legāt. Ostendit Cōmen-
tarios Calderini hoc loco mutilos, & inuersos. Nam de Perillo, & ære Paphio, quæ postea
dicēda sunt disseruerunt. (Vtq;) Et vt. (Hippomeneia). i. Hippomenis filia. (Passa est no uū
genus pœnæ) Quia deprehensa in adulterio ab equo famelico, cū quo à patre conclusa est,
absorta est. (Et vt adulter ferē tractus humo Actæa). i. aut littorali, aut Attica. (Sic vbi). i.
postq̄. (Vita reliq̄rit artus tuos inuisos. Equi vlt.). f. celcrū morū rapiāt turpe cadauer tuū.

ZAR. **V**iscera) Vt Seru. docet, non
tantum intestina dicimus,
sed quidquid sub corio est, & de-
clinatur hoc viscus visceris. Sco-
pulus, à speculando dictus, aut
Seru. vel ἀπὸ τοῦ σκοπῆν. (Euboi-
co) Euboia, tā modico æstu diui-
dua est à Bœotia vt dubitandum
sit, an inter insulas debeat nume-
rari duobus insignis promonto-
riis Geraſto ad Atticam vergen-
te, & ad Hellespontum, Capha-
reo, & à Septétrione etiam Ceneo latitudine 40. mil. pas. & infra 20. mil. circuitu 300. mil.
pass. pluribus quondam vrbibus clara, vt Plin. & Solin. docent. (Vtq̄ ferox periit) A-
jax Oilei filius Cassandram Priami filiam in templo Palladis violare voluit, quare indi-
gnata Pallas ipsum circa Caphareum promontorium fulmine interfecit, nauesq̄ dissi-
pauit, attribuitur autem fulminis potestas Ioui, Vulcano, & Mineruæ, si Seru. credi-
mus. (Fulmine) Fulgur, & fulmen ita distinguuntur est fulmen telum, quod iacitur, ful-
gur ignis, qui coruscat fulmine, auct. Nonio. (Mens quoque sic furiis vecors) Vecors est tur-
bati, & mali cordis, vt ait Fest. & Marſiam d. Marſias autem Hyagnis musici filius fuit.
Phryx,

ASCENSIVS.

ZAR.

Thyfamenique patri,) Thy-
famenus Achaiae Tyran-
nus Aristophanum patrem ha-
buit, qui cum filia concubuit,
vt uetus scr. interpres. quare est
à dijs in furorē uersus, legitimus
etiam

*locrin etiam apud Euf. & Str. Thyfamenū Orestis filiū Mycenis imperiū habuisse. cuius p̄p Clytemnestra matris cædē infaniuit. (Callirhoēs; viro) Pœantidē, siue Pentheū. ver^o interpres scr. *facis, vxor interfecisse, vt inde cōmode concubinā habere posset, sed ab vxoris affinib. potionatus in furorem est versus, nonnulli dicūt Calligonem Aiakis Telamonij vxorem, cuius (vt vulgatum est) coniux in insania vsq; ad mortē permansit, sed nusquā legimus Aiace habuisse vxorem, amicam aut Tecmessā, cuius filius fuit Eurysaces, cuius, vt multi, ita Sophocles meminit, (Nec tibi contingat) Adrastus rex tres filias habuit, Ceipham, quā Tydeo despōdit, vnde natus est Diomedes, Argiam Poynicis vxorē, & Aegialā, quā ipsi nuplit Diomedī, qui ad Troiā cum ceteris Græcis nauigabit, vt in Il. Hom. scr. vna cum Sthenelo Auriga, qui Diomedī persuasit, vt ad custodiam domus calamistratum quendā p̄ficere, hic aut rem cū Aegialā habuit, cumq; domū Diomedes reuerteretur, ex domo ab adultero est propulsatus quem, ni in Palladis templum fuisset. et occidisset, a pudore aut impudicæ vxoris in Italiā venit, a Dauno, qui tunc Apuliā occupabat, benigne susceptus, cuius socij in Heroidas aues, sunt mutati, auct. Por. & Ditis. (Matrona) Matronas, ait Fest. appellabant eas ferē, quibus stolas habendi ius erat. Nonius vero, quā semel peperit, matronā innuit appellari, vel, vt alij, locupletiores. (Quæq; sui Venerem) Hypermnestra vna ex L. filiabus Danaī cū fratre mariti concubuit, noctuq; deprehensa, beneficio tenebrarū euasit, & ne palā incestus fieret, Locri ancillam occidit, an famulū, quasi in concubitu eos inuenisset. (Coniuge, q̄ Talai) Quem admodum ex Statij Thebaide didicimus, pariter & Diod. in hist. Septem reges ad Thebarū excidium iuere, ex quibus Amphiarus Linī, & Hypermnestræ filius fuit, hic vaticinandi scientiam optime perculluerat, qui cum cognouisset in ea expugnatione fore vt vitaungeretur, se occultauit, at Eryphile vxor Talai filia ipsū manifestauit, corrupta monili Argiæ Polynicis vxoris, quod olim a Telchinibus fratribus in Sicilia fuerat fabricatum. auct. Laet. nō ergo irritus fatorū fuit ordo. nanq; hiatu terræ Amphiarus dī absumptus q̄ filio, Alcmaonī imperauit, vt in vindictā matrem interficeret, quā rem cū Alcmaon peregisset, infans factus est, vt Sophocles in Trag. scr. tradit aut Dio. Veneris, nō Argiæ monile fuisse, & Hermione tradidisse, obortaq; inter Adrastū, & Amphiarum dissensione, Eryphilen iudicem eleuam, quam & alterius sororē, Amphiarai vero vxorē extitisse, proq; fratre sententiam dedisse, vt ad bellum coniux se cōferret, quare ratū Amphiarai se ab vxorē proditum Alcmaonī, vt Eriphylē matrē occideret, iussisse. (Tyndarciq; gener) Oebalus Pericli filius dñatus in Lacedæmonia tenuit, habuitq; filios Icarū, ex quo nata Penelope Tyndareum, qui Leda genuit, Arnem, & Hippothoontem illegitime natū, ex Leda aut Io. cōpresu Clytemnestra orta est, quæ Agamemnoni nuplit, qui Troiano bello Græcis omnibus p̄fuit, cumq; domū reuerteretur ab vxorē ac Aegisto occiditur, persuaserat. n. Clytemnestra Nauplius ipsū Agamemnona Cassandra Priami filiam pellicem secū ducere, vt Porph. & Ditis testatur. (Quæq; parare suis) Danaī filias d. quarum superius meminimus. (Assidua) Continua. Assiduū ab assidendo perpetuum. & continuū significat, cū vero ab assē, & do, componitur, auct. Cic. in Topicis, diuītē intelligimus. (Biblicos) Biblis Miletī ex Cyane filia fuit, quæ amore Cauni fratris capta, suū ipsi amorem manifestauit, a quo spreta aliquandiu peragravit, lacrymis nunquam parcens, tandem est in fontem versā, vt in Meta. Ouid. (Et Canaces) In 10. Odiss. scr. Hom. Aeolū 12. habuisse filios, sex mares, totidemq; feminas. quas fratribus in matrimonium dedit, ex quibus Canace Mac. virum habuit att amen

*Locris in ancillæ dissimulata necem,
Tam quoque Dii faciant postis gaudere fideli.
Coniuge, quā Talai, Tyndarciq; gener.
Quæque parare suis letum patruelibus ausæ,
Belides assidua colla premuntur aqua.
Biblicos & Canaces sicut *facit, ardeat igne,
Nec nisi per crimen sit tibi fida soror.
Filia si fuerit, quod Pelopeia Thicsti,
Myrrha suo patri, Nyctimeneq; suo.
Filia ne ue magis capiti sit fida parentis.
Quā tua uel Pterela, uel tua Nise fuit.

attamen Ouid. ab Hom. dissentire in Heroidibus videtur, cum Canacem puerum peperisse scri. eumq; Aeolū statim occidi imperasse & filiam in carcere tenuisse. (Pelopeia Thyesti.) Thyestes Pelopis ex Hippodamia filius, vt Sen. tra. inscius cum filia rem habuit, ex qua natus est Aegythus à capris nutritus, vnde & nomē habet. (Myrrha suo patri) Fuit Cynara Cypriorum regis filia Myrrha, quæ, ut in x. Met. ab Ouid. ostenditur, inscio cum patre concubuit, à quo cognita, penē fuit, quin occideretur, nam stricto gladio eam petiit, quæ in pedes se dedit in Arabiam vsque, vbi in Myrrham arborem dicitur mutata, & Adonē formosissimum edidisse, qui adeo a Venere creditur amatus (Nyctimeneque). i. Nycteus Neptuni filius Aethiopum rex, Antiopā, & Nyctimenē filias habuit, assecuta est patris concubium Nyctimene, quam cognito facinore, pater voluit occidere, sed in auem nocturnam est mutata, vt Lact. scrib. extat, & Ouid. in Met. carmen. (Quam tua vel Pterela) Mestoris & Lyfidices filia Pelopis Hippothoē filia à Neptuno compressa. Taphum & Teleboam filios peperit, qui de se nominarunt Teleboas, & Taphios populos, Taphus Pterelam filium habuit, aureum capillum, ac faciem in vertice habentem, ei Cometho filia fuit, & filij mares Cronius tyrannus. Ampulus, Chersidamas, Mestor, & Euueres, Electrionis autem, qui cum vx. Alexo dominabat Mycenis, filia fuit Alcmenē, filij mares Stratobates, Gorgophonus, Philomorus, Ceneleus, & Lycinius nothus à Media, quæ fuit Phrygia. cupiens itaque Pterela Mycenis dominari filios omnes misit cum exercitu, vt Mycenās eriperent Electrioni, quibus obuiam filios suos pariter misit Electrion, commissum est praelium, & cæsi sunt Pterelæ filij præter Euuerem, omnes: Electrionis quoque omnes præter Lycinium: Taphii tñ abstulerunt boues Electrioni, easq; exposuerunt apud Polyxenū Helensium regem, Electrion interim daturum se Alcmenam filiam, & regnum pronunciauit, qui horū vlcisceretur iniurias. Amphitrio Alcei filius negotium cepit, & à Polyxeno boues aufert. in itinere forte à grege bouum vna aberrauit, illam fuisse infectatus petiuit, sed pro boue Electrionē percussit, ipsumque occidit. Sthenelus tunc rerum Electrionis administrator Amphitryonem fugientem infectatus est. Thebas se recepit Amphitrio ad Creontem regem, vbi purgatus est, deinde it cum exercitu in Taphios vt vlciscatur, quam intulerant, iniuriam rex Pterelæ aciem contra instruit, Cometho eius filia utpote Amphitryonis amore capta, comā de patris vertice abscidit, quia inuictus à Neptuno factus erat, inde facile ab Amphitryone superatur occiditurq; , victoria poritus Cometho filiā Pterelæ negligit Amphitrio, Alcmenā potitur vxore. Aristarchus in Hesiodū huius est rei auctor. (Vel tua Nise fuit) Scyllæ dux fuerūt, vna Phorci, & Creteidos nymphæ filia, quam Glaucus Deus marinus amauit, & Circes beneficiis in seram mutato, vt in xiiii. Ouid. scr. Seru. Lact. quæ, altera vero Nisi Megarē filium regis filia, quæ, cum Minos contra Megarenses bellum ageret propter Androgei filij mortem capta ipsius dicitur amore cui comam purpuream parentis abscissam obrulit, quā Nisus habebat consecratam, tantumque regno patris datum ipsi erat, quantum illam comā habuisset intactam, dehinc Scylla est à Minos contempta, quæ in Cyren auem est versa, Nisus vero in alietum, vt Seru. & Ouid. in viii. Met. tradunt.

P A T R I Thisamani) Aut Thisameni, alii legūt. i. Orestis Thisameni pfi, qui Orestes quia matrem interemerat, diu furiis vexatus est, & vt fuit. (Viro). i. marito. (Caligones). i. Aiax Telamonio, qui ob abiudicata Achillis arma furore correptus est. (Nec matrona cōtingat tibi pudicior) Errāt ergo, qui præcipiūt pudicior formari. (Illa). i. q̄ fuit illa. (Qua nūru). i. marita. (Potuit Tydeus erubuisse) sicut erubuit de Aegiala vxore sua. Et sup. q̄ illa f. Hypermetra. (Locris). i. Locresis est. n. patronymicū à patria. (Quæ iunxit Venerem) i. coniuit cum fratre sui mariti. (Disimulata in necem). i. per mortem ancillæ, quam interfecit mane, tanq̄ in adulterio deprehensam, vt se adulterii hostem, & immunē per hoc significaret. (Et dii faciant quoque). i. vt possis gaudere. (Tam). i. tantū coniuge fideli. (Quam) i. quantū sup. gauisus est. (Gener Talai). i. Amphiarus, qui ab Eryphyle Tatai filia proditus, eam necari iussit. (Et gener Tyndarei). i. Tyndari, sed more Thucydidis à nominatiuo Tyndareus formatur. f. Deiphobus, qui vt dicit ipse vi. Aen. ab Helena cōiuge pditus, tota facie deformat⁹ est, atq; deinde occisus. Et quā sup. mariti earū, videlicet Belidū. (Quæ Belides). i. Belis neptes Danaï filij ausē parare. (Letū). i. necē. (Patruē li. suis). i. patruī filijs, qb⁹ nupse-

P. OVIDI NASONIS

superat. Premuntur colla). i. hnt colla depressa (Assidua aqua) Quam in vasis sine fundo
ferre cogunt apud inferos. (Sorum) Sup. tua. (Ardeat igne, sicut fa. i. ardoris) Biblidis, quæ
Caunū fratrem turpiter amavit. (Et Canaces) q̄ et Macareū turpiter adamavit. (Nec sit tibi
fida nisi p̄ crimē). f. incestus. (Si filia fuerit, sit) sup. tibi id videlicet mēcha incesta. (Quod
Pelopeia) sup. fuit. (Thyesti). f. p̄f, q̄ ex ea Aegyptū adulterū genuit, & quod fuit. (Myrrha
suo patri. f. Cynaræ, & Nyctimene suo patri. f. cōcubina incesta. (Ne ue). i. vel ne. (Filia). f.
tua si quā habeas. (Sit magis fida capiti parentis). f. tuo. (Quam o Pterela) Rex Thebarum.
(Tua) sup. filia videlicet Creonte, à qua necatus es, sup. fuit capiti tuo. (Vel q̄ o Nise) Rex
Megarensiū. (Tua) sup. filia. f. Scylla fuit capiti tuo, q̄ tibi capillū cōsecratū, & fatalē abstu-
lit, hostiq; tuo Minoi in p̄niciē regni tui tradidit. Et sup. q̄ fuit. P̄f suo Tarq. Prif. Tullia,

ZAR.

Infamemque locum sceleris)
Campus Romæ nomine fuit
sceleratus proxime portā Colli-
nam, in quo Virgines Vestales,
quæ incestum fecerant, sunt de-
fossæ, est et Porta scelerata, quæ
& Carmentalis dicta est, & per
eam sex & trecēti Fabii cū clien-
tibus mil. 5. egressi aduersus He-
trufos ad annē Cremeram sunt
interfecti, vicus quoq; sceleratus
erat prope Cyprum vicum dictus aut sceleratus & cū Tarquinius Superbus interficiendū
eurasset Seruium Tullum regem focerū suum per corpus eius iacens filia Tullia Carpēto
subuecta sit, properante in possessionē domus paternæ, & hoc nūc tangit poēta, habes aut.
M. Var. Fest. Pomp. & Liu. in 1. ab V. C. (Vt iuuenes pereas) Oenomaus Pisæ, & Helidis ci-
uitatum rex Martis, & Aeginæ Aesopi filius, vt alij Eurythoēs Danai, Hip. vnicam filiam
habuit, cui finē vitæ sciscitanti ab oraculo rñsum est, tum obiturum cū filiam despondisset.
igitur in perpetua virginitate filiā tenere decreuerat. veruntū multis puellam poscentibus
hūmōi obtulit conditionē, vt curule fieret certamen, victoriq; Hip. daretur victo vero mors,
cur sus aut talis erat. Oenomaus Io. arietē sacrificabat qui virginē volebat quatuor equorū
ferrebat currū, Oenomaus sacris peractis cursu sequebatur præcedentem auriga Myrtillo,
assēcutū hasta, quā gestabat manu interficiebat hoc itaq; modo iuuenes 13. periere, vt Pyn-
darus scr. ex quibus Marti arā erigere voluit, quorūq; capita foribus affigebat. venit Pisam
Tātali filios Pelops, cuius amor exarsit subito Hippodamia, qui aurigam primi coitus pa-
tione corrupt. alij tñ alia tradunt mercede corruptū. factis aut cereis axibus ab auriga pri-
mus Pelops ad arā Neptuni venit, & proinde victoria potitus, erat cursus à Pisa ad Neptu-
ni aram quæ est apud Isthmum Corinthi, quæ ex re Oenomaus vitæ suæ tēpus ratus adue-
nisse, sibi mortē cōsciuit. Pelops vero sumpta Hippodamia vxore, Pisæ regnū tenuit, vt Pyn-
darus. Diod. Ouid. Sen. & Seru. tradūt. (Vt qui perfusam) Oenomaū dicit, qui vt modo do-
cuimus 8. procis interemptis seipsum à Pelope victum interfecit. (Procorum) Procare, in-
quit Fest. poscere est, vnde & proci, & meretrices procaces. (Proditor & sēni) Myrtillo Mer-
curij filius & vnius Danaidum Phaētus, alij Clymeneas, alij Myrtus & Amazonibus, vt
Pherecydes, cū ab Hippodamia promissum præmiū posceret, à Pelope est in mare præcipi-
tatus, cui nomen dedit, nā Myrtoum dr̄ pelagus, estq; inter Ioniū & Aegeū. Plin. aut Myr-
toum mare scribit, appellari ab insula parua, quæ cernit Macedoniā à Gerasto petentibus.

ASC.

QVAB fecit locū infamē noīe sceleris) Vocatus est. n. vicus sceleratus. (Et pressit mem-
bra paterna rotis inductis) Quia fecit currū, i quo insidebat, trahi sup. cadaver p̄f p̄strati,
vt Liu. recitat in primo. (Vt iuuenes pereas) Nouas cōtinue subinfert imprecationes. Or-
do aut est. (Pereas, vt) Sup. perierūt. (Quorū vultus). i. oris. (Fores Pisæ sustinuerunt olim fa-
stigia). i. sublimitatē, hoc est capita eorū, qui ab Hippodamia victi, atq; detruncati erāt. Et
pereas. (Vt is). f. Oenomaus. (Qui tinxit sanguine suo melius). f. iusti, & decētius. (Humū
perfusam

perfusam cede). i. cruore. (Miserorū pcorū). i. petitorū nuptiarū filie ei. Et pereas. (Vt pdi-
tor). f. Auriga sēui tytāni) Oenomai uidelicet perijt. f. Myrtill. (Qui ferit Myrtōe aqua).
. i. mari Myrtoo, ut in. I. Od. Horat. (Nona no.) qa à se denominauit, postq. submersus erat.

Vt qui uelocem frustra petiere puellam,
Dum facta est pomis tardior illa tribus.
Vt qui tecta noue formam cælantia monstri
Intrarunt cæcæ non redeunda domus
Vt quorum Aeacides misit uiolentus in altos
Corpora cum senis altera sena rogos.
Vt quos obscuris uictos ambagibus oris,
Legimus infandæ Sphinga dedisse neci.
Vt qui Bistonix templo cecidere Mineræ,
Propter quod facies nūc quoq; uersa deæ est.
Vt qui Threicii quondam præsepia regis
Fecerunt dapibus sanguinolenta suis.
Therodamantheos ut qui sensere leones,
Quique Thoanthæ Taurica sacra deæ.

Vt qui uelocem) Atalanta ZAR.
alteram compressit Mena-
lion, alii legunt Mimalion alte-
rā Hip. ut inquit Heracleō, fuit
& quē Meleager habuit, ut Apol-
lonii docet interpre. duas Ata-
lantas fuisse certissimum est, ait
Laët. unā Arcadā, cuius Parthe-
nopeus est filius, alteram de Scy-
ro nobilem quam Hypomenes
currendo sperauit, proiciendo
tria aurea poma consilio Vene-
ris, de qua nunc à poëta fit men-
tio habuerat ab oraculo Atalan-
ta Schenei filia, quē in Scyro per-
manebat, ac uenatibus uacabat,
ut connubium euitaret, sed quia
à multis poscebatur, erat enim
forma admodum conspicua, con-

ditionē Proci dedit, ut pedibus currēt, uictisq; interitus daretur, uictoribusq; puella, quē
quia pedum uelocitate insignis erat, multos interemit. Hip. aut Megarēsi filius, Nepruniq;
nepos, cum antea, ut stultos, cursores damnaſſet, uisa puella adeo exarsit, ut quamprimū cu-
peret antea improbatum, sed nō ideo frustratus est, nam auxilio à Venere implorato, facile
uicit, quæ ei tria aurea mala ex Damasceno agro in Cypro nulla uisa tradidit, licet ex Or-
to Hesperidū fuisse quidā Græci scribant, quibus intercurrentū proiectis, puella est retar-
data, ac uicta, cūq; in tēplo Cybeles à Venere cōcitaturs, qui non gratias egerat, concubuiſ-
set, ira Deæ in Leonē pariter & Atalanta uersus est. (Vt qui tecta noui) Androgeus Mino-
is ex Pasiphaë filius, cum in certaminibus Athenis oēs superaret, in Pallantisq; filios ami-
citiā uenisset, ab Aegeo timore, ne quāq; à filiis Pallantis auxilio Minois à regno pellere-
tur, per insidias Thebas ad spectacula pſificēs, circa Inoē terræ Atticæ occiditur, Minos
aut filii cede bellū Atheniēſibus indixit famē pariter, & siccitatē eis imprecatus. unde siccī-
tas maxima Græciā oēm oppressit, quare belli duces oraculū consulere, à quo insi sunt ad
Aeacō ire ut pro eis uota faceret, cumq; oēs Græciæ urbes, pter unas Athenas à siccitate ua-
carent, rursus decreuerūt Atheniēſes deum consulere. q admonuit, ut quas uellet Minos
pro filio, pœnas darent. præcepit Minos 7. pueros totidemq; uirgines singulis annis, quoad
uiueret, deuorādos. Minotauro dari, alii aut dnt 9. quoq; anno pueros traditos, rursus Mi-
nos annis 7. trāſactis Athenas est castrametatus, bis septemq; pueros periit, cui traditi ēē
sunt. Theseus uoluit & ipse tanto se periculo exponere, quia inter ciues rumor erat ipsum
malorū causā à periculis abesse, qui Ariadnæ auxilio uictor domū rediit. Plut. & Dio. auct.
(Vt quorū Aeacides) Hom. lib. 18. ll. ostēdit quātū nūciato ab Antiocho Patrocli filii Me-
netii Achil. interitu, anxerit, dolueritq; Achil. q corpori Patrocli nō antea exequias pſol-
uere pollicetur, quā & interfectoris arma & caput attulerit, necnō 12. ex nobiliorib. Troia-
nis añ rogū trūcauerit, qđ impigre, ut superius attigimus, trāſegit. (Vt quos obsc.) Sphinx
bellua est fuluo pilo, ut in 8. Plin. docet, māmīs in pectore geminis, quām Aethiopia gene-
rat. uerū Sphingis, cuius nunc poëta meminit, formam hmōi fuisse tr. Soph. interpre. faciei
capitisq; puellæ, corporis canis, alarū auis, uocū humanorū, lenonisq; unguīū, q Echidnæ,
Cerberi filia fuit, ut Hesiod. in Theog. scr. & Thebas uenit, ac hominibus tale ænigma pro-
ponebat, quod animal bipes, inde tripes, ac quadrupes esset, soluenti præmium dabatur Io,
castæ

P. OVID. NASONIS

castæ cōnubium, Thebanorumque regnum ignoranti vero mors. solus Oedipus hominem esse dixit, qui infans quatuor it pedibus, ætate auctus duobus, iam senior factus tribus, nam baculo æque, ac tertio pede sustentatur. Sphinx victa ex alto loco se inde præcipitem dedit. Oedipus aut & matrem, similiter ac regnum tenuit, vt iam ostensum est. Dio. auct. qui hanc cōplexus est hist. in v. suarum hist. lib. (Vt qui Bistonis) Bistones populi sunt Thraciæ, vnde Paliadis simulacrum ad Lacedæmonios translatus est, apud quos impia lex est, promulgata, ne alicui hospiti Spartæ cōmorari liceret, spreta autem lege Lemnij Spartam Venere, quos in templo Palla. Spartani occidere, quo facinore pariter, & impietate, dex imago torua apparere creditur, vt verus scr. interpres. (Mineræ) Minerua, quia bene moneat dicta, hanc pagani pro sapientia ponebant. Cornificius vero, q̄ fingatur, pingaturque minitans armis, eandem dictam putat, testis est Fest. si autē Cic. astipulamur, q̄ quasi vis minuetur, dicitur, græce Pallas nuncupatur à vibrando, vnde Palladiū. Quinque fuisse Minervas in iij. de Nat. Deor. docet Cic. prima Apollinis fuit mater. ij. orta Nilo, quā Aegyptij Saitem colunt. iij. ex Ioue nata. iij. Io. & Coriphe Oceani filia, quam Arcades Coriam noiant, & quadrigarum inuentricem ferunt. v. Paliantis, q̄ patrem dicitur intermisisse virginitatem suam violare conantem, cui Pinnarum talatia affigunt. (Tor. dex) Terribilis toruus. n. terribilis dicitur, vt tract. Seru. (Vt qui Therodamantheos) Diom. Thracius æquos æreis psepibus, catenisque ferreis tenebat, quos humano corpore pascebat, hos iussu Eurysthei Herc. ad ipsum abduxit, quos Euristheus Iunoni sacravit, quorum propago ad Alex. Macedonis tēpora fuit, vt Dio. testatur (Therodamantheos) Therodamas rex Scythiæ, sicut veterus docet interpres, timens ne per insidias occideretur, leones hoīum sanguine alebat, quo magis sæuierent, vt si casus postularet ad crudelitatem paratos haberet huius in j. de Ponte Ouid. meminit. Non tibi Therodamum, crudusque vocabitur Atreus: Quique suis hoīes pabula fecit equis. (Quique Thoantheæ) Thoanthē Liberi patris filium fuisse Laet. auct. linquet, cuius filia fuit Hypsipyle. Hic in Tauricā Scythiæ regionem venit, quo tpe Lēnij virij a mulieribus ad vnum, præter ipsum Thoantem sunt enecati, vt paulo post apparebit, vouerat. n. ibi in templo Dianæ Tauricæ sacerdotio fungi. solebant aut Dæx sacerdotes ex Hecates instituo, quæ ipsi templum erexerat, nauigātes sacrificare, vt in v. Diod. docet. nunc huius meminit crudelitatis posita, de qua etiam Horat. in Carm. est locutus.

ASC.

Et T pereas Vt illi. (Qui petiere frustra puellam velocem). f. Atalantam. (Dum. i. donec. (Ipsa est facta tardior). i. tardata ab Hippomene. (Tribus pomis). f. colligēdis, quæ ille à Venere acceperat, dicit bene dum. i. donec, quia illis tardatam non frustra petijt. Et pereas. (Vt) sup. illi. f. Athenienses. (Qui intrarunt testā cecæ domus). f. labyrinthi excecatis ita, vt exitus reperiri nequiret. (Cælantia). i. occultantia. (Formam noui mōstri). f. Minotauri, partim hominis, partim tauri. (Non adeunda). i. quæ adiri nō debebant, quia omnes adeuntes perierunt vsque ad Thesea. Et pereas. (Vt). Id est. (Quorū sena altera corpora). f. Troianorū. (Acacides). i. Achilles violētus. (Misit cum senis) sup. corporibus. i. alijs sex etiā Troianis fortissimis. (In altis rogis) (Aut potius in altos rogos. f. Patrocli, vt iferias illi faceret. Et pereas. (Vt) Illi perierūt. (Quos victos à Sphinge). f. ambagib⁹. i. ænigmatibus. (Oris). i. sermonis, aut orationis. (Obscuris). i. difficulter itelligibilis. (Nos legimus Sphingā). i. monstrū illud. (Dedit neci). i. morti. (ifandæ). i. detestabili (Quos & victos) Accusatiui, regūtur à dedisse à parte posteriori, sed præconstruuntur pp̄ relatiuū. Sphinga vero accusatiuus à nominatiuo Sphinx Sphingos regitur ab eodem verbo à parte ante. Si velimus adiectiuum victos diuisim construere, ordo esse posset. Et quos legimus Sphinga dedisse neci ifandæ victos ambagibus oris obscuri. Et pereas. Sup. (Vt illi) Videlicet Lemniaci. (Qui cecidere in tēplo Mineræ Bistonis). i. Thraciæ, hoc est ferocis more Thracum. (Propter quod). f. facinus. (Facies Dæx). f. Palladis. (Est testā quoq;). i. et nunc, q̄. f. tunc tale facinus inspicere nolens faciem auertit. Quod sæpe fecisse legitur, vñ Aen. j. de ea dicitur. Diua solo fixos oculos auersa tenebat. Et pereas. Sup. (Vt illi). f. hospes Dio. Bistonij, seu Thracij. (Qui fecerunt quondam). i. aliquando. (Præsepia). f. equorū. (Regis Threici). i. Thracij, seu Bistonij, videlicet Diom. quem Herc. postea interemit, fecerūt, inquit (Sanguinolētia). i. sanguinis plena, aut sanguine humano aspersa. (Dapibus suis). i. pabulis

bulis de se factis, quia ipsi apponebatur equis. (Therodamantheos &c.) Prosequitur inceptum, atque ordo est. Et pereas sup. vt 2. (Qui sensere leones. Therodamantheos). i. quos Therodamas in Scythia, aut Numidia humanis alebat corporibus. Et sup. vt illi. (Qui sensere sacra Taurica). i. quæ fiebant in Taurica regione ex humanis corporibus. (Dea Thothanthæ). i. Dianæ quam Thoas rex venerabatur eiusmodi sacrificio, vt Seru. late docet ad illud 2. Aeneid. Sanguine placastis ventos & virgine cæsa: Sanguine quærendi reditus. Et pereas sup. vt socij Vlyss. (Quos pauidos). s. propter periculum maris.

Vt quos Scylla uorax, Scyllæq; aduersa Charyb-
Dulichia pauidos eripuerunt rati. (dis

Vt quos * demisit uastâ Polyphemus in aluum:

Vt Lestrigonias, qui subiere manus.

Vt quos dux Pænus merisit putealibus undis,

Et iactō canas puluere fecit aquas,

Et uelut Icaridos famulæ periire procique:

Inquæ caput domini, qui dabat arma procis.

Vt iacet Aonio luctator ab hospite fusus,

Qui (mirum) uictor, cum cecidisset, erat:

Vt quos Scylla vorax) In ZAR.
freto Siculo est scopulus
Scylla itē Charybdīs mare vor-
tico: um ambo clara scruitia in- * diuise
quit Plin. ubi Vlyss. naufragio,
vt Hō. tradit, socios amisit. su-
perius de Scylla satis locuti, de
Charybdī aliquid recēdere loc^o
exigere vñ. Vetulā voracissimā
Charybdīm fuisse quidam Græ-
corum perhibent, quæ, quia bo-
nes Herc. est furata ab ipso est in
mare proiecta, vnde & antiquas
adhuc seruat rapinas, & deberet

declinari in primo casu Charybdidis secundū regulam, verum, vt Prisc. ostendit, dicimus huius Charybdidis, ne alterna d. in utraq; syllaba male sonet, quod et Græci solent euitare, dicunt. n. Charybdos, non Charybdidos. (Dulichia) Dulichium insula est, ubi mons Itachus, in qua Vlysses fertur habitasse, eoq; Dulichius dictus est, & rates Dulichias habuisse dñ, vt Seru. testatur. (Vt quos demisit) Polyphemus Cyclops sex Vlyssis socios deuorauit, à quo est lumine priuatus, vt iam Hom. auct. ostendimus. (Vt Lestrigonias) Antiphates Lestrygonū Rex fuit, qui & vnum ex Vlyssis socijs comedit, ad naues, virosq; merisit, pter vna, q Vlyssēm uehebat, vt in 14. ab Ouid. docemur. (Vt quos dux Pænus) Appianus Alex. in eo, qui Lybicus inscribitur, libro ostendit Carthaginienses quādoq; Acheranorum senatum per inducias fidentem puleis immerfisset, atq; faxis obruisse. addit vetus interpres Amilcharem tunc Pænorum ducem fuisse, de hac puto poetam loqui crudelitate licet alij aliter intelligant. (Et uelut Icaridos famulæ periire) Cum ex longo errore Vlyss. domū reuersus esset, procos quāplures Penelopē in uyorē poscentes, inuenit, quos domestici pueri adiuuabant, oēs Vlyss. una cū Telemacho filio aggressus est sagittis primum. mox armis, & Polybum, Pyfandruq; necauit Melanthius interim caprarum custos ex thalamo procis galear, Clypeos, & hastas attulit, quæ arma cum à Melanthio afferri cognouisset complicatis asseribus, & imposito pondere ipsum interfecit ut Hom. est auct. (Vt iacet) Antheus terræ filius habitus, quia palestra, ac robore corporis præclarus ab ipsa terra cum luctatoribus premebatur, ualidior reddebatur ab Herc. in pectore pressus, cum diu spirare non quisset, occisus est, qui in Lybia apud Lybin Coloniam regnum obtinuit, ubi & hortos Hesperidū fuisse satis ex Plinij, & Solini auctoritate constat, in urbe Tigenna sepulchrum habuit, q Sertorius perfodi iussit, qui, si Plutarcho credimus 60. cubitorū corpus inuenit Str. aut tibiam 60. cubitorū (Gabinij testimonio) cōperisse scr. Sertorium qui postea instauratorum tumulto famā, honoremq; eius adauxit, Tigennam quoque scribit Plut. Herculem cognouisse, quæ Syphacē genuit, à quo urbs à matris noie dicta condita est. (Aonio) Thebano, & Herculem dicit Thebis natū, qui ut exposuimus, Antæū interfecit. Aonia, inquit Lact ab Aonē filio Neptuni, uel à mōte Bœotia, nam ipsa est Aonia, quæ & Bœotia, quæ & Thebe.

SCYLLA. i. monstrū illud marinū. (Vorax). i. deuorās naues. Charybdīs aliud mon-
strum, & periculū maris Siculi, aduersa Scyllæ, quia, ut dñ Aen. 3. Dextrū Scylla latus leuū
implacata Charybdīs Obsidet. (Eripuerunt rati). i. classi periclitati. (Dulichia). i. qua uehe-
Epist. Ouid. T bantur

A S C.

P. OVID. NASONIS

bantur Dulychij ut Vlyss. & socij eius. Et ut alij socij Vlyss. (Quos Polyphemus) Cyclops ille, Aetneusq; pastor. (Demisit). i. deorsum misit, & ingurgitauit. (In aluū uastā). i. valde amplam. est aut aluus receptaculum sordium, & excrementi. Et sup. ut & alij Vlyssis socij. (Qui subiere). i. intrauerunt. (Manus Lestrygonias). i. Lestrygonū, qui in Italia humanis carnibus uestiebantur. Et sup. Romani. (Quos dux Pœnus). i. Punicus, seu Carthaginiēsis Annibal. (Mersit undis putealibus) Vt. f. pontem faceret super Gelium fluuiū. Et sup. quibus. (Fecit aquas canas). i. subalbidas. (Pulvere). i. limo arenoso. (Eiecit). f. pōdere cadauerum. Et sup. pereas. (Velut periēre famuli procidiq; Icaridos). i. Penelopes Icarij filia, cuius famuli nōnulli, & proci intercepti sunt tandē ab Vlyss. Et ut ille ē famulis, uidelicet Melanthius. (Qui dabat procis arma). f. 12. hastas, & totidē Clypeos, & galeas. (In). i. contra. (Caput domini). f. Vlyss. Et sup. pereas, aut iaceas uictus, ut Antæus sup. (Luctator iacet fusus ab hospite Aonio). i. Herc. (Qui erat mirum). i. mirabiliter, ut sit mirum pro mire, aut interiecti est stupentis. (Victor cum cecidisset). i. postquam ceciderat, & terram matrē suā contigerat, donec ipsum leuatum de terra inter brachia compressum expirare coēgit.

Z A R.
* Et

VT quos Antæi Nunc illorum imprecatur mortē, quos certamine Antæus interemit, multos. n. externos cum occidisse Dio. est auctor. (Lemnia turba dedit) Lemnienſes mulieres cum Veneris sacra essent auersata, irata Dea eis tetrum immisit odorem, ut Apollonii interpretes Hellanici auctoritate scribit, cumq; Lemni uiri in Thracē bellum agerent, tandem uictores magnam pellicum turbā secum duxere, quam cum uxore ferre non possent iniuriā, unanimēs decreuerunt uiros occidere, quos ut statuerant, ad unū interemere, pariter & Thracē mulieres, filiosq; metuentes, ne paternā ulciscerentur iniuriā. non tñ tantē immanitatis fuit Hypsipyle, quē sola patri Thoanti pepercit, eamq; seruauit. (Vt q post longū) Prasillus, siue, ut alij uolunt, Thrasyllus, non lōge fuit ab Aegypto, qui Busyridem docuit posse facile pluuias aridē regioni inferre, si humana corpora mactaret, in ipsum aut Prasillum auctorem primo Busyris periculum fecit, ut ex uetustissimo discimus interprete. satis tñ constat Dio. auct. Busyridem Aegypti regem hospitum fuisse exde ad se accedentiū grassantem ab Hercule enecatū, licet defensoriam Busyridis scripserit Iſo crates, & uirū iustum uideri uelit. (Frater ut Antæi) Pygmalion tyrannus Antæum quendam fratrem habuit, solebat hic hospites necare, eodem postea modo pſe finiuit uitā, ut uetus scribit. interpres. (Vt qui terribiles) Diom. dicit, qui equos humanis pascēbat corporibus, hunc Herc. suis equis tradidit edendum, ut docuimus. Tyridam urbem in Thracia Dio. tenuisse scri. Plin. (Temporibus Nessus) Ad Eucnem amnem Nessus portitor fuit, quo Hercu. cum Deianira cū peruenisset, eam transductā uiolare uoluit, uerū ab Herc. sagitta occisus est, ut superius sumus interpretati. (Dissimaniq; gener) Eurytus Oechaliæ rex Dissimani gener filiam Ioleo Herc. promissā denegauit filii hortatu, indignatus aut Herc. euerſa ciuitate Eurytum interemit, & Iolem sustulit, ut Seru. ostendit: Dio. Herculem Euryti equos abegisse, & Iphicū, qui ad inuestigandos equos in Tirynthem uenerat, ex alta turri p̄cipitasse in quem locū, ut si equos spectare posset, ascenderat. (Vt pronepos Saturne tuus) De Hipp. intelligit, qui Saturni pronepos fuit. Saturnus. n. Neptunum filiū habuit, qui Thesēū ex Aethra Pitthei genuit, ex quo & Amazone natus est Hip. ab Aesculapio Dianæ precib; uita donatus, quē admodū ostēdim⁹, uolūt nōnulli Corynetū filiū Vulcani intelligere, cū a Thesēo

* Vt quos Antæi fortes pressere lacerti.
Quosq; feræ morti Lemnia turba dedit.
Vt qui post longum sacri monstrator iniqui
Elicuit pluuias uictima cæsus aquas.
Frater ut Antæi quo sanguine debuit, aras
Tinxit, & exemplis occidit ipse suis.
Vt qui terribiles pro gramen habentibus herbis
Impius humano uiscere pauit equos.
Et duo diuersi sub eodem uindice caſi
Temporibus, Nessos, Dissimaniq; gener,
Vt pronepos Neptune tuus, quem reddere uitā,

Theſeo interfectus nuſq̃ reuixerit. de quo Dio. in 5. poëta aut̃ dicit quēdā mortuū olim, quē Aefculapi⁹ uidit eſſare uitā, vt Hip. accidit, nō aliter meo iudicio recte loc⁹ ille p̃t itelligi. E T vt (ſup. ij.) perierūt. (Quos fortes lacerti) .i. fortia brachia. (Antei) .f. filij terræ, priuſ quā ab Herc. victus erat. (Preſtere) .f. fluctando. Et ſup. vt perierunt viri in Lemno. (Quos turba Lēnia) .i. Lemniadum. i. mulierum ex Lemno. (Dedit ferē) .i. quaſi omnes morti. Et ſup. pereas, vt Praſillus, ſeu Thraſillus. (Monſtrator iniqui ſacri) .i. de nece humana, quod mōſtrauit Buſyridi, vñ in Georg. Aut illaudati nescit Buſyridis aras. (Elicuit poſt) .i. pluſ culos, aut, ut Cald. legit, poſt lōgum tps. (Aguas pluuias) .i. pluuias, exiſtens. (Victima cę ſa) .f. ad morem, quē docuit. Et ſup. pereas. (Vt frater Antei) .f. Pygmalion. (Tinxit) .f. ſimbuit aras. (Sāguine, quō debuit) .f. de proprio. (Et occidit ipſe ſuis exemplis) .f. quæ in alios exercuerat. (Vt qui terribiles) Ordo eſt. Et pereas ſup. (Vt impius) .f. Diomedes Thracius. (Periit) Interēptus ab Hercule. (Qui) .f. Diomedes. (Pauit equos terribiles) .f. ſeros. (Vi ſcere humano) .i. carnibus humanis. (Pro herbis habētibus) .i. loco herbarum habentium. (Gramen) .i. illam ſpeciem herbæ, ex ſanguine humano, ut ſentit Seruius, naſcentē. Et pereas. (Vt Neſſus, & gener Diſſimani) .i. Eurytus, aut Epiclus ſup. perierūt. (Cęſi) Aut Cęſi, ſup. ſunt diuerſis temporibus. (Ab vno uindice) .i. exterminatore monſtrorum. f. Hercule.

ASC.

Ipſe Coronides uidit ab urbe ſua:
Vt Scynis, & Scyrō, & cum Polyphemone natus
Quisue homo parte ſui, parte iuuenſcus erat:
Quiq; trabes preſſas ab humo mittebat in auras
Aequoris aſpectus huius, & huius aquas.
Quæque Ceres uidit lato percuntia uultu
Corpora Theſea Cercionea manu
Hæc tibi quę precibus iuſtis mea deuouet ira,
*Eueniant, aut his non leuiora malis.
Qualis Achemænides Sicula deſertus in ora.
*Troica cum uidit uela uenire, fuit.

Coronides) Aefculapius Co ZAR.
ronidis ex Apolline filius,
vt in 3. Meta. Ouid. tradit. (Vt
Scynis, & Scyrō) Scyrōne The
ſeus in locis Megaræ habitantē
ē ſummo loco in mare præcipita
uit, à quo ſaxa Scyrōnia nomen
ſumpſere. non aliter, qui ipſe pe
riit, uiatores occidebat, ut Dio
dor. narrat longi Plutar. in The
ſeo de Scyrōne ſcribit hiftoriā.
(Et cum Polyphemone natus) *Eue
Procrustes Polyphemonis filius
in eo loco terræ Atticæ, quæ dici
tur Curdalis, uiatores inuſitato
*Troia.

ſupplicio ſuſtollebat, in lectica nanque eos ponebat, quod ſi lōgioreſ erant, parte ſuperemi
nente amputabantur ſi uero breuioreſ, pedibus diſtendebantur, vnde & nomen habuit,
hunc Theſeus, ut docet Dio. interfecit. (Quique homo parte ſui) Vt ex fabulis notum iam
omnibus eſt, Paſiphaë Taurū amauit. quo Dædali arte potita eſt. monſtrumque peperit Mi
notaurum, qui uſque ad humeros Taurus, cetera hominis habebat reddidit nobis Diod. cau
ſam, cur tam turpi Paſiphaë exarſerit amore, aitque Minoën quotannis ſolūtum ſpecioſiſſi
mum Neptuno Taurum ſacrificare, cumque omnium pulcherrimum à Paſiphaë amatum
non ſacrificaret, iratus Deus uxori ſuorem immiſit, ut cum ipſo Tauro concumberet, un
de Minoraurus natus, quem Minos in labyrintho à Dædalo fabricato habebat, ac humano
Athenienſium ſanguine, vt monſtrauimus, paſcebat. (Quique trabes preſſas) Diodori mo
numenta teſtantur Scyrōnem quendam in Iſthmo habitare, qui nō uo genere admodum
immani homines occidebat, duorum enim brachia duabus flexis pinis alligabat, & eas di
mittebat, vi autem corpora diſcerpebantur, ſed ipſe à Theſeo non æque finem uite facere
eſt coactus, cum filia Menalippum ex Theſeo genuit, aut. Plut. (Quæque Ceres uidit) Cer
cyonem Arcadem in palæſtra Theſeus iuxta Eleuſinā Cererem ſuperauit, ut Plut. ſcribit,
& ab Ouid. in 8. Met. tangitur: Cercyonis letum uidit Cerealis Eleuſi. (Qualis Achemæ
nides) Fuit Adamaſti Ithacenſis filius Achemænides unus ex Vlyſſ. ſociis, ut in 3. Aeneid.
Virg. canit, qui in Sicilia relictus eſt quando impius Polyphemonis manus Vlyſſ. euasit,
cumq; Aeneas in Siciliam applicaſſet, hunc ſquallidum immiſſaque barba ſupplicem, beni
gne accepit, ſicut etiam Ouid. prodidit.

Epiſt. Ouid.

T 2 Et

P. OVID. NASONIS

ASC. ET pereas ut, sup. periit. O Neptune tuus pronepos. f. Cotynetus. (Quem ipse Coroni des uidit reddere uitam). i. emori ab urbe sua. Et pereas. (Vt Scynis & Scyron, & natus cum Polyphemone). i. Procrustes, & sup. is. (Qui erat parte sui homo, & parte sui iuuenus). i. Taurus, ut Minotaurus, quos omnes Theseus Herculis imitator deleuit. Et pereas, supple ut is. f. Monychus, qui mittebat in auras ab humo trabes pressas. Iuuen. Aut quantas iacule tur Monychus ornos. (Aspectans aquas æquoris huius, & huius). i. utrinque prominentis. (Et pereas sup. ut. (Corpora Cercyonea), i. ipsius Cercyonei interempti a Theseo. (Quæ Ceres uidit læto uultu) Quia iuxta templum Cereris Eleusine perierunt. (Peruentia manu Thesea) Pro Theseia. i. ipsius Thesei. (Ira iustissima). i. quam iustissime in te suscepi. (Deuouet). i. imprecatur tibi. (Hæc). f. mala prædicta, & mala sup. non leuiora istis malis euenient tibi. (Qualis Achemænides). Ordo est. Et sis talis. i. miserrimus, & famelicus. (Qualis fuit Achemænides) Comes infelicis Vlyssi, ut dicitur 3. Aen. (Desertus in ora). i. extrema regione. (Sicula). i. Siciliæ. (Cum). i. quando. (Vidit uela Troica). i. Troiana, hoc est naues Aenæ uenire. f. ad littus, ubi in siluis latebat ob timorem Cyclopum.

ZAR. BINOMINIS IRI, Hom. 18. Odyss. Arnæum ser. quendam
* Qua-
lis erat.
* vt
a matre sic uocitatum, immen-
tæ magnitudinis extitisse: qui lo-
quax, & ridiculosus à iuuenibus
Irus dicebatur, mendicitate in-
gnis, ut in episto. Ouid. tradit:
Irus egens, pecorisq; Melæthius
auctor edendi. (Quique tenent
pontem) Iuuen. pariter, & Mar.
docent pauperes, & mendicos so-
litos ad pontes permanere, ut e-
scam à transeuntibus peterent,
hanc nunc infelicissimam uiuen-
di conditionem dicit, eamque
in inimicum imprecatur. (Fi-
lius ut Cereris) Hunc omnes locum meo quidem iudicio falso interpretantur, historiam-
que peruertunt, cum de Drioptolemo, aut Asterio intelligunt: Plutum enim dicit, cuius in
Theogonia Hesiodus hanc fabulam refert, cum Iasio in templo, quod fuit in Triptoli Cre-
tæ ciuitate Ceres concubuit, ex quibus Pluto natus est, qui opulentia interpretatur. diues
quicunque hunc adibat, efficiebatur, ideo nunc poëta imprecatur mendicam in inimicum ui-
tæ, & quod si forte Plutum adiret, cupit ut ab eo spernatur, cui & odio sit. hunc uerū sensum
rectamq; fabulam esse oīno affirmare haud dubito, quam etiam Valla pceptor meus appro-
bavit. (Vtq; pater solitæ) Autolyti cōiux Erisichthonisq; filia Dryops, parētis semper esu
riētis Cereris ira, cuius sacratā quercum succiderat, famē leuabat, sua Neptuni auxilio mu-
tatione modo in equam, modo in bouem, & in litē quandoq; cuius precio (uendebat. n.) se
pater pascebat, tādē proprios artus fame compulsus comedit, ut in 8. Met. Quid. est aut.
(Nec dapis humanæ) Tydeus Oenei regis filius, uel, ut alij Martis, & Althææ, siue ut placet
Seru. Euryboæ in bello Thebano à Menalippo lætali uulnere percussus est, cuius moribun-
dos caput ad se deferri iussit, quod Capaneus è uestigio in ipsius Tydei conspectum porta-
uit, quo uiso latatus Tydeus, cerebrum dentib. corrosit, ut Stat. in 7. Th. ser. Porph. tñ nō à
Capaneo, sed Amphiarao caput Menalipi allatū memoriæ prodidit, additq; Palladē, quæ è
cælo descēderat, ut immortalē Tydeā faceret cum uidisset ipsum caput rodere inimici, a-
deo abhorruisse facin⁹, ut se auerterit, nolueritq; immortalitate Tydeā donare, quare p̄catus
Tydeus est deā, ut saltem ipsam Diomedī filio tribueret, quā & ipse asseq. minime potuit.

ASC. NECNON. i. & etiam sup. sis talis, qualis fuit fortuna Iri mendici notissimi. (Bino-
minis). i. duo noīa habentis, nam etiam Arneus dictus est. Et quales sup. sunt. (Qui tenent
pontem)

pontem).i. qui mendicant sedentes in ponte. de quo Iuuen. Nulla crepido uacat &c. (Qui .f. pons. (Erit tibi).i. ut tu locum habeas. (Maior) Et ita cum plurimi sint medici, parū tibi detur. (Filius ametur tibi semper frustra, ut filius Cereris).f. Triptolemus, sup. amatus est ab ea, quia in omnem regionem eum misit, nec unquam presentem habuit, & ipse saepe petitus a te. (Destituar).i. deserat sine herede tuas opes. (Et ut).i. quemadmodū. (Arenā molis subtrahitur).i. paulatim subripit pede existente. (Presso).i. firmiter fixo, & hoc. (Vnda labente per alternos recursus).i. fluente & refluente. i. ut qui pedem super arenā habet, quā fluxus, & refluxus paulatim excedit, tandem nihil sub pede reperit. (Sic tua fortuna).i. conditio. (Nescio quā).i. quā tibi forte fortuitu eueniat. (Liquescat).i. dissoluatur, & diffuat. (Et lapsa).i. à culmine suo. (Effluat usq;).i. continue. (Per medias manus). Hoc est sis fortunatus, ut res tibi in manibus pereat, & quam manu tenes, retinere nequeas. (Et id Plenus).i. satur, ut dicit Calder. sed uerius. (Plenus).i. turgidus & oppleatus cibis. (Conficiare).i. consumeris. (Fame inextincta).i. infatiabili. Vt supp. confectus est. (Pater).f. Eri- fichthon pater. f. Taopedis, seu Dryopedis. (Solite mutare).i. per mutationem inducere. (Variis figuras) Quia pater eam uendit sub varijs formis. (Nec fastidia dabis humane erunt tibi).i. ne fastidies uesci carnibus humanis. (Et eris Tydeus).i. similis Tydei. (Huius temporis).i. qui sit in hoc nostro æuo. (Ea parte, qua potes).i. quantum ad hoc, quod est uesci humanis carnibus, sicut Tydeus corrosisse dicitur Menalippi.

Atq; aliquid faciat à uespere solis in ortus,
Cur externati rursus agantur equi.

Fæda Lycaoniæ repetes conuiuia mensæ,
Tentapisq; iterum fallere fraude Iouem.

Teq; aliquis posito * tenet vim numinis, opto
Tantalides tu sis, * Threiciusq; puer.

A Atq; aliquid facias) Pelops **Z A R.**
est Hippodamia filios ha-
buit Atreum Tryestem Plysthe-
nem, & ex altera muliere Chry-
sippum, quem vnice amabat.
Atreus aut Chrysippum à patre
sibi prælarum perspicuens eum
in puteum demersit, quē Pelops
extraxit, mox defuncto Pelope
* teneat
* Tere-
os atq;

Chrysippo filio suorum bonorum herede instituto, Atreus, & Thyestes eum interfecere, decesserat iam Plysthenes, duobus relictis filijs, Agamēnone inquā & Menelao, quos Atreus educavit, hinc Atreidæ sunt appellati, igitur Chrysippo ab Atreo, & Thyeste fratribus enecato, ipsi inter se cōuenerunt, ut cui signum à deo esset, regnum obtineret, agnā Mercurius aureo uellere in gregem Arrei posuit, ut quod secutum est facinus uideret, oderat. n. Pelopis genus pp Myrtili filij mortem ex palæstra ab ipso Pelope interempti. Merope autem Atrei coniux, hanc agnam in Thyestis gregem transduxit, quem propter incestū amabat, quod cum Atreus percepisset, ipsam occidit, à Thyestes facto conuiuio, tres Atrei filios ei elupandos dedit, quo scelere Sol dicitur ab Occasu in Ortum se reuocasse, & Pleiades conuerse, ut Pherecydes, & Virg. tradunt. (Fæda Lycaoniæ) Lycaon Arcadiæ Tyrannus, ut apud Ouid. in 1. Met. est uidere, humana corpora pro epulis præbere consueuerat, ad quem Iupiter mortali sumpta effigere se cōtulit, cui Molossus partim assum, partim elixū apposuit, ut deinde, si humanam carnē non cognouisset & ipsum occideret fama nanq; Deū esse erat. Iupiter tanto perspecto scelere. Lycionem in lupum mutauit, unde & nomen tenet. * * Enim græce lupus est, legitur & de alio eiusdē nom. nis Priami filio apud Hom. (Teq; aliquis posito) Sensus est, uelim itaq; & cupio, ut eo modo in deorum cibum præbereris. quo Pelops à patre Tantalos est appositus, cuius humerum Ceres, quin comederet non se abstinent, Vt in principio exposuimus, de Tantalos faris locuti. (Tu Threiciusq; puer) Pandion Athenarum rex Progen, & Philumelam filias genuit, quarum Progen Tereo Thracum tyranno despondit, cumque progne inuiscere parentem, & sororem gestiret, à quibus per quinquennium abfuerat, ipsi Tereus morem gessit, nam Athenas nauigauit, unde Philumelam, ad sororem abduxit, cuius forte illectus pulchritudine, incestum commisit, & ipsi Philumelæ, ne crimen palam faceret sorori, linguam abscidit, eamque in silua reliquit, quæ proprio sanguine tāti mali his tantum uerbis Progen cerciorem reddit. τῷ γέ νύς μέλει καὶ σῆψις

Epist. Ouid.

T 3

Tereus

P. OVID. NASONIS

Tereus me corripuit, quo sit ut adeo Progne hac re graueretur ut & sororem ad securarit occulte venire, filiumque patri edendum apposuerit, cui de filio interroganti responsum est, In ventre, quod quaeris, habes, quare cum gladio uxorem, & sororem infestaretur, deorum miseratione in aures omnes sunt conuersi. Progne in hirundinem, in lusciniam Philumella, Tereus in vrpupam, in phasidē, vero Itys Terei & Prognēs filius, ut in fabulis ab Ouidio longa commemoratione refertur.

ASC. A V T facias aliquid, Scilicet tale, quale fecit Thyestes, qui proprios filios edit. (Cur) Id quamobrem. (Equi Solis externati) i. pauentes in aliam partem agantur rursus. (A vespere) i. ab Occidente. (In Ortus) i. ad Orientem, quia Sol indignatur retrocessit. Vnde est illud, Nec tam auersus equos Tyria Sol iungit ab vrbe. (Et tu repetes conuiuia fœda) i. obscena mensæ. (Lycaoniæ) i. super quam Lycaon Arcadum Rex hospitium a se occisorum carnes ponere solebat, donec ab Ioue in lupum versus est, quando eum fallere voluit, vnde addit. (Et tentabis) i. conaberis. (Iterum) i. sicut Lycaon. (Fallere fraude) i. per fraudem. (Iouem) s. a te hospitio susceptum. & ego opto, ut aliquis tentet. (Vim numinis) i. diuinitatis conuiuiarum. (Te posito) i. apposito ad mensam, sicut Tantalus filium suū Pelopem dijs apposuit, dicit tamen Calderinus supra nō esse damnatum ob hanc causam, sed quia deorum secreta reuelauerat. (Ut sis Tantalides) i. similis Tantalidæ i. occidaris a patre, & apponaris sicut appositus est Pelops. (Et tu sis puer) i. filius. (Tereos) s. regis, qui filium suum Ityn, aut Itylum comedit, & cum eum saepe peteret, respondit mater, Quod petis, intus habes. quo cognito mutatus est in vrpupam auem fœdam.

ZAR. **E**T tua sic largos) Vulgatissimum est quemadmodū cū Aeetes Cholcorum rex Medæ pater Iasonē persequeretur, qui aureum vellus, & Medeam furri puerat, discerptus, dilaniatusque per membra fuerit Absyrtus & Medea sorore in Ambracia, quo pater dum filij corporis partes colligeret, retardaretur, qua crudelitate Iason periculū euasit. sunt Absyrtides insulæ ab Absyrto nuncupatæ, ut Ruff. Festi indicat carmen Ionij. Si quia rate rursus cæcula Currat æquora, ut fons cymbam producat in ortus, Absyrti cautes, & crebras protinus artes Inueniet. (Aere Perilleo) Fuit Phalaris Agrigentinus crudelissimus tyrannus, idemque, & defertissimus, quod eius testantur epistolæ, cui Perillus taurum Aeneum ianuam a latere habentem donauit, ut in eo igne supposito homines exureret, vnde & ipsos bonis vacas æque edituros affirmavit, sed Phalaris in numeris artifice primo experiri, quod docuerat, voluit, vnde in 3. de trist. Ouid. ait, Pro quibus inuentis, ut munus munere penfes: Da precor ingenio præmia digna meo. Dixerat, at Phalaris, pœnæ mirande repertor. Ipse tuum præsens imbue, dixit opus, Nec mora monstratis crudeliter ignibus vltus, Exhibuit geminos ore gemente sonos. (Utque; ferox Phalaris) Circumseptus a suis Phalaris, quo modo Perillum, reliquosque; multos interfecerat, defunctus est resecta prius lingua. alij autem lapidibus eum occisum dicunt. volunt nonnulli Phalarum annos 64. ante urbem conditam fuisse. Euf. vero Tulli Hostilij temporibus apud Agrigentinos tyrannidem exercuisset scr. qui filium, ut Eustathius in 7. Aeth. tradit, comedit (Paphio) Cyprio. est Paphos Cypri oppidum auct. Plin. (Dumque; redire voles) Peliam filia, Medæ suæ interfecerunt, quæ eum in iuuenile ætate reddere promiserat, utque; magis aggredere pietatis causa scelus, arietē suis medicamentis in agninam formā restituit, renouatis antea Aesonis Iasoni parētis annis, quare omnes impiis in patrem manus immisere præter unam Alcestē, occiso autem Pelia altam medea turrim conscendit, uotum Lunæ peractura prædicans, unde Iasonem dato signo patri

Et tua sic latos spargantur membra per agros,
Tanquam quæ patrias detinuere vias.
Aere Perillæo veros imitere iuuenicos,
Ad formam tauri conueniente sono.
Utque; ferox Phalaris lingua prius ense resecta,
More bouis Paphio clausus in ære gemas.
Dumque; redire voles æui melioris in annos,
Ut vetus Admeti decipere focer.
Atque; eques in mediis mergare voragine cœni,

trui mortis certiore fecit, qui ipsum in patriam admittere obstinatissime negabat, ut in 5. Dio. & in 7. Met. Ouid. declarant. (Atque eques in medijs) Triplex de lacu Curtio legitur hist. nam Portilius scr. terram dehisse. quod ad haruspices ex senatuscōs. delatum est, qui responderunt deos manium postulationem postulare. i. ciuem fortissimum eodem mitti, tum quandam Curtium fortem uirum armatum equo se in eum lacum præcipitasse, eiusq; corpus ita diuinitus humasse, eo facto locum conijisse, qui à Currio nomen habet. Piso autē in annalibus tradit Bello Sabino inter Romulum inquam & Tatium, Metium Curtium Sabinum fortissimum uirum, cum Romulus cum suis ex superiore parte impressionem fecisset, in palustrem locum, qui in foro tum fuit, secessisse, atq; ad suos in Capitolium recepisse, & ab eo lacum nomen inuenisse. Corn. & Lucr. perhibent cum locum fulguratum, & ex senatuscōs. septum esse, idq; à consule Curtio factum, cui M. Genutius collega fuit, Curtium appellatum. potest & de Amphiarao intelligi, ut nonnulli volunt. qui & ipse loco nomen dedit. nam ubi hiatus terræ eum absumpsit, teste Str. hiatus Amphiarai dictus est.

ET tua membra &c. Tanquam sup. ea. f. Absyrti fratris Medæ. (Que detinuere). i. imorata sunt. (Vias patrias). i. ipsius Aetæ regis Colchorum insequētis filiam suam Medeam cum Iasone aufugientem. (Aere Perilleo) Commentarij huius loci erant penitus trāsportati, sed cum difficultate ad suum locum reducti sunt. Ordo autem est. (Et imitere). i. velim aut precor imiteris. (Veros iuuenecos ære Perilleo). i. factos de ære Paphio, seu Cyprio, sicut Perillus Atheniensis Phalaridi tyrāno fecerat, & primus in eos intrusus supplicia atrocitatis dedit, & hoc sono cōueniente ad formam Tauri, ita ut nō humana, sed taurina uox emitatur per os Tauri ærei, ne forte Tyrannus ad pietatem humano gemitu contrahi possit. (Et clausus in ære Paphio). i. Cyprio. (Gemas more bouis, ut). i. quemadmodū. (Phalaris) Tyrannus ille Agrigentinus sup. gemuit intrusus in eūdem bouem à fociis in quem prius Perillum intrudi fecerat, & hoc. (Lingua resecta). i. amputata prius ense. (Et dum tu uoles redire in annos melioris æui). i. iuuentæ. (Decipiare). i. decipiaris. (Ut supple deceptus est. (Socer admeti). f. Pelias. (Vetus). i. qui in somno senio sperabat venire in annos iuuentæ arte Medæ, quæ eum decepit. Aut tu. (Eques). i. insidens equo, ut Curtius Romanus. (Mergare). i. immergaris. (In voragine). i. specu. (Cœni medijs). i. quod sit in medio foro.

Dummodo sint facti nomina nulla tui.
Atque utinam pereas, veluti de dentibus orti
Sidonia iactis Graia per arua manu.
Et quæ Battiades fecit, fraterque Medusæ,
Eueniant capita vota sinistra tuo.
Et quibus exiguo est volucris deuota libello:
Corpora proiecta quæ sua purgat aqua.
Vulnera torque feras, quot dicitur ille tulisse,
Cuius ab inferiis culter abesse solet.
Attonitusque feces, ut quos Cybeleia mater
Incitat ad Phrygios vilia membra modos.

quem magno labore interfecit, cuius dentes Palladis iussu seminauit, à quibus statim fratres armati orti, qui mutuis concidere vulneribus, quinque duntaxat supersticibus, ut in 3. Met. Ouid. est auctor. (Sidonia) Phœnicia. Sidonem. n. teste Trogo Pompeio, siue Iustino lib. 18. Phœnices condidere, quod à piscium vbertate Sidonia appellauere, nam phœnices piscem Sidon vocant. (Et quæ Battiades) Callimachus Cyreneus ut in principio docuimus in Apolloniū Rhodiū discipulū inuectus est. (Medusæ fraterq;). Quasq; in eū imprecatus ē calamitate, poëta in Ibidē optat. Battiades Callimachus ideo dictus, quia Battus Cyrenas cōdidit, à quo Cyreneses. Battiadæ nūcupat, ut Romulidæ à Romulo Romani, ita & Cecropi Epist. Ouid.

T 4 dæ

Atque utinam pereas. Ad perquirendam Europam sororem dura lege à patre missus est Cadmus, ne domum absque sorore reuenteretur, qua non inuenta Apollinem consuluit, qui eum, ubi bos requieuisset, urbem condere iussit. itaque Thebas in Bœotia ædificauit, antea tamen socijs ex proximo loco ad hauriendam aquam, ut sacrificaret, missis, qui cum reditum tardarent, miratus Cadmus ad eos se contulit: quos omnes ab angue marito enecatos est cōspicatus, * quod.

ZAR.

* quod.

dæ Athenienses à Cecrope. (Et quibus exiguo est uolucris) Periphraſticos ibidē dicit. (Vulnēra totque feras) Menedēmum tot in bello Troiano uulneribus conſolium uetus ſcr. interpres, ut tantilla corporis pars nō ſit reperta, ut ferrum poſtea execraretur, nec eius inferijs more maiorū adhibendum exiſtimarint, ſed poſſumus etiam de Oſiride intelligere, q̄ adeo in minutiffimas partes à Typhone fratre dicitur conciſus, ut ſolitū cultrum in inferijs adhiberi non oportuerit. hunc Aegyptij pro deo colunt. hanc apud Appianum de rebus Aegyptijs, Plut. & Ariſtidem Smirneum hiftoriam legere poteris. (Attonitusque ſeces) Moſ erat, Vt Cybeles ſacerdotes uirilia amputarentur, cuius rei cauſam hanc tradit Laſt. Deū, inquit, mater amauit formoſum adoleſcentem, & eundem cū pellice deprehenſum exēctis uirilibus ſemiuiuum fecit, & nūc à Gallis ſacerdotibus ſacra eius celebrantur. Quid. quoq; in Faſt. eandem ſermē rationem aſſert, licet Diod. diuerſam ſcripſerit hift. (Cybeleia m̄r) Cybele à monte Phrygiæ nomen habet, in quo colebatur uela Cybello ſacerdote, alij & τὸν κεφαλῆς αὐτοῦ περιστρέφοντες. i. à capitis rotatione, quod proprium eſt ſacerdotum, ut Seru. ſcri. quæ aut hæc fuerit Cybele in 4. hift. Diod. oſtendit. (Ad Phrygios modos) Ad modulatus ſonores, quales in Phrygia edebantur, ubi primo culta eſt.

ASC.

D V M M O D O . i. ſic tñ, ut. (Nulla nomina) i. monumenta, & laudis, ſeu tituli ſint tui faſti. i. dūmodo non conſequaris æternū nomen, ſicut Curtius Romanus cōſecutus eſt, qui ob ſalutem patriæ ſe dijs manibus deuotum in ſpecum præcipitauerat. (Atque utinam p̄as. ueluti) Sup. perierūt. (Orti de dētib. ſ. draconis. (laſtis maxu Sidonia) i. ipſius Cadmi Sidonii (Per aura grata) i. ubi libenter naſcebantur ex dentibus. (Et uota ſiniſtra) i. nociua, & cōtraria. (Quæ) i. qualia. (Battiades) i. Batti filius Callimachus, & frater Meduſæ fecit. (Eueniāt capiti tuo) i. omnis imprecatio Callimachi in Apolloniū eueniat in caput tuum, & ſup. uota ſiniſtra eueniāt capiti tuo. (Quibus uolucris) i. auis. (Eſt deuota) i. per deuotionē, & imprecationē effecta. (Modico libello) i. imprecatorio. i. paucorū uerborum. (Quæ) ſ. uolucris, ut cornix ex Coronide faſta. (Purgat tua corpora aqua proieſta) Imminente) ſ. pluuia. Tum. n. ut Maro, inquit, ſtudio uideas geſtire lauandi. (Et feras tot uulnera, quot ille dicitur tuliffe) i. accepiſſe. (Ob cuius inferias) i. dū ei inferiæ celebrant. (Culter ſolet abeſſe) i. ut Oſiris, ut declarat Cald. (Et tu Attonit⁹) i. ſacro furore captus, & ſtupeſactus. (Seces) i. circūcidas. (Membra uilia) i. pudēda tua ad nihil utilia cultro lapideo, ut ſupp. ſecant Galli ſacerdotis matris deū Cybeles. (Quos mater Cybeleia) i. ipſa Cybele, ſeu Cybeles. (Incitat ad modos) i. números, ſeu rythmos, ad quos ſunt choreæ. (Phrygios) i. frequentatos à Troianis, ad quos dicitur illud, tympana uos, buxusq; uocat &c.

Z A R.

Deque uiro) Attis à Cybele dilectus in Phrygiam nauī delatus eſt, quo in loco numinis, inſtinctu pudenda ſibi amputauit, comitesque Cybelios ſumptis ſacrorum inſtrumentis ad eius ſacra celebranda, hortatus eſt, mentemque furore uexandam, qui poſt longam deſatigationē fuit ſopore ſolutus, inde à Cybele in gremio ſuſceptus, eumque euitari corporis damna mente agitare cœpiſſet, patriæ abſentia, ſuasque lamentatus ærumnas miſerrimē deſleuit, ut autem Dea puerum ſibi dilectum à talibus luſtibus remoueret, unum de leonibus ſuis miſit, qui puerum perterrefaceret, quo terrore exanimatus in nemora Cybeleia ſe conijciens, ibi eſt perpetuus dex miniſter effectus, ut Catulli indicat carmen. Super alta ueſtus Attis celeri rate maria, Phrygium ut nemus citato cupide pede tetigit: Adijtq; opaca filuis redimita loca Deę Sti mulatus ut furenti rabie uagus animi, Deuolat ſilice acuto ſibi pondera ille. & q̄ ſequunt.

cygne
ius

Deq; viro fias, nec ſemina, nec vir, ut Attis,
Et quatiās molli tympana rauca manu,
Inq; pecus magnæ ſubito vertare parentis,
Victor ut eſt celeri, victaq; verſa pede.
Solaq; Limone pœnam ne ſenſerit illam,
Et tua dente fero viſcera carpat equus.
Aut ut Caſſandræ dominus, non mitior illo,
Saucius ingeſta contumuleris humo.
Aut ut Abantiades, aut ut * Lirneſius Heros,

ſcr.

scr. tamen Diod. in 4. Atym Phrygium adolescentem, quem papam dicebant à Cybele amatum, quæ ex eo enixa est, cumque hoc parentes Cybeles cognouissent Atym & nutrices interfici iussere, in sepultosque abiici, quid sit deinde secutum, tu te perlegere poteris, locum ostendisse sufficiat. (Inq; pecus magnæ) Vt iam exposuimus Atalanta ab Hippomene cursu superata, in leonem vna cum uictore uersa est, tum Veneris ira, tum etiam quia in templo Cybeles deorum matris concubisset, cuius leonibus currus ducitur. (Solaq; Limone) Limo Hippomenes ex Atalama filia à patre in adulterio deprehensa, equis discerpenda est tradita, cuius etiam mentio facta à nobis est. (Aut, vt Cassandra dominus) Cassandra Potidea Thessaliæ pars est vbi Cassandra dominatum dicitur habuisse, qui in suos nimium se uiens, ab eis saxis obrutus est vt à ueteri accepimus interprete. (Aut, vt Abantiades) Perseus Abante genus ducēs, ex Oetæo enim natus est Cecrops, qui Methionem genuit, à quo Methionidæ nuncupantur, huic Canace filia fuit, quæ Abantem peperit, unde Abantiades dicti sunt Calthodon huius filius fuit, qui habuit Elpenora, ex quo natus est Acrisius, cuius Danaë filia fuit Persei mater: acceperat ab oraculo Acrisius, vt à filiæ nato esset expellendus, quare Danaën in turrim, ne è quoquam grauida fieret, inclusit, ad quam Iupiter in auream pluuiam mutatus se cōtulit, eaq; potitus est, quæ Perseum peperit ut lib. 3. Carm. Horat. indicat veram secutus historiam, inclusam Danaën turris alienea, robustaq; fores & Virgilum. canū tristes excubiæ munierant satis nocturnis ab adulteris: si non Acrisium virginis abditæ custodem pauidum Iupiter, & Venus risissent: fore enim tuum iter & patens conuerſo in precium deo aurum per medios ire satellites, & quæ sequuntur. Scribit tamen Simonides Danaën à Præto patre non Ioue compressam. Acrisius autem in arcam Danaën, & Perseum conclusit, quam in mare proiecit. Danaë itaq; & filius in Seryphon insulam deuenire, in qua Polydectes Magnetis filius dominabatur, licet Menander Ditem dicat, cuius uerba consolatus Apollonius Plut. in morte filij refert Ditis consolantis Danaën. hic Polydectes, siue Ditis in uxorem Danaën accepit: Perseaque non aliter, quam filium amauit, quem postmodum in occidentem, ut Gorgonas interficeret, misit, quas à Mercurio talaribus, Petaſo, & galea acceptis & superauit, & à Vulcano falce ex Adamante facta, vt Hyg. tradit. Hæc uno tantum oculo utebantur, tresq; numero fuere Histiores ex certo filie, eximie pulchritudinis, Euryale, Stheno, & Medusa omnium natu maxima, addunt & aliqui quartam Scyllam: quibus, ut diximus interemptis: Perseus Medusæ caput abstulit, quos saxeos homines afficiebat, hanc multi auctores fabulam memoriæ prodiderunt, præter Ouid. & Hyg. quare utpote omnibus perspicuam totam recensere desistimus, unum tamen te latere haud volo. Diod. in 4. innixus auct. Gor. in occidente pugnacissimas mulieres fuisse à Græcis Amazonas appellatas, quas labore maximo Perseus superauit, docet & Pomp. Mela has Gorgonides insulas in Oceano Aethiopico positas tenuisset, tradit Lac. Perseu, & Danaën in Italiam delatos, vbi Ardeam Perseus edificauit. (Lyrnesius heros) Hanc abū de superius fabulosam narrauimus hist. de Telepho inquam, quem Auges mater ex Herc. peperit in filia, ubi à pastoribus inuentus regi Theutranti dono datus, loco filij ab eo tractatus est. hic Theutras regionem Lyrnesium sibi parentem habuit: unde Telephus ipsius regis heres Lyrnesius dictus est.

ET fias de uiro, nec uir, nec femina) Vt Atys supple factus est, qui genitalia sibi amputauit, & ita spado factus nec uir nec femina fuit. (Et quatiā tympana) .i. instrumenta, extensa pellem, quæ concutitur. habentia, nam à *τυμπανίζω*, quod est extendo dicitur tympanum rauca. .i. rauce sonantia. (Manu molli) .i. flaccida, ut eunuchus. .i. emasculatus est. (Et uertare in pecus magnæ parētis) .i. matris deum, hoc est in leonem, vt. f. Hippomenes uictor Atalantæ, est supple uersus, & ipsa Atalanta uicta celeri pede. (Est uersa) .i. mutata. (Et ne sola Limona) Filia Hippomenes. (Senserit illam) .i. notam pœnam .i. panitionem adulterij sui, quam dedit equinis dentibus dilacerata. (Equus carpat &) .i. etiam tua uiscera. (Dete fero) .i. feroci, & immani, ut Cassandreu dominus. (Et tu faucius) .i. vulneratus. (Contumuleris) .i. sepeliaris & obruaris. (Humo) .i. terra. (Ingesta) .i. superingesta. (Vt dominus Cassandreu) .i. Cassandrus, qui uiuus in terra defossus periit, contumuleris inquam existens non mitior. (Illo) .f. domino, hoc est tyranno Cassandreo. .i. Macedonico.

Victi-

ZAR.

Victima uel Phœbo) Theo.
Tragicus poeta de Phyllo-
æete scr. quemadmodum mor-
sus à serpente diu dolore uexa-
tus sibi manum iusserit amputa-
ri, vt in 7. Aeth. scr. Eustathius.
is cum atrocem nimium de Mne-
sarcho rege scripsisset Tragœ-
dium, ab eo cum fugisset in A-
pollinis templum ibidem occi-
sus est. auctor vetus interpres.
Theodotus est dactylus, e, & o,
per synæresim coeunt in unam
syllabam, vt in 1. Il. apud Hom.
apud Iuuen. Grammaticus, rhe-
tor, geometres, pictor, aliptes.
Apud Propertium. Hoc eodem

*Hippo-
mon.

ferro stillet vterq; cruor. (Aut te deuoueat certis Abdera) Mos admodum inhumanus apud
Abderam Thraciæ ciuitatem fuisse legitur solebant enim homines sacrificare, dirisq; im-
precationibus execrare, ac lapidibus obruere, existimantes mala omnia ciuitati imminen-
tia hoc diro piaculo ppulsare, vt Calli. refert. fuit ex hac vrbe Demo. Abderiter phil. (Aut
sat. Hip.) Nunc fulmine istos memorat. & Presterem dicit Hip. ex Atalanta filium, qui pa-
trem interfecit, propter sororem ab eo tam crudeliter occisam, deinde à Ioue est fulmina-
tus, vt vetus memorat interpres. (Thesiphylesque pater) Athrax Thessaliæ rex pater Hip-
pocatiq; quam Pirichous duxit vxorem, primus apud Athracas artem magicam docuit, vñ
Athracia scientia magica est appellata, ideo Stat. Athracia rubet arte labor. is igitur, cum
filiam Iupiter compressisset Thesiphylem, quæ etiã Thyon est appellata, vnde Aristarchus
Thyades sacrificantes Baccho, & ab Orpheo Myse nuncupata, & ob eam causam à se reie-
cisset, Io. ictus fulmine obiit, vt Lact. & vetus interpres scribunt. (Vt soror Authonoës) Se-
mel Inus, & Authonoës soror, Cadmi, & Harmoniæ filia à Iou. compressa, Bacchum in ven-
tre habuit, quod ægre ferēs Iuno in annum se trāsformauit, & Semele persuasit, vt à Ioue pe-
teret, ut cum ea, sicut solet cum Iunone, concumberet, quod si nō denegaretur, ab eo se amā-
ri cognosceret, si minus id faceret, amorem fictum docuit. per stygem paludē iuratus Iup. pro-
misit pellici, quod peteret, daturum, quæ perniciosi consilij inscia Iunonis connubiū expe-
riri velle dixit: Iup. inre iuran. astrictus abnuere minime, quin faceret, potuit, quare eā ful-
minauit. nil enim aliud Iuno interpretatur, quā aër: Iupiter vero ignis qui aère percutit, &
ita dicitur concubere cum Iuno Iup. habes auct. Ouid. in 4. Met. & in 4. ac s. hist. Dio. (Vt
cui matertera Maia est) Ait Porphyrius apud Hom. Hellanici historici testimonio in pri-
mo ex Thaygete habuisse Lacedæmona, ex Maia Merc. ex Electra Dar. Nept. autē Alcyo.
compressisse, vnde Lycon natus. Martem cum Stero. coiuisset, vnde Oenomaus genitus. Me-
ropem vero Sisyphum compressisse. vnde Glaucus natus est ergo (Cui matertera Maia est)
Sisyphi filium dicit Porphyrius, qui cum Deos detestaretur, Iouis fulmine occidit, cui mater-
tera Maia est, hanc Simonides vt, inquit, Proclus i Pind. Oria appellauit, merito, inquit, quā
in mōte Arcadiæ Cylenē cōpressa Merc. edidit. (Et temere optabar) Phaëton Solis, & Cly-
menes filius, cū ab Epapho Ius, & Iou. nato degener dictus esset, per certissima signa id co-
gnoscere uoluit, matri iuranti verum Solis esse filium fidem nō adhibens, quare in cœlū ad
patrem se cōtulit, à quo, vt currum suum gubernaret, accepit, & si eo inuito. nam inuiolabi-
lem paludem iurauerat antea filio. quidquid peteret, cōcessurum vehabatur itaq; Phaëton
auxilium totus terrarū orbis comburebatur, nam Phaëtonem fulmine occidit, qui in Eri-
da fluiuium decidit, quæ sorores flentes in electrū versæ sunt, vt in 1. & 2. Met. Ouid. narrat.

(Vt

Cæsus in æquoreas præcipiteris aquas.
Victima vel Phœbo sacras maeteris ad aras,
Quam tulit à sæuo Theudotus hoste necem.
Aut te deuoueat certis Abdera diebus,
Saxaque deuotum grandine plura petant.
Aut Iouis infesti telo feriare trifulco,
Vt satus *Hippomene, Dosithoesque pater.
Vt soror Authonoës, ut cui matertera Maia est,
Et temere optatos, qui male rexit equos.
Vt ferus Aeolides, vt sanguine natus eodem,
Quo genita est, liquidis q̄ caret Arctos aquis,
Vt Macedon icta est rapidis cū coniuge flāmis.
Sic precor ætherci vindicis igne cadas.

(Vt ferus Aeolides) Salmonei Aeli filij temeritatem in 6. Aeneid. Virg. cecinit, hic solum sibi perforatum extruxit, in quo uehebatur, unde crepitus ingentes prodibant, & aqua per foramina emitebat, prædicans tonitrus & pluuias, ut deus, edere quem Iup. fulminauit. (Vt sanguine natus eodem) Ismeneus Lycaonis in lupum mutati filius, patrem imitatus Deos floccifacere uoluit, sed à Ioue fulminatus interiit, ut uerus scr. Interpres. (Vt Macedon ista est) Macedo, ut in Iliade apud Homerum scribit Porphyrius, sicuti Marfias scribit Historicus Iouis, & Aetæ filius, totâ obtinuit Thraciam, à quo Macedonia est appellata, ex hoc duo nati sunt filij en muliere incola, quam ille sibi afsiuerat, Pyreus & Aemathus, à quibus duæ extructæ sunt ciuitates in Macedonia Pyrea, & Aemathia, hi duo cum uxore Macedon in proprio exusti sunt thalamo.

A S C E N S I V S .

A V T tu cæsus, Id est occisus. (Præcipiteris in aquas æquor). i. marinas, ut supp. præcipitatus est. (Abâriades). i. Perseus nepos abantis, qui in fiscella cum matre expositus est. (Vt Heros Lynæsus). f. Telephus, supp. præcipitatus est. (Vel maisteris) Existens Hostia. (Sacra). i. dicata Phæbo uel. (Sacra). i. execrabilis more Massileb. in Gal. quondam, qui puerum per annum nutritum tempore supplicationum mastrant cum imprecatione imprecantes. Sonine malum, quod toti prouinciæ immineret in illum puerum sacrum. i. execrabilem conuerti, uel sup. feras necem. (Quâ Theudorus). f. rex Bastrianorū. (Tulit ab hoste fauo). f. Arface Parthorum rega, à quo occisus est. (Aut abdera) Vrbs illa Thraciæ. (Deuoueat te certis diebus). f. initio anni, quo deuotum lapidibus obruere solebat. (Et saxa plura grâdi). i. quam grandinis decidere solent super tecta, & est comparatio Virgiliana lib. 5. Vbi ab Entello sic Dareta percussum canit. (Petant). i. obruant, & impingant. (Te deuotū). i. morti destinatum. (Aut feriare telo trifulco Iouis). i. fulmine, quod trifulcum est, ad significandum triplicem Iouis potestatem, in cælo, in terra, & ad inferos, sicut Neptuni potestas significatur per tridentem, & Pluto per Cerberum tricipitem. (Infesto). i. tibi uim inferentē, quasi ab te ipso. (Vt) sup. percussus est Satus Hipomoo, aut ut alij legunt. (Hippomene). f. Prester nomine. (Et ut pater Dositheos). f. Atrax. (Et ut sup. percussa est Soror Autonoës). f. Semele, quæ petens cum Ioue coire, uti Ioue solet. in spem fulminis coiens extincta est in grauida Bacco, quæ in utero gestabat, &. (Vt) sup. percussus est is. f. Porphyrio. (Cui Maia est matertera) Quia soror matris eius Siopis. & ut Phaëton sup. (Qui rexit male equos. f. Solis patris sui. (Optatos). i. expositulatos. (Temere). f. temerarie, & incōsulte. Et sup. percussus est. (Aeolides). i. Aeoli filius. f. Salmoneus. (Ferus). i. impius in deum, & crudelis, ut 6. Aeneid. late docemur, &. (Vt) sup. percussus est, aut periit. (Natus eodem sanguine quo arctos). i. urfa genita est, (Quæ). f. urfa. (Caret aquis listos) Quia cum sit iuxta polum ab ea arctium dictum, nunquā ab eo longe discedit, & ita nō putatur à rusticis immergi aquis marinis, ut cerera sidera. (Vt Macedon). f. regina Macedonia. (Ista est cum coniugem). i. marito suo. (Flammis ualidis). i. uehementibus. f. fulminis. (Sic precor cadas igne). f. fulminis. (Vindicis, ætherij). i. cœlestis. f. Iouis.

Prædaq; sis illis, quibus est Latonia Delos,
Ante diem rapto non adeunda Thrafo.
Quiq; verecunda speculantem membra Dianæ,
Quiq; Crotopiadem diripuerunt Linum.
Ne ue venenato leuius feriaris ab angue:
Quam senis, Oeagri Calliopesque nurus.
Quā puer Hyplipyles, quā qui caua primus acuta

Prædaque sis illis) Tharsus
iuuenis à Latona dilectus **Z A R.**
eius templum in Delo maturino
adiit, & canes eum discerperunt,
quare pestis immissa est, responsum
ab Apolline eam sedari posse, si canes
non admitterent, ut interpres uetus docet.
Str. tradit religiosum esse in

P. OVID. NASONIS

in Delo canes alere. (Quique
verecunde) Aristei & Antonoës
Cadmi filius fuit Aëteon, Ian-
thius ēt nuncupatus, Ouid. cum
iuuenis placido compellat Ian-
thius ore. cū hic venatione fessus
in valle Gargaphiam se recepif-
set, Dianā, ceterasq; eius comi-
tes lauantes in fonte conspexit,
ne autem id quandoq; manife-

staretur, i. a eius faciem Diana aquam est fonte proiecit inquit. Nūc tibi me posito visam
velamine narres, si poteris, narrare licet. subito nanque in ceruum est conuersus, & a pro-
prijs canibus laceratus in 3. Met. abunde, & festiue hanc habes fabulam. (Quique Croto-
piadem) Crotopus rex Argiuorum fuit, qui Apollinem Typhonis cæde pollutū expiauit,
huius filia Psamate, cum qua Apollo concubuit, de quo compressu genuit Linum, ac mox
editū partu exposuit, quod Apollo indignanter accipiens in iux iniuriæ vindictam iniecit
monstrū, a quo infantes per urbē passim absumentur, ēt a sinu matrū direpti, quod mon-
strum delecta iuuentute, Chæreus occidit, vt in 1. Theb. Stat. narrat. (Ne ue venenato)
Orpheus Apollinis, & Musæ Calliopis filius, siue vt alij, Oeagri musicus egregius vxorem
habuit nomine Eurydicē, quam vnice dilexit hanc ad ripas Hebri fluminis in Thracia spa-
tiantem cum D. yadibus Aristeus pastor violare voluit, ea fugiens pede serpentē calcavit,
qui reuolutus in eam venenato morfu interemit, vnde Orpheus ad inferos iuit, ibidemque
Plutoni, & Proserpinam adeo cantu mulsit, ut ipsam impetraverit, hac tñ conditionē, ne
eam quo uiq; ad superos peruenisset, re'piceret, nō potuit se Orpheus abstinere, quin dile-
ctam coniugem respiceret, quare rursus ad inferos est ducta. Calibem ex eo Orpheus uitā
agere cōstituit, quo fit, ut multas mulieres eius petentes nuptias spreuerit, postremo a mu-
lieribus orgia Bacchi celebrantibus lapidibus occisus est, cuius caput a serpēte penē come-
sum in saxū ab Apolline dī mutatum, ut Ouid. in 10. & 11. Met. & in 4. Georg. Virg. al. jū;
plures sunt auct. (Quā puer Hypsipyle) Lemnias Hypsipyle, qm Thoanti patri pepererat
ab omnibus Lemnialibus mulieribus persecuta, in fugam se dedit, quē capta ad Lycurgum
Græciæ regem ducta est, qui filium Opheltem ei nutriendum dedit, cum autem septem re-
ges Thebas excidendas peterent, ubiq; fontes & flumina sunt siccata, Langia fonte excepto,
quam rogantibus regibus Hypsipyle ostēdit, deposito quem sinu habebat puero Ophelte,
qui interim a Dracone est interemptus. qua orbitate Lycurgus iratus dirum ius in Hypsi-
pylem exercuisset, nī a Græcis fuisset prohibitus, dictus est inde Opheltes Archemorus, no-
men enim lacrymabile Archemorus, eo q̄ primus occisus est at cum ab oraculo admoniti
essent græci non prius Thebas posse peruenire, qui Archemori manes placassent ludos fu-
nebres constituerunt, de quibus victores apij corona insignibantur, & lupi postea celebres
ex quatuor agonibus Isthmi. Stat. & Lact. & plerique alij auct. (Quā qui caua parimus
acuta) Ingentem equū græci Troiano bello cōstruxerunt, quē armatis militibus implevūt,
& ante Troiam bello simulare in pat iam reditu reliquerunt, eum Troiani a Sinone graio
persuasi in honorem Palladis extructum, intra urbis mœnia receperunt, & si antea lacer-
dos Laocoon Neptuni insidiosum equum esse sonitu armorum, quem percussisset telo, in-
dicauerat, hunc Neptuno sacrificantem duo angues absumpserunt, pariter & duos filios,
eo q̄ equum læserat, ut in Aeneid. Virgilius ostendit. sed non veram est secutus hist. Vir-
gilius commentum potius, ut Troianos excusaret. si Seruius credimus, qui Laocoonem
Euphorionis testimonio Neptuni sacerdotem fuisse tradita, qui post Græcorum aduentū
lapidibus occisus est, eo q̄ sacrificijs eorum non prædixerit aduentum. post ascendētibz
Græcis cum Nept. sacrificare uellent. Laocoon Thimbræi Apollinis sacerdos forte ductus
est, ut proprio carente sacerdote de morte fieri solet. hic piaculum commiserat ante numi-
nis simulacrum cum uxore coeundo, quare draconibus immisis, una cū filijs periit. (Ne ue
gradus adeas) Ad Circem Vlyss. quandoq; peruenit, quæ cum diu est morata, ubi Elpenor

unus

vnus ex sociis nimio uino per scala descendens, collum dicitur fregisse, au^a. Hom. in Odiss.
(Tamq; cadas domitus) Thiodamantis cades ad Herc. facta hoc modo habet, post qua Herc.
duxerat coniugem Deianiram Oenei filiam, diuersabatur Calydona apud Oenea in coui-
uio forte Condillum Archithelis filium Oenei pincernam, qm ei manibus foedam aquam
infuderat, cu percussisset, inde cu vxore abiit Deianira, secum et Hyllum filium abducens,
cumque peruenisset ad Euenum fluuium, Nessum centaurum occidit, vt memorat Archilo-
chus. hinc cum in Dryopiam peruenisset Hylo pouero famelico, cum cum Licha pædago-
go ad Thiodamantem misit, vt exiguum cibum præberent, q cum abnuisset, raptu uno bo-
ue ab Herc. multatus est, quem sacrificauit, ac deinde comedit. Thiodamas aut ad Dryopū
ciuitatem se contulit, eosq; ad bellum excitauit aduersus Herc. qui inita pugna ad tantam
perductus est difficultatem, vt etiam vxore ob armare coactus sit, ipse vero in mamilla fau-
cius fuerit, qui postremo Thiodomanta sustulit, & eius filium Hylam excepit, & gentē hac
uniuersam duxit Trachina Theſſalicam ciuitatem habitandam, & Oeram montem accolere
compulit Phocidos abstulit etiam partem illinc propter latrocinia (erat. n. gens suapte
natura latrocinii studēs, quemadmodum Pherecydes in 4. refert hist.) Idq; insuper addit
Pherecydes, q Dalydora Danai filia ex Peneo fluuiο peperit Dryopa, a quo Dryopes appel-
lati, qui Specium fluuium accoluerunt, huiusq; rei meminit etiam Callim. aiuntq; non-
nulli propterea, & omnibus malis hominibus adiutores adiungebant, se socios, amouisse
Herc. sicut & Thiodamanti succurrerant, & hanc oblata occasione in eos Herc. animaduer-
tisse, alij autem ferunt Parnassum montem Dryopas accoluisse, insignis improbitatis homi-
nes, & ab Herc. debellatos traductosq; fuisse in Peloponnesum. Dryopas vero appellatos a
Dryope Lycaonis filio & Dix, quæ filia fuit Lycaonix, hæc ex Apollonij dicimus interpre-
te. (Quam ferus ipse suo) Cacus Vulcani filius, ex Herc. armentis duas boues dicitur fura-
tus, quas ex Hiberio interfecto Geryone abduxerat Euryſthei regis iussu, easq; in antrum
Auentinum, quod incolebat: auersas, ne vestigia furtum manifestarent, traxit, quibus fru-
stra diu quæſitis Herc. iter capere decreuit. Forte autem bos & antro mugitum dedit aliarū
boum illeſta voce, quare reuerſus Herc. fraudem Caci detexit, quem ex ore flammæ euo-
mentum & ei ne boues reciperet, renitentem, interfecit, & sumptis bobus abiit.

ET si præda illis canibus, quibus. i. propter quos. (Delos Laronia). i. vbi Latona Dia-
nam, & Apollinem peperit. (Est non adeunda). i. adiri non debeat. (Thraſo raptο). i. abla-
to a regione viuentium. (Ante diem). i. vltimam periodi, & fias præda illis canibus. (Qui
diripere ſpeculantem membra Dianæ uerecundiæ). i. uiſe nudæ. f. A&æzona. (Et qui diri-
puere Linū Croto). i. nepotem Crotopi. (Ne ue). i. uel ne. (Feriariis). i. percutiariis, aut mor-
dearis leuius ab angue uenenato. (Quam nurus Oeagri ſenis, & Calliopes). i. Euridice. de
qua in ſine Georg. Virg. (Quam puer). i. alumnus Hypſipyles f. Opheltis filius Lycurgi re-
gis. Et quam ſupple Laocoon ſacerdos Neptuni, qui cum filiis a duobus ſerpentibus occiſus
eſt, ut dicitur Aen. 2. (Qui fixit) Trāſfixit. (Primus acuta cuſpide robora caua equi ſuſpe-
cti). f. Troiani, unde ipſe. Aut ulla putatis Dona carere dolis Danaum? (Ne ue). i. uel ne a-
deas. (Gradus). i. ſcalas. (Cautius). i. prudentius, & circūſpectius. (Elpenore) Socio Vlyſ.
qui inde cecidit, & mortuus eſt. (Et ſeras uim uini). i. inebrieris prius, quam cadas, ſicut il-
le. (Tamq; & c.) Ordo eſt. (Et cadas). i. ſuccumbas. (Tam). i. in tantum domitus. (Quam)
i. quantum ſupple cecidit. (Quiſquis Dryops). i. populus ille iuit. (Thiodamāta). f. regem
ſuum. (Inhumanum). i. negantem alimenta puero Herc. (Et uocantem ad arma). f. contra
Herculem a quo tandē omnes occiſi ſunt. Et tam cadas. (Quam ſerus Cacus) De quo Virg.
lib. 8. & Liu. in 1. Ipſe. f. filius Vulcani, & alios occidere fuerus periit maſtatus in ſuo an-
tro, exiſtens prodiſus ab ore. (Bouis). i. uaccæ incluſæ, quia ut dicit Virg. cum Herc. abige-
ret armenta ſua, & boues captæ dulcedine pabulorum mugirent, reddidit una boum uocem
ſ. de iis, quas Cacus furatus erat, & incluſerat in antrum ſuum.

Quam qui dona tulit Neſſeo tin&ta ueneno,
Euboicæque ſuo ſanguine tinxit aquas.

Q Vam qui dona tulit) Ex Z A R.
Euboæa Herc. in montem
Ceneon ſacrificaturus ſe
contulit,

contulit, & Licham domesticum
ad Deianiram uxorem in Thra-
chinam misit, ut uellem. qua in
sacris uti consueuerat. afferret,
cui Deianira tunicā venenatam
dedit, qua indutus mori coactus
est, antea cum Licha uestis leti-
fere latore, in Euboicū sinū præci-
pitato, qui scopulus est effectus.
& nome etiā seruat. Licha. n. dī.

* inui-
to.

Huius superius rei ad saturitatem

meminimus. (Vel de præcipiti venias in tartara) Cleobrotus Ambraciorum Plat. lib. de ani-
mæ immortalitate, qui Phædon inscribitur, perlecto, è turri in saxa præcipitè se dedit Cic.
aut in Tusc. quæst. in mare cum scr. se præcipitasse. (Vt qui Theseus) Iussit Thesei pater
Aegeus, ut alba vela, si incolumis à Minotauro reuerteret, poneret, sin uero absumptus es-
set, nigra ut Plut. scr. Minotauro autem intercepto, præ letitia Theseus vela mutare oblitus
est, quibus ex alta turri ab Aegeo cōspectus, existimante filium deuoratum, in mare se proie-
cit, unde & nomen habet, ut multi tradunt. Pli. uero Aegeum mare dictum affirmat à scopu-
lo inter Tenedum, & Chium, ex eo noie à spē capræ, quæ ita à Græcis appellatur repete in
medio mari exiliis. (Et Iliaca missus ab arca puer) Scamæder Hect. filius, qui mortuo patre
dictus est Astyanax, quia ei vrbis deueniebat imperium, hūc Vlysc. capta Troia Græcis inter-
ficiendū persuasit, ne Troianorum quandoq; ultor esset, quare ex alta turri est præceps mis-
sus. Ho. est aut. & in Tragediis Sen. (Vt teneri nutrix) Semelem Bacchij matrē fuisse do-
cuimus, eiusq; sororem Ino Athamantis uxorem, quæ Bacchum nutriuit, & se in mare uiri
fugiens furorē una cum filio Palæmone proiecit, quos à Neptuno deos factos superius abū
de ostendimus. (Matertera) Inquit Fest. matertera patris & matris mihi magna mater est,
matertera matris soror, quasi mater altera. (Vt cui causā necis) Perdix Dædali ex sorore ne-
pos 12. Met. Dædalus inuidit, sacraq; ex arce Mineræ: Præcipitem, misit lapsum mentitus, ac
illum, Quæ fauet ingeniis excepit Paltas, auemq; Reddidit, & medio uolauit in aëre penīs,
quæ auis Perdix nunc quoq; nuncupatur. in 5. autem Diod. non Perdicem hunc, sed Talū
appellat, ferram serpentis dentium spissitudinem imitatum fuisse, repertorem etiā eum scr.
& rote. qua figuli utuntur, quare à Dædalo occisum, & sepultum, quo percepto facinore ab
Ariopagitis homicidij damnatum in Cretam uenisse. Pli. in 7. nat. hist. lib. Dædalum ferræ
Lycij filia, quam deperibat, ea etiam in Deum multa dixit opprobria, quare cōmotus Mars
patrem occidit amatæ, cuius morte puella dolens, è rupe se deiecit, ut uetus scr. interpret.

ASC.

E T cadas, aut pereas tantum. (Quam). i. quantum sup. cecidit, & periit is. (Qui tulit). f.
ad Herc. hoc est Lichas. (Dona). i. tunicam, qua camisiam uocant, aut subtexa. (Tincta ve-
neno). i. venato sanguine. (Nesseo). i. ipsius Nessi. (Et qui cinxerit aquas Euboicas suo san-
guine) Quia Lichas in mare Euboicū ab Herc. præcipitatus est. (Vel venias in tartaras). i.
descendas ad inferos. (De saxo præcipiti). f. Ambraciæ, promontorio Epiri. (Vt qui legit o-
pus Socraticum). i. à Socrate inscriptum, sed à Plat. editum. (De nece). i. de immortalitate
animæ, uidelicet Cleombrotus, Et cadas & pereas, aut præcipiteris. ut Agēs pater Thesei.
(Qui vidit vela fallacia). i. nigra quasi lugubria. (Carinæ Thesei). i. qua Theseus uiuus
non mortuus, ut ille putabat, uehebatur. (Et ut Puer). f. Astyanax filius Hectoris. (Missus)
i. præcipitatus. (Ab arce Iliaca). i. Troiana. (Et ut nutrix, & eadem matertera Bacchi tene-
ri). f. adhuc, uidelicet Ino soror Semeles, quæ in se mare demisit è scopulo. Et ut Perdix ne-
pos Dædali. (Cui causā necis fuit ferra) Inuenta, quam inuenit ad similitudinem mandibu-
læ serpentis, cum dentibus secare incepisset, ob cuius inuentionis inuidiam Dædalus eum
necesse fertur. Et pereas supple. (Vt uirgo Lydia). i. Illice misit se ab altis scopulis. (Quæ di-
xerat uerba mala). i. imprecatoria. (Deo). f. Marti inuito.

Fæta

Fœta tibi occurrat patrio popularis in auro,
 Sitq; Paphagee causa Leæna necis.
 Quiq; Lycurgiden laceravit & * arbore natum,
 Idmonaq; audacem te quoq; rumpat aper.
 Isq; vel exanimis faciat tibi vulnus, vt illi,
 Ora super sæui quem cecidere suis.
 Vtq; idem simili pinus quem morte peremit,
 Phrygia venator, sisq; Berentiades.
 Si tua contigerit Minoas puppis ad vndas,
 Te Corcyreum Cresia turba petat:
 Lapsuramq; domum subeas, vt sanguis Alebæ,
 Stella Lycoridæ cui fuit equa viro.
 Vtq; vel Euenus torrenti flumine mersus

Fœta tibi occurrat) Paphageus Epiroticus Ambragie ZAR.
 dr dominatus, qui cū in agrum * ab arbore
 non procul ab vrbe se cōtulisset:
 Leæne catulos suos ferēti obuia
 uit, à qua est dilaniatus, vt vetus
 interpret est auct. (Leæna) Ma-
 sculina in on terminata faciunt
 in ena fœminina, penult. cum æ
 diphthongo, vt dracon dracena,
 lacon lacena, ita leō-leæna. nam
 leō fecit lea, more latino, sicut
 leno lena, vt latinorū pariter, &
 Græcorum grammaticarum est
 opinio. (Quiq; Lycurgiden) Bu-
 tes qui & filium eiusdē nominis
 habuit, in venatione ab apro est

enecatus, vt vetus scr. interpres, Diod. iunius auct. (Idmonaq; audacē) Idmon Apollinis,
 & Phæretæ filius. Pherecydes vero dixit Asteriæ, quæ filia fuit Coronis, & Apollinis, idem
 Pherecydes ait Idmonis filiam fuisse Laothoem: Laothoēs Testora. Testoris Calcante, alij.
 Abantis illegitime natum. hic vna cum Argonautis Argon nauim conscendit, cumq; ali-
 quantum à socijs secessisset, ab apro occisus est, vt Orph. & Apollonius testantur. (Isq; vel
 exanimus) solebat Thoas venator arboribus capita ferarum affigere. quandā forte die apro
 interfecto Dianam fertur allocutus, qui sub ea in qua erat pride positum arbore caput de
 more, sopore fessus iacens à capita apri est interemptus, auct. vetus interpres. (Atque idem
 simili) Attis in Berecyntho monte, vbi Cybeles sacra fiebant, cum venaretur. lassitudine op-
 pressus, sub pinu somnum capiēs, illius arboris periit pomis, sicut interpres vetus exponit.
 (Si tua contigerit) Rege Minoē, vt superius exposuimus, à Cocalo in Sicilia interempto,
 eius Cretenses ossa in patriam transportarunt ac tempestate in Corcyram insulam vene-
 runt, qui male à Corcyreis tractati, quoscunq; eorum in Creta venientium in vindictam
 occidebāt. (Si vero legas Dorcyreum, oppidum in Sicilia Dorcyreum, vbi male habitati sunt
 Cretenses, qui deinde, vt meritis redderent vices, in Creta inuenti inecabantur, vt vetus
 est auctor interpres. (Lapsuramq; domum) Larissæi filia Alebe domus dislapsæ ruina diem
 extremum finiuit vna cū marito Lycoride, totaq; domo, vt vetus tradit interpres. (Stella)
 secutus Poeta Aegyptiam opinionem, æqua stella dixit, nam Aegypti fata in stellis esse cre-
 debant. (Vtq; vel Euenus) Euenus poeta in Lycorham fluuium decedit, cui & nomē dedit,
 vt vetus narrat interpres, Euenus etiam Martis filius Aetoliæ rex Marphifam formosissimā
 filiam habuit, teste apud Hom. Porphyrio, quā poscentes ad curule certamē prouocabat,
 victorumq; capita foribus affigebat. Idas autē Apharei filius, re vera Neptuni, à patre sibi
 equos sumens velocissimos puellam rapuit, quem cum Euenus persequeretur, comprehen-
 dereq; non posset, equos, quos habebat, iugulauit, seque in Lycorham demersit, qui ab eo
 Euenus appellatus, fugiente autem Ida periculum, occurrit Apollo puellam ei rapere vo-
 lens cumq; ad pugnam conuenisset, Iupiter Merc. misit, vt sibi, quem vellet, eligere puellā,
 hæc Idam accepit, verita ne senescentem eam Apollo reiiceret.

FOET A). f. Leæna. (Popularis). i. i populo vagari solita impune, occurrat tibi in aruo ASC.
 patrio & sit tibi causa. (Necis Paphagee). i. ut fuerat Paphagi regi Ambracie. (Et aper, qui
 laceravit). i. letaliter vulnerauit. (Lycurgidē). i. Lycurgi filiū Butē tractū ab arbore. (Et q
 rupit, aut letauit. (Idmona) Qui ultimis ad Argonauticā expeditionē uenit, & ab Apro in
 Bithynia discerpt⁹ est. (Rūpat quoq;). i. ēt te. (Et is). f. aper. (Vel). i. ēt. (Exanim⁹). i. mor-
 tuus. (Faciāt tibi vuln⁹). f. letale. (Vt) sup. fecit. (Illi). f. Thoantis, uel alteri ignoto uenato-
 ri. (Super quem cecidere ora). i. caput cum dentibus. (Suis sæui). Id est apri filuestris. Et
 tu Idem sis ille. (Quem pinus). f. decidens peremit simili morte supple in Phrygia, & sis.
 (Beren-

P. OVID. NASONIS

(Berentiades) Venator. i. pereas, ut Attis, & Naclus ex casu pini. (Si tua cōrigerit,) Ordo est. (Si puppis tua contigerit ad undas Minoas). i. Creticas. (Turba Cressia). i. Cretensis. (Petat te Corcyreum). i. quasi Corcyreum, hoc est occidat te ut Sicilenses omnes Minos occidi iussit. Et subeas domum lapsuram. (Vt sanguis Alebæ). i. Alcidi ce Alebi Larissæi filia. (Cui fuit stella). i. influentia cœlestis. Aequa). i. æqualis. (Lycoridæ uiro). i. marito suo, quia à domo ruente oppressi sunt. Et tu merfus flumine torrenti des nomina aquæ rapide, in qua. s. submersus sis, ut uel Euentus dedit sup. nomen Lycorbæ, qui Euenus postea dictus est, & est fluius Aetoliæ. uel Tyberinns, à quo Albula in Italia dictus est.

ZAR. **N**omina des rapidæ) Tyberinum regē d. qui in fluuio merfus, ei nomen dedit, ut iam ostendimus. (Hyrtacideq; modo) Hyrtacidæ duo fuere, alter ab Ho. Afius dictus, alter à Vir. Euryalus Hyrtaci filius, q. noctu hostium castra ingressus multos enecauit, ipse uero captus est interfectusq; caputq; hasta ad Iulum Aenæ filium delatū. Virg. est auct. (Quodq; ferunt Brotheum) Brotheus Ionis filius à sua turpitudine nomē habuit, quare immortalem assequi nō ualuit, unde præ dolore, & quia sese contemni uidebat, in ardente pyra mori uoluit, ut uetus tradit interpret. Alij hunc Vulcani, & Mineræ filium perhibent, & Erichthonium ēt appellatum. (Inclususque necem cauea) Duplex hoc loco hist. constat, nam uetus scr. interpret: Calisthenem Magni Alex. inepte complexum hist. quare in caueam detrusum inedia perijisse, alij uero tradunt in Alexan. hunc scripsisse, & ideo fame obiisse: Cherillus etiā intelligi posset, qui teste super poetica Horatij Porphyriōne, adeo incompte, Alexandri gesta carmine descripsit, ut eius 7. tantum uersus sint approbati. fertur Alex. dixisse, mallē apud Hom. Tersites haberi, quam apud Cherillum Achilles, addit etiam Acron super eodē Ho. loco Cherillum cū Alex. pactum, ut si bonū uersum faceret, aureo numismate donaretur, si malum colaphis feriretur, qui sepe maledicendo colaphis nectus est. (Vtque reperto nocuit) Archilocus Lacedæmonis iambici carminis inuentor fuit: licet affirmet Aristoteles multo antea genus carminis fuisse, qui Tulli Hostili temporibus extitit, cui summa elocutionis uim fuisse in 10. oratoriarum institutionum Quintil. tradit. carminis ab eo in Lycambem socerum, & filiam Neobulen editi maledicentia, ambos laqueo obiisse certum est ipse postea, quia nimis se uere scripserat, à Lacedæmonis est exulatum missus, & liber eius reiectus, ut de seueritate Val. docet. Plin. aut in 7. ait: Archilochi poetæ interfectores Apollo arguit Delphis. ex quibus uerbis Archilochum occisum cōiectamus. (Lingua proterua) Proteruus declarat quandam lasciuam libidinem cum iniuria indictis, & factis, proteruia uero apud ueteres sacrificium fuit. in eo mos erat, ut si quid ex epulis superfuisset, igne consumeretur, sicut apud Macr. in Stat. legimus. (Vtque parum stabili) Anaxandrides contra Athenienses scr. ut in 7. Aet. docet Eustathius, quos sanctissimas leges habere affirmabat, prauissimis aut uti, quare famē mori est coactus. uetus interpret Mæuium dicit, qui & ipse Athenæ teste Var. tres fuere, ab unis Athenæi, ab alijs Athenausi, à tertijs Atheneapolitæ. **ASC.** **E**T feras modo). i. admodū Hyrtacidæ. (Cadauera digna) sup. te. (De fixa trūco,) Hoc est caput trū sit esca hoīs. i. comedatur ab hoīe. (Et des tua mēbra cremāda pyra succensæ) i. rogo. (Quod). i. quā rem. (Ferunt). s. plurimi. (Brotheum). s. Vulcani, & Mineræ filium. (Cupidine mortis) Quia ob turpitudinē se cōtempitū uiderat. (Et inclusus cauea patiaris nece,

nece, ut. f. ille). f. notissimus Cherillus. (Cōditor historiarum). f. gestorum Alexandri Magni. (Non profectura) Qui à periiit famem, per quod significatur fuisse malus scriptor. (Et ut lingua proterua nocuit repertori). f. Archilochi inuentori iambi. i. carminis iambici. (Pugnacis). i. mordacis, & ad nocendum inuenti. (Sic). i. in tuum exitium). i. exterminium, & necem. (Et tu inuisus pereas cibo deficiente). i. inedia coactus. (Vt) sup. periit Aristophanes. (Qui læsit Athenas carmine parum stabili). Id est cito abolendo.

Vtque lyre uates fertur periisse seueræ,

Causa sit excidit dextera læsa tui.

Vtq; Agamēnonio uulnus dedit anguis Orestis,

Tu quoque de morsu uirus habente cadas.

Et tibi coniugii nox prima nouissima uita.

Eupolie hoc periit, & noua nupta modo.

Vtque cothurnatū periisse Lycophrona narrat.

Hæreat in fibris fixa sagitta tuis.

Aut lacer in silua manibus spargare tuorum,

Sparfus ut est Thesbis angue creatus auo.

Perque feros montes tauro rapiente traharis.

Vt tracta est coniux imperiosa Lyci,

Quodque suæ passa est pellex* iniuita sorori

Excidat ante pedes lingua resecta tuos.

VT que lyre uates) Aristochius poeta carmen tragicum per siluam transiens meditabatur, cui serpens & arbore, cuius folia percusserat, decidens manum momordit, quare extremum diem obiit, ut uetus narrat interpretes in 7. Aeth. tradit Eustathius. Carcinus tragicus poeta, cuius Alope adultera filia fuit, de Cercyone scripsit, qui cum meditaretur, à serpente morsus decessit. (Vtque Agamemnonio) Orestes, ut iam omnibus constat, interfecta matre furore correptus fuit, inde liberatus cum per siluam iret, à serpente occisus est. (Sit tibi coniugii) Eubolus, uel Eupolis Atheniensis comicus poeta Medillam duxit uxorem, cum qua prima nocte, qua concubuit, mortuus inuentus est, si ueteri credimus interpreti. (Vtque Coturnatum) Lyphrones in poetica duo floruerunt, alter dicta Cassandra scripsit, alter, cuius nunc sit à poeta metio, tragicus. ex his unus, q Pleiades sunt appellati. ab inimico sagitta veneno, illita traiectus interijt. auctor. est uetus interpretes (Cothurnatum) Cothurnus calciamenti genus utriusque; pedi aptum, quo tragici utebantur, comici autem socco, ut docet Seru. (Aut lacer in silua) Echion ex Cadmi filia Agaue Penthea genuit, qui sacra Bacchi auersatus, à matre aprum eum esse existimante, occisus est, ut in 3. Met. legimus. (Auo angue) Cadmum dicit in anguem versum, cuius Agaue filia Penthea peperit. (Perque feros montes) Antiopæ Nyctei filia, quam Iupiter in Satyrum mutatus corripit, fugiens Nyctei minas defugit in Sicyonem ad Epopea, ubi peperit Zethum & Amphionem, quos in Cithærone monte apud quosdam pastores deposuit. Nycteus igitur ob audaciam filiarum tristatur rogauit Lycum, ne despiceret ipsam. quam ob rem in Sicyonem profectus cum exercitu Lycus Epopea occidit. abstulit captiuam Antiopen, tradiditque eam Dirce uxori custodiendam, utpote fratris sui filiam, hæc rursus fugiens capta traditur à filiis suis Amphione, & Zetho, quibus pastor, qui eos aluerat, rem omnem præteritam memorat, quod cum cognouissent matrem suam esse, ipsam custodiunt: Drycen uero agrestis tauro ligantes decerpserunt, unde Plaut. in Pseudulo, eras quasi Drycen olim, ut memorant, duo gnati Iouis deuinxere ad Taurum, inde Lycum aggressi sunt, ut dicerent Antiopen vellem tradere, quorum mentem cum nouisset Lycus, nam Mercur. impediuit, quo minus ipsi occiderent; Lycoq; rem aperuit, & tempus fuge datum, & perinde effugit, ut interpres Apollini scribit. Probus autem in Perseum aliter hanc tradit historiā, nec nos præterit Ho. in Odyssæa Antiopen Asopi filiam memorasse. (Quodq; suæ passa est) Superius memorauimus à Tereo Philumela stupratam, & linguam resecta, ne scelus pro palam fieret, ea uero sanguine in linteo rem omnem annotauit, quem ad Prognem sororem misit à qua Itys filius appositus pro epulis à patre est comesus, qui omnes in aues sunt mutati.

ET ut uates seueræ lyre). f. alter Aristophanes ferè petijisse. (Sic dextera læsa sit causa tui excidij) Ouid.

Z A R.

*inuifa

A S C.

P. OVID. NASONIS

excidii).i.mortis tuæ. (Et ut anguis dedit uulnus Orestæ Agamemnonio).i. Agamemnonis filio. (Cadaſ tu quoque).i. etiam tu. (De morſu habente uirtus).i. uenenum. (Nox prima coniugii ſit tibi nouiſſime).i. ultima uitæ. Eupolis. ſ. poëta comicus Græcus: qui comœdiã ueterem ſcripſit. (Periit hoc modo).i. prima nocte. (Et noua nupta).i. coniux eius. (Vtq;). ſ. hiftoriographi narrant. (Lycophrona). ſ. poëtã. (Cothurnatum).i. altiloquium. ſ. per iſſe ſagitta aduerſarii. ſic ſupple. (Hæreat ſagitta fixa in tuis fibris).i. precordiis. (Aut ſpar gare in ſilua lacer).i. dilaceratus manibus tuorum. (Vt ſparſus eſt Thebis creatus auo an gue). ſ. Pëtheus à matrè diſcerptus: cuius auus Cadmũ factus eſt. Et traharis per feros mō tes tauro rapiente) Scilicet te. (Vt coniux imperioſa Lyci.) Scilicet Dirce tracta eſt à filiis Antiopæ. (Et quod philumela pellex inuita) Id eſt coacta eſſe pellex. (Sux ſorori) Scilicet progne. (Eſt paſſa lingua) Scilicet ſua. (Reſecta.) Id eſt amputata. (Excidat). ſ. ex ore tuo ante pedes tuos: de quare in Buc. mentio fit.

ZAR.

Cognitor ut tardæ) Cyna ras cypriorum rex cū Myr rha filia deceptus rem habuit: quo detecto facinore, eam ſtri cto enſe per Arabiam eſt infecta tus ubi urbem à filia nomine ap pellata condidit: quæ in ſui no minis arborem eſt deorum miſe ratione mutata: ut iam explicui mus cognitor, & traditor legi abſque menda poteſt. (Inq; tuis opifex) Achæi plures fuerunt: quorum hic unus: de quo nunc agitur: in cuius per hortum

Cognitor ut tardæ Blaſus cognomine Myrrhæ, Orbis in innumeris inueniãre locis.

Inque tuis opifex, uati quod fecit Achæo, Noxia luminibus ſpicula condat apis.

Fixus, & in duris carparis uiſcera faxis.

Vt cui Pyrrha ſui filia fratris erat.

Et puer Harpagidæ referas exempla Thyæſtæ,

Inque tui cæſus uiſcera patris eas.

ambulantis capite agmen apum inſedit: quod cum expellere uellet: eorum aculeis acie ocu lorum dicitur priuatus: ut tradit uerus interpres. (Fixus & in duris) In Theogonia, & in 1. Geor. Heſiodus Iapetum ſcribit filios Promethea habuiſſe qui prouidentia interpreta tur: & Epimethea, qui improvidentia: ad Promethea mulierem Pandoram nomine Dei cum uafculo: in quo omnia incluſa erant mala, miſere, at Prometheus fraudem præuidens illud non recepit, ſubdola uero puella denuo eo abſente, Epimetheo obrulit, qui impru dens uas aperuit, unde uestigio morbi omnes euolarunt, præter ſpem, quæ in labiis aſſiſte bat dolii, ut ipſa pariter eſt ugeret. non id ſine ratione fingitur, unde in miſeria conſtitutis remedium ſpes eſt. hanc puellam Epimetheus compreſſit, unde Pyrrha & Deucalion nati ſunt, quorum patruus Prometheus in Caucaſo monte patitur. nam iecur eius ut reſenſui mus ab aquila deuoratur. (Et puer Harpagidæ) Nullus ad hunc diem iudicio meo recte eſt hanc interpretatus hiſto. quam ſic accepimus ex Herod. in primo hiſtor. ſententia, nec non Iuſtini in primo Trogi compendio, Cyaxarem Medorum regem filium habuiſſe nomine Aſtyagē, ad quem deſuncto patre peruenit imperium. habuit hic filiam, quàm Mandanem appellauit, quæ ei per quietem tantum urine facere uifa eſt, ut omnem ipſius urbem opple ret, atque uniuerſam Aſiam inundaret: quod ſomnium cum magis expoſuiſſet: quæ ſunt in terpretati, contempſit eſt: inde Mandanem uiro maturam uiſum eſt alicui Medorum non tradere ſed Perſæ cuidam Cambaſi. eodem quoque anno: quo filiam collocauerat, niſionē alteram uidit: uidebatur ei ex filia genitalibus, quæ totam occuparet Aſiam, uitis enaſci: quod uiſum cum interpretibus retuliſſet, edoſtus eſt filiam, qui pro ipſo regnaret, paritu ram, quare exterritus è Perſis filiam accerſit, cui cuſtodiam appoſuit, ut quidquid pareret, interficeretur, ubi Cyrius genitus eſt. Harpagum familiarem inter Medos ſidiſſimum acci uit: cui puerum in occidendum tradidit, quadam autem pietate, uel ſato potius infantē in terficere noluit, ſed eum Mitradat regis Aſtyagis bubulco, ut perimeret dedit, additis èt ni id faceret minis, qui optime canillatus filium proprium, quem tunc mulier pepererat, in or tunum loco Cyri in præſtituto poſuit loco, & Cyrū æque, ac filium aluit. is cum obuerſaretur inter paſtores: imperiū, ut puerorū eſt mos, de cōſenſu omniū gerere cœpit: quæ bubulci filium

filium appellant. nam Cyrus inde dictus est, qui à Cyno nutrix dicitur. i. canis, medice aut spaco, cumq; quidā collator filius Artembaris Medi spectati viri nihili Cyri faceret imperia, à pueris ipsum comprehendere iussit, & multis affici verberibus, qui ilico egrederes in urbem ad patrem retulit, qualiter rem habuerit. quare Artembares apud regē conquestus est & filium secum duxit, eiusq; humores cætos regi ostendit. rex statim ad se Cyrum venire iussit quem cum hmoi re interrogasset, & ipse intrepide respondisset, nepotem esse cognovit. ita ē: tempore suggerente, quod ita esse à bubulco cercior est factus, quare Harpagum rex vocat, quē de puero percontatur, viso pastore noluit Harpagus tergiversari, sed re totā ordine aperit. Astyages aut dissimulans bene hoc euenisse, gratumq; sibi esse, & Harpagi filiū ad se mitti imperat 13. natū annos, qui eius iussu mactatur, & mēbratim conciditur, partim elixus, alius partim in cōuiuio pro epulia pri est appositus. idē legitur & de Thyestis filijs, vt doctissimus, quid deinde fuerit de Astyage, & Harpago, quos memorauimus, auct. tradit.

COGNITOR &c.) Ordo est. (Inueniāre). i. profugus, & vagus in innumeris locis. (Orbis). i. mundi. (Vt conditor Myrrha. i. filie sue, videlicet Cynaras. (Tarde). i. quæ in arborē tarde nascentem conuersa est. (Cognomine. i. cognomento blasus. (Et apud opifēs). i. mellificans. (Condat spicula noxia). i. aculeum noxium, quia excaecatū. (In liminib.). i. oculis tuis. (Quod). i. quam rem. (Fecit Achæo. vari). i. poetæ. (Et tu fixus in duris faxis, carparis viscera). i. habeas viscera carpta, & dilacerata, vt cui Pyrrha erat filia. (Sui fratris). i. Epimetheus, hoc est vt Prometheus in Caucaſo mōte religatus, cuius fratris erat Pyrrha filia, & referas. (Exempla Thyesti). i. comedaris à patre. (Vt puer Harpagidæ). Sup. ab eo absumptus est. (Et tu cæsus). Id est occisus, eas in viscera tui patris.

Trunca geras sæuo mutilatis partibus ense,

Qualia Mycerni membra fuisse ferunt.

Vt ue * Syracusio præstricta fauce poetæ,

Sic animæ laqueo sit via clausa tuæ.

Nuda ue direpta pateant tua viscera pelle,

Vt Phrygi, cuius nomina flumen habet.

Saxificæ videas infelix ora Medusæ,

Cephenum multos quæ dedit vna neci.

Potniadum morsus subeas (vt Glaucus) equarū,

Inq; maris salias Glaucus (vt alter) aquas.

mordacis, vt in ipsum Siciliæ regem Hierionis filium sit inuectus, à quo ad supplicium, vt hominem tantū perterrefaceret ductus, interrogatusq; an à maledicentia se abstinere vellet, magis verba regem lacescentia proferebat, indignatus autem res, quod ioco fuerat commentus, sero fecit, nam caput ei amputauit. alij suspensum volunt, vt Ouid. hoc loco, vetus interpret est auct. (Nuda ue direpta) Marfiam dicit qui victos ab Apolline, in fluuium sui nominis est mutatus, vt ostendimus. (Saxificæ videas) Ad compendium rem hanc redigā, cum & superius eam narrauerimus. Perseus liberata Andromeda, cum Phineo certauit, cui ante promissa fuerat Andromeda, & cum ipsi puella à parentib. pollicita in vxorem, in faxū vertit. vt pote vim inferre nitentē, Cephenosq; populos ei parentes, vt Ouid. in Met. Hyg. alijq; multi sunt auct. (Potniadum morsus) Glaucus ē Potnia ciuitate, cum Veneris sacra sperneret, suis equabus à Dea furor immisus est, à quibus cum veheretur, morsibus est dilaceratus, vt Seru. super his Virg. in 3. Georg. docet, Scilicet ante oēs furor est insignis equarum, Et mentem Venus ipsa dedit, quo tempore Glauci Potniades malis membra absumpsere quadrigæ. (Inque maris salias) Glaucus is piscator ardentem Scyllam amauit, qui in Euboica Antheone herba quadam comesta incredibili cupiditate se in mare proiecit, & à Neptuno ceterisq; Dijs marinis Deus effectus est, auctor est Ouid. in 14. Meta.

Epist. Ouid.

V 2

ET

A S C.

Z A R.

* Vtq;

Syracu

sio

A S C.

A S C.

A S C.

A S C.

A S C.

A S C.

A S C.

A S C.

P. OVIDI NASONIS

ASC. ET tu geras membra trunca).i.truncata,& hoc partibus tuis mutilatis.(Ense sæuo).i. crudeli sup.talia,qualia ferunt fuisse mēbra Mamertis.(Et via animæ).i.vitæ sue, aut anhelitus tui.i.arteria vitalis.(Sit tibi clausa).i.occlusa,& stragulata laqueo, vt sup.fuit clausa.(Poëtæ Siracusio).i.Theocrito,& hoc (Fauce eius præstricta).i.stragulata,& cōpressa,& viscera tua pateant nuda,& hoc, pelle direpta.(Vt Phrygi).i.Marxi,qui fuit excoriatus.(Cuius nomina habet flumen) Narfias nomine,& (Tu infelix videas ora Medusæ saxificæ).i.facientis saxa ex ijs, à quibus inspecta fuerit.(Quæ).i.Medusa (Dedit multos Cephēnū) Pro Cephēnorum populorum.f.(Neci).i.morti.(Subeas morsus equarum porniadum).i.carne humana vesci solitarum.(Vt Glaucus)sup.subijt.(Et salias in aquas maris, vt alter Glaucus) Corruptus.f.furore comesa quadam herba.

ZAR. VTque duobus idem) Alius quidam Glaucus Creten-

* Anis(nam plures Glauci fuerunt) ob lasciuia in filiam venenato melle extinctus est, vt vetus docet interpret. (Gnosia mella) Anitiq. Cretenfia. Gnosfos enim Cretæ reum & ciuitas est, vt tradit Serui. (Sollicitoque bibas) Melitus, Anialibi factus, Polydeutus, Polycrates, pluma resq; alij Socratem virum sanctissimum inuidia accusarunt, quod Atheniensem iuuentutem prauis moribus falsaque religione instrueret, quāobrem in carcerē à magistratu detrusus est,

* Vt ibiq; cum de animo immortalitate disputasset, hausto intrepide veneno interiit. habes Platonis Dialogum, vbi quid socrates edisseruerit, comperies, dicit itaque Ouid. Sicut Socrates dotissimus vir intrepide veneno obiit, tu noxius, timidusq; moriaris. (Nec tibi si quid amas) Hæmon Rhodopem filiam adamauit, cum qua incestum cōmisit, quamobrē vterq; in montem sui nominis conuersus est, vt à veteri cōmonemur interprete, in 2. eleg. etiam Hæmonis Propert. meminit. (Vtque sua Machareus) Habes hanc superius fabulosam explicatum historiam. Canaces inquam & Machareus Aeoli filiorum, qui ob mutuum concubitum insigni notantur dedecore. (Et videas quod iam) De Aftyanaçte Hecf. filio abunde locuti sumus, qualiter à Græcis Troia capta, concremataq. Vlyss. hortatu è turri fuerit demissus. (Sanguine probra luas) Myrrha Cynaræ, vt docuimus, filia, ex patris compressu formosissimum peperit Adonē, cuius amore tm. Venus creditur flagrasse. hic cum venaretur, ab apro occisus est, & in florē à Venare postea mutatus, vt in 10. Met. legere est. bene ergo soror facta est parēs, nam ex eo parēte Myrrha nata est, qui & ipsum genuit Adonē ex filia. (Ossibus inq; tuis) Vlyss. cum ad Ithacam ex longo errore appulisset, territus crebris insomnia est, quæ ad oēs eius regionis somniorū cōiectores peritissimos mittit. refert. n. visum sibi sepius simulacrū quoddam inter humanū, diuinūq; vultum formæ perlaudabilis, ex eodē loco repetere, cōplectiq; summo desiderio, cupienti, porrigentiq; manus rñdisse videbatur, sceleratā hmōi coniunctionem fore, quippe eiusdem esse sanguinis, & alterū alterius opera interiturū, quam rem oēs exitialem pronuntiabant, addentes, sibi cauere ab insidijs filij, quapp Telemachum in agros, qui in Cephalentia erant, relegauit, per idē tps Telegonus, ex Circe natus & Vlyss. ad querendū patrem profectus, Ithacam venit, quoddā hostile in manibus ferens, cuius acies marinæ turturis osse præfixa erat insigne, sed insulæ Aææ, in qua editus erat, ibi per custodes à patrio est prohibitus adire, dū acrius instat, & repellitur veritus à Telemacho mitri multis interēptis custodibus patrem quoq; nescius occidit, qui dū letaretur se nō à filio interfectum moriēs filium nouit à quo saucius moriebatur, quod

Telegonus

Telegonus cognoscens, miserabiles edidit stetus, manu utraq; caput uerberans. Ditis Cretenſis etiam auctor.

V T habenti idem nomen duobus).i.cum duobus distis. (Mihi).i.à me, hoc est, ut tertius Glaucus, qui uenenato melle ab hospite Cretenſi extinctus est. (Mella gnosia).i. Cretenſia, hoc est aptum Cretenſium. (Præfocent) Strangulent, & intercludat. (Viam animæ).i. anhelitus tui, & flatus. (Et bibas ore sollicito) supple aconitum, ueluti olim bibit. (Reus doctissimus).f. Soc. solus sapiens ab Apolline pronunciatus. (Quod) sup. ipse. (Bibit ore imperturbato).i. constati. (Nec si tu quid amas, cedat tibi falcius Hēmone).i. quam Hēmone, qui cum filia Rhodope quam turpiter amauit, in montem obduruit, &. (Tu patiare) sup. à sorore tua. (Vt Machareus) sup. passus est. (A sua) sorore. f. Canace, hoc est perpetuam infamiam. (Aut uideas) Non, ut uideas. Nam ordo est. (Aut uideas).f. mortē ex præcipitio incensa patria. (Quod puer Hecſtoreus).i. Hecſtoris filius Aſtynax. (Vidit ab urbe patria).i. in Illio. (Cum flammæ tenerent).i. occuparent iam cuncta. (Et tu Iuas sanguine).f. tuo. (Probra).i. uituperia. (Vt).f. Adonis. (Creatus).i. procreatus, & genitus. (Auo).f. materno, hoc est Cynara patræ Myrrhæ, & auo Adonis. (Genitore).i. patre. Idem. n. erat pater, & auus eiufdem, sed auus per filiam. (Cui).f. Adoni. (Sua soror est facta parens).i. mater. (Per facinus).i. per incestum. (Et illud genus teli).i. ut Baptista Mātuanus recitat, rostrum gladij, & cauda trigonis. unde uerba eius sunt. Nam gladij rostrum caudamq; trigonis aquoſi. Qua quondam magno fatum intentauit Vlyſſi Telegonus, Circes uſus fatalibus armis Præfixit iaculis, Stigiamq; extinxit in unda, Hæreat in tuis offibus. (Quo gener Icarij).i. Vlyſſes maritus Penelopes filia Icarij. (Traditur cecidiſſe).f. à filio ſuo ſublatus.

ASC.

Vtq; loquax in equo est elifus guttura acerno,

Sic tibi claudatur pollice uocis iter:

Aut ut Anaxarchus pila minuaris in alta,

Iactaq; pro solitis frugibus ossa sonent.

Salmacis utq; * patrem condat te Phœbus in ima

Tartara. quod natæ fecerat ipse suæ.

Inq; tuos ea pestis eat, quam dextra Chorœbi

Vicit, opem miseris Argolicisq; tulit.

Vtq; nepos Aethræ Veneris moribundus ob irā,

Exul ab attonitis excutiaris equis.

Propter opes nimias ut perdidit hospes alumnū,

amans est insectatus, quare eam pater occidit, qua iniuria Phœbus eum interfecit, si ueteri credimus interpr. alij legunt, Salmacis utq; patrem. (Inque tuos ea pestis eat) Docuimus iam à Chorœbo monstrum filios matrum ſinu educens, atq; deuorans interfectum. Statij adducens auctoritatem. (Vtq; nepos Aethræ) Hippolytum d. Theſei filium ex Aethra nati, ab Aesculapio Dianæ precibus ad uitam reſtitutum. Indignatus aut Iupiter mortalem Aesculapium homines ad uitam iam mortuos reuocare poſſe, eū fulmine interemit, quare Apollo Cyclopas fulminis fabros, interfecit, qui è cælo à Ioue pulſus Admeli regis oues pauit, ut omnibus notiſſimū est. (Propter opes nimias) qualiter Polymneſtor auri cupiditate Polidorum Priami filium occiderit, & ipſe ab Hecuba obſcæcatus fuerit, iam narrauimus.

ET ut Agenor loquax).i. dum aſſidue loqui uellet, & manū in os infertaret. (Est elifus guttur).i. habuit guttur elifum. (In equo).i. dum infideret in equo. (Sic iter uocis claudat tibi pollice).f. tuo immiſſo. (Aut minuaris).i. minuratim cōteraris. (In alta pila).i. inſtfo, quo conteritur granum quoduīs aut legumē. (Vt Anax.) sup. tritus, & imminutus est. (Et ossa tua iacta).f. è pila. (Sonēt p frugibus solidis).i. impermixtis, & ſui plenis. (Et Phœbus condāt).i. detrudat te in ima tartara. (Vt) sup. condidit. (Patrem Salmacis).i. Orchamum,

Epist. Ouid.

V 3 quem

ZAR.

*Vtque patrem
Phama-
thes.

ASC.

P. OVID. NASONIS

quem radijs solaribus interemit. (Quod).i. quā rem. (Ipse fecerat suæ natæ).f. Leucotheæ; quam detruxit in locum subterraneū. (Et ea pestis).i. mōstrum. (Eat in tuos).f. familiares; propinquos, amicos, & benefactores. (Quam).f. pestem.i. quod monstrum dextra choræbi vicit, & tulit opem miseris. (Argolicis).i. Peloponnesi incolis. (Et tu exul).f. a paterna domo. (Excitarius ab equis attonitis).i. cōsternatis visis phocis. (Vt) sup. excussus ē. (Nepos Aethræ).f. Hippolytus Thesei filius. (Moribundus ob iram Veneris) Quia cōtēpit rem venercam habere cum Phædra nouerca sua. (Vt hos).f. Priami Polymnestor rex Thraciæ. (Perdidit).i. interemit. (Alumnum).f. Polidorum filium Priami, quem aluerat pp nimias opes. Vnde 3. Aeneid. Polidorum obruncat, & auro Vi potitur. quid non mortalia pectora cogis auri sacra fames? sic sup. (Hospes tuus perdat te ob exiguas).i. valde medicas opes.

Z A R.

VTque ferunt) De numero filiorum Niobes diuersæ apud auct. reperiuntur sententiæ, nam Ho. pueros, puellasque senos fuisse scr. bis septenos Euripides, Sapho bis nouenos, Bacchilides & Pindarus bis denos, quidā alij scriptores tres tantum volunt, vt lib. 19. Gel. tradit. Ouid. etiam in 7. Metam. bis septem dicit, & Marium ponit nomina, quorum vnus Ifmenus vocabatur, alius Sipylus, tertius Phedimus, quartus Tantalus, quintus Alphenor, sextus Damafithon, vltimus Ilioneus, qui omnes sagitta à Phœbo occisi sunt propter matris nimiam superbiam, Latonæque contemptum, quā sterilem prædicabat, ita & filia sicuti fratres periere, ut lib. 7. scr. Ouid. (Addidit vt fidicem) Amphion, quorum nunc meminimus, pater fuit, Iouis, & Antiopæ filius, & ut Plutar. docet, in arte musica fidium inuentor, & musicus præstantissimus. hic occisis filijs mortem sibi consciuit, ut Ouid. narrat. Nam pater Amphion ferro perpectus adactō Finierat moriens pariter cum luce dolore. Hippocr. autem in libro qui inscribitur *ὁ ἐκ τῶν πέντε*. Illos morbos decessisse Cynates. subitariaque præuentos morte, qui dicitur morbus etiam Apollo bletus, id est percussus ab Apol. auct. est Porphy. (Vt ue soror Pelopis) Niobe Tantalī ex Taygete filia, alij Pelopis, alij Zethi, alij Alalchone ni, vt Porphy. in 7. testatur, & proinde Pelopis soror, Amphionis Thebarū regis vxor fuit, quæ nimio mœrore ob natorum interitum in marmore dicitur uersa, ut ab Ouid. in Met. accepimus, ferunt nonnulli hanc calamitatem subiuisse in Libya, alij apud Thebas. Porphy. ait, comicum Philemona scripsisse mutā effectam Niobem, ob multa quæ eam circunueniunt mala inde fictū in lapidem conuersam. Lydus aut poëta, inquit, ab Afonide amatore fuisse dilectā, quem cum illa auersaretur, ignem foribus obiecit. illa effugiens in lapidē cōuertere postulauit, ac ita in lapidem cōuersa est. (Et lesus lingua Bat.) In 2. Met. Ouid. scr. Merc. Apollini armenta suffuratum quæ in agros pyllos processerant, eaq; in siluam abduci nemo præter vnum senem Nelei pastorem Battum nuncupatum, vidisse, quem precario, vt furtum taceret, adijisse utq; magis id faceret, dono vaccam tradidisse, alia non multo post Deum sumpta effigia eum interrogasse, num boues surreptas uidisset, utq; manifestaret, boum paria pollicitum fuisse, quo munere allectum furtū detexisse, inde in saxū quod index dicitur mutatum. (Aëra sic misso) Hyacinthus puer Oebali filius ab Apollino summo opere dilectus, ab eodem per imprudentiam disco occisus est, vt in Met. Ouidius tradit. Plinius autem libro vigesimo primo Hyacinthum, inquit, cōmitatur fab. duplex, luctū præferens, eius, quem Apollo di legerat, aut ex Aiæis cruore editi, ita discurrentibus venis, vt grecorum literarum figura, eā legatur inscripta erat discus genus ludi, antiqui dicebant

bant certi ponderis discum, quo Iuvenes in Agone contendebant, fortior iudicandus, qui in ultra statutam metam proiecisset, ita & missilibus certabant. Ho. lib. carmin. Sæpe discos, sæpe transfinem iaculo expedito, Acron est auctor. Si qua per alternos, in heroidibus amores Hero & Leand. scribit Ovidius alter apud Abydum, apud Seston Hero commorabatur, & noctis tempore fretum per septem stadia patens, Leander transibat, ad amicamq; se conferebat, forte tempestate obrutus periit, extant de hoc Mart. epigram. Musæiq; carmen.

A S C E N S I V S .

ET vt ferunt tot fratres cæsos). f. ab Apolline. (Cū Damasthōne). f. filio Amphionis, A SC. & Niobes, sic omne genus tuū intereat tecum. (Vt fidicen). f. Amphion addidit. (Sua funera). i. mortem suam. (Natis). i. filiis suis miseris, qui ob superbiam matris interempti sunt. (Sic iusta tædia sint tibi tuæ uitæ). i. de vita tua, vt te ipsum interficias. (Et dureris). i. indureas. (Saxo oborto). i. præter opinionem nato. (Vt soror Pelopis). i. Niobe sup. induit, quæ in Sipylum saxum commutata est, & vt sup. in saxum induit & immutatus est Battus. f. fur Abigeus. (Læsus ipse à sua lingua). Qua furtum confessus est. (Sic tu iaculabere). i. iaciendo percuties. (Aëra). i. aërem. (Vacuum). f. corpore denso. (Disco misso). i. per discū sursum missum. (Tu cadas ictus ab orbe). i. ab eodem disco rotundo. (Quo puer Oebalides). i. Hyacinthus. (Ictus) supple cecidit. (Et si qua). i. aliqua. (Vnda pulsabitur per lacertos). f. tuos. (Alternos). i. alternatim, dum natas, aquas ferientes, hoc est si aliquando pernatate fluium volueris. (Omnis aqua sit tibi peior Abydena). i. quam Abydena fuit Leandro, qui ad amicam properans in ea submersus est.

Comicus vt liquidis periit dū natabat in vndis,

Et tua sic stygius strangulet ora liquor.

Aut vbi ventosum superabis naufragus æquor,

Contacta pereas vt Palinurus humo.

Vtque cothurnatum vatem tutela Dianæ.

Dilaniet vigilum te quoque turba canum.

Aut vt Trinacrii salias super ora Gigantis,

Plurima qua flamma Sicaniæ Aetna vomit.

Comicus vt liquidis.) Et Terent. comædiarum scriptor. ZAR. significat interitum, qui vt testatur Donatus super Terent. cum ex Græcia rediens nauē cōscendisset, naufragio periclitatus occubuit & cum eo fabu. c. & 8. ex Menandro conuersa perierunt. (Liquidis) Atheniensis comicus dum in Piræo portu nataret, submersus est, de quo nobilissime à

Græcis editæ traduntur Elegiæ, & à Calim. epi. vt vetus interpret docet. (Aut vbi ventosum) Palinurus Iasij filius, Aenææ nauis gubernator, nimio somno uexatus in mare cecidit, cumque triduo enataisset, à Velienfibus occisus est, ut Maro carmen testatur, licet ibi redarguatur ab Iulio Hyginio. Aul. Gel. (Vtque cothurnatum vatem) Euripides Clitus Olitricis, & Cauponis, Mnesarchi filius in Salamine natus duo de 20. annos agens, Tragediā scrib. adorsus est, adeoque in eis excelluit, ut præstantissimus inde extiterit inter Græcos scripsit Tragicos: Athleta etiam fuit: Eleusino enim & Theseo certamine pugnavit, & coronatus est. In physicis Anaxagora usus est præceptore, in arte dicendi Prodicus, in mortali Philosophia secutus est Socr. mulieres ferme omnes maiorem in modum exosus dicitur duas tamen dilexit, ex quibus filios excepit: In Macedonia apud Archelaum regem magno honore est habitus, à cuius cœna noctu cuncti reuenteretur, à Lyfimacho Archelai seruo, Dianæque templi ædituo immisissis Dæ canibus dilaceratus est, hunc Lyfimachum Arnæus Macedo, & Creteus æmuli Euripidis corruerant, vt ita cum enecaret, cui Macedones sepulturam, & ingentes honores præbuere, ad quos cum Atheniensium legati venissent, vt eius ossa in patriam transferre sinerent maximo consensu in ea redeneganda Macedones perstiterunt, habes Aul. Gel. 12. No. atticarum. (Aut vt Trinacrii) Empedocles Agrigentinus Melonis filius, vt tradit Hippobotus, ut uero Thelauges, Archinomi, fratrem habuit Callicratidem, teste Phauorino in commentariis. hic Pythagoricam sententiam sectatus est, cuius & auditor fuit, eximius philosophus extitit, quo Lucretius totā Sici-liā multū decorari dixit, scripsit carmine Xerxis transitū, scripsit & tragedias, multa alia cō-Epist. Ouid. V 4 posuit,

P. OVID. NASONIS

posuit: ut Hier. & Arist. tradunt, quorum alter 43. eius opuscula legisse refert, alter verò se-
pissime eius retulit opiniones ex diuersis libris euulsas. varia de eius morte tradunt: nā alij
scr. in Peloponneso obiisse mœrore: quia cū agrigētinū cōderetur, inimicorum nepotes ip-
sius obfisterent instituto: Heraclides aliam mortem memorat: vulgatissima autem quæ nūc
ab Ouid. tangitur, cupidus Empud. immortalitate potiri, in Aetnam montē se proiecit, cre-
dens se ita hominibus facile persuasum irideū effectum: flammis autem absumptus est: ni-
hilq; præter crepidam inuentum est. Hinc Ho. in poëtica: Siculiq; poëtæ narrabo interi-
tū. Deus immortalis haberi, Dū cupit Empedocles, ardentē frigidus Aetnā, Infiluit. Aetna
mons est Siciliæ, ab Aetna muliere ibi sepulta dictus, q̄ Iupp. dilexit, vt auct. est Pindarus.
ASC. COMICVS) &c. (Vt). i. quemadmodum. (Comicus). .f. Menander nouæ comœdiæ
princeps: aut, vt quidam volunt, Terent. è Grecia rediēs. (Perijt). i. submersus est, dū nabat
in undis liquidis. (Sic liquor Stygius). i. infernalis. (Strāgulet &). i. etiā ora tua. (Aut vbi
tu nau). i. naufragium passus. (Superaris). i. superaueris. (Aequor vētosum). i. procellosum
mare tunc sup. pereas. (Humo). i. terra cōtacta. (Vt Pal.). .f. director nauis Aeneæ periit sup.
interemptus in portu, Velino postea dicto, vt in 6. Aen. dicitur. (Turba canū vig.) Apposi-
torix tutela Dianæ. (Dilaniet quoq;). i. etiam te, vt sup. dilaniauit. (Vatem Cothurnatū)
.f. Euripidem. (Aut tu salias super ora gigantis Trinacrij). i. Sicilienfis: hoc est Sicilia in mōte
Aetna relegati. vnde Aeneid. 3. Fama est Enceladi semustū fulmine corpus Vrgeri mole
hac &c. supple ab ea parte. (Qua Aetna Sicanis). i. Sicilienfis. (Plurima). i. abundantissima.
(Vomit flammæ: quod). .f. Empedocli contigit, vt docet Flaccus in arte poëtica.

ZAR. **D**iripantque tuos) Orphe-
us, de quo multa superius
narrauimus, amissa penitus Eu-
ridice vxore, mulierum spreuit
concubitu, per siluasque comeās
montes, & arbores & fasa lyra
modulamine ad se trahebat, ut
Hor. in Carm. ait: Aut super Pin-
do, gelidove in Hæmo. Vnde
vocalem temere secuta Orphea
siluæ. primus Thracas amores
in pueros docuit. vnde Ouid. in Met. Ille etiam Thracum populis fuit auctor, amorem in
teneros transferre mares: citraque iuuentam ætatis breue ver: & primos carpere flores,
tandem à mulieribus quas spernebat: in Thracia occisus est. Diogenes autem Laërtius se-
cutus hist. fulminatum à Ioue tradit: idque vetustissimo epig. comprobatur: quod in Dio.
Macedoniæ insculptum legitur. quod ita à latinis est interpretatum Orphea candenti trās
fixum fulmine Thracem: Cum aurata Aonides hic posuere lyra. (Strimonix ma.). i. Thra-
ciæ: Strymon enim fluuius est qui teste Plin. in 5. nat. hist. Macedoniam à Thracia separat:
fluitq; à vertice montis Aemil. (Natus vt Althææ) Oeneus Parthaonis filius Calydoniæ
rex ex Althæa Meleagrum genuit. hic Oeneus diis omnibus sacra instituit, una dempta
Diana: quā seu indignatione, siue obliuione prætermisit. irata autem dea vastissimæ ma-
gnitudinis aprum in Calydoniam immisit, qui totam deuastabat regionem quamobrem,
vt tanta expelleretur pestis, rex partem regni ei, qui aprum interfecisset, dicitur pollicitus.
Meleager regis natus animosus & uiribus valens collecta iuuenum manu, aprum occidere
decreuit: affuit Iasii quoque filia Atalanta: quæ in primis telo eum vulnerauit: quo vulne-
re deinde facile ab omnibus occisus est. Meleager autem Atalanta forma illeſtus, feræ ca-
put ei dono tradidit, decus apud antiquos maximum, quod ægre ferentes Plexippus & Age-
nor Meleagri auunculi, puellæ caput abstulerunt. quare ira commotus amans Meleager,
eos occidit: quem casum cum Althæa percipisset, stipitem, in quo filij uita erat combussit:
nato. n. Meleag. parçē ardentem stipitem in althææ conspectum posuerunt, affirmātes, quo
ad stipem ille duraret, filium eius vitæ functurum: quæ magna diligētia vsq; ad fratrum mortē,
vt

vt docuimus, custodiuit. sic Ouid. & Laet. perhibent. (Vt noua Phasiaca) Medea ab Iasone sprete pp Glaucon: vel, vt alij, Creusam Creontis filiam, q̄ vxorem Iason acceperat, vt iniuria vlcisceret, coronā malefica arte cōpositā exhibuit Creusæ, uel Glaucæ, quæ mortua, una cū toto domo, occisis filiis Medo, & Mermero, dolorē suum vltā pēnatis draconib. fugit, & Medeā constituit ciuitatē, Acron est auct. & Sen. in Tragœdia, quæ Medea nūcupatur. (Vt cruor Herc.) Sepi⁹ Herc. iteritū exposuimus, q̄ tunica à Deianira uxore missa extinctus ē.

ET matres Strymoniae. i. Thraces. (Diripiāt). i. dilacerent. (Tuos artus). i. mēbra tua. **ASC.**
(Vnguibus infans). i. impie infantiētes. (Ratæ). i. arbitratēs, sup. te, esse Orpheon. nā sic Orpheus dilacerauerūt. (Et ut natus). i. filius. (Althææ). f. Meleager. (Arfit). i. cōsumptus, & cōbustus est flāmis ardentib. (Sic rogos tuos ardeat igne). f. fatali, in rogam tuum immisso à matre. (Vt noua nupta). f. Iasonis sponsa. hoc est Creusa Creontis Corinthiorum regia filia. (Arfit corona Phasiaca). i. à Medea Phaside, seu Colchida missa. (Et vt pater nuptē). f. Creon. (Et domus). f. tota. f. arsit cum parēte, sic tu sup. ardeas. (Vt cruor). f. Nessi venenosus. (Abiit diffusus in artus Herculeos). i. in membra Herculis per camisiā à Denianira per Licam missam. (Sic uirus). i. venenum pestiferum. (Edat). i. absumat corpora tua.

Qua sua Pentheiden proles est vltā Lycurgum,

Hæc maneat teli te quoque plaga noui:

Vtque Milo robur * diducere fissile tentes,

Nec possit captas inde referre manus:

Muneribusque tuis lædatis vt Icarus, in quam

Intulit armatas ebria turba manus:

Quoque dolore necis patriæ pia filia fecit,

Vincula per laquei fac quoque guttur eat.

Obstrictusque famem patiaris limine testī,

Vt legem pœnæ cui dedit ipsa parens.

Illius exemplo violes simulacra Mineruæ,

Aulidis à portu, qui leue vertit iter.

missis digitis in hiatum arboris, diducere eam cunatus est, medioq; iam rescisso, ipse cū manus deduxisset, credēs iam opus perfectum, in naturā arbor rediit, & retētis hominis manibus, feris eū præbuit dilacerandum, quod etiam à Valerio Max. iungitur. Muneribusque tuis lædatis vt Icarus) Vt ab Hyginio accepimus, cū à Libero patre vini vsum edoctus esset, Atticorū fines perambulans, pastorib. nouū genus liquoris præbuit, quo ebrij existimarūt veneno se potatos. quare Icarū in puteum deiecerunt, eius aut canis Mœra dicta, quæ semper dñm sequebatur, domam venit, ac Erigone Icarī filia mortis patris suspicionem ostendit: quam etiam ad locum perduxit, tanto autem dolore affecta dicitur Erigone, vt suspēsa uita decesserit, cui mortuæ canis spiritu suo parētāuit: quos omnes Iupiter miseratione in astra deformauit. (Quoq; dolore necis) Erigonē dicit, de qua nunc locuti sumus. (Obstrictusq; famē) Euristhenes matrem Laconicam nobilem crudelitate dicitur habuisse, quæ in bellū filio prodeūti insit, ne domum reuerteretur, nisi cæde hostium pollutus, is nequaquam id perfūctus est, quare à matre clausus inedia ad inferos secessit, ut uetus docet interpres. (Illius exemplo violes) Aiakis Oilei tangit hist. qui inter scopulos illisus est, vt exposuimus.

HABET plaga noui teli, qua Lycurgū Pentheiden). i. Pēthei filiū. (Sua proles). i. filius Butes. (Est vltā). f. occidēdo Bacchi sacerdotes uariis supliciis. (Maneat). i. expectet. (Quoque). i. ēt te. (Et tētes). i. coneris. (Diducere). i. in diuersas partes distrahere. (Robur). i. arborē robustā, aut re vera arborē robur dictā, quæ est de gñe quercuum. (Fissile). i. fissam, & rimosā. (Vt). i. quemadmodum. (Milo) Sup. tentauit, vt etiam A. Gellius recitat. (Nec possis referre inde). i. ex ipso robore. (Manus captas). i. cōprehēsas ab arbore, & ita maneat præda

Qua sua Pentheiden) Butes **ZAR.**

Lycurgi filius Bacchantes

mulieres in patris vindi-

ctam occidit, cuius obitus iā me-

minimus. Pentheiden dicit, siue

quia similia Pentheo egerit, siue

quia nepos Penthei fuit, nā Pen-

theus Drianthem genuit, à quo

natus est Lycurgus, vt à uetere

didicimus interprete. (Vtq; Mi-

lo robur) Milo Crotonienis il-

lustris Athleta fuit, ut apud Gel-

in 14. qui cum in locis siluestri-

bus Italiæ iter faceret, quercum

proxime viam parulis in patre

media ramis hiantem uidit, im-

mediūq; iam rescisso, ipse cū ma-

nus deduxisset, credēs iam opus perfectum, in naturā arbor rediit, & retētis hominis mani-

bus, feris eū præbuit dilacerandum, quod etiam à Valerio Max. iungitur. Muneribusque

tuis lædatis vt Icarus) Vt ab Hyginio accepimus, cū à Libero patre vini vsum edoctus esset,

Atticorū fines perambulans, pastorib. nouū genus liquoris præbuit, quo ebrij existimarūt

veneno se potatos. quare Icarū in puteum deiecerunt, eius aut canis Mœra dicta, quæ semper

dñm sequebatur, domam venit, ac Erigone Icarī filia mortis patris suspicionem ostendit:

quam etiam ad locum perduxit, tanto autem dolore affecta dicitur Erigone, vt suspēsa uita

decesserit, cui mortuæ canis spiritu suo parētāuit: quos omnes Iupiter miseratione in astra

deformauit. (Quoq; dolore necis) Erigonē dicit, de qua nunc locuti sumus. (Obstrictusq;

famē) Euristhenes matrem Laconicam nobilem crudelitate dicitur habuisse, quæ in bellū

filio prodeūti insit, ne domum reuerteretur, nisi cæde hostium pollutus, is nequaquam id

perfūctus est, quare à matre clausus inedia ad inferos secessit, ut uetus docet interpres. (Il-

lius exemplo violes) Aiakis Oilei tangit hist. qui inter scopulos illisus est, vt exposuimus.

HABET plaga noui teli, qua Lycurgū Pentheiden). i. Pēthei filiū. (Sua proles). i. filius

Butes. (Est vltā). f. occidēdo Bacchi sacerdotes uariis supliciis. (Maneat). i. expectet. (Quo-

que). i. ēt te. (Et tētes). i. coneris. (Diducere). i. in diuersas partes distrahere. (Robur). i. ar-

borē robustā, aut re vera arborē robur dictā, quæ est de gñe quercuum. (Fissile). i. fissam,

& rimosā. (Vt). i. quemadmodum. (Milo) Sup. tentauit, vt etiam A. Gellius recitat. (Nec

possis referre inde). i. ex ipso robore. (Manus captas). i. cōprehēsas ab arbore, & ita maneat

præda

*. i. ape

rire a. l.

deduce

re.

ASC.

ASC.

ASC.

ASC.

ASC.

ASC.

ASC.

ASC.

P. OVID. NASONIS

præda feris, ut ille māsit. (Et lædatis tuis muneribus). i. ob tua munera, & inuenta. (Vt Icarus) sup. læsus est ob inuentū uinum. (In quem ebria turba). f. agrestium credens se ueneno infectam. (Intulit manus armatas) Quæ ipsum occiderunt. (Et fac quoque). i. etiam. (Vt) sup. (Guttur tuum eat per uincula laquei). i. ut stranguleris, & suspendaris. (Quod). i. quā rem. (Pia filia). f. Erigone uirgo. (Fecit dolore). i. ob dolorem. (Necis patriæ). i. paternæ, seu patris sui Icarum. (Et tu obstructus in limine tecti). i. domus. (Patiaris famem ut) sup. famem passus est, & ea neci datus Eurysthenes Lacedæmonius (Cui ipsa parēs). i. mater dedit legē pœnæ, ut recitatur à Calderino. (Illius exēplo) Ad finem usq; quem nunc attingimus, imprecatur in Ibin. Ordo est. (Violes simulacra Mineræ exemplo illius). f. Aiæcis Oilei, qui concubitu templum Palladis inçestauit. (Qui uertit iter leue). i. facile à portu Aulidis, ob quam rem uolunt alij legendum esse Dianæ (Et luas morte). f. tua. (Pœnas pro crimine ficto). i. false imposito. (More Naupliæ). i. Palamedis Nauplij filij ab Vlyssæ falso accusati. (Nec iuuat te non meruisse). i. nec profit tibi, q̃ non merueris, sicut nec Palamedi profuit.

ZAR. Naupliadæque modo) Palamedem dicit non iulgaris industriæ uirum, nam præter 16. literis, quas adinuenit, latrunculorum quoque ludum primus, creditur comperisse, auct. Pl. hic Nauplij filius fuit, & Vlyssis dolo à Græcis lapidibus obrutus, ut iam offendimus. (Aethalon ut uita) Ifidis sacerdos Aethalon, qui filij concubitum petierat interfecit, quare cum in eius tēplo aliorum Aegyptij regum imagines collocentur, huius ne statua poneretur, est uetitum, uel sic, Aethalus sacerdos Ifidis ab hospite occisus est, quare Aegyptij Ifidis iram meruentes, instituerunt, ne quis ex ea familia sacerdotium iniret, aut sacris Ifidis posset interesse, ut narrat uetus interpres. (Vtque Melanthæum) Melanthæus homicidio obnoxius cum lateret, à matre rei inscia, quærentibus est manifestatus, utque melius cognoscerent lumen attulit, qui capitis capite mulctatus est, ut uetus interpres scr. Alij de Codro intelligentes peruertunt hist. (Sic tua coniectis) Ad huius loci interpretationem tres inferiores uersus pertinent, & Dolona Phrygium taxat. Hic ad Græcorum castra missus est à Troianis, quibus Achillis equos Balion inquam & Xanthum abducere pactus est, sed ab Vlyssæ & Dio. per noctem capitus occiditur, prius tñ Troianorum detectis consiliis, ut Ho. & Ditis scr. Quid. in Heroïdib. Retulit & ferro Rhesumq; Dolonq; casos, Vtq; fit hic somno p̃ditus, ille dolo. (Nec tu q̃ Rhesus) Cionci filius Rhesus Thraciæ rex, in Troianorum auxilia ueniens una cum comitibus ab Vlyssæ & socio Dio. occisus est, Dolon, qui equos albos secum ducebat, qui si Xanthum bibissent, erat in satis Troiam capi non posse, ut Maronis carmen testatur. Ardētesque auertit equos in castra priusquam Fabula gustassent Troiæ, Xanthumq; bibissent. Ho. & Ditis hanc copiosius scripsit hist. (Quam quos cum Rutulo) Nisus Hyrtaci filius, & comes Euryalus in Rutulorum castra uenere, ubi Rhamnetem, multosq; alios morti dedere, tandem & ipsi agniti occisi sunt, ut in 9. Aen. Virg. est auctor. (Cliniadæque modo) Perficus Clinij filius a fociis occisus est ac semicomustus propter auri copiam, quam habebat secum, si uereri credimus interpreti. potest quoq; de Alcibiadē Clinij filio intelligi, qui

Naupliadæque modo ficto pro crimine pœnas
Morte luas, nec te non meruisse iuuat.
Ethalon ut vita spoliavit Ifidius hospes,
Quem memor à sacris nunc quoq; pellit Io.
Vtque Melanthæum tenebris à cæde latentem
Prodidit officio luminis ipsa parens.
Sic tua coniectis fudiantur corpora telis,
Sic precor auxiliis impedire tuis:
Qualis equis pactis, quos fortis agebat Achilles,
Acta Phrygi timido est nox tibi talis eat.
Nec tu quam Rhesus somno meliore fruaris,
Quam comites Rhesi tu necis ante diem:
Quam quos cū Rutulo morti Rhānete dederunt
Impiger Hyrtacides Hyrtacidæque comes.
Cliniadæque modo circumdatus ignibus atris,
Membra fera stygiæ semicremata neci.

qui in Phrygia crematus est Lysandri Lacedæmonij artificio, vt Probus Aemilius tradit. legitur, & Clytiadæ, & Clytiæ filium dicit. qui dicitur radijs solaribus exustus.

ET tu ipsa parens. i. mater. (Prodidit officio luminis). i. agnitione p oculos facta. (Me
lanthem). i. filium suum. (Latentem) Defensum (A cæde). i. occisione. (Tenebris). i. bene-
ficio tenebrarum. (Sic tua corpora fodiantur telis coniectis). i. in ea. & ego precor vt impe-
diare sic. (A tuis auxilijs). i. ab ijs, qui tibi auxilio esse deberēt, vt ille à matre impedit⁹ est.
(Qualis nox est acta Phrygi). i. Troiano. f. Doloni. (Timido). f. propter furtū, quod atten-
tauit, hoc est equis, quos fortis Achilles agebat. (Pactis). i. pollicitis ab eo. (Talis nox, eat
tibi). i. illudaris, & tandem neceris, ut ille. (Nec tua fruaris meliore somno quàm Rheus). f.
Rex Thraciæ, qui prima nocte cum Troiam intrare non posset, somno grauatus deprehen-
sus, & occisus est, ablatis equis eius cadidissimis, & fatalibus. (Nec tu fruaris meliore som-
no Ante diem necis). i. pridie, quàm necaberis. (Quàm) sup. fruebantur comites Rhefi. Et
non fruaris meliore somno. (Quàm) sup. ii. (Quos Hyrtacides). i. Nisus. (Impiger). i. ve-
locissimus cursor, vt patet 5. Aen. & etiam 9. (Et comes Hyrtaciadæ). f. Euryalus. (Dederunt
morti). i. occiderunt cum Rhamnere Rutulo, dum. f. per noctem ad Aeneam iter habebant
per castra Rutilorum, ut late patet Aen. 9. (Et tu feras membra semicremata). i. ad medium
cremata. (Nec st ygiæ). i. ad mortem infernalem, existens circumdatus atris ignibus. (More
Clytiadæ). i. Alcibiadis, qui in cubiculo crematus est, aut more Clyciadæ puellæ filij, qui
radijs Solis exustus periit.

Vtq; Remo muros auso transire recentes,

Noxia sint capiti rustica tela tua.

Deniq; Sarmaticas inter Geticasq; sagittas

His precor vt viuas, & moriare locis.

Hæc tibi tantisper subito sunt missa libello,

Immemores ne nos esse querare tui.

Pauca quidem fateor, sed dii dent plura rogatis,

Multiplicantq; suo fauore mea.

Postmodo plura leges, & nomen habentia verū,

Et pede quo debent acria bella geri.

tas inter Geticasque sagittas) Sarmatæ, quos Græci Sauromatas vocant: Borealem regio-
nem incolunt exilem, ac tenuem, alioquin felicibus refertam arboribus, ab Amazonibus
oriundi, vt Herodorus tradit, tanta ijs est barbaries, vt pacem non intelligant, sagittis in
bello vti solitos accepimus, sicut & Getas, qui à Romanis, teste in 4. hist. Plin. Daci nuncu-
pantur: Thraciam incolere dicuntur. eodem in loco, Plin. auct. quorum scuitiem in lib. de
Ponto Ouid. memorat, cum ait: Nulla Getis toto gens est truculentior orbe. (Hæc tibi
tantisper) Interea. & si ferè post se postulet, dum pro donec siue quandiu, vt doctōrū gram-
maticorum est sententia. (Subito sint missa libello, Immemores ne nos esse querare tui)
Solent homines cum à patria absunt, quamprimum ad amicos literas dare, vt inde ipsorū
oblitos non credant, quare nunc poëta, inquit. (Mittimus tibi has nostras imprecationes
subito, ne credas me iniuriæ oblitum, quare in principio operis dixit. Sic ego te nondū ferro
iaculabor acuto, & quæ sequuntur ad octo versus. (Querare) Queror deponens absolu-
tum, sine æ, diphthongo, idem, quod lamentor, valet, vt hoc loco. vnde questus quartæ infle-
xionis pro lamératione accipitur, cuius datiuus & ablatiuus pluralis est questibus, vt por-
tubus. Quæror aut cum per diphthongum scribitur, à quo multa componuntur verba no-
tissimam habet significationem, quam docti pariter, & indocti tenent, vnde quæstus. i. lucrū
deducitur qui in datiuo, & ablatiuo plurali quæstibus facit. (Pauca quidem fateor) subau-
diendum missa à me sunt. (Sed dii dent plura precāti) Rogāti. precor cū merum post se ac-
cusa-

A S C.

Z A R.

VTq; Remo muros) Narrat
in primo V. C. Liuius Re-
mum in cōtentione augurij istū
i turba cecidisse. deinde ait: Vul-
gator fama est ludibrio fratris
Remum nouos trāsisse muros,
inde ab irata Romulo cum ver-
bis quoq; increpitans adiecisset,
Sic deinde quicunq; alius tran-
siliet mœnia mea, interfectum à
Celere Centurione raistro. (Ru-
stica tela) Quia rustici tū Rom-
erant, isq; Centurio, à quo Re-
mus occisus. (Deniq; Sarmati-

P. OVID. NASONIS

Infatium habet, est idem quod rogo: cum uero datiuo adiungitur est idem, quod imprecari, hoc est optare alicui Deos precando bonam fortunam, aut malum, quemadmodum apud auctores obseruauimus, de quo uerbo differit Gellius in noctib⁹ Atticis. (Postmodo plura leges) Intelligendum quam ista quæ nunc mittimus. (Et nomen habentia uerû) Non autem quemadmodum in præsentia ficto nomine Ibidem appellamus. (Et pede, quo debet atria balla geri) Carmine iambico utimur ad maledicentiâ proprie, ut in principio docuit poëta, ubi dicit. Postmodo si perges in te mihi liber Iambus Tincta Lycambæo sanguine tela dabit. Et nos quoq; in commentario abunde explicuimus. (Acria) Seuera. Acre multas habet significationes, ut Nonius Mar. docet, inter quas acre p seüero exponit. (Bella) Bellum, & prælium ita inter se differunt, ut bellum dicatur, tum ipsa pugna, tum totum tempus, quo in militia sumus, prælium ipsum tantummodo armorum certamen. (Geri) Fieri gerere habere, ferre, & ut hic, facere, teste Nonio. & Geronones nugatores nuncupât, & gerræ nuge, sicut Seruins, & Nonius Marcellus tradunt: nō à gerendo, nam geminat, r. sed à Gerra: quod est cratis genus, quod cum sibi poscerent Syracusani pro scutis illusi, tamē nomen dederunt nugacibus.

ASCENSIVS.

ASC. ET tela rustica sint noxia). i. nociua. (Tuo capiti). i. interficiant te. (Vt) Sup. fuerunt, noxia Remo fratri Romulo auso transire. (Muros). f. Romæ. (Recentes). i. recenter factos & adhuc humiles. (Denique ego precor, ut viuas & moriari his locis). f. in quibus me esse gaudes. (Inter sagittas Sarmaticas, & Geticas). i. Sarmatarum, & Getarum ferocium populorum ad glaciale Oceanum habitantium. (Hæc). f. maledicta, & nociua vota. (Sunt missa tibi tantisper). f. dum inter Geticas sagittas moriaris. Libello subito). i. subito calore edito. (Ne querare). i. queraris. (Nos esse immemores tui) Hoc per irrisionem dicit, quia melius esset non esse memorem, quam sic. (Ego quidem fateor pauca) Sup. hæc esse. (Sed Dij dent mihi roganti plura) sup. mala in te imprecari, multiplicent mea vota suo fauore. (Et leges postmodo). i. postmodum (Plura). i. plures imprecationes. (Et habentia verum nomen). f. tuum, cum nunc per fictionem Ibis voceris, & sup. cōfecta. (Pede). f. iambico. (Quo acria bella). i. hostiles imprecationes. (Debent geri). i. ingeri, & imprecari.

FINIS.

SERIES LITERARVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V.

Omnes Quaterniones.

VENETIIS,

APVD HIERONYMVM POLVM.

M D LXX.

re-
um
odo
Non
ebet
scuit
guine
ultras
)Bel-
rem-
Fieri
geruz
Ger-
omen

erunt,
facros
ne effe
i popu
r milia
edito.
melius
ij dent
le leges
nen),f.
o acia

V.

BNE 010678 005267082

KONSERVIERT DURCH
ÖSTERREICHISCHE FLORENZHILFE
WIEN 1967

005267088